

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SAKLAMBAÇ SERİSİ - I

RÜYALAR Gerçek Olsa

*Nereye gidersen git...
Kaçtıklarını götürürsün
beraberinde...*

MUJDE AKLANOĞLU

OLIMPOS

İlk satırlarından itibaren sizi sarıp sarmalayan sınırsız bir romantik polisiye...
Müjde Aklanoğlu kendine has üslubuyla, yine yapmış yapacağını.
"Hasret" kitabının yazarı "Esra Yıldız"

"Seni bir tek ben acıtır, yaralar... yaralarını da bir tek ben sararım Serçe! Senin yaran da, ilacın da ben olurum..."

BİR RÜYA NE KADAR GERÇEK OLABİLİR?

Gece rüyada gördüğün, yüreğini hoplatan, uyuz olduğun yakışıklı, serseri,
vurdumduymaz, ukala Komiser...

Sabahında karşına eli kanlı Katil olarak çıksa...

Ve sana hayatının en büyük gerçeğini sunsa...

Ne yaparsın?

Her şey zaten karmakarışık olmuş, hayaller ve gerçekler birbirine
karışmışken, bir de üstüne onun gönülsüz tutsağıyken...

İstekli esiri olursa...

Rüya, hayatı boyunca tek bir amaç için yaşayan hayalperest bir genç kız.

Düşlerinin prensi; yani Mustafa onun hayatının erkeği ve
geleceğinin tek sahibi...ydi!

Ta ki bir gece rüyasında Şahin'i görüp, hayalin gerçek
olmuş haliyle, sabahında karşısında bulana kadar...

"Benim adımı Rüya... Serçe değil..." diye itiraz etti kız.

"Ben de Şahin... Serçe! Tanıştığımıza memnun olmadım..."

Anı bir süre öyleymiş gibi yapabilirim..." dedi

sesi kararlılıkla yükseldi.

"Sen de yapabilirsin!"

t25

ISBN:978-605-9176-25-5

9 786059 176255

OLIMPOS

olimosyayinlari.com

facebook.com/olimosyayinlari

twitter.com/olimosyayinlari

Nereye gidersen git...
Kaçtıklarını götürürsün
beraberinde...

YA TÜM HAYATIN BİR RÜYA'YSA!

"Rüya... Sarmalanması en zor
bebek gibisin..."

"Sen de okşanması imkânsız,
vahşi bir ayı gibisin..."

"Dilinden halat yapılıp, dipsiz
kuyulara atılası kurbağa gibisin..."
dedi adam başını aşağıya eğerek.

Kız adamın ferah nefesiyle
kendinden geçmemek için
savaş verirken "Sen... Sen tam bir
domuzsun..!" diye titrek sesiyle
cırladı.

"Kendini insan zanneden keçi..."
dedi adam kızgınca tıslayarak.

Rüya titrek ellerini adamın
göğsüne yaslayıp itirirken.

"Senden nefret ediyorum saplantılı
kasıntı..." dedi gözleri
buğulanarak.

"Ben de senden nefret ediyorum
kendini bulunmaz Hint Kumaşı
sanan dikenli çalı..."

RÜYALAR Gerçek Olışta MÜDE AKLANOĞLU

OLIMPOS

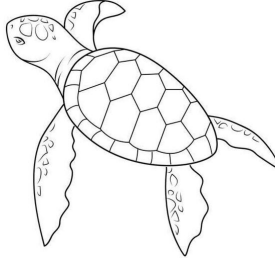
OLIMPOS

*Nereye gidersen git...
Kaçıklarını götürürsün
beraberinde...*

SAKLAMBAÇ SERİSİ - I

Rüyalar Gerçek Olsa

MÜJDE AKLANOĞLU

RÜYALAR GERÇEK OLSA

Müjde Aklanoğlu

Redaksiyon: Olimpos Yayınları

Bilgisayar Uygulama: Olimpos Yayınları

Kapak Tasarımı: Merve Kayalı Kürşat

1. Baskı: Ekim 2015

ISBN: 978-605-9176-25-5

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Olimpos Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti'ye aittir. Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

OLİMPOS YAYINLARI

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Yılanlı Ayazma Yolu No:8 K:1 D:2

Davutpaşa / İstanbul

Tel: (0212) 544 32 02 (pbx) Sertifika No: 13718

www.olimposyayinlari.com - info@olimposyayinlari.com

Genel Dağıtım: YELPAZE DAĞITIM YAYIN SANAT PAZARLAMA

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Yılanlı Ayazma Yolu No:8 K:1 D:2

Davutpaşa / İstanbul

Tel: (0212) 544 46 46 Fax: (0212) 544 87 86

info@yelpaze.com.tr

Baskı: İNKILAP KİTABEVİ Yayın San. ve Tic. A.Ş.

Çobançeşme Mah. Altay Sk. No:8 Yenibosna - İstanbul Tel:(0212) 496 11 11

Sertifika No: 10614

SAKLAMBAÇ SERİSİ - I

Rüyalar Gerçek Olsa

MÜJDE AKLANOĞLU

*Nereye gidersen git...
Kaçtıklarını götüreceksin beraberinde...*

GİRİŞ

Taklitler, aslını yaşatır!

Genç kız; kulağına taktığı kulaklıklardan yayılan metal müziğin ritmiyle, kalbinin ritmik atışlarını döven kusurlu ses kirliliğini huşuyla dinliyordu. Bakışları dalgınca etrafı turlarken, aklında süregelen deli sorularla otobüs durağına yürüyordu. Annesinin sabahki işkencesi ve telefonda bağırarak, “Kızım, okunmuş pirinçleri yutmayı unutma!” ya da “Abdestsiz sınava girme!” öğütleri ve minimum işkenceleri bittikten sonra, bir süre de okuma ve üfleme ritüeli süregelmişti. Ve Türkan ablanın geç kaldın işkencelerine, Mustafa sorusu eklenmişti... Bu kadın bu olayı ele almadan rahat edemeyecekti.

Şimdi ise elinde sımsıkı kavradığı kitaplarını sıkıca döşüne bastırıp, durağa yetişmek için adımlarını biraz daha hızlandırmıştı ki, saat aklına geldi. İncecik bileğini saran; bol şingirtılı deri kopçalı saati kendine çevirdi. Dudaklarında sitem içeren bir “Uf!” belirip, kendince söylenmeye başladığında iş işten geçmişti. Az daha oyalarsa geç kalacaktı!

Geç kalıp da, o dört gözlünün fosil düşüncelerini çekemem, düşüncesi zihninde şimşek gibi çaktı.

Bakışlarını, köşeden dönen otobüse çevirdi ve yetişemeyeceğini düşünerek adımlarını, biraz daha telaşla hızlandırdı. Bu da yetmedi akabinde hızla koşmaya başladı. Durağa biraz mesafesi kalmıştı ki, ferahlayarak iç gerdi ve bu eylemi nefesini tutmak suretiyle geri tepildi, keza önüne nereden çıktığı belli olmayan bir kara kedi tünediğinde korkudan cırlaması an meselesi olmuştu.

Rüya olduğu yerde korkuyla sıçrarken, işaret parmağıyla damağını çekmek gibi bir gaflette bulundu. Ve gözlerini kısarak kediye müthiş bir düşmanlıkla baktığında, kedinin de onu sinsi bir bakışla göz hapsine aldığını gördü: Pençelerini kaldırdığı patileriyle onu tehditle işaret eder gibi... Sanki ona bilmediği bir şeyler anlatıyor ya da o koyu gözlerindeki garip yıldızların ayiniyle, onun kaderini baştan yazar gibi büyülüyordu!

“Pisssss kedi...” dedi öne attığı sert bir adımla kediye kırmak için... Kedi de ona pençesini attı aynı öfkeyle bir adım geri ötelemek için. Ve bu geri tepme işini başaran Rüya değil, kedi oldu. Genç kız tırtı... Kedilerin düşmanlığını kazanması eksikti! Arası zaten köpeklerle iyi değilken, bu da kusur kalsındı arkadaş... Yana kaydı... Kedi de gözlerini sinsice kısarak önüne geçip, yolunu kapadı.

Kara kedi uğursuzluğunu ve karamsar lanetini bilmeyen yoktu! Ama neyse ki, Rüya böyle vesveseli kocakarı saçmalıklarına ve nineden kalma safsatalara inanmayacak kadar aklını peynir ekmekle yememişti! Ve kedi hurlayarak tüylerini kabartıp gerindi. Genç kız korkuyla ürperdi.

Aslında batıl safsatalara hiç inanmazdı ama şimdi bu kedi ona öylesine garip anlamları barındıran duygularla bakmaya başlayınca; içinden bir şeylerin aktığını hissetmeye başladı. Sağa doğru seri bir adım attığında, kara kedi hurlayarak üzerine atıldı ve birden bu hamleyle dehşete kapılan kız sağa doğru döndü ve önüne nereden çıktığı belli olmayan bir adam tüneyince sert bir bidona toslar gibi adamın kalın kaslarının kaya gibi yükseldiği bedeninde gümledi! Çarpmanın etkisiyle, darbe yemiş bowling lobutları gibi sersemleyerek sendeledi. Hâl böyle olunca elindeki kitapların yere düşmesi kaçınılmaz oldu.

Rüya hâlâ kulağında çınlayan tıslama sesi ve bedeninde hissettiği sıcak betonun sertliğiyle kendine gelmeye çalışıp, tepesindeki yıldızları sayarken çarpan şahsiyet, hiçbir şey olmamış gibi umursamadan yoluna devam etmeye başlamıştı!

Hırsından, derin derin nefes almaya başladı. Yerdeki dağılmış kitaplarına hüüzünle bakıp, anasına söven edepsiz bakışlarını az önce onları yere seren adama çevirdi.

“İnsan nezaketen özür diler modifiye kalas! Te Allah’ım ya! Nerede medeniyet fukarası var, dibime otostop çeker. Kara kedinin kara laneti!”

Yaşadığı sinirle dudaklarını büzerken, sislenmiş sinirli bakışları hâlâ umursamaz adamın geniş sırtında takılıydı. Oysa eliyle savuşturduğu sinek kadar ona değer vermeyen adam, hiç aldırmandan yoluna devam edince, içinde kaynayan yurdum insanının hırsı depreşmeye çoktan başlamıştı. Umursamaz adamın duymayacağı şekilde sesini fazla yükseltmeden, sinirlerini dışarıya kustu.

Kitapları çamurun içinden toplarken, “Moron! Dağ ayısı, ne olacak!” derken üzgün bir ifadeyle çamurlu, ıslak zemine yayılmış dosyaları topladı. “İnsan müsveddesi, insan nezaketen olsun yardım eder...”

Üzerinden şıpır şıpır suyu akan son notlara uzanmıştı ki, daha ne olduğunu anlayamadan kolunda oluşan sert temaslara, yerinde ürkekçe sıçradı. Narin bileğini kelepçe gibi vahşice kavrayan, canını yakasıya sıkın parmaklara bakakaldı. Üzerindeki şaşkınlığını atınca, iri elin sahibine bakmak için gözlerini adamın göğsüne çevirdi: İncecik kumaşı geren göğsü çok genişti! Bakışları tırmandıkça bayrak direği gibi adamın üzerinde, başı geriye doğru kaykılıyordu. Sonunda kafasını iyice geriye atıp, ona zor kullanan elin asabi sahibine baktı! Gördüğü ilk şey; yosun yeşili berrak, uzun kirpiklerinin gölgesi arasına sığınmış, kızgınca kısılan gözler ve çatılarak yüzünü gölgelemiş haşın kaşlardı.

Rüya farkında değildi, ama kendisi şu anda şaşkınlıktan irileşmiş güzel kahverengi gözleriyle, gül yüzünde gonca gibi açmış al yanakları ve sanki her an içinden edepsiz bir kelime fırlayacakmış gibi aralık duran çokbilmiş dudaklarıyla öyle tatlı duruyordu ki, adam bir an alıkladı!

Şaşkın bakışlarını adamın içine işleyen yeşil gözlerinden

kaçırmayı, çok sonra akıl edebildi. Bileğindeki hafiflemiş baskıyı hissedince, şuursuz tutumunu ekarte edip mantığına yön verdi ve ilk düşündüğü mantık kırıntısıyla adamın elindeki ince bileğini hırçınca silkeledi; ama kurtaramadı! Adam öyle sıkı tutmasa da, hâlâ parmakları kısaç gibi katıydı. O bırakmadan bileğini kurtarması imkânsızdı ve hâl böyle olunca bu sert adam kendi isteğiyle silkeleyerek bileğini bıraktığında, teninin yanan yerini okşayarak bir adım geriledi.

“Ne yapıyorsun be! Hangi akla hizmet bana dokunursun?” diye cadaloz bir şirinlikle çemkirirken, kibirli genç adam hâlâ buz gibi ifadesinin eşliğinde çatık duran kaşlarıyla ona bakarak “Sen, az önce bana hakaret mi ettin?” diye küstahça hesap sorma şerefini ona bahşedebiliyordu!

Şahane!

Ve bu hadsizliğe sessiz kalmayacak olan kız, tek kaşını yay gibi gererek, “Ah öyle mi etmişim ben...” dedi lafını alayla yaya yaya. “Hâlbuki iltifat ettiğimi düşünüyordum! Malum, şarınıza yaraşır şekilde kelimelerimle ağırladım sizi!”

“Özür dile!” diye buyurdu küstah herif! Bariton sesindeki sertlikle aynı anda duyulan kadifemsi tını onu gerçek hayata döndürmeye yetmişti.

Bu olayda en az onun kadar kabahatli olan Rüya, yağ gibi su üstüne çıkma telaşıyla, kaşlarını hırçınca çattı. Bu da yetmezmiş gibi, dağa kafa tutan kırlangıç idamesinde omuzlarını cüretle dikleştirdi! Sonra adamın iriliğinden sinerek, ürkekçe bir adım geriledi ama kof yanını asla belli etmedi!

“Evet, özür dilemesi gereken sensin bayım! Bekliyorum, başla!” Kollarını göğsünün altında bağlarken ukalaca, korkudan altına kaçıracağını ona belli etmeye, katiyetle niyetli değildi!

“Bana hakaret eden sesin!” dedi adam gözlerini kısarak aynı şirretlikle. “Başla!”

Elini kolunu sınırla sallamaya başlayan Rüya, “Ettiysem ne olmuş? Ukala kişiliğine iltifat eden ilk kişi ben olmasam gerek. Öyleysem, beni kutlamalısın! Malum önüne gelene önce

çarpıp, sonra sıvışmak sende nitelik hâline gelmiş sanırım" diye çemkirdi. Sonra adama aldırmadan yana doğru sıvışmaya kalktı. Tabii adam izin verseydi...

Poyraz uzun bacaklarıyla onun açtığı aralığı, kısa bir adımla kapattı. Üzerinde, devasa bir caminin minaresi gibi gözdağı vererek yükseldi. Tehditle parlayan uyarıcı sert bakışlarında şimşekler çakarken, havalanan işaret parmağını karşısındaki kıza yöneltip, "Benden hemen özür dile bacaksız!" diye sert ve otoriteden ödün vermeyen tarzda direktmeye devam etti.

Ne ego Allah'ım, adam playback gibi aynı sözde takılıyor! Senden, kara kedi özür dilesin moron! Sonuçta tüm bunların suçlusu o!

Başını geriye attı. "Senin libidonu parlatmam için bu kadar yalvarma bostan korkuluğu... Günaha batıp, eşsiz küfürlerimle seni onore etmeyeceğim." İşaret parmağıyla adamın omzunu dürterek, yolundan çekmeye çalıştı. "O yüzden çekil önümden. Seni paylayacak vaktim yok..."

"Garip ama birden benim sana ayıracak vaktim olduğunu hatırladım ben... O yüzden başla!"

Genç kız onun küstahlığı karşısında küçük dilini yutar-ken, ufacık burnunu gururla havalandırıp, omuzlarını dövüşe hazırlanan sporcu gibi dikleştirdi.

"Önce hangisinden?"

"Ne demek hangisinden?" dedi adam.

"Ebenden mi? Ecdadından mı?" dedi kız misilleme yaparak. "Hangisinden başlayayım!?"

Dişlerini sıkarak, "Senin dilini koparırım bacaksız, özür dileyeceğine bir de arsızca hâlâ konuşuyor musun?" diyen adam, tek yumruğuyla kıızı yere serecek gibi hiddetli baktı...

Ama ona pabuç bırakmayacak olan genç kız kendisinden emin tavrını takınarak; "Yok canım..." dedi alaylı sesini yaya yaya. Yüzü ciddileşti ve dişlerini gıcırdatarak, "Asıl sen benden özür dile bostan korkuluğu! Bana çarpıp, tam bir dağ ay..."

Adamın tehlikeli bir sertlikte parlayan bakışları ve yukarı kalkan uyarıcı kaşıyla durakladı, lafı boğazına takılan, âdeta portakal büyüklüğünde yumru olan kız yutkunamadı.

Sesini biraz çekingen çıkmasına aldırmadan, "Yani siz benden özür dilemeden, ben sizden özür dilemem bayım." dedi düdük gibi öten sesine uymayan eğreti kibarlığıyla.

Hey Allah'ım! Adam çekip gideceği yerde, iki lakırdının peşine düşmüş, egosunun hoplatılmasını emrediyor..! Ukala dümbeleşti n'olcak!

Bakışları ayaklarına kaydı. *Hih! Öküz herif...* Ders notlarına basıyordu! Çekilse bay kazulet toplayacaktı ıslak kâğıtlarını, ama yok, illa özür diye diretiyordu. O zaman çok beklerdi! Rüya inat ettiği zaman dünya yansa, su döküleceği yerde bir kibritle kendini yakan saflara bağlamayı çok iyi becerirdi.

Poyraz rahat tavırları, aldırmaz hareketleriyle ellerini cebine koyup, sanki birden fikir değiştirmiş gibi ifadesiz bir surete büründü. Şu vakit bu kız ona pek bir çekici gelmişti ve neredeyse baruttan farksız olan sinirlerinin üzerine bir kova su gibi dökülerek, içini serinletmişti. Katı duruşuna uymayan, eğlence arayan bir tutumla, "Serseri mayın gibi önümde parlayan sensin güzelim... Suçlu sensin... Ben kimseden özür dilemem!" dedi kibirli dudaklarını gererek.

"Ah ne büyük başarı? Demek ki bir ilke daha imza atıp, Guinness Rekorlarına ben gireceğim ve siz de benden özür dileyerek, bunu başarmış olacaksınız. Şahane!"

"Çok konuşuyorsun, ama kızmadım! Garip bir şey!" dedi dengesiz bir tutumla. Trafik lambası gibi yanan arsız bakışlarını kızın üzerinde cesurca gezdirmeye başlayınca, Rüya ilk defa kendisini bir adamın bakışlarıyla, çırlıçıplak umuma açık alanda dikiliyor gibi hissetti. *Mesela... Köle pazarı!*

Yanakları hayâsından kızarıırken, kalbi onun tarafından yakalanmış bir balık gibi çırpınmaya başladı. Konuşmak için ağzını açıyor, ama kelimeler dudaklarından bir türlü çıkmıyordu. Sakinleşmek için derin bir nefes aldı. Poyraz'ın küstah gözleri, beyaz, yakası hafif açık sıfır kollu spor badisinde, altına giyindiği dar boru paça kot pantolonunda ve tam tahmin ettiği gibi çamura bulanmış eski Convers'lerinde gezindi ve kız aldığı nefesi dışarı salmayı unuttu.

Adamın ateş alan, yakıcı, tatminkâr ve hoşnut bakışları tekrar yukarı tırmanınca... Genç kızı, kollarını göğsünün altında bağlamış hâlde buldu. Tatlı bir başkaldırıyla, ayağını ritmik bir şekilde kızgınca yere vuruyordu!

"Nasıl..?" dedi incecik sesine karışmış öfkesiyle!

Poyraz düz bakışlarını genç kızın güzel suratında çapkınca gezdirip, ne demeye çalıştığını anlamayı umarak baktı. Ve sonra, "Ne nasıl?" dedi anladığı gerçeğin tam tersinde bir cevapla. Gözlerinden sinsi bir şimşek geçti. Eğlenceli...

"Sizce..? Fiyat etiketim; kaç olur?"

"Düşünmedim ama sanırım bu sıska hâlinle çok para etmezsin..." dedi adam dudak bükerek.

Ve bu kibirli adama öfkelenen kız birden elini sallayarak hırçınca, boyuna posuna bakmadan adama horozlandı. "Lanet olsun, beni manav tezgâhına çıkmış meyve gibi süzmeye nasıl cüret edersin? Sapık! Bir de etiket fiyatımı açıklıyor..."

"Sen sordun güzelim, bu kadar kıзма..."

Poyraz'ın elleri lakayt bir rahatlıkla cebine taşındı. Kalın kaslı bacakları hafif aralık dırurken, geniş omuzlarını, umursamaz hareketiyle hafifçe sarstı. Hayale gerek bırakmayacak şehvetli dudaklarının şuh bir kıvrılmayla aralarken, beyaz dişlerini aralık kalan yerde sergileyerek konuştu.

"Bence... Aslında değer biçmeye değecek pek bir şey göremedim diye kıзма! Ama tabii içindekini görünce, fikrim değişebilir!"

Adam bunu diyene kadar, o kocaman elleriyle bir yumruk çaksaydı kıza ektiği tepkiyi ancak bu kadar çabuk biçerdi.

Rüya duyduğu aşağılamaya sinirlenerek, *bu adamla uğraşmanın onun yararına olmayacağını* söyleyen içindeki hisse uydu! Yerde bıraktığı notları umursamadan kitaplarını topladı ve göğsüne basarak, hızla arkasını döndü. Saçlarını sallaya sallaya, genç adamın keyifli bakışları altında, huysuzca söylenerek yürümeye başladı.

"Hem ayı! Hem sapık! İçimi görecekmış... Ben senin ebeni... Sülalenini... Ecdadını... *İçindeki map, Arşivdeki map, Beşiktekini...*"

Oh Rüya, kapa o kepaze çeneni kızım, günaha girme yeter...

Ama kapamadı! Söylenmesine, küfür repertuvarını da ekleyince, önünden büyük bir gürültüyle geçen otobüs yüzünden şarkı söyler gibi saydırdığı edepsiz lakırtılar yarında ke-sildi.

Hah; bir bu eksikti! Buyurun sınavın selasını vermeye...

Son yarım saatlik otobüsü de çene yarıştıranak kaçırdığı-na göre, sınava başarıyla geç kalmıştı... Ekonomi sınavı hayal olurken, onun gözünün önünde ekonomi hocasının, iğneleyici kıl bakışları belirliyordu. Kesin çalışmadığı için gelmediğini öne sürecekti.

Lanet olsun, her şey o dağ ayısı yüzünden! Kara kedi kılıklı herif, uğursuzluğunu üzerine ekmiş...

Talihsizce giden arabanın arkasından bakıp, küçük bir çocuk gibi sinirle döndü ve önündeki tenekenin içine bakmadan hiddetle tekme-yi savurdu. Tabii ardından, tek ayağının üzerinde zıplayarak "Offff anasını satayım, lan bunu kim koydu buraya! Vay annem, çok acıyor!" nidaları koparmaya başlayarak uyundu!

Tenenenin içine harç konan, arabaların park için kullan-dıkları o zimbirtılardan olduğunu nereden bilecekti ki!

Arkasında bıraktığı genç adam onun beceriksizce şaşkın ve kızgın hâllerini keyifle gülerek seyretti. Bu ne şirin ve çenesi kaslı bir mahluktı... Garipti ama onunla dalaşmaktan acayip keyif almıştı! Bir süre kızın küfredip yerde oturarak dövünmesini izledikten sonra, jipine binip usulca yanına yanaştı. Kızın dikkatini arabasıyla çekemeyince, camı aşağı indirip seslendi.

"Otobüsü yakalayamam ama seni gideceğin yere kadar bırakabilirim."

Rüya kafasını sesin geldiği yere çevirdi. Kıvrık kirpiklerinin arasına sıkışmış inci gibi yaşları parlarken, ufacık dudakları tatlıca büzülmüştü.

Lütfetti katışıksız kütük! Modifiye kalas!

Gözlerini kısıarak, "İstemem. Ben serin gibi sapık bakışlı

ada..." dediğinde genç adamın kaşlarını tehditle kaldırmasıyla, dediklerini fark etti ve utandı. Dudaklarını dişlerinin arasına alarak kemirdi. Ah, bir sapıktan utanması eksikti!

Hayırlı işler!

Adam onun bu masum hâline başını sarsarak, pervasız çekiciliğine uymayan bir tatlılıkla sırttı. Kızarıp bozarmasından keyif aldığını bu kadar belli etmek zorunda mıydı?

Poyraz, kızın ne zaman dilinin ayarını yapacağını merak etti! Tam bir patavatsızdı. Ama güzel bir patavatsız... Üstelik şirindi...

Rüya sözünün yarım kalmasına aldırmadan -tabii adamın çapkın bakışlarına da- dramatik bir jestle önüne döndü. Göğsüne bastığı kitaplarıyla topallayarak yürümeye devam etti.

Hey gurur ve inat; sen nelere kadirsin!

Her adımunda ayağı nasıl da ince ince sızlıyordu öyle... Bastığı her yerde oturup, acısıyla küçük bir çocuk gibi sızlanmak istiyordu. Sınav saati ellerinden kayıp gitmiş, kara kedinin birisiyle talihsizliğine name yazmış, bu da az gelmiş gibi... Öküzün tekiyle uğraşmış, o da yetmezmiş gibi... Kendisini sakatlamayı sonunda başarmıştı!

Tebrikler! Yılın sakarlık madalyasına hak kazanmıştı!

Şimdi ise avazı çıkana kadar bağırıp, sinirini atmak istediği hâlde yapamadı. Malum bu talihle belediye görevlilerinin dikkatini çeker, tımarhaneye düşme kadersizliğini yaşırdı. Nasıl başardıysa, sustu!

Daldığı şamatalı düşünceleriyle kıvrılırken, bir anda kendisini havalanırken bulunca, korkakça attığı cıglık ve düşmek için tuttuğu boyunla, kaskatı kesildi. Hayır, düşünürken kanatları çıkmamıştı! Uçmak gibi bir meziyeti olduğunu ise, hiç sanmıyordu. Sadece... Sadece ayakları yerden kesilmişti... Tıpkı kalbi gibi ve bu hâli, şimdi baktığı yeşil göllerdeki suda yüzmek gibiydi...

Yeşil göller mi?

Ellerini birkaç dakikadır tanıdığı ve itici mi, çekici mi, olduğuna karar veremediği adamın boynuna iyice sarıldığında,

hâlâ şaşkındı! Yok, yoklama çekip, yağız boynun kalınlığını falan ölçtüğü yoktu elbette! Sonra bu garip parfümün ciğerlerine istila etmesine izin vermemiş, sıcaklığından yayılan güvenli rahatlığıyla derin derin soluklar alarak kendisini katiyetle salmamıştı! Kalbi huzlanıp, kanatlanarak bir ilki de yaşıyordu!

Ebeni Rüya, ebeni mezarda ziyaret et...

"Rahat mısın?"

"Değilim... İndir beni..." dediğinde... Çok geçmeden pembe bulutların dibine düşmüş aklını başına devşirince, gözleri önce havalandığı yere kaydı. Vay be, bayağı yüksekteydi! Sonrada ona pırıltılar saçarak bakan küstah yeşilliklere odaklayarak şaşkın gözlerini, baygın baygın bakmak istese de, azgın bir hırçınlıkla çemkirerek cırladı.

"Hem? Sen... Sen ne yaptığını sanıyorsun kas kütlesi, indirsene beni?"

Vahşi bir kedi gibi tırnaklarını adamın boynuna gömüp, onu cezalandırdı. Tabi yapabilseydi!

Hay; o tırnaklarını dibine kadar kesen Rüya'nın örekesini...

"Ya kardeşim, bıraksana. Pazardan seçmece karpuz mu kucaklıyorsun..."

"Yaptığım küstahlığı telafi etmeye ve seni okuluna yetiştirmeye çalışıyorum çene makinesi! Ben centilmen bir adamım görüldüğü gibi... Şimdi... Karpuz kafanın dörde bölünmesini istemiyorsan, sus!" diye tatlıca tehdit ettiğinde, adamın dudaklarındaki belli belirsiz kıvrımlar, durumdan hayli eğlendiğini gösteriyordu.

Bak sen küstaha, bir de bunu gizleme gereğine dahi katlanmıyordu.

Bir yabancıunun kollarında olmaktan rahatsız olmamasına karşın, içindeki edepli kıza uyan Rüya, adamın sımsıkı tuttuğu kaslı kollarından ve sert bir beton gibi dayandığı geniş göğsünden inmek için, huysuzca debelendi.

"Ya senden kim böyle bir şey istedi!? İndir beni seni çok gelişmiş Hanzo! Ahırda mı yaşadın sen? Senin gibi ahır kaç-

kınları şehre ne zaman indi? Ben kendim giderim mektebe, aman üniye...”

Çakmak çakmak yanan güzel gözlerini adamın ilgisiz gözlerine çevirip, “Alo, santral duymuyor musun, inmek istiyorum!” dediğinde adam hiç çekinmeden dişlerini göstererek keyifle sııttı ve kız bu büyülu etkiye kapılmamak için çırpındı. “Bak ya, tren muamelesi ettiğı yetmezmiş gibi, bir de köçek gibi kıvrandırıyor.” Alınan bir tavırla homur homur konuşmasına devam etti ama adam buna kızacağına, bir hayli eğlendiğini belirterek sııttı.

Küstah!

Poyraz ona kulak tıkayarak, “Biraz kilo alman lazım, kemiklerin elime batıyor!” dediğinde arsızca, kızı mekiksiz, geri sayımsız uzaya fırlatmış uydu gibi çekim alanından çıkarmıştı. Bir de bu şaşkınlığını görerek, çapkınca göz kırptı.

Kız ancak o vakit bir karış açık unuttuğı ağızını kapamayı akıl etti.

“Sa-sana ne benim kilomdan arkadaşım!”

“Kemiklerin rahatsız ediyor...”

“Sana ne, kasap mısın sen?”

“Hayır, fıstık ustası...” diyen ukala adam kucağındaki kızı rahat tutuşu ve sakin hareketleri ile arabanın koltuğına oturtmuştu bile. Onun patavatsız ve iğneli laflarına kulak asmadan arabanın içine eğildi. Kız adamın nefesiyle tecavüze uğramış gibi sırtını geriye yasladı, akordeona dönerek koltukta gerildi. Bunu anlayan adam umursamadı. Kızın koltukla birleşmiş bedenini üzerinden pervasızca yükselerek, maharetli elleriyle kemeri kavrarken, kafasını onun göğsünün önünden çekinmeden geçirdi. Bir de edepsizce göz kırıp, feleğini şaşırttı. Hiçbir rahatsızlık vermeden, bir çırpıda centilmen bir hareketle emniyet kemerini takıp, kapıyı sertçe kapattı.

“Sapık...” dedi Rüya hırsıyla.

“Bence o küçük sivri diline sahip ol dil yumağı. Yoksa sakladığım sınırlar ortada dolar ve inan bana bunu tercih etmezsin!”

Bu sert tehdit yetti. Kız afallayan sapsarı yüzünü önüne çevirdiğinde, nerede olduğunu ancak idrak etmişti.

Salak Rüya, salak!

Derhâl kapının koluna atıldı. Bu sefer müthiş bir panikle açmaya çalışınca, arabanın çoktan hareket ettiğini fark etti. Al-gıları ne zaman ona tek çizgili cep telefonu çekimi yapıyordu ki? Kaçırılıyor muydu? Hem de güpegündüz, dağ öküzü gibi birisi tarafından, keyifle... Ve o çığlık atmak, yüzüne tükür-mek, etlerini deşmek, hatta karşı gelmek gibi bir eylemde dahi bulunmamıştı!

Allah'ım, aklını ev de mi bırakmıştı! Hızla kapının kolunu çekıştırıp durdu bir müddet.

"İndir beni zorba, seni polise şikâyet edeceğim... Tüm sü-laleni ortadan kazıtacağım... Bana kötü bir şey yapmaya kal-karsan, seni... Seni mahvederim..."

"Sana nasıl bir kötülük yapabilirim ki?" dediğinde eğlen-sesiyle "Sen zaten bunu çenenle yapıyorsun." der gibiydi.

Kız; kıpkırmızı olmuş suratıyla inatçı burnunu havalandırdı.

Poyraz pervasızca gülerek, "Mesela ilk olarak, o güzel ağ-zını diktirmek gibi bir kötülük mü?" diye sordu. Arabayı tüy gibi hareketlerle ilerletirken, ifadesiz yüzündeki sinsi gözleri-ni kısarak yola odakladı. Kız homurdandı. Adam sordu.

"Peki çene makinesi... Ne diyeceksin polise, sizin komise-riniz beni kaçırdı mı?"

Yüzüne bir bardak buzlu su serpilmiş gibi irkilen Rüya, apansız adama döndü. Koyu gözleri şaşkınca açılmış, kirpik-lerini kırpmamak için güç sarf ediyordu. Şu anda geri adım atması gerektiğini biliyordu ama yapmadı.

"Ne komiseri be, sallama!"

"Tanışmadık değil mi?"

Adam tek kaşırı küstahça kaldırıp, kibirle yüzündeki afal-lamayı süzerken, "Ben Başkomiser Poyraz!" deyiverdi.

Bu söylediği şeyde ne övünme, ne de korkutma vardı. Sa-dece mesleğine olan gururlu tınısı...

Rüya titreyen ellerini kucagında duran kitaplarının üzerine koydu. "Hah, ben de Angelina Jolie zaten, tanıştığımıza memnun olmadım! Lan sen kimi kekliyorsun, aç kapıyı!" dediğinde hızla giden arabayı idrak edince, "Yani çek sağa, in-ceğim." diye zekice buyurdu.

Akallı kızdı!

"Bence onun hatlarına sahip değilsin..."

"Kimin?"

"Angelina Jolie'nin! Sen odun gibisin, o şaheser... Bir erkek ona sahip olmak için her şeyini verir, seni ise görmezden gelmek için, sadece gözlerini perdeler... Ve bunun için başını yana çevirmesi yeter." dedi yan dönüp kıza bakarak!

Bu ince esprisini algılamayan Rüya saf kız hâllerine bürünüp, kısacık bir an kendini süzdü ve ukala adam bunu yaptığını görünce, gevrek kahkahasıyla aracı inletti.

*Kibirli p*ç!*

"Hoşuna gitmeyen yerim olursa, çekinme söyle, ben bozulmam... Senin aksine..."

Kız algılarının şok dalgasıyla sarsıldığını hissetti.

O kadar çirkin değildi!

Lanet olsun, ne düşünüyordu! Gayri ihtiyari adamın sülalesini anmamak için dudaklarını sımsıkı kapayarak, sinirinden yerinde demlik gibi fokurdamaya başladı. Elinin altındaki kitapları hırsıyla sıkıkça sıkı. Yoksa bu adamın gırtlığını sıkacak, masumken suçlu olacaktı. Üstelik araba kullanan adama saldırması hiçte akıl kârı değildi! Gözleri kucagına kaydı. Sahi, bu kitaplar buraya nasıl gelmişti? O bunları adamın kucagındayken düşürmemiş miydi? Neyse ne? Adam el çabukluğuyla, ne ara koyduysa koymuştu.

"Nereden bileyim polis olduğunu, belki sapıksın! Bak aklından edepsiz fikirler geçiriyorsan, seni sopa gibi bedenimle döverim, kızılıcak sopası neymiş öğrenirsin! Kimsin sen?"

"Polisim!"

Rüya son sözleri duymazdan gelerek öfkeyle haykırdı. "Nereden bileyim?"

Poyraz'ın dudaklarında, kurnazca bir gülümseme belirdi.
"Bilemezsin!"

Sapık adam, onunla dalga geçiyordu! Harika!

Rüya, başka çaresi olmadığı için yolda kayarak giden arabanın camuna çevirdi bakışlarını. Tuhaftı! Daha önce böyle bir şey hiç başına gelmemişti! Yani kaçırılanları, hep televizyondan izler, kitaplarda heyecanla okur, sonrada olasılığının bile olmadığını düşünerek hemen unutturdu. Onun şimdi, çılgık çılgılığa bağırması, adamın üzerine atlaması gerekiyordu. Lâkin o bu adamdan korkmuyor, aksine içinde bir yerlerde ona güveniyordu!

Ah ahmaklar kraliçesi, nasıl bir salaksın sen Rüya? İyi gidiyorsun saftirik! Kesin sana, sene sonu Ahmaklar Ödülü takdim edilecek!

Kendi düşüncelerine kendisi omuzlarını silkeleyip, aklına değil, kalbine kulak vermeyi, kendisini rahatlatmayı seçti.

Arabadaki sessizlik arttı. Fırtına toplayan kara bir gece gibi, sağır edici bir sükûnet hüküm sürdü. Kız kalbinin atışlarını kulağında ramazan davulu gibi attığını duyumsuyordu. Bir müddet kimse konuşmadan, yol boyu ilerlediler ve bu sessizliği bozan Poyraz oldu.

"Ben polisim, münecim değil!"

"Hı..?"

Poyraz dikkatle dalgın kızın yüzünü inceledi. Bulunduğu çıkmazı anlamaya başlamış gibiydi.

"Hı değil, efendim!"

Küstah dudaklarını öne uzatıp "Cık, cık, cık, senin gibi tatlı bir varlığa hiç yakışmıyor böylesi saflık. Okulun diyorum, nerede?" diye sordu.

Rüya'nın gözlerinde bir umut ışığı görüldü! Ama bunu adam göremedi. Hevesli değilmiş gibi atılarak "İ.T.Ü." dedi.

Adam onun uysalca cevabıyla kısacık bir an duraladı. Sınırım sonunda ya iyi birisi olduğuna ikna olmuştu, ya da okula bırakacağını umut ederek susmuştu. Sessizlikten inleyen araba yol boyu yağ gibi akarken "Ne okuyorsun?" diye sordu bu sefer adam.

Amacı, konu açarak onu tanımaktı.

"Sana ne?"

"Sen hep böyle misin?"

"Sana ne?"

"Kelime daracağın bu mu?"

"Sa-na ne?"

"Ovv, vurguları da biliyoruz, demek ki ilerleme var sende!"

"Allah'ım, bana sabır ver!"

"Âmin! Çünkü bundan sonra çok gerekecek!"

Rüya, içinde şiddetli şimşeklerin çaktığı hırçın bakışlarını Poyraz'ın yakışıklı yüzüne çevirdi. Kasıldığını hissetti. Bu ukala herif yüzünden hissiz kalmakta zorlanıyordu. Ve tekinsiz gözleri daha şimdiden kibirle kısılmıştı. Kısacık bir an süzdü onu. Nasıl da yakışıklıydı. Köşeli hatlara sahip keskin çenesini şirin kılan ufacık bir gamzesi, insanı çileden çıkaracak kadar şehvetli ve aynı anda küstah bir keskinliğe sahip dolgun dudakları... Lanet olsun, kumral teninin üzerinde iki sahipsiz göl gibi parlayan derin yeşil gözleri vardı... Büyülü gibiydi... insanı içine hapseden meditasyon gibi... Masaldan çıkmış bir prens gibi... *Rüya gibi!*

İç çekti! Bunu nasıl fark edememişti? Şaşkınlık içinde bir süre sessizce bekledikten sonra, durum analiziyle ilgili en mantıklı sonuca ulaştı.

Rüya kafayı yiyorsun kızım, kendini check-up'a aldır. Yok, hatta tımarhaneye git, yatış işlemlerini başlattır!

Adamı böyle edepsizce süzdüğü için, akıl fukarası olan kendine kızıp, içindeki kadersiz ve şaşkın olan arsız kızı tekme tokat haklayıp, gururla kaşlarını çatı. Sanki bu edepsiz eylem adamın suçuymuş gibi, suçlayıcı dişlerini sıkarak, ona döndü.

"Nedenmiş o? Neden ihtiyacım olacakmış sabra?" diye çok sonra tısladı.

"Jeton kare sanırım, sorularıma düşünmeden cevap veremiyor musun?" derken Poyraz, kızın bu şaşkın ve masum hâline gülmek istedi. Ayrıca onun üzerinde böyle çekici bir etki

uyandırması, hiç hoşuna gitmedi. Gözlerini kısmı bir sertlikle kısarak “Çünkü bana katlanmak zordur ufaklık!” diye pervasız sözlerine lakaytça devam etti.

“Sana devlet dairesi katlansın, bana ne arkadaşım!”

Poyraz farklı bir şekilde omuz silkti. “Sanırım zaten katlanıyorlar onlar. Ama bundan sonra; sen de katlanacaksın!”

Rüya içini çekti. Tatminkâr bir şeyler söylemedikçe, peşini bırakmayacaktı sapık belli.

“İnsanlar bir daha görmeyeceği adamlara katlanmazlar ve ben seni bir daha göreceğimi, hiiiii sanmıyorum!”

Büyük lokma ye, büyük konuşma bakışları atan Poyraz, direksiyonu sağa kırıp, dönüşünü rahatça tamamladı. Yanından geçen arabayı sollayıp önüne geçti. Yüzündeki çekici gülümsemeyi bozmamak için, elinden geleni yapıyordu, ama arabayı saran kızın efsunlu kokusuyla bütün kasları gerilmişti. Çünkü şaşkıındı! Genzini istila eden kokuya yaklaşmak ve kızı apansız kollarına almak istiyordu. Saçmaydı ama öyleydi...

İçinde kabaran garip bir sahiplenmeyle, “Çok yanılıyorsun tatlım!” dedi buz gibi ayarladığı tok sesiyle.

Ona tatlım mı demişti?

Arabayı üniversitenin önüne çekti. Sakince apışıp kalan kıza döndü ve vurucu sözlerine son noktayı koydu. “Akşam seni ders çıkışı alırım!”

Rüya’nın eli uzandığı kemerin kilidinde donup kaldı. Yanlış duyma ihtimali neydi?

Şaşkınlıktan kırmızı dudakları aralarıp “O” şeklini aldı. İrilmiş çikolata kahvesi gözleri kocaman olmuş alıkça bakarken, tüm sözcükler beyninden uçup gitti. Geveze dudaklarını bir ilk yaparak önce kapandı, sonra alık balık misali tekrar aralandı. Adamın yakın duruşu ve burnunun gerisine haince sızan hafif odunsu ve erkeksi kokusu yüzünden, içinde tuhaf bir şeyler oluştu.

Bu lanet adam ne ara bana böyle yaklaştı?

Sık aldığı sığ nefesler yüzünden dudakları kurudu. O da yapacağı en yanlış hareketi yapıp, adamın dikkatini oraya,

davetkâr bir biçimde parlayan dudaklarına çekti! Ve farkında olmadan dudaklarını masum diliyle bir daha nemlendirdi. Bunun bilinçli bir davete eylem olduğunu bilmeden...

Poyraz'ın alev alan takılı kalmış bakışları koyuldu. İçi yosun kaplı, iki karanlık göle dönüştü. İri eli yavaşça yukarı tırmandı ve hak iddia eder gibi kızın narin yanağına kuruldu. Parmaklarının tersiyle kadifemsi teni okşayarak dokundu. Öyle pürüzsüz, öyle muhteşemdi ki, ona doğru çekildiğinin farkında değildi. Kafası hafifçe aşağı eğildi ve emniyet kemerinin gerilen kayış sesi aracın içinde duyuldu. Kızın titrek, ılık, ürkek nefesini yüzünde hissettiğinde, erkek yanı kamçlandı. Heyecanlı olduğunu fark ediyordu. Çünkü genç kızın sık aldığı titrek nefesi, kendi yüzünde gezindikçe, o da heyecanlanıyor ve hâl böyle olunca, erkekliği şahlanıyordu.

Sert dudaklarını, aralanmış ve ıslanmış, aşka davet eden dudaklara değdirdi. İtiraz etmek o an aklındaki son şey bile olmayan Rüya, kalbinin hızla çarptığını hissetti. Sonucunu düşünmeden, mantık yürütmeden, hatta salakça bir hevesle gözlerini kırpmadan bakmaya devam etti. Galiba beklediği an gelmişti! İlk öpücüğünü, ilk dokunuşunu... Sapık bir polise verecekti!

Ah Allah'ım, kafayı sıyırmış olmalıyım! Tabii çarpıştığımız yerde düşürmediysem o işe yaramaz nesneyi...

İradesine itaat etmeyen tüm uzuvları donmuş vaziyette kalırken, farkında olmaksızın gözlerini yumdu. Kirpikleri koyu bir yelpaze gibi beyaz tenini gölgelendirerek yüzüne düştü. Ve nefesini ciğerlerine hapsetti. Kalbi atmayı keserken, karında kelekler bale yapmaya başladı. Onca zaman, Mustafa için sakladığı öpücüğünü, manevi ve en değerli hazinesini ilk defa gördüğü bir adama armağan eder gibi teslim ediyordu. En güzel çeyizini...

Tahmin ettiğinden daha sıcaktı adamın tenine temas eden teni. Sert, davetkâr, şehvetli, baştan çıkarıcı ve içini coşturan cinstendi. Hareketleriyse içine ateşleri salacak kadar sıcak ve nazik... Üstelik kalbi, boynundaki şah damarında attığı için

kuvvetli baskısından beyni infilak edecek gibi gerilime maruz kalmıştı. Onun maharetle teninde gezinen ayartıcı dudaklarına, elinde olmadan ürkekçe karşılık vermeye başladı.

Öpüşmek nasıl bir şeydi? Sanırım onun ağzını açtığı gibi açması gerekiyordu! Filmlerde hep öyle oluyordu! Dudaklarını yalayıp yutan nazik dilin ayartıcılığıyla elleri terleyerek titrerken, dudakları titreke aralandı. Yabancı adamın tenine ve yüreğine sert dokunuşlarıyla bıraktığı his öyle güzel, öyle muazzam, öyle dehşet vericiydi ki, bitmesin diye kıpırdamadan, nefes almadan, kopmasından korkarak bekledi. Ve birden ağzına sızan tatla sarsıldı. Omuriliğinden aşağıya salınan o hain ürperti...

Teninde hissettiği güzel karıncalanmayı daha önce hiç hissetmemişti. Titreke eli yukarı kalkıp, genç adamın omzuna kuruldu. Oturduğu yerde eriyip bitecek, tutmazsa derin bir boşluğa düşecek gibi adamın sert omzuna asıldı. Vahşi bir merakla kendine sertçe çekmeye cesareti yoktu onu ama hissedebilirdi. Elinin altındaki sıcaklığın ve sert kasların tadını çıkarmaya başlamıştı ki...

"Dı, dı, dıt!"

"Dı, dı, dıt!"

Genç kız kulağına gelen tiz sesle irkildi. Hayır, ses bu matkap değildi. Araba kornalarıyla uzaktan yakından akrabalık kurmuyordu! Yarı baygın hâlde uyanınca, uzanıp komodinin üzerindeki saatin alarmına sertçe vurdu. Saat elinin altından kayıp, büyük bir patırtıyla yere düşerken, kafasını kımıldattı. Ter su içinde kalmış hâlde, yaptığını fark ettiğindeyse çok geçti. Kollarının arasındaki yastığa sıkıca sarılmış, salakça uzattığı dudaklarını da gül kurusu kumaşına gömmüştü. Kahretsin, senelerin garip yastığını taciz ediyordu... Hatta tecavüz...

Sinirle başını kaldırdı. Oha! Bir yastığa saldırmadığı eksikti! Üstelik ilk öpücüğünü bir yastığa emanet vermişti!

Hey Allah'ım sen beni koru!

Dağılmış saçlarına parmaklarını gömerek hursından kudurdu ve yastığı odanın köşesine savurdu. Hala teninde o

dokunuşların gerçekçi karıncalanmasını hisseden dudakları titredi. Yaşadığı rüyanın imkânsızlığıyla hüsrana uğrayıp yüzünü sallandırırken, bu eşsiz anın rüya olmasına hiddetlendi.

“Ah Müjde Aklanoğlu! Her şey senin yüzünden! Yazıyor-sun dünyanın görmediği yakışıklıları, gerçekte bulamayınca, rüyalarımı sokuyorum! Şaftı kaymış, şansına tüküreyim! Allah’ım, o neydi? Taş, kemik, makas, baklava, börek, minare gibi adamdı! Ezdi, kesti ve paramparça hâlde bir köşeye posamı savurdu...”

Terleyen ellerine baktı. Sanki karıncalanan teninde onun kaslı, sert yapısının sıcaklığı, dudağında ılık nefesinin dokunuşu, kulağında çapkın sesinin ihtirası, yüreğinde tükenmek bilmeyen depremlerin artçı sarsıntısı ve aklında tüy gibi öpüşünün eylemleri hâlâ duruyordu. Sanki cidden öpüşmüştü! Gerçek gibiydi! Ya kalbi! Hâlâ onu boykot ederek, saçma bir eyleme katılıyordu! Bu protesto bir tek Mustafa’ya ait olmalıydı! Bir tek ona böyle hızlı ve coşkuyla atmalıydı.

İyi ama bu sapık adam ne alakaydı ya! Oysa bir ömür rüyasına giren tek erkek, tıpkı hayatına girdiği günkü gibi hep Mustafa olacaktı! Kendine isyan ederek sevdiği adamı aldatmış gibi vicdan muhasebesine düşerek, kafasını salladı. Kendi düşüncelerine öfkelenerek, üzerindeki dağılmış pikeyi tepikledi.

Hepsi bir rüyaydı! Allah’tan!

Ve rüyalar asla gerçek olmazdı!

Şükürler olsun! *Ayy, bir de o küstahla mı? Allah yazdıysa bozsun!*

Aklında hâlâ sabahki ütöpik rüya varken, bugünkü gireceği sınava hazırlanmak ne kadar akıllıca olacaktı ki... Üstelik kâbusu gerçek olmuş, annesi sabah Türkan ablasını aramış ve okunmuş pirinçlerle kapısında bitmesini tembihlemiş, başın-

da bekleterek abdest aldırmişti. Sanki sınava değil, hacca ya da sefere gidiyordu! Tövbe tövbe... Altı üstü son sınavıydı! Bu da yetmezmiş gibi, oturduğu kafede, saatlerdir önünde duran notlara bakıyor, ama dün yalayıp yuttuğu satırlardan bugün hiçbir halt anlamıyordu. Ot hayali kuran feyzi kaçmış inek gibi, bu işten saman tadı alıyordu.

Bakışları duvardaki saate kayınca, derin bir iç çekip eli mahkûm konsantre olamadığı sınava girmek için, yerinden doğruldu. Bir saat sonra sınavı başlayacaktı ve o hâlâ yeşil gözlerin girdabında boğulmaktan başka bir şey düşünmüyordu. Ne adamdı Allah'ım, öküzlükte sınır tanımıyordu! Ne kadar gerçek gibiydi. Oysa teninin sıcaklığını, nefesinin ferahlığını ve dudaklarının tadını alacak kadar hissetmişti... Üstelik çok güzel bakıyordu yeşil yeşil, çapkınca... İçi titredi yine.

Kızgın bir şekilde kafasını salladı...

Salak Rüya, unut... Sınavda adamın biyografisini yazarsın yoksa...

Kalın kasları, çatık kaşları ve şahane bir çapkın ağzı vardı hocam... Bu fikre gülümsedi. Tabi akabinde hocasının yüzü gözünün önünde gelince, dehşetle titredi.

Masada duran notlarını ve ders kitaplarını bir araya topladı. Az önce garsona sipariş ettiği köpük bardaktaki sütlü kahvesini de yanına koydu. Her şeyini hazırladı -yerine koya-madığı aklı hariç...

Boynuna taktığı kulaklıklarını saçlarının üzerinden, kulağına yerleştirip cebindeki telefonun müzik çalarını açtı. Belki biraz kafası dağılır umuduyla, heavy metal şarkılarından en sevdiğini açıp, kulağını dolduran yorucu melodiyle zihnini dağıttı. Az sonra düşüncelerden sarsılmış yüzünü bir rahatlama alırken, kitaplarını döşüne bastı. Dikkatlice kahve bardağını aldı. Ona büyük bir ilgiyle bakarak iç geren garsonun yanından hızla geçip dışarı çıktı.

Temiz havayı ciğerlerine çekip, kaldırımında ilerlemeye başlamıştı ki, yanındaki konteynurdan dışarıya zıplayan kara kediyle olduğu yerde, korkuyla zıpladı. Kara kedi ona aldırış et-

meden kuyruğunu sallayarak gözden kaybolurken, Rüya elini göğsüne koyarak düşüncelerine gülümsedi.

Ah Rüya, sen iyice kafayı sıyırdın! O bir rüyaydı. Hiç kara kedi bir insanın kaderini değiştirir mi?

Gülümseyerek kedinin kaybolduğu bahçeye bakarken, yana döndü ve önüne nereden çıktığı belli olmayan... İri bir gök cismine benzeyen sert motora çarpıp elindeki kitaplarını yere düşürdü. Bu da yetmezmiş gibi, bir de üzerine kahvesini boca edince, aldırmadan yoluna devam eden adama bakarak hırçın bir ifadeyle çemkirdi.

“Öküz! İnsan bir özür diler! Ahır kaçkını!”

Ah kızım, sen ne ağzı bozuk bir manyak oldun! Annen duymasın abdestli sınağa giren kızının küfrettiğini, etlerini ateşte çitiler...

Acıyan omzunu ovarken, beyninde şimşekler çakmaya başladı.

Sanki bu durum bir yerden tanıdık geliyordu ya, hadi neyse!

Yolda hızla yürüyen adam kızın küfürleriyle sinirle arkasını dönüp, hızlı birkaç adımda yanına geldi. Rüya yere eğilirken, kolunu kavrayan elle donup kaldı. Bakışlarını kaldırdı. Çatık kaşlarıyla kolunu tutan adamın eline bakarak, “Bırak kolumu, deli misin be adam?” diye bağırdı.

Başındaki kulaklığı saçlarını yolarak çekiştiren zalimin, o tanıdık sesi içini titretirken, bu ânı nereden hatırladığını düşünüyordu! Bakışları, karşısındaki iri adamın öfkeyle parlayan yeşil gözlerinin büyümlü etkisiyle tamamlanınca irkildi. Gözlerini kısarak genç adamı inceledi. Şaşkın, ruh gibi, hatta aptalca adama bakarken, adam hiddetle dişlerini gıcırdatıp, kesif bir sesle tısladı.

“Sen bana hakaret mi ettin, yoksa bana mı öyle geldi?”

Rüya şu anda transa geçmiş Şangay Rahibi kadar şaşkındı. Ya da şeytanı görmüş din adamı kadar ürkek... Dejavu gerçekten vardı! Reenkarne neydi bilmiyordu, ama reenkarnasyonun varlığını artık tıbben kendisi kanıtlıyordu!

Adamın buz gibi donuk yeşil gözlerine, erkeksi küstah

dudaklarına mal mal bakarken, bu ânı nereden hatırladığını anlaması, kalbinin kaburgalarını dehşetle dövmesine neden olmuştu! Gözleri irileşirken, ensesinde birden ürperme oldu. Dudakları hafif aralanırken, fısıltı gibi sesiyle, "Has*ktir!" dediğinde, aldığı tepki kolunun kırılacak gibi kabaca çekilmesi ve eğilen adamın ejderha gibi yakıcı nefesini yüzüne soluması oldu.

"Ağzına sahip ol küçük harım, inan bana beni sinirlendirmek istemezsin!"

"Has*ktir!"

*"Birgün bir yerde tekrar karşılaşırsak eğer...
'Benimle yeniden tanış...' "*

Uğur Arslan

1. BÖLÜM

"Bu bir rüya ve geç de olsa; uyanacağım. . ."

"Sen bana hakaret mi ettin? Küfür mü ettin?" diye sordu Şahin dişlerini sıkarak. Kızgındı.

Ürkütesi yağız görüntüsü önünde, kale kapısı gibi sağlamca belirmişti adamın. Bırak itirmeyi, üzerine koçbaşıyla dalsa, yıkılmaz, devrilmez bir tabuya bürünerek kendini keşfettiren adam, hâlâ karşısında arsızca dikilmekteydi. Hani rüyayla gerçek iç içe geçmişti ya, dokunup adamın kasını, adale sayısını, beden dilini keşfedeşi geliyordu içinden. Ya da eşsiz tadını! Ya bu da hayalse diye...

Gözlerini bir an sımsıkı kapatıp "Yine mi? Bu bir rüya. Geç de olsa uyanacağım. Aptallaşma Rüya! Birazdan saat çalacak ve sen Türkan ablanın Çin işkencesine tabi tutulacaksın... Sık dişini..." diye içinden değil de, bildiğin dışından sayıklarken, sanırım o uygunsuz hareketi yapmıştı: İşaret parmağıyla adamı göğsünden dürtüp, ölü mü, *diri mi* diye bakan katiller gibi *hayal mi, gerçek mi* diye kontrol etmişti.

*"S*ktir..."*

Adam işaret parmağını sertçe kavrayıp "Kızım, eline diline sahip ol..." diyene kadar emin değildi.

Rüya irkilerek gözlerini açtı.

Ne fesat bir düşünce Rüya, sadece gerçek mi diye baktın, yoksa neden elin adamı sokakta görüp, sırf rüyandan fırladı diye mmıcıklayıp, kalite kontrolü yapasın?

Rüya hayal âlemine geçiş yaparken, Şahin dişlerini sıkarak kızı çimdikler gibi başını sarstı. Kız derhâl kendine geldi.

Oscarlık filmi seyreden gariban gibi adamı açık ara izlediğine, o ana kadar fark etmemişti.

Ne rüyaydı... Gerçek gibi...

"Kızım, ayakta mı uyuyorsun? Hey Allah'ım çattık ya..."

Kızın önünde parmaklarını şıklattı Şahin. Bu dengesiz kuza haşin kaşlarını çatmıştı... Donuk yüzünün vahşileşmesini sağlamış ve şu zalim duruşuyla kızın yutkunmasını sağlamıştı. Kaşlarının arasında yumru hâline gelmiş, üç kocaman damar kabarmıştı.

'Kızım bu adam bela arıyor, çatacak kapesi olarak da seni bulmuş çalıyor... Ne rüyası, kendine gel!'

Tabii belanın paratoneri olan Rüya bu mühim çağrıya kulak vermek bir yana, tınmıyordu bile. Bunu keşfetmemiş olarak, bir de kırmızı halı gibi uzun dilini ağzında tutma eylemini, aklının ucuna dahi getirmiyordu.

"Salak mısın, çekil önümden." dedi adam.

Rüya narin gamzeli çenesini cüretle havaya dikti. Bu kadar karizmatik yakışıklıda, bu dem bir haşinlik, kızın gözlerini okşadığı kadar yoruyordu.

"Özür dilemedin! Neden çekeleyim? Hep aynı şeyi yapıyorsun? Önce dalıp dünyamı talan edip, sonra da beni yıkık harabelerin içine çekip gidiyorsun! Bu sefer özür dilemeden gidemezsin!" dedi Rüya inatla direterek. Fön çekilmiş dümdüz koyu kahve saçlarını omzundan geriye öteledi.

"Kızım, üşüttün mü? Ne özü, ne yinesi?" dedi adam kıza salak görmüş gibi bakarken.

"Evet yine... Sürekli öküzlük yapıyorsun..."

Kızgın mıydı güzel kaşlarının arasındaki vadi!

"Pardon!" dedi Şahin bir anlık afallamadan sonra. San ki biri suratına yumurta fırlatmış gibi yüzünü buruşturarak, "Nasıl yapıyorum bunu? Hayallerinizi nasıl yıkıyorum üşüttük hanım?" diye sordu. Dişlerini sıkı. "Benimle kafa mı buluyorsun... Ne içiyorsun? Uçmuşsun, yere ayak bas!" diyen adamın yüzünde bariz bir şaşkınlık vardı ve kıza üşütmüş bir kız kurusu gibi baktığını saklamak gibi bir gailisi de yoktu.

"Nispeten, öyle!" dedi kız aynı saffetle saf saf.

"Yani üşütük olduğunu kabul ediyorsun..."

"Hayır, seninle karşılaştığımı kabul ediyorum."

"Seni ilk defa görerek bunu nasıl yapıyorsam... Rüyalarda mı?"

Kız heyecanlanarak ellerini çırpı. "Evet! Tam da rüyalarında!" Ciddi bir sesi iticiydi. Burnunu budalalara yaraşır bir özgünlükle havalandırmıştı.

Adam kıza çıldırmuş gibi boş boş baktı. Ve kız nasıl bir falso verdiğini, dengesiz değil, hepten üşütük gibi konuşarak mala bağladığını, nasıl bir deli durumuna düştüğünü idrak ettiğinde, iş işten çoktan geçmişti!

Şahin sikkınca etrafına bakındı. Sonra bir anda o berrak yeşiller kısıldı ve sislerin arkasında gibi parlayan bir aydınlanmayla, kaşları hafifçe havalandı. Yüzü süt liman olmasa da, daha sakın ama hâlâ aynı sertliği koruyan bir üsluptaydı. Yanından homurdanarak geçmek için hareketlenen kıızı omzundan sertçe tutarak, "Telefonun var mı?" diye sordu kalburüstü bir konuyu konuşur gibi. Bakışları titizce etrafı turluyordu. Bir şey görmüş gibiydi! Kaçtığı bir şey... Ya da ilgilendiği bir şeyi arar gibi...

Omzunu silkeleyerek bu teması geçıştiren Rüya, şaşkın bir ifadeyle adama baktı. Gerçekler âleminden, rüyalar âlemine tekrar boyut atlarken, "Telefon?" dedi sadece alık alık.

Bu adam; rüyasındaki gördüğü çapkın hergeleden daha hızlı bir hovarda çıkmıştı! O en azından, üniversiteye kadar sabretmişti; ama bu herif dakika bir, gol bir yaparak açık arayı kapamış, telefon numarasını istemişti.

"Yok telefon numaram falan..."

"Senden numaranı istemedim..." dedi adam kızın yüzüne süzme salak gibi baktığını görünce. "Sende anlayış bozukluğu mu var? Her kelimeme teyit bekliyorsun... Telefon dedim, numara değil..."

Genç kız adamın hakaretiyle yüzüne iki tane çakılmış gibi irkilerek kendisine geldi. Kibirli gözlerine üstün bir eminlikle

bakarak, "Sana ne! Sen Türk Telekom bayisi misin? Var ya da yok..." dediğinde egemence kafa tutarak, birden nefesini içine soludu. Gözlerini irice açarak, "Yoksa çalacak mısın? Hırsız mısın?" diye içine kaçmış dengesiz sesiyle sordu.

Adam dişlerini sıkı. "Ya ne demezsin! Gözüme kestirdiğim şapşal kurbanlarımı soymadan önce, yorulmamak için soruyorum. Bana bak! Zaten vaktim yok. Varsa ver, yoksa çekil önümden olan birisini bulayım..." demişti ki Şahin sertçe, istikrarın hâkim olduğu zeki gözleri ilerideki bir noktaya takıldı! Her ne kadar ifadesiz yüz şeklinden bir şey anlamasa da kız, apansız bir manevrayla seri bir şeyler düşündüğünü hissetti. Garipti!

Kızın şaşkın bakışları altında iyice garipleşen Şahin, biraz ufalarak boyunu küçülttü. Suç işleyince babasını gören ve annesinin bedenine sinen velet gibiydi garip duruşu. İri bedenine yakışmayacak şekilde kamufle olarak kızın görseline sığındı. Yani deveden cüce olması ne kadar imkânsızsa, o kadar kızı kendisine set etti ama başarılı olmayınca, kızın paniklemesine fırsat vermeden, kalın kollarını kanca gibi beline doladı. Daha ne olduğunu kavramadan ayakları yerden kesilerek kaldırım kenarına park edilmiş aracın arasına sıkıştırıldı kız. Korkuyla cırlak çığlığını koyuverdiğinde ise ağzına iri pençe şeklini alan kalın parmaklar kapandı.

Şahin kızı iyice bedenine çekip, iri pençeleriyle ensesine yapıştı. Rüya korkuyla ikinci kez çığlığı basacakken, genç adamın diğer elini buna fırsat vermeden bu sefer şapadanak ağzına kapayıp "Sakın... Ağzını bir daha açma! Eğer fevri bir harekette bulunursan, narin boynunu kibrit çöpü gibi kırarım" dediğinde hiddetle, gözlerini kısacık bir an yan tarafa çevirdi. "Sana zarar vermeyeceğim, sadece burada dur ve şu lanet kollarını boynuma sar..."

Kız boyut atlamak ne kelime, gerçekte hayaller arasında ısınlanıp bocalarken, neden kollarını o adamın boynuna dolaacağını düşünüyordu!

Yani bir deli, rüyalarından hortlayan çapkın bir adam ona

sarıyor ve o sadece neden kollarını boynuna saracağını düşünüyordu!

Bir adamın kollarında olmanın yarattığı farkındalık hissi, kalbinin atışlarının dehşet bir ritimde kulaklarında çınlamasına yol açtı. Ve bedeni adamın sert bedeninin ısınısını hissedince, telaşlı bir kıvılcım içine düştü. Önce dilini damağını kuruttu, sonra karnına düşüp, damarlarına kadar tüm düşüncelerini empoze ederek süzüldü. Adam bedenini yaklaştırdığında, anason ve tütün katkılı elit bir parfüm kokusu haince genzine süzüldü. Garip bir kokuydu, ama bu kokuyu biliyordu! Lanet olsun ona sarılan ilk erkek oydu ve nereden bilebildiğini bilmiyordu ama bu kokuyu tanıyordu!

Şahin dişlerini sıkarak, görüşünü perdeleyen güzel saçlarının kıyısından arkaya baktı. Sıkınca derin bir nefes aldığında, misk kokusunu hissettiren, cennet kokusu gibi bir esintiye kapıldı. Ona çocukluğunu hatırlatan koku genzine yayılırken, şaşkınca gözlerini kırıştıran kızın yüzüne baktı: "Tarçın!" dedi garipçe.

Eğer Rüya'nın ağzı kapalı olmasaydı ona... Kafasını dağıştırmak için sabahın köründe tarçınlı kek yapmaya çalıştığını ve her zamanki gibi beceremediğini katiyetle söylemezdi!

Adam derince iç gerince bu defa farklı, ama aynı coşkuyu sunan ayrışım ile diğer koku genzini gıdıkladı: Vanilya... Kaşlarını çatı ve suçlarcasına, "Nesin sen? İki bisküvi arası lokum mu?" diye sesli düşündüğünü kavrayamadı.

Kız şapşal gözlerini kırıştırdı. Bu herif tazı gibi onu kokladıkça, korkudan kollarında titremesi gerektiğini biliyor ama garip ki, titremiyor, eriyordu..!

Akı! akıl... Gel kuyruğuma takıl!

Ve onları girdikleri boyuttan kurtaran hareketlilik gerçekleşti! Hemen önlerinden sesler gelmeye başladı: İki tane siyah giyimli, uzun boylu bodyguard kılıklı iri adam, ellerini bellelerine koymuş, bakışlarını panikle etrafta gezdiriyordu. Şahin kızı biraz daha kendine çekip, bacaklarını kısaltarak boyunu kısa bir adam formuna soktu. Keskin bakışlarını adamların

üzerinden çekmeden, “Eğer lanet kollarını hemen boynuma dolamazsan, bu iş bittiğinde birisine dolayacağın kolların olmayacak,” diyerek ciddi bir tehditle bedenindeki baskıyı artırdı. Bu emre uymayan kızın nefesini, elinin yüzündeki baskısıyla keserek, ne kadar ciddi olduğunu belirtti.

Rüya şapşalca gözlerini iri iri açılmış hâlde adama, ötelere gelen bir hayalet gibi bakıyor ama inatla kollarını boynuna bir türlü dolamaya cesaret edemiyordu. Artık hayal bitmiş, gerçekler zihninde fırtına toplayan katran karası bulutların korkunç şimşekleri gibi çakmıştı.

Bu adam rüyasındaki adam değildi... İşte şimdi b*ku yemişti!

Şahin başını usulca eğdiğinde, kız korkudan oniks gibi parlayan nemli gözlerini kısıtı. Elleri adamın elinde rehin dururken, hiç susmayacakmışçasına büzük duran ağzını da büyük bir baskıyla kapalıydı. Ama sıkıştığı yerde kıpırdıyamıyordu. Adam yaklaştıkça nefesini tuttu. Yüzündeki renk çekilmiş hâlde gözlerini kapatırken, şu anda yanlıs hissetmiyorsa, adamın kafası boynuna gömülmüş hâlde duruyordu. Tam bir romantizm içinde, azmış sevgililer gibi...

Hayır ya, ilk defa bir adam ona dokunuyordu ve bu adam katil mi, sapık mı, cani mi, yoksa rüyalardan gelen meczup muydu bilemiyordu!

Ilık ve sıkı nefesi boynuna kamçı gibi çarptıkça, korkudan altına kaçırma raddesine geliyor, hızlı hızlı nefes alıp verdiği için göğüsleri adamın sert göğüslerinin arasında eziliyordu. Lanet olsun, incecik bir beyaz tişört vardı adamın üzerinde ve koyu siyah deri ceketinin önü açıktı! Tıpkı kendi üzerindeki gibi... Şu hâlleri, anlaşılarak aynı giysiyi giyen mutlu sevgililere benziyordu. Yakın renklerde kot pantolon, beyaz tişört ve siyah deri ceket... Ve Rüya ahmaklığın daniskasını yaparak, bugün o tişörtün içine sadece saten bir iç çamaşırını giymişti. Tüm hazinesi, dolgun kıvrımlarıyla onun sert yapısına emanetti ve adamın gıkı çıkmadığı gibi, tepki bile vermiyordu. Homurdandı, ama sesi adamın ayucunun eşaretinde boğuldu.

Tekme atmak istediğinde, ayağı iri bacakların arasına sıkıştırlarak durduruldu.

“Rahat dur... Bu tarafa geliyorlar...” diye kulağına fısıldadı adam.

İyi de, kim geliyordu, göremiyordu ki..!

Şahin göz ucuyla kızın güzel saçlarının arkasından baktığında, yanlarından gelen telaşlı ses, “Şimdi bu tarafa dolandığını gördüm abi...” dedi uzun boylu zayıfça olan adama. Diğer bakışlarını Şahin’le kıza çevirdi. “Habip... Ben de gördüğüme eminim ama...” derken yanındaki arkadaşının omzuna dokunup, pis pis sırtarak “Şunlara soralım mı?” diyen kalleş sesini arsız ve ayarsız bir çirkefliğe soktu.

“Vay, bunlar kendilerinden geçmiş hacı... Yiyişmeleri biterse sorarız...” dedi sırtarak. Diğer adam elini çenesinde dolastırarak, “Bize cevap verecek hâlde değil gibiler, boş ver...” dedi p*ç p*ç sırtarak.

Şahin dişlerini sıkarken, farkında olmadan kızın beline doladığı kalın kolunu da sıkılaştırdı. “Sakin kıpırdama, ellerini kaldırma. Bunu yaptığında, ellerin kıpırdadığı an, boynun çoktan kırılmış olur...” diye fısıldadı.

Zaten etrafını dikenli zincirden koza gibi kuşatmıştı, nasıl kıpırdasın ki?

Rüya ağzına kapanmış bant gibi kuvvetli elin altında, acı içinde inleyince, ağzından çıkan boğuk ses adamın elleri arasında boğuldu. Şahin kıza sert bir bakış atarak uyardı. Rüya yutkundtu. Ellerinin altında korkuyla huysuzca kıpırdanarak, adamın tüm sülalesini andı. Ve karnına yaslanan şey... O lanet şey düşündüğü şey olamazdı değil mi? Sert, ürkülesi ve aklını başından alası...

“Tek kurşun, rahmini parçalayarak geleceğini elinden alır... Öldürmez ama yaptığın hatayı da bir ömür unutturmaz...” dedi adam elindeki silahı kasıklarına biraz daha kabaca bastırarak. Tehditkâr başını hafifçe kaldırdı. Kız içinden adama küfretti.

Şahin, sanki kızın sövme işini duymuş gibi irkilerek, bu

sefer kaşlarını daha hiddetli çattı. Kızın beline uzanıp tekrar, uyarırcasına kuvvetle sıktı. *Beynini topla bücür, tüm saydıklarını içinden bile olsa sana yediririm...* Der gibi içini okuyan garip bir kuşkuyla baktı.

Hah! Bir akıl okuması eksikti şehir eşkıyasının... Şahane!

Rüya yutkunarak iri gözlerini çevreleyen ürkek kirpiklerini kırıştırdı. Ne dediği anlaşılmayan hâlde yalvarırken, "Sabret!" diye tısladı adam. "Sana sarılmaya meraklı değilim, kemiklerin kollarımı acıttı."

Ay, şimdi bayılacaktı. Kaçık adam bir de bedenini beğenmiyordu! Kız başını sağa sola çevirmek isteyince, Şahin elinin altındaki ufak ağzı sertçe ufalayarak, elindeki silahı biraz daha tehditvari beline bastırdı. Kızın gözünü korkutup bezdirmeye çalıştı. Önlerindeki adam hemen yanlarındaki arabaya yaslanmış, hem etrafı kolaçan ederek dinleniyor, hem de uzaktan iki âşık gibi görünen çifti mahremiyetini sabote ederek çaktırmadan göz ucuyla dikizliyordu. Bu salakların işi sapıklık yapmak mıydı? Hem de kovaladıkları adama...

Şahin homurdanarak küfrederken, o iki salağın yoldan geçen bir adamı çevirip, soru sorduğunu görünce derin bir nefes aldı. Ve adamlar aldığı cevapla uzaklaşırken, elini genç kızın ağzından çekmeden evvel, bakışlarını yüzüne çevirdi. Yeşilleri bu sefer kızgınca değil, sanki gizli bir minnetle parlıyordu.

"Bak... Kusura bakma! Şimdi elimi çekeceğim ve sen ağzını açarsan, dişlerini yerden toplatırım. Tamam mı?"

Bu uyarı mı tehdit mi olduğu belli olmayan sözlerle Rüya ürkek başını kabullenir çekiniklikle sallayınca, Şahin o güzel kahverengi gözlerinin içine uyararak baktığında yeşil gözlerinde bir an şimşekler çaktı. Sadece bir an garip bir ısıltıyla parlayan yeşil gözlerinin, irislerini çevreleyen retina siyaha yakın tekinsiz bir hâlde geldi ve tekrar büyüyüp eski donuk hâline dönüştü. Ama bu kızın içinden bir şeylerin kopmasına ve bedenine yayılan ürpertiye yetti.

Elini hafifçe kaldırdığında, "Ya sen manyak mısın? Ne yaptığını sanıyorsun sen? Ben senin ebenin..." dediğinde Şa-

hin... İri elini gerisin geri... Sesi kocaman ama ağzı ufacık olan kızın susmak bilmeyen dudaklarına kapattı. Sözleri, "İyi ki uyardım, bir de uyarmasam ne yapacaktın salak..." demesiyle sonlandı. Sonra kızın ağzının üzerindeki ele baktı. Adamların tekrar o tarafa geldiğini görünce, okkalı bir küfür savurdu, ama adamlar birisine resim göstermek için durdu. Birden kaşları çatılarak, gözlerine garipçe bakıp ellerini ağzından çekti. Bakışları kızın her an sülalesini en güzel şekilde ağırlayacakmış gibi edepsiz duran ağzına kaydı. Dudakları, mükemmel bir gül tomurcuğuna benzeyerek büzülmüş, sinirden titriyordu. Özellikle de alt dudağı... Bu hâli, adama, ufacık, tüy yumağı, narin, savunmasız bir kedi yavrusunu hatırlattı. Fakat bu kız kediden daha çok, kedigillerden kaplana akrabaymış gibi duruyor ve gözleri dehşet bir vahşilikte parlıyordu. Kız ağzını açacağı zaman, ona laf ebeliği sunma şansı vermeden arkasını döndü ve kıvrak bir leopar gibi iki aracın arasından çıktı.

Rüya ellerini iki yanda yumruk yaptı. Az önceki temasın seyri hâlâ teninde hüküm sürerken kıpırdayamadığından, titreyen bacakları bedenini taşıyamadı ve yanındaki araca yaslandı. Tam o anda aracın alarmı ötünce, şapşallaşan kız korkuyla sıçradı. Şahin kızın salaklığına, ağzının içinde homurdanarak uzaklaştı.

Rüya kendini toparlayınca, "Sen... Sen nereye gittiğini sanıyorsun?" dedi ardından çaresizce. Sesi tiftikle dolmuş gibi hırıltılı çıkıyordu. Adam bakmadı ona. O yürüdükçe sınırları değil, cinleri bile tepesine çıkmış, layıkıyla horon çekiyordu. Hiç tanımadığı bir adam rüyasından hortlamış, gerçek hayatta dibinde bitmiş, bir de yetmemiş kucak kucağa hâle gelmişti!

"Heyy!" dedi iyice uzaklaşan adamın geniş sırtına bakarak. Sinirle ayağını yere sertçe vurdu. "Lanet olsun, kimsin sen ve hayatıma neden girip duruyorsun? Adın ne?" dediğinde, adam ara caddeye dalarak gözden kayboldu.

İşte hayat, tam da o anda, sessiz bir mim oyununa dönüştü genç kızın dünyasında! Ve kader, geleceğin temiz sayfasına, ilk mürekkep damlasını düşürdü.

Kız şaşkın, şok olmuş hâlde yaşadığı garip, esrarengiz, hatta ütöpik anların büyüğü içinde bocalıyordu. Acaba halüsinasyon dedikleri o illetten mi görmüştü? Ya da şizofren falan mı oluyordu? *Allah'ın cezası hayaller, sizin yüzünüzden elin kazmasını meşe palamudu sandım!*

Adamın şeytani derecede büyüleyici bir efsunla parlayan yeşil, çam gibi, bağlayıcı ve tutkuya sevk eden ayartıcı gözlerini, derhâl aklından silmeye çalıştı. Hayır, bu adam rüyasında gördüğü adamın tıpatıp aynısıydı, hatta kokusu, teninin sertliğiyle bile aynı... Ama ayrı zamanda değildi de!

"Kızım, iyi misin?" diyen aracın sahibinin yüzüne saf saf bakarak kendine gelirken, kafası iyice karışmadan arkasını döndü ve yere saçılıp, çamurlara bulanmış defterlerini almayı sonunda akıl etti. Her şeyini topladığında, artık bir işe yaramayacak olan not yığınınu yerde bıraktı... Yarın sülalesine sövecek olan çöpçü amcasına iş bırakarak olay mahallini terk etti.

Dar sokağa dalan Şahin, heybetli bedenine yaraşmayan bir kıvraklıkla duvar üzerinde yürüyen kedi gibi hızlı ve seri adımlarla gideceği yere varmak için zamanla yarışlıyordu. Saatler geçiyor, gün dönüyor ama aradığı mekânı bir türlü bulamıyordu. Bu geri zekâlılar ondan önce oraya yetişirse, işler iyice çıkmaza girerdi. Lanet olsun bu adamın ne bildiğini dahi bilmiyordu, üstelik hayatta mı, ölü mü...? Bu soru ise muallaktı.

Köşeden dönünce, büyük beyaz binayı geçti. Elit eğlence kafelerinin, lüks işletmelerin önünden hızla süzülerek aradığı seçkin mekânı bulmaya çalıştı. Sonunda istediği yere geldiğinde, kapısında iki tane izbandut gibi güvenlikçi ayının durduğu mekâna girmekten, bir an olsun tereddüt etmeksizin kapıya atıldı. Takım elbiseli iri cüsseli genç adam, spor salonlarında yaptığı kaslı kolunu hava atarcasına kapının önüne si-

per etti. Bedenini set gibi girişe kurdu. Başını geriye atarak, en az kendisi kadar iri olan yeşil gözlü Şahin'e kafa tutan bir sertlikle, "Beyefendi, giremezsiniz. Henüz açılmadı" diye uyarır nitelikte bilgi verdi.

Öfkesini yeterince ifade edecek söz bulamayan Şahin, bunu kendisine saklayarak korumaya sert bir bakış attı. Hiç yapmadığı bir şeyi yaparak, hırçın tavırlarından kaçındı. Omuzlarını gererek kendinden emin bir duruşla sakince, "Çakal Mahmut'la görüşeceğim!" dedi. Adam tek kaşını kaldırdı. Şahin sorgulayan dumanlı bakışlarını adamın üzerine yıkarak onu alt etti!

Koruma, bezgin bakışlarını etrafta gezdirdi. Şüphelendiği neydi ki? Tedirgince parlayan gözlerinde genç adamın işkillenmesine mahal veren garip bir korku hasıldı. Bunu saklamayı başardığını sandığı gerçektir.

"Burada böyle birisi yok... Başka mekâna bakın!"

Atik bir zekâyla hemen durumu anlayan Şahin, adamın gerginliğini derhâl kavradı. Sanki ulvi bir iş başarıyormuş gibi kendisini saklamaya çalışan salağa hitaben, "Ben polis değilim ahbap! Çekil onümden, yoksa seni sağlıklar morga çeker..." diyerek ciddi bir çıkış yaptı. Kelimeleri kavgacı değil, gerçeğin ta kendisiydi!

"Bakın, dediğim gibi şim..." dediğinde kapı açıldı ve genç, tıfıl, henüz otuzların başında, kısa boylu bir adam arkalarından çıktı. Sırtarak korumalara baktı.

"Lan Kaya, kadını affetmiş lan..."

Şahin gözlerini korumaya çevirdiğinde, korumanın renginin apansız bir korkuyla değiştiğini görünce, aradığı adamın o olduğunu anladı! Çaylak polisin nerede olduğunu bilen tekinsiz adam...

Şahin bakışlarını aradığı adama kilitlerken, daha ne olduğunu anlayamadan, koruma "Çakal, polis!" demişti ki, iki koruma birden Şahin'in koluna yapışarak, onu ekarte etme derdine düştü. Tıfıl görünümlü, Çakal lakaplı adamsa, gözleri iriltilip, tabanları çoktan tazi gibi yağlamıştı. Buna öfkele-

nen Şahin dişlerini sıkı. Adamın yerinden ok gibi fırlamasına yardım eden korumaya sert bir bakış atmasıyla, yumruğunun yüzünde patlatması bir olmuştu. Sersemleyen koruma, sarsıcı yumrukla geriye doğru bir adım giderken, Şahin "Bir daha başkasının işine karışma yalaka!" diye emretti.

Şahin kolunu apansız sakız gibi yapışan diğer adamdan kurtaramayınca, korumayı sert bir kroşeyle yere yıktı. Birkaç saniye sonra pestillerini çıkardığı adamların yüzüne kızgınca bakarken, üzerlerinden atlayıp yola düşmek istedi. Hırsından yumruk yaptığı elini bugün pek fazla kullanamayacağı kesindi. İçeriden telaşla koşarak gelen bir üçüncü koruma, ayağının dibine yıkılan arkadaşına bakınca, Şahin'in üzerine atladı. Şahin'in uyararak baktığı kolundan elini korkuyla çekti. Dehşete düşen koruma teslim olur gibi ellerini yukarı kaldırdı.

Şahin yerinden fırlayıp Çakal herifin peşine son sürat, nefes nefese koşmaya başladı. Kocaman sokağı karış karış arşınladı, ama adamı bulamadı. O hızla ara sokaklara daldığında, ilerinden bir arbede sesi geldi! Hızlı adımlarını oraya çevirdi. Gördüğü manzara kan dondurucuydu. Çakal dediği adamın, az önce onu arayan adamlardan birisi tarafından sıkıştırıldığını ve iri olanı tarafından kafasına silah doğrultulduğunu gördü. Üstelik hurpalanmıştı...

"Lan!" dedi hiddetle. Ne diyeceğini bilemeyerek kısacık bir an soğukkanlılığını kaybetmiş ve derhâl toparlamıştı. Lanet p*çler! Hayatının; pamuk ipliğine bağlı olduğuna inanmıyordu! Adamlar sesini duyunca, bakışlarını ona yöneltti. Geniş gövdesindeki kaburgalarını acıtasıya vuran kalbi, göğsünün içinde davul gibi gümbürdeyerek atarken, Şahin, "Bırak adamı!" diye ikaz etti.

Siyah takımlı adam, kibirli bakışlarını kısacık bir an ona alçakça çevirdiğinde, yanındaki arkadaşının bu cenderede olmamasına kızar gibi yardım dilenen gözlerini etrafta dolaştırmaya başladı. Sonra alayla soluyarak, "Biriken, iki tane temizlik... Hem de ikisi de kendi ayaklarıyla geldi" dedi kibrinin kurbanı olup sevinerek.

Şahin ellerini yukarı kaldırıp, görüş alanına soktu. Silahsız olduğunu belirterek, "Bak, eğer o silahı bırakırsan, sana çobanından daha fazla para veririm. Şimdi silahı bırak!" diye buyurdu.

Önerisi adam tarafından dalgayla karşılanıp, tiye alındı. "Yok ya! Sizin, üçünüzün başına kesilen paradan daha fazla veremezsin..." Hırsı, onca mesafeden bile Şahin'in içini burup, midesinin kasılmasını sağladı.

"Veririm..." sözleri, gözlerine ek olarak söylediğinin ciddiyetini destekliyordu!

"Neyini?" dedi adam pis pis sırtarak ve aşağılayarak dişlerini sıkı. "Kirli donunu mu? İstemem kalsın! Pis canın ise, zaten benim!" Ve gözleri ışıldayarak Şahin'in arkasına baktı. Genişçe gülerken, "Evet, o parayı sen vereceksin, ama elinle değil, cesedinle..." dediğinde gevrekçe, Şahin başına dayanan silahla dişlerini sıkarak, okkalı bir küfür savurdu.

Lanet olsun, bu salak da nereden çıktı?

"Çetin, üzerini ara, boş gezmüyordur bu lavuk!" dedi Çakal'ın darbelerle görünmeyecek hâle gelmiş kafasına dayadığı silahı biraz daha ittirirken mafya...

Şahin, Çakal denen adamın titrediğini hissedebiliyordu. Konuşacak hâli bile kalmamıştı dayaktan, ama son gücüyle yaşam için direniyordu. O adam, ona lazımdı! Ölmesine izin veremezdi. O muhbir polisi bulması için tek yolu Çakal denen salaktı! Muhbiri kaçırın, bomba düzeneğini hazırlayanlardan birisi oydu ve şu anda pestili çıkmış hâlde can çekişiyordu...

Yerde iki dizinin üzerine oturan adam ağlayarak gövdesinin üzerinde zor tuttuğu kanlı başını kaldırıp, "Abi, ne olur bı... Bırakın gideyim... Ben... Ben bir şey bilmiyorum!" dedi yalvararak. Kekeleyen yalancı sesi varla yok arasında gidip geliyordu.

Adı Habip olan kibirli adam, "Sus, lan! Sana ne bildiğini sorduk mu?" dedi ve bir anlık gafletinden yararlanan Şahin, arkasındaki adamın yüzüne yumruğunu gömdü. Seri bir bilek hareketiyle sıkıca sardığı elini kendine çekti, silahlı bile-

ğini kavrayıp ters çevirdi. Başparmağının kuvvetle nazik etine yaptığı baskı, adamın kuvvetli tutuşunu hafifletti. Gücsüz elindeki silah yere düştü. İkinci kez yumruğunu yüzünün ortasına savururken, aradığı adamı esir alan Habip'in dikkatini çekmiş oldu.

Habip kaşlarını çattı. Şahin denen çam yarması arkadaşını yere yatırmış, kum torbası gibi yumruklarını yüzüne gömüyordu. Şahin'i silahının menziline soktu, tam ateş edecekken patronunun son sözlerini hatırladı. "Emanetin yerini söylemeden öldürürseniz, sizi deşerim..." S*ktir! Öldürmeye bile izin yoktu.

Şahin hiddetinden çıldırmış şekilde kafasına silah dayayan adamı son kullanımı dolmuş peynir hâline getirirken, arkasından duyulan silah sesiyle, bedeni titreyerek durdu. Yumrukları kanlar içinde havada asılı kalırken, yakasını sıkıca kavradığı adamı yere fırlatıp, panikle arkasını döndü. Ve Çakal denen adamı kanlar içinde beyni asfalta akmış hâlde, yerde yatarken gördü! Son şansından birisi de; böylece ellerinden kayıp gitmişti. Polisin yerini bilen son kişi de ölmüştü. Habip p*çi sanki az önce cinayet işlememiş gibi sakince geriledi. Ruhsuz bir duruşla, ayakkabısına bulaşan beyin parçacıklı köpüklü kanı silkeledi. Soğukkanlı bir donuklukla baktı.

Zıvanadan çıkan Şahin yerde yatan adamın silahını alarak ayağa kalktığı anda, arka sokaklardan birisinden siren sesleri gelmeye başladı. Bar korumaları kesin polise haber vermişti! Çakallar! Akılları sıra, kendilerini aklayarak kurtarıp, Çakal'ı mahvedeceklerdi!

Habip panikleyerek bakışlarını etrafta gezdirdi. Şahin'in ikazına aldırmayarak ara sokaklardan birisine koşmaya başladı. Şahin silahı adama doğrulttu, ama yerdeki adamı yumruklamaktan uyuşmuş parmağı tetiğe biraz geç bastı. Adam hemen yanındaki sokağın köşesini dönüp gözden kaybolmuştu...

Her işi mi ters giderdi insanın! Sağda solda sürünmekten kafayı yemiş, yorgunluktan çöken bedeni artık isyansinyalleri

vermişti. Öfkeyle yerde yatan yaralı adamın başına gitti. Kontrol ettikten sonra, yerde can çekişen Çakal'ın dibine diz çöktü. Lanet herif ölü gözleriyle bön bön yüzüne bakıyordu. Ağzına yığılan köpüklü kanlarla, soru dahi sormadan son nefesini verdi. Şahin öfkeyle yerinden kalkıp, hiddetle yaralı bir kaplan gibi haykırarak, ellerini saçlarına geçirdi. Bedeninde çalkalanan şiddetiyle, yanındaki kola kutusuna tekmeyi koyduğu anda, arkasındaki çığlıkla sıçradı. Başını çevirdiğinde gördüğü karşısında, yeri ve göğü inletir gibi şiddet içeren okkalı bir küfür savurdu!

Sokağın ortasında tir tir titreyen Rüya, gördüklerine hâlâ inanmıyordu. Bacakları dehşete kapılmış tutmuyor, bedeni donmuş vaziyette kaskatı olarak kıpırdamayı reddedip taş kesiyordu. Kalbi, sanki o ahmak varlık ona teleks bile çekmeden bedeninden çekip gidiyordu. Hâlbuki bugüne kadar oldukça iyi bir ev sahipliği yapmıştı. Gözleri irice açılmış ki, göz bebeklerini kaplayan şokun etkisi iki kilometre ileriden bile görünüyordu. Döşüne bastığı kitapları parmağının arasından kayıp, ayaklarının dibine halı gibi serildi.

Eli kanlı katil! Rüyasında gördüğü çapkın adam, yeşil gözlü azman bozması manyak, ayaklarının dibindeki adamı gebertmişti! *Oha! Belaya merhaba!*

Şok olmuş gözleri, feveranla atan ürkek kalbiyle olduğu yerde donup kalması aptallıktı biliyordu, ama kendinde kıpırdayacak gücü bulamıyordu. Hiçbir şekilde kıpırdayamadığı gibi, ne aklını kullanabiliyor, ne de azalarını hareket ettirebiliyordu. Sadece şok olmuş hâlde bakıyor ve yutkunmaktan ileri gidemiyordu.

"Bakın ben..." dedi Şahin elindeki silahla yerde yatan adamı göstererek.

Panikleyen Rüya, göğsüne bastırduğu elini kaburgalarının içine sokmak ister gibi dürttü.

"Be-ben... Bir şey görmedim! Kö-körüm ben! Ha-hatta şa-şıyım, size değil, çöp kutusuna bakıyordum. Yemin ederim ki, içindeki olmayan kedilerin hayalini kuruyordum..."

Polis sirenleri iyice yaklaşıyordu. Şahin dişlerini sıkarak, "Bakın, aslında..." dediğinde Rüya gırtlığına kızgın yağ dökmüş gibi acıyla kasıldı.

"Ba-bakamam... De-dedim ya, kö-körüm ben!"

"Lan, sen benimle kafa mı buluyorsun?" dedi adam artık zıvanadan çıkarak. Gerçekten sinirleri bozguna uğramış, sükûnetinin zerresini geride bırakmamıştı.

"Yo-yok, be-ben içki içmem..."

Adam kızın korkudan şok olmuş şapşal vaziyetini idrak ederek, -bir de görgü tanığıyla uğraşamazdı- seri bir hareketle üzerine atıldı. "Daha sabah görüyordun... Ne ara Yeşil Çam bozması oldun da, kör oldun." derken kız dehşete kapılarak geriye doğru sarsak bir adam attı. Titreyen sesiyle yakararak, "Ya, körüm dedim, görmedim dedim, neden inanmuyorsun..." diye ağlayarak arkasını döndü.

Tabii kaçabilseydi...

“Rüya gerçeğe ne kadar yakın olursa, uyandıktan sonra duyulan acı da o kadar büyük olur.”

Tuncel Kurtiz

2. BÖLÜM

El sürmeden; gözlerimle boğarım ben...

Bileğine asılan kuvvetli, bronz, mengene gibi katı parmaklarla olduğu yerden sert bir şekilde çekilerek, geriye doğru savruldu. İpek gibi saçları başında hareler oluşturarak hırçınca uçuşurken, ürkekçe irilen gözlerinin önüne perde perde dökülerek görüş alanını kapamıştı. Tam uçuşa alışan hafif bedeni garip bir ürpertiyle sarsılıyordu ki, apansız bir sarsıntıyla sert bir taşa çarptı. Fosilleşmiş taş, bir dinazor gibi iriydi. Bedenine verdiği tahribata aldırış etmeden, tepesinde hükümet konağının sert kapısı gibi belirdi.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" dedi adam paniklemiş bir hâlde. Hercai yüzü on beş cinayet, bir sürü gasp ve devletin içlerine sızıp alengirli otlak işler karıştırmış kaçıkların sıfatı gibi zalimdi! Kız nefesiyle kendini gebertip, korkusuyla gömme telaşına hunharca yönelerek donmuştu. Ve doldurulmuş bir ceylan gibi etkisiz kalan bedeniyle, ruh gibi duran adama saf saf bakıyordu.

Şahin kızın omzunu parmağıyla dürttü, hayat belirtisi gösteren bir tepki bekledi. Ama kız beyninden vurulmuş gibi beyaz bir suratla, ona hortlak görmüşçesine bakmaktan vazgeçmiyordu. Gerçekten korkudan ödü patlamış olabilir miydi? Bir cinayet daha kaldıramazdı! Adı zaten şu anda skandallar ve en azılı katillerin bile üst rütbesinde ezkaza anılıyordu!

Kızı bir daha dürttü ve şimşek çarpıp donarak hareketi kesintiye uğramış HD televizyonların film karakteri gibi, birden canlanan kız sıçradı. Hâliyle cana gelince ilk söylediği şeyiyse, adam neredeyse kulak kabartarak zar zor duymuştu.

“Ben öldürmedim...”

Titrek sesi içine kaçmış sadece homurtu ve mırıltı şeklinde duyuluyordu.

“Be- ben bir şey görmedim! Bırakın gideyim...”

Titrek kirpikleri yanaklarına eğilmiş ve göz bebekleri korkak bir tavşan gibi tabansızlık yaparak, göz kapaklarının arasına saklanmıştı.

“Bırakmam seni...” dedi adam buz gibi sesiyle. Eğlenmiyor, kızmıyor, ciddi olanı söylüyordu. Tüm sertliğini kuşanmış azametiyle kaskatı kesilmiş bedenini milim kıpırdatmadan, etrafa bakındı. Başka görgü tanığı var mı diye kolaçan ediyordu her bir köşeyi hızla, neyse ki görünürde yoktu.

Bundan fırsatlanan kız geriye doğru çekilmek istedi. Tabii başaramadı. “Valla şaşıyım ben! Ben duvara bakıyordum, siz yanlış anladınız bir kere!”

Adam katılmış kaşlarını kaldırıp, bilmiş bir şekilde silahını kaldırarak, caydırıcı bir tutumla göz önüne serdi. Aslında sağır olmalarına karşın, zalim sahibinin kavalıru kıpırdatmalarına göre hareket eden kobralar gibi, tetikteki gözleri adamın etrafında yardım dilenerek hızla hareket ediyordu. Adam nereye bakarsa, o diğer tarafa bakıp; kedi, köpek, uzaylı, sarhoş hatta çocuk dahi olsa, birisini bekliyordu. Ama yoktu! Yardım edecek kimsenin olmamasıyla, kızın bacakları boşalarak titrediydi. Bedeni buruşmuş kâğıttan yapılan origami¹ gibi katlanırken, küçük dili gırtlığını bırak midesine kadar inmiş olarak yutkundu.

Adam silahını derhâl pantolonunun kemerine soktu. Bunu gören korkak kız işaret parmağıyla “O... O ne o? Silah mı?” diye göstererek kekelemeye başladı.

“Su tabancası!” dedi adam ciddiyetine uymayan bir alayla.

“Gördüm... o silahtı!” dedi kız nefes alamıyormuş gibi yutkunarak.

“Çok zekisin, ben fark etmemişim...”

1) “Origami” Japon kâğıt katlama sanatı.

Şahin kıza kibirli bir bakış atarak, eminlikle desteklenmiş üstünlüğünü gözüne toz zerresi gibi soktu. Gözü beyninden büyük deve kuşu gibi, iri iri açtığı koyu kahve gözleriyle kemrine sıkışmış silaha bakmaktan vazgeçmeyince kız, canını yakasıya sıkın Şahin haince başını geriye attı. Sabit bir duruş, hiddetin buz maskesinin arkasında kaldığı kibirli bir suret takınıyordu.

“Bak, şoka girince İnek Şaban’ın tekmesi gibi gözlerin açılıverdi. Silah olduğunu nasıl gördün! Demek ki, artık ne yaptığını biliyorsun...” dedi kızın çenesini sıkıca kavrayıp, sertliğinin ne denli caydırıcı olduğunu belirterek.

Kız, tek bir zalim bakışla şehadet getirdi. ²Kolombiyalı defans oyuncusu Escobar’ın ABD ile oynanan milli maçında kendi kalesine gol atıp, mafya tarafından öldürüldüğü gibiydi yaptığı hata... Adamı suçüstünde görmesine rağmen, kör taklidi yapmayı nasıl bir ahmaklıkla yapmıştı ki!

Ve daha şoktan çıkamadan adamın peşinden sürüklenerek gönüllü tutsak olarak itaatle yürütölmeye başladı.

Adamın arkasından sürüklenen Rüya yerde ölü yatan adamlara göz ucuyla bakarken, midesi kalktı. Yine de sükûnetini, ses tellerindeki depremin artçı sarsıntısıyla bozmadı.

“Ne-nereye götürüyorsun beni?” diye sordu sadece. Bu sefer akıllı olup çığlık atmamıştı. Ama eğilip bükölerek, beyhude bir çabayla adamın elindeki bileğini kurtaramaya çalışıyordu.

Hiç istifini bozmadan Şahin kıızı peşinden bir çuval kuru yaprak gibi çekisttirirken, uzun, seri adımlarına uyamayan kız sarsakça tökezleyerek yürümeye çalışıyordu.

“Ben kimseye bir şey demeyeceğim valla...”

“Konuşma ve sadece devam et!” dedi adam gözleri her köşede garip bir hızla tetikte ve hakikaten dikkatle hareket ede-

2) 13 Mart 1967, Medellin - 2 Temmuz 1994, Medellin), Kolombiyalı futbolcu. 2 Temmuz 1994 tarihinde FIFA Dünya Kupası’nda ABD’ye karşı kendi kalesine gol attığı için, maç tutkunu mafya tarafından öldürüldü.

rek. "Polis şimdi burada olur, gitmeliyiz!" Kelimelerine vurgu yaparak dikkat çekti.

"Gitmeliyiz... Yani gitmeliyim diyecektin değil mi?"

"Hayır gitmeliyiz dedim."

Kız müthiş bir dehşete kapılsa da, mantıklı bir şekilde "İyi ya, işte sen git... Ben senin arkanı kollarım!" diye atıldı.

Yalan! Polis geldiğinde, yanındaki arkadaşını öğretmene şikâyet eden ispiyoncu asosyal bir öğrenci gibi, adamın gittiği yeri parmağıyla birebir ilk elden göstermeyi hemencecik icraat ederdi.

Adam birden durdu ve kıza tepeden yargılayıcı bir bakış attı. Sabrı tükenmişti. Etrafına şöyle bir bakarken, "Tamam" dedi buz gibi bir sesle. Kız ne ara tuttuğunu bilmediği nefesini rahatlatanın verdiği gevşeklikle dışarı saldı. Omuzlarını rahatlatanın etkisiyle yılınca salınırken, adam onun rahatlığını tehdit ederek devam etti. "O zaman seni de temizleyeyim. Ne de olsa arkamda taruk bırakmamalıyım..."

Kızın az önce rahatlayan bedeni, şimdi daha beter bir sancıyla sarsılmıştı. Gözleri sadece irkilmedi, birden irisleri gözle görülür şekilde renk değiştirerek titredi. "Ben temizim daha sabah yıkandım. Sen yorma kendini, evde duş alırım zaten..." dedi şaşkın şaşkın.

"Seni ben yıkar, musallaya sarılı bırakırım sus artık..."

"Musalla isteme ben..."

"Kızım, sen piyango musun?"

Kız adamı yıldırmaya çalışarak, "Hayır... Benden piyango olsaydı, kesin beni cebinde unuttur; çamaşır makinesinde yıkayıp, zenginliğe teğet geçerdin." dedi salakça.

"Lan... Lan sen korkudan mı saçmalıyorsun, yoksa harbi kuş beyinli misin? Cüçük kafalı bir afacanla uğraşamam. Ya aklını başına al ya da aklın yerinde kalsın, ben başını gövden-den ayırayım..."

Kız bu ciddi tehditle, ağlamaklı gözlerini aşağıya eğdi. Adamın elindeki parlayan silaha nefesini tutarak baktı. O soğuk şey gözünün önüne her çıktığında, kız saçmalıklardan kâ-

ğit gemi yapıp, Ankara'nın denizlerinde yüzdürüyordu. "Ne yapmamı bekliyorsun?" dedi artık tükenmiş bir zekâ, içinde kalmamış bir sükûtle.

"Hiç tanımadığım bir adam önce hayallerimi gasp ediyor, sonra hayatıma katlediyor ve geleceğime tecavüz ederken ben sadece mal mal bakıyorum."

"İyi... Şimdi de kös kös düş önüme, yürü bakalım. Ya seni mihların ya da sen bana mihlanmış gibi benimle hareket ederek bana uyarsın. Ya öldürür şu köşeye cesedini sererim ya da yaşar, beni yormadan peşimden kuyruk gibi gelirsın! Seçim senin..."

İşte bu kocaman bir palavraydı ama kız sazan gibi hoplaya zıplaya yutmuştu zokayı!

Rüya'nın hiçbir itirazı kabul görmedi. Yalvardı, yakardı ama hiçbirisine kulak kabartmadığı gibi, kulak arkası bile yapmadı bu Ütopik Katil! Ne zaman ağzını açsa, bıkkınca baktı ve sert bir duruşla üzerine eğilerek onu sindirdi.

Yanağından çaresizlik yaşları süzülürken; ne idiği belirsiz bir adamın, katilin, sapığın, hatta manyağın düşlerinin Sebastian'ın peşine kedi yavrusu gibi takılmış, isteksiz bir biçimde kuyruğunu dik tutma savaşıyla ilerliyordu. Sanki pamuk ipliğine bağlı bir telin üzerinde cambazlık yapıyor, kıpırdarsa düşerek ölecek, atlarsa yine ölecek olarak yerinde mum gibi eriyerek bekliyordu!

Her hâlükârda kız öleceğini biliyordu, ama bu adamın onu öldüreceğine hâlâ inanamıyordu. Hâlbuki katildi! Görmüştü işte ölen adamların lapa gibi hâlini! Ama şuursuz beyni buna basmıyordu. Annesi onu boşa okutuyordu, bunu anladı ama okulunu bitirdiği gün...

Şahin adımlarını hızlandırıp köşeyi dönerken, bir akıl yok-sunu ahmak kızın sorumluluğunu alması eksik kaldığı için, öfkeden kuduruyordu. İyice fare hesabına dönüp, kuyruğuna kabak bağlama telaşındaydı. Polisler, mafya ve tüm iyi niyetle andığı manyaklar peşindeyken, bir bu ürkek, ödle ve dengesiz biçimde saçmalayan dili kemiksiz serçe kılıklı kız ek-

sikti hayatında. Masum serçe! Başını sarsarak bu düşünceleri aklından uzaklaştırdı. Artık karanlık iyiden iyiye üzerini kadife bir mücevher kutusunun korunaklı yapısı gibi kaplamaya, onları bu kocaman şehrin izbe sokaklarında dikkat çekmeden saklamaya başlamıştı.

Ancak tam köşeyi dönüp siyah boyalı binaya yaklaşmışlardı ki, polis otosunun renkli ışıklarını yakarak, tiz siren sesiyle mahalleyi inletip yanlarına doğru yöneldiğini gördü! Bakışlarını titiz bir çabuklukla etrafta gezdirdiği anda, sığınacak bir odak noktası bulamadı.

Ve ani bir manevrayla ileri atılan Rüya, onun boş bulunduğu ânı fırsat bilerek elinden kurtuldu. Hızla yola atladı. Fakat panik hâldeki adam seri bir kol uzatımıyla saçlarına asılarak, tek hamlede yanına çekti. Polis otosu yanlarına geldiğinde, kızı sertçe binanın dış yapısına dayayıp üzerine abandı. Ve hiç tereddütsüz kızın yanağına dudağını dayadı. Polis aracı yanlarından geçene kadar, yerinden ve kızın üzerinden milim kıpırdamadı.

Rüya'nın elleri yine bileklerinden sertçe yakalanmıştı. Sırtı duvara savrulup, yanağı adamın dudağı tarafından tecavüze uğramış hâlde dururken, şu hâli duvarda sevgiliyle iş pişiren arsız kız durumuna düşmüştü. Canı yanıyor, kurtulamıyor, üzerindeki adamı ittiremiyordu. Adam kıpırdamıyordu, hiçbir ahlaksız sarkıntılığı ya da edepsiz eylemi yoktu. Sadece kendini korumak için kamufle bir hareket yaptığı belliydi. Ama bu eylemi kızın ölümüne korkmasını geçiştirmiyordu.

Üzerinde tüm sıcaklığı, sert yapısı ve tere bulanmış ten kokusuyla belirliyordu. Öyle sık ve sığ nefes alıyordu ki adam, kız onun parıklemiş her soluğunun yanağını yalamasıyla, daha bir baskın biçimde tükeniyordu. Bacaklarındaki güç çekiliyor, yanaklarından birbiri ardına yaşlar süzülüyor ve korkudan aklını kaçırmak üzere olduğunu idrak edemiyordu.

"Sakin kıpırdama!" diyordu tenine tehditle çarpan dudakların arasından süzülen buyurgan ses.

İstese de kıpırdamıyordu zaten. Çünkü o anda panikten

ve içinde kabaran müthiş korkudan, sadece hayatta kalmak için ve bu adamın onu gırtlaklamaması için dua ediyordu.

Polis aracı yanlarından, onları tiye bile almayarak ilerlediğinde, Şahin derin derin kasılarak nefes almaya başladı. Teninde kızın kadifemsi tanısı vardı; fakat o an panik hâlde olduğundan, lezzetini, tadını ve sımsıcak ayartıcı bedeninin, kadınsı, yumuşacık hatlarından yayılan titreşimi algılayamıyordu. Sadece kızın biçare hâlde, dudaklarının üzerine sicim gibi akıttığı gözyaşlarının tuzlu ıslaklığını, iri bedeninin altında korkuyla yaprak gibi titreyen narin gövdesinin hıçkırıklarla sarıldığını hissediyordu.

Şahin dudaklarında tattığı tuzlu gözyaşlarının garipliğiyle bir nebze doğruldu. Dudaklarını yalarken, içinde garip bir titreme ve ensesinden omuriliğine doğru bir ürperme salındı. Şaşkınca kıza baktı. Sanki onu tanıyor ya da varlığını çok önceden biliyor gibi, ona doğru sımsıcak bir alışkanlıkla çekiliyordu.

O ana kadar, onun ne kadar dehşete düşüp, acizce korktuğunu ya da sadece masum, güçsüz, muhafaza edilmesi gereken ürkek bir kız çocuğu olduğunu fark edememişti.

Saçma bir isteğe kapılarak, kızı kollarından sertçe kendine çekip sarsarak, ağlamamasını emretmek istiyordu. Ve garip bir şekilde ne yaptığını düşünmeksizin, kıpkırmızı olmuş yanağına dokunup, tenine parmaklarının tersini sürdü. Kızın yanaklarını usulca kurularken, gölgeler arasında kalmış süt beyaz lekesiz teninin masumiyetini seyretti.

Acı ve aşağılanmışlığın gözyaşları sel olup gururunun diktığı duvarlarını yıkarken, kızın ıpslak olmuş kirpiklerini havalandırdı. Koluyla adamın yanağına dokunan elini düşürdü. Adam elini yanına indirip yumruk yaparken, kız burnunu çekerek çocukça bir masumiyetle gözyaşlarını koluna sildi. Hava kararmaya başladığı için, koyu kahve gözleri siyah bir elmadan kömür tanesi gibi yaşlarla parlıyordu.

Şahin derin bir nefes alırken, iyice ürkekleşen kız korkuyla nefesini tuttu.

“Sakın korkma, olur mu?” dedi ilk defa yumuşacık ve daha hassas bir sesle. Saçma bir dürtüyle kızı yatıştırıp, kendisinden korkmamasını öğütlemek ve dehşet duygusunun içinde yeşermesini, habis bir güvensizlikle oluşmasını engellemek istiyordu. “Dediğimi yaptığın sürece, sana zarar vermem. Bir süre benimle olacaksın. Bir tanığı daha arkamda ölü bırakmaya niyetim yok... Ya ölecek, ya yaşamayı seçip benimle geleceksin. Karar senin...”

Kız duyduğu şeyin gerçekçi dehşetiyle, bir kez daha yıkıldı. Yutkunarak “Bi-bir tanık daha mı?” diye ürkekçe sordu. Ne yani, daha önce de mi varmış ve onunla uyarmış mıydı?! Allah’ım!

Adam isteksizce başını salladı. “Bak serçe! Şimdi sadece bana uyum sağla yeter. Eğer ayağıma dolaşıp beni tökezletirsen, seni çakıl taşı gibi denize fırlatırım... Cesedin aylar sonra metruk bir iskelede şişmiş ve balıklar tarafından yarıyı yenmiş hâlde bulunur. Şimdi dediğimi yapacak mısın?”

“Ben sizi şikâyet etmem...” dedi ağzındaki fermuarını çeker gibi bir hareket yaparak. “Zaten bunu neden yapayım ki? Yemin ederim, hiç görmemiş gibi davranırım.”

“Ama gördün değil mi? Görmemiş gibi yapamazsın!”

“Beni... Beni öldürecek misin?” dedi kız titrek sesiyle. Gözleri o kadar masumdu ki, adamın duruşu onun naif bakışlarıyla sertleşti. Sert yüzü gölgelendi. Üzerindeki etkisini görmezden geldi. Kaşlarını esef bir hışımla çattı önce ama gerçek fikri yerine, “Eğer beni kızdırırsan, bunu hiç düşünmeden yaparım. Yerinden seken tek bir kurşunla seni uçamadan vururum...” diye yalan olanı beyan savurdu.

“Nasıl yaptığımı gördün değil mi? Benim için zor olmaz. Kurşunu yalar, sıkarım...”

Kızdan bir yanıt ya da bir tepki bekledi. Fakat kız bir camın önüne tünemiş ufacık bir serçe gibi titredi, başı dönerek apansız bedeni boşalarak kollarına salındı.

Şahin bedenine yaslanan narin gövdeyi şaşkınca kollarına alıp, kendisine yaklaştırmışken “Bayılmayacaksın değil mi

serçe?" diye sordu kızın yarı aralık kirpiklerine ve bayılmak üzeri olan sarımtırak rengine bakarak...

Rüya daha önce hiç bu kadar tükenmiş ve yalvarma enerjisi içinden çekilerek, ümidi bitkin bırakılmış hissettiğini hatırlamıyordu. Adam her ölüm dediğinde, bedeninin iradesi biraz daha kırılıyor, öz denetimi nükseden bir korkunun altında ezilip katlediliyordu. Karanlığın bastığı تنها bir sokakta, katil, canı ve sapık dahi olabilecek bir adamla tek başınaydı ve güçsüzce kollarına yığılmıştı..!

"Ko... Korkuyorum senden" dedi yanağına bir damla daha süzülürken.

Şahin vaktin kısıtlı olduğunu bildiğinden, "Bak, seninle bir anlaşma yapalım... Ben buradan çıkayım ve sana güveneceğimden emin olayım, işte o vakit seni bırakırım... Ama sana güvenemezsem, beni inandıramazsan, seni temizlerim!" dedi katı bir tutumla. Kızdan cevap gelmedi.

"Şimdi, ne yapıyorsun?" diye sorduğunda... Kızın yüzüne, dili tutularak ama aynı anda yalvararak baktığını gördü. Az öncekine göre biraz daha kendini toparlamış titrek bedeninden, kalın kolunu usulca çekti. Kız garip bir yoksunlukla boşlukta asılı kalır gibi sendeledi, ama çabucak kendini toparladı. Elini kızın incecik kolunda kaydırdı. Usulca, ufacık, buz tutmuş titrek elini yakalayarak, gözlerinin içine garip bir merakla baktı. Ve ne düşündüyse bu fikre kızıp, kaşlarını çatı. Aniden önüne döndü.

Rüya elektrikte yanmış gibi koluna doğru karıncalanma hissettiği elini çekmek için son bir defa daha asıldı eline ama başaramayınca çaresiz peşinden sürüklenerek ilerledi. Ara caddeleri, kuytu sokakları, izbe evlerin köşelerini, viranelerin diplerinden, kalıntıların arasından tökezleyerek geçtiler. Karanlıktan, araç arkalarından, kaçak bir sevgili gibi sakince yürüyerek, kuytu köşeleri mesken tutmuş izlenimi vererek ilerleyip, dikkat çekmemeye çalışarak yol aldılar. Şahin kızını yordu şansına ama bu kız yanındayken dikkat çekmediği de bir gerçektir!

O yüzden olsa gerek Şahin hiç sesini çıkarmıyor, sessizce ağlayan Rüya da peşinden itaatle sürükleniyordu. O anda ellerini sıkıca kavrayan sert elleri, yanında egemen bir varlığa sahip olan bir erkeğin ilk temasını ve varlığını unutarak ilerliyordu kız. Sadece hayatın ve bu dengesiz adamın ona ne yapacağına kafa yoruyor ve bir çıkar yol bulamadıkça, bilinçsizce ağlıyordu.

Şahin sonunda bir ara caddeye daha girdi ve kızı beyaz bir Mercedes marka cipin yanına çekti. Kız alıklaşarak araca baktı. Bu adamın da rüyalarındaki o centilmen ve kalas herif gibi lüks bir cipi olduğunu görünce, bir kez daha şaşırdı, ama rüyaları bir anda tepetaklak oldu! Pembe bulutlardan düşmesi hızlandı.

Çünkü Şahin kızın elini kabaca çekiştirip, onu aracının yanına, yani hayalindeki cipin önüne çekilmiş motosikletin dibine getirdi. Rüya ikinci bir şokla afallamış hâlde donakalırken, kafasına geçirilen büyük kaskla neye uğradığını şaşırdı. Şahin kendi kaskını ona takmıştı! Centilmen bir kabalıkla... Garip ama yapmıştı. Bir de kafasını dörde bölsün istemiyordu!

Kız elini parlak, sert, pürüzsüz plastiğin üzerine koyarak, içinde nefes alamıyormuş gibi derin derin soludu. Kafasını saran yumuşacık süngerleri onu dipsiz bir kuyuya hapsedilmiş gibi geriyordu.

"Ben... Ben buna binemem..." dedi güçsüz bir itirazla. Kafasındaki kaskı çıkarmaya çalışırken, elleri titriyordu... Gözlerinin ucuyla yanındaki garip, derme, toplama ve iki adım gitse herkesi üstünden atıp, kendisi omza çıkarak gidecek gibi duran hurda yığınının baktı... Rüyasındaki adam Mercedes kullanıyor olabilirdi ama bu adam da en azından Doğan, Şahin, Doblo, Fiat bile kullansaydı... Ama bu neydi abi ya! Hurda bir motosiklet enkazı...

Ancak hurdacıdan kırk yıl önce alınıp, ücra bir kömürlükte unutulduktan sonra, tarihi eser kıvamına gelen motosikletler bu kadar karizmatik dururdu... Dişi dökülmüş yetmişlik damat dede gibiydi...

Şahin ondan beklenmeyecek bir naziklikle kaskı kızın kafasına iyice yerleştirip, tokasını taktı. Elini bir an bırakmadan motora bindi ve kızı yanına çekştirip, binmesini, sadece gözlerinin sert emriyle bekledi.

Kız, "Ben binemem, bu..." diyerek itiraz ediyordu ki adam kolundan sertçe çekti, savrulmanın etkisiyle bacakları motorun sert koltuğuna vurmuş, canı acımişti.

Hafifçe başını omzunun üzerine düşüren adam, "Eğer binmezsen, seni kucaklar, yine bindiririm. Hatta önüme alır, kollarıma hapsedirim... Düşünsene kucağında nasıl duracağını... Bu ülkenin yollarında çok fazla kasis var!" dedi arsızca dişlerini sıkarak. Kız domates tarlasına dönen yüzüyle dehşete düşen gözlerini irice açtı.

Cidden öfkelenmeye yer arar gibi değil, vakitli bir öfkenin içinde kıvrılır gibi hiddetleniyordu bu adam. Söyledikleri tehdit değil gerçektir. Ufacık bir kız çocuğu gibi mızırdanmasından sıkılmıştı. Vakit kaybediyorlardı ve her saniye enselenmeye yaklaştıklarından zaman aleyhine işliyordu.

Rüya eli mahkûm motora bakarken, "Elimi bırak, bileğim acıyor böyle nasıl bineyim?" dedi itaatle. Gözlerini incecik kızarmış bileğine çevirdi.

Şahin onun mızıldanmasını umursamayarak, "Serçe... Çabuk ol fazla vaktim yok şimdi enseleyecekler..." diye hükmederek buyurdu.

Rüya bacağına güç bela motorun koltuğundan aşırıp oturduğunda, Şahin kızın kendisine yaklaşmasını bekledi. Kız arada bir insanın rahatça oturabileceği kadar mesafe bırakıyor, inatla temastan kaçınarak geriye kaykılıp, düşme raddesine geliyordu. Titiz bir bakışla onun daha önce bir motora binmediğini anlamıştı, ama nasıl binildiğini anlamayacak kadar mal olduğunu düşünmüyordu!

"Ceketinin önünü kapat!" diye buyurdu. Adamın uyarıyla parlayan vahşi gözleri, beyaz tişörtünden görünen kabartılara kaymıştı. Rüya ilkin gözlerini kısıp da bu emre hemen uydu.

Şahin bekledi. Ama kız kıpırdanmadı. Bıkkınca, derin bir

iç gererek, “Sarılmazsan düşersin...” dediğinde Rüya sanki sarılmazsan düşürürüm, demişçesine suratını astı. “İyi işte, sen de elini kana bulamadan çarçabuk kurtulursun benden...” diye söylendi. Elleriyle koltuğun yanların iyice kavrayıp, kendini dikleştirdi ama inatla adama sarılmadı.

Şahin motoru büyük bir homurtu hâlinde kızgınca çalıştırdı.

Evet, hurda yığını cidden çalışmıştı! Hem de homurdanarak... Ve hatta hareket ederek dökülmeden ilerlemeyi başlamak için, ağzından ateş çıkaran hasta bir ejderha gibi arkasından geniş bir duman tıslıyordu. Kız onun sadece homurdandığını, parçalarının Hansel ve Gretel³ gibi ileriye gitmeden yola döküleceğini düşünüyordu. Ama yanıldı. Yerinden öyle bir hışımla, yayı kopmuş yamuk bir ok gibi fırladı ki, kız eğer koltuğunu sıkıca tutunmasaydı, şimdi asfalta at sineği gibi yapışmıştı.

Allah muhafaza!

Şahin dar sokağı aşır ana caddeye çıktığında, o hurda, milat kalıntısı motor bir şahlandı, bir hızlandı, bir canlandı ki, kızın kaskın altında kalan ipek saçları uçuşarak omuzlarını kamçılarken, narin ve zayıf bedeni rüzgârla geriye doğru çekildi. Bir daha bir şeyin yanıltıcı görünüşüne aldanmayacaktı! Buna rüyalar ve hurdalar da dâhildi.

Gözyaşlarının kuruduğu yanakları, rüzgârda gerginleşerek kuruyordu. Ve hâlâ omuzlarında yarım hıçkırıkları, burnunun direğinde nemli bir akıntı ve genzinde portakal büyüklüğünde zehir tadında yumrular bulunuyordu. İki adım sonra parçalara ayrılıp dökülecek gibi duran motor, rüzgârla yarışıp, arabalarla hızıyla dalga geçiyordu. Onun sert rüzgârıyla bedeni buz kesiyor, elleri gittikçe güçsüzleşiyordu. Hele bacakları... Sanırım artık o cansız varlıkları hissetmiyordu!

Şahin sert bir virajı hiç umursamadan, hafifçe hızını dü-

3) “Hansel ve Gretel.” Evlerinin yolunu ekmek parçalarıyla bulmaya çalışan, klasik bir çocuk masalı.

şürüp dönerken, kızın ona hâlâ tutmamasına sinirliydi. Düşecekti ahmak! Beyninin pekmezi akınca, o lanet gurur bir işe yaramayacaktı. Bu fikir hoşuna gitmedi. Kızın ürkmesi için sırf kılığına motoru hafifçe yana yatırınca, kulağının dibinde rüzgârın uğultusuna karışmış tiz bir çığlık duydu. Ama inat abidesi düşme pahasına yine de sarılmadı ona.

"Bana sarılmazsan öleceksin..." diye uyardı adam katıca.

"Sana sarılacağıma asfaltı kucaklarım daha iyi..."

"İyi o zaman, kucakla... Zaten şimdi yapacağın tek şey o olacak inatçı serçe!" dediğinde Şahin, kız ne demek istediğini kavramaya çalışırken, adamın sinsice yaptığı akrobatik hareketle aklı başından gitti.

Motorun ön tekerleği hareketlendiğinde, şaha kalkan dinç bir at gibi şahlanarak toynakları değil, ama direksiyonu havaya dikildi.

Rüya can havliyle düşmekten korkarak, panik bir biçimde adamın yağız bedenine sokuldu ve başını iki kürek kemiği arasına korkuyla gömerken, ellerini ceketinin iki yanına kenetledi.

"Ceketimden tutma..." dedi adam uyararak.

"Nereden tutayım salak, düşeceğim..." dediğinde kız. Adam onun hakaretiyle ön tekerlekleri yine havalandırdı ve kız özür diler gibi çığlık attı.

"Nereni tutayım söyle Allah'ın cezası?"

"Ceketimden tutarsan rüzgârla geriye savrulursun..." dediğinde Şahin, Rüya ne dediğini anladı. Ama inatla yapmadı. Şahin motoru hafifçe yana yatırdı, kız panikleyerek incecik kollarını sımsıkı adamın beline doladı.

Şahin onun sıcaklığını bedeninde hissedince rahatladı. Garip bir sataşmayla dudaklarının kıyılarında, sinsi bir kıvrım oluştu. Kulağının gerisinde kızın ağzı bozuk küfürlerini duyduğuna yemin edebilirdi, ama sert rüzgâr öyle baskındı ki... Kızın titrek ve cansızca ağlamaklı lafları rüzgârla birleşip darmadağın bir hâlde havada uçuşarak yok oluyordu. Ve eğer yanlış anlamadıysa, az önce anasına sövmüştü!

Dişlerini sıkıştırıp, gaza hiddetle bastığında “Ya manyak, ne yapıyorsun düşeceğim...” diye korkuyla atıldı kız. Kolları daha bir sarıldı adamın sert bedenine ve dehşete kapılıp göğüs kafesini yoklayan biçare yüreği, adamın bedeninde can edinererek yer buldu.

Şahin dişlerini gıcırdatarak, “Sen az önce ne dedin bana?” diye hışımla hesap sordu.

Rüya kollarını biraz daha sıkıştırdı. Konuşmadı. Bir de gururluydu katil, öyle mi! Adamın zalim bir eylemle onu motordan atmasından korkarak, yüzünü sert sırtına ürkekçe yasladı. Deri mantosunun serin yapısına yanağını gömerken, garip bir hoşnutluğu teninde hissetti. Kokusu genzine yayılırken, akıllı işi olmayan bir rahatlama hissetti. Yanakları sert sırtının üzerinde ezilerek şekil alırken, hemen sıcacık olmuştu. Narin ve korkak bedenine güven veren bir ısı dolanmış, tüm zerresini güven sarmalamıştı. O ana kadar serin havadan üşüdüğünü bile fark etmemişti ve sarırm, parmakları uyuşmuş, buz gibi olmaktan katılmıştı.

Şahin kasisten sertçe geçerken, kızın kendisine sokulmasıyla, sert bir biçimde ön tekeri asfalta indirdi ve bu anı Rüya korkuyla izledi.

“Bir daha ağzını açarsan, seni kimsenin bulamayacağı bir yerde temizler, böceklerle yem yaparım!” dedi palavra bir tehditle; fakat bunu öyle ciddi bir sesle söyledi ki, kız ağzının içinden bir küfür daha kaçırıldı.

Adam tehdit edercesine motoru yalpalattı. Dişlerini sıkarak, “Ne dedin sen?” diye hesap sordu sertçe.

“Ben... Ben... Düşeceğiz dedim... Valla düşeceğiz...” Korkak bir tutumla yalan söyledi. Gözlerini sıkıca kapamış, ürkek başını iki kürek kemiğinin arasına gömmüştü.

“Ben de küfrettiğini zannettim...”

“Yooo... Yok, etmedim! Etmem!” Ama içinden hâlâ saydırdığı aşıkardı.

Şahin beş dakika boyunca trafikten arınmış gibi duran sakin cadde boyunca gitti. Sonunda garip bir kavşağa geldi. Kız

burayı tanıyordu ve hemen atılıp, "Fa-Fatih'te oturmuyorum ben..." dedi ürkekçe.

"Eee... Ne yapalım?" dedi adam umursamazca. Gözleri yolda, keskin kulakları nedendir bilinmez kızdaydı.

"Beni müsait bir yerde bırakabilirsin!"

Kibar olmak hayli zordu. Ama arada can korkusu olunca, mantıklı olmak az da olsa kolaydı...

"Tamam, hanımefendi. Durakta indiririm şimdi merak etmeyin sizi. Bir taksiye atlar, eve gidersin..." dedi adam tok sesiyle ifadesizce.

Kız derin bir nefes çekemeden daha içine, birden haşın haşın bir kükreme kızı oturduğu yerde ürküterek sarstı.

"Salak serçe! Burada oyun mu oynuyoruz! Sana ne dedim ben, daha az önce ne anlattım? Kendini mahalle arası otobüs koltuğunda oturacak kadar rahat mı hissettirdi bedenim?"

"Ne-ne alaka ya... Ben evime gitmek istiyorum."

"Ben de öyle yapıyorum işte!"

Lanet olsun bir motorda konuşmak, adrenalin dolu köprüden iple atlamak kadar zor oluyordu. Ağzı gözü hava basıncı ve sert rüzgârla sağa sola felç olmuş gibi yayılıyordu.

"İyi de, benim evim Fatih'te değil ki be adam..." dedi kız artık yorgun bir sesle bağırarak.

Ve duyduğu şeyle kanı da, bedeni gibi dondu.

"Senin evin bir süre boyunca benim yanımda serçe, hoş geldin..." dedi adam tam bir soğuk katil idamesinde...

*Rüyaları gerçekleştirmenin en güzel yolu...
Uyanmaktı...
Ve Rüya, bu kâbustan uyanamayacaktı!*

3. BÖLÜM

*Allah yarın yanımızda olmayacak insanları,
Bugün karşımıza çıkarmasın...
Amin! :)*

Umutların kör bir testereyle hunharca katledilip tüken-
diği vakitler olurmuş!

Rüya şimdi bu umutsuz vakitlerin içinde boğuluyordu. Bir uçaktan tekme tokat atılmış acemi bir asker gibi, paraşütünü açamadığı için bir dağın yalçın yamacına çakılacakmış gibi korkak hissediyordu kendini. Evet, havada süzüldüğünü, çaresizce ölüme dokunmayı bekler gibi, o da bu adamın ona ne yapacağını biçare bir şekilde beklemekteydi. Kendini güvende hissettiğinden habersiz yanağını yasladığı geniş sırtı, bir ömür böyle sarmak için can atacağını bilmeden kollarını sınıksız doladığı yağız gövdeyi, bilinçsizce kendine doğru çekiştirip duruyordu. Kalp atışlarını o bedene, sığ nefeslerini geceye ödünç verdiğinin hâlâ farkında değildi.

Şahin motoru sota bir yere park ettiğinde, olduğu yerde doğruldu. Etraf sessizdi ve kuşku uyandıracak hiçbir odak noktası yoktu. Yine de, ne olur ne olmaz diye her bir köşeyi titizce arşınıladı keskin gözleri. Polisler ve peşindeki mafya ordusu çoktan haberi almış, artık hiç istemese de deşifre olmuştu. Üstelik yok yere bu salak kız da peşine takılmış, ayağına bağ olmuştu.

Vardıkları yer, terk edilmiş metruk bir şehir gibi, izbe binaların ve yıkılmaya dayanmış yığma ahşaptan evlerin olduğu köhne bir sokaktı. Sanki şimdi üzerlerine grimsi uğursuz bir

sis çökecek, bir kurt tüm vahşiliğiyle tüyleri ürperterek geceyi esir alan tiz sesiyle ulayacak, köşeden ışık huzıyla pelerinini huşırdatışını bile çok sonra duydukları bir vampir çıkagelecek hissi uyandırıyordu ortamın kasvetli havası onda.

Masal dünyalarının, kötü insanların yaşadığı zalimler şehri gibi huzursuz ve ümitsizliğe sevk ediciydi bulundukları yerin karamsarlığı...

Genç kız yutkunmak ne kelime, nefesini yuttu. Kalbi sırtını fişek gibi delerken, ürkek kahveleri çipil çipil irileşerek karanlık sokaklarda korkuyla dolaşıyordu. Lanet olsun, bu adam nereye getirmişti onu? Neler olacaktı şimdi?!

A: Öldürecekti! (Olabilir!)

B: Tecavüz edecekti! (Sanmıyordu. Daha doğrusu bu adamdan o pis elektriğin potansiyelini almıyordu.)

C: İşkence edecekti! (Buna sebep yoktu. Sadist birisine benzemiyordu! Ah salak Rüya, adam iki kişiyi kelle paça çorbası yapacak aşçı gibi, kuşbaşı doğrardı da ruhun duymazdı!)

D: Hiçbir fikri yoktu!!! (Dink! Doğru teori!)

"Serçe... Eğer beni biraz daha böyle sahiplenerek sıkarsan, aklından ahlaksız şeyler geçtiğini düşüneceğim. Malum böbreklerim kemiklerime yapıştı."

Kız gözüne ışık tutularak şaşkına döndürülmüş tavşan gibi önüne dönüp, adama, mahpushane kaçkını görmüş gibi ürkek değil, dehşet içeren bir hâlde baktı.

"Ha?" dedi şaşkın şaşkın kırpıstırdığı kirpikleriyle...

Şahin kızın karnunda sımsıkı kenetlediği katılmış ellerine uzandı. Biraz daha kollarını böyle kuvvetli sıkarsa, aç karnı kaburgalarına yapışacaktı. Böyle minnacık kuş kadar cansız kızın, cılız değil de, bu dem bir güç sarf etmesi ilginçti! Kızın titreyen ellerine dokundu. Buz gibi olmuştu ve öyle bir kenetlemişti ki incecik parmaklarını birbirine, beyazı kırmızıyı geçmiş, mora dönmüştü. Hamur gibi birbirine geçmiş öpülesi narin parmaklarını eliyle hafifçe okşadı. Buna kızdı! Neden olduğun şeye kızdığı için kendine, bir kez daha kızdı! Kız ürerek sıçradı.

İşte o vakit kızın ne kadar çok korktuğunu idrak ederek, kendine en edepsizinden küfretti. Masum bir kadını bu şekilde korkutmak, ürkütmek, yıldızları dehşet içerisinde saydırmak, ona göre yobaz serserilerin, kendini beğenmiş mafyavari ibnelerin işiydi ve Şahin, hayatında daha önce hiçbir kadına böylesine kötü davranmamıştı. Lanet olsun! Masumları ürkütüp, peşinde gereksiz kuyruk etmesi eksikti. Ama nedendir bilinmez, bu kız konuşunca tüm bu düşünceleri zihninde son buluyor, ağzının ortasına ıslak terlikle vurası geliyordu!

“Adın ne?” dedi düz bir tonda.

Birden kızın adını sormadığını hatırladı. Serçe diyordu ona! Ürkekti onun gibi ya, ondan...

Kız, Şahin’in gırtlğından yükselen homurtuyu duymazlıktan geldi. Konuşmadı. Hatta onu duyduğı bile şaibeliydi. Omzunun üzerine düşürdüğü ifadesi sert yüzüne aval aval ölü balık gibi bakıyor ve ağzının içine fındık faresi kaçmış gibi mırıl mırıl sesler çıkarıyordu.

“Eğer adını söylersen daha sağlıklı bir iletişime geçeriz...”

Onun sözleri üzerine hırsıyla başını öne eğerek, okkalı bir küfür etmeyi düşünen kız, “Adım... Adım...” dedi düşünceli düşünceli. Ne küfrü, bu gariban korkudan adını unutmıştı!

“Bana adını unuttuğunu söyleme serçe... Şapşal mısın sen? İstersen hatırlatabilirim...” dedi adam lakayt bir sadistlikle tehdit ederek. Yüzünde beliren o muammalı ifade, çok farklı düşünceleri aksettiğini gösteriyordu. Sanki bilinçliydi sataşmalarında sapık katil!

Ve nitekim Rüya teklifi değişik bir bakış açısıyla değerdendirilmişti. Düşündükleri hiç iç açıcı sebepler ve nedenler üretmiyordu. Aklı olan herkes gibi o da bu düşüncelerin dehşet gerçekliğiyle, derhâl çılgılık atma pozisyonuna yönelmişti. Ve daha dudaklarını aralayamadan ağzına annesinin terliğiyle vurulan yaramaz bir velet gibi, kelimeleri dilinde türeyemeden donup kalmıştı. Hem de, adam tek kaşını kaldırarak konuşmadan “Sakın!” diye belirttiğı garip bir replik sayesinde. Ahmakça susmuştu.

Hey gidi Rüya hey! Annesi evin içinde bir yerlerini yırtasıya bağırdığında, Türkan ablası kemiklerini kırmakla tehdit ettiğinde, babası üç yaşındaki bebe gibi odasına kilitlemekle dayattığında bile, matkap gibi kafa oyan sesini hiç kesmemişti. Ve şimdi elin oğlu bir göz süzüp, kaş göz yapıyor diye, dilini yutuyordu.

Allah'ım, bu adam ne kadar kuşkucu, diye düşündü. Sanki çılgılık atacaktı! Hayır, biraz kıcını yırtacak olmasının nesi kötüydü! Sonuçta kaçırılan herkes bunu yapardı, ama sadece salaklar adamın tek bir kaş jestine tav olup, korkudan dilini gırtlığuna düğümleyip yutardı!

Aferin Rüya, doğru yoldasın... Sıç altına...

Şahin'in yüzündeki o soğukkanlı katil ifadesinde hiçbir değişiklik olmadı. Sert, net, düz...

"Sarılmana daha sonra izin veririm, senin yüzünden kıcım dümdüz oldu..." dediğinde birden kızın bedenine sardığı kollarını çözerek, motordan indi.

Rüya, motorun üzerinde sap gibi titreyerek kalakaldı. Hâlâ motorun üzerinde miydiler? Nasıl yani ya? İçmeden kafayı mı buluyordu ne? Bu ülkenin havasına ne katıyorlarsa, acayip kafa yapıyordu

Sanki rüzgârı arkasına almış, dik bir uçuşunun تنها kıyılarında cılız bir gül fidarı gibi titriyor, topraklarından kopmamak için rüzgârla savaş verir gibi, motorun üzerinde o da içindeki korkulara savaş veriyordu.

Bunu anlayan Şahin kızın sapsarı olmuş yüzüne yaklaştı. Narin omuzlarına dokundu. "Korkma hadi artık..." dedi.

Kız birden irkildi ve ellerinin altında titremeye başladı. Gözlerini kızın yamyaş olmuş ağlamaya meyilli koyu kahve güzel gözlerine çevirdi. "Bak serçe, canını yakmayacağım... Ne gördün, ne kadarını gördün bilmiyorum. Fakat eğer bana itaat edersen, sana zarar vermem..."

"Be- beni öldürecek misin? Bu izbe yere onun için mi getirdin? Kafamı mı koparacaksın? Bağırsaklarımı mı deşeceksin? Gömecek misin beni buraya?"

"Hey Allah'ım ya! Sence, aynı lisanı konuşmuyor olabilir miyiz? Hani diyorum, ben kendimi sana anlatamıyor muyum?"

Rüya bu cevapla yetinmek zorunda olduğunu anladı. Ama anlaması, yetinmek zorunda olduğu gerçeğini göstermezdi! Adama yakardı. Birçok vaatte bulundu. Hepsisi de kocaman yalanlardı ama nereden bilecekti. Salladı! Elinden geleni yapmıştı. Bu katil kılıklı Saddam bozması adamın önünde diz çöküp yalvaracak değildi ya...

Acaba yapsa işe yarar mıydı!? Gururunla öl Rüya, yalvarmayı unut!

Durumun güçlülüğüünü birden fark ederek "Bana... Bana ne yapacaksın o zaman bu metruk yerde?" diye kalp krizi geçirecek bir kalp hastası gibi nefessizce, mosmor olmuş gibi suratla sordu. Şahin artık kendini anlatmaktan vazgeçti. Kız bozuk plak gibi takılmış, aynı şeyleri tekrarlayıp duruyordu. Koyun postuna bürünmüş kuzuydu! Yüzüne, yeni doğmuş bir kuzu ürkekliğinde belermiş gözlerini diyor, korkudan alt dudağı titreyen o ufacık ama çok konuşan ağzını tatlıca sarkıtarak aklını karıştırıyordu.

Şahin masum çehresinin her ayrıntısına garip bir tezatla baktığında, içinden ılık bir şeyler aktı. Koruma içgüdüğü! Yanlış olan, hataya sebebiyet verecek, insanı dehşete düşürecek ahmakça duygusallıklara yöneltip, garip şeyler yaptırarak düşünceleri derhâl aklından attı! Hemen soğukkanlı hâline bürünüp, kendini toparladı. Gözlerini kızın sapsarı olmuş yüzüne çevirip, kucakladığı gibi motordan indirdi. Çırpınışlarına aldırmadan kaskına uzandığında, Rüya korkakça bir adım geriye sindi. Şahin ona aldırmayarak kaskın klipsini açtı. Kaskı kızın başından çıkarırken, parmakları ipek gibi düz olan, ama rüzgârdan arapsaçına dönen fönlü saçlarına dokununca, bedenine o yasak elektrik yayıldı. Ancak ergenleri etkileyen bir his belirdi teninde.

Kız ürkek gözlerini karanlık sokaklardan, genç adama çevirerek "Beni bırak gideyim, ne olur!" diye yakardı yine.

"Sen doğarken, sana isim koymadılar mı?"

Kendini Amerikan bozması mahkeme salonundaki jüriye hesap verir gibi cesur hissededen Rüya, "Ya, sana ne ismimden, ne sorup duruyorsun?!" diye posta koymakla, pek akıllıca bir iş yapmadığını anlayamadan son sözlerini pul gibi damgaladı. "Türkçe anlamıyor musun, bırak gideyim?"

"Artık anlıyorum..." dedi adam iç gerer gibi.

Sıkıntılı bir duruş sergileyen kız ona kaşlarını çatarak baktı. "Neyi?"

"Senin işine gelince duyup, gelmeyince sağır olduğunu biliyordum... Tıpkı bakan kör olduğun gibi!"

Kız kulağında şaklayan kapak sesiyle, yüreğinde oluşan bozuk ritme kulak tıkadı.

Şahin umursamazca kaskı motora takınca, orada rahat gibi görünen kızın yürümeyi düşünmediği yere baktı. Kız birden hareketlenip motora bindi. "Hadi!" dedi.

Şahin iç gerdi. "Tamam serçe... Boş vaktimde seni biraz dolaştırırım merak etme. Çok sevdiysen, kullanmana izin bile verebilirim belki..." Haylazca kıza sataştı artık kendisine gelmesini beklediğini belirten bir kaş çatışla.

"İstemiyorum senin hurdanı..." dedi kız hâlâ üzerinde oturarak!

Adam kızın eline uzandı. "Belli... Bir süre o hurda senin altında şahlanacak... Alışsan iyi edersin!" dedi kıza ters bir bakış atarak.

Kız ucu açık imasına bulanmış konuşmanın edepsizliğiyle kıpkırmızı kesildi. Ve birden nefesini öyle bir sesli yuttu ki, ağzının içine dolan kocaman hava baloncuğu, gırtlğından deve kuşu yumurtası büyüklüğünde aştı. "Ba-bana, te-teca-vüz etmeyeceksin değil mi?"

Allah korusun!

Adam kaşlarının altındaki çapkın gözlerini kızın bedeninde ilk defa garip bir biçimde gezdirdi. Kızın çıt kırıldım Safinaz gibi bacaklarının titrediğini fark etti. Eli kaldırırsa, parmaklarının çıkardığı rüzgârla yere savrulacaktı.

Rüya motora biraz daha sarıldı. Sanki cansız demir yığını onu adamdan koruyacaktı. İşte can tatlıydı ya, cansız nesneden bile medet umdu. Hayır, televizyonlarda kaçınlan kızlar sapıklarının bakışlarından bu denli etkilenmiyordu ki... Kalbi deli gibi atmıyor, ensesinde ürperme hissetmiyordu. Hem hissediyorsa bile, onlar da Rüya gibi kesinlikle korkudandı. Kesinlikle bu Stockholm sendromu falan olamazdı! Kendine kızarak hemen aklını başına devşirdi ve gerçeğin acı tokadı, baba sopası yiyen yaramaz velet gibi yanağında şakladı. Daha önce hiç şiddet görmemiş olan, el bebek, gül bebek büyütülen nazlı kız Rüya Soysal, onun her bakışıyla, sanki kıyafetlerini tek tek parçalayarak çıplak kalıyormuş gibi utanç ve heyecan içinde kalıyordu! Kollarını garip bir edeple göğsünde bağlamak, ceketinin altında görünmeyen göğüslerini saklamak istedi. Kızaran yüzünü yere eğmeyi ve utancından ağlamayı, yerlerde paspas olmayı hiç bu kadar istememişti.

Adam artık nasıl bir düşünce çerçevesi içindeyse, pervasız yüzünde sertleşme oldu. Kız değişimi fark edince yutkunarak baktı ve Şahin'in burun kıvrıldığını gördü.

"Korkma, standartlarıma uymuyorsun... Sopa gibisin, kemiklerin elime batıyor... Sanırım şekilsiz bedenim dikkatimi çekmiyor... Üzülme olur mu, sana ne burada ne de başka yerde sahip olmayacağım?"

Gücenmesin diye nasihat veriyordu bir de... Küstah!

Kız yanağına iki sille, karnına bir tekme, kışına kırk beş numaralı bir ayakkabı yiyerek eşekten dönmüş marabaya döndü. Ve afallamanın verdiği donuklukla, bu kibirli adamın aşağılamasının verdiği vahametle uzay boşluğuna savrulmuş çöp bidonu kadar değersiz olduğunu kavrayıp kalakaldı.

Bu acıtmıştı!

Demek sopa gibiydi! Kriterlerine uymuyordu!

Yüzü düştü. Şahin'in kibirli dudaklarının kıyıları hafiften kıpırdandı. Ve Rüya'nın şaşkın bakışları altında kızı motordan çekerek indirdi. Rüya oyuncak bebek gibi titrek bacaklarının üzerinde durmaya çalışırken, yeni doğmuş bir tay görünümü

sunuyordu. Ama bu yanıltıcı hâli sadece kendisini toparlayana kadar sürdü. Sanki adam kafasını sumsuğunu vurmuş gibi, derhâl yırtıcı kedi kişiliğine büründü. Vahşice adamın elini tırmalayıp, ısırıp, hatta yerinde zıplayarak, saçını başını darmadağın edecek şekilde isyan etti.

Fakat Şahin duyarsız bir bizon gibi olduğu yerde kıpırtısız durdu. Kızın üç buçuk atan yerleriyle çıldırmasını sakın bir doktor idamesinde izleyip analiz etti. Evet, kızı birkaç dakikada çıldırtmayı başarmıştı! Kaşlarını hafifçe havalandırıp “Üzülme dedim ama sen çıldırdın serçe... Bilseydim seni istemediğimin bu kadar canını yakacağını, yumuşatarak söyledim... Hay Allah!”

“Seni kibirli p*ç! Seni istediğim falan yok...” dediğinde adam kızı elinden çekiştirip kendi bedenine öyle bir yasladı ki, kız adamın artık kaç kaburgası olduğunu, baklavalarının ne kadar kaslı olduğunu, kıvrımlarının engebelerini, narin gövdesi acıyarak saymıştı. Şahin kızın elini sırtını yapıştırıp, narin çenesini tutup sertçe yüzünü yukarı kaldırdı. Kız acıyla dudaklarını kenetlemeden önce, ufacık bir inleme kaçırdı dudaklarından. Ve bu tiz ses, adamın bedeninin gerilmesine sebep oldu.

Şahin kusursuz derecede yakışıklı olan çapkın yüzünü kıza yaklaştırdı. Yeşil gözleri, karanlık yerde şimşek dansı yapan duygularıyla parlayarak ürkek yüzünü seyretti. Nefesini kızın tenine kasıtlı olarak verip, “Serçe... Ellerimi senden uzak tutmamı istiyorsan... Çok konuşma... Mesela haylaz ellerimi beline sımsıkı dolayıp, yaramaz dudaklarımı o çok konuşan ağzına tıkayabilirim... Hatta sen böyle erotik bir biçimde inlemeye devam edip aklıma ayıp, müstehcen şeyler sokarsan, narin bacakların belime dolanabilir ve sertçe sana sahip olabilirim...” dedi genzine tıkanan tehditkâr değil, şehvetle yumuşatılmış ayartan sesiyle.

Aradaki sınırları kaldırarak kıza müstehcen bir tutumla iyice yaklaştı. Ne yaptığını bilerek, nefesini yüzüne bilinçli olarak serince üfledi.

“İster misin?”

Rüya tenini yalayıp geçen sabah meltemi gibi garip ferahlıkla, kirpiklerini kıpırtırdı, göz kapaklarını kapamamak için savaş verdi. Beklenmedik saldırıyla gerilse de, önce garip bir biçimde tedirgin oldu... Ardından o ayartıcı parmaklar bileğinde okşar gibi kıpırdandıkça, daha önce hiç hissetmediği duyguların erotik geçişini hissetti. Üzerine büyük bir yorgunlukla birlikte onu sarhoş eden fiziksel bir mutsuzluk çökmüştü. Karnı ağrıyor, bedeni karıncalanıyordu. Bacakları birden boşalarak dermansız kalınca, adamın bedenine yastı olan gövdesi, hafifçe kıpırdandı.

Şahin bunun korkudan mı, yoksa başka bir şeyden mi olduğunu anlayamadı! Gözlerinin içine düzce bakarak, dudaklarının arasındaki mesafeyi kapattı ve kızın sıcacık ayartan nefesiyle kurumuş dudaklarını yaladı. Kız ölü bir balık gibi bön bön bakarak, kurumuş dudaklarının arasından derin bir nefes çekince içine, göz kapakları neredeyse yarıya kadar garip bir uyusuklukla yıkıldı.

Kızın kendinden geçmiş hâliyle Şahin sinsice sırıttı, “Çok istiyorsun biliyorum, ama seni öpmeyeceğim serçe, yalvarırsan belki yaparım...” diyerek kızın üzerinden yüzünü çekti.

Rüya ilkin anlayamadı ortalıkta boş kalmanın manasını. Kulağının içini tırmalayan sinek vızıltıları ve yüreğindeki telaşlı çırpınışlarla öyle haşır neşirdi ki, bedenindeki değişiklikleri algılayamadı. Ancak yüzündeki ılık nefes yerine soğuk rüzgârı hissedince, ne kadar aşağılandığını kavrayıp dişlerini sıktı.

Dehşete kapılarak derin derin solurken “Seni adi p...” dediğinde Şahin çenesini bu sefer hiddetle sıktı. Kızın ağzı felç olmuş gibi yamuldu. Artık pervasız değil, zalim bir katil gibi öfkesi burnunda duruyordu. “Bana bak çirkin kazulet... Bir daha bana hakaret, küfür, bilumum öfkemi tetikleyecek bir cümle... Eylem... Düşünce dahi kullanırsan, dişlerini yere sererim ve sen... Bundan sonraki hayatına protez dişle devam etmek zorunda kalırsın. O da izin verirsem...” dedi küstahça.

Rüya onun kıskaç gibi tuttuğu parmaklarından, elini çekmeye uğraşırken, Şahin sabırsızca kızı kendi bedenine çekerek, bu eylemini bertaraf etti. Kız hızla derin derin solumaya başladı. Şahin incecik kollarını bükerek, kızın sırtında narin ellerini birleştirdi. Rüya acıyla inlerken, Şahin dişlerini sıkarak "Zaten ayağıma pranga oldun... Canımı sıkma, canın yanmasın... Sana söylediklerimi kulak ardı etme şapşal..." dedi tehlikeli sesiyle. "Şimdi adın ne?"

Kız bu sefer çok korktu. Hem de öyle böyle değil. Yerlere kapaklanıp, üstüne pantolonunu ıslatacak kadar çok korktu, ama Allah'tan bunu yapmadı. Onun yerine karnına düşmüş gibi duran boğuk sesiyle, "Rü... Rüya..." diye acı acı inledi.

"İyi benim adım da Şahin! Bundan sonra bana hişt, pişt, höst, p*ç diye seslenme... Hiç hazzetmem bu sözlerden, ağzını yamulturum..."

Rüya en sonunda yaşadığı ana uyum sağladı, nereden ve kiminle olduğunu artık çok iyi biliyordu. Katil ve sadistle... Rüyasındaki karizmatik serseriyle değil...

Şahin'in etrafı kolaçan etmeyi bırakıp, yine önüne döndürdüğünde "Sen beni bırakırsan bundan sonra, sana hiç... Hişt, pişt diye seslenmem... Söz..!" diye titrek sesiyle acizce vaatte bulundu.

Şahin kızın hızla kalkıp inen göğsünden rahatsız oldu. Demek kadınsı hatları vardı sopa kılıklı kadının. Oysa onda böyle dolgun bir çıkıntının varlığını hiç beklemiyordu. Ve bu ayrıntıya şimdi dikkat ettiği için öfkelenildi. Kasıklarındaki sertleşme, kesinlikle tuvalet ihtiyacından olsa gerekti, yoksa bu kızın kokusu da, sıcaklığı da, o yumuşak çıkıntısı da umurunda değildi... Bir adım geriledi ve kızın elini bırakmadan çekiştirerek, onu metruk binaların olduğu yere yönlendirdi.

Rüya derin bir nefes alıp gevşemeye çalıştı. Ancak bu pek mümkün olmayacaktı. Korkak gözleriyle etrafa baktığında, sokak direklerinin ve geceyi ısıtan ayın etrafı az da olsa aydınlattığını gördü. Keşke görmeseydi. İzbe yerdeki duvarlara yazılan edepsiz küfürleri fark edince titredi. Yüz kızartıcı

müstehcen resimler çizilmiş, altına küfürlü isimler yazılmıştı. Bunları normalde görmeye tahammül edemezken, şimdi bir adamla tam yanında duruyordu. Yüzünü öne eğdi. Bedeninin üşüdüğünü sandı, ama aslında bedeni kadar, ruhu da buz tutmuştu. Derin derin soluyordu.

Köşedeki duvarları tamamen yıkılmış binanın girişinde, bir fıçıda ateş yanıyordu. Harlı ve üzerinden dumanlarının savrulduğu büyük bir ateş... Etrafını çok fazla ısıtan harlı bir doğal ışık... Ve başında iki tane ufak çocuk oturmuş, ısınmaya çalışıyordu. Hava soğuk değildi, ama bu sene hâlâ yaz gelmemişti. Ufacıktı çocuklar. Bu saatte sokağa yakışmayacak kadar küçük, tehlikelere yaraşmayacak kadar masum... Ateşin sarı, turuncu, alacalı renkleri kirli yüzlerinde raks ederek, onların masum hâllerini bile korkunç bir görünüme getiriyordu.

Şahin bakışlarını etrafta sikkınca dolaştırıp ısıklığa kaldı. Sanki avcı, eğitilmiş tazısını yanına çağırıyordu. Ateşin başında bir hareketlenme oldu. Çocuklar sesle birlikte irkilerek yerlerinden kalkıp, heyecanla onlara doğru koşunca genç kız ürkekçe genç adamın arkasına sığınıp, eliyle kolunu sımsıkı kavradı. Gözleri ürkekti. Şahin keskin gözlerini üzerlerinde gezdirip bir şeyin farkına vararak, "Sefer nerede?" diye sordu kuşkulu bakışlarını tekrar o karanlık boşluğa dikerek.

Ufak olan çocuk kirli ellerini kısa saçlarına daldırıp, şımırıkça sıırttı. "Abi valla kızacağınızı söyledik ama yine de çıktı yukarı..."

Bakışlarını Şahin'in yanındaki güzel kıza çevirip, neşeyle incelediler. "Abi ikiz gibisiniz ha... Bir mi giyiniyorsunuz?" Gözleri nasıl güzel parlıyordu heyecanlı ve neşeli...

Kız onlara kötü bakmıyordu ama iyi bakmadığı da mutlak bir gerçektir. Konuşmanın yanındaki çocuk, neden gammazladın der gibi Can'ı kolundan dürtse bile, Can hayran bakışlarını güzel kızın seyirlik yüzünden çekemedi.

"Abla... Hoş geldin..." dedi garip bir yavaşmayla... Ağzı gözü gevşemiş, yoğurtla sarhoş olmuş ayran budalası gibi hayran hayran bakıyordu.

Şahin; ağzı açık kıza bakan oğlanın kafasına şaplak attı. Gözlerini azarlayarak kıstı. Oğlan hemen utanıp kızarmış yüzünü yere eğdi ve Şahin duru bir biçimde gülümsedi. Elini cebine sokup, para çıkardı.

“Tamam, gidin bize yiyecek bir şeyler alın... Siz de canınız ne istiyorsa alabilirsiniz...” diye buyurdu.

Çocuklar aldıkları parayla sevinerek koşa koşa giderken, Rüya bu ürkütesi yerde ne aradıklarını bilmiyordu. Bir adım gerilemek istediğinde kolu gerildi. Bakışlarını eline çevirdiğinde, adamın ellerinin arasında hâlâ sımsıkı durduğunu fark etti... Ama bu işte bir yanlış vardı! Onun elini Şahin tutmuyor, kız adamın eline fukara sümüşü gibi sıkıca yapışıyordu. Derhâl eli ateşte yanuyormuş gibi çekip, etrafına bakınarak kollarını göğsünün altında bağladı. Duruşu her an nalları dikecek yaralı bir kuşun, ödsüz hâline benziyordu. Allah rahmet eylesin Rüya! Kıvrınarak sıç altına!

“Neredeyiz? Burası neresi?” diye sordu ürkekçe.

Şahin onun bu hâlinin gırgırındaydı. “Benim seni kurban edeceğim, ayın yerindeyiz serçe...” dedi meydan okuyan bir tavırla, sahici gibi. Ciddi yüzü ifadesizdi ve buz tutmuş gibi donuk duran yeşilleri koyu bir göl gibi ürperticiydi.

Tüm tüyleri havalanan Rüya’nın o gözlerde gördüğü karmaşanın ateşiyle bedeni ürperdi ve nefesi sıklaştı. Kuşkulu bakışları, adamın gözlerinde esir kaldığında... Yok canım, şaka yapıyordu! Ayak parmaklarından, saç diplerine doğru fütursuzca bir karınca kolonisi yürümeye başlıyordu. Kendisini berbat hissediyordu. Bacaklarındaki derman azalınca sendeledi. Yere çekilirken bedenini, kalın ve kuvvetli kollar kuşattı.

“Benim için öldüğünü biliyordum Serçe... Ama bir kadının tek bir sözümle, ayaklarını yerden kestiğime yeni tanık oldum!”

“A-ayaklarımı yerden kesmiyorsun ama kalp atışlarımı kestiğin doğru.”

Bu sözlerinin masumiyetiyle iltifat içerdiğini fark edemedi. Bu ahmak herifin ikide bir gerçekleri söylemesi onu çıldır-

nyordu -ama farklı açıdan. Bundan korkuyordu. Allah'ım, ne kadar çaresiz bir durumdaydı!

"Demek kabul ediyorsun. Daha önce bu kadar çabuk bir kadının kalbini durduğumu da hatırlamıyorum. İlginç!"

Adamın yüzündeki küstah kararlılığı gören Rüya, bu tavrından tedirgin oldu. Başını nasıl bir belaya sokmuştu? "Daha önce bir 'kızı' zorla kaçırmadıysan görmemen normaldir."

Şahin kelime baskısıyla garip bir biçimde dudaklarını sıkı. "Evet. Daha önce bir bakire kaçırmadım serçe... Sen ilksin... Normalde işin ehli kızları kaçırırım... Oyun daha zevkli oluyor..." dedi arsızca. Gözlerinde vahşi bir ışık yanıp sönmüştü.

Alnında bakire mi yazıyor arkadaş, bu adam suçlar gibi nasıl söyler bu gerçeği...

Kız onun küstahlığıyla tahammül sınırına dayandı. Kıp-kırmızı olmuş kuduruk yüzüyle, "Son olması dileğiyle... Şimdi beni bırakın, ben de ilk ve son olmanın haklı gururunu yaşayayım. Sizi kutlayacağıma emin olabilirsiniz" dediğinde, konuşmanın arasındaki ayrıntılarda bariz bir ima vardı.

Bu konunun gidişatını, ne söylemeye çalıştığını bir tek Rüya müthiş bir ürpertiyle anlamıştı. Kendi zihninin mahremiyetinde bile hâlâ bu edepsiz ithamlarına, acımasızca ve açıklanamaz bir şekilde kâle almasını anlamıyordu.

"Bana elini sürmeyeceksin... Hiçbir şekilde... Ve gitmeme izin vereceksin!"

"Bunu yapmayacağımı biliyorsun..." dediğinde kızın rengi attı.

"Yani gitmeme... İyi de seni görmedim... Ne yaptığını bilmiyorum."

"Tiyatro mu okuyorsun?" diye bıkkınca mırıldandı sonunda Şahin. Sıkılmıştı, dil yoramayacak kadar yorgundu ama açıkçası keyif almıyor da değildi!

Rüya bu lafın ne anlama geldiğini kestiremedi. "Hayır, veterinerlik..." dedi dalgınca.

Adamın dudaklarını çarpıkça kıvırdı ve başını sarstı. "Ben-ce yanlış meslek..."

"Neden?"

Hey Allah'ım konuştuğu konuya bak!

Adam alayla baktı. "Sebebini söylersem susacak mısın?" Kızın inatçı yüzünü seyretmek haz veriyordu sanki gözlerine. "Susmamın kolay bir yolu var..."

Şahin kızın sözlerine garip bir tepki verdi ve gülümsedi! Gerçekten gülümsemişti. Alaycı, kibirli, küstah olmayan, gerçek bir tebessüm belirmişti pervasız yüzünde! Rüya onun bu hâlini görmemiş olmayı tercih ederdi. Hain kalbine ne oluyordu? Hiç tanımadığı bir adamın böyle güldüğünde, her zaman-
kinden daha da çekici görünüyor mu ki acaba, düşüncelerinin zihnine yağmasına yol açmasından hazzetmemişti. Oysa Rüya onu yakışıklı ve çekici bulmak istemiyor, öfkesinin müthiş bir baskıyla ilk anki gibi hiddetle sürmesini istiyordu. Tek savunma mekanizması buydu çünkü: Nefret!

"Seni bırakmayacağım Serçe... Unut bunu!" Sesi kendinden emin, gözleri tehlikeli bir biçimde parlaktı. Sanki oyun arkadaşının elinden oyuncağını almasına kızıyor ve asla buna müsaade etmeyeceğini belirtiyordu.

"Benim adım Rüya... Serçe değil..." diye itiraz etti kız.

"Ben de Şahin... Serçe! Tanıştığımıza memnun olmadım... Ama bir süre öyleymiş gibi yapabilirim..." dediğinde küstah sesi kararlılıkla yükseldi. "Sen de yapabilirsin bunu!"

Rüya göğüs geçirdi. "Kafana birisi mi vurdu?"

Adam kızın sorusuyla kaşlarını çattı. "Benim kafam sağlam ama memnuniyetle seni kafandan vurabilirim... Çünkü çok konuşuyor, belki susar... Şimdi sus ve yürü!"

İşte bu gerçek bir tehditti! Kızın kafasından geçenleri bile duyuyor gibiydi! Ağzı sussa, gözleri konuşuyordu gevezenin. Daha önce hiçbir kadın ona böyle hakaret edip, asi olup, aynı anda çemkirerek laf düellosuna tutuşmamıştı. Ve işin garibi bundan hiç böyle haz alarak, daha çok sataşmak ve üzerine gitme arzusuyla dolacağını sanmamıştı!

"Senden; ilk bulduğum boşlukta kurtulacağım..."

Şu aciz hâli korkunç bir şeydi! Rüya, küçücük bir binanın

derme çatma yerinde, onunla böyle önemli bir konuda tartışmaya girmek istemiyordu. Tam tersine, buradan kurtulmak ve olanları unutmak istiyordu.

Şahin kızın yüzüne baktı. Aklından geçenleri kitap gibi okuyordu sanki. "Aklından bile geçirme Serçe. Seni bulmam yarım günümü almaz..."

Rüya buna inanmadı. Amma palavracıydı! İstanbul bir metropoldü. Kim kime, dumduma... Ve ismini bilip soyadını bilmediği bir gerçekken... İnatla yürümeyince, Şahin üzerine doğru tehditkâr bir adım attı. Kız da korkuyla geriledi. Ve Şahin çevik bir hareketle kızın bileğini yakalayıp çekiştirerek, "Uslu kız olursan, canını yakmam..." diye teyit etti sözünü.

"Ya olmazsam..." dedi Rüya hırçınca. Kazandığı zaferin keyfini çıkardığını gösteren bir şey söylememeye dikkat etmişti! Zaten böyle bir şey yapsa, Şahin de ona tokadı patlatabilecek bir ruh hâli içindeydi. Kaçaçağını bilmemeliydi. Ama anlaşılan, Şahin de bunun farkındaydı ki, bıkkınca başını sarstı. Kendini kontrol altına aldı.

"Ne düşündüğünü biliyorum Serçe... Düşünme, unut!"

"Düşünmüyorum. Yani kaçmayacağım valla. Yolları da ezberlemiyorum..."

Şahin güldü. İçinden gelen bir ışık yansıdı yüzüne. Bu kızın asi yüreği ve kimseye boyun eğmeyen masumluluğu onun kafasını karıştırmıştı. Ayaklarının altında virane kalıntıları hışırıyor, camlar kırılıyor ve yürürken tedirginlik yaratıyordu. O sırada geçtikleri yerden, bir grup gencin eğlence sesi geldi. Rüya korkarak yerinde sıçrayıp, kalbi yerinden çıkacakmış gibi hızlanarak bakışlarını ileride parlayan ateşe çevirdi. Ne çok ateş yakıyorlardı bu harabede... Ortalık panayır yeri gibi neşeliydi.

Şahin bakmadan dahi onun tedirgin gözleriyle, gençlere bakıp, korkuyla yutkunduğunu idrak etti.

"Seni onlara veririm kaçarsan..."

Sanki balığa solucan atıyordu katil!

Kız birden irkilerek bakışlarını genç adama çevirdi. Ver-

mezdi değil mi? Yüzündeki insafsız duruşla yutkundu. Salak Rüya, tut dilini ya... Altına da yapma, tut çişini de seni sidikli kız... Dudakları şaşkınlıkla aralandı ve konuşacakken, "Sakın, zaten başım çatlıyor... O koca dilini bana koparttırma Serçe... Ya da çocukların seninle eğlenirken ki zevk sesini bana dinlet-tirme... Sus!" diye tehditten çok şikâyet etti.

Dehşetle korkan kız ağzını gerisin geri kapattı. Adam mem-nunca bakışlarını önüne çevirdi. Ortamda gergin bir sessizlik oldu, ama Rüya bu zorba adamla konuşmaktansa, bu vahşi gerginliği tercih ediyordu. Şimdi bu adamı gücü yetesiye geri-ye ittirip, dünyanın öteki ucuna kadar kaçmak istiyordu. Ama yapamayacağını biliyordu. Ona gücü yetmezdi. Üstelik ateş başındaki adamlar onu anında enselerdi. Eli mahkûm, boş bir anını kollayana kadar sabredecekti!

Şahin'in çekiştirmeleriyle, duvarları çatlamış ve çatlakla-rın geniş girintisinin içinde otlar bitmiş yıkık dökük bir binaya yöneldiler. Ateş başındaki gençler arkalarında kalmaya baş-ladı. Sesleri artık kısık şekilde duyuluyordu. Basamakları kı-rılmış merdivenleri usulca tırmanmaya başladılar. Yani Rüya dikkat ediyordu. Ve bu azami dikkate rağmen tedirginlikten olsa gerek, sağlam olmayan basamakta sendeledi. Düşme kor-kusuyla apansız, Şahin'in eline asıldı. Dişlerinin arasından "Afiyosi st'eri ore..."⁴ diyen Şahin kısacık bir an duraksadı-ğında, Kız, "Küfür etme!" diye kızdı adama. Hangi dilde ko-nuşuyorsa artık katil!

"Ederim, sen de doğru yürü..." dedi Şahin azarlayan yeşil gözlerinin hiddetini kıza dikti.

"⁵"فرقلا عند" dedi Rüya.

"Küfretme..." dedi adam kızgınca.

"Hakaret değil... Övgü!" dedi kız kibirle. Adam kaşlarını çatınca kendini doğrulayarak "Valla." dedi. İyi ki Arapça bil-miyordu bu salak katil!

4) Afiyosi st'eri ore: Lazca'da , " Biblo gibisin!" demek.

5) "فرقلا عند" Arapça "İt boku!"

Kendini savunmak üzere öfkeyle başını dikleştirdi Rüya ve aynı anda, bunun ne kadar boş bir çaba olduğunu anlayarak hüsrarla iç gerdi. Somurtuk bir hâlde omzunu sarsarak "Elimde değil... Korkuyorum!" dedi cansız sesiyle. Gerçek buydu. Acizdi! Kalp atışlarını boğazında hissediyordu ve zihnini tamamen donmuş gibiydi.

"Yürü!"

"Ben ne yapıyorum?"

"Afgurma..."⁶

"Efendim..."

"Sus!"

Kız korkuyla etrafa bakarken, ağlamamak için dudaklarını şirince bükmüştü. Öyle masum ve kollanması bir tatlılıktaydı ki, Şahin bir an kıza uzanmak ve kollarına almak istedi. Sonra bu fikre kızdı. Yorgunluktan halüsinasyon görmeye başlamıştı. Öfkeyle parlayan gözlerini yüzüne dikti. Bu kız aklını karıştırıyordu.

Rüya çekinikçe korkarak duvara sindi. Ürkek miydi, cesur mu karar veremedi. Sabır der gibi başını sarstı. Bir kat yukarıya çıktıklarında, mavi boyalı eski demir bir kapı karşıladı onları. Şahin kapının üzerindeki çelik teli çektiğinde kapı açıldı. Bu adam, böylesi uğursuz bir yerde dahi kapıyı bile kilitlemeyecek kadar kendine güveniyor muydu?

Lanet olsun, kimdi bu azılı manyak!?

6) Laz annelerin lafı. Afgurma. Köpek gibi havlama.

*Ederinden fazla verirsen değer...
Soytarıyı edersin başına Kral...*

4. BÖLÜM

Gurur abidesi salak Cami duvarına haç diker...

Zihninde toparlayamadığı bir sürü cümle, içine müthiş bir vahşetle nükseden korkularla baş başa kalmış benliğine ek, uçrak vesveselerine karışmış cesaretsizliği zaten ağır bir külfetken, bir de adamın şaibeli gerçeği yüzüne acı bir töhmet olarak çakıyordu.

Hayır, kimseyi mihnet altında bırakmak değildi gayesi... Ama bu garip adam, her anlamda kuşkunun kaynağı olarak karşısında gezinirken, onunla ilgili ne düşünüyor bilmemek çok kötüydü! Bakışlarını içeride dolaştırdı: Kırk dökük bir yerdi burası. Küçük mü küçük, daracık, pis... Ortadaki alanda en fazla beş aşağı, beş sola dolarır, iki insan ayrı anda dolaşsa sürekli toslaşırdı.

Yeşermiş duvardan bitmiş otları, kırk dökük çatlamış duvarlarından sarkan duvar kâğıtları, araba tamircilerinin yağına bulanmış beyaz gömleklerine benziyordu. Beyaz boyası yer yer dökülmüş tavan küf bağlamıştı. Camları rutubetten ve tozdan donuklaşmış, ışık geçirmesi imkânsız iki pencere arasında durup, elini hızla iki kere birbirine vursa, koca ev tepesine yıkılacakmış gibi durumu içler acısıydı.

İnsan burada hasta olmadan, en fazla bir hafta yaşardı. Bakışları arkasına yöneldi. Gıcırtilı bir kapının üzerine, marazlı marazlı şangırdayan titrek sesli, ineklerin boynuna takılan iri çanlardan asılmıştı. Tam bu öküze göre bir tasmaydı... O da tıpkı sahibi gibi pastan görünmez olmuş, yer yer küften yeşermişti. Köşeye geniş bir yatak -ki odadaki tek temiz şey o gibi

duruyordu- eski pejmürde bir koltuk ve milattan kalma eski bir yemek masası yerleştirilmişti...

“Eee? Yeni mekânınla ilgili ciddi sıkıntıların mı var? Kaşın gözün, düşünce deryalarında kürek çeker hâle gelmiş...” dedi Şahin dalgın kıza bakarak. “Yoksa kabız mı oldun, kıvranıyorsun.” Duruşu alaylıydı!

Rüya birden daldığı kuyudan sıçrayarak, mutlak bir ürkeklikle kendine geldi. Bakışlarını yeşil gözlü uzun adama dikip, “Bana... Burada yaşadığını söyleme... Burası fare deliğine benziyor!” dediğinde iğrenerek, ne kadar çenesi düşük birisi olduğunu bir kez daha ayan beyan belirtti.

Adam kalender kaşlarını soru işareti ve aşağılamanın binbir hâliyle kaldırdığındaysa bocalamaya başladı. “Yani burada yaşam standartları diye bir şey yok... Sizin için dedim.” Konuştukça dibe batmak nasıl bir şey, artık kendisi keşfederek birebir öğreniyordu!

Dilin kopsun Rüya, sana ne! Sanki gelecekteki evin mi burası, yıkılsa sana ne...

Şahin ifadesi sertleşen keskin bakışlarını kızın üzerinde dolaştırdı. “Baksana Serçe, sen nerede büyüdün? Topkapı Sarayı’nda mı prenses?”

Rüya cevap vermeye hazırlanıyordu ki, arkasında önce bir huşurtı, sonra o çanların şangırtısına karışmış sert bir şey, sırtını delerek çarptı. Genç kız yerinden öyle bir sıçradı ki, ne ara Şahin’in yanına ısınlanmış ve korkak bir tavşan gibi arkasına sığınarak, kendine korunaklı bir koza örmüştü bilememişti. Başını yandan çıkarıp o sese bakarken, adamı bariyer gibi kullanarak bedeninin arkasına tünemiş, sert bir ağaç gövdesi gibi olmuş kalın kollarını tutup tırnaklarını geçirerek ürkek bakışlarını ileriye çevirmişti.

Şahin şaşkınca olduğu yerde duraladı. Bu kıızı cidden çözemiyordu! Öğretmenlerin sırf kılık olsun diye; kendilerinin dahi çözemediği soruları LYS kâğıdına koymaları gibiydi kızın ruh hâli. Şahin bakışlarını balkona açılan eski mavi kapının girişindeki ufaklığa çevirdi. Nefes nefese çatıya çıktığını

gizlemeye çalışan ufaklık, kapının önünde sapsarı bir suretle suçluca duruyordu. Koyu kahve gözleri ürkek, yüzü biraz kırmızı ve korkaktı.

“Sefer... Söz verdiğini hatırlıyordum! Sen erkek değil misin?”

Sefer nefeslenmek için dizlerine koyduğu ellerini çekti. Göğsünü gururla şişirerek “Erkeğim Şahin abi!” diye yanıtladı adamı.

“O zaman... Yine ne işin vardı çatıda? Sana kuşları yasakladığımı hatırlıyordum!”

“Ama abi... Paçalıyı gördüm bugün... Havada pike yapamıyor, uzun zamandır parende atamıyordu. Şüphelendim ve doğru çıktı. Kanadı yaralanmış... Ona baktım.”

“Tamam, bu konuyu sonra konuşacağız...”

Sefer bakışlarını arkasında, ürkek gözleriyle çipil çipil çocuğa bakan kıza çevirince, Şahin de başını omzunun üzerine yıktı. Hâlâ dibinde garip garip titreyen kıza, “Serçe, hani ürkek bir kuş gibi titrediğini bilmesem, aklımı karıştırmaya çalıştığını düşüneneceğim” diyerek insafsızca sataştı.

Rüya bu edepsiz adama musallat olup, sadece bedenine değil tüm hücrelerine geçecek şekilde sokulduğunu fark edince, derhâl geriye çekildi. Sırtı vefasız bir duvara dayandı. O vakit sürtünerek yaslandığı duvarın onu eritip yok etmesini diliyordu. Avcısından korkan ceylan aç bir kaplan görünce, geri can telaşından avcısına sığınmış ya, Rüya da şimdi kendisini o ceylandan daha basiretsiz bir mahlûk olarak gördüğünden kötü hissediyordu.

Katiline sığınan fail olarak...

Şahin ufaklığın saçlarını okşayıp, iyi bir azar çektikten sonra, sert bir bakışla kapı dışarı etti. Bu adam, bu çocuğa neden bu kadar kızmıştı ki? Yazık, masum çocukcağzın giderken ki çaresiz gözleri dolu doluydu ve somurtuk suratı neredeyse ağlayacağına işaret ediyordu.

Buna dayanamayan Rüya işi olmayan yere burnunu sokarak, hırçın bir baş jestiyle genç adama çakmak çakmak baktı.

Küstahça kafa tutarak, "Ufacık çocukları korkutarak kendini yüceltemezsin... Böyle olunca hendekte kalmış deve gibi sırtıyorsun katil..." diye azarladı. Şahin kızın o kendinden emin duruşuna baktı ve öne doğru bir adım attı. Kız derhâl korkuyla bir adım geriledi.

Adam sert yüzündeki ifadesi kendinden eminlik ve otoriterlik sunuyordu. Buralara eğreti duracak hür bir duruş belirgindi bedeninde! Vardı bu adamda doğal olmayan bir değişkenlik; ama bulamıyordu!

Şahin onu dalgınca süzen, aklı da, gözleri gibi kilometrelerce uzaklara gitmiş olan kıza tepeden hükmedici bir duruşla baktı. Dibine geldiğinde, onun kaçacağını sanırken, onu şaşır-tan kız dimdik bakışlarını çekmeden öylece yüzüne aval aval baktı. Aslında ona bakıyor, ama görmüyordu. Düşüncelerinden sıyrılan Rüya başını kaldırdığında, adamın ne vakit aradaki mesafeyi açtığını düşünerek panikledi.

"Üzerime ne geliyorsun be! Bak bana bir şey..."

Şahin dişlerini sıkarak, sakın duruşunu korumakta başarısız olmadı. "Otur... Çok konuşma dilini keserim... Sana tecavüz falan edeceğim yok..."

Kız adama ciddi anlamda, garipçe baktı. Yok artık! Adam bunu öyle bir söylemişti ki sanki "Çayın yanına ne alırsınız?" der gibi kibar duruyordu dudak bükümleri.

Rüya oturmayacağını belirtince, Şahin bir adım daha attı dibine, kızın o çok inatçı burnu göğsüne değecek kadar yakında durdu. Kız korkuyla titrerken derin derin soluyunca, adamın garip, kendisine özgün, içini karıncalandıran sarhoş edici çekici kokusuyla başını kaldırıp, gözlerini geniş göğsünden sert yüzüne çevirdi. Bedeninden ihtişam ve sağlık fışkıran iri adam, "Rüya... Git otur yerine, başım ağrıyor..." diye usulca buyurdu.

Daha çok çekişmek istemediğini belirtiyordu. Aslında kafası dağınık, düşünceleri yoğundu. Elindeki tüm kozları ve çıkış yolları tek tek yok oluyordu ve o burada salak bir serçeyle uğraşıyordu.

“Rüya...?”

Rüya adamın tekrar ettiği geriden gelen uyarıcı kaba sesiyle, istemsizce geriye doğru adım attı. “Tamam be!” dedi kafa tutarak. Sonra ellerini önünde çekinikçe bağlayarak, ufacık bir çocuğun savunmasızlığında dikilmeye devam etti. Bakışlarını bir yatağa, bir de kirden yağ bağlamış koltuğa çevirdi. Bu görüntü karşısında içi kabararak, “Ayakta dursam, daha iyi...” diye söylendi.

Sanki üç-beş dakikalık misafirliğe gelmişti salak!

Kapı çaldığında Şahin ağzının içinde homurdanarak kapıya yönelmişti; ama Rüya onun, “Bir tepemde kendini prenses sanan, konuşan sırıgım eksikti! Oçoduşkimi iyare!”⁷ diye şikâyet ettiğini duymuştu.

Bu adamın onun kilosuyla ne alıp veremediği vardı arkadaş...

Şahin kapıyı açtığında, aşağıda gördüğü iki çocuk kapının girişindeydi. Gözleri meraklı, yüzleri heyecanlı ve duruşları neşeliydi. Şahin onlarla konuşurken, Rüya başını yana yıkarak onları dikkatle izlediğini, meraklı meraklı konuşmalarını duymaya çalıştığını belli etmekten çekinmedi. Şahin’in yemeklerini getiren çocukların başlarını okşamasına -bir dağ öküzünden beklenmeyecek bir şefkatle- alçak gönüllülük yaptığına şahit olurken, bir an hayallere daldığını sandı.

Şahin kapıyı kapattığında ona gözlerini kısıp, ayaküstü cinayet işlemiş gibi iri gözlerle bakan kızı süzdü.

“Serçe, uçma... Yere in. Dünyaya gel, yemlen biraz... Belki böylece sıska bedeninin rüzgâra kapılıp, ortarlardan yok olmaz...”

“Ya senin benim kilomla ne alıp veremediğin var?”

“”ن ا ص ح ل باب ذ ل“!”⁸

“Küfretme.”

“Etmiyorum!” dedi kız.

7) “Oçoduşkimi iyare!” Lazların meşhur küfrü “S*ktir” anlamına geliyor.

8) “ن ا ص ح ل باب ذ ل” At sineği.

“Çirmulis...”

“Sen de küfretme.” dedi Rüya kaşlarını çatarak.

“Ederim.” dedi adam.

Rüya dudaklarını ufak bir çocuk gibi büzerek koltuğa ilerlediğinde, güzel yüzü küsçe asılmış ve Şahin onun bu şipşirin hâline bakıp, gizli bir dudak büküşüyle sır gibi gülümsemişti.

Tabii Rüya o anda onun geçmişine ve geleceğine sövdüğünden, ne tiksindiği koltuğa oturduğunu, ne de onun gülümsediğini bilemedi...

Şahin yemeği hazırladığında -ki bu sadece masaya açtığı gazetenin üzerine konmuş ekmeğin arasına döner ve ayrandı- Rüya inatçı sıpalar gibi kiriterek⁹ yerinden kalkmak bir yana, suratına bile bakmadan somurtarak oturmuştu.

Uyuz herif, o kocaman canım ekmeği iştahlı iştahlı lüpletirirken, kızın karnında bir savaş baş gösterdi. Lanet karnı ona muhalefet ediyordu, İstanbul Mehter Takımıyla komplo kurarak, içinde panayır yeri gibi şenlik veriyordu. Hayır, içine fil mi kaçmıştı anlamıyordu bu kadar böğürmenin, ramazan davulu gibi, açım açım diye bağırmanın ne âlemi vardı. Tabii sabah sınav stresinden, öğlen de bu kendisini beğenmiş geri zekâlı yüzünden, akşamsa katlettiği adamlar yüzünden yemek yiyememiş ve aç biilaç kalakalmıştı.

Şahin hiç aldırmadan yemeğini yiyip, ağzını silerek yerinden kalktı. Sabah beri kursağına giren tek lokma buydu ve gözleri ancak doyunca açılmıştı.

“Bu Mahzun abi harika, yemek bu işte... Neler kaçırdığını bilmiyorsun.”

“Evet, tifo, difteri, ya da enva-i çeşit hastalığı kaçırdığım kesin...”

Şahin bardağına su doldururken telefonu çaldığında, Rüya yerinde ürkekçe hareketlendi. Şahin telefonunu kısa bir süre dinledi ve sadece kısaca, “Geliyorum!” dedi.

9) “Çirmulis” Laz’ca “Kıvrırma” demek.

10) Karadeniz’de çek sıpasının inatçı haline “Kırık” denir.

Kız adama şaşkınca bakarken, Şahin hemen dibinde bitip, tepesinde bayrak direği gibi dikildi. Gözlerine bakarak başını sallayıp "Ne?" dediğinde, Şahin ona durumu anlatmak gibi bir eylemde bulunmayarak eğildi. İzahat bekleyen kızı es geçerek, elini kavrayıp çekti.

"Gidiyoruz!"

Lanet olsun nereye gittiklerini de söyleseydi ya! Hem de aç karnına. Rüya son defa o kirli masadaki ekmeğe baktı. Aca-ba yakınlarda bir daha yemek görebilecek miydi?

Gurur abidesi salak!

Uçarcasına merdivenleri aşırıp, çocuklara bir sürü ayaküstü buyruk kıvamında tembihledikten sonra, onu atının ter-kisine değil ama o cenabet makinenin arkasına atarak sırtına vurmuştu.

Kız inatla sarılmayınca da, yine sadistçe gazı köklemiş, adama bir salyangoz gibi yapışmasını sağlamıştı!

Çok değil bir süre sonra dar sokaklardan geçip, Beyoğlu'nun arka sokaklarına dalış yapmışlardı. Şahin motorunu sote bir binanın girişine çekip indiğinde, Rüya başına zorla takılmış kaskı çıkarmaya çalışıyordu. Şahin her zamanki gibi ona göre kaba saba, ama normalde kız fark etmese de, centil-men bir biçimde kaskını çıkarmasına yardımcı olmuş, sabırla motordan inmesini beklemişti.

Rüya üzerindeki kırış kırış olmuş tişörtünü düzelterip, rüz-gârdan dağılmış canım saçlarını toparlamaya çalıştı. Bakışla-rını etrafta gezdirirken, elini yine o kuvvetli, güç veren ve ko-runaklı hissiyle güven duygusunu içine aşılayan dokunuşlar kuşatmıştı. Rüya karıncalanan eline şaşkın şaşkın bakarken, Şahin umursamazca "Her elini tuttuğumda böyle elimize bak-mak zorunda mısın?" diye homurdandı. Onun elini tutmasın-dan hoşlanmadığı fikrine kapılıp huzursuz olmuştu.

Rüya bakışlarını loş sokakların karanlığında, iri bir rüya canavarı gibi duran dev hergeleye çevirdi. "Eğer elimi tutan ilk erkek olursan bakarım. Sanki her gün birilerinin elini tu-tup, sokaklarda fink atıyormuşum gibi konuşma!" dediğinde

kopası çenesiyle dalgın dalgın, Şahin birden durdu. Genç kız boş bulanarak adama bodoslama çarptı. Şakağı kürek kemiği-ne vurduğu için cidden acımişti. Kızgınca şakağını ovalarken, meraklı ve tedirgin bakışlarını etrafta dolaştırarak kolaçan et-meye başladı.

“Birisini mi gördün? Polis mi var! O adamlar mı geldi? Ne oluyor?” diye heyecanlı heyecanlı panikleyerek sordu.

Ona ne oluyorsa, sanki adamları o vurmuş, onca suçu o işlemiş gibi paniğe kapılmıştı. Ama görgü taruğı olduğunu bilen kimse yoktu. Pekâlâ, bu dev onun suç ortağı olduğunu söyleyebilir ve kendi yanarken onu da memnuniyetle pis ce-hennemine çekebilirdi!

Allah korusun!

Başını kaldırıp adama baktığında, kaşları sertçe kalkmış, ifadesi karmaşık yüzünde hüküm süren şaşkınlığını gizlenmiş bir Şahin gördü.

“Ne bakıyorsun be bana öyle tepeden tepeden, kıcını tek-melemişim gibi...”

“Az önce ne dedin?”

Rüya adamın seksi kıcını andığını hatırlayınca, dilini geç bir vazifeyle dişleyerek, “Valla küfretmedim bu sefer... Tamam içimden biraz sülaleni armuş olabilirim, ama birazcık... Sen duymadın ki...” diye kıvrandı.

Allah razı olsun Rüya, hiç fire vermedin. Salak!

“Birazcık...” dedi kız inleyerek.

Adam tek kaşını sorarcasına kaldırıncı, kız oflayarak gardını indirip süngüsünü düşürdü. “Bana röntgen cihazına giren kaçık gibi bakmayı kes... Tamam, tüm sülaleni andım. Hem de en âlâsından söverek oldu mu?”

Şahin başını aşağıya bükerek üzerine eğildi. Kız yutkuna-rak gözlerini kapatıp, onun gırtlığını sıkmasını, yüzünü to-katlamasını, en iyi ihtimal çenesini kavrayıp hesap sormasını, titrek bir basiretsizlikle bekledi. Tenini yalayıp geçen ılık ne-fesleri hissedince, karnında gene o ağrı baş gösterdi. Korkudan ishal oluyordu sanırım... Yoksa ikide bir karrı niye ağrısın ki?

"Rüya, bana bak!" dedi efsunlu nefesiyle kızın tüm tüyle-
rini havalandırıp, garip sesiyle Voodoo Büyüsü yapan adam.

Kız ürkekçe kirpiklerini havalandırıp, boncuk boncuk ol-
muş gözlerini adamın yeşim taşı gibi tehlikeli parlak gözleri-
ne çevirdi. Yüzü yüzüne yaklaştığında, kızın gözlerinin içine
dikkatle baktı. Rüya içinden hatim indirip nefesini tutarken,
onun ılık nefesiyle sarhoş olduğunu bilemedi. Adam ona dik-
katle bakınca, gözlerini irice açmıştı. Ve yeşil gözlü dev, "Sana
dokunan neyim?" diye sorusunu tekrarladı.

Kız kıpkırmızı olmuş yanaklarıyla cevap vermedi. Kor-
kunca dilini tutamayan geri zekâlı çenesi her işi b*k etmekte
kademe tanımıyordu. S*ktir! Şimdi yüzündeki o korku kalk-
mış, şaşkınlık ve utanmaya dönüşmüştü.

"Sana ne! Neyse ne!" dedi kırdığı potlardan yıkılmış bir
orman inşa ederken! Dudaklarını ısırıldı.

Şahin yine o çekici gülümsemesiyle çarpıkça güldü. "Ta-
bii, haklı erkekler senden uzak durmakta... Sen çenenle adamı
hayattan soğutursun Serçe..."

"Bana bak... Bir kere beni alan adam yaşadı tamam mı?"
demeyi her ne kadar çok istese de "Sana ne bundan... O adam
sen olmayacağına göre, sorun yok. Hayatını soğutup, ısıtaca-
ğım kişiyi düşünme!" diye hırçınca çıkıştı.

Lanet herif, önce bedenini beğenmediğini söylemiş, sonra
yüzüne dilinin boyu kadar uzun olduğunu ima etmişti. Şimdi
hayatları karartan bir kısmetsiz olduğunu belirtiyordu.

Kız kırıpıştırdığı gücenmiş gözleriyle bakarken, Şahin eğle-
nen bir tonda, "Serçe, ben çok şanslıyım!" dediğinde kız çipil
çipil gözleriyle manyağa bağlamış saf saf bakıyordu. Manasını
yanlış kavradığı bir gerçekle, "Evet, kaçtır polisten yırtıyor-
sun, şanslı olduğun belli. Anan seni kadir gecesi değil bayram
sabahı doğurmuş olmalı... Böyle saçma şeylerin filmlerde ol-
duğunu sanıyordum ben ama bak gerçek... Hani nerede polis-
ler? Niye seni aramıyorlar?" diye şaşkınca sordu.

"Çünkü ben ölüyüm..."

Şahin ciddiydi!

Kız bir an afalladı ve derhâl kendini topladı. "Hadi canım, ben de öngörücü cadıyım o zaman ki... Hayaletini görüyorum!" Adam kaşlarını kaldırdı. Bu adam onunla kafa mı buluyordu? İşte dipdiri karşısındaydı. Hem de çok seksi bir dirilikle... Ufff, neler diyordu!

Şahin önüne dönüp eline asıldı ama şimdi daha sıkıydı tutuşları. Sanki... Sanki tutuşunda sahiplenme vardı! Hak iddia etme...

Of Rüya, iyice kafayı sıyırdın sen. Cidden tedaviye ihtiyacın var. Psikopatını düşünen avanak kaçık! Ayakta... Sapır-saçma halüsinasyon görüyordun. Zaten sen hâlâ rüyadasın... O adamı rüyada gördün ve sabah uyanamadın... Sınavı kaçırdın ve hâlâ uyuyorsun... Uyu yavrum uyu! Birazdan Türkan ablanın koca kafalı şerefsiz kocası kafayı çekip, apartmanı müstehcen namelerinin eşsiz küfürleriyle inletince uyanırsın...

Şahin yanında duran, Karadeniz'de gemileri batmış, bir uçurumdan koyunları atlamış gibi dertli dertli düşünen kıza baktı.

"Rüya önüne bak!"

Rüya kafasını kaldırdı ve daha ne olduğunu anlayamadan kendini iri gövdeye yapışarak; adale, kaburga, kas, kemik sayarken buldu. Taş gibi bir çalıya çarparken, önündeki sokak direğini teğet geçerek kurtulmuştu.

"Sana önüne bak dedim... Düz direk seviyorsan sarılabilirsin o ayrı tabii..."

Kollarına alıp direğe toslamaktan kurtardığı kızın rengi çekilmiş yüzüne bakarak alayla kızarken Şahin, ıpslak olmuş kederli gözlerini karanlığın içinde seçti. Rüya hüznle sararmış başını aşağıya eğerek, bedenine değen ayartıcı sıcaklığı yok saymaya çalıştı. Yine yanakları masumiyetini dile vurarak edebinden kızarmış, teni karıncalanmış ve içinde o hadsiz sıcaklık baş göstermişti. Şahin kızın gözlerindeki iç kıyıcı hüznü, yüzündeki mahzunlukla büyümüş çaresiz korkuyu, bedenindeki kasılmayı görünce, garip bir telaşa kapıldı.

Sabahtan beri onu müthiş bir istekle korkutmaya çalışırken, şimdi amacına ulaşmıştı ama artık istediğinin bu olmadığını fark etti! Pes etme duygusu içine yerleşti.

Kızın narin çenesini kaldırıp, yüzüne bakmasını sağladı. Önüne düşmüş dağınık saçlarına uzandığında, ipeksi tılsımyla büyülenirken, parmakları kızın tenine hafifçe süründü. Rüya'nın dudakları şaşkınlıkla aralandı. Onun ufacık tüy gibi masum dokunuşuyla, içine bıraktığı heyecan aynı değildi. Kalbi kabardı ve teni karıncalanmaya başladı. Buna izin vermemek için kendini kasıp kızsda da, nefesi kesilmesini engellemedi.

"Serçe... Sana zarar vermeyeceğim..."

"Vereceksin! Se... Senden korkuyorum..." Konuşurken sesi gibi dudakları da titriyordu.

İlk defa o anda kendinden emin Şahin'in yüzündeki zalim sertlik, yerini hüznü çeşitli bir ifadeye bıraktı. "Sen... Benden korkmuyorsun." Sözleri bunu kabullenmediğini değil, yaptığı tespitini paylaşır gibiydi. "Korksan damarıma basıp, dilini soyutlanması gereken bir vahşi gibi mağara kadar büyük ağzına saklar, sımsıkı kilitlediğin dudaklarının arasına gizleyerek çıkarmazdın."

"Senden korkuyorum..."

"Korkmuyorsun..."

"Korkuyorum işte..." dediğinde kız inatla, yanağına doğru iri iri yaşlar inmeye başlamıştı. Gurur ne kötü bir yârendi! Hele gerçek apaçık göz önündeyken... Çaresizce, sessizce ağlamaya başlamıştı. Şahin saçma olan bir güdüye kapılıp, genç kıza kendine çekerek başını göğsüne yasladığında, Rüya elini yumruk yaparak göğsünü yumruklamaya başladı. "Korkmam gerekiyor, ama neden korkuyorum. Senden korkuyorum, fakat bana bir şey yapacağını hiç düşünmüyorum. Aklımı karıştırıyorsun... Bana zarar vermeyecekmişsin gibi hissediyorum..."

"Vermem..."

"Peki, neden yanındayım o zaman? Bırak gideyim... Bak

kimseye söylemem... Annem, babam eve gitmediğimi duyunca meraklanırlar... Benim bir ailem var!"

Bu söz Şahin'in suratına sille gibi çarptı. Vicdanı kamçılandı. Ne yapıyordu? Ufacık bir kızı alıkoyuyor ve... Lanet olsun, o görgü şahidiydi! Birden kızı omuzlarından sertçe savurarak, ileriye doğru itirdi.

Eski kaba, zalim, sert, pervasız hâline bürünerek, "Bana sarılmak için numara yapmayı bırak..." diyerek ortamdaki romantik havayı dağıtıp, sataşarak kızı çileden çıkardı.

En son onu içeride bir atarsızlık yapmaması için, sertçe tehdit ederek, gözlerini korkutmaya çalışırken dediği arsız sözlerdi. Kız buna isyan edince "Sakin Rüya... Nereye kaçsan bulur, seni mahvederim. Okulunu biliyorum" dedi.

"Bilmiyorsun!" dedi kız blöf yaptığını düşünerek.

"Çarpıştığımız bölgede çok okul olmasa gerek... Seni bulmam birkaç saatimi alır. Akıllı ve uslu ol, hayvan baytarı!"

Lanet olsun, veteriner olduğunu ne ara söylemişti!

Şahin'in çekiştirmeleriyle onun uzun adımlarına ayak uydurmaya çalışan genç kız, arada tökezleyerek yürüse de sonunda onun yönlendirmesiyle kalabalık bir gece kulübüne gelmişti. Ortam basık ve havasızdı. Her yerde lazer efektleri uçuşuyor, her kafadan bir ses, her köşeden bir kıkırtı duyuluyordu. Kulakları düşüncelerinin seslerine karışmış topluluğun gürültüleriyle uğulduyordu. Tedirgin ve korkaktı ürkek yüreği.

Rüya oldum olası böyle yerlerden sıkılır, yapmacık sohbetlerden hazzetmez, daralırdı. Belki kültür farkı, belki yetiştirme tarzı buna muhalefetti, bilmiyordu... Ama bu tarz yerler televizyondaki gibi ilgi çekici gelmiyor, onu boğuyordu. Üstelik hacı annesi duysa kesin bacaklarını kırardı...

Şahin insan kalabalığını yararak, onu da peşine katmış çekiştiriyordu. Sanki azgın bir nehre düşmüş ufak bir gül tomurcuğu gibi çaresiz, haşın dalgalara kapılmış istemsizce peşinden sürükleniyordu.

Şahin'in keskin gözlerinin fazla ortamda gezmesine gerek

kalmadı. Aradığı şahsı barın yanındaki bir masada birkaç kişiyle sohbet ederken buldu. Şahin arkadaşının gözleriyle keşişen bakışlarını kısacık bir an içeride gezdirdi. Tayfun arkadaşını görünce hemen köşedeki kapıya yaklaşp, biraz daha sakin olan alana geçti. Her zamanki gibi zafer kokan duruşundaki vakarı yerli yerindeydi. Koyu gözleri cesurca parlıyor, zeki dudakları kurnazlıkla bükülüyordu. Uzun iri yapısına yakışmayan zayıf bedeninin üzerinde sergilediği takımı yine jilet gibi ütülüydü.

Şahin yanına yaklaştığında ise, "Geç kaldın..." dedi omuzlarını sarsarak. "Zorla burada durduramazdım... Gitti."

Şahin iç gererek elini arkadaşına uzattı. "Eminim sadece gitmemiştir..." Gözleri parladı. "Ufak bir sorun çıktı..."

Tayfun'un zeki gözleri tehlikeyle yanıp söndü. "Onu kaçıracağımı nasıl düşünürsün? Yemledim ve işledim..."

"Düşünsem gelmezdim... Bunu yapacağımı biliyordum..."

Ona güvenen arkadaşıyla egosu tavan yapan Tayfun, arkadaşının elini bırakınca, bakışları diğer eline kaydı. Genç kızın narin elini tuttuğu sımsıkı sahiplenici parmaklarına... Kaşlarını kaldırarak baktı. İşkilli bir sorgulamayla boğazını temizledi. Şahin onlara şaşkınca bakan kızı yanına çekştirip, "Bu Rüya... Bir süre benimle olacak..." derken bakışlarını genç kıza çevirip "Bu da Tayfun. Bir süreliğine dost olmanıza izin veriyorum." dedi küstahça.

"Bir süre!"

Bunu her ikisi birden şaşkınca söylemişti.

Şahin arkadaşına bakarak "Sonra anlatırım, şimdi sen meseleyi anlat, bırak onu!" dediğinde değersiz Rüya, onun gözünde bu kadar değerli olduğu için incindi! Bir de bıraksaydı ya elini... Kaçar kurtulurdu. Oh, mis!

"Erdem bir şey bilmiyor bence..." diyerek konuya direkt başladı Tayfun. "Yoksa ortalarda bu kadar rahat dolaşmazdı ama birileri dikkati onun üzerinde çekmeye çalışıyor. Adamla konuştum... Bilirsin içince çenesine vurur hele konu arabalara gelince... Sırf caka satmak için bile ağzında bakla ıslanmaz.

Fakat dediğim gibi temize benziyor. Sadece ağzında bir isim geveledi... Kahraman gibi... "

"Tamam, dediğin gibiyse o zaman Kutay'ın çevresinde neden bu kadar sık görünüyor."

"Kutay bir şeyler çeviriyor... Sanırım dikkatleri dağıtmak için işe geçti. Senden haberi yoktu, malum toprağa verdik ama birilerinin bu işi kurcaladığından haberi oldu. Bulması uzun sürmez izini ve ölmediğini görünce, işin çetinleşecek. Beni izlemeye almış... Bir şeyler karıştırdığını düşünüyor olmalı... Vural buraya gelince bu konular daha kesin bir hâle kavuşur..."

"Vural'ı karıştırma, bırak adam acısını yaşasın..."

"Sence o sessiz duracak birisi mi, benden daha iyi tanıyor-sun..."

"Bu yüzden diyorum zaten. Canı yanana kadar durmayacak..."

"Can yakana kadar diyelim. Kahraman kimmiş başladı araştırmaya bile..."

Şahin ağzının içinde küfretti. Canını yakacak, başını belaya sokacaktı salak ve Şahin eğer o gün yanında olmazsa, onu da kaybedecekti. Buna öfkelen-di.

Bir süre daha ciddi bir biçimde konuşan Şahin, hiddetle patladığı anları... Öfkeden gözü dönerek çıldırdığı anları bile fark edemedi! Yanındaki kızın varlığından tamamen soyutlanıp, elini sımsıkı tuttuğunda, Rüya iki büklüm acı içinde inledi. Bağırduğunda korkuyla titredi, yanına çekiştirdiğinde, "Ya derdin kimleyse, git onun bir yerlerini kır... Benim elim bana lazım!" diyerek şikâyet etti.

Şahin öfkesini yönelttiği kişinin, cansız, acılı sesiyle genç kızın yüzüne baktı.

"Biz hâlâ tanışmadık Rüya. Kusura bakma önemli bir meseleydi. Baştan başlayalım. Ben Tayfun Arif! Bu çam yarmasının avu..." dediğinde Şahin uyarı mahiyetinde boğazını temizleyince, hemen kıvırdı. "Okul..." dedi bu sefer Şahin kaşlarını kaldırıp sertçe bakındı. Elini saçlarında dolaştırdı

kızgınca genç adamın. "Her neyse işte... Bu adamın yoldan geçerken baktığı bir adamım..." diye konuya özümsememesi gerektiğini bildirdi. Bakışlarını arkadaşına çevirdi. Şahin'e göz kırptı. "Sıkıysa kıvrır bir yerini... Açık yok!" Bakışları neşyle parlayarak genç kıza döndüğünde, gözleri kısıldı. "Peki, sen kimsin bu arada?"

"Ben de bu çam yarmasının yoldan geçerken tosladığı bir garibanım..." dedi sıkılınca kız. Tayfun ciddi olduğunu anlayamadı. Bakışlarını Şahin'e çevirdiğinde şimşek çakan yeşil gözlerinin koyulduğunu gördü.

"Başın beladaysa, onunla ilgilenebilirim..." dedi genç adam Rüya'ya dostane bakarak.

Ama bu masum bakışlardan hoşlanmayan Şahin, fitne sesiyle, "Sen işinle ilgilen Tayfun, hatta benim kıymetlimle ilgilen gönlünü al... Yoksa ben senin gönlünü yerinden sökeirim..." dedi kızgınca.

Tayfun gözlerindeki açık mananın sertliğini görebiliyordu. "İlgileniyorum merak etme... Ama inat işte, bana fırsat vermiyor."

"Yarat..."

"Ha ha... Sanki bunu yapması kolaydı. Katır işte bildiğin katır..." dedi merak ettiğini bildirerek. "Ama başaracağım, alacağım gönlünü..."

"Aferin sana, o hâlde dediğim diğer konuya bir el at..." dedi Şahin her ne kadar alayla söylense de, gerçekten takdir etmişti.

"Ama bugün işimle ilgilenmek istemiyorum, buraya eğlenmeye geldim. Cumartesi akşamları çalışmak zorunda olduğumu söyleyemezsin, seninle bunu tartışmayacağım." Çocuksu bir havada sırıttı.

Rüya sessizce durdu. Onlar birbirine sataşarak konuşurken, Şahin sürekli etrafı kolaçan edip duruyordu. Kız kaşlarını kaldırdı. Onun bu temkinli hâliyle, sürekli tartıştığı kendinden emin adam daha çok, evden izinsiz çıkan uzun boylu bir delikanlı gibi eğreti duruyordu. Sonra bu fikrine gülümsedi.

Bu saçmaydı. Katil adam, artık yirmili yaşlarının ortasında ya da sonlarında olmalıydı. Sahi, bu adam kaç yaşındaydı? Pervasız bakışlarıyla, sataşan sözleriyle, ürkütesi bedeninde, bahar gibi açan can alıcı ukala yeşili gözleriyle, ona çocukluğunu yaşamamış bir ergeni hatırlatıyordu. Belki ahmakçaydı, onu tatilde eve gelmiş, ele avuca sığmaz bir tür öğrenci gibi düşünmesi saçmaydı. Belki de dağınık hercai görünüşündendi bu düşüncesi. Serseri ve olgun arası bir hâl sergiliyordu. Saçları berbere gitse de gitmese de, hep dağınıkmış imajı veriyordu. Gömleklerini seve seve ve kusursuz bir biçimde ütülese, uzun, kaslı bedenine düzgün siyah takımlar giyse, çok yakışıklı ve zarif görünebilirdi. Tam bir CEO gibi!

Allah'ım neler düşünüyorum! Hayır, o eski tişört, deri ceket ve kot giyen bir serseri. Bu hergelenin çekiciliği kısmen de olsa, asla zarif olmasına bağlı olamazdı. Bu adam çevresinde pek çok kalbi hoplatıp, umutlar yeşerten uzun boylu, esmer, pervasız, neredeyse yakışıklı görünümünün farkında bile olmayan bir dengesiz!

"İstersen bu gece ben de seninle şu yere geleyim, biraz konuşuruz..." diye öneride bulundu Tayfun.

Şahin bakışlarını, suratını asıp, başını önüne eğdiği genç kıza çevirdi. Tayfun bu düşünceli duruşu yanlış anlayarak, "Yarı gelmemi istemez miydin? Hem de Meryem seni etkilemek için yeni haberlerle paralanırken?" dedi ve gözlerini hâlâ birbirini sıkıca kavrayan ele çevirdi. Sonra küstahça dudak bükerek, "Baksana, korkma sevgilini kimse kaçırmaz burada, malum mekân bizim..." derken birden bombayı patlattı. "Yoksa siz ikiniz çıkmıyor musunuz? Ne ara bu kadar ilerledi ilişkiniz, üstelik bu kıızı nereden buldun, sadece bir haftadır görüşmüyoruz..." diye sordu.

Rüya birden irkildi. Erkekleri anlayamıyordu. Çoğu zaman göründükleri kadar aptal olamazlardı değil mi? Sevgilisi olduğunu nasıl düşünürdü! Yanında rehine gibi durduğu belli değil miydi? Sürekli elini tutuyordu üstelik!

"Sen ne diyorsun be... Bu dağ kaçınıyla sevgili olmak mı?

Allah yazdıysa bozsun... Bir ağaç bile bundan daha etkileyici sevgili olur inan... Ama dağ öküzü değil..."

"Aman, ben sanki senin sıksa bedenine çok meraklıyım kızılık sopası... Tuzlayım da kokma. Kız kurusu sen de..." diyen Şahin başını aşağıya eğip, genç kızın kulağının dibine sokuldu. "Evde kalmış... Ben olmasaydım eline erkek eli değmeden göçüp gidecektin bu âlemden... Bence bana teşekkür etmelisin, en azından bir kere olsun elin erkek eli gördü de, elime değdi."

Bu aşağılayıcı hakaretle Rüya dehşetle irkildi. "Bence teşekkür mahiyetinde, senin kıcına okkalı bir küfre eşlik eden tekme çakmalıyım... Bu seni hem ihya eder, hem teşekkürün yerine geçer." Bir huşım elini çekiştirdi. "Bırak elimi seni azman bozması... Terlemiş pis ellerin midemi kaldırıyor, sazan gibi her bulduğunda bana dokunmak için fırsatlara atlama..."

"Uwww!" dedi Tayfun kızın kapak sözlerine hayranca.

Gerçekten şaşırmış görünüyordu. Sanki birisine bir bardak soğuk su çarpmış gibi korkuyla irkilmmişti, ya da cin görmüştü.

Rüya genç adama bakıp "Ne bakıyorsun be sen de öküzün tren sevdalısı gibi... Sana buradan bir çufçuflarım... Çek gözlerini yüzümden..." diye bu sefer ona şaşkınca bakan Tayfun'u hedef alarak çemkirdi.

"Haklaman bitti mi Serçe?" dedi Şahin dişlerini sıkarak. Kız da yüzüne dişlerini sıkarak bakınca, "Kapa koca gaganı!" diye tısladı.

"Sana inanıyorum." dedi Tayfun. Sesi bariz bir titreşimle gülmeye meyilli ve alaycıydı. Ve kıza şaşkınca, müthiş bir hayranlıkla bakıyordu.

"Bir tane çakarsam inancın tazelenir... Korkma amme hizmeti, taş kesmiş sığırlara vururken para almıyorum" dedi Rüya. Neye inanamıyorsa hödük, her sözüne şaşıp duruyordu.

Tayfun gevrek bir kahkaha atarak "Ben bu kıza bayıldım..." diye neşeyle inledi.

Şahin'in sert bakışları arkadaşına döndü. "Eğer gözlerini

mart kedisi gibi kızın üzerinden çekmezsen, burnuna aldığın acının etkisiyle gerçekten bayılacaksın Tayfun...”

Bu sözlerin olmayan yumruktan daha fazla şok etkisi yarattığı yüzündeki renk kaybından belli olan şaşkın Tayfun, öfkeli duruşla, gözlerini açarak genç adama döndü. Şahin nasıl bir pot kırdığını fark edip, hemen kendini farklı bir ispata iten manevrasını yaptı.

“Kızında gözüm yok usta, malum sebebi belli... Hem o çok narin, insana zarar vermez...” dedi kızın masum yüzüne bakarak Tayfun.

Şahin alaylı bir kahkaha attı. “Dene ve gör... O Serçe görünümü bir Şahin!”

“Fark ettim, ama bunu değil! Bir Şahin’in koruması altına giren, Serçe olduğunu!”

“Laf çakmayı bırak... O çenesini açınca zaten otomatikman kendini korumaya alıyor baksana... Kendinden silahlı yerden bitme... Neyini koruyayım bu saçaklı dil yumağının...”

“Beni senden koru yeter katil kılıklı herif, başkasına gerek yok...” dediğinde Rüya, Şahin birden ona döndü ve eline asılarak kızı kendine sert bir şekilde çekti.

“Ağzına dikkat et ufaklık...” Gözleri tehlikeli bir biçimde vahşice parlıyordu.

Pot kırdığını sezen Rüya geri adım atarak “Pa-pardon... Unuttum!” diye korkuyla inledi.

“Demek ki neymiş... Seni bırakmamakla iyi etmemişim boşboğaz... Daha yanındayken ağzını tutamıyorsun, bıraksam ne yaparsın kim bilir! Laf fabrikasının atık üretimi...”

“Ben boşboğaz değilim katil bozması... Sen benim damarıma basıyorsun... Yoksa ben hiç senin katil olduğunu ulu orta söylemem...”

“Hiç söyler misin?! Benim katil olduğumu sayende bu bardaki herkes duydu, senin söylemeyen hâlin bile mikron etkisi yapıyor. Bence senin koca çenenin bağları gevşemiş dilli pabuç.”

“Bana bak, hakaret edip durma bana... Yoksa... Yoksa..?” dediğinde Tayfun ortalığı inleten bir kahkaha savurdu.

“Baksana, siz sevgili olmadığınıza emin misiniz?”

“Hayır!” dedi ikisi birden panikle. Sonra sertçe birbirlerine baktıklarında tartarak, Tayfun elini dudaklarına koyup “Bel-li, sevgili olsaydınız siyam ikizi olurdunuz sanırım... İlişkiniz çok mesafeli olmalı... Araya değil yılan, sinek bile giremez!” diye kıkırdadı.

Şahin ve Rüya o anda göğüs göğüse birbirlerine yaslanmış ve neredeyse sarmaş dolaş gibi durduklarını fark ettiler.

Şahin kabaca bir baskıyla kızı haşere gibi geriye ittirince, Rüya birden sendeledi ve sarsakça geriledi. Ama eli hâlâ Şahin’in kızgınca kavradığı avucunun içindeydi, düşmedi. Elini çektişirdi. Yakında terden pişik olacaktı parmakları...

Şahin söze başladı, ama tam o anda, ortalığı naif bir ses inletti. Alkış kıyamet koptu. Islıklar eşliğinde sahnede beliren lazer efektleriyle, herkes gibi onların dikkatleri dağıldı, gözleri sahneye muhlandı.

Meryem muntazam derecede usturuplu bir edayla, uzun yeni sarı elbisesiyle sahneye çıkmıştı. Paletlerin içinde âdeta bir yıldız gibi parlıyordu. Herkesin bu gösteriden keyif almasını umduğunu belirtti ve herkesin harika bir akşam geçirmesi dileğini söyleyerek mesleğini icra etmeye başladı. Tayfun sahnedeki kadına hayran hayran bakarken, Şahin’in genç kadına, içten bir tebessümle güldüğü, Rüya’nın gözünden kaçmadı! Ve tabii o kadının katile başıyla selam verdiği de...

“Rüya senin burada ne işin var?”

Bu ses, duymak istediği, beklediği ses olamazdı değil mi? Ama oydu! Hayda! Buyurun cenaze namazına!

Rüya şaşkınca bakışlarını karşısındaki uzun boylu, zayıf ama çekici genç adama çevirdi. Müthiş bir kıvranma anında, acı yüreğine ağır bir baskıyla oturdu. Hayır, yanlış anlamasını istediği en son kişi karşısında duruyor; ona şaşkın, kızgın, berbat bir iş peşinde koşan edepsiz bir kadına baktığı gibi öfkeyle bakıyordu. Ya da tüm bunları Rüya kendisi kuruyordu. Tıpkı

senelerdir olduğu gibi! Duygularını ele vermemekte fazlasıyla deneyimli olduğundan yalnızca ona ifadesizce dik dik baktı.

Mustafa'nın burada ne işi vardı. Mustafa'nın bakışları Rüya'nın sapsarı olmuş yüzünden aşağıya kaydı. Tıpkı Rüya'nın bakışları gibi... Şahin'in sahiplenerek kavrayarak sımsıkı tuttuğu eline... Birden gözleri irileşti ve nefes alamadığını fark etti. Derin derin solurken, elini Şahin'in elinden çekistirmeye çalıştı... Tabii başaramadı. Kurtulamadığı kısıkaçlarından...

"Ben senin akşamları dışarıya çıkmadığını sanıyordum" dedi Mustafa suçlarcasına. İğneli bir hararetle, sert bakışlarını Şahin'e çevirdi. Genç adam sanki manidar bakıyordu. Şahin bu bakışlardan hiç hoşlanmadı, üstelik genç kızın tedirgin olarak panikleyip, elini çekistirip durmasına ise gıcık olmuştu. Kırardı o elleri de, yine bırakmazdı.

"Burada ne işin var?" dedi Mustafa dişlerini sıkarak yine.

"Ben... Ben buraya..." dediğinde Şahin'in boynuna doladığı sahiplenici koluyla kalakaldı. Yok artık. Adamı dirseğiyle geriye itirmeye, cansız vuruşlarıyla sert kaburgalarını dövmeye başladı ama yok, bırak canını yakmayı, tepki dahi alamıyordu. Bir de Şahin huzursuzca kıpraşıp durduğu için, uyarı mahiyetinde vahşice boynunu sarmalamış kolunu sıkıyordu. Kısa bir an nefessiz kalan Rüya, sonunda tepişip durmayı bıraktı. Çenesini kenetleyerek dişlerini sıktı.

Şahin hükmeden bir tutumla karşıdaki iyi giyimli gence tepeden bakarak, "Burada hesap soracak kişi yalnız ben olabilirim genç... Kimsin?" diye sordu sertçe.

"Ben Mustafa... Rüya'nın okuldan arkadaşı..." dedi Mustafa ve başını geriye atarak omuzlarını gerdi. "Asıl sen kimsin?"

Duruşunda sahiplik mi vardı! Şahin adamın kıza olan bu tutumundan hazzetmediğine karar verdi. Sonuçta o ufaklık serçeydi, böyle çapkınlardan korumak gerekirdi!

"Bundan sana ne?" dedi onu kâle almadığını belirterek.

Rüya Şahin'in bu üslubuna kızarak hemen atıldı.

"O... O şey o?"

Şahin hiç tereddütsüz onun tamamlayamadığı ürkek sesini devam etti. Ve kızın dünyasını başına yıkıp, bu âlemden soyutlayan darbeyi zalimce vurdu.

"Sevgilisi..."

Tek bir sözle adamın gözlerine hükmedici bir bakış atarak durumu tasdiklediğinde, Rüya adamın kalın kolunun altında kasılarak titredi. Ve o ağır kol onu çökerttikçe, bacaklarındaki derman kesilerek genç adama yasladı.

Mustafa şaşkınca iri iri açılmış koyu kahve gözlerini genç kıza çevirdi. Suçlarcasına, "Rüya..?" dedi hesap soran bir tutumla. Canı sıkılmıştı belli ki. Kahve gözleri çakmak çakmak yanıyor, dudaklarındaki kasılmayla kızı azarlıyordu. Genç kıza karşı hissettiği o yoğun çekim. Hepsi birbirinin içine geçip karman çorman olmuştu.

Şahin bundan rahatsız oldu. İçindeki öfke her yanına dalga dalga yayılırken "Bir sorun mu var?" dedi dişlerini tehditkâr bir biçimde sıkarak.

Mustafa hiddetini frenleme çalışarak "Çok şey var!" dediğinde Şahin ve Mustafa'nın arasındaki sert gerilim kızı çarptı.

Hemen olaya el atmak istedi. "Mustafa... Se-seeniinle sonra konuşalım mı? Şimdi sırası değil!" Duruşu ürkek ve yalvarıcıydı.

Mustafa ifadesiz hâline bürünerek "Sanırım... Konuşacak bir şey yok... Keyfine bak Rüya, görmemiş gibi yapabiliyim..." dediğinde umursamaz gibi, dünya genç kızın üstüne göktü. Gözleri dolarken, burnunun direği sızladı.

Mustafa ona aşağılayarak baktığında, hiç bu kadar ufalmak ve yok olmak istememişti. Yutkunduydu. Ağlamaklı gözlerini Şahin'e sertçe çevirip, kısa süre azarlayarak baktı. Sonra Mustafa dönerek kendini ifade etmek için ilk girişimi yaptı. "Yanlış anlama sakın... Sadece... Sadece..." dedi bocalayarak ve Şahin kolunu bir kez daha uyararak sıktı. İçki paniği andıran bir duyguyla dolup taşı - ki Şahin'in böyle bir duyguya kapılması saçmalığın daniskasıydı.

Kız vazgeçti kendisi açıklamaktan. "Sonra görüşürüz Mus-

tafa, benim hemen gitmem gerekiyor..." dediğinde hiçbir şeyi aldırmadan adamın elinin içindeki ufak elini sertçe çekiştirip, zorla kolunun altından çıktı. Ağlamaklı gözlerini sulu sulu insan kalabalığını yarararak kapıya yöneldi. Öldürse umurunda değildi, zaten az önce hayalleri ve geleceği ölmüştü.

Mustafa'nın kızgın bakışları arasında hiç düşünmeden, ilk gördüğü kapıya yanaştı. Bu, çalışanların temiz hava almak için iki bina arasına açılan yerdi. Geniş kalın kapıyı aşıp çıktığında, daha serin hava tenine vurup kapı kapanmadan, kolu sertçe kavrandı ve bir köşeye savrularak, dar holdeki duvara serçe köteklendi.

Rüya onun kim olduğunu elbette ki biliyordu. Bakışlarını etrafta korkarak gezdirdi ama kimse yoktu. Dar bir hol gibiydi burası ve içerideki ses az bir şekilde ulaştığı için loş bir ortamla insanı ürkütüyordu.

Kızın korkak bakışlarına aldırmayan Şahin, yakaladığı kızın kolunu şiddetle sıkıp, dişlerini gıcırdatarak "Nereye gittiğini sanıyorsun?" diye tısladı.

"Senin olmadığın herhangi bir yere... Cehennemin dibine zalim..."

"Bu mümkün değil... Çünkü bundan sonra ben nereye... Sen oraya!"

"Senden korkmuyorum artık, hadi öldür beni ya da ne yapacaksan yap... Bitir... Zaten bitirdin beni az önce bak!"

Şahin'in kalbi çok hızlı atıyor ya da kafasını doğru düzgün toparlayamıyor olabilirdi, ama hissettiği şey asla panik olamazdı. O uçkuruna düşkün aşağılık pislik -şu ana kadar değilse bile- besbelli şimdi işi ciddiyete dökmeye hevesliydi. Bunu sağlama almak için kim bilir neler yapardı? Tabii Şahin müsaade verseydi!

Elini uzattığında, Rüya cüretle gözlerinin içine dimdik bakmaya devam ediyordu. Şahin kızın incecik kuğu boynunda kuvvetli parmaklarını gezdirip, bir kıskaç gibi boynunu sıkabileceğini gösterirken çok acımasızdı. Kız çakma cesaretiyle duvara sırtını yaslamış, tırnaklarını sert zeminine geçirmişti.

Göz bebekleri ürkek yaşlarla titreşirken, yüreği öfkesinden çlgınlar gibi göğsünü paralıyordu. Şahin kızın boğazına hafif bir baskı yaparak sıkıldığında, Rüya acıyla kasılarak yutkundu. Korkuyla beleren gözlerini hantalca göz kapakları kapadı. Dudaklarını kıpırdatarak bir şeyler mırıldanmaya başladı.

Şahin onun hışmıyla çatılmış hilal kaşlarını, hızla açılıp kapanan inatçı ufacık fındık burnunu ve gül tomurcuğu gibi taze olan duran kıpır kıpır lezzetli dudaklarını izledi. İpek gibi koyu kahve saçları ve bembeyaz teniyle bu kız peri kızı kadar taze ve masum duruyordu. Artık bu durumu kaldıramaz hâle gelmeden en fazla otuz saniye dişini sıkabilmişti.

“Sen... Ona âşık mısın?”

Rüya birden gözlerini açıldığında, ölmeyeceğini ama cehennem zebanisi tarafından sorguya çekileceğini kavradı.

Adamın yüzünün hemen burnunun dibinde olduğunu fark ettiğindeyse, soluklarını tutmaya çok geç kalmıştı. İfade-siz suretinden hiçbir düşündüğü anlaşılmıyordu zalim adamın. Ama gözleri... O tehlikeli güzel gözleri nedense yüreğini müthiş bir sızıyla titretip, içinde olmaksızın kıpırdanan bir şeyleri harekete geçiriyordu.

“Bu seni ilgilendirmez...”

“Artık ilgilendirir...”

“Neden? Ben senin sadece rehinenim! Özelim beni ilgilendirir... Sana ne?”

“Tamam, sen bilirsin. O zaman gidip o hergelenin kim olduğunu kendim sorayım... Zaten kıl bir tip, canımın sıkıntısı geçer... Ondan hoşlanmadım!” dediğinde kız gözlerini kıstı. Blöf yapmasını umdu! Yapmıyordu!

Zalim katil yüzüne esrarengiz bir gülümseme takındı.

Onun üzerindeki etkisinin farkında olup olmadığından kuşkulanan Şahin gözlerini kıstı. Devasa gövdesinin gölgesi üzerinden apansız kalkıldığında, kız derhâl öne atıldı. Adamın koluna tırnaklarını geçirerek sımsıkı kavradığında Şahin durdu ve bakışlarını koluna çevirdi. Sonra bakışları yüzüne tıramdı.

Rüya cesur bir atılımla, "Eğer ona dokunursan seni mahvederim... Ona dokunursan seni öldürürüm..." diye cesurca tısladı. Ciddi yüzünde parlayan cüreti bunu yapacağını müthiş bir soğukkanlılıkla gösteriyordu. Yuvasına dokunan, akbabayı savuran kırlangıç kadar cesurdu! Şahin, bir kez daha onu yanlış tanıdığını hissetti. Bu kız isteyince hayli cesur olabiliyordu!

"Sen onu cidden seviyorsun..." dedi sertçe. Kaşları öyle bir çatılmıştı ki, iki derin vadinin arasında yumru yumru damarlar şişmişti.

Kızgın mıydı?

Adam cevap vermedi, ancak ona attığı bakış, kızın sırtından aşağı belli belirsiz bir huzursuzluk hissi yayıverdi. Rüya; onun için evi terk ettiğini ve tüm ailesini karşısına alıp İstanbul'a peşinden gelip, alerjisi olduğu hâlde veterinerliği seçtiğini, sadece platonik olarak gizliden sevdiğini tabii ki açıklamayacaktı. Üstelik köpeklerden korktuğu hâlde hayvan doktoru olacağını ise, asla açıklamayacaktı.

"Saçmalama, o benim arkadaşım... Aynı şehirde büyüdüğ, birlikte okuyoruz. Onunla okuyorum ben!"

"Bu kadar paniklemene sebep... Konunun sadece bu olmadığı belli... Belli ki o arkadaşının bundan haberi yok... Bence o tam bir kör... Hatta ahmak, aptal ve Allah'a şükür ki öyle!"

Son söylediği havada asılı kaldı. İkisi de bu sözün anlamını idrak edemeyecek kadar öfkesinden kör olmuştu. Allah'a şükür ki!

"O benim sadece arkadaşım... Hem sen konuyu değiştirmeye çalışıp kafamı bulandırma. Az önce ne yaptığını bilmiyor musun?"

"Ne yapmışım?" dedi adam dişlerini sıkıldığını saklayıp, içinde beslediği hiddetini alt etmeye çalışarak. Dudakları, haşın bakan gözlerinin aksine, alayla kıpraşıyordu.

"Sevgilim olduğunu söyledin. Bunu nasıl yaparsın..." diye hesap sordu. Ağlamaklı gözleri sır dolu bir gücenmeyle parlıyordu.

Adam ona doğru bir adım yaklaştı. Gözleri loş ışıktaki tekinsiz bir pırıltıyla parlıyordu.

“Sevgilin olarak yaparım...”

“Değilsin... Lanet olsun, sevgilim falan değilsin! Sen... Sen başıma gelmiş en felaket şeysin...”

“Evet, felaket derecede öfkeliyim... Bunu bilmen iyi...”

“Hayır, felaket derecede öküzsün... Hem de dağ öküzü...”

“Ben onu dağ ayısı olarak biliyordum...”

Rüya saçlarını havalandırarak olduğu yerde hiddetinden zıplayıp, saçlarını yolma raddesine gelmeden evvel, “Sen... Sen ne kendini beğenmiş megalomansın ya...” diye bağırdı.

Şahin apansız Rüya’nın masum süngüsünün düşüp, yüzünün nefretle karardığını görünce çok ileri gittiğini fark etti.

Kız titrek bedeniyle kafa tutarken, bu kadar açık konuşmasına neyin sebep olduğunu bilmiyordu. Cesurdu. Üstelik cüretini içindeki öfkesiyle besliyordu. O anda dünyayı yıka-
cak kadar güçlü hissetti kendini. Belki de kızgınlığıydı buna sebep, söylediği acımasız sözleri değil... Belki de sadece hiddetinin belli başlı yönünü kendine çekerek, sevgilisi olduğunu iddia etmesiydi!

“Sen pis bir herifsin... Karaktersiz, onursuz, soğukkanlı bir katilsin... Senden nefret ediyorum...”

“Ben de sana âşık değilim zaten, sevginden bitmiyorum...”

“Adi pislik... Vurdumduymaz zalim...”

Şahin’in içinde felaket bir hiddet aktı bu sözlerle. Sarsıcı bir acıyla yüzleşerek, azgın bir hiddetin kasılmasıyla gerilirken bedeni, buna aldırnamayı yeğledi. Dudakları hoşnutsuzlukla bükülmüştü. Sakin bir sesle sordu. “Demek böyle düşünüyorsun? Ne çarpık düşüncelerin varmış senin! Gerçekten benim hakkımda böyle mi düşünüyorsun?”

Rüya bu kadar ileri gitmişken, artık geri çekilemeyeceğini düşündü. Omuzlarını silkerek, “Neden olmasın? Bana başka bir sebep söyle farklı düşünmem için... Bir neden göster. Katilsin! Zorbasın! Düşüncesiz bir hainsin...” dedi tükürür gibi.

“Zalimsin! Canisin! Belki de... Belki de o ufak çocukları taciz eden sapkın bir adam...”

Son söylediği onur kırıcı ağır lafla Şahin hiddetlendi. Hırından derin derin nefesler alırken, Rüya birden büyük bir yanlış yaptığını anladı. Hakaretleri ağır bir boyuta geçmişti ve bu kendi adına hiç iyi değildi.

Şahin daha önce de ona böyle yaklaşmıştı. Kızgın ve hiddetli ama böyle dehşet bir bakışla değildi... Şimdi onun öfkeyle soluyan nefesini teninde iğne batması gibi hissediyor, buz gibi bakışları altında sinerek titriyordu.

Şahin genç kızı irkiltten bir vahşilikle, “Seni küçük aptal... Hangi hakla beni yargıyorsun? Yaşam tarzımdan sana ne? Ne yapacağımı sana mı hesap vereceğim?” diye göğsünü yaran sesle bağırdı.

Rüya ne yapacağını bilemeyerek kıpırdandı, kekeliyordu. “Senin ne... Ne yaptığın umurumda bi-bile değil. Ye-yeter ki ken-kendini benden uzak tut... Beni... Kendi pislüğinden koru... A-ayrıca, böyle gözümü korkutmakla, fık- fikrimi değiştiremezsiniz, manyak Şahin... Sen katilsin ve zalim! Sen kötü birisin!”

Şahin’in gözleri, Rüya’nın açık yakasına kaydı. Sanki ona kötü biri nasıl olur göstermek istiyordu! Sert yüzü kasılmış, kaşları kesif bir hiddetle çatılarak gözlerinin üzerine düşmüştü. Rüya adamın tepesinden yakasına baktığında, ne kadar çok ayrıntının görüldüğünü tahmin ederek, kendini koruma güdüsüyle iki düğmesi açık tişörtünün yakasını titrek parmaklarıyla kavradı. Çekiştirerek kapatmaya çalıştı.

“Sana ne kadar kötü olabileceğimi gösteririm ve inan bana itiraz bile edemez, o kötülüğe kendin dalış yaparsın...”

“Asla!” dedi kız; bu edepsiz uyarısını anlayarak.

Şahin, “Öyle mi? Yani benden korkmuyorsun? Kötü bir adam olduğunu düşünüyorsun. Belki de sana neler yapabileceğimi, benden korkman gerektiğini, itaatkâr olman gerektiğini göstermem gerek,” dedi gözdağı vererek ama aynı anda kızın duvara sürtünerek kaçmasına da izin verdi! Onu bırak-

masına şaşırsa da hemen zafer sarhoşluğuna kapılıp sevindi. Narin omuzlarının gerisinden arkasına baktığında, kaçacak yerinin olmadığını anladı ve yutkundu.

İşaret parmağını kaldırıp tehdit ederek, “Bana elini bile süremezsın. Buna izin vermem. Senin gibi itici adamlarla işim olmaz benim. Üzerimde hiçbir etkin olamaz. İğreniyorum senden...” diye bağırdı.

Katile bak, ayaküstü her kadını tek bir bakışıyla ayartacağını sanıyordu sapık.

“Hem... Bu ne cüret seni pis katil...” diye söze başladı gururuna yediremeyerek. “Polise sen...”

Ve daha ne olduğunu anlayamadan Şahin’in ağzını örten haşın dudaklarıyla, sesi kesildi ve konuşması zalimce engelledi.

Şahin onu, kaba bir tarzda omuzlarından hiddetle tutmuş, kuvvetli parmaklarını yumuşak tenine vahşice gömmüştü. Rüya onun ürkütesi iri ve kaba vücudunun bütün haşmetli gücünü, müthiş bir titreşimle kendi teninde hissediyordu. Dudaklarını büzerek, ufak bir çocuk gibi çaresizce çırpınmaya başladı. Elleriyle geniş göğsünü, sert omzunu cansızca yumruklarıyla tarumar etmeye başladığında, incecik bilekleri sıkıca kavranıp sertçe çekştirildi ve erkeğin göğsüne cansızca yapıştı. Kalın bacaklarının temasından, bedenini kuşatan gövdesinin içine ektiği edepsiz duygulardan utanıyordu. Şahin hâlâ kapalı olan tatlı dudakları öptükçe, kız yumuşadı ve ona vuran elleri şaşkınlığı ve hissettiği garip hazla duraladı. Kalbi sanki atmıyordu. Ya da korkudan sarsılan bedenindeki ürpermeden anladığına göre, bayılıyor olmalıydı çünkü bacaklarındaki güç çekiliyordu.

Şahin kızın bileğindeki ellerinin baskısını azalttı ve bir elini bırakarak incecik beline uzanıp onu kendine çekti. İri elleriyle kızın sırtını kaplarken, usulca onu yatıştırmak için belini omur çizgisi boyunca okşadı. Rüya şok geçirerek duraladı. Daha önce hiç kimse onu böyle öfkeyle, ilkel bir tavırla öpmemişti.

Hayır, daha doğrusu o hiç... Öpüşmemişti!

Lanet olsun! İlk öpücüğü zalimce oluyordu. Oysa bu eşsiz hediyeği birgün vermek üzere hep Mustafa'ya saklamıştı! Beyni bu vahşete karşı koyarken, duyguları Şahin'in ustaca hareketlenen, ayartan, kışkırtan sıcak dudaklarının arzulu temasıyla sersemlemiş bir hâlde itaat ederek, karşılık verme savaşına giriyordu. Ve hâlâ nasıl öpüldüğü konusunda bir bilgisi yoktu.

Şahin karşılık alamadığı kışkırtıcı eylemle savaşmasını biliyordu. O, kaba gücüyle genç kızı baştan çıkarmak isteyen toy bir delikanlı değildi. Tecrübeli bir erkek olarak, hem kendisinin emin bir tutkuya sahip, hem de kızın ihtiyaçlarını hissedecek kadar bilgiliydi. En üzücü nokta da buydu ya zaten. Rüya şimdiye kadar bu tür bir ihtiyacı olduğunu bilmiyordu ve duyguları böyle uyarılmamışken, dudaklarının büzülmesi garip bir etkiyle azalıyor, kendiliğinden bedeni gibi dudakları da gevşeyip aralanma ihtiyacıyla titriyordu. Yapacağı bu arsız eyleme yeni bir gözle bakmaya başlamıştı. Kışkırtıcı ve iç kıydıydı! Birden Mustafa'yı hatırlayınca, sanki onu aldatıyormuş gibi suçluluk duygusuyla pişmanlığa kapıldı ve aklı başına panikleyerek geldi.

Bu öpücüğü hep ona vermeyi hayal ederken... Yoo, bunu nasıl yapardı! İnsanüstü bir güçle, Şahin'in kollarından vahşice debelenerek sıyrıldı. Şahin kızın yana çevirdiği başıyla, dudaklarını şakağına dayayıp, sersemlemiş hâlini saklamaya çalışırken, derin derin soluyordu.

Adam onu kollarına alıp öptüğünde, kendini bir duygu seline kapılmış gibi hissetmişti. Kıza karşı hissettikleri yoğun, güçlü ve ilkelik içeren farklı şeylerdi.

Ancak onun için bunca şey ifade eden bu zorba öpüşme, Rüya'nın gözünde sadece pis bir fırsatçılıkla yerini bulmuş bir dersti. Bu yüzden ağlamaklı bir tutumla, kafası iyice karışmış hâlde huzursuzlandı. Bütün kuvvetini toplayarak, geriledi ve genç adamın suratına sert bir tokat atmak üzere elini kaldırdı. Ama Şahin'in duyguları onun kadar altüst olmadığı için, hızla elini bileğinden kavrayıp durdurması kısa sürmedi.

Rüya yamyaş olmuş gözleri, aciz sesiyle, "Sen... Sen..." diye söze başladı. Fakat gerisi yoktu.

Şahin alayla kaşlarını kaldırarak, onun sözünü kesmişti. "Alçak mı diyecektin? Yoksa katil mi? Ha bir de iğrenç ve kötü adam vardı unutma!"

Rüya telaşla bağırdı. "Evet. Hepsini diyeceğim sana... Daha neler diyeceğim!" Yuvarlak göğüsleri hırsından kabarıyor ve üzerine saran dar tişörtünü gererek öfkeyle inip kalkıyordu. Genç adam da bu güzel manzaranın eşsiz görüntüsünü arsızca bir umursamazlıkla zevkle seyrediyordu. Bu kızı kızdırmak keyif işiydi!

Şahin elinin tersiyle dudaklarındaki ıslaklığı sildi ve yeni bir sözlü saldırıya uğramamak için alaylı bir el hareketiyle, kاپıyı işaret etti. "Devam edelim mi... İçeri girelim mi? Yoksa bana hakaret ettikçe seni terbiye etmeye alıştırayım mı? Hangisi?"

Rüya en umutsuz hâlde titriyordu, ama bunun kızgınlıktan mı yoksa o farklı sızılarının verdiği sersemlikten mi olduğunu bilemiyordu. Sesini çıkarmadan yürüdü. Kapı açıldı. Etrafı merakla kolaçan eden Mustafa'nın tam da onların olduğu yere doğru geldiğini görünce, birden çaresizce durdu. Arkasından gelen Şahin, neredeyse ona çarpıyordu ki birden durdu. Rüya'nın neden durduğunu anlayınca, alaycı bir sesle, "Beni ele verecek misin? Mesela ilk elimi tutan bir adam... İlk öpücüğümü cezayla aldı diyebilirsin! Ve benim bundan hiç pişman olmadığımı özellikle ekleyebilirsin!" diye insanı isyana iten edepsizliğiyle kulağına fısıldadı.

Rüya şok geçirerek küstah genç adama kibirle baktı. "Pişman olmamak mı?" diye dişlerinin arasından cırladı.

"Evet, pişman olmadım... Sen de olmayacaksın!" dedi küstahça emrederek.

"Olmak mı? Ben iğrendim... Nefret ettim... Hatta..." dediğinde yalan söyleyerek, kızgınlığından dili dolandı ve konuşmadı. "Ben seninle çarpıştığıma hiç bu kadar pişman olmamıştım... Keşke bana sen çarpana kadar, araba çarpsaydı da

ölseydim! Hatta bisiklet... Patenci bile olur..." dedi sonunda somurtarak. Bu çok ağırdı, bilemedi! "Ve bunu anlatamayacağımı biliyorsun... Sen zorba bir p*ç kurususun!" diye hiddetle çemkirdi.

Şahin kızı kolundan tutup kabaca kendine çevirdi ve çenesini dışarıdan nazik, ama normalde çok sıkı bir cezayla kuvvetle kavrayarak, "Seni onun önünde öpmemi istemiyorsan, kapa çenenin kaçık Serçe..." diye hursından tısladı.

"Yapamazsın!" diye acı içinde inledi kız gözleri yaşarırken.

Şahin küstah kaşlarını kibirle kaldırıncı "Lütfen... Yapma!" diye neredeyse tüm gururunu ayaklar altına alarak acizce yakardı.

Şahin o anda pişman oldu! Az önce hiddetle yaptığı eylemden, onun gözlerinde gördüğü yaş ve çaresizlikle pişman oldu. Lanet olsun, neler yapıyordu! Kafası karışmıştı iyice.

"Rüya, iyi misin?" dedi arka taraftaki kızgın ses.

Rüya adamın çenesini kavrayan merhametsiz elini, gözlerinin içine yakarak bakarken usulca düşürdü ama gözlerini bir an tehlikeli yeşil gözlerin tekinsizliğinden çekmedi. Derin bir nefes alarak sonunda, kıpkırmızı olduğuna emin olduğu yanaklarıyla Mustafa'ya baktı.

"İyiim... Bir şey mi oldu?"

"Sen öyle gidince..." Başını sarstı Mustafa, dişlerini sıkar gibi bocalayarak iç gerdi. "Sanırım rahatsız ettim..." Yüzü hüsrarla düşmüştü.

İlk defa onu böyle darmadağın olmuştı görüyordu Rüya. Üzgün hâli yüreğini sızlatmış, içindeki ağlama isteğini tetiklemişti. Koşarak kollarına atılmak ve yüzüne defalarca öpücük kondurup "Yanlış anladın bizi..." demek istiyordu. Onun yerine "Hayır... Yani İyiim..." dedi yerinde huzursuzca kıpırdanarak. Bu ölüm gibi acıydı.

"İyi. Evet!" dedi Şahin dişlerini sıkarak.

"Evet mi, hayır mı?" dediğinde Mustafa kuşkuyla, Şahin kızın elini kavrayarak kendinden emin bir duruşla onu sahip-

lendiğini belirtti. “Bir sorun yok... Hem olsa bile, ben ilgilenirim...”

Mustafa gözlerini kısarak Rüya’ya baktı. Hesap sorar gibiydi yüzündeki sert ifadesi. Onu ilk defa bu kadar tehditkâr görüyordu. Üstelik Mustafa çok yumuşak başlı ve güleç yüzlü bir erkekken bu kadar sert durması, kızı korkuttu. Dişlerini sıkarak, “Ağladın mı sen?” diye kaba sesini saklayamadan sorduğunda Rüya, irkildi.

“Yok... A-ağlamadım ki...” diye yalan söylemeye çalıştı.

“Burnun kızarmış, birazdan ağlayacaksın o zaman... İyi misin?”

Burnunun kızardığında, ağladığını bilecek kadar tanıyor-du bu adam kızı öyle mi? Şahin dişlerini sıkı. Bedeni kaskatı bir hiddetle sarsıldı.

“Yok bir şey, teşekkürler... Sadece biraz tartıştık... Şimdi iyiyim...”

Mustafa genç adama tehditkâr bir başkaldırıyla, kafa tutarak hırladı. “Hadi seni eve bırakayım, geç oldu. Annen seni aramadan evde ol! Sonra merak ediyorlar...”

Şahin kızın elini sıkarak yanına sabitlerken, “Aslanım... Sen git eğlen, onun ne zaman, nereye gideceğiyle ben ilgilenirim...” diye gözdağı verdi. Bu onun geri durmasını belirten bir ifadeydi. Ama bu sahiplenici tutum Mustafa’da işe yaramamış, geri adım atacak bir duruş sunmamıştı.

“Sen kimsin ya? Birden ortaya çıkıp ahkâm keserek emirler veriyorsun bana. Bırak kız konuşsun, sen değil...”

O sırada kapı açıldı ve Tayfun ve Meryem öfkeyle birbirine laf çakarak dışarı çıktı. Şahin genç kızın yanına gelen Meryem’e bakıp, “Sen Rüya’yla ilgilen, bizim arkadaşla ufak bir işimiz var... Konuşacağız” diyerek dişlerinin arasından söylendi. Meryem şaşkınca Şahin’e bakarken, Tayfun eğlenen bir duruşla beride durmayı seçiyordu.

Birden öne atılan Rüya, “Konuşmayacaksınız!” diye emretti panikleyerek. Onun, canice öldürdüğü adamlar gözlerinin önüne gelince, derhâl kendini toparladı. Ama Meryem seri

bir tutuşla kolunu kavrayınca, kıpırdayamadan olduğu yerde sabitlendi.

“Tamam, konuşalım şu meseleyi bir de ben duyayım.” dedi Mustafa kendinden emin bir tutumla. Elleri yanında yumruk olmak için kaşınıyor gibiydi.

“Duyma!” dedi Rüya bu sefer yalvaran bir sesle. Herkes genç kıza bakarken, o bir cüret Şahin’in yanına giderek, adamın eline uzandı ve titreyen parmaklarıyla... O kuvvetiyle kasılmış eli kavradı. “Biz... Biz birlikteyiz... Bu benim hayatım Mustafa, sen...” Yutkundu. “Sen karışamazsın...”

Bunları söylemek onun için nasıl zordu. Gözlerinin gerisinde coşan yaşları kirpiklerinden taşırmamak için kendini sıkıyordu.

Kaşlarını çatan Mustafa yutkunarak, “Rüya... Bunları sen mi söylüyorsun?” diye acıyla inledi.

“Yok, arkadan playback yapıyorlar, ekosu buraya vurdu seni akıllı şey...” dedi Şahin dişlerini sıkarak. “Duydun sevgili mi, şimdi uza...”

“Gitmiyorum...” dedi Mustafa inatla. Bir terslik olduğunu sezmişti sanki. Olduğu yerde kafa tutan bir sertlikle duruyordu. “Gel seninle bir konuşalım... Hatta ben Rüya’yı almadan hiçbir yere gitmiyorum...” dedi dişlerinin arasından gözdağı vererek.

Şahin hareketlenince, Rüya dehşete kapılarak derhâl öne atıldı.

“Mustafa lütfen gider misin?” dedi ve Şahin’e yaklaşıp “Gidelim mi canım?” diyerek onu kapıya yönlendirdi. Yüreğinde hazin bir acı, gözlerinde sulu sepken hadsiz yaşlar ve içinde çılgılık çılgılığa sancılarla kıvranan bir kızla...

O gitti. Sanki içinden bir şeyler kopup gitti. Arkasını dönüp kollarına atlamamak için kendiyle savaştı ve kazandı. Dışarıya çıktıklarında, yüzüne vuran serin rüzgârla saçları dağıldı. Motora kadar hiç konuşmadan ilerlediler. Motorun yanına geldiklerinde, cansız gözlerinin ferisi sönmüş, ruh gibi duruyordu. Şahin motora bıraktığı kaskı alıp kızın başına nazikçe ge-

çirdi. Rüya somurttuğu yüzünü aşağıya eğmiş, düşünceli bir biçimde duruyordu. Suskundu. Hırçın değildi, kızgın değildi, Şahin kızın narin çenesine dokunarak, başını yukarı kaldırdı. ıpslak olmuş kırpışan kirpiklerine bakarak, nazik bir duruşla elinin tersiyle gözyaşlarıyla ıslanmış yanaklarını kuruladı. Rüya o ana kadar, ağladığını fark etmemişti.

“O adam tam bir salak... Bence bu gözyaşlarına değmiyor.”

“Bence salak olan benim... Tam yeriydi. Karmaşanın tam zamanı... Neden çılglık atmadım ki?”

“Neden atmadın?” dedi Şahin ifadesiz sesiyle. Ama meraklıydı!

Ve genç kız şaşkınca aralanan gözleriyle adama masumca baktı. Şahin’in bakışları kirpiklerine takıldı. İri bir damla titreşerek salındı ve yanağına düşüp, inatçı çenesine doğru süzülürken, parmağıyla yakalayıp sildi. Damların düştüğü yeri teselli etmek için karıncalanan dudakları, gerildi. Ve bunu ertelemedi. Başını aşağı eğilerek, dudaklarını ıslanmış yanağına dokundurup “Bunlar akmamalı!” diye usulca fısıltı gibi sesiyle tenini okşadı. “Bu kadar değerli şeyler, bir hiç için akıtılmamalı...”

“Neden akıttığımı bilmiyorum... Neden bırakmuyorsun beni? Bak senin yüzünden en değer verdiğim iki şeyi, aynı günde kaybettim...”

“Ama beni buldun Serçe... Ben de seni... Ve bırakmaya hiç niyetim yok artık... Çünkü değerli olan bırakılmaz...”

Üzülme...

Her şeyi gören... Her şeyi duyan, Her şeyi bilen...

"Bir"i var...

Allah bizimle...

5. BÖLÜM

*Gittiği yol yol değildi de...
Manzarasını sevmeye başlamıştı...*

Bu olanlardan sonra nasıl bir yol izleyeceğini bilmiyordu. Hırsı içinde kalles bir tutkuyla büyüyordu. Aklında deli sorular, yüreğinde keskin bir hatarın zalim sancısı, yüzünde hazin bir somurtmanın gafil büyüğü hüküm sürüyordu. İçinde kabaran nefretin hiddeti ve kızgınlığının telaşı, Japonya'da bulunan Sakurajima Yanardağı'nın¹¹ içindeki lavlardan bile daha aktif ve tehlikeli boyuttaydı.

Bu adam onun... Onca sene bıkmadan gün sayarak beklediği, binbir emekle içinde coşkuyla büyüttüğü tüm umutlarını hiç düşünmeksizin zalimce katletmişti.

Mustafa tam onu fark etmeye başlamışken, aralarındaki samimiyet dostluk içeren iletişimden farklı bir boyuta geçerken, bu ezkaza varlık, nifakçı şarlatan gibi hayatının rotasını bozmuş, Saddam'ın bombası gibi apansız umutlarının bahçesine düşmüş ve geleceğini bertaraf ederek tarumar etmişti.

Eli bilinçsizce dudaklarına gitti. Onu öpmüştü! Bir erkek -ki bu erkek katil, serkeş, hatta sapık dahi olabilirdi- kim olduğunu bilmediği bir adam ilk öpücüğünü hoyratça dudaklarından çalmıştı. Bu zamana kadar hep hayallerinde romantik bir buseyle onu Mustafa'ya hediye vereceğini, ilk defa onunla temas eden teninin ona tepki vereceğini sanmıştı. Ama neden hâlâ tiksiniyordu bu eylemden? Kusması gerekmez miydi?

11) "Sakurajima Yanardağı" Dünyanın en büyük yanar dağı ve Tarihteki en büyük yanar dağı patlamasını yapan yer.

Hatta... Hatta öfkelenerek cırlı cırlı sesiyle ortalığı ayağa kaldırıp hesap sorması, onu öptüğü için tınaklarını vahşice etine geçirip, tekme tokat gücü yettiği kadar, huncunu alana kadar dalması, yüzüne tükürüp küfretmesi gerekmez miydi? İyi ya, peki neden hâlâ yapmıyordu? Her şey çok hüznün vericiydi. O gitmişti. Onun tanıdığı Mustafa, onun taparcasına sevdiği adam hayal kırıklığıyla gitmişti. Her şey böylece başlamadan bitmişti!

Aslında böyle olacağını önceden hissetse, yaygara koparırdı. Son bakışları yüreğine keskin bir hançer gibi oturmuştu. İlk olarak gözlerinde görmüştü umutsuzluğunu. Sonra ağzı ve ağzının kenarlarında oluşan beyaz öfke çizgilerinde... Mustafa, bu zamana kadar hiç böylesine bir suçlamayla bakmamıştı yüzüne... Burnunu çekti. Gözlerinde yaşlar birikti yine. Ya bu adi serseri! Nasıl bunu söyleyecek kadar zalim olabilirdi?

‘Serî bırakmayı düşünmüyorum’ demişti! ‘O benim sevgilim!’

Şimdi eve -yani Şahin’in elitten bozma, izbeden doğma, malikâne kalıntısı, bir çatı... Yıkılmaya yüz tutmuş bir duvan olan, geçici sadrazam mülküne... Püf dese uçacak, bir çılgılık atsa tepesindeki gök kubbe görünecek... Her an içine fırtına düşecek gibi şaibeli duran ve esrarengiz ruhların kol gezdiği konaklara benzeyen, karanlık, metruk yerlerden biri olan buraya- gelmişti... Tıpkı sahibi gibiydi her yeri döküntü!

Şahin ona yaraşmayacak kadar ciddi olan usluluğunu şaibeli bir sükûnetle korurken, dünyanın en kısa fıkrası olan Necip Fazıl Kısakürek’e¹² ait olan alıntı gibi, sessizce duruyorlardı!

Şahin merdivenlere yöneldiğinde, girişte oturan Sefer’in hüznünlü yüzünü görünce, duraladı. Bakışlarını nispeten merdivenin dibindeki Can’a çevirdi. Akabinde “Ne oldu?” der gibi başını sarstı.

12) Necip Fazıl Kısakürek’e ait en kısa fıkra. “İki kadın sessizce oturuyorlarmış.”

Can'ın garip bir sıkıntıyla sıklaşan dişleri göründü, kollarını çocukça bir masumiyetle iki yana açtı ve sanki gökyüzünden sabır dileniyormuş gibi bakışlarını kırklarla çevrelenmiş cam tavana çevirdi. Ve Rüya'yı görünce, hemen kendini toparlayıp çapkın bir duruşla gömleğini düzeltti. Artık siyah renk olan atleti kısa kollu gömleğinden dışarı fırlamıştı, dikiş yerleri kolunun çevresini sarabilmek için patlamış olan gömleğini çekiştirip düzeltti.

Şahin onun saçlarıyla ilgilenip, Rüya'ya aşırı ilginin hükmü sürdüğü hayranlıkla baktığını görünce, başını sarstı ve önündeki somurtuk çocuğa döndü.

"Ne o Sefer, yollarımı merdiven tepelerinde kukumav kuşu gibi susarak mı bekliyorsun?"

Sefer onun alaylı sorusuyla yüzünü kaldırıncı, ağlamaktan kıpkırmızı olmuş masum gözlerindeki ıslaklık parladı. Kirli yüzünü yıkayan gözyaşları tazecik yanaklarından aşağıya salınırken, dudakları büküldü. Şahin'in duruşu apansız bir hiddetle sertleşti. "Ne oldu?" dedi esrarengiz sesiyle. Gözlerinden tehlikeli ışıltılar geçmişti. Endişeliydi. "Anlatsana! Yine o çocuklar mı?" diye öyle bir kontrolsüz kükredi ki, Rüya gibi ufak çocuk da yerinde korkuyla sıçrayarak ona tepki verdi. Sefer kirden görünmeyen penyenin koluna gözlerini silip, "Pa-Paçalı öldü!" dediğinde ızdırapla, ağlamaktan kesilen sesiyle, dudaklarını sarkıtmış, hicranla bedeni titriyordu.

Şahin'in buraya gelmesine vesile olan kişi, küçük dostu Sefer'di. Onu sokakta bir grup çocuğun tacizinden kurtardığından beri, burada onlara refah sunup herkesten koruduğundan beri, ufaklık ve diğer arkadaşı dibinden ayrılmıyor, Şahin de eli mahkûm onlara göz kulak olarak, abilik yapıyordu.

Bu hâli her ne kadar giremediği deliğe kuyruğuna kabak bağlayıp dalan dangalak bir fikir olsa da, yapacağı başka bir şey yoktu. Onların ona ihtiyacı vardı ve Şahin bunun bilinceydi. Sefer'in, şu hayatta sahip olduğu tek şey ise Can'dan sonra kuşlarıydı. Onlarla bir baba edasıyla özenle ilgilenir, her şekilde tecrübeli bir koç gibi eğitimlerini yaptırırdı.

Şahin kapıyı açınca, Rüya'nın içeriye girmesini bekledi. Genç kızın akli o sırada o kadar uzaklarda ve yorgundu ki, bunu kavrayamadı. Ağlamaktan kızarmış gözlerini ayaklarına dikmiş, dertli dertli duruyordu. Onun bu hâli Şahin'i gerdi. Ağzını açtı, sonra Rüya'nın ona kulak vermeyeceğini hatırladı. O zaman enerji harcamaya ne gerek vardı ki? Motorda sessizce ağladığını fark etmemiş gibi durmak zaten zordu. Üstelik o ağladıkça gırtlakını sıkıp, ağlamamasını emretmek istemektense başka bir şey istememişti. Sadist içinde kopan kasırgalarla, zalimce kızın koluna asıldı. Rüya düştüğü kuyudan irkilerek çıkarak, gerçeğin acılığına döndü.

"Ne oluyor be!" dedi kızınca. Sesinde acı ve kalp kırıklığı vardı. Çakmak çakmak olmuş suçlayıcı bakışları hiddetinden koyularak adamla çakıştı.

"İçeriye girin ekselansları... Buyurun!" dedi Şahin elini önünde kibarca reverans yaparak. Tekinsiz gözleri alaylı ve kızgın arası bir karmaşayla parlıyordu.

Rüya onun küstahlığını yok saydı ve hırçın bir tutumla koltundaki eli silkeleyerek, kapıdan içeriye fişek gibi bir öfkeyle girdi. Şahin Sefer'in başını okşayarak dikkatini kendine çekti. "Gel... Çay içelim birlikte. Konuşuruz..." diye buyurur gibi öneride bulundu. Sefer abisinin peşinden içeriye geçmeden evvel, dudaklarını dişlerinin arasında sıkıştırıp ısıklık çaldığında, Şahin başını salladı. Misafirliğe tek gelmeyecekti sığa, belli...

Mavi kapıyı itip içeri girdiğinde ise, sert tıptırtılarla merdivenler sarsılmaya başlamıştı.

Çocukluk ne güzel, ne ulaşılmaz bir masumiyetti!

On dakika sonra Şahin çayı yaparken, Rüya ellerini dizlerine koymuş, gözlerini irice açarak pürdikkat karşısına bakıyordu. İki küçük çocuk! On ve on iki yaşları arasında ya var, ya yoktu. Ve ona çok dikkatli bakıyorlardı! Farklı olan neydi ki?

Can iç gererek fıldır fıldır gözleriyle baygın baygın bakınca, Sefer arkadaşını dürterek uyardı. Ama Can toparlanmak

bir yana, onun onaylamaz bakışlarına aldırmayarak, bir filmin final sahnesini izler gibi heyecanla kızı seyretmeye devam etti.

Rüya sıkkın bakışlarını içeride gezdirip, narin omuzlarını derin bir iç germeyle yıktı. Üzerindeki deri ceketini çıkarıp kenara koydu. Kirlenmiş beyaz tişörtünün kirli önüne üzgünce baktı. Sonra sıkıntılı bakışları ikiliyle kesişince, bir konu açma umuduyla doldu içi. Boğazını temizleyerek, "Siz okula gidiyor musunuz?" diye sordu tedirgince. Bu keskin sessizliği ve bıkkın iç çekişleri başka türlü bertaraf edemezdi.

"Gidiyoruz abla?" dedi Sefer burukça gülümseyerek. Ancak ağladığından sebep akan burnunu kolun silmeyi es geçemedi. Rüya onun bu şirin hâline şefkatle baktı. Gülümsedi. Kızın ılık saçan içten gülümsemesi çocukları sersemletti. Hem de bu içten olan, kibrin ve horlamanın olmadığı bir sıcaklıkta bakışla harlanmıştı. "Kaça gidiyorsunuz peki?" diye sordu itinayla. İçi burkulmuştu onların yoksulluğuna, kimsesizliğine.

"Ben on bir, bu daha dokuz... Yani en büyük eğitimi ben aldım burada... Yakında diplomayı alacağım evelallah! Eğer tasdiknamemi elime vermezse bu zalim okul!" Gözlerinde haylaz pırıltılar, dudağında alaycı kıpırtılar oluşuyordu konuşurken.

Rüya kaşlarını çatmış, kafa karışıklığıyla, "Nasıl on bire gidersin? Sen daha ufaksın!" diye şaşkınca sormuştu.

"Abla bizim okulda yaş her şey demek..." dedi Can lafa girerek. Konuşurken gözleri parlıyordu. "Ben ondan bir kademeye düşüğüm mesela... İstesem de onun kadar tecrübeli olamam bu okulda..."

"Öyle bir okul mu var?" dedi boğazından yükselen şaşkınlığı yenmek istercesine yutkunarak Rüya. "Kademeli ve yaşa göre hareket eden bir okul... İlginç! Hiç duymamıştım."

Şahin elindeki tepsiyle yanlarına geldiğinde, gözlerinde alaycı sancılar yaşanıyordu. "Sen bilmezsin Serçe..." dedi gülümseyerek.

Öyle sinsî bir gülümsemeydi ki, gören dünyayı ele geçirmek için üst düzey planlar yaptığını sanırdı kibirli herifin.

Onu mahcup etmek için yeterince yoğun ve garip bir şekilde içinde istek kabardı.

Şahin aldırmada haince mırıldandı. "Hayat okulunda okuyorsan vardır... Sen anlamazsın prenses! Saraydan kafanı uzatmadığına göre, hayatı bilmiyorsun demektir... Çocuklar yemeye aş bulamıyor ne okulu Allah aşkına!"

Genç kız Şahin'e şaşkınca bakıp cidden mahcup olurken, Şahin ortaya plastik bir meyve kasası çevirip, üzerine şangırdayan bardakların eşliğindeki çay tepsisini koydu. Bakışlarını Sefer'e çevirip "Bak köşedeki dolapta senin sevdiğin yağlı krakerlerden var!" diye göz kırptı. Sefer hiç yerinden kıpırdamadı. Aksine ızdırapla omuzlarını sarstı. Sıkınca kabaran isteksiz sesiyle, "Canım istemiyor abi," dedi cidden içine kapanmış bir tutumla -ki Şahin onun ender olarak reddettiği zamanlar gerçekten içinin kabardığını, artık biliyordu.

Tepsiye uzanıp, genç kızın önüne ince belli çay bardağını bıraktığında Rüya, Şahin'in elindeki bardağa dalgınca baktı.

Şahin alayla, "İçine arsenik ve fare zehri attım Serçe, sana ancak kafa yapar... Malum şu anda dertlisin!" diye inadına takıldı. Aslında bu olayı düşününce kızıyordu. Ağlaması aklına gelince, dişlerini sıktı. Köşedeki tabureyi çekip oturdu. Sırtını duvara yasladı. Bugün olanlardan sonra, şu vakit kendi akranı adamlara göre, gövdesini ve zihnini daha fazla yorgun olduğunu hissediyordu. Bakışları, sıkıntıyla iç geren kıza kaydı. Haylaz dudakları belli belirsiz kıpırdandı. Kaba olmadan hem onu bu buhrandan kurtarıp, hem de ne kadar süre eğlenebileceğini merak etti? Gerçeği söylemek gerekirse, hiç kimse onun sataşan eğlencesinin altındaki sıkıntılı hâlini fark etmiş gibi görünmüyordu.

"O karanlık kuyuda korkmuyor musun Serçe? İstersen aramıza dön, ip attım sana!"

"Daldığım karanlık dehlizde seninle ilgili bir düşünce, görüntü, hatta zihin karıştırıcı sözler yoksa... Sanırım korkmadığım ve dönmek istemediğim tek yer, daldığım karanlık kuyular olacak..."

"İyi. Sen derinlere dal, ben de salim kafayla biraz soluklanayım... Malum kukumav kuşu gibi düşününce çenen çalışmıyor..."

Rüya dalgınca yüzüne baktı. Nazenin dudakları utançla büküldü. Onun iğnelemesiyle yaptığı hainliği hatırladı ve Mustafa'yı düşündü yine! Ve üzüldü. Lanet olsun, ona nasıl kendini açıklayacaktı? Bu içler acısı kötü durumunu nasıl açıklayacaktı? Ve bu adam... Aklını karıştırmaktan derhâl vazgeçmeliydi!

"Çayın yanına bir şey ister misin?" dedi ikramda kusur bırakmayan misafirperver Şahin. Bu sorusunda ciddiydi.

"İstemiyorum..." dedi dişlerini sıkarak Rüya. Küs bakışlarını genç adamdan çocuklara çevirdi kafa tutarak.

Ancak Şahin hırçınlaştı. Dişlerini gıcırdatarak, "İçecek-sin!" diye buyurdu kabaca. "Hatta ekmeğin orada duruyor, onu da yesen iyi edersin." Emri sessizlikle karşılanınca, öfkesi katlanarak devam etti: "Yemek de yemedin..."

"Akşama kadar laf yedim... Karnum doymuştur..."

"Yemeğini ye!"

Rüya isyankâr bir hoyratlıkla laf vermekten gecikmedi. "Sana ne be, belki yemek istemiyorum."

"Ben yemeni istiyorum." diye emretti küstahça Şahin, sakin olmak çok zordu.

"Yemiyorum!" Birden haykırır gibi çıkışmayı asla planlamamıştı kız. Çocukların gözlerinin irileştirdiğini görünce, duraladı. Onları korkutmak istememişti. Bunu fark ettiğinde ürkekişti ve yavaşça nefes vererek başını salladı. Ve sonra hayatının en büyük hatasını yaptı. Yukarı baktı..! Onun tepesine hükmederek yükseldiğini gördü. Nefesi kesilirken, zalim gözlerinin hışmıyla kararan koyu yeşil rengini görememiş olmayı diledi. Çünkü sadece tepesinde titreyerek armut bir lamba yanıyordu ve ortam loş olmasına karşın, o gözlerin içindeki tehlikeyle parlayan ışıkların raksını seyre sunuyordu. İçinde beliren tazelik, baharı kuşanmış zeytin dalı gibi öylesine yeşil, bir o kadar da sıcak parlayan bakışlarını yakaladığında, tüm

ev etraflarına çökmeye başladı. Onu düşündüğü falan yoktu bu katilin, gözlerinde merhamet kırıntısı falan görmemişti. Sadece yanında açlıktan ölüp gitmesini istemiyordu.

Büyüsüne kapıldığı bakışlarını uzaklaştırabileceğini bile düşünmedi.

“Abla sen manken misin?” dedi Can heyecanla. Rüya gözlerini işte o vakit Şahin’in gözlerinin büyüleyici seyrinden çekti. Kırıştırdı.

“Değilim... Niye sordun?” Gözlerini özellikle ufaklığa odaklamaya zorladı. Yanakları kızarmaya başlamıştı bile. Neden bu katilin gözlerine her baktığında, içinde o karıncalanmayı hissediyordu ki... Bedeni ürperdi. Görmese dahi, bunun adamın dik dik yüzüne bakmasına sebep olduğunu biliyordu.

“Onlar da böyle aç geziyormuş ya... Zayıf kalmak için...” dedi Can bilmişçe. Sonra iç çekti.

“Evet, bu da onlardan ama anoreksiyasını¹³ laf kusarak tamamlıyor...” dedi Şahin.

Kız Şahin’e ters bir bakış attı. Ufak çocuklar kıkırdadı. “Hem değilsin belli... O kadın mankenmiş! Sen onun gibi bize kötü bakmıyorsun... Kınayıp, hor görmüyorsun...”

Sefer’in boşboğazlığına kızan Can’ın, kafasına uyararak şaplak attı. “Sus lan, koca ağız...”

Can başını okşayarak, “Ne vuruyorsun bee... Kötü bir şey mi dedik! Buraya gelmişti işte...” derken bakışları Şahin’in sert yüzüne döndü. Pot kırdığını çok geç fark etti. Şahin’in gözler kuşkuyla kısılmıştı bir kere. “Özür dilerim abi, unuttum...” Mahcup mahcup başını aşağıya eğdi.

“Kimse size kötü bakmıyor Sefer...” dedi Şahin sorusundaki emin bir toklukla.

“Sen öyle diyorsan öyledir abi...” diye kabullendi Can. Ama öyle olmadığını herkes gibi o da, en acı şekilde öğren-

13) Anoreksiya Nervoza, özellikle genç kadınlarda görülebilen, yemek yememek, çok az uyumak, buna rağmen çok aktif olmakla beliren psikolojik bozukluk.

mişti! Abisiyle geçenlerde buraya gelen, ağzı gözü dağılmış kadın mankendi ve onlara iğrenerek bakmıştı. Üstelik onu sokakta onlar bulmuştu. Şahin abisini sonra ziyarete geldiğindeyse, sanki onlara kapı itiymiş gibi emirler yağdırıp, adamın gözünü boyamak için uğraşmıştı. Allah'tan Şahin abisi onun iyi birisi olmadığını kavrayıp, bir daha buraya gelmemesi konusunda uyarmıştı.

Şahin'in canı sıkıldı. Keyifsiz bir tonda, "Biri bir şey mi dedi?" diye ciddiyetle sordu.

"Yok, abi..." dedi Can sıkıntıyla. Şahin'in gözlerini, Sefer'in alttan alttan uyaran sinsi eline kaydı. Oğlanın bacağına çok konuşmasın diye çimdikleyip duruyordu. "Bırak konuşsun Sefer. Kim sizi hor gördü?"

"Konuşacak bir şey yok abi... Biz zaten kalkıyorduk!" dedi Sefer gururla göğsünü şişirerek. Kırgın ve daha bu yaşta hayata karşı yorgundu. Karı gibi laf taşımayacağını belirterek, yerinden hemen kalktı. Oturduğu yerden kıpırdanmayan arkadaşının koluna asıldı. Şahin Rüya'nın eline çayı tutuşturup, "İç!" diye buyurdu bu sırada.

"İçmiyorum dedim... Sağır mısın?" diye cırladı kız bardağı itirerek.

Şahin haşın bir duruşla "Bana çemkirme dilli düdük! Şimdi bardağı suratına yiyeceksin, iç şu lanet şeyi!" diye hiddetle çıkıştı. Ve aldırmadan "İçeceksin ve kalkıp o ekmeği yiyeceksin!" diye hiddetle buyurmaya devam etti.

Kapının girişinde bir kıkırdama olduğunda, birbirine düşmanca horozlanan ikili kapının girişine baktı. Can kirli yüzünde parlayan masum mavişleriyle, neşeyle kıkırdıyordu onlara.

"Abi sizin sonunuz Tom ve Jerry'nin¹⁴ sonuna benzemez değil mi?" dedi ve arkadaşının "Çok konuşma salak!" lafıyla kapıdan çıkarak, merdivenlerden paldır küldür indiklerini belirtti.

14) Dünyaca sevilen Çizgi dizi "Tom ve Jerry" Çizgi Filmin sonunda birlikte intihar ederek ölür.

Şahin kıza bakıp, alayla gülümsedi. "Aman, Allah korusun!"

Rüya ifadesiz yüzüyle sadece bön bön bakıp, "Amin!" dedi onun cahilliğine acıyarak!

Şahin yine bir tongaya düştüğünü anladı ve sorarcasına tek kaşını kaldırdı. Ciddiyetle, "Hayret... sonunda hemfikiriz! İnan ben de seninle mutlu mesut bir ömür yaşamayı istemedim..." dediğinde Rüya adama küçümseyen bir bakış attı.

"Seni cahil! Çizgi filmin son bölümünde, Tom ve Jerry intihar edip birlikte ölüyor... Seninle ölüme birlikte gitmek mi? Allah yazdıysa bozsun! Yalnız ölmek tercihim..." Nefessiz kaldı hızlı konuşmaktan. Acaba daha az anlamlı bir cümleyle ifade edebilir mi diye merak etti söylemini.

Şahin'in rengi attığı gibi, dudaklarının dibinde duralayan çay bardağı, parmaklarının arasında sıklaştı. Ölmekten daha önce hiç korkmamış bir adam olarak, şimdi neden içi sızlamıştı ki? Hem de bu ölüm kendi ölümü değilken! Sıcak çarpmıştı... Kesin... Olmayan sıcak...

Saatler ilerledikçe Rüya'nun bedenine ağır bir uyuşma çöküyordu. Uykusu geldiğinde her dakikada bir esnemeye başladı. Direndi. Uyumadığı sürece sorun yoktu. Bu dağ kaçını öküzcük ahırında uyuyacak ve Rüya buradan tüyecekti. Ama uyuşuk bedeni, gevşeyen benliği ona isyankâr oluyordu. Şahin gözlerini fıldır fıldır döndürürken ufacık mutfak televizyonuna dikmiş, sıkınca kanalları zaplayıp duruyordu. Hayır, televizyon karlı gösteriyor, sesi cızırtılı duyuyordu ve o inatla, izleyeme devam ediyordu. Bu adamın ciddi nevrotik¹⁵ sorunları vardı! Görüntüsüz televizyon hayali mi kuruyordu, yoksa zihinsel transa mı geçiyordu beli değildi.

15) "Nevrotik" Duygu bozukluğu nedeniyle aşırı şefkat isteme, güvensizlik, plan yapamama, odaklanamama, saldırgan ve düşmanca tutumlar, kin, aşırı nefret, anormal sex davranışları ve bunlar gibi kişiyi sağlıklı ilişkiler kurmaktan alıkoyan hareketler sergileyen insanlara nevrotik (nevroz), bu davranışlarada nevrotik bozukluklar denir.

Şahin haberleri izleyemeyince sinirlendi. Bu akşamki olayların haberlere çıkması mutlaktı ve o hâlâ haklarında neler geliştiğini takip edememişti. Sıkıntıyla elindeki kumandayı yanındaki sepetin içine attı. Kıza bakmadan, homur homur, "Uyuyacak mısın?" diye sordu.

"Yok, henüz yatmayacağım. Ben de okey onarız demiştim... Saat bayağı erken nasılsa!" dedi kız gözlerini kibirle devirerek. Şahin bu ara ne kadar çok gülümsediğini fark etmeden, sırtarak maytap geçti. "Kusura bakma tatlım, burada televizyondan başka iletişim aracımız yok. Sıkılacağını bilseydim, şu köşeye golf sahası, şuraya da tenis kortu yaptırırdım. Ah pardon yoksa nette online olmak mı isterdiniz?"

"Ha, ha! Çok güldüm çenem ayrıldı."

"Buna inanmam..." dedi cidden meraklı çıkardığı sesiyle.

Kız tava gelip kaşlarını çatı. "Neye inanamazsın?"

Şahin derhâl lafa atıldı. "Yılanların çene kemiği olmadığından, ağızlarını diledikleri kadar çok açabilmektedirler ya, o yüzden çenenin ayrıldığına inanamadım!"

Rüya uğradığı hakaretle kudururken, müthiş bir hazımsızlıkla irkildi. Hemen posta pulu gibi damgalayan diliyle atılarak, "Sen bana yılan mı diyorsun ahır kaçkını? Hem de kendin engerek gibi sürünürken bana bunu nasıl yakıştırırsın..." diye misilleme yaptı.

"Üzerine cuk oturduğu için yakıştırdım." dedi adam kibirle bakarak. Saldırıya hazır haylaz sözleri uyumsuzdu. "Durduk yere beni sokup durmaya çalıştığına göre, başka bir mah-luka benzemiyorsun... Her sözün iğneli..."

"Olabilir... Mesleğim bu! Sonuçta ben doktorum..."

"Ben ona baytar dendiğini sanıyordum. Hayvan doktoru..."

Kızın öz güven patlaması yaşayan bedeni duruldu ve güzel kahve gözlerindeki bariz şaşkınlığı gördü. Onun sorusu kulağında yankılanmadan önce, hızla içine çektiği yumuşak nefesi duydu. Aldırmadı. "Sen, nasıl baytar oldun ki? Bir kere seni gören hayvan, çenenden intihar eder..."

"Ona baytar değil, veteriner denir seni kalın kafalı şekilsiz kütük. Baytar ne ya!"

"Tüh işte benim gibi okul yüzü görmemiş cahil kişiler, ancak bu kadar biliyor... Sonuçta dağdan inme Eskimoyum... Öyle diyordun sanırım!"

"Sen her söylediğimin şeceresini tutacaksan, ben sana daha neler derim yeter ki aklında tut, unutma..." dediğinde Şahin dişlerini sıkarak yerinden fırlayıp, tehditkâr manevrasıyla üzerine eğildi. "Oçoduşkimi iyare."¹⁶ diye tısladı.

"یسار قفا"¹⁷

"Çafladı..."¹⁸

"Bana o garip dilde küfretme!" dedi Rüya. "Asıl ben sana oçoduşkimi iyare..." dediğinde, çenesine lanetler yağdırırken, çakma cesarete selam salıyordu.

"Sen de bana kendi dilinde deme bir şey..." dediğinde adam onu boğazlayacak gibi hiddetle, korkuyla kasılıp, kekeleyerek ürkekçe kirpiklerini kırıştırdı. "Valla kü-küfretmedim bu sefer! Senin dediğini diyemedim zaten..."

Çok tehlikeli bir yolda yürüdüğünün farkındaydı ama kendisine engel olmak için hiçbir şey yapmıyordu. Tekinsiz hisleri ahmak mantığına komplo kurup anarşistlik yapıyordu. Kemiksiz diline cesurca tünemiş mülteci kelimelerin eyleminden hemen sıyrılmazsa, bu adamın onu vurarak hayattan soyutlayıp sınır dışı edeceği kesindi.

Şahin kızın önündeki soğumuş bardağı alıp, "Korkma Serçe, gırtlakını sıkmayacağım! Hani merak ediyorsan diye söylüyorum, şu anda müthiş bir istekle kemiklerini de kırmayacağım... Dilini bileğime sarıp koparıırken, o çalışmayan kafanı duvarlara çakıp dümdüz edip, çelimsiz gövdenin üzerinde ayakkabılarımla da gezmeyeceğim..." dediğinde uyarıcı sesiyle, kız tez elden aldığı sımsıcak cinayet senaryolarıyla hak-

16) "Oçoduşkimi iyare "Sonum olacaksın.

17) "یسار قفا" Başımın belası.

18) Lazca "Çafladı:" İnce odun parçası.

kındaki isteklerin keşfini en doğru haber kaynağından yapmıştı. Ve bu hakkında planladığı cinnet senaryolarıyla, derin bir nefes çekerek ruhuna Fatiha okurken boğulmamaya çalıştı.

“Beni işkenceyle mi öldürmek istiyorsun?” dedi titrek sesi fısıltıdan farksızdı. Ecel terleri dökmek dedikleri, bu oluyordu sanırım. Dişlerini sıktağı için kırılmasına neden olması, içten dahi değildi.

“Bilmem... Bazen senin çenen beni öldürecek gibi geliyor... Belki önce sen beni öldürürsün.”

“Be-ben katil değilim!”

“Belki ben de değilimdir!”

Bir an afallayan Rüya, o görüntüleri hatırladı benliğinde ve artık sadece titremiyor, altına yapacak kadar haznesini zorluyordu. Bu adam tam bir muammaydı! Şahin ayartıcı ısını, iç kıyan kokusunu da alarak üzerinden doğrulduğunda, genç kızın şaşkın bakışları altında yatağı açtağı idrak edemedi. Ta ki... Üzerindeki ince tişörtünü çıkarıp, koltuğa savuruncaya kadar... Hayır, gözleri irileşerek adamın kalın kollarında, bir dağ gibi girintili çıkıntılı duran eğimli kaslarının şişkinliğine, adaleyle bezenmiş taş bir savaşçıya ait olan yağz gövdesine, o kıpraştıkça seğirerek kıpırdanan kol kaslarına ve kasılıp gevşedikçe karnına ağırlar serpen karın kaslarına, katiyetle istekle bakmıyordu... Kalbi huzlanmamış, terlememiş, ağzı da kurumamıştı. Hepsi edepsiz gözleri, ahlaksız aklının işiydi. Kızın suçu yoktu. Sadece bir reklam filmi izler gibi, ağzının suyu akarak izlemişti hepsi o! Aklından en ufak dokunma, hissetme, hatta yanına gidip o kasların gerçek olup olmadığını merak ederek yoklama güdüsüne kesinlikle kapılmamıştı.

Rüya genç adamın yaptığı bu fütursuzlukla cırlayarak “Lanet olasıca kaslı şeylerini gözüme sokmaktan vazgeç... Kudretinle korkuttuğun yağz bedenine bakmak istemediğimi görmüyor musun? Söylesene arkamı döneyim de günaha girmeyeyim. Reklamlar demen bile yeterliydi... Hatta gözlerini kapa bile...” diye saf saf konuşup, her kelimesiyle saçma-

layarak adama iltifat yağdırdığından habersiz, pot üstüne pot kırmaya devam etti.

Kalbi mi hızlanmıştı, ağzını kurumuştumu..? Sanırım bacakları titriyordu.

Ellerini sefil gözlerine ceza olarak kapamış, "Namussuz gözlerim bakmayın." derken, çaresizlik içinde kıvranan yüreğinin atışlarıyla arkasını dönmüştü. Eğer kalbinin içine pirana kaçmadıysa, kesin kanatları çıkmıştı. Keza biraz daha böyle hızlı atarsa, sırtını delip uçup gidecekti.

Şahin'in kızın verdiği ürkek ve masum tepkiyle yeşil gözleri haylazca parlayarak baktı. Neşeli sesiyle kıza çanak tutmaya devam etmek... İçinden yükselen hain bir coşkuyla geliyordu. "Korkma Rüya, ben de görmenden çekindiğin o çıkıntılardan yok... Rahat ol yani... Tek çıkıntım senin de dediğin gibi 'yağız bedenimdeki, kaslarım!'"

Laf çakmak ne kelime, kalesini gol manyağı yapmıştı kızın. Kulağında çınlayan kapak sesleriyle durulan kız sadece "İğrençsin sen" demişti. Aman ne iyi! Çok zekiymiş!

"Bence sen artık ağzına ayar vermelisin. Saçmalayınca beni büyülüyorsun!"

Kız onun büyülüyorsun kelimesiyle afallayamadan daha ılık nefesini hemen ensesinin arkasında hissedince, bedeni sarıldı. Korkuyla mı, hazla mı olduğunu bilemediği bir ürpermeyle yerinden sıçradı.

"Sen de madem beni rehin ettin, ona göre usturuplu davranmalısın." Düşünemeyince aklına gelen ilk şeyi saçmaladı.

"Rüya... Karşımda striptiz yapmadım güzelim. Üzerimde hâlâ pantolonum var."

"Onu da mı çıkaracaktın?" dedi kız kalp krizi geçirir gibi elini göğsüne koyarak. Ve adam ona alayla bakınca, neye uğradığına şaşırmuş hâlde yutkundu. Ne söyleyeceğini bilemeyerek ağzında bir şeyler geveledi. Adam başparmağını onun alt dudağına kaydırınca, kız korkudan donakalmış hâlde nefesini tuttu.

Rüya'nın kalbi telaş içinde çarpmaya başladı. Korkusunu

bir kenara ittiğinde, yüzüne kürekle çarpılmış gibi hissediyordu. Ağzını ve aynı irilikte açtığı gözlerini ne kadar süre o kadar kaldığını merak ederek, derhâl kapadı ve akılsız bir hamleyle, "Ama üzerin çıplak..." dedi aptallaşarak.

"Ne olmuş çıplaksam? Memelerim utanulacak kadar büyük değil, korkma iştahın açılmaz... Yani sanırım..."

Rüya onun saçlarını havalandıran nefesiyle titrerken, huşmundan dişlerini sıkarak bocaladı. Ve kızgınca, "Canın cehenneme Şahin!" diye tısladı.

"Niye..." dedi genç adam neşeyle. "Cenneti sen mi parselledin Serçe!"

Kızın bakışları adamın yüzüne çıktığında, onun da kendi yüzünü ve dudaklarını aynı duygu karallığıyla süzdüğünü gördü. Heyecandan nefesi hızlandı, Şahin bunu idrak etti.

"İlk elini tutan ve dudaklarına sahip çıkan benim Rüya! Sanırım cennetin de, cehennemin de benim oldu..."

Eyvahlar olsun, adam haklıydı. Tamamen haklıydı. Rüya salaklığını karutlayarak, felaket bir hata yapmaktan kıl payı kurtulmuştu. Adamın o öpüşü... O şehvetli dudakları. Ellerinin nazik dokunuşunun bedeninde hissetmenin verdiği o inanılmaz his... Harikanın da ötesinde bir duyguydu bu ve genç kız ne kadar inkâr etse de unutamıyordu. Hiç bitmesin istemişti. Karşı koyamayacağı kadar alışagelmışin dışında bir arzuyla ayakları yerden kısmen kesilmişti. Hisleri bir an tedbiri elden bırakmış, haz bedeninin iradesi hakim yolunu şaşırtmış, onunla bir olma isteği, diğer her şeyi önüne katıp mahvetmişti.

Bunu düşündükçe yanakları kızarıyordu. Rüya'nın gözlerinden yaşlar boşalmak için zorlarken kirpiklerini, boğazından tiz bir hıçkırık kopup kısık bir sesle yankılandı.

"Unutmadığına sevindim Serçe... İlk öpücük unutulmaz..." dedi Şahin haince.

Adama cevap veremedi! O çok konuşan dili ağzının içinde düğümlendi, beyni durdu... Hem de en olmadık anda... Bu korkunç gerçek karşısında yüreği sıkıştı. Onu arzulamıştı.

Düşüncesi bile yanlış olan bir şeyi yapacak kadar çok ileri gitmişti. Hiç düşünmeden, telafisi olmayan, aptalca bir şey yapacak kadar şehvetine kapılmıştı; ama her şey yalnızca şehvet değildi. En azından Rüya için değildi.

Rüya biraz beriye kayarak bakışlarını içeride gezdirdi. Hayır, yağız bedeninde bir gram yağ olmayan ihtişamlı, akıl yoran görünüşlü karaktersiz mi, karizmatik mi olduğuna karar veremediği hain serseriye bakmayacaktı. Gözlerinin kıyısından kudretli yapısına bakmak bile ona işkence gibi olacağından, gözlerini kapattı. Bunu yaparken kendine güvenmediğinden değil de, bu sıralar onu boykot ederek eleştiren hormonlarına binaen yapılmış bir eylemdi. Yoksa edepsiz aklı, karnında cilveleşip duran erdemsiz kelebeklerine protesto çekmedi biliyordu.

Şahin ona aldırmadan pantolonuna uzanınca, Rüya kemerin şıkırtılarını duyup nefes almayı durdurdu. Hemen ürkek birkaç adımda cama yaklaşıp, görünmeyen camdan dışarıya bakmaya çalıştı. Alnında terler, omuriliğinden aşağına ise ürperme vardı. Yok ya, yanakları da sıcaktan kızarmıştı. İç gererek cama bakmaya inatla devam etti. Bir sinek! İki sinek! Saydı durdu olmayan sinekleri. Bedeni kesinlikle titremiyor, bacakları yere kapaklanmak için zaman kollamıyordu! Hayır, hâlâ dipçik gibi dimdikti. Boynu bükük söğüt ağacı gibi olmayacaktı. Mahsun Kırmızıgül'e bağlayıp Yıkılmadım. Ayaktayım, şarkısına uymayacaktı. Ama o daha çok Azer Bülbül'e bağlayıp titremeyi seçiyordu.

Sonra yatağın yaylarının gıcırdayan sesini duydu.

Üzerine öküz otursa ancak bu kadar sıkıntıyla terler döker ve nefessiz kalırdı. Arkasını bir cüret döndüğünde, Şahin sırt üzeri yatmış, bileğindeki deri kayışlı saati çıkarıyordu. Rüya onun ne ara giydiğini bilmediği eşofman takımıyla şaşkınca kalakalmıştı. Eh, nihayetinde o şaheser kaslarını gözlerine sokmaktan vazgeçmişti. Maşallah! Aman inşallah bir daha görmezdi...

"Şey?" dedi bakışlarını içeride tedirgince gezdirerek...

Şahin ilgisizce "Hımmmm?" dediğinde, Rüya derince iç gerildi. "Ben böyle iyiydim sormana gerek yoktu! Hani, sabaha da kadar katılırım, amme hizmetine bir camiye minare olarak başlıyorsun artık... Nasip."

"Yani minare gibi düz hatlara sahip olduğunu artık kabulleniyorsun! Çiçili..!"¹⁹

"Ben çilli değilim..." diye yanlış anladı kız.

"Evet sen Çiçilisin." diye keyifle belirtti adam.

Kız gözlerini yumdu. "Ya sabır! Adam kördü sanırım çilli deyip duruyordu!" dedi yanlış anlayarak, dişlerini sıkıp isyan ederken. "Allah'ım bana sabır ver."

"Dini bütünüz... He mi?"

"Allah'ım..." dedi kız inleyerek.

"Rüya, salavat getirmeyi unuttun?"

"Birazdan kamet getirip senin başına dikileceğim..." dedi ellerni iki yanında yumruk yaparak.

Allah'ım şu adamı elime düşür... Amin!

"Benden adak kurbanı olmaz ama Serçe..." dediğinde kız çaçaron bir tutumla atıldı. "Seni sadaka niyetine camiye versen kimse almaz zaten kazulet... Derin bile para etmez kaba öküz..."

"Rüya, yat artık... Kafamı Ramazan davuluna çevirme..."

"Sen de beni dengesiz hâle getirme..."

"Senin dengen yok ki Rüya... Ekseni şaşmış gezegen gibi yamuksun... Bir fıçı şarabın içine düşmüş mini minnacık kedi yavrusu gibi kendi ekseninde çaresizce dönüp duruyorsun. Kuyruğunu kovalamaktan vazgeç... O senin parçan. Kabullen artık, senin yörünge bundan sonra benim! Peşimden geleceksin, kovalamayacaksın..."

Rüya oflayarak saçlarını geriye savurunca, Şahin kıza sıkınca baktı. "Lanet olsun Serçe, ayağı yanmış tazi gibi tepinip duma, ne istiyorsun?"

Rüya hiçbir şey söylemedi. Sadece orada durup oldukça

¹⁹ Lazca "Çiçili" Solucan gibi zayıf ince kız demek.

belli olmasına rağmen –en azından bu gece- sanki delirmemiş gibi ona dik dik baktı. Sadece bir an kendi söyledikleriyle, diline ve kulaklarına inanamadı.

“Bir adet yatak ve yastık istiyorum...”

Söylediği kelimelerle aklındakilerin hiçbir ilgisi yoktu. “Kaçmak istiyorum!” dememişti. Ve kahretsin, bunu söylemiş olamazdı!

Ama söylemişti ki, genç adam yan dönerek biraz geri çekildi. Kibarca pikeyi açtı. “Buyur... Emriniz başım üstüne...”

Genç kız uzaylı görmüş bilim adamı gibi yatağa şok geçirerek bakarken, bir adım gerileyerek. “Oha! Höst! Sen beni ne sandın lan, yatak yastığı mı? Yatağına hoplayacağımı da nereden çıkardın? Ben... Ben senin iş pişirdiğin cücük beyinli kızlara benzemem... Pekmezini akıtırum... Yaklaşma, yakarım!”

Şahin kaşlarını sertçe çattı. “Seni onlara benzetseydim, şimdi burada kendi isteğinle zevk çıgıllıkları eşliğinde kıvranyor olurdu salak! İnadi bırak, gel şuraya. Çok istersen sana masaj yapabilirim, uyuman için... Sen uyu, ben de biraz kafa dinleyeyim.”

Hayır, Şahin onun yanına yattığında artık uyuyamayacağını gayet iyi biliyordu. Onu öptüğünden beri, kendini bebek bakıcısı gibi değil de, dünya güzeli bir mankenin koruması gibi çaresiz hissediyordu.

“Ansaneri!...”²⁰ diye kükredi bunu kabullenemeyerek.

“فرقلا غند”²¹

“Benim dilimde konuş Serçe...” diye emretti adam.

“Sen bana yine hakaret mi ettin ama kendi o tuhaf dilinde?”

“Çok güzelsin dedim bebeğim... Pırasa kadar güzel...” diye dişlerini sıkın adam yine “Ansaneri...” diye tısladı.

Adam son söylediğini çok sonra algılayan Rüya aniden midesine yumruk yemiş gibi hissetti. “Masaj yapmak mı?”

20) “Ansaneri” Lazca Asi demek.

21) Arapça “فرقلا غند” it b*ku demek.

O hooo! Bu kız harbi kare jetonluydu!

Ancak kızın kulaklarındaki dehşet uğuldamayla tüm sesler kesildi ve acıyla, arsızlıkla olanlar haricindeki tüm düşünceleri zihninden eledi. Yanakları müthiş bir kavrulmayla yanmaya başladı. Dehşetle irilmiş gözleri yatağın boş tarafına baktı... Sadece bir an için... Bir saniyenin sadece tek bir bölümü... Ama erkekle gözlerinin karşılaşması için yeterince uzun bir saniyeydi bu. Rüya gözlerini onun neşeyle parlayan, durmaksızın keyifle ona sataşıp duran edepsiz yeşillerinden çekmeden hemen önce, “Ya... Sen nasıl bir sapıksın? Seninle yatacağıma buz gibi taştta sabun gibi erimeye razıyım...” diye bocalayarak ağlamaklı hâlde söylendi.

“Eri o zaman Rüya... Yeter ki kapa çeneni...” Kıza sertçe bakıp arkasını döndü. “Sabaha meyve vermezsen, çayı demlersin.” diye sırf kılığına buyurdu. Ona aldırmayarak yatarken, hayatının geri kalanında sefil bir memnuniyetsizlik yaşayacağını farkındaydı! Ya zaten Şahin hiçbir zaman centilmen bir erkek olmamıştı ki, çok da umurunda değildi! Bacakları ağrırsa ona neydi... Üstelik yüzündeki yorgunluk da kandırmacaydı. Ve bu konuda yapacağı hiçbir şey yoktu...

Şahin yastığına sarılarak beriye gitti ve kıza yine de merhametinden yer açtı. İnatçı keçinin yatması için ona imkân sundu. Rüya somurtuk bir hâlde koltuğa yaklaştı. Şahin koltuğun hışırdama sesini duydu.

Ansaneri!

Etrafa ürkekçe bakan kız koltuğun kirli yapısının üzerine tüneyip, bacaklarını karnına çekerek, beyzadenin yanına bıraktığı montuna uzandı ve üzerine örttü. Yanağını, koluna yasladığında, genzine o garip ama etkileyici koku yayıldı. Farklı, içinde kelebek uçuran bir kokuydu bu. Burnunu monta gömüp, derin derin kokladığını fark edince, derhâl buna kızarak, burnunu kıvırdı. Ne yapıyordu böyle? Hemen yüzünü yan çevirdi. Kısa bir süre sonra huylandığında mıdır yoksa cidden burada bitler, pireler oynadığından mıdır, kaşınmaya,

huzursuz huzursuz kıpırdanmaya başladı. Ve birden yerinden fırlayıp alenen kaşınmaya başladı.

“Lanet olsun düştüğüm hâllere bak...”

“İsyan edecek ne oldu yine?” Şahin sesindeki şaşırtıcı kibriyle ağır ağır sordu. Kelimelerinin kıza kükreme gibi geldiğinden emindi.

Akabinde Rüya çığlık atmak, yumruğunu duvara vurmak istedi. “Bu şeyin içinde bir koloni var ve ben o gizli koloninin ortasında esir kaldım...”

“İyi, sen de kraliçeleri ol, mutlu mesut uyuyun işte pirelerinle...”

“Lanet pirelerini kendi kışına alıp uyu küstah... Böylece keyiften dört köşe olmuş bir yerlerinde, sinek yerine pireler uçuşur...”

“Serçe senin ağzın ne bozuk! Kız değil, mahalle arasındaki oğlan çocuğu gibisin... Nerede büyüdün merak ediyorum...”

“Hatay’da...” dedi saf saf. Sonra ne dangalak olduğunu fark ederek, “Sana ne be! Şimdi coğrafi analiz yapıp, genetik uzmanı idamesinde, BK İklim Bilimciliğine mi soyundun?”

“Uyumaya soyundum, ama ne mümkün... Dilinden daha önce hiç duymadığım kelimeler döken şaşkın bir kaçık... Uyumuyor beni.” dedi yerinden kalkarak. Genç kızın korkuyla geri geri gitmesine, üzerine hükmederek aldırmandan ilerledi. Rüya yutkundü. Sustu. Hatta ondan beklenmeyen bir şey yapıp, dili tutulmuş, konuşmamasından daha da öte, dehşete düşmüş bir felçli hasta gibi sessiz görünüyordu.

“Rüya... Dilini pireler mi yedi? Sustun...” dediğinde birden kıızı yerinden irkilterek kükredi. “Lan tüm derdin uyku mu katletmek miydi? Katil!”

“Ne münasebet... Asıl katil sensin...” diyen Rüya cesurluk gibi saçma bir inanca tutunarak, başını geriye attı. Eski tepkisel hâline geri döndü, çünkü o açıkça hasmı olmaya layıktı.

“Hadi...”

“Ne... Niye kalktın ki sıcacık yerinden, git yat işte?” dedi kız kekeleyerek.

"Canım uyumak istemiyordur belki, sayende..." Bu söylediğiyle kızı kısacık bir an susturdu.

Rüya'nın gözleri öfkeyle parlıyordu. Neredeyse gözlerinin arkasında bir şeyler söylemek için çılgınca çalışan beynini görebiliyordu Şahin.

"O...O canına söyle Bay Şahin azmanı, u-uslu uslu uyu-sun... Sustum ben tamam mı?"

"Tamam canım, söylerim... Uslu dur!"

"Be-ben senin canın değilim..."

"Üstüne alınma Serçe, canıma dedim... Yoksa sana söylediğimi sanacak kadar saf mısın?"

"Hiç de sanmadım bir kere... Ne münasebet!" dedi omuzlarını nazikçe sarsarak. Canın çıksın! Yalan söyledi. "Niye sanayım ki? Be-ben espri yaptım."

"Ha ha... Gülen de benim sanırım; ama ağzımla değil, mabadımla..."

"Sen... Sen ne edepsiz bir hergelesin ya..."

"Aman, sen sanki adabı muaşeret kraliçesisin!"

Kılavuz gözleri kısılarak, kızın üzerine çapkınca eğildi. Rüya çok fazla uzun güneşe bakmış gibi mal mal sadece bakıyordu sadece adamın ne yaptığına. Bedenini güçlü ısını hissedince, garipçe titreyerek, ürkek bedeni yel vurmuş ince bir dal gibi geriye yıkıldı. O kadar kaykıldı ki geriye, dengesini kaybedince sendeledi ve düşmek üzereyken Şahin tek hamleyle ona sarılarak kollarına hapsetti. Bedenleri bütünleşince, "Serçe..." dedi oldukça hastalıklı ve dokunaklı tarzından hoşlanan sesiyle. "Sen iyice yalama yaptın!"

"Valla yapmadım..."

"Yaptın..."

"Na'ptım?" dedi kız sazanlığa boyut atlarken.

Eh Rüya, ısır dilini!

"Alışkanlık hâline getirdin!"

Kare jetonun tek örneği olan eşsiz zekâsını kullanarak, "Neyi alışkanlık hâline getirdim ki?" diye ahmakça sordu.

"Kollarıma tünemeyi..."

Aldığı cevapla genç kız adamın dalga geçen açık itirafına bakakaldı. Birden yüreğinin müthiş bir utanmayla kasıldığını hissetti. Gözleri döndü ve düşmanca bir bakış attı. Titrek elleriyle geniş omuzlarını ittirerek, kollarından çıkmaya çalıştı.

“Bırak beni adi Şahin! Neden senin kollarına tüneyeyim ya? Bir kere rahat değil! Sonra hiç güven telkin etmiyor! Üstelik iğrenç bir kokun var...”

“Bedenimi rahat, kollarımı güvenli, kokumu baştan çıkarıcı olduğunu keşfettin! Yani kısaca beni çekici buluyorsun. Şahane!”

Rüya onun zeki tespitiyle yıkıldı. Yalvaran aciz gözlerle baktı. Bu adam ne kadar kurnazdı arkadaş! Şıp diye anlamıştı! Üstelik tek bir imada bile bulunmamışken! Konuşmadan önce birkaç kez yutkundu. Şahin zevkle onun bocalamasını seyretti.

“Hah... Senin neyini çekici bulayım! Bir kere tipim değil sin! Kaslı erkeklerden hiç hazzetmem zati!” Rüya isyankâr gözlerini, onun kıpırdamadan bakan yeşil bakışlarına kaldırdı.

“Ben... Ben?”

Ve gözleri birbirlerine daha da kilitlendi. Sımsıkı sarıldı bakışları ve erkek kaşlarını alayla kaldırıncı, büyü bozuldu.

Şahin bundan etkilendiğini belli etmemek için, “Neymiş senin tipin? Kıymet bilmeyen çakallar mı?” diye dişlerinin arasından sertçe sordu. Yüzü birden kararmış, dudaklarının kıyıları kısacık seğirmişti. Kızın bedeninde kaskatı duran eli kasılınca, Rüya ürkekçe titredi. Sanki... Sanki pençelerini etine geçirip, tek bir hamlede boynunu kıracaktı gibi bir kuvvetin, onun kasılmış bedenine aktığını hissetti. Yapmazdı değil mi? Nefesi kesildi.

“Sa-sana ne bundan! Tipimden sana ne!”

Şahin dişlerini sıkarak kızı geriye ittirdi. Sanki az önceki neşesi bedeninden çekilmiş, gözlerini koyu bir sis gibi hiddet kuşatmıştı. Rüya sendeleyerek olduğu yerde toparlanmaya çalıştı.

Şahin ona tepesinden gırtlığını sıkacakmış gibi hiddetle bakarak, "Git zıbar!" diye buyurdu. Dişleri sıkılmaktan gıcır diyordu.

"Ben seninle yatmam!" diye itiraz etti.

"Ben de senin çok meraklın değilim sırık! Git yat işte..."

"Sen yatmayacak mısın?"

"Belki üzüleceksin, hayallerin yıkılacak ama seninle şimdi yatmayacağım! Tek yatacaksın..."

Yutkundu. Soğuk terler dökerek kekeleyen kız, "Şi-şimdi mi?" derken ürkekçe bir adım geriledi. Elleri gibi yüreği ve ağlamaklı kirpikleri de titriyordu. Şahin'in gözleri yırtıcı bir hayvan gibi vahşice parladı. Dudakları kibirle bükülürken "Ağlama olur mu, sonra bakarız bunun çaresine..." diye maytap geçti.

Yanında yumruk yaptığı ellerini silkeleyen kız, "Seni çok gelişmiş kas kütlesi... Eğer bu kadar devasa olmasaydın, ben senin sülalene..." dediğinde Şahin üzerinde dev bir kale gibi dikildi ve kız, "Şey... Sahi yatmayacaksın değil mi? Be- beni korkutmak için söyledin onları. Zaar ben yanlış anladım. Korkarım ben hem... Pis kokarım... İğrenç. Osuruk gibi..." diye ufacak bir çocuğun masumluluğuna boyut atladı. Saçmalıkta sınırlı tarınamadı.

Şahin şaşkınca kalakaldı. Bu kız nasıl bir hayaldi! Kedi miydi, kaplan mı?

"Rüya... git zıbar..."

"Ne azarlıyorsun bee... Bağırıldığın babanın kızı değil... Düzgün söylesen zaten anlarım."

"Sabır!" dedi adam dişlerinin arasından.

"Dua etmek iyidir... Ruhu temizler, devam Şahin! Rabbim bir gün seni de affeder... Allah büyük!"

"Lanet kadın, git yat yoksa..." dedi adam haşin haşin kükreyerek. Ağzının içinde bilmediği dilde o küfürlerden söylemeye devam etti. Genç kız yerinden sıçrayıp aynı anda yatağa ışınıldı. "Tamam, tamam kızma... Ben zaten yatacaktım... Zaten uyukum gelmişti."

Şahin kıza hükmeden bir azametle baktı. Tek kaşını kaldırarak “Üzerindekileri çıkarmadan yatmayacaksın değil mi?”

Kafa tutan kız, “Tam da öyle yapacağım... Böyle yatacağım.” diye durumu tasdikledi.

Yatağa bir adımda yaklaşan adam, “Soyun!” dedi dişlerini sıkarak.

Rüya deri ceketinin yakasını sıkıca kavrayıp, tecavüze uğrayacakmış gibi irkildi. Adama bir sapık namzedinde²² bakarak bir adım geriledi. Ve bacağı yatağa çarpınca, kıcının üstüne sertçe oturdu. Yaylı yatağın üzerinde hoplarken, titrek sesiyle kedi gibi fersizce mırıldandı.

“Ne... Niye soyunuyormuşum ki? Bö-böyle iyi. Hava soğuk zaten.” İçerisinin sıcağından, birazdan pişecekti...

“Hey Allah’ım, kendini dünya güzeli sanıp, her baktığımda kendiyle yatmak istediğimi düşünen bir budalayla ne işim var benim...” dediğinde kız onun çirkin olduğunu izah ediş şekline alınarak, dudaklarını kırgınca büzdü. “Bir kere yüzüne bakılmayacak kadar çirkin birisi değilim ben ve ayrıca güzel olmadığımı da zaten biliyorum! Ama bu erkeklerin mide-siz olduğu gerçeğini değiştirmez... Güzel ya da çirkin, ne fark eder. Bunlar sizin için önemli değil... Tek önemli olan yer...”

“Serçe...” dedi adam bıkkınca. Yakında tımarhanenin kapısını tırmalayıp, “Alın beni!” diye kendi kaydını kendisi yaptırmazsa iyiydi. “İrzına geçeceğim yok senin... Salak salak konuşma! Yatağıma sokak kıyafetiyle giremezsin... Onun için soyunacaksın...”

“Ha!” dedi kız şaşkınca. Sonra kurnazca parlayan gözleri alayla yanıp söndü. “Korkma Şahin, yatağın kıyafetlerimi kirletmez... O kadar pis durmuyor yattığın yer be, valla...”

Bazen safa yatmak iyiydi... iyi!

Şahin vazgeçti kıza dil dökmekten. Kızın beyninin yerinde bilgisayar çipi vardı ve bu kesinlikle hakaret içeren, laf sokan bir playback programdan öteye gitmiyordu. Zeki değildi! Ke-

22) “Namzet” Herhangi bir kişi, kim olduğu bilinmeyen kişi, şahıs, nefer.

sinlikle üstün bir zekâya sahip olmazdı. S*ktir! Lanet bacak-sız onu parmağında oynatıyordu! Hem de diliyle! Laf yumağı kaçık! Cleopatra kılıklı Serçe! Adriana Lima'nın yanında halt ettiğinin farkında değil miydi? Of kendini Victoria's Secret madenine düşmüş harem ağası kadar bahtsız hissediyordu!

Koltuğa oturup bacakları açık kalacak şekilde yayıldı ve kızın çenesinden şişen başını geriye yasladı. Ellerini şakakla-rında dolaştırırken, onun yatağa geçtiğini gösteren gıcırdama-yı duydu. Lanet olsun bir yatağı vardı ve o da artık yoktu! Bir süre ortama sessizlik istişare etti. Kimseden gık çıkmıyordu. Zaman ilerliyordu. Ve Şahin gibi iri bir adamın ufacık koltuk-ta yatması neredeyse imkânsızdı.

"İyi geceler," dedi Şahin fısıltı hâlinde. "Asi Serçe!" Göz-leri karanlığı yararak genç kızın yatağına kaydı. Rüya yanıtla-madı. O kadar şikâyetten sonra hemencecik uyumuş olabilir miydi? Yoksa bu geceyi uykuyla geçirip, bilinçli olarak ona bu deve dikenini gibi koltukta işkence ederken, konuşmayı kesip, biraz huzur versin diye uyuyormuş numarası mı yapıyordu?

Cadı! Dil yumağı! Ürkek Fare!

Oysa gözlerini karanlığa diken Rüya, bırak uyumayı, kor-kudan her yeri üç buçuk atarken... Yattığı kuş tüyü yatak iğne fı-cısı, çenesine kadar örttüğü yorganı dikenli çalı olmuştı. Tek düşünebildiği şimdi usulca yataktan kalkıp, yastığıyla onu bo-ğamayacağına göre, kedi gibi kıydıl kıydıl patileri yağlamaktı. Ama yok! Adam radar gibiydi mübarek... Uyumak şöyle dur-sun, gözleri fel fecir okuyarak, ona Sübhaneke okutuyordu.

"Rüya..." dedi adam tok sesini kısık tutarak.

Rüyalarda boğul kazulet! diye düşünürken, bunu yüzüne söylemek harbiden sıkıyordu. O da dişlerini sıkıp, susuyordu. En sık görülen üç rüya tipi vardı tıpta. Diş dökülmesi, uçabil-me ve bir yükseklikten düşme. Ancak her zamanki gibi Rüya, en enteresan hayali bulup, rüyasındaki çapkın adamı gerçeğe çevirmişti! Atık literatürlere yeni terimi yazdırabilirdi! Dör-düncü rüya tipi... Gerçekleşen Rüya...

"Rüya, uyamadığını biliyorum."

“İkide bir Rüya! Rüya! dersin nasıl... Uyuyacağım ki?”

“Bana bak dil yumağı, çemkirme... Bir şey soracağım.”

“Hela odadan çıkınca solda, mutfak iki kapı yanda... Köşede çocuk odası var, kenarda hizmetçilerin dinlenme tesisi... Merdivenlerin bitimi tenis kortu, mavi kapının ardında yüzme havuzu, bak ezberlemişim... Burası hepi topu avuç içi kadar yer, saklanamayacağıma göre ne diyeceksin...” dediğinde heyecanla yerinden doğruldu. “Yoksa gidiyor muyum? İzin mi verdin bana? Git mi diyeceksin? Allah razı olsun Şahin Bey. Hemen...”

Ve kızın sesi haşın bir kükremeye kesildi. “Yat lan yerine... Sadece yatağı gıcırdatıp durma diyecektim... Saniyede bir sürü senaryo yazıp durdun. Bir uyutmadın klişe salak...”

Sahi...
Sen her sıkıntıyı...
Elhamdülillah diye sineye çektin mi hiç?

6. BÖLÜM

Şimdi de ki... Olsun Rüya, bu da geçer...

Sağa dönüyor olmuyor, sola çekiliyor olmuyordu. Kızın da sanki kızgın mızraklar, sırtında çakıl taşları gibi sivrili sert mıcırlar duruyordu. Bu merhametsiz koltuğun insafsız derecede rahatsız edici bir işkenceye sahip olduğunu, şu ana kadar fark etmemesi, burada bu kadar uzun oturmamasından olsa gerekti. İri bir adam olarak, ufacık şeyin içinde sıkışmıştı... Sitemkâr bakışlarını kızgınca yatağa çevirdi. Hayır, cinnet geçirirken sırf ego yüzünden, centilmenlik taslamanın âlemi neydi! Vur kıcına tekme, o çeksin huzursuzluğu sen rahatça yat yerine... Ama yok! İçindeki az gelişmiş dağ kaçkanı adamın duygusallığı depreşmiş ve tam bir nezaket çerçevesi altında kıza küçük bir jest yapmıştı.

Hay o azmanın içinde beslenen insafı hergelenin sülalesinin elini öpeyim!

Düşündükçe düşünceleri kıza çelikten kelepçeyle daha bir sıkı bağlandı. Yumuşak yatağının içinde kıcında onun pirelerini rahatça uçuştururken, kızın keyifli uykusunu kıskançlıkla düşüncelerine çentik atarak izledi. Ritmik olarak huzurla kalıp inen narin omuzlarını, mazi yastığına dağılan koyu ipek saçlarını, loş ışığın altında dahi görünüyordu. Ne kızdı Yarabbi! Uyuyana kadar işkence aleti gibi hiç susmamış... Uyumuş hâlâ işkencesine devam etmişti. Şahin elini şakaklarında sıkınca dolaştırırken, onunla olanları zihninde teyit etmek ister gibi tekrarlayıp, garip bir film karesinin heyecanlı sahnesi gibi sıkılmadan seyretti.

İri kahve gözlerini şaşkınca açarak, çikolata gözleriyle ma-

sum masum baktığı ilk anı... Öpülesi; kuşlokumu kadar lezzetli duran dudaklarını yuvarlayıp, şok olmuş kakavan hallerini... Hem cüretle kafa tutup, aynı anda olmayan cesaretiyle sinerek diklenmesini... Kof yanını fark ettirmedeğini sanarak, verdiği çaresiz irade savaşını... Korkudan titrediği anlarda bile gurur abidesi olan kuyruğunu dik tutma telaşını...

Bu kız daha önce hiç karşılaşmadığı kraliçe karınca gibiydi. Zihni ondan bağımsız olarak katıldığı bu boykot eylemiyle kızı usul usul süzerken, birkaç saat daha o koltuğun cehen-nem azabı veren işkencesine katlanmak zorunda kaldı. İçinde bulunduğu sıkıntılı durumun ızdırabı artınca da, kıza düşman bir bakış attı. Sinir katsayısı artmıştı!

Yok, bu kadarı da fazlaydı! Yerinden kalkıp uyuşmuş uzuvlarını, birbirine girerek kaskatı olmuş kaslarını gevşetti. Yatağın yanına yöneldi. Önce hain bir dürtüyle kızı sertçe ittirerek, zalimleşip geriye çekmeyi düşündü. Sonra kendini frenleyip, en mantıklı olan gerçeği yapmaya niyetlendi. Yani bunun işe yaramayacağını bildiği hâlde, en azından denedim demeyi yeğlerdi. Yoksa onun çenesinden, öldür Allah bir ömür kurtulamazdı!

“Rüya... İleri git, ben de yatacağım.”

Kızda hiç kıpırdanma olmadı. Ölü gibi yatıyor fasulye sığı. Şahin eğildi. Ufacık ağzı büzülerek yamulmuş ve yastığın şeklini alarak bütünleşmişti. Öyle şirindi ki, insanın içine hapsedesi geliyordu. Ilık nefesini usulca alıp verdiği her an, yüzüne düşen bir parça zülfü havalanarak yanaklarının üzerine salınıyordu. Şahin içinden gelen dürtüyle uzanarak yanağına hafif bir temasla dokundu ve o saç buklesini yüzünden geriye çekti. Oysa o saçları parmağına dolayıp ipeksi dokusunu hissederken koklamak gibi garip bir ihtiyaç duyuyordu. Yapmadı; ama kızın masumca durulmuş yüzüne birkaç saniye hayranca baktığını da idrak edemedi. Yutkunurken aklındaki saçmalıklardan silkelenerek, fısıldadı.

“Rüya, ileriye gider misin?”

Gördüğü cennet hurisi gibi kızın şeffaf hâliyle, bilinçsiz-

ce tok sesi yumuşacık bir hâle bürünmüştü. Şu anda bu ufak kız masumiyetiyle ona öylesine davetkâr geliyordu ki, onunla cinselliği değil, sadece masumiyetini paylaşmak istiyordu. Yanına yatarak sımsıkı sarılıp, kokusunu içine doldurarak ciğerlerine ziyafet çekerek, varlığını hissetmek... Bu saçma düşünceye hiddetle karşı çıktı. İsyankâr oldu içinde şehvetle harmanlarının gevşekliğine. O kadar iradesiz ve onursuz değildi. Yok, bu saçma fikirleri tüm dirayeti altüst olduğu için düşünüyordu. Yoksa bu sapkınlık aklının ucundan geçmezdi... Kız çok güzeldi! Masum ve saf!

“Rüya, kay biraz geriye ben de yatacağım...” diye sertleşen sesiyle çıktı. Kendine öfkesi ondan fazlaydı. Ve ona hayal gibi gelen şey gerçekleşti. Bu; karıncanın önüne şeker diye tuz atıp, iştahla yalanmasını seyretmek kadar enteresandı. Rüya hiç ses çıkarmadan itaatkârca ileriye çekilip, üzerindeki yorganı çenesine kadar çekmişti. Şimdi parmakları çenesinin altında kilitlenmiş olarak elleri kenetlenmişti. Midi boy yatağın içinde büzülerek, narin bedeni ufaldı ve bir köşeye kıvrıldı.

Tortop olarak Şahin’e yer açmış ve seslenmemişti. Şahin kıza hayretler içinde baktı. Bu kadar basit olmasını beklememişti. Koyu kahve saçları, simsiyah perde olarak karalığın rengini ödünç almış ve yastıklarını kuşatmıştı. İçerisi biraz soğuk olduğundan sebep, nefeslerinden hafif bir ses çıkıyordu. Şahin şaşkınca ona yer açan kızın uyuyup uyumadığını merak etti. Yorganı tedirgince kaldırırken, onun ansızın cırlayan sesini bekledi; ama gelmedi. Aksine dişlerini gıcırdatarak, tatlı uykusuna devam etmeyi bırakmadı.

“Uyurken senin itaatkâr olacağını rüyamda görsem inanmazdım Serçe. Bu hâlini sevdim!” diye söylendi. “Ve bu kadar cezbedici bir büyüye sahip olduğunu hayal dahi edemedim... Sırık gibi bedenle aklıma kötü kötü şeyler sokuyor, içimdeki uyuyan canavarı dürtüyorsun... Tehlikeli sulardasın Serçe ve sen yüzme bilmiyorsun!” Gülümsedi. Bu tılsım kâler yüzünde öyle bir huzurlu sırıtsa dönüştü ki, bunu çok vakit sonra anlaması içindeki kızgınlığı kamçıladı.

Kolunu başının altına alıp, sırt üstü yatarak gözlerini tavana dikti. Sessizliği dinledi. Onun ritmik nefeslerinin mistik bir büyüyle eşlik ettiği sessizliğin büyümlü şarkısını... İçeriye vuran sokak lambasının titrek ışığı tavanda beyaz bir huzmayla cansızlaşarak kıpraşıp duruyordu. Gece ona göz kırparken, o uykuya kafa tutuyordu. Ve yatak bir köşeden her an sivri bir yay çıkacağını ihtar ederek, gıcırdayarak sarsıldı. Şahin şımarık bir kedi gibi ona sokularak, koltuğunun dibine kafasını yaslayan kıza kaşlarını kaldırarak baktı.

Sıcaklığına sığınan Rüya, burnunu çekerek, biraz daha bedenini ona yaslamıştı bilinçsizce. Yumuşacık bir minder gibiydi bu sırık!

Onun için masum olan bu eylem, adamı apansız irkiltti. Şahin ateşte yanıyormuş gibi yatağın ucuna gidebildiği kadar geriledi. Şeytan dürtüyor, aklına olmayacak edepsiz işleri şiddetle sokuyordu. Hayır, kızın seksi olmayan yumuşak bedeninin bu yorganın altında, kesinlikle çıplak düşünmek istemiyordu. Sonra onun kışkırtıcı kokusunun genzini sinsice doldurması haksızlıktı. Yumuşacık bedeninden yayılan iç gıcıklayan ayartıcı ısıyla, bedeni haince bir ihtirasa yenilip kalsılarak tüyleri havalandı.

O nihayetinde sapına kadar erkekti ve bu duruş; her anlamda bir ceylanın avcısıyla koyun koyuna yatmasına eş değer olacak kadar tehlikeliydi. Kalbi, göğüs kafesini zorlayarak hızlandı. Az önce üşüyordu hafiften, şimdi birden soyunacak kadar yandığını hissetti. Üstelik kasıklarındaki o zorlayıcı, bezdirici sıkı kasılma ve yanma... Bu kız uyurken bile her anlamda hararetini yükseltiyor, onu baştan çıkarıyordu.

Ve Rüya önce kolunu attı adamın gövdesinin üzerine... Şahin dişlerini sıkarak yatakla dümdüz oldu. Ağzının içinde huysuzca homurdanarak, kızın incecik bileğini tutup kaldırmaya çalışırken, Rüya huysuzlanıp kolunu gövdesine; bir yastığa sarılır gibi sardı. Üzerindeki yorganı tepikleyip, bacağına genç adamın baldırlarının üzerine attı.

Şahin acı içinde inlerken, daha önce bir sürü işkence çeşi-

dini okumuş, birçoğunun da resmini görmüştü ama bu kız, o en azılı işkencelerden bile daha can alıcı ve tehlikeliydi. Rüya başını göğsünün üzerinde koyup, burnunu adamın tişörtüne sürterek kaşdı ve Şahin ruhunu teslim etmemek için savaş verirken, o huysuzlanarak burnunu çekti. Bir de şirin bir kedi gibi kıvranıp durarak, uykusuna kaldığı yerden huzurla devam etti.

Akabinde Şahin kısa bir an öylece donakalıp durdu. Uzatıp ayağının üzerine topaklanmış ince yorganı parmaklarının arasına sıkıştırarak, yakaladı. Genç kızı uyandırmadan üzerini kapadı. Rüya yine huysuzlandı ve afacan bir çocuk gibi yorganı tekrar tepikledi. Şahin dişlerini sıkarak "Uyurken bile rahat durmuyorsun... Lan kıpraşıp durma..." diye dişlerini gıcırdattı. Yoksa patlama yakındı! Sona gelmesi bile an meselesiydi! Üzerini isyanla bir daha kapadı. İçinden sabır duaları diliyor, aklına en korkunç filmlerin sahnelerini getirip... Katillerin, zalimlerin, eli kanlı canilerin görselleriyle zihnini doldurarak, edepsiz düşüncelerle mücadele ediyordu.

Rüya iç gererek adamın sıcaklığına bir şömine önüne kurulmuş kedi gibi sokulup, sinesine pusttu. Şahin derince iç gerdiğinde, genç kızın saçlarından yayılan tarçın ve vanilya kokusunu algıladı. Bu kız ona masumiyeti ve annesinin o çocukken çok severek yaptığı tarçınlı keki hatırlatıyordu. Rüya üşüyünce hafifçe yatağı sarsıp titredi. Şahin kollarını onun narin bedenine sararak ısıtırken, kendisi cehennem azabının nasıl bir şey olduğunu ilk elden tecrübe ederek keşfediyordu. Onca azılı adamdan korkmayan adam, yatağın içindeki masum kızıdan deli gibi korkuyordu. Bir sürü azılı katille; bir sürü görevde, savaşın içlerinde kalmış ama hiç bu kadar soğuk terler dökmemişti. Bedeni ısınarak kasılıyor, tüyleri üşümüş gibi dikiliyor, kasıkları şiddetle sertleşerek acıyacak kadar sızlıyordu. Aklındaki müstehcen düşünceleri silerek benliğinden yok saymaya çalıştı. Beceriksizce katilleri düşündü. Bu hatırlatma gözlerinde öfkeli bir kıvılcım belirmesine neden oldu.

Ona tuzak kuran ve peşine adam salan hainleri... Geride

bıraktıklarını... Ama yok... Hepsi bir nokta sonra duruyor ve akli yine kızın bedenini ayartan yumuşak, sıcak, iç kıyan çecikiliğine kayıyordu. Seksi değildi. Hatta masum, beceriksiz, cazibesiz, arzudan yoksundu. Öpüşmesini bile bilmiyordu. Ellerini üzerinde caka satarak özgürce dolaştırdığını, girintili çıkıntılı olduğunu artık gayet iyi bildiği bedeninde, parmaklarının izine, dudaklarının rehberlik ettiğini düşünmemek için her yolu deniyordu. Direndi. Zaman ilerledi ve yorgun düşen bedeni sayesinde, sonunda hantallaşan göz bebekleri uykuya yenilerek, bu işkencenin biteceğini haberdar etti.

Ayağının dibine baktı. Her yer koyu kıızı çalmış kan gölüne dönmüştü. Adım attıkça, ayakkabısına bulaşmış kızıl kanlardan, ayak izi çıkıyordu. Demir bir kapının gıcırdayarak açıldığında, garip bir ses çıkardığını duyumsadı. Bulanık bir ışık hüzmeleri göz bağı gibi yüzünü kuşatmış, terden ve kirden yüzüne yapışmış koyu saçların altına süzüldü. Sığ nefesleri buharlar çıkararak sıklaştı ve içindeki korku tabansızca arttı. Kalbi; sanki atmak istemezcesine durma noktasına geldi. Neredeydi? Ya da ne hâldeydi hiçbir şey hatırlamıyordu. Sadece burnunda küf kokusu, içinde karamsarlık... Kıpırdamak istiyor, fakat kendinde o gücü bulamıyordu. 'Ben buradan kurtulamayacağım, beni hapse atacaklar' diye düşünmeden edemedi. Daha aşağılara baktığında, adamın elindeki parlayan bıçaktan ağdalaşarak akan koyu kanı görüyor ve ayaklarının dibine damlayan yapışkanumsu sıvının şırıltılı sesini işitiyordu.

Genç kız nefesini tuttu. Kendisine doğru yaklaşan ayakların zemine vuran tiz seslerini işittiğinde, zavallı hâline bürünüp, usulca yalvardığını sezemedi. "Kimsin?" Sıska ayak seslerin sahibi yanına kadar geldi. Kızın cılız bedenini taşımakta olan bacaklarının gücü tükendi ve gövdesini güçlü bir taşa yaslayarak güç toplamak için sertliğine sığındı. Karanlığa

teslim olurken, o taştan güç aldı. İçi ılımış, korkusu azalmıştı o vakit.

“Be-beni... Öl-öldürme, ne olur!” dedi acizce fısıldayarak. Karanlığa karışmış suretinde yok olmuş, bir türlü göremediği sır dolu gölgeye uzun uzun baktı.

O karanlık hareketlendi. Vücudunu kavrayan çıplak kol- lar vahşice sıkarken, canını yakmasa bile, birer aslanpençesi kadar güçlü olduğundan kurtulamıyordu. Debeleniyor, çırpı- nıyor, yalvarıyor ama ne o kollardan kurtulabiliyor, ne sesini kimseye duyurabiliyordu. Adamın belden yukarısı sımsıkı bir tutsakla sırtına yapışmış olmalıydı.

Ne ara gelmişti katil arkasına, anlayamadı! Oysa orada buz gibi korunaklı bir taş vardı. Sert bir taş! Kendisini tam anlamıyla yasladığı vakit anlamıştı bunu. Güvenine sığındığı duvar... Ve şimdi onun bir adam olduğunu anlıyordu. Gerçek bir dev olmalıydı bu adam; uzun, sert, kaslı ve sıcak...

“Öldürme beni ne olur!” diye çaresiz bir fısıltıyla gene ya- kardı. Rüya artık debelenmeyi bıraktı. Gücü ona yetmiyordu. Hiç istemese de kaderine razı olmaktan başka bir çaresi kal- madığını anlamıştı.

Adamın kolunun altında usulca kıpırdandı. Zalim büyü- cülerin efsunlu kelimelerini fısıldadığı gibi, kulağına bir şey- ler fısıldıyordu. O konuştukça, bedenindeki direnme azalıyor, kasılma da korku da içinden bir suyun şelaleden akması gibi garip bir etkiye kapılıp çekiliyordu. Her nerede duruyorlar- sa, onların ağırlığı nedeniyle tehlikeli bir şekilde durdukları yer sallanıyordu. Sonra ayaklarının altındaki sarsılan zeminin, sanki küçük çakıl taşlarıyla kaplıymış gibi gıcırdadığını, kulak tırmalayıcı sesler çıkarmaya başladığını idrak etti. İşte tam bu anda genç kız güneşin latif sıcaklığını teninde ve göz kapakla- rının altında hissetti.

Ilık bir soluk kulaklarına dokunup “Korkma!” diye telkin ederek tüm dengesini altüst etti. Bedeni ısınıyordu. Günün habercisi olan ışınlar teninden içeri sızıyordu. Çevresindeki havayı ise, taze küf kokusuna yenik bırakıyordu. Kısaç gibi

bedenini kuşatan kollardan çıkmak için çırpınmaya başlayınca, aniden altlarındaki zemin yalpalamaya başladı. O anda korkudan hantallaşmış gözlerini, hafiften duyduğu sesle açmaya çalıştı.

“Kendine gel Rüya... Uyan!”

Ve gözleri dehşetle irileşirken, nerede olduğunu ve kimin kollarında çaresizce gözyaşları eşliğinde debelenip durduğunu anladı. Ve hâliyle apansız çığlık atarak, Şahin’in omuzlarına sıkıca sarıldı. “Şa-Şahin...” demişti panikti sımsıkı boyuna sarılırken. Can korkusu taşıyan minik bir tavşan gibi ürkekçe ona sığınmıştı.

Şahin apansız yapılan eylem karşısında her ne kadar dönüp kalsa da, çözülmesi fazla uzun sürmedi. Kalın kolları kızın narin bedenini şefkatle kuşattı. Âciz bir çocuğu telkin eder gibi şefkat kuşanmış... Garip derecede tok olan kadifemsi sesiyle gülümsedi. Sıcak bir konuşmaya başladı: “Korkma küçük serçe. Ben yanıdayım... Rüyaların da bile korkutamaz kimse seni... Ben varım bak yanında!”

Şahin bir zamandır yatakta inleyerek debelenen kızın saçlarını okşayarak, yaprak gibi titreyen çaresiz bedenini yumuşatmaya ve hâlâ ayılmamış benliğine sataşıp, telkin cümlelerini kulağına fısıldayarak kendine getirmeye çalışıyordu.

“Be... Beni öldürmeyeceksin değil mi?” dedi Rüya hâlâ kâbusun etkisinde olarak.

“Seni neden öldüreyim Rüya?” dedi adam bu soruya kızarak. Tabii belli etmedi.

“Ba... Bana öyle dedin” dedi kız hıçkırıklarla kesilen naif sesiyle.

“Ne zaman?” diye sordu adam kaşlarını çatarak umutsuzca.

“Az önce dedin... Sus dedin... Sesini çıkarma... De-dedin boğazıma bı-bıçak dayadın.” Hıçkırıklarından sesi kesiliyordu. İzdırabından ıpsıslak olmuş ürkek gözlerini, yeşil ovalara dikti.

Şahin dişlerini sıktı. Ona zarar veremezdi. Yanağına süzü-

len iri tanelere baktıkça, içi daraldı. "Rüya gördün. Sana zarar vermedim. Vermiyorum da..." Kendini çaresizce açıklamaya çalıştı. Seçeceği kelime ilginç değil ancak bu kadar tehlikeli olurdu. "Sana kıyamam!" dedi kısık sesini kendisi bile zor duyarak. Kız kirpiklerini kırıştırtarak bakınca, ıslak gözleri yüreğine ok olup battı. Dişlerini sıkarak yanağını kurularken, "Him tolepe-sk'anik ma muğirinams... Ağlama!"²³ diye fısıldadı.

"مشخا"²⁴ diye hıçkırdı kız.

Hayat ne kadar garipti. Kızın naif ruhu, elini uzatsa dokunacağı kadar yakındaydı. Tek yapması gereken uzanmak ve onun masumiyetinde temizlenmekti. Kirlenmişliğini arındırmak...

Rüya genç adamın boynuna kollarını biraz daha dolayarak, burnunu boyun köküne gömüp, hıçkırmaya ve sürekli aynı acıklıkla Arapça olarak "مشخا"²⁵ demeye başladı.

Şahin boynuna dökülen tuzlu gözyaşlarının ve ılık nefesinin tenine vurup gıdıklamasıyla gülümsedi. Kıza sıkıca sarıldı. Oysa Rüya, bir anda ne oldu bilmiyordu, ama bütün sinir damarları boşalmıştı. Korkmak ya da kaçmak, ürkmek ya da kızmak... Aklında hiçbir şey yoktu. O gözlerine bakıp, sanki büyü yapar gibi o garip dille bir şeyler mırıldanunca, üzerindeki korku apansız kalkmıştı. Berliği de, beyni de şuursuzca göz kapaklarının arkasına sığınan gözlerindeki bakışları gibi boştu ve yanaklarından akan her gözyaşı kederini içinden alıp götürüyordu.

Şahin bir süre ona sıkıca sarılıp, sırtındaki teselli eden elini hafifçe hareket ettirerek yatıştırmaya çalıştı. Ancak sonra bir nebze geriye çekilebildi. Genç kızın ıpsıslak olmuş yüzünü avuçlarının arasına alarak, başparmağıyla yaşlarını kurulamaya çalıştı. "Ne gördün rüyada?" diye usulca sordu.

23) Lazca "Him tolepe-sk'anik ma muğirinams/O gözlerin beni öldürüyor.

24) "مشخا" Korkuyorum.

25) "مشخا" Korkuyorum.

"Ço-çok kötüydü?"

"Beni mi gördün?" dedi adam dişlerini sıkarak. Birden onu bu denli ürküttüğü için, öfkesi içinde azgın bir nehrin kabardığı gibi kabardı, hiddetiyle bentlerini yıkmak ister gibi çoğaldı.

"Se-sesini duydum. Kan... Her yerde kan vardı. Ben... Ben çok korkuyorum, bana bir şey yapma ne olursun..." dedi yalvararak... Tir tir titriyordu. Ve hâlâ korktuğu adama sığınyordu. Kapana kısılmıştı ve kurtulamıyordu.

Şahin o anda bu ufak kızın her ne kadar dirayetli ve güçlü durmaya çalışsa da cesareti az, ruhunun naif bir şeffaflıkta olduğunu keşfetti. Kısa bir süre onu kollarında tuttu sessizce ve kız birden nerede, nasıl olduğunu kavrayarak, genç adamın geniş göğsüne ellerini koyarak geriye ittirdi.

"Bı-bıraksana!"

İki dizinin üzerinde biraz geriye çekilip, ıslanmış kirpiklerinin gölgelediği ürkek gözleriyle adama baktı. "Sen... Sen ne aryorsun benim yatağında hem..." Burnunu koluna sildi.

Şahin bu masumluğuna gülümseyip, "Senin yatağın?" dedi kinayeye.

Ah küstahlar katili!

"Tamam..." dedi kız kabullenerek somurtukça. "Senin yatağında ne aryorsun sen?"

"Gömü buldum Serçe... Şimdi çıkarmaya çalışıyorum. Bak şurayı kazdım bile..."

Kız titrek bedenini de korkularını da yanına alıp, şuursuzca yataktan indi. Geri geri birkaç adım ilerledi. Ona, yataкта oturarak bakan adama gözlerini kuşkuyla dikti. Elini dağınık saçlarının arasında gezdirirken, havanın çoktan ısıdığını daha yeni fark etmişti. Bakışları onun bu salaş hâline hayranlıkla bakan genç adama döndü.

Şahin güzel yeşil gözlerini kısmış, kirpiklerini dahi kırpmadan genç kızın arapsaçına dönmüş ipek saçlarına, uyku mahmuruyla bakan hafif şiş masum gözlerine ve kurumuş hatta hafifçe huysuzca büzülmüş gül goncası gibi naif olan,

öpülesi dudaklarına bakıyordu. Ve uykudan kalkan bir kızın bu kadar seyredilesi olduğunu ilk defa keşfediyordu.

“Sen tüm gece yanımda mı uyudun?”

“Evet!”

“Peki, bana dokundun mu?”

“Evet...”

“Neden dokundun?” diye hesap sorduğunda isyan eden sesi titrekti kızın. Aslında hesap sormuyor, sadece bu saçma hâllerini anlamaya çalışıyordu.

Çağdaş bir duruş sergileyen Şahin, kısacık bir bakışla kızın ellerinin öfkeyle yanlarında yumrularak kasıldığını gördü. Sanki çılgınca bir istekle onun boynunu sıkmak istemiş gibi hırçın bir hâli vardı. Açıkçası bu onu eğlendirdi. Belli belirsiz alayın görüldüğü küstah dudaklarıyla haince gerdi. “Sen bana dokundun. Kollarınla kıskaç gibi sarılarak, üzerime edepsizce tünedin... Her bir eklemimi muncıklayıp, beni itinayla keşfettin. Tam bir serçe gibiydin...” Doğru söylüyordu. Kısmen!

Kız acı biber yemiş anı gibi apansız bir kızarmayla irkilerek, “Ya-yalan... Yalan!” diye acı acı haykırarak isyan etti. “Ben sana sarılmam bir kere... Niye sarılayım ki? Hiç de sarılmam! Ne münasebet!” Sapır saçma kelime daracığını genişleterek, bir sürü dengesiz sözcükle garimetlerini zenginleştirdi.

“Bacağına üzerime attın...” dedi adam tek kaşını kaldırarak.

Kızın beyazlamış masum yüzündeki şaşkınca irilmiş, koyu kahve gözleri içine şenlik havası doğuruyordu.

Rüya kısacık bir an mantıklı bir eylem yaparak zekice düşündü! O bacaklarının arasına bir şeyleri sıkıştırıp yatmayı severdi. Kahrolası alışkanlıkları! Tamam, bunu isteksiz olarak kabullenebilirdi. Hayır, kabullenip ona muzaffer bir sadistlik sunamayacaktı. Bu düşüncelerini manifesto etti. Unuttu ve kabullenmedi.

“Hiç de bile! Sarılmadım. Hatırlamıyorum. Hem yapsam hatırlardım.”

“Sen bana sımsıkı sarıldın hayatım. Üşüyordun, ısıttım.

Hatta bana neredeyse yalvardın. Gece yorganı tepiklemek gibi bir alışkanlığının olması kötü, bak kıcını açıktaki unutunca, her şeyi birbirine karıştırıyorsun.” İnadına insafsızca devam etti sözlerine. “Benden sana sınımsıkı sarılmamı istedin...”

Kız onun bu tespitiyle her ne kadar irkilse de, ona muhalefet olarak aynı düşüncenin çatısı altına girmeyi katıyetle reddetti. Onunla asla koalisyon kurmayacaktı!

“Hadi oradan be! Bana sarılan tek erkek, babam... Sen babama hiç benzemiyorsun, sarılmam ben sana.” Ve gerçeği ifşa eden değer bilmez dilini cezalandırarak ısırdı. Bu budala adamla didişirken, daima haysiyetsizlik yapan aklına küfürle, güzel güzel övgüler yağdırdı. Kız şuursuz benliğine darbe yaparak, anarşik eylemini yoklamaya aldı. Gece bir ara titrediğini ama gözlerini açmadığını, sonra bedenini bir huzurun kuşattığını, ısındığını ve gevşeyerek karanlıkta kaybolduğunu hatırlıyordu. Ama bunu hatırlaması, kabulleneceğini göstermiyordu. Kesinlikle! Yani bu tamamen rüya olabilir, bu hergele onun sersemliğinden yararlanıp bu konuyu eğlenmek için kullanabilirdi! Gerçekleri ondan başkası bilmeyecekti!

“Hem, ben senin hayatın falan değilim. Bana böyle seslenmekten vazgeç... Olmaya da hiç niyetim yok!” diye dize dize kelimelerini dişlerinin sıkarak hırsıyla söylendiğinde, bu sözlerinin onun üzerinde açıkçası pek etkili olmayacağını biliyordu. Daha önce de ona garip sevgi sözcükleri kullanmasını işitmişti.

Şahin ifadesizleşmiş mat bakışlarını ekseriyetle, kızın narin omuzlarının üzerinde titreşen ipek saçlarından gözlerine çevirdi. “Seni ısıtmaya çalışacak adam soğuktan donacak Serçe. O kılıkuyruğuna daha şimdiden acıyorum. Buzlar Ülkesinin Ürkek Serçesi, ancak adamı hayattan soğutur zaten...”

“Neyse ki onun, senin acımana ihtiyacı yok bay sıcaklık timsali katil! Ben sevdiklerime karşı sınımsıcağım, sevmediklerimin aksine... Sen donarken o yanacak sevgimle...”

Onun lafı gediğine koymasıyla “Doğru!” diye teyit etti Şahin donukça. O adamın ısıtmasına hiç gerek kalmayacaktı!

Hatta memnuniyetle, o adamı diri diri kendisi öfke ateşiyle yakabilirdi. Hele bir yaklaşsın! O adamı gebertirdi. Ve bunu gerçekten yapardı!

“O da nerdeyse senin kadar soğuk olmalı, yoksa buzların şimdiye kadar erirdi, Burnu Kaf Dağı’nda asılı kalmış buzdağı kılıklı! Malum. Anlata anlata bitiremediğin adam... Başkasının yatağında Masal olmak istiyormuş... Rüyanda sayıkladın...” diye olta attı. Ne kadar yakın olduklarını felaket şekilde merak ediyordu! Ona dokunacak kadar mı? Öpmediğini biliyordu. Ama dokunmuş olması bile kanunun kaynamasına ek sebep üretiyordu. Belki el ele sokaklarda gezmemiş olabilirlerdi, ama Şahin elini tutup, öpüşmediği çok kızın hanesine ziyaret çekip, yatağında yol almıştı. Ama ona dokunamamışlardı. Bu düşünceye tahammülünün olmadığını fark edemedi!

“Ben senin gibi onu soğuk bulmuyorum. Mustafa gayet sıcakkanlı bir adam! Atasözünde de dediği gibi; kitabı kapağına göre değil, içindeki satırlarının anlamına göre yargılamalısın bay ego!”

“Ayrı şey senin için de geçerli Serçe.”

“Ben tamamen açık bir kitabım hay kasıntı! Çevir çevir oku... Söz konusu senin gibiler olduğunda, hikâyeyi herkes bilir merak etme. Üstelik akıllı biri seni rafın en üst kısmına ve en arkalarda kalmış ücra yerlere tıktırması gerektiğini bilir...”

“Yani bana sahip olduğunda, kıymetli bir kitap gibi değer vererek saklardın... Bunu sevdim.”

“Hayır, seni o paçavra kadar değer görmeyen edepsiz kitaplar gibi önce paralar, sonra acımadan cayır cayır yakardım... Kitaplığında senin gibi edebi değeri olmayan adamlara yer yok... Yer israf etme!” Şirretçe dişlerini sıkmuştu. Başını hırçınca salladı. “Sen ıslah olmaz bir serserisin ve benim seninle atışmaktan daha önemli işlerim var.”

“Bana sarılmak gibi.”

Ondan bu sözleri duymak, Rüya’yı şaşırtmamıştı ama

sonra bunun intikamının bir parçası olduğu aklına geldi. "Ben sana sarılmam lanet herif, sen rüya görmüşsün bir kere... Atma."

Şahin yatağı gıcırdatarak, ürkütesi bedeniyle bir dağ gibi yerinden doğruldu. "Sarıldın... Hem de sımsıkı sarıldın. İster-sen gösterebilirim..."

Kız acı vaziyette inler gibi nefeslenerek, "Nasıl?" diye düdüğü gibi içine kaçmış sesiyle cırladı. Uyuşmaya başlayan hıncı dolmuş bedeniyle, ürkekçe bir adım geriledi.

Şahin ona tepeden hükmedici bir küstahlıkla, sert bir bakış attı. "Üzerimde hâlâ kokun duruyor..."

Kız ayağına kaldırım taşı düşmüş gibi yerinde sıçrayarak, "Oha!" diye edepsizce haykırdı.

"Oha demek yasak bundan sonra! Seviyesiz konuşmaya-caksın."

"Senin seviyendeyken konuşacaklarım edebime ters düşüyor kusura bakma..." diyen Rüya direkt dudaklarını hışımıyla büzdü. "Ya sen çıkarlarını hesaplamakta sayısal birincisi olmuş kişisin... Çekil şuradan..."

"Hakarette yasak..."

Kızın emniyetsiz kanı damarlarını yakıyor, göğsü ofkesinden daralıyordu. Ellerini çılgınca bir buhranla yumruk yaparak, "Ben sana yasaklardan bir güzel Ebene övgülü bir gönderme yaparım... Sen o zaman yaşağın uzun hava türküsünü görürsün..." diye cırlı cırlı sesiyle çemkirdi.

Şahin tek kaşını lakayıtça havalandırarak, "Ebemi tanımadım..." diye onu tiye almadığını belirtti! Ve birden bakışları yeşil bir göl gibi koyulaşarak derinleşti. Üzerine güneş düşmüş su gibi tehlikeyle parlarken "Ama senin dilini nasıl susturacağımı artık biliyorum," diye gözdağıyla yanıtladı. Bunu, tehditkâr bir koyu bakışla tasdikledi.

"Nasılmış? Dilimi mi keseceksin?"

"Hayır... Her küfür ettiğinde, seni öperim... Ceza..." dedi ciddi bir tonda. Yapacağını sesindeki ayardan belli ediyordu

ve gözlerinde gördüğü saf şehvet kokan koyuluk, bunu zevkle yapacağını gösteriyordu.

Kız onun ihtirasla ışıldamış yeşil bakışları altında durarken, yüreği soğuk sulara dalış yapan yavru bir ceylan gibi ızdırapla debeleniyordu. Konunun müstehcen yerlere dayandığını fark ederek, geri manevra yaptı. Virajlı laf kalabalığından kaçarak, "Sabah olmuş!" dedi apansız bir sıklıkla...

Kıpkırmızı olmuş suratıyla cama bakan kızdan gözlerini ayırmayan Şahin; "Hep sabah olur... İlk defa mı görüyorsun güneşi? Zaten anlamalıydım sen de bir vampirlik olduğunu" diye maytap geçti.

"Sabah olmuş!" dedi kız enkaza dönmüş sesindeki ciddi tonuyla. İnler gibi garip bir ses çıkardı ve apansız yatağın kenarına attığı paltosuna uzandı.

Şahin seri bir atılımla önünde bitti. Hiçbir gizemli unsur belirmeyen hiddetli yapısıyla, "Sağır değilim, duydum... Sabah oldu! Ne olmuş olduysa!" diye acayip bir öfkeyle çıktı.

Rüya bir vazifeye geç kalan devlet görevlisi gibi kendinden emin bir hâle bürünerek, genç adamın sertleşmiş katı yüzüne kırgınca baktı. "Seni anlayışsız hergele, sabah oldu dedim duymadın mı?" Ağlamaklı sesi neredeyse mırıldanıyordu.

Bu gülünç duruma tepki veren Şahin, "Hey Allah'ım ya!" dedi isyan ederek. "Kızım bu âlemde her gün bir de akşam oluyor bilmem gördün mü? Değişik olan ne?"

Bir an tepkisel olarak, cevap vermeden etrafına baktı. Sonra çekinikçe, "Değişik olan benim ailem. Annem aramıştır... Bulamayınca beni tüm ülkeyi..." derken başını acıyla sarstı. "Hayır dünyayı ayağa kaldırmıştır. Şu anda seninle görülerek bir halta imza atmadıysam, insan haklarından tut da, emniyet amiri Rıza Babaya kadar herkes beni aramaya çıkmıştır."

"Niye? Senin annen GPS'li Reçber Ajanı, sen de Buzlar Prensesi misin?"

Rüya bu altta kalır mı, derhâl lafa bodoslama dalarak gülünç bir şey söylemiş gibi yapay bir kahkaha attı. "Ha ha..."

Sen de karanlıklar lordu olmalısın, bu kadar klişe bir espri yaptığına göre...”

Şahin’in sabrındaki itimat tükendiğinde, hayli öfkeli görünüyordu. Ancak yine de onu umursamadı. Bir işe yaramadığını biliyordu. Öğrendiği bir şey varsa, o da bu ufak kız anında çelişkili bir ruha bürünüp, her an duygusal bir çocukmuş gibi ufalıyordu. Alayla sataşarak, onu sakinleşmesi gerektiğini düşündü.

Genç kız adamın yanında kayıp kapıya atılınca, kolu sert bir tutuşla kavrandı. Kızın yüzüne eğilerek, sertleşmiş kurnaz gözlerinin hırslı parlaklığıyla, “Rüya, daha yüzümü yıkamadım. Otur yerine beni delirtme.” diye kabaca buyurdu.

“Yıka o zaman, ben otururken daha heyecanlı mı oluyor yüz yıkamak...”

“Serçe, beni zıvanadan çıkarma?” dedi Şahin kızın kolunu çekiştirerek.

“Çıksan ne yaparsın katıksız kaçık... Sen bana bir şey yapamazsan zaten annem beni bulduğu anda, kemiklerimi kırarak bunu memnuniyetle yapacak. Bırak gideyim...”

Şahin ağzının içinde edepsizce homurdanarak kızın kolunu silkeledi. Kız adamın sert tutuşundan kurtulunca, hafifçe sendeledi. Şahin bıkkınca, “Git hadi!” dedi köşedeki duvara monte edilmiş lavaboya yönelerek. Musluğu açtı.

“Essahtan mı?” dedi kız heyecanla.

“Tabi.” dedi adam sakince.

O elini yüzünü yıkarken, Rüya şaşkınca adama bakarak “Yani izin veriyor musun?” diye sordu hevesle yine. Teyit bekliyordu. Heyecanlanmıştı.

Ama adam yönetimi ele almış Nazi Subayı gibi ses çıkarmadı. O da firar eden esir gibi neşelenerek, özgürlüğün şaibesine dair hiçbir gereksinim gözetmeden kapıya yöneldi. Kalbi deli gibi çarpıyordu. Mavi kapıyı heyecanla açtı ve olduğu yerde donarak, gözleri yerinden çıkmaya vararak çığlığı bastı. Tabii bunun akabinde çoktan kendini Şahin’in olduğu koru-

naklı yöne ışınlanmış ve ne ara güven veren bedenine tırmanıp, kucağına çıktığını ise bilememiştir.

Şahin sert yüzünde beliren muzaffer gülümsemeyle, "Sertçe, kollarıma atılmayı çok istediğini biliyordum, ama daha yumuşak bir şekilde beni kucaklayabilirsin. Sonuçta bu beden... Ağaç kütüğü değil, insan..." dediğinde, kız hırçınlaşan gözlerini onun neşeyle parlayan eşsiz yeşillerine mıhladı.

"Seri şekilsiz kütük, seni neden kucaklayayım?" Adamın boynundaki kollarını biraz daha sıkılaştırdı.

Şahin genç kızın sıkıca boynuna doladığı kollarıyla, boğazını temizleyerek öksürür gibi boğuldu. "Rüya... Beni öldürünce sana plaket vermeyecekler..."

Rüya başını sarsarak hâlâ şok hâlde aşağıdaki mahluka bakıyordu. "Git... Git... Pisssttt!" Titrek sesiyle söylendi.

Şahin hemen önlerinde ona şaşkınca bakan köpeğine bakıp emrederek, "Hakim, ablayı neden korkutuyorsun oğlum? O sizin kafa doktorunuz lan..." dediğinde, köpek garipçe inledi. Patilerini gözlerinin üzerine koyup şirinlik yaptı.

Rüya kahve renkli benekli zayıf köpeğe bakınca, dehşet bir korkuyla nefesi kesildi. Yutkunarak, "Pisssttt!" dediğinde, Şahin yarı gülmeli bir sesle, ciddi anlamda inledi. "Rüya, sen de körlük mü başladı? O kedi değil güzelim... Bu yaptığınla onu kovmaz, ancak daha çok kamçılarsın. Üstelik bir veteriner olarak ilk dersten çaktın. Sıfır..."

O sırada içeriyi bomba patlaması gibi bir ses kapladı. Rüya bu sefer korkudan ödünü patlatmadıysa, bir daha patlamazdı sanırım.

Demir kapı duvara sertçe vurduğunda çıkan sesle, Şahin irkildi. Kucağındaki kızı sertçe fırlatır gibi yere bırakıp, kapının önündeki nefes nefese kalmış Sefer'e baktı. "Ne oldu?" dedi endişeyle.

"Abi... Abi buradalar... Aşağıda..." dedi sefer kesik kesik aldığı nefeslerinin arasındaki kısık sesiyle.

Rüya, "Kim?" derken Şahin çoktan üzerini değiştirmeye başlamıştı. Rüya ışık hızıyla üzerini giyinen adama baktı. Şa-

hin bakışlarını Sefer'e muhladı. "Buralar sana emanet... Ben yokum diye sakın başınız boş sanmayın... Şimdi git onları oyal..." dediği gibi şaşkına dönmüş kıza baktı.

Rüya çekiştirilen bileğini adamın kiskacından kurtarmaya çalışırken, "Ya nereye gidiyoruz? Ben gelmiyorum. Hem kim gelmiş?" diye soru sormaya devam etti.

Şiddetli gürültülerle hareketlenen ikili cama yöneldiler. Şahin balkona çıkan kırık kapıdan geçerken, Rüya dikkatle onu takip etmeye çalışıyordu. Ayaklarının altınca cam kırıkları, tahta kalıntıları olduğundan arada bir sendelemesi içten değildi. Şahin balkonun kenarına gitti. Etrafı kolaçan etti. Bakışlarını kıza çevirdi.

"Şimdi üç dediğimde aşağıya zıplayacaksın." Bakışlarını balkondan aşağıya çevirip, boş araziye baktı. Rüya irilmiş masum gözleriyle, geriye doğru bir adım çekilerek, sırtı duvara yaslanınca durdu. Başını iki yana olumsuz anlamda salladı.

Şahin dişlerini sıktı. Dışarıdan sesler geliyordu. Arbede çıktığı belliydi. "Hadisene, ne bekliyorsun?" diye kızgınca çıkıştı.

"İngiliz Senfoni Orkestrası'nın bana korku müziği çalmasını bekliyorum seni hıyar... Ha bir de şimdi köşeden tren geçecek..."

Şahin hiddetle öne atıldı ve işaret parmağıyla önünü göstererek, hiddetle buyurdu. "Serçe, beni delirtme. Çabuk gel şuraya."

"Bana emir vermekten vazgeç manyak herif... O şeyi gördükten sonra, yanına gelmek mi?"

"Rüya, sana ben bir şey gösteririm... Bir ömür etkisinden çıkamazsın masum salak..." derken kızın yanlış anlayacağını o anki panikle düşünememişti.

Kız iyice açılmış şaşkın gözlerine eş, bir santimlik şapşal ağzıyla, "Be- ben senin şeyini görmek istemiyorum sapık!" diyerek ayarsızca çıkıştı.

Adam artık gerçekten isyanları oynuyordu. "Rüya, sen cidden terbiyesizsin... Asıl sapık sensin... Ne şey meraklıy-

muşsun?" dedi ona sataşip korkusunu bertaraf etmeye çalışarak.

Rüya adamın durduğu kırılmış balkon parçasına baktı. Korkuluk demirleri yerinden fırlamış, bir kere üzerinde zıplasa ikisi de balkonla birlikte aşağıya boylamış gibi çürüktü durdukları yer.

"Lanet olasıca manyak, bu şey bizi taşımaz. Kendin geberceksin benden ne istiyorsun?" dediğinde, Şahin yanına gelmiş ve onu çekiştirerek balkonun sonuna götürmüştü.

"Sana atla deyince, atlayacaksın. Vakit yok... Sonra seninle dilediğin kadar çekeşeceğiz... Söz" dedi sanki flört edeceklerini vaat eder gibi, binbir ima gizliydi sinsi sesinde. Komplike hâlde "Korkma, çok mesafe yok zaten. Sadece zıpla ve nefesini tut" diye buyurdu.

Sözlerinde az önceki alaycı tavır yoktu.

Rüya önemli bir şey olduğunu hissedince, söyleneni yapmaktan kaçındı. Korkuyla nefesi kesilirken, aşağıya baktığında, kendini onun tarafından ağa yakalanmış bir balık gibi hissediyordu. Konuşmak için ağzını açıyor, ama kelimeler dudaklarından çıkmıyordu. Sakinleşmek için derin bir nefes aldı. "Şaka yapıyor olmalısın..."

"Keşke yapsaydım ama birazdan kışından vurulmak istemiyorsan, denileni yapacaksın."

"Onlar benim peşimde değil..."

"Seni bana karşı kullanacaklar..." dedi gözlerindeki tehlikeli ışıltılar çakışırken.

"Bunu neden yapsınlar? Senin için değerli değilim... Hiçbir şey ifade etmiyorum..." dedi dalgınca kız. Bakışları adamın vurgun yemiş gözleriyle çakışınca, "Etmiyorum değil mi?" diye histerik bir biçimde sordu.

"Öyle..." dedi adam buz gibi. "Etmiyorsun..." Gözlerini kaçırmıştı!

Kız yüreğine bir acının saplandığını ve bağrına kor bir ateşin düştüğünü sezdi.

"O zaman bırak git. Benden bunu yapmamı isteme..."

"İnan bana bu kadar önemli olmasa, senden asla böyle bir şey istemezdim." dedi adam bir adım yaklaşp, yanaklarını ellerinin arasına alarak ıslanmış ürkek gözlerine baktı. Derince iç gererek başparmağıyla yanağını okşarken, kadifemsi sesiyle ruhuna dokundu. "Korkma Serçe olur mu..? Sana zarar gelmesine izin vermem... Sadece atla."

"Olur pa-paşam merak etme. Zaten bende boş zamanlarında "Spiderman"lık yapıyordum. Şimdi düz duvara tırmanırım, bu bana oyun..." dedi ve birden cırlayan sesiyle. "Ben, ikinci kattan aşağıya nasıl zıplayayım manyak mısın sen be?"

İşyanla neredeyse haykırdı. Nefessizlikten boğularak, gül rengi dudaklarının arasından baloncuk çıkardığını fark etmedi.

"Aşağıda çimento kâğıtlarından, kocaman bir havuz var. Canın yanmaz merak etme. En fazla dişlerin dilini keser, bu işkenceden sen de, ben de kurtuluruz işte ilahi adaletle." dediğinde sertçe kıza sataşarak, içinden çok daha başka şeyler geçirdi. "Tabii içine atılmış demir yoksa..."

Rüya bunun doğru olduğuna inanıyordu. Ama ona yardım etmesi imkânsızdı. "Ben atlayamam oraya."

Şahin dikkatle onun rengi uçmuş tırsak yüzünü inceledi. Bulunduğu çıkmazdan dolayı ona karşı bir anlayış hissetmeye başladığını fark ettiğinde, bunu kabullenmeyen zalim çelişkileri dizginlerini eline aldı. "Sen ne yapamazsın?" dedi genç kıza yaklaşarak haince. Gözlerinde bir umut ışığı göründü.

Rüya burnunu cüretle havalandırıp, son sözleri duymazdan gelerek öfkeyle haykırdı. "Sağır mı oldun! Sana ben oraya atlarım dem..."

Kelimeler dilinde donup çalınırken, son hatırladığı kolundan çekildiği ve bedenini sımsıkı bir kıskaçla kuşatılarak aşağıya doğru savrulduğunu...

*Mutluluk nasıl dayanıksız...
Çıt dediğim yerden kırılıyor...*

7. BÖLÜM

Ne imkânsız kaleler fethedildi...

Sen mi yıkılmayacaksın...

Hayır, fethedilmesi mutlak bir galibiyetle beklenen kuvvetli bir kaleye atılan bir gülle ya da top mermisi değildi o gümlenler... Koçbaşıyla ezilmiş kalın duvarların, demir menteşelerin tuttuğu ağır kapılara yapılan kuvvetli darbeler de değildi. Sadece sonsuz bir boşluğa savrulan iki yüreğin susmayan çığlıklarıydı.

Aşağıya doğru bırakılan, bir askerin arkasından sallanan hüznü bir mendil de değildi... İçi boşalınca denize savrulan pet şişeyse, hiç olamazdı. Şu an itibariyle elli beş kilo ağırlığında bir genç kızın tazecik gül fidanı gibi bedeni idi. Kalın kollar kaskaç gibi bedenini kuşattığında, zaten içinde kabaran feryatlar dudaklarından çoktan dehşet nidaları eşliğinde firar etmiş, yüreği korkak bir serçe gibi bedeninin korunaklı kafesini terk etmişti. Uçuyordu! Ayakları yerden çığlıkları eşliğinde kesilmiş ve bir koruma kalkarı gibi iri, kuvvetli, korunaklı bir beden onun narin bedenini kuşatmıştı.

Zırh gibi her bir hücrelerini teniyle sarmıştı. Rüya o vakit Kelime-i Şehadet getiremeden, mundar olacağını düşünürken, etraflarını önce sert bir çarpma sesi, sonra nefes almasını zorlayan beyaz bir toz bulutu kapladı. Göz gözü görmez hâldedildiler. Kemikleri kırılmamış, beyinleri su gibi yere akmamış, güneşte erimiş ciklet gibi yere yapışmamışlardı.

Kireç ve çimento kâğıtlarından oluşan öbeğin içine, bir

havuz dolusu merinos yünü içine düşmüş pire gibi yumuşacık bir inişe geçmişlerdi. Kalın bir toz bulutu havaya yükselirken, etraflarında kasırga gibi girdap oluşturunuyordu. İkisinin müthiş bir dehşetle içlerine sık sık çektikleri panik sarmış her nefesi, ciğerlerini tükettiği kadar zehir gibi acı tadıyla boğazlarını da yırtarcasına yakıyordu. Öksürükle; kıvranarak nefes alma savaşı verirken, genç adam korkudan yaprak gibi titreyen kızı sakinleştirmek isteyerek kollarına daha çok çekmiş ve yatıştırıcı eliyle, kızın bedenini yoklamaya almıştı. Kız acı acı inledikçe, kalbi duracak gibi yavaşlarken, onun narin bedeninde kırık, çıkık, yara arayışına geçiyordu.

Rüya ise çok şeyi unutmuş şokta, hâlâ olanların sersemliği içinde iradesini ele alamamış bir afallamada duralarken, Şahin'in üzerine boylu boyunca uzanmıştı. Dudaklarını adamın boyun köküne gömmüş, canhıraş hâlde nefes alıp verme savaşına karışıyordu.

"Rüya, iyi misin?"

Şahin yaptığı düşüncesiz eylemin dehşet saniyelerinde kendini bırakmış, içinde kabaran garip bir telaşla, bedeni akordeon gibi gerilerek kızın durumunu merak etmeye başlamıştı. Fıldır fıldır dönen kaygılı gözlerini endişeyle açtığında, içine kaçan tozlarla küfrederek, acıyan gözlerini ovaladı.

Kız bir nebze olsun duyumsadığı sese tepki vererek inledi, ağlamaklı kalınlaşmış sesiyle, öksürerek cevap verme telaşına düştü.

"Şahin..."

Şahin onun kısık sesindeki acılı titreşimlerle, iyiden iyiye panikleyerek, yattığı kâğıt öbeğinden derhâl seri bir hareketle toparlandı. Usul usul nefesleriyle, yaralı bir tavşan gibi ürken kızı, bir çırpıda kucağına çekti. Rüya, kavanozun içine düşen karınca tanesi gibi dehşete kapılarak, kıvranmaya başladı. Yanaklarına boşalan kaygılı yaşlarla hıçkırarak ağlarken, Şahin korkuyla kızın yüzünü ellerinin arasına aldı. Yutkunarak, "Rüya... Neren acıyor? Söyle, nerene ne oldu güzelim?" diye hem bedenini elleriyle turlayıp araştırırken, hem panikle ama

aynı anda garip bir pişmanlıkla kükreyip duruyordu. Onun canını yaktığını bilmek, hele bir şey olduğunu bilmek, ciğerlerine sığmayan nefesini keskin bir jilet darbesi gibi kesip atıyordu.

“Acıyor...” dedi Rüya dudaklarını büzüp burnunu çeke çeke öksürürken.

Şahin kızın yüzündeki toza karışmış yaşları; kirlenmiş elleriyle silip, saçlarındaki kesif toz yığını temizlerken, “Neren acıyor? Canın çok yanıyor mu?” diye endişeyle tekrarladı sorusunu.

Canı her zamanki gibi pek tatlı olan Rüya ufak bir çocuk gibi dudaklarını büzüp, elini önünde sallayarak yanıyormuş gibi tepkiler verdi. “Gözlerim açamıyorum... Çok acıyor Şahin... Canım acıyor.” Sanki gözlerini üfleyebilecekmış gibi garipçe kendini üflemeğe başladı. Şu anda biri ona dokunursa, paramparça olurdu. Bir daha da parçaları asla birleştirmeyebilirdi.

Şahin onun gözlerini ovaladığı ellerini çekip, göz kapaklarını aralayarak, kıpkırmızı olmuş yamyaş gözlerine ılık nefesini üfledi. Rüya huysuzlanarak ellerini ittirip çırpınırken, “Acıyor...” diye haykırıyordu. Genç adam kızı sabit tutarak, “Kıpraşma dur... Gececek,” diye kızıyordu.

Rüya gözyaşları içinde kıvrınarak duralarken, Şahin kızın gözlerini üfleyerek acısını hafifletti. Rüya ağladıkça göz kapaklarının içine sıkışmış zalim tozlar temizlenerek akıp gitti. Böylelikle, az da olsa rahatlama fırsatı sağladı.

“Başka bir yerinde bir hasar var mı?” diye sordu kızın narın bedenini gözleriyle tararken.

“Kalbimde.” diyemeyen Rüya o anda buğulu gözlerinin arasından genç adamın yüzüne ürkek bir ceylan gibi yaralı bir masumlukla baktı. Adamın endişesi belli olmayan ketum yüzü tamamen çimento tozuyla kaplandığından, tek görünen yeri kızarmış ifadesiz göz bebekleriydi. Ve Şahin onun ağzından çıkacak kelimeyi hevesle beklerken, omuzlarına aldığı cansız yumruk darbeleriyle şaşkına döndü.

"Seni adi herif... Sen beni kurumuş yaprak mı sandın dengersiz! Uçurtmamı sandın, manyak, ölebilirdik... Kıçımıza demir girebilir, şiş kebab gibi bir köşede sallanabilirdik..."

Şahin kızın incecik bileklerinden yakalayıp, ellerini göğsüne hapsetti. Rüya'nın durmaya da, susmaya da pek niyeti yoktu. Hırçın hırçın haykırıyor, mahalle bebeleri gibi edepsizce hakaretler yağıdırıyor, dehşet içerisinde sayıklayarak ağladığını idrak edemiyordu. Şahin kızın bu sersem hâline bakarak iç rahatlayınca, sırttı. Derince iç gerdi. "Dilin çalışıyor Serçe... Senin hiçbir haltın yok... Turp gibisin maşallah..."

Rüya vahşi bir kirpi gibi dikenlerini batırarak çırpınmaktan apansız vazgeçti. Bu kibirli küstah adamı tek bir yumrukla nakavt edip, yüzüne yağmur gibi tükürük yağıdırmak istiyordu.

"Seni kaçık, seni hücre yoksunu beyin katmanı... Sen nasıl beni muncıklar ve utanmadan aşağıya itersin?"

"İtmedim..." dedi Şahin kızın kasıklarının üzerinde hoplamasıyla, birden kasıldı. "Muncıklamadım da!" Yumuşacık kalçaları kıpır kıpır oynuyor, durduk yere erkeklik hormonlarına sataşarak onu dengesiz bir yılan gibi sızlandırarak kıvrandırıyor. Şu hâlde olacak iş miydi bir kadına ihtiyaç duymak? Adam dişlerini sıkarak aklındaki mantık yoksunu deli düşünceleri yok saydı. Taş kesmiş kasıklarında kabaran azgın şehvet bentlerini yıkmadan, kızı bir çırpıda kucağından kaldırıp doğruldu.

Rüya ayaklarının üzerine sert bir biçimde dikilince, apansız bir dengesizlikle sendeledi. Ve kâğıt katmanlarının arasına nüfuz eden havayla birlikte, kesif bir toz bulutu havaya yükseldi. Şahin elini önünde yelpazelerken, Rüya genzine dolan kireç ve çimento tozuyla öksürük nöbetleri geçiriyordu.

Şahin tam ona uzanacakken; Rüya, birden genç adamın üzerine atlayıp, omuzlarını yumruklayarak geriye ittirdi. "Onlardan kaçayım derken, bizi öldürecektin... Kemiklerimiz kırılabilirdi, kıçımıza demirler girip beynimizden çıkabilirdi..."

Şahin kızın elini kavrayıp onu kâğıt öbeğinden sürük-

yerek çıkarırken, “Rüya, bunları az önce söyledin ama bak hâlâ şiş kebab olmadık... Kendini tekrar etme artık... Takıldın kaset gibi. Lan özüne dön...” diye burnunu çekti ve sesli bir biçimde hapsirdi.

Rüya ayakları betonla temas edince, bileğini genç adamın tutuşundan hırçınca çekerek, Şahin’in ellerini geriye itirmeye çabaladı. Şahin kızın çırpınmalarına sinirlenerek, artık hırçın-lıklarından sıkılmış hâlde kızın bileğini bırakınca, Rüya kâğıt öbeğinin içine tekrar devrildi.

“Bak gördün mü? Biraz uslu duramıyorsun!” diye suçladı.

Rüya tam ağzını açıyordu ki, “Ooo, Çimento Bey, bir yere mi gidiyorsunuz?” diyen sesle kelimeleri havada asılı kaldı.

Şahin kâğıtların arasında kaybolmuş, kıyafetleri toz kap-lanıp bir çöpten farksız hâle gelmiş kıza “Sus” bakışları atıp, kendinden emin bir yağızlıkla arkasını döndü. Hükmedici bakışları karşısına çevirdiğinde, elinde silahıyla iki tane siyah giyimli adam, koşmaktan nefes nefese kalmış vaziyette kar-şısında duruyordu. Delikanlılardan birisi gözlük takıyordu ve oldukça ilginç gözlüklerdi; minik, eski moda, kalın siyah çerçeveliydi. Yanındaki arkadaşından daha iri yarıydı —ger-çekten mağara kaçkını gibi; boyu bir doksanın üzerindeydi— koyu saçlı, köşeli ve geniş çeneli, soluk tenliydi. Yüz hatları veya gözlük camlarının arkasından bakan gözleri daha az keskin, daha az ifadesiz ve boş olsa da, yakışıklı sayılabilirdi. Diğeri, ise daha ufak tefek — çok da değil — şapşal duruşlu kumral bir gençti. Koşmaktan kızaran humblı yanakları sürekli hareket ediyor, ağzındaki kaosu susturan sakızı sinirli sinirli çiğneyip duruyordu. Ve hiç değişmeyen kızgın havasıyla, el-lerini pantolonunun ceplerinden hiç çıkarmadan tek bacağını tedirgince sarsıyordu. Koyu renk İngiliz mafyası tarzı takım elbiseler giyinmişti her ikisi de. Şahin adamları kısacık bir anda temkinle süzerek, çatılmış kaşlarının altında sertleşmiş yüzü gölgelendi. “Sizden kurtuluş yok mu?” diye hayıflandı. “Yine mi siz?” Adamlara bıkkınca bakarak başını sarstı.

Siyah giyen adam, alnundaki teri takımının koluna silerek,

diğer arkadaşına baktı. "Oğlum, bu o adam mı lan? Bak resimdeki adama pek benzemiyor?" Kuşkuyla kızılmış gözleriyle Şahin'in pejmürde hâline bakarak inceledi.

Diğer adam da onun gibi Şahin'e dikkatle bakıyordu şimdi. "Ne bileyim lan... Yüzü mü seçiliyor sanki... Bembeyaz ruh gibi bir şey bu..." dedi kavrayamadı soft gerçekle. Diğer silahını Şahin'e doğrultarak, "Şahin sen misin?" diye sordu sert bir tonda.

Şahin geniş omuzlarını sarsınca, üzerindeki tozlar havalandı. "Bu kimin sorduğuna bağlı!" Omzundaki tozları silkeleyip umursamazca, ellerini kısa kesim saçlarına daldırıp arasındaki çöpleri temizledi.

Silahlı adam sabırsızca, "Şahin misin, değil misin lavuk?" dedi bu devasa Pisa Kulesi gibi pek tekin durmayan adamı tartarak.

Şahin koluna yüzünü silerek, "Hakkımda hâlâ şaibe olmakla birlikte, bazıları bana Atmaca der... Şahin olabilir miyim, o da muamma..." dediğinde oynayarak, aslında hiç de oyun havasında değildi. Arkasındaki kızdaydı aklı! Umarım akıllı davranır, ne konuşur, ne de olduğu yerden çıkmaya yeltenmezdi... Gerçi bela paratoneri gibiydi, her an üzerlerine yıldırım bile düşebilirdi...

"Bizimle oyun mu oynuyorsun?" diye kükredi hursından çıldıran silahlı adam.

Şahin lakayt bir tavırla, "Kasap havası nerede? Hani halayın ucu görünmüyor!" diye açıkça dalga geçti.

Bu iki adamı da zıvanadan çıkarmaya yetti. "Lan sen manyak mısın? Oynama bizimle." diye kükredi içlerinden biri.

Şahin; tek omzunu umarsızca silkti. "Akıllı olmak insanlığın genlerinde yok... Her insan biraz manyaktır aslında... Oyun parkına dönünce ortalık oynamak isteği normal kalıyor içimizde..."

Siyah giyen adam okkalı bir küfür savurup, arkadaşına keskin bir bakış attı. Sonra Şahin'e dönerek omuzlarını sarstı. "Şahin ya da Atmaca... Her neysen, kromozomunu böler, gen

haritanı biz çıkarırız, sen yeter ki şu vakitte bizi yormadan son duanı et... Dinsiz gitme birader, seni haklamaya geldik..."

"Nereye gidiyorum? Ve beni haklamak..." dedi Şahin bakışlarını adamların üzerinde kibirle dolaştırıp eğlenerek. "Ee, nereye gidiyoruz?"

"Cehennemın dibine? Hem de VIP uçuşla..." derken arkadaşını dürtüp "İyi koydum lafı ama bak sesi çıkmıyor..." dediği gibi, ağzının ortasına yediği ayakkabının damgalı kırk üç numarasıyla, geriye doğru savruldu. "Ben de iyi koyarım." diyen Şahin, silahlı adam yere yıkılırken, diğerinin afallayan şaşkın yüzüne yumruğunu gömdü. Ve gömdüğü gibi elinin acımasıyla kısacık bir an acıyla uyundu. Filmlerde hep tek yumrukta devrilirdi adamlar... diye geçirdi içinden. Bakışlarını adama çevirdi. Yumruk attığı adam, hiç kıpırdamadan bön bön yüzüne baktı! Şahin elindeki silahın, alınının çatısına yöneltilmiş olduğunu görünce, "Şimdi s*çttık!" diye küfrederken, adamın gözleri birden fırl fırl döndü ve arkaya doğru içi boş bidon gibi savruldu.

"Lan oğlum, madem bayılacaksın ne diye milleti korkutuyorsun?" derken Şahin, yerde kendine gelmeye çalışıp duran sinsi adamın üzerine atıldı. Acımuş eliyle yumruğu yüzüne art arda gömdü. Diğer eliyle de adamın yakasına yapışarak, kanla kaplanmış yüzünü yukarıya kaldırdı. Geniş göğsü hırından hırıldayarak şişerken, "Patronuna söyle! Bu işten öyle kolay yırtamayacak... Onu bitireceğim. Önce amacım kendimi temize çıkarmaktı, şimdi onu yok etmek..." dediğinde adamın kanlı yüzüne sert bir yumruk daha gömdü. Adamın gözleri fıldır fıldır fincandaki zar gibi döndü ve durdu. Şahin adamı yere kötekleyip, silahını alarak üzerinden kalktı. Keskin bakışları yanından geçtiği adama kısacık kaydı. O da hâlâ sersem sersem yatıyordu.

O vakitler Rüya şok içerisinde, sanki bir sinemaya gelmiş, elinde musırı, cipsi aksiyon filmi izler gibi sessizce olanları izliyordu. Şahin kızın dilini yuttuğuna kanaat getirdi. O koca şeyi nasıl yuttuğuydu muammaydı! Bembeyaz olmuş şok geçiren

masum yüzüne baktı, bir süre kendisine gelsin diye bekledi. Ama kız donmuş bir taş gibi hiç tepki vermiyordu.

Şahin dişlerini sıkarak "Rüya, kendine gel!" dedi emreden sesi tok, gözleri etrafı tartarak keskince dolaşıyordu.

Rüya yerdeki adamlardan bakışlarını kaldırıp, tam önünde minare gibi beliren bu garip herife boş boş baktı. Bu adam onu koruyor muydu? Zarar mı veriyordu? Her şey birbirine karıştı. Ruhu ızdırapla daralırken, içindeki sıkıntısı saatler geçtikçe daha bir ağırlaşarak zihnine sığmaz, dışına taşmaz oluyordu. Bakışları yerdeki adama dalgınca kaydıığında, gördüğü şeyle ne ara dehşetli irilmiş gözleri Şahin'e dönmüş ve çıkmayan sesiyle cıglığı basmıştı, bilmiyordu.

"Silah!"

Şahin ise daha o bağırılmazken gözlerinde gördüğü dehşet ibaresiyle, arkasını dönmüş ve kulağında sesi cınlarken adamın yerde yatar şekilde ona doğrulttuğu silahına tekme koymuştu. Adamın elindeki silahı tiz sesini çıkararak bir köşeye savruldu. İrice açılmış gözleriyle emekler vaziyette sürünerek korkak bir kedi gibi kaçmaya çalıştı adam, fakat becerememişti. Şahin onu eski bir bez parçası gibi ortadan ikiye ayırmak istediğinde, bunu dizginledi. Sadece sersemletici yumruklarını yüzüne gömüp, başını sert zemine çakarak bayılmasına yol açtığı sırada, arkasında sert bir cisim tok sesi yankılandı.

Şahin ürkererek derhâl arkasını döndüğünde, göreceği şeyden hiç bu kadar korkmamıştı. Ama korktuğu şeyi görmedi. Aksine beklemediği bir gerçekle karşılaştı!

Rüya'nın şok geçirmiş gözleri eşliğinde, elindeki odunla arkasındaki adamın kafasına vurduğunu ve vurduğu gibi de korkuyla donup kaldığını görmüştü. Adam gözleri bön bön bakarak ikisinin arasına, ayaklarının dibine yıkılırken, Şahin genç kızın sapsarı olmuş kâğıt gibi yüzüne afallayarak baktı.

Rüya yerde yatan adama şaşkınca bakarken, kolları hâlâ havada donmuş vaziyette duruyordu. Şahin birden yüreğinin daraldığını hissetti. O adam Rüya'ya bir şey yapabiliirdi! Ruh-suz, soğuk ve suçlayıcı bakışları genç kızın içine işledi. Rüya

onun adama yaptığından dolayı kızdığını sanarak yutkundu. Hafifçe aralanmış ürkek kirpiklerinin altındaki tırsmış göz bebekleri fal taşı gibi açılmıştı. Saçlarını geriye itti. Karşısındaki adam korktuğunu anlayacak olursa, bundan yararlanmaya bakardı. İşte o an bu bataktan kurtulması daha da güçleşirdi.

Ancak Şahin kız içinde savaş verirken onun korkudan bo-caladığını anlayarak yanına yaklaşp, elindeki odunu sımsıkı tuttuğu parmaklarının arasından sökerek almıştı. Bakışlarını gözlerine odaklayarak göz kontağı kurması için "Rüya, geç-ti..." diyordu. Kollarını genç kızın bedenine şefkatle sararak, ona güven verdi. Kasılmış bedenini açmaya çalışarak usulca okşamaya başladı. Onun varlığını hissetmeye, tıpkı kızın gibi erkeğin de ihtiyacı vardı. Şahin zalim, katil, ya da manyak de-ğildi. Hele bu yaşadıklarınaysa asla inanmıyordu. Şimdi bir suçlu gibi kaçıp, bir azılı katil gibi insanları dövdüğüneyse hiç inanmıyordu.

Şahin'in nefesleri kızın tepesindeki saçları havalandırır-ken, afallayan yüzünü göğsüne yaslamıştı. Çenesini tepesine yaslayıp, saçlarını okşarken, diğer eli de sırtını telkin ederek dolaşıyordu. Zaten çok geçmeden kız elinin altında yaprak gibi titremeye, üzerindeki şoku atlatıp gerçeğe dönmeye baş-ladı.

Şahin bir nebze geriye çekilerek, saçlarını yüzünden geriye çekerek gözlerinin içine bakmaya çalıştı. "Serçe... Bana bak!" Kızın yüzünü avuçlarının arasına alarak tere, toza karışmış burnunu sıktı. Göz kontağı kurarak, "Bana bak şimdi..." dedi yerde asılı kalmış bakışlarını kendisine çekerek.

Rüya sese riayet etmek istiyor, ama başaramıyordu. O ada-mı öldürmüş olabilirdi. Gözlerini yumup, içinde çoğalan ka-barmayı yutmaya çalışıyordu. Ağzındaki kimyasala karışmış safra tadı öyle sertti ki, içinden onları boşaltmak geliyordu. Bir kez refleks olarak öğürdü ve dengesini kaybedip öne doğru yalpaladığında, genç adamın güven veren bedenine yasladı. Elleriyle onun tişörtünün kıyılarını sıkıca kavrayıp çekiştirir-ken derin derin soluyordu.

Şahin kızın çenesini tutarak yüzünü kaldırdı. Rüya çekinik bakışlarını onun haşince parlayan donuk bakışlı yeşil gözlerine çevirince yutkundu. Dudakları büzüldü, yayıldı, kıvnıldı, hatta aralandı ama tek bir kelime dahi çıkmadı.

Ölçülü, hafif bir hoşnutsuzlukla bakıyordu Şahin yerdeki adama ama zalimce değil. Gözleri kısacık bir an kızın şakağındaki yaraya kayarak, duraladı. Başparmağını yaranın kenarına sürterek temizlerken, "Beni neden kurtardın?" dedi garip bir şekilde. Gözlerinde koyulan karanlıkla, sualine merakla cevap bekliyordu.

Yüzündeki afallama yayılırken Rüya kaşlarını hafifçe çatarak, "O..." dedi boğazını temizleyerek. Adamın sımsıkı tuttuğu tişörtünü bıraktı. Yanağını kavrayan iri ellerin üzerine ellerini koydu. Gözlerinin içindeki duru sular parlayarak titreyirken "O sana zarar verecekti..." diye inler gibi fısıldadı.

Şahin dudaklarını nemlendirdi. "Bu seni neden ilgilendiriyor?"

Rüya dudaklarını dişleyerek yüzünü aşağıya eğdi. Suçüstü yakalanan inkâr mekanizması savunmasız kalmıştı. Şahin çenesini tutarak inatla gözlerini gözlerinde istedi. Vahşi yeşillerinin içinde parlama yüz tutmuş keyif yüzüne yayıldı.

Kız bakışlarını onun gözlerinden çekip boynuna çevirdi. Hırsından kabarmış şah damarını ve yutkundukça inip kalkan âdemelmasını kısacık bir an seyretti. Dudaklarını yalamak istediğinde, teninin üzerinde gezen parmakla şaşkınca bakışlarını yukarı kaldırdı.

Sert ifadesindeki eğreti şefkate teslim olan Şahin yanağını hafifçe okşayarak "Beni neden kurtardın Rüya?" diye sorusunu yeniledi.

Kızın sesi sanki çok ötelere sıkışmış canhıraş bir kuşun sesi gibi çaresizdi. "Sa-sana vuracaktı..." Biraz duraksadı. "O seni silahıyla vuracaktı!" dedi bu sefer kendini açıklamaya alışarak.

Şahin dişlerini sıktı. "Salak musun sen? Silahı senin üzerine çevirebilirdi. Bunu nasıl düşünmezsin!" diye sertçe azarladı.

"O... O anda sadece, se-seni düşündüm!" dedi nasıl bir masumlukla dünyanın en güzel şeyini itiraf ettiğini fark edemedi.

Şahin'in, bu ufacık itirafla çırpınan kelimelerin sayesinde iç dünyası cennete döndü. Şimdi gözlerinin içi eşsiz bir mücevher gibi şahane bir ışıltıyla parlıyordu. Rüya onların öfkeyle çakan şimşekler olmadığını bilecek kadar, çok şey yaşamıştı onunla. Yanakları kızarmaya başladı ve hilal kaşlarının arasına gizlediği gözleriyle yüzünü düşürdü.

Şahin gergin gözüken kızın rahatlaması için kolunu okşadı. "Bu seni neden ilgilendiriyor Serçe? Beni vursaydı senin işine gelirdi. Benden kurtulurdun... Hep istediğin şey olurdu. Beni kurtarmak istemenin sebebi ne?"

Narin omuzlarını sarsarak, "Onlar kötü..." dedi kız birden düşünmeksizin.

"Ben iyi birisi miyim Rüya?"

Şahin hiçbir sorunun cevabını bu kadar sabırsız beklemediğini fark etti.

"Ben... Ben..." dedi, düşünemiyordu!

Kısacık bir an mantığını devreye sokarak dalgınca baktı. Ve titreşimle birden adamın neden bahsettiğini kavradı. Lanet olsun evet! Onu neden kurtarmıştı ki? Onu bayıltmaları, hatta ortadan kaldırmaları, işine gelirdi. Birden ruhu, pensenin arasına sıkışmış boncuk tanesi gibi daraldı. Yüreğine bir ateş düştü. Ona zarar vermelerini düşünmek... Nefesi bir anda duyulur bir biçimde gırtlığında takılı kaldı. İyi de, neden birisinin ona zarar vermesini umursayaydı ki..! Birden adamın yeşil yeşil zümrüt gibi yanan gözlerindeki pırıltılardan rahatsız olarak, yanaklarındaki elleri ittirdi. Ürkek bir şekilde bir adım geriledi.

Şahin tek kaşırı lakayitça kaldırarak, hesap sorarcasına bakmaya devam etti.

Rüya'nın elleri yanında yumruk oldu. "Ba-bana öyle bakmayı kes lanet herif... Seni kurtardığım falan yok... Sadece..." Biraz düşündü. Aklındaki tüm cümlelerin işlevsiz hâlini tarttı.

Alnı boncuk boncuk terle incecik parlıyordu. "Çünkü... Çünkü onlar daha kötü..."

"Ben iyiyim yani?"

"Öyle bir şey demedim. Sen de kötüsün ama onlar daha kötü..."

Yattı balık yan gider terimi bu olsa gerekti!

"Onların eline düşmektense, benim elime düşmeyi tercih edersin yani?"

Bu nasıl soruydu böyle! Tabii ki istemezdi!

Yok, azıcık bile istemedi değil mi?

Kız başını vakurca kaldırıp, burnunu kibirle kıvrırdı. "Hayır... O anda panikle olmuş, refleks içeren bir eylemdi o... Yoksa sen umurumda değilsin, hiçbir anlam teşkil etmiyor bir kere yaptığım." Kelimelerindeki anlam kaymasının fark edilmesine sevindi.

Şahin kıza yaklaştı. Genç kız bocaladıkça kızarıyor, kızardıkça yerinde huzursuzca kıpırdanıyordu. Gözlerinin içine bakarak, "Beni önemsiyorsun Serçe, itiraf et!" dedi içten bir sesle.

Kız tokat yese, ancak bu kadar çabuk irkilirdi.

"Ne... Ne münasebet be! Yok öyle bir şey!"

Şahin'in kalender yüzündeki kibirli duruş gitmiş, heyecanlı dudaklarına haylaz kıpırdanışlar, gözlerine yaramaz ışıltılar tırmanmıştı. "Benim için endişelendin..." Geniş göğsü gururla kabardı.

"Hayır..." diye yüksek sesle itiraz ederek haykırdı kız. Kuyruğuna basılmış kedi gibi cırlarken, vahşileşen pençelerini hemen çıkarmıştı.

"Benim için korktun..." diye devam etti adam, hoşnut bir sedayla.

"Ne münasebet..." dedi kız. Sesinin tonunun adama imkânsız olacağına dair ipucu vereceği ve yolundan çekileceğinin düşünmüştü. Oysa adam, olduğu yerde duruyor ve sanki ömründe hiç böyle eğlenmemiş gibi gözüküyordu.

Rüya iyice hırçınlaşarak genç adamın göğsüne ellerini yas-

layıp, rahatsız olduğu sıcaklıktan, sesindeki imalardan, içini titreten varlığından kurtulmak istedi. Adamı güçsüz elleriyle sertçe ittirdi ve ağlayarak yürümeye başladı.

"Senin için endişelendiğim falan yok katil herif... Sadece korktum... Bunu anlamak neden bu kadar zor..." Ve birden elini iri eller kavrayarak, onu çekiştirmeye başladı.

"Benim için korktun Serçe... İtiraf etmesen de, sesinde, gözlerinde gördüm..."

Ve kız kabullenmeyen gururuyla apansız durdu. O durunca, Şahin de bıkkınca bir iç germeyle durdu. Rüya sınırları boşalarak hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı. Şahin başını sarsarak yanına geldi. Yanağından süzülen her damla içini kanatıyordu.

"Tamam ağlama artık!" Bakışlarını etrafta ilgisizce dolaştırıyor, kızın yüzünden kaçınıyordu.

"Se-senin için endişelenmedim..." dedi hıçkırarak.

"Tamam, öyle olsun..."

"Hiç-hiç korkmadım bir kere." Burnunu seslice çekti.

"Tamam, korkmadın..." dedi adam tasdikleyerek.

"Ö-ödüm de patlamadı bir kere..." dedi kız masumca. Çocuk gibi ağzından balon çıkarmamak için tükürüğünü yuttu.

Şahin'in parlayan haşarı gözleri kıza döndü. Haylaz dudaklarının kıvrımları şumarıkça büküldü. "Ödün mü patladı... Hani nerede?" Sesindeki coşkulu alayı çok tatlıydı.

Kız hırçınlaştı. "Patlamadı işte... Seni hiç düşünmedim... Korkmadım... Sen ölsem umurumda olmazdı. Ardından bile ağlamazdım. Yas bile tutmazdım..." Takati yoktu onunla dalga geçmesine. Bu tavrını da kabullenmedi.

Şahin onun ifşa ettiği gerçeklerle, masum yüzündeki içini yaralayan suretine baktı kısacık bir an. Durgunlaştı. Ürkekçe yalvaran yaşlı bakışları karşısında, bir açıklama yapma gereği hissetti. "Tamam, sen bana karşı da hiçbir şey hissetmiyorsun! Anladım!" Bunun artık kocaman bir yalan olduğunu hissetti ilk defa!

Kız birden afallayarak yüzüne baktı. Şahin sinsice gülüm-

seddiğinde, kız dudaklarını büzerek “Hissediyorum!” dedi zalimce. Ve genç adamın dudaklarındaki haylaz gülümseme anında değişti. Kasıldı dudakları. Kocaman adamın kalbine bir kelebek kolonisi kaçmış, içinde naif kanatlarını çırparak raks ediyorlardı. Kızın gözlerine istekle bakarken ne hissediyorsun der gibi göz bebeklerinden soru yağmurları dökülüyordu.

Hırçınlaşan Rüya dişlerini sıkı. Adamın dibine kadar cesurca sokuldu. Toza karışmış ter kokusunu algıladığında, garip olan tiksintiyle burnunu kıvırmamasıydı! Sıcaklığını, kasılmış bedenini bile teninde hissettiğinde, garip bir ılıklıkla telaşa kapılmadı. Özgürlük hissetti bedeninde, yüreğinde tutsaklık... Burun buruna gelecek şekilde, ayaklarının ucunda cüretle yükselip, sofistیک bir tutumla gözlerinin içine baktı. Kahvelerin yeşillere olan akışı, sert ve haşindi. Şahin ruhunun ayazda kalmış bir tül gibi savrularak bedenini ürperttiğini hissetti. Sanki biri ensesinin kökünden aşağıya buz kalıplan bırakmıştı. Onun ayartıcı ısıısıyla mest olurken bedeni, kalbini eline alıp yüreğiyle stres topu gibi oynadığını bildirmedi. O anda bile Şahin’in iradesi zayıflamış bedeni kasılarak tepki verirken, kasıklarına saplanan arsız ağrının hazine saçmalığına sövüyordu.

“Ne hissediyorsun?” dedi katılmış öfkeli sesiyle buyurarak. Hoyrattı bakışları artık.

Kız hiç tereddütsüz “Ne olabilir?” dediğinde kibirli gözleri küçümseyen bir iradeyle kısıldı. Vakurca kalkan inatçı burnuyla, “Senin gibi bir adamdan hissedeceğim şeyin, ne olduğunu sanıyorsun? Dokununca korkuyorum, yaklaşıncaya tikişiniyorum...” dedi aslında tam tersini düşündüğünü, içinde çok başka coşkulu fırtınalar çıkarıp, her yerini hiç tatmadığı bir tutkuyla yerle bir ettiğini, kendisine saklayarak. “Senden her anlamda nefret ediyorum Şahin... Katilsin, zalimsin, kibirlisin, ukalasın. Sana verdiğim tüm tepkiler korkudan... Savunmasız beni, biçare tutsak ettiğini bildiğin hâlde yüksek egonla, bir de üzerimde üstünlük kurmaya çalışıyorsun... Er-

keklik bu mu? O zaman ben senin gibi erkekleri tanımak istemiyorum..." Çok ağır, yaralayıcı, hatta öldürücü zehir diliyle can alıcı bir üslup sergilemişti.

Şahin, hakaretlerin sardığı her kelimeyle nefessiz kaldı. Hiç bu kadar pislik hissetmemişti kendini. Adi, şerefsiz ve haysiyetsiz... Ve onun gözlerinde gördüğü o küçümseyen ifade, kalbine binlerce kızgın mızrak olup saplandı. Sığlaşan nefesleriyle, hiddetinden kabaran göğsü usulca kalkıp inerken, kırasıya sıkıldığı dişleri huşmundan sıklaştı. Yanak kasları sertleşti.

"İyi. Demek ki hislerimiz karşılıklı dil yumağı... Ben de senin için bu tarz şeyler düşünüyorum... Kibirli, beyinsiz, tırsak, hatta çokbilmiş gibi duran geri zekâlının tekisin. Senden kurtulduğumda, kutlama yapacağım..."

"Ben de senden kurtulduğumda yapacağım" diye misilleme yaptı kız gururla. İçinde inatla kabaran azgın bir nehir faaliyete girmiş, coşkunu bir şelale gibi gözlerinden akıp, yüreğindeki kırgınlığı tüketerek dışa vurmak istiyordu. "Evime döndüğüm gün, mahalleye ırmık helvası yapıp, çocuklara bir koli dondurma dağıtacağım."

"İyi..." dedi adam huşmundan kasılarak -onu, içinde öldürecekti öyle mi?

"İyi..." dedi kız vahşi bir kedi gibi tırnaklarını adamın etine batırarak... Ondan kurtulmasını, başkalarının kollarında kutlayacaktı, öyle ya! Bu onu daha çok telaşa kaptırdı. Sonra bu düşüncelerin içine çekilen kalbine kızarak, aklına protesto çekti. Hayır, ondan nefret ettiği bir gerçektir. İsteddiği kadının kollarına atlayabilirdi!

Bayan geveze, hazırcevaplık, iğneleyici alay, çekingenlik ve kapris gibi huyların o kadar tuhaf bir karışımıydı ki, yirmi sekiz yıllık deneyimi bile onun karakterini anlayabilmesine yetmemişti Şahin'in. Kuşlarla konuşsa, onların bile lisanını çözer, kendini anlatması daha kolay olurdu. Ama bu kız..?

Rüya da benzeri düşünceleri, bay çokbilmiş kibirli katil için düşünüyordu. Anlayışı kıt, bilgisi az, nezaketten yoksun,

dakikası dakikasına uymayan öfke makinesi, olgunluğa ve hoşgörüye yaraşmayan yabani öküz, tam bir hayvandı! Canı bir şeye sıkıldı mı, sinirli olduğunu zannederek millete ahkâm kesiyordu. Yaşamının bütün amacı okuyup ailesine kendini kanıtlarken, aynı anda Mustafa'yı ayartıp evlenmek olduğunu, tek avuntusu ise bu yaban ellerde gezmek ve dedikodulardan uzak durmak olduğunu bilmesine... Şimdi tek amacının farklı bir yöne kayarak bu akıl kethüdasına laf yetiştirmek, zalimlik alanında dahi olmuş adamla düello yapmak olduğunu yemin edebilirdi.

"İyi," dedi burnundan soluyarak. Adamın erkeksi kokusu genzine yayılıp, içini karman çorman bir duygu seline bırakıyordu... Paramparça!

"İyi!" dedi adam genç kızın ılık nefesiyle sarhoş olup, gözleriyle kalbi hızlanırken. Karmakarışık!

Şahin'in öfkesi bir elektrik fırtınası gibi kızın çevresinde çakıp duruyordu. Üstelik Rüya onun niye bu kadar öfkelenildiğini anlamıyordu.

"Abi valla bölüyorum cilveleşmenizi..."

"Kapa çeneni!" dedi ikisi de aynı anda haykırarak.

"Ama adamlar kendine gelmeye başladı... Artık bir an önce giderseniz, zarar görmezsiniz..." dediğinde Sefer, arka taraftan gelen çocuk sesi, ikisinin de keskin göz yırtıcı bir hayvan gibi Can'a odaklandı.

Çocuk bu bakışların vahşiliğinden ürkererek bir adım geri giderken, "Abi valla işinizi bölmek değildi amacımız... Biz bakmıyoruz zaten, gözlerimizi de kapatırız. Siz devam edin az biraz daha, biz yokuz zaten..." dediğinde saf saf, Sefer kafasına vurarak onu daha fazla saçmalamadan susturdu.

Daha olgun bir duruşla, "Abi biz hallederiz adamları. Siz gidin... Biz bağlar, polisi çağırırız. Sorun yok ama sizi bulmadan önce birileriyle görüştüler... Birileri daha geliyor olabilir..."

Şahin kıza cevap vermeye tenezzül bile etmedi. Kendini tutamayarak, içinde kabaran garip tepkilerine kızarak, benli-

ğini azarlamaya başladı. Çocuklar bile istemediği kadar çok şaşırmuşlardı onların bu etkileşmiş durumuna ve sarırmı kendisi onlardan daha şaşkıındı...

Kızın şaşkıınlığı belki de hepsinden fazlaydı! Rüya, Şahin'e afallayarak baktı. Adamın ılık nefesi teninden süzölüp, şakağından yanağına doğru salınan kâküllelerini havalandırıyordu. Yutkunarak titredi ve apansız dehşete kapıldı. Bu kadar yakınına ne ara gelmişti? Adamın dudakları kıpırdasa, öpüşmek içten bile olamazdı. Ne ara bu hâle gelmişler, içli dışlı kuzu sarması gibi olmuşlardı!

Şahin okkalı bir küfür savururken omzunun üzerinden, hükmeden duruşuyla geriye çekildi. İçindeki kabaran garip sataşmanın, sevincin ilk coşkusu geçtiğinde, kendisini başından beri bu kavgaya bilinçli atarak kızı sakinleşmek için çabaladığını anladı. Ona sataşmaktan, haz alıyordu! Lanet olsun, iyi ama neden?

Rüya hâlâ şoktaydı. Göğsü - rüyalarından çıkmayan o heybetli, olağanüstü göğsü- kızgınlıkla inip kalkıyordu. Sevimli yüzündeki o inatçı, tapılası çenesi ona doğru dikildi.

Şahin kendine kızarak Rüya'nın eline uzandı ve çekiştirerek ufaklıkların yanına yöneldi. Harabeden çıkmadan evvel, son öğütlerini de sıralayarak tembihlerde bulundu. "Gözüm kulağıın sizde, benden haber alana kadar yerinizden kıpırdamayın. Ve sakın bir vukuata karışmayın..." İşaret parmağını tehditle, tehlikeli bir sertlikle salladığında, tok sesi katıydı. "Sakın saçmalık yapmayın...!"

Sefer parlayan istekli bakışlarını heyecanla Rüya'ya çevirdi. Olgun bir beyefendi gibi nezaketle, "Abla gene gel, ama bu sefer çayımızı içmeye olur mu?" diye kibarca davette bulundu. Can yaşının getirisiyle heyecanlanarak öne atıldı. Çocuksu masum sesiyle coşkuyla kapıldı. "Bana gelirken o bahsettiğin hikâye kitabından getirir misin abla?" Kirli yüzü kızarıp, utana sıkıla soruyordu bunu. Rüya ufaklıklara şefkatle bakarken, burukça gülümseyerek başını salladı. "Getiririm..."

Sefer utanarak ama gururla gülümsedi.

Kız tam konuşacakken, Şahin hiç konuşmadan elinden tutarak kapıya doğru sürükledi. Rüya adamın ne yapmak istediğini anlayamadığından, karşı koymak istedi. Onlara tutmıyacağı vaatlerde bulunmasını ve umutlanmalarını sağlamasını istemiyordu.

Rüya'nın iki ufaklıkta asılı kalmış üzgün bakışları önüne çekilirken; Sefer, Can'ın kafasına vurarak azarlıyordu. Ve Rüya bu sefer onun neden kızdığını tahmin edebiliyordu! Kırılmasından korkuyordu sahip olduğu tek varlığının. Birilerine bağlanıp, yaralanmasından...

Motorun yanına geldiklerinde geri çekilerek, adamın ateş gibi yakan güçlü parmakları arasında sıkışan elini kurtararak ovuşturdu. Tedirgin bakışlarını etrafta dolaştırarak, dalgınca kolaçan etti. Hava güzeldi, güneş her yeri aydınlatmış, ortalığı kuş cıvıltılarıyla kuşatmıştı ama hâlâ biraz sert olan rüzgâr, insanın içini üşütüyordu. Bu yaz bu sene gelmeyecekti anlaşılan.

Öfkeden gözleri koyulan Şahin genç kızın yüzüne bakarak elindeki kaskı uzattı. Kız ona bakmayınca, "Tak şunu" diye hurpani bir tutumla buyurdu. Kız adamın sertleşen yüzüne, küstahlıkla parlayan sert gözlerine baktı. Etrafında dönen hareketlenme zaten Rüya'yı şaşkına çevirmişti. Bir de bu adamın dengesiz tutumu... Ne yapmaya çalışıyordu? Göz göze geldiğinde de, sanki gizli bir kuvvetin etkisi altında kalmış gibi, bakışlarını kaçıramadı... Aralarında kalın bir bağ varmış gibi kenetlendi bakışları, duyguları sakindi ama yürekleri hızlı...

Adamın taş kesmiş yüz hatlarından bir anlam çıkarmak, sert bir zırh kuşanmış maskeli suretinden düşündüğünü anlamak şu an itibariyle pek mümkün değildi. Ama zeki bir parlının hâkim olduğu sert bakışlarında, azgın göller gibi kabarmış yeşillerden küstah bir anlam seziliyordu. Dudaklarının hoyrat kıvrımları öfkeli olmasına karşın, vahşi yapısını saklayamamasına karşın ne kadar düzgündü. Sanki hoyrat dilini oradan sarkıtıp kırmaktan, hurpalayarak yaralamaktan korkar gibi germişti. Ona neler demişti. Hayır, Rüya ona saydığı

edepsiz hakaretlerden hiç de pişman değildi! Bunların hepsini ona hissettiği gerçeklerdi! O zaman şimdi karman çorman olmuş duygularına sığdıramayan içi, neden pişmanmış gibi ezi-liyordu? Adamı yoğun bir düşünceyle süzdüğünü hissetmiş gibi, başını çevirince, onun dikkatle kendisini izlediğini gör-dü. Rüya derhâl atik davranarak bakışlarını kaçırıp kaçırma-mak arasında tereddüt etti. Ama adamın karizmatik yüzünü kaplayan ifadesizlik maskenin ardındaki anlamı çözme isteği, hadsizce çoğalan merakı, onu olduğu yere çiviliyordu. Neden ona garip suçlamalarda bulunmuş ve Rüya bunlardan yarala-narak hepsini önemsemişti ki?

Bir anda harabedeki sessizlik, insanı kaygılandıran bir or-tama dönüştü. Günün ortasında, hem de peşlerinde katiller varken burada böyle dikilmek, cidden ahmakçaydı. Etrafta duyulan hiçbir ses de yoktu üstelik. Bu durum, kalp atışla-rının sesini kulaklarında nabız atışı gibi duymalarına sebep olamazdı, bu hiç iyi değildi.

“Rüya burada böyle durup bakışacak mıyız? Bak eğer sana bakmanı istiyorsan, bunu sonra bolca yaparım. Ama şimdi gitmeliyiz. Malum peşimizde uzun bir kuyruk var.”

Rüya kuşkuyla gözlerini kısıtı, sanki bir anlam, bir tepki yakalamış gibi sesi cesurdu. “Bana neden garip davranıyor-sun artık?”

Şahin kafasına huni takmış bir kaçığa bakar gibi gözlerini kısıtı ve tepkisel olarak başını sarsarak, “Sana, nasıl istiyorsam öyle davranıyorum!” dedi.

Bu yapmacık hareketi Rüya’nın gözünden kaçmayınca, cesurca bir adım attı öne. Aradaki mesafeyi cüretle kısalttı. Dişlerini sıkarak, “O zaman ne istiyorsun benden be adam! Sapık senin... Manyak senin... Al katillerini de, yok ol çev-remden...” diye dişlerinin arasından haykırdı.

Şahin esrarengiz bakışlarla genç kızın masum yüzünü süz-dükten sonra, Rüya usulca tekrarladi: “Şahin, beni neden ya-nında istiyorsun?”

İçinden okkalı küfürleri savuran adam, “Kahrolayım bili-

yorsam, ama istiyorum işte..." dedi ağzının içinde homurdanarak. Ve açıkta kalan ufacık mesafeyi kapatıp, elindeki kaskı artık alışlagelmiş bir ritüelde kızın kafasına geçirdi.

Rüya ellerini kaskın üzerine koyarak "Beni neden öptün?" diye sordu.

Şahin omuzlarını sarstı. "Canım istedi."

"Sen her canının istediğini öpüyor musun?" dedi kız içi kasılarak. Sorduğu sorudan pişman olmuştu ama iş işten çoktan geçmişti.

Şahin o anda garip bir tutuma büründü. Hercai yüzünde çapkınca açan sınımsız gülümsemesiyle edepsiz edepsiz sınıtı. "Sadece istediklerimi sanırım..." Gölleri kışkırtan yeşil gözleri ne kadar güzel parlıyordu. Kız bir an o göllere çınlıplak daldığını ve içinde kaybolduğunu hissetti.

"Ama sen istediklerimden değildin. Üstelik öpüşmeyi bilmeyen beceriksizlerle vakit kaybedecek ergen kaygılarını geçeli çok oldu... Yani tatminsizsin..."

Kızın hakaretiyle irkilirken, içinde bir kıskançlık peydahlandı. Başkalarını monoton bir biçimde öpmek, bu kadar heyecanlıydı öyle mi? Suçlayıcı bir üslupla, "Benim ilk öpücüğümü çaldın... Senin için değersiz olan o şey, benim için her şeyden daha kıymetliydi ve ben bunu sana vermeyi asla istemedim... Onun sahibi sen değildin..."

Şahin'in yüzünde açan tüm o karizmatik neşe anında jeneratörü bozulmuş AVM ışıkları gibi söndü ve birden gözlerindeki koyuluk zalim, serkeş, hatta karanlık bir surete büründü.

"Ama ben aldım. Senin her anlamda ilkin oldum" dedi ona bunu unutmamasını nasihat eder gibi kızgınca. Sanki, sonunda olacak der gibi, "Kaskını tak!" diye tısladı.

"Nereye gidiyoruz yine?"

Şahin umursamadan arkasını dönerek, seri bir hareketle motora bindi.

Bu sefer Rüya alamadığı cevapla bocalarken bile, lafını ikiletmedi ve kaskın tokasını kendi taktı. Motora bindiğinde, karmaşık duyguların denizinde batmamak için sert kulaçlar

atıyordu. Yine ellerini motorun koltuğuna sabitleyip pençesini derine geçirdi ama genç adama inatla sarılmadı. Hayır, onu can simidi olarak görmeyecek, aklını başına alıp en kısa zamanda derhâl kurtulacaktı! Yoksa... Yoksa kalbi bu işi, çok kötü, hüsrarla bitecek bir film kadar dram içereceğine söylüyordu her şeyi. Ondan ayrılırken, artık kaybettiğinin sadece özgürlüğü olmayacağını kalbi itiraf ettiğinde, beyni ahmak kalbine ısrarla fısıldıyordu.

“Asla onu düşünmeyecek ve geriye bakmayacaksın!”

Kızgındı ve tüm dengesi altüst olmuştu. Düşündüğünü yaptı ve sarılmadı ona, açıkçası garip bir tepkiyle Şahin de bunu talep etmedi. Bekledi ve kız bir eylemde bulunmayınca, öfkeyle ağzının içinde homurdanarak motoru yerinden kaldırdı.

Yaklaşık yarım saat sonra Fatih’in keşmekeş pazar kalabalığından soyutlanarak, büyük mağaza caddesine giriş yapmışlar, ama arka sokaklardan ilerleyerek tedbiri elden bırakmamışlardı. Yakıcı güneş tepelerinde tüm ihtişamıyla parlarken, insanlar sabahın köründe henüz sokaklara dökülüp alışveriş çılgınlığıyla talana başlamadığından sebep, etraf hayli تنها duruyordu. Şahin ufak, butik tarzı bir mağazanın önüne motoru çekerek, kontağı kapattı. Dikkat çekmezlerdi burada. Tabii bu inşaat işçisine dönmüş kıyafetleri kızıl bir bayrak gibi her ne kadar ben buradayım dese bile... Etrafta birçok irili ufaklı mağaza vardı. Aradıklarını bulacakları bir yere benziyordu. Bakışlarını titizce arkalarını kolladı ve gelen giden var mı diye kolaçan etti. Rüya onun motordan inmesinin ardından aşağıya indi.

Şahin kıza sert bir bakışla yaklaşıp, elini kavradı. Parmaklarını ceza verircesine sıkarak “Sakın ağzını açıp, yardım dileme, canını yakarım Serçe. Yemin ederim yakarım çünkü sabrım tükendi...” dedi o eski, sert, düz hâline bürünerek.

Onun sözlerine aldırmayan Rüya bakışlarını cıvı cıvı sokakta dolaştırırken heyecanla suskunluğu tercih etmişti.

Şahin onun niyetini anlayınca, "Sakın!" diye tıslayan bir sitemle durdu.

Ona aldırmayan kız heyecanla, on katlı bir merdiveni tırmanmış gibi derin derin solumaya başladı. Şahin bunu da fark etti. Birden genç kızı omuzlarından kavrayarak, park hâlindeki beyaz bir arabaya yasladı. Tehditkâr bir duruşla gözlerinin içine baktı. "Rüya, çılgılık atarsan, tek bir kişiden yardım dilerirsen, ben fark etmeden bir hata yaparsan, ağzını dudaklarımla kaparım... Öpüşmek istiyorsan bağır, seni herkesin içinde baştan çıkarmamı istiyorsan birisine işaret çak..." dediğinde genç kız ürkek gözlerini kırıpıştırarak, titrek parmaklarını dudaklarına koydu ve sanki ona bu dediklerini şimdi yapacaktı gibi, başını olumsuz anlamda iki yana salladı. Şahin kızın bu ürkek ve tedbirli hâline öfkelenerek dişlerini sıktı. Dudaklarına kapadığı titrek ellerine gözlerini dikerek, "Eğer kaçarsan, o zaman daha başka cezalar düşünmeliyim..." diye sırf kılığına kızın kalbini yerinden söktü, ama bu aşkla değil, korkuyordu.

Kızı, kendi silahıyla vurabileceğini artık biliyordu!

"Bana elini süremezsin..." dedi Rüya elinin altından boğuk çıkan sesiyle. Ürkek kahve gözlerini çevreleyen kelebek kanadı kirpikleri sıkça kırpışarak, yanaklarını gölgeliyordu. Yüzüne güneş düştüğü için her ne kadar kir içinde olsa bile, o çikolata kahvelerinin rengi açılmış ve pırıl pırıl parlayan çamurlu sular gibi dikkat çekici olmuştu.

Şahin istikrarlı bir duruşla hafifçe öne eğilerek, dudaklarını Rüya'nın şakağına yaklaştırdı. Orada ufacık bir yüzülmüş deri vardı. Dudakları şefkatle üstüne kapandı. Onun masum temasıyla Rüya'nın elleri tüm gücünü tüketerek, yanına salınırken, dudaklarından sesli bir nefes salınmıştı. Beyninden bedeninin her yanına bir karıncalanma ve uyuşukluk salındı. Ansızın zaman kısacık bir an durdu. Onun ufacık temasıyla, içindeki karanlıkların bir anda aydınlandığını zannetti. Gözlerinde flaşlar, yüreğinde bombalar, karnunda festivallerin havai fişekleri patladı. Sanki benliğinde gizli yerlere, sırlı duygulara

yeni kapılar açılıyordu. Etrafındaki tüm sesler kesilmiş, yüreğinin atışlarını en ufak ayrıntısına kadar, kulaklarında nabız atışıyla hissedebiliyordu şimdi. Adamın ılık nefesine karışmış titrek solukları içini titretiyordu. Geriye çekilen Şahin'in ise gözleri titreyen aralık dudaklarına takılmış izliyordu.

İçindeki ateşten dudakları kuruyan Rüya, "Be... Beni öpme..." dedi yakararak boğuk sesiyle. Titreyen bacaklarını ayakta tutmak için çabaladı.

"Seni istediğimde öperim... Artık buna engel olamazsın..." dedi ona kulak asmayıp kafa tutarak. Gözlerinde beliren ışık kaybolurken, onun yine dişlerini sıkarak, "Ansaneri" dediğine şahit oldu kız. O garip dilde küfür mü etmişti yine? Haşin kaşları çatılarak, sadist yüzünü gölgelemişti. Kesin küfretmişti.

"Neden?" dedi kız titrek bir itirazla.

Kaşları koyularak çatılmış adam "Canım istiyor" dedi garip bir ısrarla.

Şahin genç kızı hırsıyla kendine çekmek için bir harekette bulunmadı. Oysa onu kollarına alıp, 'her şeyin yakında geçeceğini, kesinlikle hiçbir şekilde ona zarar vermeden serbest bırakacağını, özgürlüğüne kavuşacağını' kulağına defalarca fısıldayarak tüm kaygılarını yatıştırmak istiyordu. Fakat aynı anda onu kaybetmekten korktuğunu kendine itiraf edemediği için de, hırçınlaşıyor, bilinçsizce kabalaşarak canını yakıyordu.

Rüya ona afallayarak bakarken hafif bir rüzgâr saçlarını geriye savurdu ve elmacık kemiğinin yanındaki morarma meydana çıktı. Düşerken vurmuş olmalıydı, zaman geçtikçe morarmaya başlamıştı. Şahin usulca uzandı ve kızın korkudan titreyen bedenine aldırmadan, yanağındaki morlukta parmaklarının ucunu hafifçe dolaştırdı. Rüya acıyla yüzünü eksitip, derin derin solurken, daha garip bir tutum içine sürüklendi. Sadece çok değerli bir eşyaymış gibi, sokakta oynarken düşen ufak bir çocuğu teselli eden bir babanın ılımlı şefkatiyle, usulca başını eğdi ve yarasını öperek, "İyi misin?" diye

sordu. Kız, yüzüne tokat atmış gibi sımsıkı kapadığı gözlerini açarak adama baktı. Sanki hayal görüyor gibi şaşkıncı.

Onun bu hâliyle içi ısındı ve eğer Şahin kendini frenlemezse, onun kaşık kadar ufak ürkek yüzünü avuçlarının arasında tutuyor ve her yarayı tek tek öperek tedavi ediyor olurdu.

Bir an dişlerini sıkarak gözlerini yuman Rüya, kirpiklerini havalandırdığında, buğulu bakışları geriye çekilmişti. İsyân ederken gözleri, genç adamın durgun ve düşünceli gözleriyle çakışmıştı.

Şahin kızın yanında titreyen eline baktı. Hiç tereddütsüz ufacık narin elini avucuna aldı. Teninin üzeri yer yer yüzülmüş ve kanamıştı. Genç kız adama şaşkınca bakarken nefes almadan; o, acısını almak isteyen şefkatli dudaklarını yarasının üzerine değdirdi. Ve Rüya içine çektiği soluğunda boğulurken, "Özür dilerim," dedi ilk defa içten bir biçimde.

Kız o anda dünyayla iletişimini kesmişti. Aklını toparlamadığından neredeyse "Neden?" diyecek kadar kendinden bağımsızlaşarak, mantıklı düşüncelerinden soyutlanmıştı.

Az sonra duygularının manifestosuna direnemeyen Şahin yavaşça dudaklarını geri çekti. Gözlerinde bir umutsuzluk okunuyordu. Kaybetme korkusu muydu bu? Yoo, sanmıyordu! Bu düşünce saçma olurdu! Şahin, kanayan parmaklarına hafif bir öpücük kondurdu. Bu usul, merhamet ve sahiplenme içeren şefkatli temas, iki ayrı insanın ruhlarının birleştiğinin kanıtıydı. Aşkın ilk cemresinin, yüreklerindeki yasaklı toprağa kök salıp, can suyuyla beslendiği an...

Rüya hafifçe öne eğilerek kaçmak isteyerek, "Ba-bana böyle özgürce do-dokunmanı istemiyorum. Be-ben..." dedi ve bocalayarak birden ne söyleyeceğini unutunca, ağlamaklı bir hâlde haykırdı. "Bana dokunmaktan vazgeç!"

Şahin ellerini ateşte yanar gibi geri çekti. Tabii küçük salak ona dokunanın, o geri zekâlı olmasını istiyordu. İçi karardı ve zalimleşerek kızı göğsünden geriye ittiğinde, Rüya sarsak bir adımla geriledi. Ve sırtı sert metale acıyasıya dayandı. Şahin arabaya yasladığı kızın üzerine eğildi. Kız arabayla bir bü-

tün olduğu hâlde, onun güçlü bedeni bedenini kuşattığında, kamuna saplanan ağrıyla artık kesin olarak emindi ki, yakında ishal olacaktı! Yoksa bir insanın karnında neden durmaksızın kuş çiftliği kurulurdu ki?

Şahin yüzünü kızın kirden görünmeyen tırsak yüzüne eğerek, arada kısacık bir mesafe bıraktı. Onun nefesini teninde hisseden kızın bedeni, beynine kulak asmayarak asi oluyordu. Ona tepki veriyordu. Buna kızıp dişlerini sertçe sıktığında, çenesi acıdı. Elini adamın göğsüne dayamak gibi en ahmakça bir tepkiyi verdi. Sözde onu ittirecekti ama sert ve sıcak tene yaslanan avucunun içinde, onun kuvvetli kalp atışlarını hissedince ne yapacağını unuttu.

Şahin kızın ince bileğine parmaklarını, kelepçe gibi sardı. Başparmağıyla bileğindeki ince nabız atışına ulaştı, ince damarda coşkuyla hızlanan nabzına parmağını dayayarak tahrik edici bir uslulukla hafifçe okşadı. Kızın kalbi, yüz yirmi atış sonrasında nihayet yavaşlamaya başlayınca, "Rüya, uslu duracak mısın?" diye sordu onun kırmızı yanaklarına bakarak. Dokunuşlarından hoşlanmıyor, ama tepki veriyordu bu tırsak Serçe. Şahin buna hem kızdı, hem garip bir egoyla sevindi. Bakışları cevap beklediği kırmızı, ufacık, tatlı ağzına kaydırdı. İçinden yüreğine sıcak bir şeyler aktı.

Rüya adamın göğsündeki elini hemen çekerek, parmaklarının ayartıcı ısrarından tenini kurtardı. Bu iyi olmuş, az da olsa kendini toparlamıştı. "Durmayacağım. İlk fırsatta senden kaçıp, hem seni, hem yaptıklarını unutacağım!"

"Ne yaptım mesela?" dedi adam hırsından dudağının kenan seçirirken.

"O... O adamları öldürdün!" dedi tereddütle.

Adam sesindeki pasif titremeyi hissetti. "Emin misin?" Sorusu kendisi içinde önemliydi.

"Öldürmedin mi?"

"Ben öyle bir şey söylemedim," dedi Şahin kızın duygularıyla oynayarak.

Rüya bunu duyunca gereğinden daha sesli bir nefes verip,

zorla sakinleşmeye çalıştı. İçinde öfkeye ayrılmış bir yer vardı; derinlere gömmek için açtığı bir oyuk. Kendine ket vurması sayesinde ürkekçe bir tavırla o oyuğa tutundu. Şahin yüzüne hoş bir gülümseme kondurdu. Rüya görüntüsüne biraz donuk, hatta ahmakça, zorlama bir cesaret takındı. Gerçek yüzünün, ürkek tavrının ortaya çıkmasına asla izin veremeyecekti.

Şahin ısrarla, "Sen söyle... Hangisini yaptım ben? Gördüklerin, gerçek mi?" dediğinde elini kızın hızla atan kalbinin üzerine koydu. Kızın yumuşacık göğsü, elinin altında hızla kabarıp iniyordu. Heyecanlandıkça, kuş gibi çırpınan paniklemiş kalbiyle titriyor, titrek nefesleri şişmiş burun deliklerinden genişleyerek salınıyordu. "Burası ne diyor Rüya? Ben kötü birisi miyim? Buna inanıyor musun?"

"Sen... Sen..." dedi karmakarışık olmuş bir zihinle. O dokununca tepkileri karışıyor, ona olan savunma mekanizması zayıflıyordu. Üstelik düşünemiyordu. Buna lanet etti. "Elinde silah vardı! Adam kanlar içindeydi..."

"Tetiği çekenı gördün mü? Ya da beni tetiğı çekerken gördün mü?"

Kız yaşla parlayan gözlerini kırpıştırmadan, başını iki yana salladı. Elinden geldiğince soğukkanlı bir tavırla "Ama az önce de adamları dövdün!" diye itiraf etti.

"Eğer ben onları engellemeseydim, sana ve bana zarar vermeleri işten değildi?"

"Kaçamadık, yakalandık... Bu zarardan da, bir fayda sağlanamadı..."

"Çünkü sen sürekli ufak bir çocuk gibi sızlanıyorsun. Benim lafımı dinlemiyorsun ve asi oluyorsun. Bir de sürekli senin varlığıyla uğraşıyorum bu da ayrı bir konu. Ansaneri..."

Öfkeyle bakıyordu Şahin ona. Sanki yanında olmasından hoşlanmıyor ve hayatına girdiğı için suçluyordu.

"Ben... Ben gitmek istiyorum ve sen beni bırakmıyorsun. İşte bırak beni kurtul!"

"Bu iş açığa çıkana kadar, bırakamam! Bak sen bile inanmıyorsun masum olabileceğime..."

Rüya'nun gözleri irice açılarak, dudakları aralandı. Afallayan bir tutumla, "Masum musun?" dedi heyecanla.

"Masumum desem, inanacak mısın?" diye sordu adam ciddi bir merakla.

Kız kısacık bir an düşündü. İnanır mıydı? Neden ona kızamıyor, nefret edemiyor ve hatta ele veremiyordu? Şahin parmaklarını yanaklarında usulca dolaştırıp, kirden kazık gibi olmuş bir tutam saçı teninden alarak kulağının arkasına attı. Kız düşüncelerinden sıyrılarak, onun minnacık temasıyla titremeye başladı. "Yapma bunu bana! Oynama!" dedi titreyerek. İsyan eden sesinin nasıl bu kadar güçlü çıktığına kendi de şaşırdı.

Adamın yüzündeki ifadeyi anlamaya çalıştı ama Şahin'in düşündüğünü tahmin etmek bile güçtü. Sadece çenesinin altındaki ufak bir adalenin titrediği görülüyor, bu da onun ne kadar tedirgin olduğunu açıklıyordu. Ve ağzından dökülen sözcükler bir bıçak gibi Rüya'nın yüreğine saplandı: "Rüya... Ben kötü birisiyim..."

Kızın yanağına iri birkaç damla süzülürken, "Be-belki değildir..." dedi umut eder gibi. "İyi birisidir!" Cansız sesiyle yakanır gibiydi. Ve buna asla inanmak istemediğini o anda fark etti.

Şahin'in gözleri o damlada takıldı. Dudaklarıyla tenine dokunmak ve ruhundan sildiği gibi teninden de kazımak istedi ama yapmadı. Eli yumruk oldu yanında. Arabaya dayanan kolundaki adaleleri kasılarak titredi. "Belki değildir... Sen hangisine inanıyorsun? Ben kötü biri miyim?"

Kız başını çevirince, bakışları burnunun dibindeki kasılmış koluna kaydı. "Ben... Ben sadece beni bırakmanı istiyorum. Bak birisine bir şey demem. Beni az da olsa tanıdın... Ağzımı açmam..."

Şahin alaylı bir kahkaha patlatmak istedi, "Tabii ağzını açmaz, diüni çıkarmaz, kulağını tıkar, gözlerini yumarsın... Beş maymunum benim..." dediğinde maytap geçerken, kız hırçınca ona baktı. Şahin ciddiyetle, "İşte bu oyunu oynaya-

cak, en son kişi bile sen olamazsın Serçe. Sen masumsun! Kötülük ne bilmiyorsun... Birisinin kuyruğunu titretmesi yeter, o saf zihnini çalıştırması için..." Bakışlarını iç gererek etrafta dolaştırdı. Yanlarından birileri geçti onlara şaşkınca bakarak ve adam gerçeğe döndü. Eski sert hâline bürünüp, çabucak kabuğuna çekildi. "Şimdi beni dinle ve sakın beni ele verecek tek bir kelime, eylem ya da düşmanlığımı kazanacak bir hamle yapma! Bana güvenmiyorsun değil mi?" Kız onun sualine yalan söyleyerek, kabullenemediği düşüncelerini es geçti. "Güvenmiyorum!" Bunu destekler gibi başını olumlu anlamda salladı.

"İyi, güvenme, çünkü artık ben de kendime güvenmiyorum."

Ne yazık ki sonunda adamın tavır ve hareketlerinin uyardığı nefret, kendisine karşı duyulan sevgiyi söndürdü. Çünkü kibirli, kendisini ondan üstün gören, her şeye burun kıvıran bir adam olduğunu anlamasını sağlamıştı. Ona güvenmemeliydi evet! Birden benliği Şahin'i ve Mustafa'yı birbiriyle kıyaslamaya değer gördü. Bu suratsızlığı, sevimsizliği, nezaketsizliği, Mustafa'daki düşünceli hâliyle bile kıyaslanamazdı. Evet! Ama neden Mustafa'yı bu su aygırı kılıklı adamın yanındayken, hiç ama hiç hatırlamamıştı! Oysa bir zamanlar Mustafa, hayat dolu ve sokulgan bir adam olarak zihninin her anını meşgul ederdi.

Şahin kızın düşünceli hâline aldırmayarak eline asılıp içeriye girdiğinde, mağazadaki yardımcı kız derhâl öne atılıp "Bayım, bu hâlde içeriye girmezsiniz?" diye irilmiş gözleriyle onların perperişan hâllerine baktı.

Şahin umursamaz hareketlerle cebinden çıkardığı iki yüzlük banknotları kasaya koyarak "Bir kaza geçirdik, üzerimize bir şeyler alıp çıkacağız. Korkmayın hırsız ya da dolandırıcı değiliz, sadece ufak bir kaza geçirdik..." diye isteksizce izahat verdi.

Tezgâhtar kız paranın sıcaklığına yenilip gülümseyerek, öne çıktı. Kısacık sert bir bakışla arkadaşını uyararak, "Tabii

buyurun siz geçin, ben size kıyafet getireyim..." dedi iki gezginin, kirden pastan görünmeyen hâllerine korkuyla bakıp, bedenlerini kavramaya çalışarak.

Kızın ne yaptığını zeki bir duruşla kavrayan Şahin, sert bir bakış atarak "Dur!" dediğinde kız birden durarak yutkundu. Keşke her zaman bu kadar söz dinleyen birisi olsaydı, işi ne kacar kolay olurdu.

"Bana, seni boğazlayacakmışım gibi korkarak bakma hanımefendi. Sadece önce lavabonuzu kullanabilir miyiz, onu soracaktım." Kız adamın açık sözlülüğüne şaşırıp, tereddütle bakınca Şahin başını sallayarak iç gerdi. "Ücretini öderiz, merak etme."

Ah paranın sıcak yüzü, ne kapıları açıyordu!

"Tabii efendim, alt katta lavabomuz var ama ufak..."

Şahin aldırmaksızın Rüya'nın elini kavrayarak, kızın peşinden alt kata yöneldi. Yardımcı kızın açtığı kapıdan içeri başını uzatarak şöyle bir göz gezdirdi. İki kabinli ufak bir yerdi. Rüya'yı ufak lavaboya sokarak, sertçe baktı: "İşini çabuk bitir!"

Rüya kolundaki eli silkelemeye çalışarak dişlerini sıkı. "Ben de jakuzide biraz keyif çatarım demiştim..."

Gözleri sertçe parlayan Şahin Rüya'yı uyarıp, yardımcı kızın duyamayacak mesafede durduğuna emin olunca, "Çok konuşma Rüya... İnsanları işkillendirmeye de çalışma, bu senin için hiç iyi olmaz..." diye tehdit etti.

"Ne yaparsın..?" dedi kız artık sabır kovası dolarak.

Genç adam birden öne geçerek, merdivenin başında duran kıza kısacık bakış attı. Kızın görüş alanını iri gövdesiyle kapayarak, genç kızın çenesini sertçe kavrayıp, sanki cilveleşen iki aşık imajı çizerek kendisine yaklaştı. "Canını yakarım Rüya... İnan bana, canını yakarım... Hem senin, hem onların..." diye çalışan kızları öne sürerek, kızın bam teline bastı.

Rüya genç adamın koyulmuş gözlerinden gözlerini çekerek omzunun üzerinden onları utana sıkıla dikizleyen kıza baktı.

"Yapmazsın? Onların bir suçu yok..." dedi kısık sesiyle.

Şahin kaşlarını çatı. Yüzünden geçen hiddetle kız yapacağından emin oldu. "Şimdi, bedenin ne?"

"36" dedi kız dişlerini sıkarak.

"İç çamaşırının, bedenin ne?" dedi adam kaşlarını çatarak.

"Sana ne be..!" dedi kız dişlerini sıkarak. Bu kadarı da fazlaydı. Çenesini elinden kurtarmaya çalıştı ama beceremedi. Şahin derince iç gerdi. "Sana bedeninin, ne dedim? Kokarca gibi dolaşamazsın..."

"Bu seni ilgilendirmez... Çöpe ittirdiysen kokusuna katlanacaksın..."

Şahin kızın duygusallığını ve utangaçlığını hedef alarak misilleme yaptı. "O yumuşak şeyler sırtıma yapışıp, aklıma karıştırırsa ilgilendirir... Şimdi bedeninin ne, söyle!"

"Sana sarılmazsam, onları hissetmezsin..."

"Rüya... Söylüyor musun?"

"Söylemiyorum... Sana ne onlardan?"

Ve kız bedenine temas eden hırpani ellerle dehşete kapılarak, apansız çılgılığı bastı. Şahin kızın tek göğsünü bir eliyle sertçe kavrayarak ölçerken, "Çok büyük değilmiş... Küçük de değil..." dediğinde utanmazca, Rüya dizlerinin bağının kesildiğini, nefesinin ciğerlerini yoklamaya çektiğini fark edemedi. Yanakları, lanet yanaklarından duman çıkıyordu sanırım.

Bedeni hayâsından kızarıırken, çoktan yaşaran gözlerinden sebep hiçbir şey göremiyordu. Panik hâlde adamın elini göğsünden ittirirken, arkalarındaki kız kıpkırmızı bir suratla öksürerek, çoktan orayı terk etmek için hareketlendi. "Ben yukarıdayım efendim, bir isteğiniz olursa..." dediğindeyse Şahin, Rüya'nın ağlamaklı yalvaran gözlerine bakarak "Seksen beş B!" dediğinde kız merdivenin başında durdu. "Efendim," dedi şaşkınca.

"Seksen beş B iç çamaşırını takımı ve 38 beden... Kot ve tişört olsun." İstedığında ne kadar nazik olduğunu göstermek ister gibi "Lütfen," dedi kibarca.

Kız kekeleyerek "Ta-tamam..." dediğinde bu karizmatik

centilmen adama, Rüya bir kedi gibi hırçın hâlde adamın hâlâ göğsünde duran elini ittirdi. Kalbi karnında atarken, "Lanet olsun, onlara nasıl dokunursun? Onlar benim hazinem..." diye her şeyi unutarak cırlamaya başlamıştı. Şahin bir anda çevik bir hamleyle kızın omuzlarını kavradı. Parmakları vahşi bir sertlikle etine batarken, lavabonun kapısına yaslayıp, bedenini üzerine yükledi.

"Bana bak kızım, sana soru sorduğumda cevap vermezsen, sonuçlarına katlanırsın."

"Ben senin kızın değilim..."

"Sen benim serçemsin! Tırsak serçe! Kabullen ya da kabullenme, sen bir süre benimsin!"

"Ben senin hiçbir şeyin değilim... Senin de değilim."

"Şimdi içeriye girip temizlenecek misin?"

"Hayır, seni kaçık!"

"Ben yaptırayım mı? Mesela çok güzel kadın soyarım... Yapayım mı?" dedi adam gözlerinde hevesle geçişen ışıklar eşliğinde.

Kız birden irilmiş gözlerini açarak, "Ha-hayır!" diye derhâl atıldı.

"İyi o vakit. Hadi gir içeri temizlen, beni yorma... Gerçi ben böyle yorulmadan pek şikâyetçi olabileceğimi sanmıyorum ya..."

Rüya adamın kapıya yasladığı ellerine utanç içerisinde bakarak, kollarının arasında kafese tıklmış serçe gibi hapis kaldığına isyan etti. Bayılmamak ne kötüydü! Koluna tırnağını geçirip indirmeye çalışarak, "Çek ellerini üzerimden!" diye ürkekçe haykırdı.

Şahin daha hareket edemedi, "Efendim istediklerinizi getirdim" dedi arkadaki kısık ses.

Şahin kıza hiç bakmadan "Bekle" diye buyurdu. Yüzünü gerç kızına eğerek "Ağzını açmaya çalışırsan, bir daha asi olursan... Ve kaçmaya çalışırsan, seni bulurum Rüya. Yemin ediyorum bulurum. Ve bu kadar yumuşak bir Şahin bir daha göremezsin etrafında... Laf dirle, sertlik görmezsin..."

Rüya adamın bedenini tüm sırlarını artık hissediyordu. Kaslarının sertliğini, bedenini ne kadar yakıcı bir ısıya sahip olduğunu ve... Aman Yarabbi! O şey... O düşündüğü şey olmazdı değil mi? Dudakları arandı, kelimeleri de nefesleri gibi donup kaldı.

“Nefes al Rüya!” diye ağzının içine soludu adam. Keyifliydi.

Kız ilk defa buyruğuna sorgusuz sualsiz itaat ederek, usulca nefes almaya başladı. “Böyle... Nefesini tutma... Sen bana canlı lazımsın.” Yanaklarındaki kırmızılığa baktı. “Bu sana karşı olan bir şey değil. Erkeklik hormonu, üzerine alınma!” dedi dudaklarını gererek. “Yoksa senin sıska bedeninden tahrik olmak hayal biliyorsun...” Gözlerinin içine baktı. “Beni kızdırınca, olanları gördüğüne göre... Kaçmayacaksın, değil mi?”

“Çe-çekil...” yutkundu, “üzerimden, ka-kaçmayacağım!” diye kekeleyerek palavra sıktı.

Şahin üzerinden kalktığı anda, kızın bacakları titremeyi geçmiş, tutmuyordu artık. Onu hissetmişti. Bir erkeğin sert gücünü ve bedeninde nasıl bir etki yaptığını keşfetmişti ve korkmuştu. Şahin geriye çekildi. Hemen geride, gözlerini duvara dikip, sözde onları dikizlemeyen kıza yaklaştı. Elindekileri biraz kabaca alarak Rüya’nın yanına geldi. Yüzüne bakamayan kıpkırmızı olmuş kızın eline kıyafetleri tutuşturdu.

“Hadi giyin, seni burada bekliyorum.”

Rüya bacakları titreyerek elindeki kıyafetleri kirlenmesin diye, uzakta tutarak içeriye girdi ve kapıyı çarparak kapadı. Sırtını kapıya yaslayarak gözlerini sımsıkı kapadı. Kalbi vahşi bir doğan gibi göğsünü dövüyordu. Adamın teninin sıcaklığını, nefesinin ılık mistik esintisini ve ayartıcı sesindeki ezgiyi, hâlâ tüm gerçekliğiyle hücrelerinde hissediyordu. Derin bir soluk alarak, ellerini göğsünde birleştirdi. Ona ne oluyordu? Bu duyguyu nasıl tanımlayabilirdi? Tanımadığı bir adam için neden böylesine düşünceliydi? Ecel terleri döken ruhu, ızdı-

rapla kasılırken, "Neden hayatıma girdin?" diye isyanla mıldandı.

Şahin bakışlarını merdivenin başında sessizce bekleyen genç kıza çevirdi. Rüya lavaboda temizlenirken, biraz kafa dinleyebilirdi. Hercai bir duruşla göz kırparak sordu. "Benim için neleriniz var?"

Kız kıpkırmızı suratla sırtarak "Sizin reyon yukarıda efendim... İsterseniz size yardımcı olabilirim..." dedi arsızca bedenine göz gerdirerek. "Yok, sen hanımefendiyi bekle ve buradan gitmesine müsaade etme yeter... Biraz tartıştık, gön-lünü almadan ortadan kaybolmasın" diyerek sakince bilgilen-dirdi.

"Bunu size o mu yaptı?" dedi kız üzerine bakarak kıkırdadı.

Şahin kızın neşeli gözlerine bakıp, "Evet... Kadınlar ve kıskançlıkları..." dedi şekerlik bir gülümsemeyle. Şahin merdiveni çıkarken kız, "Nevra, beyefendiyle ilgilenir misin?" diye seslendi. Şahin "Sağ ol!" diye gülerek, merdivenleri tırmandı.

Hızlı bir seçimin arından, beş dakika sonra elinde kıyafetleriyle alt kata geri döndü. Bakışlarını lavabonun kapısının girişinde, sıkılarak bekleyen kıza çevirdi. "Çıkmadı mı hâlâ?" Son basamağı da indi.

"Yok efendim!"

Şahin durgun bir suretle yaklaşıp, kapıyı tıklattı. "Serçe, su banyosu yap demedim, hadi çık!" Ses yoktu. Bir daha sordu. "Serçe, kapıyı aç..." Yine ses yok. Adamın dişleri sıklaştı ve elindeki kıyafetler yere düştü. Kız onun bu ürkütesi hâinden irkilerek bir adım geriledi. Lanet olsun, Şahin işkillenerek genç kıza sorgulayıcı bir hiddetle bakarak sordu. "Dışarı çıktı mı?"

"Yo-yok efendim... Üstelik siz merdivenleri çıkarken, kapıyı açtı..." dediğinde Şahin tepkisel olarak kaşlarını çatınca, kız yutkundu. Şahin sakın olmaya çalışarak, "Ne dedi?" diye tısladı.

Kız onun bakışlarındaki karanlıktan ve yüzündeki karar-

lı sertlikten korkarak, “Yan kapının nereye açıldığını sordu” diye yanıtladı.

“Ne kapısı?” dedi Şahin kalbi hızlanarak.

“İçerideki kapı efendim... Bahçeye açılan... Nefes alamıyormuş... Kilitliydi ben de...”

Ve Şahin’in yerinden fırlayarak kapıya sert bir omuz darbesiyle derdest etmesi, saniyeler sürdü.

Şahin kapıyı yerinden söktüğünde, arkasındaki kız ellerini yüzüne kapamış ve korkudan çılgılık atıyordu. Ve Şahin lavabonun karşısındaki kabinin kapısını hışımla tekmeyle savurdu. Kimse yoktu. Bakışlarını hemen kapının yanındaki duvara çevirdi. Orada bahçe kapısı olduğunu fark etmemişti. Kabin sanmıştı. Hangi akıllı, kıytırık da olsa para getiren mağazasının bahçeye çıkan yerine, dandik bir tuvalet kapısı taktırmıydı ki? Bakışlarını dışarı çıkmadan hemen önce, aynaya kayd ve sabunla yazılan yazıyı gördü.

“Bitti! İyi uçuşlar Şahin!”

*Sıradanlık;
bedel ödemeyenlerin işidir...
Ben artık;
sıradan olamayacağım...*

8. BÖLÜM

Artık kalbimden defolup gider misin?

Bakışları ince bileğinde saate kaydı. Neredeyse on olmuştu. Son bir kez etrafa göz gezdirdi sıkılınca. Nihayet her şeyin kesin bir tanımı olan bir yerde olmanın basit, ama inanılmaz gerçeğini içine sindirerek kabullenmeye çalıştı. Burada kesin başlangıçlar, titiz ve değiştirilmez sonlar vardı. Öyle olsun istemişti hep... Olacaktı. Oysa dışarıda sergilediği mutluluk sahnelerinin ötesinde, korkunç sürprizleri ve derme çatma kurgularına hiç güvenmediği bir hayat belirmişti! Burada her şey başlayacak, içindeki şafak açan umutları veya alaca karanlıkta saklanan yanları gün yüzüne çıkmayacaktı. Unutacaktı! Onu, unutacaktı! Ama lanet olsun o unutsa, rüyaları unutmuyordu. Daha geçen gece rüyasında onu gömüştü. Adam utanmadan odasına kadar motorunu sokmuş temizliyordu. Biraz absürttü ama tam o deli adama göre bir eylemdi bu. Adama avazı çıkacak kadar kuvvetli bağırıyordu.

"Ben evimde yabancı istemiyorum."

"Kankam lan o benim. Nereye gitsem benimle gelir."

"Belli." demişti Rüya. "Senin gibi görünüyor hurdan."

"Hakaret etme oğluma... Taş gibi bir kere..." dedi Şahin motorunun kaportasına vurarak ve elinin altında gıcırdayan kankanın bir dişi-yani aynası- düşürmüştü. Rüya gülümsedi.

"Aklına geldiğim için gülüyorsun. Ya kapına gelsem..."

Ve Rüya irkildi. Nefesi sıklaşarak, başını kaldırdı. Bir an bunu "Şahin'in söylediğini sanmış ve heyecanlanmıştı. Ya da paniklemişti, anlayamadı. Gülüyor muydu? Hem de o taş kafalı, aklına geldiği için!

“Bir gülüp, bir somurtuyorsun... Ama aslında bu dengesiz hâlinin içinde bile... Çok durgunsun!”

Bunu diyen yirmilerin sonunda olan delikanlı, çok egzotik görünüslüydü. Dikkat çekecek kadar uzun, zayıf, kemikli, iri bir vücudu, kurnaz bir albino yüzü vardı. Esmer teninde koyu saçlar, uzun kirpikleriyle destekleniyordu. Alfred Douglas veya Comte de Montesquiou gibi cafcacılı giyiniyordu. Kol ağzları Fransız tarzı güzel kolalı gömleğiyle, muhteşem kuşaşıra yaraşır muntazam bir biçimde bağlanmış kravatıyla; onun bir prens mi yoksa yüzündeki haşinlikle Karındeşen Jack mi olduğunu, ayırt etmek şu vakitte imkânsız oluyordu.

Mustafa'nın çok zengin olduğu söylenemezse de, zekâsıyla kazandığı geleceği yadsıtlamaz, dil konusundaysa tam anlarıyla bir dehaydı. Antik ve modern, çok sayıda dil konuşabiliyordu bu da ona çeviri kitaplar ve eski yazıtlar konusunda çeviri yapma imkânı sağlayıp, maddi açıdan kendini sevdiği mesleğinin yanında desteklemesini sağlıyordu. Ve daha liseyi bitirmeden ailesinin medarı iftiharını olarak gözlerine girmiş, ek işi olan mesleğinde Anakreon²⁶ tercümesi yaparak hocalarının göğsünü kabartmıştı. Bu adam veterinerliği neden yapıyordu, Rüya bunu hâlâ çözmemişti. Hayvan sevgisi miydi buna sebep, yoksa okul koridorlarında ona sükse katan hoca pozisyonu mu?

Genç kız daldığı kuyudan, önüne gelen beyazlıkla irkildi. Rüzgârın savurduğu ipek saçlarını hırçınca geriye çekerek, genç adamın uzattığı peçeteye uzandı. Tatlısını eteğine damlattığını fark etmemişti.

“Neyin var Rüya, hasta mısın yoksa?”

“Kafadan hastayım sanırım...” diye içinden söylenen Rüya, eteğini ilgiyle silerken, sinirli bir tavırla “Biraz yorgunum,” dedi somurtuk sesiyle.

Düşünmekten on ton ağırlığında bir meteor gibi hissettiği kafasını, kendine kızarak sallamıyordu! Eteğindeki peçeteyi biraz daha bastırınca, leke etrafa dağılarak özendi. Bu vişne

26) (Anacreon) Yunan lirik şairinin ismi.

lekesi öldür Allah çıkmazdı limon sarısı eteğinden! Buna kızdı. Evet, sadece buna bozuldu!

“Sınavlar neredeyse bitti. Son sınava da iyi çalıştın, emimin alacaksın, neden stres yapıyorsun ki? Okulun bitti. Artık veteriner adayısın...”

“Yok, sınavlar değil sorun...” diye itiraf etti genç kız. Zaten yalan söylemeyi, hele bir şeylere başlayacağı birisine yalan söylemeyi, hiçbir mazeret ona haklı gösteremezdi. Bakışlarını genç adamın koyu gözlerine çevirdi. Ancak gördüğü yüz farklıydı. Kaç gündür, o erkeğin yüzü, sürekli gözlerinin önüne geliyor, düşüncelerini sıraya koyarak, duygularını kelimeye dökmesini engelliyordu. Rüya sıkıntıdan ne yapacağını bilmeyerek dalgın kafasını sarstı. Bahçeye açılan camlı bölmeye baktı. Onu düşündüğü falan yoktu, sadece korkuyordu tekrar karşılaşmalarından. Yoksa neden hatırlasın onun gibi karmayı!

Gecenin temiz havası verandaya yayılıyordu. Dışarıda kaşık çatal sesine karışmış hummalı sohbetlerin yanı sıra, ateş böceklerine resital sunan ağaçların hışırdayan yaprakları ve bahçeyi süsleyen fiskiye'nin sesi duyuluyordu. Bu restoran seviyordu normalde ama bugün değil!

Mustafa genç kıza ıııayla bakarak “Bunun, neyle alakalı olduğunu ikimiz de biliyoruz sanırım.” diyerek söze başladı.

Rüya apansız gözlerini irice açarak, genç adamın kurnaz yüzündeki zeki gözlerine çevirdi. Dudakları hafifçe aralanmış ama hiçbir şey söylememişti.

“O adam..?” diye söze başladı buz gibi sesiyle dişlerini sıkan Mustafa. “Siz gerçekten çıkıyor musunuz?”

Mustafa'nın bu kadar net olarak konuya giriş yapmasıyla, Rüya'nın içinde azgın bir şimşek çaktı. Kulaklarında tok bir basınçla gök gürledi, kapanan dev bir demir kapı gibi içini tıretti. Onunla çıkmak! Onlar daha ilerisini bile yapmıştı!

Başını olumsuz anlamda sarstı.

“Çıkıyoruz...”

Genç adam beyaz gömleğinin yakasına parmağını sürterek, ensesini ovaladı. “O adam senin sevgilin olduğunu söyle-

mişti o gün... Ve çok sahipleniciydi. Tıpkı yuvasını korumaya alan yırtıcı bir kaplan gibi vahşi... Ve sana karşı her ne hissediyorsa, çok ciddiydi... Aranızda bir şeyler mi var cidden?" Bakışları açıklama ister gibi, hesap kuşanmıştı.

Rüya iç gererek, gözlerinin önüne gelen pervasız derecedeki yakışıklı suratı yok saydı. "Ben sana; şu ana kadar hiç yalan söylemedim Mustafa. Hep iyi iki dost olduk..." derince soludu, "Sevgilim değildi! O an için öyle gerekmişti. Yapacak başka bir şey yoktu, gerektiği gibi davrandım..."

"Peki neden? Başın mı beladaydı? Ya da o adamın bir sorunu mu vardı?"

"Sorma... Bunu anlatamam... Yani aramızda sandığın gibi bir ilişki yok, sadece bunu bil..." Mustafa'nın aniden ilgisinin odağı olmak, kızı her saniye biraz daha şaşırtıyor, şaşırttığı kadar da müthiş bir çıkmazın içine ittirip, dehşete sokuyordu. Bu, sanki klasik bir tabloda kendi işlerine dalmış karakterlerin, ariden tuvalden dışarı fırlayıp konuşmaya başlaması gibi garip gelmişti. Mustafa ona ilgi duyduğunu, şu ana kadar hiç çekinmeksizin tüm okulun önünde belirtmişti.

Mustafa üzerinde dev gibi kaldığı sandalyeyi gıcırdatarak doğruldu. Kızı ürkütmeden uzanıp, sımsıcak bir tutuşla elini dokundu.

Rüya bu temas karşısında kısacık bir an felç geçirmiş beyin hastası gibi, her anlamdaki mantık eylemlerinden diskalifiye oldu. O anda, etten kemikten bir ölümlü olduğunu hissetmişti. Sanki yine halüsinasyona dönüşmüş bir kâbus görüyor, tıpkı önceden sürekli kurduğu umarsız hayaletler gibi, ona dokunuyordu.

Mustafa onun elini tutuyordu!

Ama bir farkla... Garip bir özlemle.

Onun temasıyla mutluluğun zirvesine tırmanmayı beklerken, birden kendini yerin kaç kat dibinde nefessiz hissetti. Bedeninin buz kestiğini hissetti. Tenine değen sıcacık dokunuş, onu buz yarığı gibi yaktı.

Mühür yemiş gibiydi teni... Yasaklı...

Şaşkın bakışları eline kaydı. Amansız kaşlarının kızgınca

çatıldığını idrak edemedi. Onca zaman, onca umutla, duayla bu eylemin gerçekleşmesi için sabırla beklemişti. Bir kere dokunsun, istekle, hasretle, özlemle bir adım atsın diye değil miydi, onca bekleyiş? İyi ama neden şimdi eline dokunduğunda teninden ziyade ruhu üşümüştü? Şaşkın bakışlarını Mustafa'nın gözlerine çıkardı. Kahveler onun koyu kahvelerine eskisi gibi parlayarak değil, düşünce yoğunluğuyla aktı.

Adam kara kaşlarını farklı bir tepkiyle çattı. Ama kendinden eminlik sunan, denetlenen sesi kızgın değildi. Anlayışlıydı.

"Rüya... Kaçıyor musun hâlâ benden?"

Sorusuna vereceği cevap, kızı bir an bocalatsa da, derhâl gerekeni yaptı. "Ben senden, ka-kaçmadım ki hiç!" Boğazında bir yumru, yüreğinde hazin bir sızı, karnında garip bir suçluluğun telaşı oturdu... Ondan kaçmak mı? Tüm hayalleri ona uyanmışken mi?

Gergin bir sessizlik oldu.

"Bu çok ani oldu. Ben... Bu kadarına hazır değilim sadece ve senden hiç kaçmadım!"

Mustafa buruk bir biçimde pişmanca iç gererken, "Doğru, kaçmadın..." diye kabullendi dişlerini sıkarak. "Kaçan bendim sanırım... Salak olan bendim. Korkan, geride duran... Senin hep bir adım önümde, ulaşabileceğim yerde ama kimsenin ulaşamayacağını bildiğim korunaklı bir durumda durduğunu sanarak bekleyen, bendim... Ahmak olan bendim..."

Bu; ah çeker gibi haykırılan duyguları kabullenişte, felaket bir pişmanlık saklıydı.

Bir kez daha keskin bir sessizlik oldu; öncekinden daha huzursuz edici ve katlanılamaz. Rüya, ona dikkatle bakan adama çekinikçe gülümsedi. Kalbi göğsünü yaracak gibi sert ve katı atıyordu, ama bunun sebebinin utanmaktan mı, yoksa heyecandan mı olduğunu kavrayamıyordu. Gözleri gibi adamın avucunda terleyen eli de titredi. Mustafa bunu fark edince memnunca sırttı. Heyecan sandı. Rüya buna aynı güven verici gülümsemeyle karşılık verdi.

Aslında özellikle olan bir eylem değildi; ortaya, tatlıca

odaklanmamış bir gülümsemeydi bu. Sanki bir garson veya bir mağaza tezgâhtarına verilen ilgisiz bir jest gibi... Nitelikli ya da niteliksiz bir çalışana, emek için yapılan bir değer...

Mustafa bir kaşını kibarca kaldırdı. Eğer bu tepkisinin bir anlamı varsa, muhtemelen "Hepsi bu mu?" sorusu olmalıydı. Sessizliğe isyan gibi başını sarstı, yapay bir dudak bükümüyle gülümseyerek ve kızın elini avucuna alıp, dudaklarına içten bir arzuyla götürerek bu anı kullandı.

Rüya ürkekçe kırpışan kirpiklerinin arasında sıkışmış masum kahve gözleriyle, şaşkınca bakarken, benliğinde hain bir sahne gibi o gün belirdi! Kalbi birden boynuna sıçradı. Şahin'in dudaklarını parmağındaki yaraların üzerine nazikçe dokundurduğu an... Gözleri istem dışı bir dalgınlıkla elinin üzerindeki kabukları kavlamaya başlayan yaraya kaydı. Orayı şefkatle öpmüştü. Yeşil gözleri ışıldayarak, "İyi misin?" demişti bas sesine yaraşmayan bir kadifelikle. Sanki kulağına onun sesi çalındı ve kızın ensesinden kulağına tırmanan o sarı-sarı ürperti bedenine dağıldı. Nefesi hâlâ teninde mühür gibi saklıydı.

İç burkuldu genç kızın, yüreği yavaşladı ve durgunlaştı. Hayır, ağlamak istediği falan yoktu. Sadece heyecanlanmıştı. Mustafa bir daha öptü elinin üzerini. Sıcacıktı dudakları, tam hayal ettiği gibi istekliydı. Nefes alamadığını sandı bir an. Yüreği göğsünde çırpındıkça genzine yumrular dizildi. Mustafa ona dokunuyordu. Evet, onca zaman beklediği gibi sevgiyle, gözlerindeki arzuyla ışıldayarak istediği gibi aşkla bakıyordu. İyi ama neden onun gülümsemeleri içini ısıtıp, yüreğini ateşe vermiyordu? Sadece gülümsemesi bile ona olan uzaklığını yıkmamasına yetmez miydi? Bundan cesaret alarak, onun da daha çok yaklaşması gerekmez miydi?

"Rüya, biliyorum salaklık ettim, onca zaman bu konuları konuşmadım. Ama ben..." dediğinde Rüya birden panikledi. Elini avuçlarından ateşte yanmış gibi panikle çekerek, tatlı kâsesini masaya devirdi. Konunun açılmasından korktu! Yıllar sonra ilk defa kaçtı ondan... Veremeyeceği cevaplardan, tutamayacağı sözlere imza atmaktan, gerekenin olmamasından

gerçekten korktu. İyice heyecanlanınca, peçetelere atılıp masayı silmeye çalıştı. Parmakları titriyor, kendine olan kızgınlığından, yanakları müthiş bir utançla yanıyordu. Tam bir salak gibi davranmıştı!

Mustafa kızın panik olmuş hâline bakakalırken, anlayışla, usulca ürkütmeden elini yakaladı. "Dur sen, garsonlar halleder..."

Genç kız utanç içerisinde gözlerine kısacık bakarak, kızarmış yüzünü aşağıya eğdi. "Kalkabilir miyiz?" diye sordu kısık sesiyle. Evine gitmek istiyordu. Kendini yalnız, terkedilmiş, sahipsiz hissediyordu. Soğuk odalarına, sessiz duvarlarına ve karanlığına ihtiyacı vardı. Tıpkı kaç gündür sakladığı o bilinmezlik gibi...

Şehrin sakin bir mahallesindeki, normal bir sokaktaki küçük, güvenli, üç katlı evinin sıradan mobilyalı, sıradan oturma odasında tek başına oturmak, nerdeyse sabaha kadar gözünü kırpmadan, düşünmeden ders çalışmak istiyordu dün yaptığı gibi.

Herkesi unutarak!

"Henüz konuşmadık... Eğer sıkıldıysan sahile geçelim?"

"Lütfen Mustafa, kalkalım... Ben eve gitmek istiyorum!" dedi kız gözlerini kaçırarak. Utandı. Yalan söyleyemezdi. Onca zaman beklediği adama yalan söylemek, ihanet etmeye eş değerdii ve bunu yaparak onu kaybetmek istemiyordu. Biraz kafasını toplayınca, inanıyordu ki her şey eski hâline dönecekti. Ve ona ilk günkü gibi taptaze mutluluğuyla koşacaktı. Dokunuşlarına, bakışlarına aynı coşkunun tepkisiyle gem vuracak!

Mustafa onu daha fazla tedirgin etmemek adına, hesabı isteyerek buna isteksizce razı oldu. Sahil boyundan sessizce yürüyerek eve kadar konuşmadan, tartışmadan, hiçbir konuyu açığa kavuşturmadan ilerlediler. Tamı tamına, hafta olmuştu...! Rüya ondan kaçalı, unutmaya çalışalı, kendini özgür hissetmeye şartlandırılı, kocaman bir hafta olmuştu... Ama özgürlüğü bile mahkûmiyet içeriyordu... Yeşil gözlerin mahkûmiyetinden kurtulamıyordu...

Hayır, hiç de umurunda değildi yakalanıp yakalanmaması... Hatta katil olup olmadığını da düşünmüyordu. Mesela ders sırasında gözlerinin daldığını idrak etmemiş, düşünürken hiç yakalamamıştı kendisini... Kalem tutan eline baktığında, avucunda bıraktığı o erkeksi sıcaklığı hatırlamıyordu. Kampüsün dışında âşıkların birbirine sokulmalarına, öpüşmelerine dikkat ederek gıptayla bile bakmıyordu artık. Sıradan değildi... İç gerdi.

Sıradanlık bedel ödemeyenlerin işiydi... O, artık hiç sıradan olamayacaktı...

Üstelik...

Hayır, bunların hepsi kocaman bir palavraydı: Rüya, Şahin'i hiç unutamıyordu. Korkuyordu ya, ondan zaten! Mustafa'yla iki gün önce karşılaştıklarında, genç adam, bu sefer ona daha farklı yaklaşmıştı. Kocaman kampüsün ortasında, kimseyi takmayarak elini tutmuş, ondan geri çekmemesini beklemişti. Okuldan eve elini bir an bırakmayarak getirmiş, sonra da yemek için söz almıştı. Sanki kaçan kovalanır teorisine uyar gibi; telefon açıp, mesaj çekip, hâlini hatırlıyordu. Sımsıcak bakıyor, her anı kollayarak sürekli tetikte olup, ona dokunmak için zaman kolluyor, konuşmak için ders sonralarında ek zamanlar yaratıyordu.

Rüya sitenin bahçesine geldiğinde, Mustafa durdu. Güzel bir gündü, bakışlarını topak topak gri bulutların karanlığı sardığı göğe çevirdi kısacık.

"Yağmur yağmadı bugün, hâlbuki yağacaktı."

"Yaza girdik Rüya, artık sadece güneş göreceğiz..."

Her kelimeyle beraber, başı santim santim kıza dönmüş, ağzı bir kukla gülümsemesiyle kıvrılmıştı. İması açıktı. Geleceklerinin yazına vurguydu...

Rüya, heyecandan titreyen parmaklarının sıkıca kavradığı portföy çantasından acele ederek anahtarını çıkarırken, genç adamın bakışları eline kaydı. Titriyordu. Onun panik hâllerini bildiğinden gülümsedi.

"Yarın istersen sinemaya gidebiliriz. Hem daha konuşmadık bile..." diye öneride bulundu tatlıca.

Rüya anahtarını bulunca, bakışlarını genç adama çevirdi. Ve anahtar titrek parmaklarından kayıp düştü. O eğilmeden Mustafa centilmence eğilip anahtarı aldı. Kız ağzının içinde homurdanırken anahtarı kıza nazıkçe uzattı. "Tabii senin için uygunsa" dedi parmaklarını kızın eline bilinçli olarak dokundurarak.

Adamın parmaklarından anahtarı alan Rüya, "Olur" dedi itaatkârca. Sesi mekanikti. Şaşkın kızın teklifi, bu kadar çabuk kabul görmesiyle, Mustafa'nın gözlerinin içi gülümsedi. "İlk defa gitmeyeceğiz belki... Fakat bu tek gittiğimiz ilk sinema olacak..."

"Tamam, sen seçersin filmleri." dedi içinde kopan fırtınaların aksine duru bir gülüşle...

Mustafa bu gülüşün yavanlığını anladı ama üstelemedi. Daha öncekisi gibi sımsıcak, heyecanlı ve dünyada ondan başka herkes bir parazitmiş gibi hissettirmiyordu artık dudak bükümleri...

Hem belki ona yakın olursa, bu ipe sapa gelmez saçma düşünceleri de aklından çarçabuk atardı. Korkusundan düşünüyordu o adamı. Her ne olduysa aralarında, çekiniyordu belli ki! Yakında anlatırdı. Rahatlardı. Hep öyle olmuştu. Rüya şu ana kadar ondan hiçbir şey saklamamıştı! Duygularından başka... Onu da hep sakladığını sanmasını, Mustafa sağlamıştı. Yoksa dokunduğunda titrediğini, baktığında utanıp gözlerini kaçırıldığını ve yanına geldiğinde heyecanlandığını hep fark ediyordu.

Yine olacaktı ve hep olacaktı.

Rüya ise o anda çok başka düşüncelerin girdabına sürüklenerek, ruhunun karanlıklarında kaybolmaktan korkuyordu. Yoksa her an karşısına bir katil çıkacak ve bir köşe başında Şahin çıkagelerek, onu kurtaracak falan diye beklediği yoktu! Bu düşünce içini isot gibi kavurarak acıttı ve iğneli fıçıya oturmuş gibi tedirgin etti. İyice mazoşist olmaya başlamış, sadist düşüncelerin içine çekilmişti. *Yok artık, ne Şahin'i!* O hep kapılarını Mustafa'ya aralık tutmuş, rüyalarında gülüşlerini hep

ona emanet etmişti. Sebebi olmuştu içindeki her sevincin ve yine öyle olacaktı.

Rüyalarında ki komiser bozması katili, düşündüğü yoktu!

Dünya durdukça, nefes aldıkça bir tek onu düşünecekti! Mustafa yaşama sebebi olacaktı yine ve kalbi bir tek onun için atacaktı!

"Tamam, yarın sekizde seni alırım..." dedi genç adam usulca yaklaşarak, kızın şakaklarına salınmış bir tutam kâkülü geriye çekti. Elini yanağına sürterek tenini hissederken, gözlerinin içine şimşek gibi çakan pırıltıların eliğinde çakmak çakmak baktı.

Rüya bekledi. Gözleri bir mayıs gibi parlasın, yüreği sevinçlerin yarenliğinde bahara dursun diye. Ellerinin değdiği yerin karıncalanmasını, yüreğinin yerinden çıkacak gibi hızlanması, bacaklarının titremesini, bir şekilde bedeninin ve ruhunun ona tepki vermesini bekledi...

Ama olmadı! Tedirgindi. Ama normaldi. Ona özgürce dokunmasına alışık değildi. Bu fikir rahatlatıcıydı. Ama... Onun yerine içi daraldı. Karanlık, derin, havasız bir kuyuya düşmüş gibi ölüme dokundu sanki. Hata yapıyormuş gibi, günah yahut da yasak olan bir suç işliyormuş gibi içinde ağırlaşan panik dalgaları kabardı. Kabahatliydi. Mustafa başını aşağıya eğdi. Kız; o kuyunun içindeki karanlığa çekilir gibi nefesini tuttu. Yüzlerinin arasında çok az bir mesafe kaldı. Masum gözlerinin üzerine dökülen kirpikleri titreşiyordu.

"Rüya... Benden kaçmana dayanamıyorum. Lütfen artık bu duygulardan kaçmayalım... Kocaman bir hafta oldu... Birkaç gün ortadan yok oldun... Lanet olasına birkaç gün ve ben seni eskisi gibi bulamadım... Sendeki beni öldürmenden korkuyorum... Her ne yaşadıysan, seni üzen ne olduysa dinlerim... Yargılamam. Ya da başın dertteyse, bir çare ararım... Yeter ki benden uzak durma! Bak, ikimiz de gerçeğin artık saklanamayacak bir tutumla ortaya saçıldığının bilincindeyiz..." Yutkundü ve gözlerini kızın masumca kırpışan gözlerine odakladı. "Rüya, eskisi gibi açık ol bana olur mu? Kaçma!"

"Ben hiç kaçmadım ki bu konudan... Sadece erkendi, bel-

ki zamanı değildi olmadı... Ama artık..." dediğinde Mustafa içinden gelen koyu bir huzursuzlukla parmağını genç kızın aralık duran dudaklarının üzerine kapayıp, susturdu. Sanki konuşsa, pişman olacağı, duymaktan korktuğu kelimelerin dö-küleceğini sezmişti.

"Rüya. Gözleri uzaklara dalan birisinin, yakınlarda olama-yan bir beklentisi vardır... Varlığın da, yokluğun da bana yet-mezken, sen araftasın... Sakın vazgeçme! Aklın karışmış, ya-kında düzelir... Göreceksin, aklındaki tüm o olumsuz sorulan ve kötü fikirleri iyileştireceğim. Sen kötü bir şey yapmazsın!" dedi kaşlarının altından soran gözleriyle cevap bekleyerek. İçi daralarak sorduğu suale cevap beklemek, kıyameti arafta bek-lemek kadar zalimceydi.

"Yapmadın değil mi Rüya?"

Rüya yüzüne tokat yemiş gibi irkildi. Ona küfretse kuşku dolu güvensiz sözleri bu kadar canını acıtmazdı.

"Allah'ım!" diye öfkeyle incecik inleyen kız, kaşlarını çatarak devam etti: "Tabii ki yapmadım... Ben, bayağı birisi değilim Allah'a şükür... Hem sen bunu nasıl sorarsın bana? Buna hakkın yok. Kimsenin hakkı yok."

Hem kızmış, hem de çok gücenmişti. Ona neydi ki başka-sıyla ne yaşadığı! Üstelik kendisi sürekli birileriyle iş pişirir-ken, onu yok sayıp, göz ardı ederken... Bir anda içinde müthiş bir kızgınlık kabardığından, yüzündeki o sert ifade oluştu. Hırçın, öfkeli, vahşi gözleri yırtıcı bir kedi gibi parladı.

Mustafa yıktığı çamların altından doğrulmaya çalışarak, "Kızma hemen. Biliyorum senin hata yapmayacağını ama işte merak ediyorum seni..."

"Etme! Bu şekilde merak etme beni. Hayat benim hayatım. Hatalarım olursa bir gün, elbet bunu ben göğüsleyebilirim." Somurttu bir anda. Bir insana vazgeçilmez olduğunu hissettir-diğinde, ilk vazgeçen o kişi oluyordu. "Bak şimdiden şüphe-lerin içini kemirmesine izin veriyorsun... Peki, sen sorgusuz sualsiz yanımda olabilecek misin? Bunu yapabilecek misin gerçekten?" dedi bilinçsizce... Kızgın değil... Kırgındı!

Mustafa onun masum hâline kapılıp, içi ısırırken genç

kıza sımsıkı sarılmak istedi. Duru bir şekilde güldü. Dürüst-lüğün tehlikeli bir erdem olması konusunda antik bir Yunan epigramı aktardı, sonra onu şaşırtan bir şekilde şakalaşarak devam etti:

“Eğer sen de istersen, yaparım. Ben hep senin bekleyeceğ-i ni düşünüyordum. Rüya, o gün o adamı gördüğümde tepem-den nasıl vurulduğumu tahmin edemezsin. İçimde daha önce hiç var olmayan ilkel bir canavar dürtülerek uyandı sanki. Bir an ben, başkası oldum...”

“Sen hep başkalarıyla...” dediğinde Rüya dişlerini sıkarak, Mustafa derhâl susturdu onu. “Ben zannettim ki, bu duygular gelip geçici... Hepsi heves. Sana zarar vermemek içindi, ya seni tamamlayamazsa duygularım diyeydi... Ve başkaları artık olmayacak... Eğer sen olursan, kimse olmayacak...”

Bu vaatlere güvensizlikle bakan kız “Şimdi ne değişti?” diye sordu merakla. Cesurdu ve gözü peklikle sözünü asla sakinleştirdi.

“Sen değiştin Rüya... Eskisi gibi bakmıyorsun bana. Yanımdayken hep dalgınsın, gözlerin kilometrelerce uzaklarda. Seni kaybetmekten korkuyorum.” Kuruntu değildi hissettiği; felaket bir korkuydu ve gerçeğin ta kendisiydi!

“Ben senin için yoktum ki zaten. Beni zaten görmüyordun.”

“Hayır, sadece bazı duyguların derinliğinden emin değil-dim.”

“Şimdi... Emin misin?”

Mustafa kızın omuzlarını kavrayarak, nazıkçe kendine çekti. Şaşkın bakışları atında, çapkınca gülümseyerek yüzünü ürkek kıza yaklaştırdı. Bir öpüş mesafesinde durarak, soluğunun vuslatını tadarken, usulca fısıldadı.

“Seni kaybetme korkusu bana öğretti.”

Acıtıyordu, en çok değer verdiği insan tarafından göz ardı edilmek. Ve birini kaybetmenin en kötü günü, onu kaybetmeye yaklaştığını hissettiği gün olduğunu çok geç öğrenmişti.

Telaşa kapılan istekli dudakları dudaklarına dokunacak-ken, karnunda bir uçuşma hissi uyanan Rüya, bir anlık panikle

başını yana çevirerek, bu öpüşmeye dehşetle engel oldu. Derin derin soluyarak, şaşkınca duralıyordu. Bedenleri bile henüz birleşmemiştir ama yanarak titriyordu. Arada mesafe olmasına rağmen, Rüya onun beden ısınıp değil, havanın soğukluğunu iliklerine kadar hissediyordu.

Neden yapmıştı bunu? Neden öpmesine izin vermemiştir? Hep hayal ettiği gibi, haince rüyalarına girip, tatlıca düşlerini kurduğu gibi neden öpüşmemiştir?

Mustafa'nın ılık nefesi tenine çarparken, pişmanlık, huzursuzluk ve güçlü bir kırıma sesi ortalığı inlettğinde... Genç kız irkilerek yerinden sıçradı. İkisi birden bir adım gerileyerek, bakışlarını balkonlara çevirdi. Mustafa gülümseyerek başını sarstı. "Kedi olma ihtimali çok zayıf. Birisi saksıyı düşürdü, balkondan dikizleme yapıyor sanırım..." dedi dudaklarında zoraki bir gülümseme, gözlerinde derin bir keder vardı.

Kız bakışlarını Türkan ablanın balkonuna çevirdi. Salonun ışıkları yanıyordu. Ama görünürde kimse yoktu. Hem Türkan abla şimdiye kadar kıkırdarak yerini belli etmiş, o koca çenesini tutamayarak kendisini çoktan ele vermişti.

Gözleri onu süzen genç adama döndüğünde, "Affeder-sin..." dedi çekinikçe. Pişmandı! Şaşkındı!

"Neden?" dedi adam omuzlarını sarsarak.

Çelişki, nasıl bir kurtçuksa, sadece düşüncelerini değil, en büyük umutlarını da yiyerek, büsbütün kaosu içine çekiyordu. Sanki hayal kırıklığına uğramamış gibi durağandı kendinden emin duruşu. Ellerini ceplerine koyarak, başını sarstı.

"Bak Rüya, biz hep açık olduk birbirimize. Çocukluktan beri biliriz huylarımızı. Ve artık çocuk değiliz. Aklının benim düşündüğümünden daha fazla karışık olduğu belli. Dert etme... Sen ne zaman kendini hazır hissedersen, o zaman başlar aramızda bir şeyler! O zamana kadar yine aynısı gibi olmaya devam ederiz, ama unutma, hislerim artık eskisi gibi masum değil. Dostluktan öte, bunu irdele ki hata yapmayalım..."

Söylediklerine ters bir ışıkla parladı kıskanç Mustafa'nın koyulmuş gözleri ama kız bunu göremedi. Eğildiğinde, Rüya nefeslerini tuttu. Bu sefer öperse, itiraz etmeyecekti! Edemez-

di, keza kendinde o gücü bulamazdı. Kendisini şartlandırdı. Tımaklarını çantasının derisine kırıya geçirerek, bedenini sabit tuttu. Gözlerini kapamak istedi ama başaramadı. Genç adam ufacık eğildi ama dudakları yerine yanağına, dostça bir buse kondurdu ama hemen geri çekilmedi. Nefesi tenini okşarken, gözleri huzurlu bir tılsımla baktı tedirgin kahvelerin seyrine.

“Rüya, sakın bizden vazgeçme olur mu? Onca zaman sonra bunu bize yapma!”

Rüya zorlukla gülümseyerek “İ-iyi geceler,” dedi ve arkasını dönüp sarsak adımlarla ilerledi. Sokak kapısına geldiğinde, arkasını dönerek başıyla ufak bir jest yaptı. Burukça gülümsedi. Artık biz diye bir şey olduğunu açıkçası hiç sanmıyordu. Korktu. İlk defa Mustafa’yı kaybetmekten, çok başka şekilde korktu! Onun hayatındaki yerinin boş kalmasından, gözlerindeki neşenin sönmemesinden ve ona olan bu sınıksız tavrının değişmesinden korktu.

Yukarıya, içinde daralma hissiyle çıktı. Oysa bu geceki yemeğe çıkarken onu eve kahveye çağırmayı, biraz sohbet etmeyi planlamıştı. Hatta film izleyip, baş başa kalma anları olabilirdi. Fakat daha yemek bitmeden, içindeki kuruntu kasvete dönüşerek canını sıkmuş eve gitmek ve sadece tek başına kafasını dilemek için zaman kollamıştı.

Belki depresyona giriyordumdur, sonuçta yaşadıklarım kolay şeyler değil diye düşündü. Kesin öyleydi! Yaşadıkları kolay şeyler değildi sonuçta ve böyle içine çekilmesi olağandı.

Çelik kapıyı kapatarak anahtarla birlikte çantasını portmantoya bıraktı. Terliklerini ayağına geçirip, elbisesinin fermuarını açarak yatak odasına geçti.

“ایم ع م ا ل ح ا! ای ب غ! ای ب غ!” dedi Rüya kızgınca. “Aptal! Aptal! sen Rüya! Niye kaçtın ki! Onca zaman istediğin bu değil miydi? Neden öpmesine izin vermedin, üstelik elini de tutturmadın... Sen tam bir salaksın!”

“Bence yapman gerekeni yapmışsın!”

27) “Arapça “ای ب غ! ای ب غ! ایم ع م ا ل ح ا! Aptal! Salak! Kör Rüya!

Affetmek çok uzun zaman alıyor...
Sevmeye vakit kalmıyor...

9. BÖLÜM

*Dilediğin kadar kalabalıkta kal,
sol yanın seninle değilse, yarım kalırsın.*

Aptal! Aptalsın sen Rüya! Niye kaçtın ki! Onca zaman listediğin bu değil miydi? Neden öpmesine izin vermedin, üstelik elini de tutturmadın... Sen tam bir salaksın!"

"Bence yapman gerekeni yapmışsın!"

"Ha... çok güzel yaptım! Ben tam bir salağım..." dediğinde kendi kendine homurdanarak, gerçek hayata döndü. Gözleri loş odanın içinde korkuyla dolaşırken, duyduğu sesin gaipten gelen hayal olduğunu sandı. İç sesi dışa vurmaya başlamıştı.

"Hah! Bir uyurgezer olman eksikti, salak! Kıcından sesler duyuyorsun."

Velambayı yaktığında gördüğü dehşet verici görüntü karşında, okkalı bir küfür savurdu ortalığa. Kısmen sorumlu olduğu bir eylemin böylesine edepsiz bir gürültü yaratmasına inanmak zordu. İçinde oluşan karmaşa, şeker kâsesinin içine doluşan karıncalar gibi kaos yaratıyordu. Trajikomik bir olaya imza atarken, yaşamın ortasından geçen gösterişli, aksiyon film sahnelerinde görülmeye alışagelmiş olan olay şimdi, drama başlamış komedi filmi gibi onun karşısında gerçekleşmişti.

Olamaz sanırdı, ama artık olabileceğini düşünüyordu.

"Gölgelerin arasında saklanmış, beni dikizleyerek... Evi-me zorla girip haneye tecavüz ederek, ne yaptığını sanıyorsunuz?" diye cırladı nefes alamayan Rüya. Kalbi böbreğinden fazla çalışarak, huzursuzca yerinde kıpırdandı.

Ne kadar zamandır oradaydı? Ne kadarını duymuş ve lanet olsun, ne kadarını görmüştü?

“Ay ışığında romantik romantik sürtmek hoşuna gitti mi?”

Şahin aklına gelen ilk şeyleri hiddeti baskın bir sesle söyledi ama Rüya ona buz gibi gözlerle baktı ve omzunu silkip itiraf etti. “Neden gitmesin. Sıcak bir çay çok iyi geldi doğrusu. Üstelik yanımdaki adam, korunaklı bir koyken...”

“Zıkkım için...” diye dişlerinin arasından huysuzca homurdandığında Şahin, bu karmaşık kelimeleri Rüya anlayamadı.

Başını geriye atarak meydan okurken, “Ne kadar zamandır oradasın?” diye şiddet taşıyan sesiyle tısladı.

“Onun seni yılışa yılışa eve sokup, ahmak âşıklar gibi flört içeren kelimeleri dizene ve çapkınlığını göstererek aklını başından alıp, senden öpücük çalmaya çalışana kadar sanırım. İşinizi bozmadım umarım?” dedi dişlerini sıkarak.

“Ne kadarını duydun?”

“Korkma! Seni yatağa atmak için söylediği eşsiz sözlerin dışında, sana olan kofti ilgisinin dışında bir şey değil... Yani, hemen her şeyi duymadım sanırım...”

“Kahretsin, seni adi... Dinlemeye hakkın yoktu. Kulak misafiri olduğun şey özel bir konuşmaydı.”

“Biliyorum.” Tehlikeli derecede parlak gözlerinde şimşekler çaktı. Duymadığını, hafife aldığı zekâsıyla sadece tahmin yürüttüğünü kendine sakladı. “Özür dilememi bekleme... Senin güvende olduğuna emin olmak istedim, yoksa adamın sana sığıdığı palavralar umurunda değildi... Hem o sırttan üç kâğıtçı, kılkuyluk yüzündeki arsız ifadeden de hiç hoşlanmadım.”

“Senin gibi ne idiği belirsiz...” dediğinde dişlerini sıkarak erkek gibi okkalı bir küfür savurdu.

“Rüya, ağzın hiç değişmemiş... Hâlâ mahalle arası, erkek bebeleri gibi edepsizsin. Şu hâlini gören de, seni salon kadını sanır... Ama değilsin değil mi?” dediğinde adam saklamaya gerek duymadığı kızgın sesiyle. Kızın üzerini o delici yeşil

gözlerindeki çapkın bakışlarıyla süzüyordu. Ne güzel olmuştu bu şaşkın serçe... Ve buna kızdı. Ondan başkasına güzel görünen bir Rüya hiç hoşuna gitmedi...

"Hak'u msk'va mont ore?"²⁸

"ملع انار²⁹ Aman. Anladığım dilde konuş!"

"Çok rüküssün, onu diyorum..."

Adam bu tespitini yalanlarcasına dudaklarını yaladı.

Rüya'nın onun her kirpik hareketinde, âdeti göğsü daraldı. Gözleri gözlerine değmeyeli ne kadar uzun zaman olmuştu! Sanki bir asır gibi, dipsiz kuyularda ışık gibi, aşka hasret, sevgiye ilaç, derdine derman gelecek sayısız zaman gibi... Ah lanet olsun, sadece bir hafta olmuştu, ne saçmalıyordu!

Konuşamıyordu aynı zaman da, tıpkı onun gibi susuyor ve afallayarak bakıyordu. *Donakalmak* dedikleri bu olsa gerek. O anda üzerindeki sarı elbisenin fermuarının açık olduğundan, göğüslerini aşır göbeğine kadar inerek toplandığını fark edemedi -tabii garip bir tutkuyla parlayan gözler bedenini ateşten kamçı gibi yalayıp geçene kadar. Derhâl panik hâline geri dönerek, kıyafetinin yakasırı yukarıya çekiştirerek sütyenini kapattı.

Şahin kaşlarının altındaki parlayan küstah gözlerini devirdi. Bu güzel görüntüden onu mahrum ettiği için kızgın gibiydi. Dışlerini sıktığını gizledi. "Nasıl alırsın?" dedi tıslayarak.

"Ne-neyi..?" dedi kız titrek sesi içine kaçmış gibiydi.

"Cezanı... Önce hangi popona istersin şaplağı... Yoksa daha başka cezalarda düşünebilir miyim?"

Sadist adamın gözleri sapkınca parlıyordu. Elbisesini biraz daha çekiştirdi. "Ma-manyak musun sen be? Hiperseksüalite"³⁰ düşün. Bana elini sürersen, hele şeyime... Se-seni doğduğun güne pişman ederim..."

Rüya genç adama bakan şok geçirmiş ifadesini değiştire-

²⁸) Lazca "Hak'u msk'va mont ore?" Neden bu kadar güzelsin? Demektir.

²⁹) Arapça "ملع انار" bildiğim.

³⁰) "Hiperseksüalite." Aşırı cinsel açlık çeken kişilere verilen isim....

rek, "Hem, sen... Sen ne arıyorsun burada? Manyak mısın be adam, evimde ne işin var?" diye cırlı cırlı sesiyle odanın içinde tıslamaya başladı.

Şahin onca zaman bu geri zekâlıyı aradığına, başına bir iş geldiğini düşündüğüne inanamıyordu. İşte tam takım, hâlâ bozulmamış çenesi, kemiği olamayan kürek diliyle karşısında duruyordu ve neredeyse çıplaktı. Lanet olsun, o şeyleri neden şeffaftı! Gözlerini derhâl kızın göğüslerini saklamak şöyle dursun, daha bir alımlı edip adamı apansız kızdıran erotik sütyeninden çekti.

"Bunları onun için mi giydin?"

"Neyi?" dedi kız elbisesini biraz daha çekiştirerek.

"O bez parçalarını..."

"Kime ne giyeceğim beni alakadar eder, sana ne?" dedi elbisesinden bahsettiğini sanarak. Bu sırada kızgınca kollarını elbisenin askılı kollarına geçirip, titrek parmaklarıyla fermuarını kapayamasa da, mahremiyetini sağlamış olmuştur.

"Sana burada ne aradığını sordum? Görüşmeyeli sağır mı oldun?"

Şahin kızın tavırları karşısında, biraz hakarete uğramış gibi hissederek öfkeleni. Omzunu yasladığı balkon kapısından doğrulurken, kollarını göğsünün altından çözdü. Umursamazca başını geriye attı. Rüya onun bu sakın ve sükût eden hâline öfkelenerek, "Defol!" diyebilirdi.

Adam bir açığını kolladığını görebildiğinden yapmadı. Gözlerini kıstı. Dişlerini sıkarak "Sakın bana o aşağıya atılan şeyin, annemin menekşelerinden birisi olduğunu söyleme?" diye bağırdı.

Şahin umursamazca omzunu sarstı. "Çok ısrar edersen söylemem..." Ama işin aslı o an aklına gelince, beline bıçak gibi bir ağrı saplanmıştı. Zaten kızın boynunu sıkmakla, kollarına almak arasında kaldığı için saçmalıyordu. Bu kız o adama sokulurken ne düşünüyordu? Lanet olsun eğer onu öpseydi... Ağzını ufalayarak temizlerdi ve o adamı da mahvederdi. Dudaklarını kendisiyle mühürlemişti, bir tek kendisiyle...

"Seni manyak, annemin çiçeğini neden aşağıya attın sen?" dedi zayıf bir sesle hesap soran kız.

"Sanki bir kedi gördüm, sırnaşık, yılışık, üstelik mart ayındaki gibi azmış bir kedi! Ben de kovalamak için attım." dedi adam buz gibi bir bakışla. Yüz ifadesi değişmedi. Kızın yüzündeki hırçınlığın görüş alanına girmiş olması, onu çok şaşırtmış gibi gözlerini kapatıp açtı. Ahmak kadına bak! Onca zaman bir asalak gibi onun peşinde döndüğüne, canının yanmasından korktuğu içinde bir de onu uzaktan izleyip koruduna inanmıyordu. Ve o sadece o salak çiçeği soruyordu! Ne sanıyordu, onu bulamayacağını mı? Hayır, bulmuştu hem de kolayca, ertesi gününde... Ve o adam, ne zaman görse dibindeydi! P*ç kurusu! Ya bu küçük salak! Ayıla bayıla bakıyor, kızarıp bozariyor, kuyruğundan ayrılmıyordu. Bir de işini bozduğu için ona cephe alıyordu, öyle mi? O çiçeği aşağıya salmasaydı, o adam onun tatlı dudaklarına yumulacak ve onda bıraktığı izleri süpürecekti. Buna daha çok kızdı. O çiçeği tam kafasına hedef aldığı anda, vazgeçmeyecekti. O dudakları kendisi mühürlemişti ve bir tek kendisi açardı. Öpücükleriyle... Bu düşüncelerini kabullenemedi. İyi de ona neydi! Ne hâli varsa görürdü! Şahin, soğuk bir küçümsemeyle baktı.

Rüya etkileyici bir tavırla kaşlarını çattı. Tam düşündüğü şeyi sormaya başlayacaktı ki, Şahin ilgisiz bir tavırla başka tarafa baktı. "Hadi giyin, içeride konuşalım. Çay demledim, soğumasın!" dedi sanki kendi evindeymiş gibi genişçe ve yanına gelen misafirine rahatça konuşur gibi.

Kız afallamanın dibine vurarak "Çay mı?" dediğinde adam başını sallayarak, kapının girişine yöneldi. Rüya elbiselerinin açıklığını unutarak birden öne atıldı. Adamın koluna yapışarak, hesap soran bir tutumla kendine çekti.

Göz kapaklarını kaldırıp tepesinde hükmeden bir azamete dikilen adama baktığında, dünyanın dokuzuncu harikasını gördü: Yalçın tepelerin arasına sıkışmış, mavi gök kubbenin sakladığı göller gibi coşkuyla parlayan yeşil gözlerini... Şaşkın dudakları aralandı ve birkaç saniye o gözlerin mistik büyüünde kayboldu.

Ne diyecekti? Ha, tamam...

"Ni-niye geldin?" diye kendini toplamaya çalışarak sordu.

"Seni görmeye..." derken adam oldukça samimi görünüyordu. "İyi olduğunu bilmek güzel!"

Şahin bakışlarını onun bitter çikolatası kadar lezzetli duran gözlerinden ayıramıyordu. Bazen, insan hazırlıksız yakalandığında, beklenmedik bir sağduyu gösteriyordu ve bu da—genellikle o anki konuyla ilgisi olmasa da— bilincinin bulanık derinliklerinde bir yerlerde mantık sürecinin hâlâ etkili şekilde çalıştığının kanıtıydı ve derhâl kendini bu saçma eylemin sonlandırılması konusunda uyardı.

"Başının dertte olabileceğini düşünmedin mi hiç?"

"Neden?" dedi kız kaşlarını çatarak. "Ben bir şey yapmadım ki? Hem beni bulamazlar... Kimse görmedi beni!"

Şahin bakışlarını tırnaklarını koluna geçirmiş ufakık parmakların esaretine çevirdi. Rüya adamın baktığı yerle derhâl ellerini elektrik çarpmış gibi irkilerek çekti ama gözleri hâlâ gözlerinde soru işaretiyle parlıyordu.

Şahin ciddileşti. "Kitaplarını olay mahallinde düşürmüşsün ve artık bir görgü tanığı olduğun için namlunun ucundasın."

Öylesine becerikli ve etkili bir şekilde silahsız bırakılmıştı ki, ustaca bir şekilde konudan konuya geçirmiş, sadece birkaç dakika gibi sürmeyen zaman diliminde onu kendine kilitlemişti. Aslında çok daha uzun süren bu konuşmada, hakkında bilmek istediği ne varsa öğrenmişti ve kız bunları bir bir dökülerek ağzından çıkardığına kesinlikle inanmıştı. Adam içeriye girdiğinde kız titreyen sesiyle arkasından yetişerek, "Benim peşimde olduğunu da nereden çıkardın? Beni kimse görmedi!" dedi kuşkulu bir duruşla, "Değil mi?"

"Evet?" dedi adam aldırılmazca mutfağa geçerken. Sesi şaibeliydi. Lambayı yaktı. Çok rahattı, üstelik mutfak dolabından iki tane ince belli bardak çıkarıp, çaydanlığa uzandı. "O gün düşünemedim..." Bakışlarını darmadağın olmuş düşünce yoksunu genç kıza çevirdi. İki tane de çay bardağı

İltına uzandı. "Bakma bana öyle eşeğinden düşürülmüş araba gibi.. Ben 007 ajanı falan değilim. Aklıma defterlerinden sana ulaşacakları gelmedi." Taze buharı tüten çaydanlığı, suyunu demini birbirinden ayırarak kavradı. "Sen de ilkokul bebesi gibi defterine ne diye adını soyadını yazarsın ki? Adını mı unutuyorsun... Salak mısın sen?"

Kız donmuş, bön bön açılmış gözleriyle -ağızındaki koca deliği saymıyor- adama çarpılmış insan müsveddesi gibi alık-ça bakıyordu.

"Otursana Serçe, çay hazır... Kusura bakma, erken geleceğini düşünemediğimden kek falan alamadım."

Sert yüzündeki kabalığa uymayan lakayıt gözleri garip bir ihtirasla parlıyordu. Ve kız ona çayı nereden bulduğunu yahut da bardaklarının yerini nereden bildiğini sormayacak kadar mantığına sırt çevirerek donmuş vaziyetteydi. Şahin tavşankanı, buharı tüten çayları, mutfak masasına koyarken hayli sakindi. Erik çalarken cami imamına yakalanan çocuk gibi put kesen kıza baktı.

Şahin genç kızın yerinden hareketlenip, çılgın bir öfkeyle eline vuracağını düşünememişti. Rüya adamın elindeki bardaklara sertçe vurarak, omuzlarından insanüstü bir kuvvetle haykırmaya itirdi. Şahin yerdeki kırılan bardaklara şaşkınca bakarken, kız avazı çıktığı kadar edepsizce bağırıyordu.

"Katil... Hepsi senin yüzünden..."

Rüya gözyaşlarıyla ıslanmış gözlerini adamın sertleşmiş yüzüne dikti. İçine işlemiş korkularından sıyrılamayarak, "Neden girdin hayatıma, neden ütöpik fallar gibi belirdin yaşamımda. Sen olmasaydın her şey başka olacaktı... Hayatımın içine illüzyon gibi sızıp, tüm hayallerimi foseptik çukuruna mesken ettin" dediğinde elleriyle adamı omuzlarından ittiriyor; ama tek kıpırdayan kendi narin bedeni ve hırsından delir-gibi salladığı başı oluyordu. Funda dalı gibi, kocaman çınar ağacına kafa tutuyordu.

“Oçoduşkimi iyare!”³¹ diye edepsizce tıslayan Şahin, kızın narin bileklerini sımsıkı bir baskıyla kavrayarak göğsünde birleştirdi. “Lan dur!” dedi usulca. Kız durmadı. Adam hırs-lanarak homurdandı. “Nossi şukka varonçi megittaxa kaybana!”³² Kızı kendine çekti. Deli dana gibi yerinde tepinen ince bedeni durdurmaya çalıştı. Fakat kocaman çenesini alt edemeyeceğini bildiğinden, ağzını açmak şöyle dursun, cansız manken gibi sabırla bekledi.

Hayır, işin ilginç yanı elinin tersiyle okkalı bir Osmanlı tokadı çakarak, o çokbilmiş gereksiz ağzını kapamak dururken... Sakinleşip içini boşaltmayı nasıl isterdi! Kaçık gibi hakaret edip, avaz avaz bağırarak ferah ferah küfretmesine kayıtsız kaldı. Sonunda yorulan Rüya itişmeyi -yani ayağı yanmış sığa gibi çifte atmayı- bırakıp, hırsından kudurarak duraladı.

Şahin kızın nazlı bileklerini sıkarak apansız çekiştirip, onu sandalyeye sertçe oturtarak, tepesinde azametiyle dikildi. Ellerini üzerinden çektiğinde, duruşundaki vahşilik göze çarpıyordu. Çatık kaşlarının yüzünü gölgelediğini yetmezmiş gibi, çenesindeki kasları hırsından oynarken, “Bitti mi?” dedi dişlerini sıkarak.

Kız yüzünü kaplayan mısır püskülüne dönmüş canım saçlarını gözlerinin önünden çekiştirirken “Bitmedi...” diye nefes nefese çemkirdi. Şahin köşeye yöneldiğinde, Rüya gözlerini genç adama dikmiş bakarken; o, duvardaki montajlı elektrikli gırgırı alıp camları topladı ve hızla yerleri temizledi. Rüya şaşkınca adama bakarak “Ne yapıyorsun sen? Buraya gündeliğe gelmedin?” diye garip bir çıkış yaptı.

Adam cam kırıklarını dolabın içindeki çöp kutusuna atarken “Aslında benim izbe diye tabir ettiğin yer bile, senin gündelikçi görmemiş, kız nedir, hanım nasıl olunur, temizlikten yoksun bıraktığın evinden... Çok daha temiz hâlde.”

31) “Oçoduşkimi iyare!” Lazca küfür. “S*ktir” demek gibi.

32) Nossi şukka varonçi megittaxa kaybana!” “Akıl hıyar değil ki, kırıp da vereyim sana.”

Bu aşığılama mıydı? Yoksa oğluna kız bakan kocakarılar gibi, bir nevi kınama mıydı? Kulaklarında kapak sesleri şakırdayan Rüya, gözlerini kıstı. Aklını meczup başına yeni devşirilirken “Hey, dur bir dakika!” dedi yerinden kalkıp, ellerini beline koyarak. Hırçın hırçın parlayan vahşi gözlerini, genç adama hükmederek dikti.

“Sen tüm bunların yerini nereden biliyorsun?”

“Sen anlamazsın, henüz telepati yeteneğini keşfetmemişsin...”

Evet. geri zekâlı yurduna konarak, ahmaklar anıtı diken Rüya, ağzına eşit olsun diye, gözlerini de kocaman açarak mal mal bakmayacaktı! Sadece, “Sen benim evimi mi karıştırdın?” diye tükürüğüyle boğularak kendini ortadan kaldıracaktı. Ne eylem ama!

Şahin uzun boynun muhalefetinden yakınarak, kızın melekse masumiyetini ona haykıran yüzüne eğilerek, sanki sır veriyormuş gibi “Evet, biraz ajanlık yaptım denebilirim. Mesela, o duvardaki Ricky Martin posterini...” diye kızı gerçekler âlemler, rüyalar âlemine soyutlayarak sersemletti. Ah o yüzüne yüzüne estiren naneli şey, deniz kenarındaki ferah meltemin sedası olamazdı, değil mi? Adam küstah dudaklarını belli bir kibirle bükerek “Gay’lerden hoşlandığını bilmiyordum!” dediğinde büyü bozuldu. Sanki birisi elini şaklattı ve Rüya daldığı hipnozdan uyandı.

“Ne-ne münasebet... Ben..? Ben onun şarkılarını seviyorum bir kere...” *Yalandan kim ölmüş, salla Rüya!*

“Yani adamın yakışıklı olması umurunda değil...”

O, zekâ kalesine gol atan top şeklindeki fıldır fıldır gözler, nasıl da öyle çipil çipil içini karman çorman ederek bakıyordu.

“Evet... Umurumda değil. Hem adam yakışıklı bile sayılmaz...” *Palavranla boğul Rüya! Azıcık destekli salla!*

“İyi o zaman, sadece sesini dinleyeceksin bundan böyle... Yüzünü görmene gerek yok...”

Bu işte bir pirenlenme kaşıntısı sezen Rüya, işkillenme rekoru kırdı. Sinsice kıstığı gözleriyle adamın burnunun dibine sokularak “Ne yaptın posterime?” diye hesap sordu.

Ne kadar yakın olduğunun farkında değildi ama Şahin, onun güzel kahve gözlerinin irisini çevreleyen haresinin kızdığı zaman büyüyerek balköpüğüne dönüştüğünü keşfedecek kadar yakınındaydı.

“Ben ne yapayım senin posterine? Belki balkon kapısı açılınca rüzgâra kapılıp, dışarıya savrulmuştur... Belki duvarında sapasağlam duruyordur... Üzerine damgalarını bıraktığın gibi...”

Kız onun imaya boyut kazandıran kinayelerini kavrayamadı. “O zaman neden aklıma kuşku sokacak şekilde konuşuyorsun?”

“Yok, ortaya konuşuyorum kinaye falan değil bu... Sabah iyice baktın mı resmine? Ha, bir de sağ yanağındaki senin kırmızı rujun olamaz, değil mi?”

Yüzündeki ılık nefesi fark eden Şahin, dişlerini sıkarken, hâlâ yakınlıklarını algılayamayan kız dişlerini gıcırdatıyordu.

“Sen... Sen?”

Ellerini yanında yumruk yapmıştı.

Şahin bu! Bulmuş okkalı kozunu... Kedinin fareyi kuyruğundan sallandırarak oynadığı gibi oynamadan durur muydu?

“Sapık Rüya! Posterleri mi öpüyorsun?”

Şahin’in gözleri alay ışıklarıyla yandı.

Rüya her sabah okula gitmeden önce o kâğıdı öptüğünü kendine saklayarak, genç adamı ittirerek bir adım geriledi. Hırsından infilak edecek barut fıçısı gibi arkasını dönerek, “Beş dakikaya burada olurum ve senin gidişini Mehter Marşı’yla arkandan kutlarım.” diye buyurdu. Tam kapıya yanaştığında, birden durdu. Topuklarının üzerinde apansız dönerek, gözlerini genç adamın yüzüne dikti.

Şahin umursamaz bir biçimde, yeni bardaklar çıkarıyordu. “Çay?” dedi tok sesiyle ilgisizce.

“Zıkkım iç!” diye homurdanan Rüya, “Sen benim özel eşyalarımı karıştırmadın değil mi sapık katil?” Sözcükler dudaklarının arasından çıktığı anda birden sarsıldı. Bunu yapmış olamazdı değil mi? Ya yaptıysa!

"Hangi özel eşyalar?"

"Benimle oynama... Ne dediğimi bal gibi de anlıyorsun sen?"

"Özelden kastın iç çamaşırı dolabınsa, o zaten dağınıktı. Ben dağıtmadım yani... Düzenlemeye gerek yoktu!" dedi sırf kılığına bakmadığı çekmeceyi, bakmış gibi lanse ederek. "O tuhaf şeyleri senin gibi bir genç kıza yakıştıramadım. Sen evli bile değilsin... Üstelik masumsun, neden giyiniyorsun ki mendil kadar tüllerden fantezi zimbirtılarını... Öte yandan, zaten orların giyeceğine, hiç giyme daha iyi. Varlığında, yokluk çekiyorsun..."

Dünyadan ütöpik Rüya'ya! Nirvana yolcusu kalmasın!

Kafasına meteor yağsa, ancak böyle bir ehlileşmiş bir tepki verirdi. Genç kız olduğu yerde şömineye atılmış kütük gibi, utancından cayır cayır yanarak kızarıyordu. Ufacık inatçı burun delikleri hursından genişliyor, her daim vakurca acılaştan koyu kahve gözleri hiddetinden siyaha değil, kızıla çalıyordu.

Şahin omuzlarını sarsarak eğlenen bir tonda bardakları masaya bıraktı. İç çekerek sakince yerine oturdu.

"Hadi, git değiştir üstünü. Çayın soğumasın!"

Rüya adamın kafasına tavayla vurduğunu, annesinin et bıçağıyla karnını deştğini, Türkan abladan bir koşu kıyma makinesini alıp, onu köpeklere mama çektiğini düşündü. Daha çok fazla şey düşündü! Ama bunları yapmayı ne yazık ki kıçı yemedi...

Bu sataşması için, baştan çıkarıcı daveti reddetmeye niyetlenerek, bütün enerjisini toplamak zorunda kalmıştı.

"Rüya... Kendini kurulu saat gibi kurup, cinayet senaryoları yazma. Her ne düşünüyorsan, ben senin düşüncelerini veto ederim. Koalisyon da kurdurmam. Şimdi o yer görmeyen kucuna şaplak istemiyorsan -ki bunu çoktan hak ettiğin bariz bir gerçek- derhâl işini bitirip gel! Konuşacağız."

*Âşık ve bir olmak...
Yalnız kalanların safsatasıdır...*

10. BÖLÜM

Sus be yüreğim...

Ben de biliyorum bu katilden bir âlim olmayacağını...

Ama umut ediyorum işte...

Işık hızı, jet hızı, yıldırım hızı, nasıl bir hızda olduğunu bilemezdi ama o hızlardan birisini kullandığı kesin bir eylemle, üzerine bir tişört, altına mavi eşofman altı giyerek yürüngesi şaşmış motor gibi salonda bitmişti. Yanakları hızlı hareket ettiği için kıpkırmızı, alnunda parlayan ince bir ter tabakası ve sık sık yutkunmak için kapadığı minicik ağzıyla hazır ve nazır, adamlarla kavgaya tutuşmaya istekliydi.

Şahin derin derin soluyan kıza bakarak, "Nefes al Rüya! Sonuçta maratona katılmayacaksın, yanıma geleceksin," dedi ince alay değil, dalga geçen tavrıyla göz kırparak. "Beni bu kadar özlediğini bilmiyordum. Bilsem daha önce geldim."

Mabadını yaya yaya oturduğu koltuktan, pek hoşnut olarak sırtını yasladı. Usulca çayını yudumlarken, kız dişlerini sıkı. Yırtıcı bir kaplanın, yaralı bir tavşanı görüp, gözlerini hırsından ve vahşiliğinden parlattığı gibi seğirtti. "Seni geber-tebilirim... Ve inan bana bunu, şimdi seve seve yapabilirim!" dedi. İçeriye yönelip kendini ikili kanepeye, hiç de nazik olmayan bir tutumla attı. Bıkın solukları, artık ritmik hâline bürünmüştü.

Şahin dişlerini sıkıldığını gizleme gereği görmedi. "Ben de aynı şeyi senin için düşünüyorum Rüya. O ufacık kafanı koparmak, minnacık kıcını tekmelemek, çalışmayan beynini

dışarı akıtmak için neler vermezdim... Ama bak, yapmıyorum...”

“Seni akıl yoksunu adam! Ben ne yaptım da cinayet senaryolarının faili olarak beni düşünüyorsun sen? Hayatıma yıldırım gibi çakıp işgal eden, Katrina Kasırgası gibi esip her yeri tarumar eden sensin... Ben ufacık dünyamda, minnacık umutlarımla tombala oynarken, yolu ansızın kasabaya düşmüş derbeder yolcu gibi sen geldin hayatıma. Ve apansız ‘tombala!’ diye bağırdın. Şimdi tüm oyunun içine ettikten sonra da ‘Pardon, yanlış alarm’ diyemezsin...”

“Rüya bu iş oyun değil... Adamların seni bulup bulmadığını bilmiyorum ama okulun çevresinde döndüklerini ve sürekli seni tarif edip soruşturduklarını biliyorum. Bak akıl en büyük pusuladır ve ben pusulama güveniyorum.”

Okulun çevresinde onu aradığını ve sürekli peşinde sezdirmeden dolaştığını söylemesine gerek yoktu!

Rüya ona dehşet içinde ikircikte kalarak baktı. Ve yüreği tekledi.

Sus be yüreğim... Ben de biliyorum bu katilden bir âlim olmaya çağını... Ama umut ediyorum işte... Belki birazcık vicdanlı olur...

Rüya başını ellerinin arasına alarak, biraz duraladı ve kaşlarının altına sığınan, koyulmuş kızgın gözlerini adama çevirerek sert sert baktı.

“Beni madem tanımıyorlar, okulda bana benzeyen onca kız varken... Neden bunu dert ediyorsun ki? Yoksa bilmem kaçını failin olarak, ilk defa ben vicdanına mı dokundum?” derken, annesinin terliğiyle kafasına vurmuş ders çalışmayan tembel öğrenci gibi derhâl yerinden irkildi. “Hem dur bir dakika... Sen beni okulda aradıklarını nereden biliyorsun? Okuluma mı geldin?”

Onu duymamış gibi duran Şahin çayından bir yudum daha alarak, ketum dudaklarındaki sır yüklü kasılmayı gizledi. “Haber almış olabilirim...”

Rüya yerinden hiddetle fırlayarak, çaçaron bir tutumla adamın önünde dikildi. Zemheride unutulmuş ufack bir

kuş gibi üşüyen bedeni, müthiş bir öfkeyle kasılarak titriyordu. "Sen beni ne zamandır takip ediyorsun?" Bu düşünceyle sırtından aşağıya anlatılması imkânsız, garip bir ürperme yayılırken, gözleri sorusuna cevap isteyerek adama odaklandı. Kırpikleri bile titrememişti.

"Senin kucunu toplayacak kadar aklımı kaybetmedim Serçe... Ne izleyeceğim seni," diye tembel sesiyle yalan söyledi Şahin. "Vaktimi değersiz kişilerle boşa harcamam."

Bu haysiyet kırıcı davranışıyla, Rüya ellerini yanında yumruk yaptı. "O zaman, bu değersiz kişinin evinden kucına tekme yemeden, bir zahmet gidersin... Bu benim hayatım ve içinde sen yoksun, olmayacaksın! Ölsem bile, tek öleceğim..."

Şahin, ona cüretle kafa tutan Serçe'ye tek kaşını umarsızca kaldırarak baktı ve sapanıyla vurmuş gibi yere ayak basmasını sağladı.

Kasılan elindeki bardağı sehpaye sertçe koyarak, ayağa kalktı. Şimdi genç kızın tam önünde, elinin tersiyle incecik öpülesi boynunu kıracak gibi duruyor, üzerine azametli hükmeden gölgesini düşürerek dikiliyordu.

Ufacık dağa kafa tutan kırlangıç! Bu amiyane tabiri bir yerden anımsıyordu kız! Kibirli yeşil gözleri sertçe parlıyor, küstah dudakların kıyıları hışmından gerim gerim gerilerek seğiriyordu.

"Maalesef, sana kötü haberim var Serçe... Ben kendimi aklâyana kadar, sen de benimle olacaksın... Artık sen de bir tanık:sın ve katilsin, yani suçlusun."

Kendini hâkimi tarafından kalemi kırılan sanık gibi hissedən Rüya, bir adım gerileyerek başını geriye yıktı. Yaptığı zevzeklik değildi. Aklı karışmış olsa da, bu karmaşık ifadeyi saklamayı başardı.

"Ben bir şey görmedim ki... Hem adamları tavuk boğar gibi sen boğdun, ben niye tanık olarak aranayım? Suçlu sensin!"

Aklına sağlık Rüya!

"İşte tam bu söylediğin yüzünden benimle geleceksin

Rüya... Beni ele vermemen için bu şart. Çünkü hâlâ katı bir tutumla suçlu olduğuma inanıyorsun."

Kız süngüsünü düşürerek, gözlerini çektiği zırhları kısacak bir an kaldırdı. Buna inandığını, artık pek sanmıyordu! Ellerini önünde bağlayarak, parmaklarını çekinikçe çekiştirip durdu. Duygulu bakan, yürek yaralayan çaresiz gözleri adamın göğsünü delip, damarlarına süzüldü. Şahin kızın masum çehresinde çaresizliğin soyut hâlini görürken, yeşil gözlerini kısararak buna tepki verdi. Kız ürkekçe konuşmasına devam etti.

"Kocaman bir hafta, ağzımı açıp kimseye tek kelime söylemedim. Bundan sonrada söylemem, yeter ki git hayatımdan. Eski Rüya gibi olmak istiyorum. Korkmadan, özgürce dolaşmayı... Bir köşeden birisi mi çıkacak diye tedirgin durmamayı, ürkmemeyi istiyorum. Lütfen!" Çaresiz sesi yalvarırken, vicdanı sarsılan adamın elleri yumruk oluyordu. O kadar narin ve kırılgan, korunmaya muhtaç duruyordu ki... Dışarıda onu bekleyen kötülüklerden bihaberdi.

"Rüya, bu senin iyiliğin için." Tok sesi çok başka âlemlerin anahtarını kızın yüreğine sunar gibiydi. Sanki üzerini paha biçilemez bir kadife karanlık kuşatmış ve tüm sırlarını orada saklamaktaydı. O anda, zindan gibi zifiri acılığın ortasında, iki ateş böceği gibi acizce kalmışlardı. Işıkları o kadar azdı ki, ancak yüreklerini yakacak kadar fersizdi...

"Benim iyiliğimi düşünüyorsan, bırakırsın peşimi..."

Şahin kıza yaklaştı. Beklenmeyen bir tılsım sardı yürekleri gibi etraflarını ve onun savunmasız hâline, üzgün gözlerine daha fazla dayanamayarak elinin tersini yanağına usulca sürttü. "Buna izin vermem... Hem onlar için değerlisin, hem benim için... Ansaneri!"

Rüya her zaman küstah bir iğnelemeyle konuşan sesindeki o naif, içini kemiren şefkatli tınyı algıladığında, yüreğinde bir çarpıntı, karnında karınca fabrikasının kıskırtıcı eylemi baş gösterdi. Gözlerini adamın gözlerine dikerek, "Ben neden değerliyim senin için?" sualine ciddi bir açıklama bekleyerek, sustu.

Şahin konuşmuyordu. Elini usulca yanına indirip, yüreğiyle mantığı savaşa girişirken, gözleri vahşi bir küstahlıkla parlardı. "Sana âşık olmuşumdur belki..."

Kız irkilerek bir adım geriledi. Nefes almak nasıl bir eylemdi acaba? Gerçi şu anda tek yapamadığı nefes almak değil, aynı anda titreyen bacaklarıyla yere kapaklanmadan, ayakta tutmaktı. Rüya'nın kulakları uğulduyor, bedenindeki damarları geriye patlamaya vururken, nabız atışlarını kulağında hissediyordu. Mantıklı düşünceleri keskin bir kılıç darbesiyle kesilip, yüreği gibi bedeni de hâlsiz düşerek titrerken, "A-âşık mı?" diye inanamaz bir kuşkuyla sordu.

"Evet, sana âşık olduğum için peşinde dolaşıyorum bak!" derken küstah dudakları çarpıkça kıvrılmıştı.

Aşk ve bir olmak... Kesinlikle yalnız kalanların safsatasıydı...

Şükür ki Şahin onlardan değildi! Aşk için birisinin peşine düşmek... Bu dehşet düşünceyle tüyleri ürpererek irkildi. Saçmaydı! Güldü bu düşünceye... Alayla güldü. *Yok artık!*

Kızın şok olmuş kakavan hâline keyifle baktı. Ve ciddi bir fütursuzlukla, "Rüya sen cidden safsın..." diye lakayıt sesindeki alaycı ifadesiyle homurdandı. "Göründüğünden safsın..."

Oysa kız hâlâ kendine gelemeyerek, kocaman bir kaosun içine düşmüş, derin girdapların çaresizliğine kapılmış gibi takatsizdi. Şaşkın, ürkek, hatta korkakça kirpiklerini masum masum kırptırıyordu.

Ve Şahin kızın ciddi şaşkınlığından etkilendiğini saklamak için alaycı tavrının arkasına saklanarak, "Sana âşık olduğumu düşünmüş olamazsın değil mi?" diye sesine ve yüzüne Joker maskesini taktı. Aslında kalbi hızlanmıştı.

Rüya daha önce hiç böyle dağılmamıştı. Aşağılandığının bilincindeydi, ama savaşmaya gücü yoktu. Alık balığa dönmüş akı, yüreğine sığınan kelekleri, hatta damarına nüfuz eden kurtçuklar bile hiç bu kadar azmamıştı. Bu gece Mustafa bile onu öpmek istediğinde, bu üç harfin içine sığınan, ama

bir evreni içine hapseden kelime kadar heyecanlandırıp, aynı anda afallatmamıştı.

Şahin kızın çenesine naif bir papatyanın taç yaprağını okşar gibi dokunarak itti, açık kalmış şom ağzının kapağını.

“Ağzını kapa Rüya, sinek kaçacak!”

Bu dokunuşun ufacık bir temastan öteye geçmemesi gerektiğini bilirken kız, birden her şey kelebek etkisine kapılıp, sarsılarak değişmişti. Büyü, kara mı pembe miydi bilmiyordu; ama bir büyü ruhuna etki edip, kalbine yara açıp, geleceğinin temelini kuşatıyordu. Bedenindeki bütün sinirlerin uyandığını, içinde bir yangının alevlendiğini hissediyordu. Kısa sürmesi gereken tüylerini diken diken eden o vakitler, yüreğindeki yorgun eylemle, çok uzun seneler gibi geliyordu. Tenini sıyrıp geçen ferah nefesi yok saymaya çalışırken, erkeğin eğlenen haylaz gözlerinde yanan alaylı pırıltılarla, kendine gelmeyi son anda başardı. Dışlerini şiddetle sıkarak genç adamın yüzüne tükürmek, elleriyle omuzlarını var gücüyle dövmek istedi ama yapmadı. Bunun yerine mantığını konuşturmayı akıl edebildi. Onun oynadığı sinsî oyun gibi bir şeytanlıkla, adama yanaşıp, sırtışık, tembel bir kedi gibi şımararak bedenini ona yasladi. Adam beklemediği bu hareketle şaşırmak ne kelime, olduğu yere çivi olup çakıldı.

Şahin’in dikkat kesilen yeşil gözlerinin zeki pırıltılarına odaklayarak bakışlarını, “Bana âşık olmanı anlıyorum Şahin. Yazık, ama senin duygularına karşılık veremem. Oyuna gerek yok. Bence sen, yüreğinin sesini sustur. Benim yüreğim sana göre değil! Zaten ben başkasına âşığım, seninle işim olmaz. İlk öpüştüğüm kişisin, sonuncusu değil. Yolun başından geri dön, çıkmaz sokağa sapma! İleride canın yanmasın, üzülme diye diyorum. Tipim değilsin...”

Ve gol!

“Ve bir de ağzını kapa, sinek kaçabilir.”

Kendinden emin çıkarmaya çalıştığı nazlı sesiyle, adamın kafasına çekişle öfke çakıyor, kör testereyle tüm metanetini kesiyordu.

Aslında o vakitte, kalbinin deli gibi attığının, bacaklarının titrediğinin ve nefesinin kesildiğinin farkındaydı ama adama sezdirmiyordu. Onun şaşkınca kalan yakışıklı yüzüne bakıp, titreyen ellerini saçlarının arasından geçirmek, ellerini omuzlarına yaslamak istedi fakat tuttu kendini, yapmadı. Kuvvetli ısısını, erkeksi egzotik kokusunu dahi es geçti.

Yüzleri öyle yakındı ki, Şahin'in eli kendinden bağımsız yerinden havalandı. İkisi de şaşkın, ikisi de ava giderken avlanan taraf olmanın vurgununu yaşarken, düşünceleri kısa bir an sekteye uğrayarak ertelenmeye meyillendi.

Şahin inanamamış bir tutkuyla parmaklarını önce kızarmış ateş gibi sıcak yanaklarında dolaştırdı. Hep bunu yapmak istemişti. İçi kavruldu onun ateşiyle ve saç diplerinde başlayan cereyan, kasıklarına kadar ciddi bir hızla ulaştı. Bedeni kasılırken, kızın dişlenmekten şişmiş kırmızı dudaklarında, parmaklarının uçlarını nazikçe gezdirerek, ikisinin de nefesi bozulana kadar okşadı.

Kız o ana kadar onun katilliğini unutmuştu. Alaycılığını ve küstahlığını... Ama şimdi fark edince, hem kollarında yağ olup erimek, hem taş olup katılmak istedi. Karmaşık bir duygu, tutkusu şaha kalkmış bir ürpermeyle, "Do-dokunma..." dedi fısıltı gibi.

Ama düşüncesinin olumsuz etkisine uyup, geriye çekilemedi. Sanki karnına kızgın bir taş düşmüş, ayakları çimentoyla zemine sabitlenmişti. Tüm devreleri yanımış yapay bir zekâ gibiydi. Yana yana can vereceğini biliyor, ama kıpırdamıyordu.

"Sana neden dokunmama bu kadar karşısın?"

"İs-istemiyorum..."

"Sana dokunduğumda, garip bir sıcaklık... Tüylerimi diken diken eden zalim bir ürperme... İçimin yanı sıra dudaklarıma kadar çıkan kavurucu bir ateş hissediyorum. Garip bir sessizlik sarıyor etrafımı, tüm dünyevi eylemler duruyor. Kadife bir karanlığı kuşanıyor sessizlik sanki. Her şeyden soyutlanarak, sadece sessizliğinde düzensizleşen nefesinin mistik

ezgisini dinliyorum. Bedeninin, akordu bozulmuş bir keman gibi gerilmesini izlerken, bana tepki verdiğini saklayan çatışmanı hissediyorum.”

Ayartıcı parmakların yakıcı uçlarını dudaklarından, kışkırtıcı bir yavaşlıkla tenine sataşarak çenesine kaydırdı, usulca okşadı. İki parmağının arasına sıkıştırdığı narin çenesini yukarı kaldırıp, kızın yüzünü kendi yüzüne nazikçe yaklaştırdı. “Sana âşık değilim.” Bu bir itiraf gibi dursa da, aslında kendine kanıtlama güdüsüydü!

“Be-ben de sana âşık değilim! İçin rahat olsun!” dedi sesi içinden, gırtlığının gerisinden kabalaşarak boğulur gibi çıkıyordu.

“Seni öpmeyi de istemiyorum!”

“Be-ben... Hiç istemedim!”

Şahin’in gözleri parladı. “Bunun olduğunu söylerken, sesin neden titriyor?”

İkisinin nefesleri artık dengesiz savruluşlarla burun deliklerinden gerilerek boşluğa firar ediyordu. Ayarı bozulmuş gevşek bir yaydan fırlayan yamuk bir ok gibiydi duyguları.

“Sen de garip bir şeyler olduğunu hissediyorsun. Aramızdaki o felaket şeyin varlığını reddedemezsin.”

Rüya bacaklarını zoru zoruna kıpırdatarak bir adım geriledi. Çenesindeki eli koluyla düşürürken, adamın büyüğü sesinden, içini kaynatan ılık nefesinden, yüreğini hoplatan bakışlarının esaretinden kurtuldu. Onun kuvvetli bedeninin yakıcı sıcaklığından kendini sıyrarak, yapay ses tonuyla uyuşan alaylı bir kahkaha atmaya çalıştı.

“Bu... Deli saçmalıklarını kendine sakla katil. O dediklerini açık ve net hissettiğim tek erkek var ve o erkek, ne yazık ki sen değilsin! Sana âşık olmak gibi bir şey söz konusu dahi olmaz. Bence sen çok rüya görüyorsun. Ayakta kâbus görmek bu olsa gerek. Sen kim, Mustafa’nın bana hissettirdiği o sarsılmaz gerçeği kendi üzerine almak kim!” Yırtıcı gözleri daha önce hiç böyle kibirli ve aşağılayıcı bakmamıştı genç adama.

Şahin ilk defa Rüya'nın dudaklarından dökülen kurşun gibi can alıcı sözlerle, gerçekten boynunu kırmak istedi. Başka bir adamı ağzına alan o tatlı dudaklarını, eliyle ufalayarak kapatıp, hiddeti dinene kadar canını yakarak cezalandırmak istedi.

İkisi de aralarında gerçekleşen, bu gergin elektriğin ne olduğunu bilmiyorlar, garip çekimin yok olduğuna inanmak istiyorlardı. Birden başını geriye atarak suçlayan gözlerle baktı kız. "Öyleyse, âşık değilsen, neden beni sürekli iğneleyip duruyorsun?"

"Sen neden sürekli üstüme gelip, asileşiyorsun?" Her ikisi de birbirlerinin gözlerine kızgın kızgın iki hasım gibi, birbirlerini ketumca tartarak bakıyordu. Bu sessiz savaşı ilk bozan Rüya oldu.

"Artık bunu tartışmak çok saçma. İkimizin de planladığı bir şey olupbitti. Sen beni bırakacak, unutacaksın ve her şey bitecek. Eskisi gibi olacak hayatım. Sen içinde, hiç var olmamışsın gibi."

"Evet" diye onaylayarak katıldı Şahin, "sen de hiç var olmayacaksın, ama işim bittiğinde!"

Gözleri tekrar karşılaştığında, ikisi de aynı şeyi düşünüyordu.

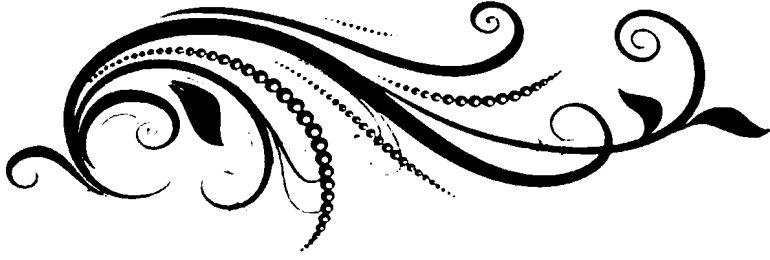
Az önceki yaşanan garip şey neydi?

Şahin, oyuna geldiğine inanmıyordu, Rüya da gözünün korkutulmaya çalışıldığına.

Oysa adamın amacı onunla dalga geçmekken, o dalganın içinde ikisi de boğulacaktı.

Hayır, bu kız ne zaman korkup sineceğini, ne zaman zombiye dönüşüp korkusuzca dirileceğini bilmiyordu. Genç kıızı omuzlarından ittirerek yolunu açtı.

"Kafa şişirme kuş beyinli Serçe, zaten yorgunum. Ben düş alana kadar, sen yatağımızı hazırlarsın!"

*Hor kullanırsan,
bazı şeyler çabuk biter...
Güven gibi...*

11. BÖLÜM

*Fatih'e de
İstanbul'un fethi imkânsız demişlerdi.*

Şahin kafası karıştığı için kısacık bir an yalnız kalmalıydı ve açıkçası böyle çetrefilli duygulara alışık bir bünyesi yoktu. "Banyoda bana göre havlu var değil mi?"

Evet, bu soruyla Rüya şu anda o ütöpik rüyaların dibine danı ekerek, kâbusundan uyanmaya çalışarak bakıyordu adama. Ne demişti? Duşa girecek ve yatağını hazırlayacaktı.

Ücretsiz benzin almış gibi yerinden fırlayıp banyonun kapısına atılan Rüya, adamın kollarına yapışmak için sert bir hamle yaptı. Fakat Şahin sinsice parlayan gözlerine yaraşmayan bir serilikle, içeriye dalarak, kapıyı suratına çattadanak kapattı.

Rüya burnunu kapıya çarparak cırl cırl öfkeli sesiyle küfrederken, bir taraftan da eliyle o inatçı, hokka burnunu okşuyordu. Yumruklarını kapıya şiddetle gömerken, "Seni sığır familyasının GDO'lu öküzü... Sen benim evimden gidecek misin? Yoksa polis çağırayım mı?" diye haykırdı.

"Çağır Rüya," dedi adam. Banyoda yankılanan tok sesi boğuk ve üzerini çıkaran bir kişi gibi kesik kesikti.

"Çağırmayacağımı sanıyorsan, yanılıyorsun..." diye blöf yaptı kız. Polislerle başı belaya girsin, babası saniyesinde onu Hatay'a ışınlardı. Üstüne üstlük katıksız ev hapsine ve sabah akşam görücüye çıkarak, evlenme hayallerine tabi tutulurdu.

"Annen aradı sen yokken, tansiyon ilaçlarını bulamamış,

sana isimlerini soruyordu. Onu bir arasan iyi olur, yazık kadına.” dedi banyodan kısık gelen su sesine karışarak.

Rüya hırsından kudurarak tekmeyi banyonun kapısına savururken, bir taraftan da kapının koluna asılmış açmak için efor harcıyordu. “Anneme ne dedin?”

“Ne diyebilirim?”

“Ben de onu soruyorum?”

“Tabii ki düşündüğün şeyi...”

Ve su sesi biraz daha baskın gelmeye başladı.

Rüya tekrar bir tekme attı kapıya ve akabinde başparmağının sarsıcı acısıyla uyanmaya başladı. Gözlerini sımsıkı kapayarak yerinde acıyla zıplarken, dişlerinin arasından edepsizce küfrederek, “Lanet olsun Şahin, ona sevgilim olduğunu nasıl söylersin? Babam beni vurur. Yok, üstüne seni de vurur. Sonra içi rahatlamaz tam teşekküllü bahar temizliği için annemi de vurur. Beni buraya bin bir yalanla saldığı için Türkan ablamı da, arada kaynatır.”

“Rüya, aklına gelen ilk şey, sevgili olmamız mı cidden? Ben sana diyorum, sen bana âşık oluyorsun, hadi itiraf et!”

Bu küstah sözlerin üzerine nükleer bombası gibi düşmesiyle tüm metaneti ve dirayeti yok olan kız, artık çılgına bağlamıştı. Kırmızı görmüş boğa gibi burnundan soluyordu. İçine yüklenen alt edilemez öfkesiyle yerinden fırlayıp, kapıya atıldı; ama tosladığı yer sert ve yumuşak arası ten, duvar kadar sertleşmiş kaslardı. Elleri genç adamın ıslak bedeniyle birleşirken, yüzü daha önce hiç olmadığı kadar sapsarıydı. Kabız olmuş gibi kendini sıkıyor, ıkınmak için bile ciğerlerinde nefesin kalmadığını, an itibariyle idrak edemiyordu.

Şahin üzerindeki ilk şaşkınlığını atınca elleri genç kızın ince belini bularak, onun ayakta kalmasına yardımcı oldu. Tutmasa, bayılacağı belliydi. Çapkınca kıyıları yamulan dudakları ve yeşil baharlar gibi eşsizce parlayan pervasız gözlerini, kızın kırpmadan baktığı kahve gözlerine çevirdi. “Şimdi de kollarıma atlamak için, kapıları mı bekliyorsun Serçe? Çok

çesursun! Senden beklemezdim!" Adam yüzünü genç kızın yüzüne yaklaştırıp, bedenini bedenine çekinmeden yasladı. Üzerince Rüya'nın ufacık pembe havlusundan başka bir şey yoktu ve kız onun tüm ıslak hatlarını kendi bedeninde girintisiyle, çıkıntısıyla hatta sert hatlarıyla hissediyordu!

Yüce Allah'ım...

Rüya'nın gözleri genç adamın çelik kadar sert, geniş göğsüne kaydı. Islak kara tüyleri; ışığın altında parlıyor, kısıcık saçlarından süzülen su damlacıkları boynundan göğsünün ortasına süzülüp, o gür tüylerin arasında kaybolarak aşağılara yuvarlanıyorlardı. Rüya yutkunarak bakışlarını biraz yukarı kaldırdı, önce usulca hareket eden âdemelmesine, sonra yeni çıkmaya başlayan sakallarının diplerini bile gördüğü köşeli, gamzeli çenesine ve nihayetinde gözlerine çıkmayı başardı. O yeşiller ki; daha önce görülmemiş bir yakut gibi eşsiz parlıyordu.

Şahın hayran hayran kızın masumca irileşen gözlerinin içine baktı. "Rüya, sen cidden bensiz yapamıyorsun. Bu kadar aceleci olma güzelim! Bana sarıl de, ben sana sarılırım." dedi nefesi bozularak. Ilık nefesleri birbirine karışmıştı.

O anda mantıklı hiçbir şey yoktu. Şahın dudaklarını uzattığında, Rüya tam bir ahmak gibi gözlerini kapattı. Elleri genç adamın kollarını ne ara bulmuş, parmakları kalın, taş gibi sert adalelerin sardığı kollarına, vahşice ne zaman geçmişti bilemedi. O dudaklarının esir edici vahşilikle ezilmesini beklerken, Şahın dudaklarını kızın şakaklarına tüy misali nazikçe dokundurup, saçlarının mis gibi kokusunu derince içine çekti.

"Sakin bir daha kaçma Rüya!" Dudakları usulca yanaklarından kayarak göz çukuruna kuruldu. Kız nefes almayı çoktan unutmuş, bedenindeki güç çekilince de kendini genç adamın kollarının merhametine isteksizce bırakmıştı. Ciğerlerinde hâlâ adamın temiz şampuanına karışmış erkeksi afrodizyak yayan kokusu dururken, içini yakan bir haince damarlarına dağılarak imparatorluğunu sürdürüyordu. Rüya soluklanmak istedi ama oksijene vuslat ciğerlerini ferahlatamadı.

Şahin kızın göz çukuruna ufak ama her ikisinin de anlayamayacağı kadar büyük bir anlam taşıyan duygusal bir buse koydu. "Sana bir şey oldu sandım. Aklımı oynatacaktım. Kaçıldın ya da o adamların eline düştün sandım. Sana zarar vermem, sadece korumaya çalışıyorum. Yapma! Beni sana zor kullanıp, zalim olmaya teşvik etme. Canını yakmayı, hiç istemedim!" diye itiraf etti.

Dudakları yakıcı bir hükmedicilikle kulaklarına kuruldu. "Sakın şurişk'imi! ³³ Sakın!"

Kızın göğsünün ortasında müthiş bir baskı, midesinde felaket bir kasılma belirdi. Sanki Şahin artık yüreğinden ziyade, ruhuna da hitap ediyor... Naif omuzlarından kanatlar filiz vererek ayaklarını yerden kesiliyordu. *Hem "Şurişk'imi?" ne demekti ya...?*

Yüreği garip bir coşkuyla aynı anda dehşet bir sancıyla sarsılırken, içinde garip bir kıskançlık peydahlanıyordu. Bunu daha önce kim bilir kaç kızın üzerinde tecrübe etmişti. Bu ayaklı karizma, tam bir laf cambazıydı ve sözlerin ağzından büyük bir titizlikle düşünmeden çıkmadığına emindi. İşin garibi istediğini almış olmasıydı. Rüya, ona kanmaya dünden razı hâle geliyordu. Hiç şüphe yoktu ki, daha önce bir suru kadının aklını başından alarak, böyle duygusal olarak sabote ederek öpmüştü. Ne yaptığını gerçek bir ustalıkla çok iyi biliyordu. O hâlde Rüya'nın bu durumu garip karşılaşmayı bırakıp, eğitsel bir deneyim olarak değerlendirmesinde ne sakınca olabilirdi?!

"Rüya, sakın canını yakmama izin verme..."

Çünkü Şurişk'imi artık oydu!

Şahin geriye çekildiğinde, kız kirpiklerini sık sık kırıştırarak havalandırdı. Sisli bakışlarını adama çevirdi.

"Kor-korkutuyorsun beni..."

"Kork Rüya; çünkü artık ben de kendimden korkuyorum..!"

33) "Şurişk'imi" Lazca canımın içi canım demek.

Rüya, dudaklarının istemsizce hareket ettiğini hissetti. Sanki aklını kaybetmiş gibi gülümsüyordu. Söylediği eksantrik şeyden hoşnut mu olmuştu? Kocaman adamı korkutmak; içinde garip bir coşkuyla karşılanmış, umuda durmuş, duygularını panayır yerine çevirmişti. Ama alayla mı yoksa sinirle mi gülüyor, karmaşık hâlimden anlaşılmıyordu.

Şahin de tek kaşını küstahça kaldırmış, ona pervasızca gülümseyince, kız dudaklarını öfkesinden bir gül goncası gibi büzdü. Ne yapıyordu? Bu tahrik edici, duygularını körükleyerek baştan çıkarıcı gülümseme, kendisini seksi ve çekici hissettiriyorsa, yanıliyordu! Aksine itici, kızdırıcı, öfkelenendiriciydi.

Oh hayır, kime yalan söylüyordu!

Bu adamın pervasız derecede dikkat çekici parlak güzel yeşillerine bakarken, her şeyi çevresinde durdurarak onun esiri yapıyordu. O kibirli dudakları kışkırtıcı, alt ediciydi ve küstahtı! O kadar güzel bir gülümsemeydi ki, çekici sert yüzünü yumuşatarak aydınlatan, büyüüne karşı koymaya gücü kalmamıştı.

Ve rüya karnında titreşen kas hareketlerine, kızdı. Yoksa o, kendi karın kasları değil miydi? Lanet olsun! Yine mi? Yanakları hayâsından apansız bir domates özentisi içine girerken, artık ısının kaynağı sadece bedeni değil, damarlarını yakarak ilerleyen, hatta deli gibi kanını kaynatan düşünceleliydi! Utandı.

Allah'ım, adam çıplaktı ve o gram korkmuyordu. Hatta utanıp kaçmuyordu dahi. Hem de onu tam anlamıyla bedeninde hissederken!

Rüya bedeni taş gibi kasılırken, zoraki bir metanetle kaşlarını kaldırdı, iradesini devralmaya çalışarak ağzını oynattı, ama yok, kelime dedikleri şey ne olabilirdi ki? Baklava, kas, büyüleyici yeşil gözler, bunlardan başlıyordu sanırım alfabetik sırası...

Sessiz kelimelerin cümlesi aşkına!

Kuvvetli elleri artık kızın belinin etrafında umarsızca dolaşıyordu. Ve Rüya adamın tüm sırlarına ek olarak, taş gibi -ki

gerçek anlamda taş- olan bedenini tüm tenini kuşanmış hâlde, ızdırapla hissediyordu. Masum gözlerini kırıştırmak ve karnını içine çekmek için hâlâ zamanı kollayarak geriledi. O istekli sert şey, biyoloji derslerinde duyduğu şey olamazdı! Korkup kaçmalı, avazı çıktığı kadar bağırımalıydı; ama yapabildiği tek şey, Şahin'in giderek yaklaşan yüzünü hayranlıkla seyretmekti. Öpüşmek artık kaçınılmazdı. Ve Rüya ilk defa bunu gerçekten istediğini hissetti. Şahin dudakları dudaklarına değmeye yaklaştığında, hâlâ bunun bir hayal olabileceğini düşünüyordu. Gözlerini kendiliğinden hantallaşarak kısıyor, beyni error veriyor, dili bir kutu kenevir yemiş gibi uyuşuyordu. Benliği şu vakit kendine yabancı, bu hiç tanımadığı katil müsveddesi hovarda hergeleyle yakındı. Dudaklarının arasında birkaç milim kala Şahin durdu ama geri çekilmedi, yaklaşmadı da... İşkence etti. Bu işin nereye varacağını görmek için öylece sabırla durdu. Kızın sersemleyen yüzünü inceleyerek, hazdan ve beklentiden titreşen kirpiklerinin arasına sıkışmış arzulu kahve gözlerin baygınlaşmasını keyifle seyretti.

"Söyleseydin, birlikte alırdık duşu, üzerime tırmanmana gerek yoktu Serçe... Hem seni öpmemi istiyorsan bunu söyleyebilirsin... İlk öpücük sayılmazsa... Sana başını döndüren bir tane hediye edebilirim..."

Şahin, sesine yansımayan şehveti gizleyen alayla, edepsizce göz kırptı. Kız gözlerini açarak süratle ağzını bir karış açtı... Göz bebeklerine baktı ve birden yüzündeki o şakalaşan ve sataşan alay yok oldu!

"Onu, sadece Mustafa'ya vereceğim, çok beklersin..." dedi adamın inadına. Çenesi kasıldı, yeşil gözleri koyularak siyaha eş tuttu adamın.

Kızın gözleri sulu sepken, önünü göremeyecek şekilde genç adama bakarak hıçkırırcasına fısıldadı. "Benimle oynamak seni tatmin ediyor değil mi? Ben salak değilim, sadece senin gibi bir adama nasıl karşı koyacağımı bilmiyorum. Ve sen yüreksizce, adice bunu kullanıyorsun. Benim zaafılarımla oynayıp, üzerimdeki eziyetini keyifle sürdürüyorsun." dedi

suçlayarak. Titreşen kirpiklerinin ucuna takılmış iri bir damla yanaklarına salınırken, "Anneme ne söyledin kahrolası?" diye hıçkırıklarının arasından sordu. Elleri genç adamın kollarına inmiş, tırnakları etine batıyordu.

"Seninle dalga geçmiyorum."

"Geçiyorsun... Masumluluğumu kullanıyorsun... Hiç aklına gelmiyor mu, ben bunca zaman neden uzak durdum erkeklerden diye... Yapma bunu bana, sonra pişman oluyor ve kendimden ettiğim kadar senden de nefret ediyorum. Lütfen, bırak gideyim... İstanbul'u bile terk ederim, yeter ki bırak peşimi... Kimseye görünmem, kimseye bir şey söylemem!"

Yanaklarına, çaresiz duru yaşları sırlanmaya başladı. Şahin onun tazecik yanaklarını dizilen ızdıraplı yaşlara bakarken, zihninde hain bir nakarat gibi onun söyledikleri dolayışyordu.

Gitmesine izin vermek!

Bunca şeyi bahane mi ediyordu? Bu ufak, serçe kılıklı ürkek kıızı yanında tutmak için, sebepler mi üretiyordu? Hayır, kuruntu yapmıyordu! Başı cidden dertteydi, o da artık namusunun ucundaydı. İyi ama ona neydi. Adamlar kaçırır, işkence eder, konuşturmayınca sıkar kafasına bir çöplüğe gömerdi. Şahin'in bu düşünceyle bedeni kaskatı kesildi. Titreyen sadece yüreği değil, buz gibi olmuş ruhuydu. Ona elini sürenin canını alırdı!

Şahin onu kollarından salarak, karşısında durdu. Birden kendinden emin duruşu, otoriter yüzündeki haşın çizgileri vahşileşmişti.

"Annene bir şey söylemedim. Sesli mesaj bıraktı telefona ve seni bırakmayacağım, bunu aklına sok!"

"Neden? Kimseye görünmem."

Bu cevap Şahin'i şaşırtmış gibiydi. Görünmeyecek gibiydi? Hırçınlaşan yeşil bakışları sertleşti ve çenesinin altındaki o küçük adale yine titremeye başlayınca, Rüya onun reden sinirlendiğini anlayamadı. Şahin'deki bu ani saplantılı değişikliğin nedeni ne olabilirdi?

“Rüya, anlamıyor musun değil mi? Polislin eline düşsen, işler daha çok çıkmaza girecek. O adamların eline düşsen...” Bunu düşünmek dahi istemiyordu. “Aklını başına al... Çok değil, sadece bir hafta daha bana katlanacaksın. Sonra seni bırakacağım...”

“Nereden bileyim bırakacağımı?”

“Bilemezsin...” dedi Şahin çelişkili bir tonda. Çetrefilli gözlerinde bir şimşek çakmıştı. Kızı yolundan çekerek kendi odasına gider gibi, yatak odasına yöneldi.

Rüya’nın bunu kabullenmesi hiç kolay olmayacaktı.

Şahin üzerini değiştirip salona girdiğinde, genç kızı kollarını bacaklarına sarmış, başını dizine yaslamış şekilde, sessizce düşünürken buldu. İçinde kabaran garip şefkatlerin muhtelif dürtüsüyle “Sadece biraz sabret, yakında benden tamamen kurtulacaksın,” diye histerik bir gariplikle homurdandı.

Kız hiç ses çıkarmadan yerinden kalktı. Süzülmüş yüzü, ağlamaktan kıpkırmızı olmuş gözleriyle, yanından usulca geçti. Birkaç dakika sonra salona, elinde bir yastık ve battaniyeyle dönmüştü. Gık bile demeden, adamın yatağını özenle hazırlayarak, arkasını döndü. İfadesi taş kesmiş, ağlamaktan kızarmış yüzü itaatkârdı. Kabullenmiş gibiydi. Kapının yanına geldiğinde, Şahin kızı kolundan yakalayarak, nazikçe durdu.

“Konuşmayacak mısın?”

Rüya onun sorusuna cevap vermeyi her ne kadar istemese de, kırgın yüzünü kaldırdı. Ildırpla kızaran koyu gözlerini genç adamın gözlerine sitemle odaklayarak, “Beni dinleyecek misin?” diye usulca sordu.

“Sanırım hayır!” dedi adam dürüstçe.

“Sanırım...” diye mırıldandı kız. “O zaman nefesimi boşa tüketmeyeyim... Nasılsa senden kurtulacağım...”

Kolundaki kuvvetli eli usulca silkeleyerek, genç adama aldırmaaksızın odasına geçti. Ve kapıyı kilitlediğini belirten o “klik” sesini duyduğunda adam; dişlerini gıcırdatarak, gözlerini sımsıkı yumdu.

*Her şey bir gün bitmiş...
Gururun sesi hiç bitmiyor...*

12. BÖLÜM

Yine öptürmedi dudaktan...

O gün ve ondan sonraki iki gün boyunca Rüya, Şahin'le sürekli didişerek, bir evin içinde hapis hayatı yaşadı. O da yapacağı en iyi şeyi yaparak odasına kapanıp, ondan uzak durma savaşına girişti.

Adam ne zaman kapısına gelse, "Eğer girersen seni çenemle öldürürüm. Cin çarpmaz ama ben dilimle üzerinden tır gibi geçerim." diye bağırıyordu.

Üstelik Mustafa'ya mesaj çekerek sinema işini ertelleyip ertelemeyeceklerini sormuş, adam endişelenince de "Türkan ablamla biraz vakit geçirmeliyim, anlarsın ya..." diyerek konuyu zekice kapatmıştı.

Mustafa bile konu Türkan Hanım olunca susuyordu. Üstelik kadın birkaç günlüğüne memleketine gitmişti; çünkü oğlunun sevdiği kızı istemeye gidecekleri için hazırlık yapmaya başlamıştı. Ve henüz dönmemişti... Ya öğrenirse... Bu tehlikeyi göze aldı.

Şahin ise inatla onun yanına gelmeye çalışıyor, Rüya kapıyı kilitleyerek yüzünü görmekten kaçınıyordu. En son bir saat önce odasının kapısını tıklattığında "Annemle konuşacağım, ona bari müsaade et." diye yalvarmış... Annesi, Türkan ablasının yola çıktığını söylediğinde ve gece evde olacağını belirttiğinde, kötü haberi alarak olduğu yerde kısacık bir an felç geçirmişti. Tam annesine bir bahaneyle onu yanına çağırmasını öğütleyecekti ki, adam tek konuşmasına izin vermeyince bu hayali suya düşmüştü. Kısa kestiği konuşmasından sonra

da onu odasından kovup, unuttuğu tembihleriyle sessizce ağlamaya başlamıştı.

Ta ki...

"Hayda rin da, rin da rin da na na nay..."

Ses kesildi ve bir gürültünün ardından, tekrar edepsiz küfürler eşliğinde başladı:

"Ulan bu ayakkabıyı buraya çıkaran şerefssizin, ebesini s*keyim... Aaaaaa, ulaaaan... Bu benim ayyyaakkabıma ne kadar beeeeenziyor, kıpırdıyor lan ayakkabı..." Ve kısacık bir an ses durdu, yayıkça çıkan boğuk hırıltılarla geçirerek tekrar başladı. "Yine öptürmedi dudaktan... Türkannnnn... Ah ulan Ahhhhh! Yedin beni, anasını satayım... Bir kere öptürttmedi dudaktan... Hayda rin da rin da... Hoba!"

Ve Şahin üzerine kâbus gibi çöken bu işkenceye daha fazla dayanamayarak, yatağında sinirle doğruldu. İçeriye, otoparktaki sokak direklerinden vuran loş ışık aydınlatıyordu. Bedeni kaskatı kesilmişti. Zaten ufacık kanepede ayakları dışarıda kalarak, uyumak imkânsızdı. İşkence gibi birkaç saat geçirmişti. Başucundaki sehpaye uzanıp, saatini aldı: 3.50! Ellerini uyku mahmuru yüzünde dolaştırdı, parmaklarını sıkınca saçlarında gezdirirken, üst kattan kırılma sesleri duyuldu. Sanki birileri tepişiyordu. Ya da iki çocuk gecenin bu saatinde kanepede zıplıyordu. Ardından kadın çığlıkları yükseldi. Şahin dişlerini sıkı. Bu kız, bu ayyaşların yanında, nasıl bunca zaman kalırdı? Hem de tek başına? Ve geceyi yaran tiz bir kadın çığlının arkasından, duvarlara çarpan sert bir nesnenin tok sesi yükseldi içeride. Karmaşık bağırışların ne hakkında söylendiğini duyamıyordu ama birileri kavga ediyordu. Şahin, yan odanın kapısının açılıp kapandığını duyumsadığında, çoktan dış kapıya yönelmişti. Işığı yaktı.

Rüya üzerine geçirdiği yarım yamalak svitşörtüyle, çelik kapının kilidini açmak için anahtar arıyordu.

"Bunu mu arıyorsun?"

Rüya ağlamaktan şişmiş koyu gözleriyle, havuç gibi kızarmış burnu, hiç uyumadığı belli olan darmadağın somurtuk

yüzüyle, küs bir tutumla konuşmadan genç adama yaklaştı. Elinde salladığı anahtara atılarak, "Ver şunu bana!" diye kılınlaşmış kısık sesiyle emretti. Adam vermeyince, bir kalemle çizilmiş gibi muntazam duran, hilal kaşları hiddetinden çatılmıştı.

Şahin kaşlarını onu takip eder gibi kızgınca çatı. "Rüya, git uyu. Bu saatte kaçmayı düşünmüyorsun herhâlde..."

Ve bir şeylerin, yere devrilme sesi duyuldu tekrar. Akabinde garip, cansız bir çığlık yükseldi. Rüya'nın endişeyle beti benzi attı ve panikle adamın üzerine atıldı. Gözleri iri iri açılarak, genç adamın elindeki anahtara uzanmaya çalıştı. "Ver şu lanet şeyi, kadını öldürecek o şerefsiz. Ablam eve gelmiş olmalı..."

"Ablan..?"

Şahin'in çatık kaşları hışmından, yüzünü gölgelerken, Rüya dişlerini sıkarak "Sende hiç vicdan yok mu? Bak, lütfen kaçmayacağım. Sadece iyi mi bir bakayım..." derken derin bir nefes aldı.

"Kime bakacaksın?"

"Sana ver şunu dedim, kadını öldürecek sağır mısın be adam... Duymuyor musun ses kesildi? Şimdiye kadar Türkan ablanın bağırması, camları aşağıya indirmesi lazımdı... Hıh... Ya boğazını sıkıysa yine..."

Şahin kızı koluyla kenara ittirip, kapıya yöneldi. Anahtarı kilide takarken "Kim o kadın?" diye sordu.

Rüya aceleci ve sabırsız bir tutumla gözlerini anahtara dikmişti. Şahin sualine cevap bekleyerek başını sallayınca, Rüya sitemle cevabını yapıştırdı.

"Sana söylememi beklemiyorsun, değil mi?"

Şahin kısacık bir an kapının kolunda duralayan eliyle, kızı sert bakışlarını aratmayan küstah kaşlarını kaldırdı. Rüya, içinden adamın geçmişine söverek, "Annemin çocukluk arkadaşısı... Aç şu lanet kapıyı bir şey oldu, sesi çıkmıyor!" diye panikle haykırdı.

Bir an düşündükten sonra kapıyı açan Şahin'le, Rüya hiç

vakit kaybetmeden paldır küldür bir panikle merdivenlere fırlamış ve yalın ayak hâlde buz gibi taşlara basarak endişeyle ikişer ikişer çıkmaya başlamıştı.

Rüya haykırarak kapıyı yumruklarken, Şahin hemen arkasında bitmişti. "Abla aç kapıyı... Türkan abla aç lütfen... Lan P*ç Levo! Ona elini sürersen, yeminle karnını değerim senin... Lan lavuk! Açsana kapıyı ibne..."

Şahin ağzı bir santim açık; onun minik, kırılğan serçesinin sarf ettiği arsız sözlerle gerilirken, Rüya adamın gelmişine, geçmişine erkek gibi edepsizce saydıyordu. Sonunda içeriden bir çığlık daha yükseldi. Ve bir adamın böğürerek karmaşık şeyler söylemesi, apartman boşluğunu sarstı. Şahin genç kızı kenara itti.

Rüya ona şaşkınca bakarken, Şahin geniş omuzlarını gerdirdi. Kızın şaşkın bakışları altında, kapıya doğru Battal Gazi'nin yamuk oku gibi fırladı. Tabii devamında omzunun acısıyla inlememek için dişlerini sıkması çok gecikmedi. Tekrar sarstığı ama yıkamadığı kapıya yüklenirken, Rüya arkasında durarak, genç adamın omzunu işaret parmağıyla dürttü. Şahin arkasını dönünce, burun buruna geldiler.

Genç kız kaşlarını çatarak, "Sen kendini koçbaşı kılıklı iri Amerikan FBI ajanı mı sandın aslanım... O kapıyı, çevik kuvvetler bile kaç darbe sonra açtı. Çekil!" diyerek adamı nazik bir dürtüklemeyele ittirip yolunu açtı. Şahin başına kuş s*çmış gibi şaşkın bakışlar atarak afallarken, kız köşedeki gazetelikten yedek anahtarı alıp, kilide taktı.

Şahin gülmekle kükremek arasında gidip gelirken, acıyan omzunda elini gezdiriyordu! "Sen var ya..." dediğinde daha önce onu uyarmadığına kızdı. Rüya ona sert bir bakış atarak, kapıyı çoktan açmıştı. İçeriye kolaçan etmek için kapının aralığına ufakık başını sokmak istedi. Tabii bedeni iri eller tarafından kavranıp, tiz çığlıkları eşliğinde bir köşeye oyuncak bebek gibi konmadan hemen önceydi bu...

Şahin genç kızı ayaklarının üzerinde durduğundan emin olunca "Ben çağırmadan, içeriye gelme!" diye tembihleyerek

baktı. Bunu yapmayacağını bildiğinden dolayı da, katıca buyurdu. “Aklından bile geçirme Serçe! O boynuna bir şey olmazsa ben kırarım...”

“Saçmalama, ben ayırırım onları!” dedi kız alışık olduğu eylem karşısında masumca. Onun bu tepkisiyle, Şahin okkalı bir küfür savurdu apartman boşluğuna. Onun böyle, tehlikeli eylemlere giriştiğini düşünerek hiddetlendi. “Sana, yerinden kıpırdama dedim.” Gözleri ve sözleri katılıktan betona terfi etmişti.

Kız ona kaşlarını kaldırıp bakarken, ağzını açtı ama adam ağzına lafını tıkayarak işaret parmağını tehditle kaldırdı. “Sakin, aklından bile geçirme Serçe, yeminle bu sefer şaplağı yersin mabadına.”

Ve içeriden kırılma sesi kesilen kapıyı, dikkatlice araladı. Soğukkanlı ifadesini bozmadan korkusuzca içeri girdiğinde, her yer cam kırığı ve mobilya parçası doluydu. Bir vazo hemen kapının kenarındaki duvarın dibinde, içindeki suyu ve çiçekleri dağılmış vaziyette duruyordu. Yerde, tane tane kan damlaları vardı.

Şahin parkeye damlamış kızıl noktaları takip ederek, yatak odasına yöneldiğinde, arkasında önce yere vuran tiz bir kırıma sesi, ardından genç kızın acı dolu inlemelerine karışmış kısık çığlığı duyuldu. Ve Şahin’in kanı damarlarında kaynayaarak akarken, dudaklarından kopan tek hece, korkuyla bezenmiş bir “Rüya!” fısıltısı oldu.

*“Sil baştan başlamak gerek bazen!” diyenler...
Geçmişi silen silgi var da,
biz mi kullanmıyoruz...*

13. BÖLÜM

*Öğle yemeğini nezarette,
akşam çayını kâdeste alınız...*

Ayağının dibine doğru gelen kana şaşkınca bakan genç kızın, benliğinden önce bedeni uyuşmaya ve düşünceleri hâlsizleşerek tembel eylemler sunmaya başladı. Garip olan; her şeyin farkında olup, hiçbir azasını kıpırdatamamasıydı. Elindeki terliğe bakarken şaşkın, donuk, hatta uyuşukça, bu mobilyadan yapılma süs terliğin çıkardığı muazzam iş, afallamasını etkin kılıyordu. Kulağının dibinde okkalı bir küfür sesi yankılanırken, yüzü sıcacık ellerin esaretine kavuştu.

“Rüya, bana bak!”

Rüya dengesiz duyularına uyum sağlayarak emre itaat etti. Bön bön bakan boş gözlerini, donukça genç adama çevirdi. Şahin’in her zamanki gibi yine soğukkanlı iradesini onu ele geçirmişti. Hışmından nasibini almış diliyle, ağzının içinde homur homur konuşarak dikkatini gözlerine çevirmeye çalışan kıza kızgınca baktı. Kız titrek dudaklarından yayılan etkisiz fısıltısıyla “Onu... Dövüyordu!” diye alıklaşarak mırıldandı.

Şahin kızın darmadağınık olmuş ruh hâliyle, anlayış timsali bir duruşa bürünerek, “Tamam tatlım, onu dövüyordu... Sen doğru olanı yapmışsın... Şimdi bana bak, beni dinle!” diye nazikçe buyurdu. Kızı ürkütmeden kendine çekti. Buna direnmeyen kızın narin bedeni ayaz yemiş yapak gibi titrerken, “Şimdi kendine gel,” diye şefkatle mırıldandı. Ancak Rüya’da

k yoktu. Kız hâlâ uyuşuk gözleriyle bön bön yere bakıyor, aptığı vahşeti etkisiz gözlemlerle izliyordu.

Şahin dişlerini sıkarak huysuzca, "Lanet olsun Rüya, illa yağmam mı lazım kendine gelmen için... Küçük sesim sana yetmiyor mu?" diye öfkeyle kükrediğinde, genç kız tokat etkisi sağlayan sesle irkildi.

O her zaman susmayan kemiksiz diliyle, ne bağıryorsun be, diye tepki göstererek çemkirmedi, eski hâline dönmesi şu an zordu. Gözlerini tepkisel olarak kırıştırarak, garip bir ürkeklikle bakmaya başlamıştı.

Arada zalim bir sessizlik asılı kaldı. Soyut bir korkuya bürünüp; kızın yüreğini işgal eden bir sancıyla... Bir süre sonra, Rüya bakışlarını yere çevirdiğinde, yerdeki pejmürde hâlde yatan kadına baktı ve derhâl aklı başına geldi.

Rüya yarı baygın yaşlı kadına panikle atılırken, Şahin yerde yatan iri kıyım yağ tulumbasının, yaşayıp yaşamadığına bakıyordu. Böyle ufacık tefecik serçe kılıklı kızın, bu kocaman kazulet herifi alt etmesineyse şaşkındı.

"Ne yaptın adama, bir yerine mi vurdun?" diye sordu te-dirgince, bakışlarını adamın üzerinde arşınlarken semsertti.

Rüya yaşlı kadına, Şahin yağ tulumbasına eğilirken, Rüya "Onu dövüyordu, eğilince kafasına terlikle vurdum. Büküldü, sonra da kışına tekme attım. O da kafasını duvara çarptı. Koca kafalı adam... Karpuz kadar bile akıllı değil" derken yere çökmüş, yaşlı kadının başını dizlerine şefkatle yaslamıştı. Pamuk gibi olan beyaz teni mora ve kızıl kana bulanmıştı Türkan ablasının. Kıyamadı ona. Yüreği acı içinde sıkıştı. Nefesi genzine düğümlendi. Gözleri dolup gelirken, burnunun direğini sızlatan acıyı geri tepti. Titrek parmakları kadının yüzünü korkuyla turlarken, titrek, kısık, endişeli sesiyle, "Ablam... Kendine gel... İyi misin?" diye sordu.

Türkan Harım önce sese tepki vermedi. Allak bullak olmuş zihni ve dayak yemekten hamlamış, kasılarak büzülmüş bedeniyle garip bir üşüme ve titreme nöbetine tutulmuştu.

Rüya, titreyen pamuk ellerini sıkıca tutup öperken, ısrar-

la kadının yüzünü okşayarak bir yanıt telaşına düşünüyordu. "Abla bana ses ver... Hadi az biraz gözlerini aç ne olur..." O sustukça, içine nüfuz eden müthiş korkunun kısılcına takılı, mamak adına, aklını kötü şeylerden arındırma çabasına giriyordu.

"Bayılmış..." dedi Şahin yerde yatan adamın nabzına dokunarak, kolunu ifritlik çöp gibi yere bıraktı. Adam, kış uykusuna çekilmiş boz ayı gibi horlayarak uyuyor gibiydi. Üstelik kafası da, eşekten düşmüş karpuz gibi dörde bölünmemişti. Bu iyiydi. Bir serçenin katil olup, ömür boyu vicdan muhasebesi çekmesini izleyemezdi.

İyi de, ömür boyu neden çeksin ki bu çene makinesini?

Aklında anlamsız düşüncelerle boğuşurken, bir taraftan adamın iyi olduğunu anlayınca, genç kıza dönerek yaklaştı. Dizlerinin üzerindeki kadına uzanıp, bileğini eline alarak nabzına baktı.

"Sanırım aldığı darbelerden sadece bayılmış."

"Ambulans çağırılım..." dedi Rüya yaşlı kadına nemli gözlerle bakarak.

Şahin bakışlarını kızın rengi atmış, panik yüzüne çevirdi. Kirpiklerini ağlamamak için kırpıştırdığını o bile biliyordu artık.

"Polis de çağırılım mı Rüya?" dedi yaşlı kadına uzanıp, onu cam kırıklarının üzerinden kucağına alarak yükseldi. "Sen fahri doktor musun be, ne gerekiyorsa çağırılım işte..."

Şahin dişlerinin arasından "Fesüphanallah!" dediyse de, bunu duymayan Rüya, hemen oturduğu yerden kalktı.

"Hem polisin gelmesi iyi olur, bu sefer ileri gitti. Atsınlar içeri bu kalles herifi..."

Şahin kızın aklının tüplü televizyonlar gibi, tepesine darbe almadan çalışmadığına kanaat getirdi. Uydusuz anten gibiydi aklı, bazen sinyaller zayıflayıp, çekmiyordu.

"Tamam çağırılım. Öğle yemeğini nezarete, akşam çayını kodeste alırız. Ha, tek gitmek olmaz şimdi, iadeyi ziyaretten sen de geleceğine göre, içimiz artık rahat olur. Stres atarken

e, dışlerinden yaptığımız taşlarla, okeye arkadaş lazım, sen e bunun için biçilmiş kaftansın.”

“Ha ha, egosu tavan yapmış bay komedyen! Şu hâlde spiritüellik damarınız kabardı sanırım ama yanlış mekân, bak burada perdeler akşam olunca kapanıyor.”

Şahin üç buçuk atan kışına inat, buz gibi taş duruşuyla başını sallayarak kapıya yöneldi. Rüya çekirge gibi sekerek hemen yanında bitti.

“Nereye gidiyorsun?”

Bu soruyla nevre dönen adam, gözlerini sımsıkı kapatıp kısacık duralarken, Rüya onun bu sabır dilenen durumunu idrak etmeyerek, bakışları da bir taraftan yerde yatan adamın üzerinde korkakça turluyordu.

Şahin kirpiklerinin arasından gözlerinin ucunu kıza çevirdi. Onun dehşet içinde baktığı yeri görünce, “Korkma, katil olmadın. Sadece bayılmış, sabaha ancak ayılır; yani, ben kışını tekmeleyince!” diye telkin etmek gibi saçma bir dürtüye yenik düştü.

Rüya derin bir nefes alarak, Şahin’i takip etti. Şahin, sanki kollarında hiç ağırlık yokmuş gibi baygın kadınla birlikte merdivenler inerken, sorma gereği duymadı keza onun aklını okumuş gibi hareket ediyordu. Yaşlı kadını kızın yatağına koyarak, başının altındaki kolunu çekti. Bakışlarını yüzünde gezdirirken “Gazlı bez ve buz kesesi getir!” diye buyurdu.

“Buz kesesi yok.”

“O zaman bir havluya buz sarıp getir.”

Rüya onun söylediklerini ikiletmedi. Kısacık bir an da olsa, savaş baltalarını saklamayı yeğleyerek onunla birlikte, Türkan Hanımın önce yarasını temizlediler, sonra şakağındaki ve elmacık kemiğinin üzerindeki şişliğe buz koydular. Ve yarı baygın kadına zorla ilaç içerdiler. Rüya taze buzlar getirmek için odadan ayrılırken, Şahin kadının bacaklarını yan yana gelecek şekilde düzeltilti. Bir taraftan da itinayla, ayak bileğini hafifçe oynatarak bacağına kırık olup, ağrıya tepki verip vermediğini kontrol ediyordu. Kadının, başının altındaki dik olan yastı-

ğını yatırırken, “Rüyada mıyım?” diyen tutuk ve boğuk gelen sesle sorunca hasta, Şahin haylaz yeşilleri kuşanmış ifadesiz bakışlarını yaşlı kadının yüzüne çevirdi.

Küstah dudaklarının çekici eylemi olan, kıvrak kıvrımlar baş gösterirken “Hurim, senin kadar çekici olacaksa, ben rüyaların Hades’i olmaya razıyım! Oraksızından!” dedi genç adam çapkınca göz kırparak.

Türkan abla, “Ah, Hades sen olacaksan, ilk işim günah işlemek olurdu emin ol ama bundan yirmi yıl önce evlat...” diye yanıtladı onu ve dudağı acıyınca bir an yüzünü ekşiterek sustu.

“Tüh, kaçırdık zamanı,” dedi Şahin çapkınca oturduğu yataktan kalkarken. Yatak hafifçe sarstı. Ciddileşen bakışlarıyla “İyi misiniz?” diye merhametle sordu.

Türkan Hanım geç gelen aklına şükredemeden, bayılmadan önce gördüğü yüzü anımsadı. Ve dehşetle koyulmuş kahve gözlerini birden irice açarak cırlar gibi “Rüya..?” diye yerinden kıpırdanunca, Rüya elindeki buzu tazelemiş hâlde kapıda belirdi. Ve endişeli yüzüyle yatağa bir çocuk gibi zıplayarak, yanına tünedi. “Ablam, uyandın mı?”

Türkan Hanım, yanaklarını sulu sepken öpücüklerin yağmuruna tutan genç kızın yüzünü ellerinin arsına alarak, “Seni şapşal, seni kuş akıllı... Nasıl yaparsın bunu? Ya sana bir şey olsaydı, annene nasıl hesap verirdim ben? Of Allah’ım!” derken nemli gözleri minnetle parlayarak, genç kızın ufak kafasını göğsüne çekmişti. Başını yasladığı sinesinde, saçlarını okşarken, defalarca öpücük kondurdu. “Bir daha sakın yapma!”

“Asıl annem senin haber vermeden ortadan kaybolduğunu duyunca, sağlam kalan yerlerini de o kıracak abla. Bana gelene kadar sıra... Sizin tepişmekten hışırınız çıkar.” dedi içi rahatlarırken alayla.

Türkan Hanım çok sonra gerçeklerin farkına vararak, genç adama bakışlarını sorgulayan bir anne kartal edasıyla, vahşice dikti. Bu adam doktora hiç benzemiyordu.

“Sen kimsin bu arada? Ve kızımın evinde ne işin var?”

Rüya telaşa kapıldı. Vereceği hesaba düşüneneceği cevaplar olmadığını idrak ettiğinde, artık çok geçti. Ürkek bir kedi gibi kadının gevşeyen kollarından kıvrılarak kaçmaya çabalayınca, kadın kollarını çevik bir yılan gibi sıkıştırıp, onu sinesine hapsedti. Yüzü göğsünde ezilerek bütünleşen Rüya, nefes almak için saçlarını gözlerinin önünden çekti. “Abla nefes alamıyorum...”

“Boğmadığıma dua et seni saçaklı... Duuuur, kıpraşma, canım acıyor.” Bakışları Şahin’in sertleşmiş yüzüne döndüğünde “Lanet olsun Rüya, sen ne haltlar karıştırıyorsun?” diye gerçek bir hiddetle azarladı.

“Billah halt falan karıştırmadım...” diyen kız “Abla valla bildiğin gibi değil” diye hayıflandı.

“Anlat, bilmediğimi ben de öğreneyim” dedi kadın dişlerini sıkarak.

Kollarını şişkin göğsüne dolayıp, iğnelemelerinden hemen hemen hiç alınmayarak ona burukça bakarken, Şahin konuya dâhil oldu. “Siz şimdi dinlenin, gerçeği ben size izah edeceğim efendim. Lütfen... Kötü bir durum yok ortada” diye izahat verdi.

Türkan Hanım gözlerini kısıtı. Rüya bir punduna getirip kollarından sıyrılarak yataktan fırladı. “Öyle abla, bildiğin gibi bir şey değil bu!”

Türkan Hanım bakışları kızın kızarmış yüzüne odaklayıp “O zaman neden altına s*çacak bebek gibi kıvranıp, yüzün gözüm kızarıyor” diye hesap sordu.

Onu tanımasa ne olurdu!

“Abla valla benim suçum yok!” dedi Rüya kahve gözleri suçuyla ıslıl ıslıl mahcupça parlarken. Hırslandı. Tazecik yüzü utancından pespembe olmuştu. Ve tüm sırlarını konuşmadan ifşa eden dangalaklar listesine, baş nüsha olmanın haklı gururunu tek başına göğüslemişti.

“Ya, öyle mi?” dedi senelerin yalanını yiyip yutmuş, üstütede bir bardak su içmiş kadın... “Demek, bir şey yapmadınız?” Ah, o nasıl demekti öyle! Muazzam bir kinaye resitali

sunan ses tonuyla, içindeki korkularını tirbuşon gibi patlatmıştı.

Rüya parmaklarını dişlerken, *evet* der gibi başını salladı. Söylediklerini tekrar gözden geçirirken, beyinde dönen hesapları neredeyse görebiliyordu Şahin. Elinde olmadan onun hiçbir kallesliğe karışmayan masum yüzündeki aydınlanmaya bakarak gülümsedi. Şimdi *yalan söyleyeceğim* diye, tüm işi berbat ederdi bu tırsak serçe. Bu yanını sevdiğini belirtir gibi başını iki yana salladı.

“Doğru, tüm suç onun talihinin. Yanlış zamanda, yanlış yerde olmasının, es kaza karşılaşmamızın...” Yüzünde oluşan o gerçekçi kabullenişle, bundan hiç de şikâyetçi olmadığını umarsızca belli ediyordu.

Türkan Hanım, şiddetle zonklayan şakaklarında titrek parmaklarını dolandırırken, “Sevgili misiniz, değil misiniz?” diye sordu kupkuru bir tonda. Akabinde ağrıdan yüzü buruşmuştu.

Böyle bir densizliği nasıl yaptığını anlayamayan Şahin’in, yüzündeki gülümseme apansız siliniverdi. Böylesi boş bulunma gafletine yenilip, aralarında oluşan çekimi dışa vuran bir hatayı nasıl yapabildiğini anlamadan, dişlerini sıkı. Bu kız kızınca içinin yağlarını eritiyor, her şeyi unutturuyordu ona.

Türkan Hanım bir kraliçe idamesiyle konuya girip girmeyeceğini görmek için göz ucuyla kızı süzdüyse de, olayların aldığı son şekil itibariyle artık ele verdiğini herkes görüyordu. Genç kızın, kızarıp bozaran boş ifadesiyle öylece durup, sert bakışlarına diplomatik bir sükûnetle karşılık vermesi, olayı daha vahim bir çıkmaza sürüklüyordu. Ve onu bilmeseydi, Mustafa salağından sonra böylesi çabuk âşık olan hoppa kızlardan olduğunu düşünürdü. Daha evvelki gece yemeğe çıkmışlardı oysa!

“Aranızda ne var? Sevgili misiniz?” dedi kızgınlığını yenileyerek.

Mükemmel bir noktaya parmak basan kadına, *değiliz* demedi ikisi de...

Yaşlı kadın kapadığı gözlerini ikilinin üzerinde dikince, Rüya kabız olmuş tavuk gibi kıvranarak, "Allah yazdıysa bozsun abla, ne münasebet. Bu odunla sevgili olacağıma, çam ağacına tırmanırım daha evla..." dedi ve çareyi atar yapıp kaçmakta bularak. Bu düşüncenin hiddetiyle tek başına, hiçbir desteği olmadan yüzleşmek zorunda kalmıştı.

Türkan Hanım buz gibi bir öfkeyle Şahin'e döndü. Rüya için endişelenmesi gayet doğaldı. "Kızımın aklını karıştırdığına göre, senin bir açıklaman var mı delikanlı?"

"Onun aklının düzgün olduğu zamanı bilseydim, olurdu elbet efendim. Malum, kendisi umuma açık kareli jeton..." Gülümsedi. "Siz dinlenin, bunu sonra konuşalım. Üstelik kaçacak değilim sorgunuzdan, istediğinizi sorabilirsiniz!" diyerek kapıya yöneldi. Kapıyı kapatacakken, "Benim kemiklerim ağnyor, o saçaklıya ceza verecek hâlde değilim, söyle bunu not ettim bir yere. Kaçarak kurtulamaz... Canı yanabilirdi!" dediğinde yüzü taş kesen Şahin, "Bunu ben yapacağım, memnu niyetle." diye kapıyı da birlikte çekerek odadan ayrıldı. Ama olanlar aklına gelince, eli kapının kolunda kaskatı duraladı.

Rüya salondaki koltuğundan, kapının sertçe çarpmasıyla sıçradı. Antreye koştuğunda, kapı çoktan kapanmıştı. Şaşkın bakışlarını odasına çevirdi, kapısı kapalıydı. Usulca kapının kolunu kavrayarak açtığında, Türkan ablasının melekler gibi sessizce uyuduğunu gördü. Kapıyı kapattığında, daha Şahin'in gittiğine sevinemedi, yukarıdan patırtılar koptu. Rüya şaşkınca duralarken, birkaç sert takırtının ardından merdivende bir gümbürtü koptu. Kapıya yaklaştığında ise kapı açılınca, şaşkınca duraladı.

"Sen gitmedin mi?" dedi hayal kırıklığı sesine yansyarak.

"Ne kadar isterdin gitmemi, değil mi?"

"Elbette isterdim..." dedi kız. Ama bu düşünce içinde buzdan suların oynaşma etkisine tabi tutmuştu. Bu garip titreşimin olmasına kızarak salona geçerken, içinden kendine saydınıyordu. Gitse, elbet sevinecekti! Laf!

Birkaç dakika sonra, elini yüzünü yıkayan Şahin, o dalla-

maya haddini bildirmenin rahatlığıyla kapının girişinde belirdi. Rüya onun varlığını hissedince, camdan dışarıya bakan gözlerini kapadı. Kısacık bir an duralayarak, "Ona ne anlatacağız?" dedi düşüncelice, "Bir de yukarıdaki ayı var tabii..."

"Yukarıdaki ayı, artık sorun çıkarmaz. İnine teslim."

Rüya topukları üzerinde arkasını döndü. Gözleri kuşkuyla kısılarak Şahin'e baktı. "Sormayacağım ne yaptığını" dedi içi merakından kurt gibi vıngırdarken.

"Kıyma çekip, ait olduğu yere attım" dedi Şahin dişlerini sıkarak. Gözlerini sert sert kıza odaklayarak, üzerinde hükmedici bir yağızlıkla dikildi. "Sana peşimden gelmemeni söylediğimi -ki bunu kesin bir dille söylediğimi hatırlıyorum."

Şakağındaki damar kabararak hızla atmaya başladı. Kızın gözleri oraya takılınca, derhâl bakışlarını, en yanlış yere, hidet kuşanmış gözlerine çevirdi.

"Bana emrettin. Sen kendini ne sanıyorsun da, bana ne yapıp ne yapmayacağımı buyuruyorsun!"

Şahin dişlerini sıkarak, "Rüya, buraya gel!" dedi kendin emin tok sesiyle buyurarak.

Kız gözlerini kuşkuyla kısarak, bir adım geriledi. İçine peydahlanan felaket baskıyla, "Ne-neden gelecekmişim? Ne diyorsan, oradan anlat! Kulaklarım duyuyor şükür," dediğinde kekelemesinin önünü kesemedi. Adam, dünyanın tüm hidetini yüklenmiş gibi çatılan kaşının tekini öyle bir kaldırdı ki, bu işaret hiç su götürmez tezini destekliyordu. "Ba-bana öyle bakmayı kesecek misin artık!" Korkusunu nasıl saklayacaktı? Saklamazdı!

"Rüya buraya gel!"

Rüya bir an olduğu yerde dondu, yine de kendini bırakmayacak kadar tedbirliydi. Sonra gözü dönmüş gibi bakarak, başını geriye savurup öfke dolu bir haykırış patlattı. "Gelmiyorum, söyle işte oradan seni azman!"

"Söylemeyeceğim, yapacağım. Elim, kolum o kadar uzun değil. Gelmelisin."

Rüya onun yerinden hareketlendiğini görünce, yerinden

çıgıkları eşliğinde fırladı. “Seni lanet hergele, sakın bana elini sürme” dediğinde olacakları hissederek, salonun kapısına yönelmişti ama çıkamadan ayakları yerden kesildi. Rüya daha çırpınmaya vakit bulamadan, Şahin iri bedeniyle kanepeyi titreterek oturduğunda, genç kızı kucağına çoktan çekmişti.

“Sakin, bana el...”

Ve Rüya tersi yüz olarak dizlerinin üzerine, boylu boyunca uzanunca, ağız dolusu çığlığıyla adamın kulaklarına sağlamlık testine tabi tuttu.

Şahin kocaman elleriyle genç kızın poposuna, hiç acımdan, ilk şaplağı attığında -ki bunu cidden kızgınca ve biraz sertçe yapmıştı- dişlerini sıkarak, “Bir daha lafımı dinleyecek misin?” diye affetmeyen hışmıyla sordu.

Rüya, ellerini düşmemek için genç adamın bacağına koymuş ve tırnaklarını etine geçirmişti.

“Seni asla dinlemeyeceğim adi pi...”

“Küfretme Rüya... Senin ağzını kapamasını da bilirim” derken bir şaplak daha kalçasına indirmiş ve birçok imaya yer bırakan kızgın sesine, kızın çığlığı karışmıştı.

“ريزن خ تن!...³⁴ Canımı yakıyorsun, bırak beni! Sana istediğim gibi hitap edeceğim sapık katil!” dedi. Ve can acısıyla bağırды. “Ah! Lanet olsun p*ç kurusu! Ah!”

“Rüya, sen akıllanmayacaksın,” dedi Şahin dişlerini sıkarak. Elini yukarı kaldırdığında tehditle, Rüya bunu hissedince panikleyerek lafa atıldı. “Dur... Dur lanet herif dur. Sen kendini Gri denen o züppe mi sanıyorsun...” Kısık sesiyle yakarak bağırды. Gözlerini sınıksıkı kapadı ama poposuna hiçbir darbe gelmedi. Gözlerini usulca araladı.

“Asi olacak mısın?” diye sordu adam kendinden emin bir tutumla.

“Ben asi değilim...” diye çemkirdi kız.

“Laf dinleyecek misin?” dedi adam dişlerini sıkarak...

34) “ريزن خ تن” Arapça “Seni domuz!” demek.

"Ben adam olanın lafını dinlerim..." diye atıldı kız. Sabrını sınıyordu.

"Bana hakaret edecek misin?"

"Fırsat bulduğum her saniye..."

Şahin gülmek için dudaklarını birbirine bastırdı. "Peki, bir daha şaplak ister misin?"

"Seni ayaklarına paspas yapmayan Rüya'nın, anasının..." dediğinde birden genç adam tarafından kavrandı ve poposunun üzerine dizlerinin üstüne oturdu. Kız derin bir nefes eşliğinde *oh* bile diyemeden, kırgın yüzü ve ağlamaya meyilli gözleriyle, yüzüne düşmüş saçlarıyla cebelleşiyordu. Terlemişti. Şahin kızı sabit tutunca, omuzlarından kavrayarak kendine çekti. Yüzleri sabitlenince, "Senin ağzın değil şaplak, dikiş atsam düzelmez. Rüya ağzını diksem, başka bir yer bulursun konuşmak için... Nasıl kızsın sen? Erkek gibi terbiyesiz olma!"

Rüya onun sözlerine alınarak daha çok hırçınlaştı. Babasından dayak yiyip, yine ondan şefkat bekleyen çocuk gibi yüzüne bakarken, "Neden? Sen küfredince oluyor ama" diye safça şikâyet etti.

"Ben erkeğim."

Ah işte cinsler arası çatışma ve bentler kurulmuştu yine. "Ben de kızım, ne olmuş..."

"Heh işte, kendin söyledin. Sen kızsın. Edemezsin!"

Ah, seni kazma hergele! Demek, beyaz, siyah, ırk ayrımı gibi cinsiyet ayrımı taşıyor düşüncelerin.

"Ben senin sülalene," dediğinde iadesiz sözleriyle başladı. ğı eylem, adam kaşlarını kaldıınca sonlandı. "Selam salardım da, terbiyem müsaade etmiyor! Kızım ya, o bakımdan. Yoksa eşiktekinin beşiktekini, uzun havayla nasıl anıyordum görürdün."

"Allah razı olsun Serçe... Müsait hâlin baya edepliymiş..."

"Bana vurdun!" dedi kız suçlayan sesiyle mırıltı gibi. Ah o kırılan fındikkabuğu muydu? Yoksa çaresiz, minnacık, ürkek yüreği miydi? O gereksiz yürek, neden hâlâ bozuk saat gibi

atıyordu ki? Kuşlokumu gibi tatlı dudaklarını büzüp, adamın bacaklarında huysuzca kıpırdanarak, nazlıca ondan uzaklaşmak istedi. Gururu kırılmış, kocaman bir boşluğa savrulmuş arsız yüreği yaralanmıştı. Bunu nasıl yapardı? Aslında canı çok acımamıştı ama olsun, yine de vurmuştu...

"Sana vurmadım, ceza verdim."

"Hayır, beni dövdün..." dedi kız direterek.

Hoppala! Buyur buradan yak!

Adam lafa sataşan nitelikteki kaşlarının ikisini birden kaldırınca, kız derhâl atak yaptı. "Hem taciz ettin, hem dövdün!" Şussa zaten şaşardı! Güzel yüzündeki süngüsünü düşürmek için çabalayarak bocalamasını seyretti.

Yanaklarının yandığını hissetti ama ağzını açmadı Rüya.

Bir an gözlerini kırpmadan arzuyla onun masumluğuna baktı Şahin. Öfkenin gül yüzünden çekildiğini, yerini bitkin bir kabullenişe bıraktığını gördüğünde, "Bunu nasıl başardım?" dedi küstah sesiyle. Çapkın gözleri çakmak çakmak yanıyordu.

Rüya genç adamın omuzlarından ittirerek hırçınlaştı. Kucağında oturmak çok zordu. Hele kaya gibi sert bacakları dikenli tel gibi etine geçerken, bedeninden havalanan ısı ru-hunu yakıp kavururken... Hiddetinden kudurtması yok mu, tüm sabrını sınıyordu.

"Lanet p*ç, elini nasıl sürersin bana!"

Şahin genç kızın ellerini yakalamaya çalışırken, "İstediğimde" dedi belinden sertçe kavrayıp kendisine çekerek. Yüz yüze geldiklerinde, kalçasından kavrayarak havaya kaldırıp tuttu, belli belirsiz bir sertlikle kendine çekti. Sonra yavaşça ellerini çekerek, onu dizlerine sabitleyip, gözlerine baktı. Ciğerlerini zorlayan nefesi sıklaştıkça, kalender yüzünün istek, zafer ve arzu karışımı güçlü bir duyguyla alev alev yandığını hissetti. Kalbi bozuk bir dümbeğin ritmi gibi savruk atarken, birbirinden ayrılmak ne kelime, her hücreleriyle tenlerine çekiliyordu. Bu kadar çekim saçmaydı. Bir mıknaşın ağına kapılan demir parçası gibi ruhları yüreklerinin içindeki

derin, karanlık bir zinanın içine çekiliyordu. İçinde acı olan, hüsrân olan bir sonun girdabına bilerek kapılıyorlardı. Sonra birleşti kalp ritimlerinin bozuk ezgisi. Bir kez daha beyını havalandı kafasının içinden âdeta kızın ve erkek bu kez bedeni onunkine yaslayacak şekilde, kollarının arasından aşağı kaydırıldı. Onu her şeyiyle bedeninde hissetti. Kıvrak hatlara sahip dolgun göğsünü, dar ve sıkı kalçalarını, ince uzun bacaklarını...

İkisi de durdular, yüzleri o kadar birbirine yakındı ki artık, Şahin biraz öne uzansa onu hiç çaba sarf etmeden öpebilirdi. Sıklaşmış ılık nefesini yüzünde hissetti, sonra çok alçak sesle şöyle dedi:

*"Nena gurişi neüna ren! Ansüili."*³⁵

"Bana kötü bir şey mi dedin?" diye sordu kız yine adam o garip dilde konuşunca. Şahin dişlerini sıkı.

"Rüya canımı yakıyorsun, yaktıkça yanacaksın..."

Yüzleri donuk ve keşmekeş olmuş, hızlanmış boğuk solukları birbirine karıştı.

Rüya nefesinin kesildiğini hissederken, "Yanmak istemiyorsan uzak dur. Ben duruyorum, sen de dur" dedi itirafla şekillenen sözlerine aldırmayarak. "Sana... Bana dokunma dedim. Duymadın mı?" Titrek sesi daha başka bir yakanış içerisine çekilirken, derin derin soluyarak genzi tıkanıyordu. Ne oluyordu ona? Kızarken bile garip bir saçmalamayla tepki veriyordu her dokunuşuna. Bakışına, sesine, nefesine ihtiyaç duyar olmuştu.

"Sana elimi, istediğimde dokundururum dedim. Sen bunu duymadın mı Serçe? Sana dokunacağım..."

"Dokunamazsın," diye cırladı kız hiddetle. Kibirli hergelelin kendinden emin olmasına sinir oluyordu.

"Bana laf ebeliği yapma" diye çıkıştı erkek.

Kız bu sarhoş edici saçma büyüğü bozmak için kıvrılarak, "Ah pardon, bu da bir seçenektir değil mi... Ebene söv-

35) *"Nena gurişi neüna ren! Ansüili"* Dil yüreğin kapısıdır Yaban gülü.

mem, daha çok dikkat çekiyor.” diye beyhude bir çabaya telles oldu.

“Rüya, bir daha ağzına küfür alırsan,” dedi sert bakışları emnlik kuşanarak Şahin, “Seni daha kötü cezalandırırım...”

“Senin her şaplağında, tüm sülaleni anarım... Ve hatta ben se...”

Ve kaosun merkezi hâle gelmiş lezzetti dudaklarına kapanan haşin dudaklarla, sesi genç adamın ağzının kuytularında boğulmuştu. Şahin genç kızın yüzünü ellerinin arasına almış, dudaklarını küçücük ağzına sığmayan kocaman diline kilitlemişti. İkisi de nefes almaktan, o vakit vazgeçmişti. Öpmedi. Bu yaptığı eylemle afallayan kız, kısacık bir süre donarak, şursuzca susunca, Şahin geriye çekildi.

Rüya şaşkınca masum kirpiklerini kırpıştırmaya başladı. Bu âlemden bir selası bile verilmeden, Kelime-i Şehadet getirmeden gitmiş gibi hissediyordu. Bakışlarını şok idamesinde genç adamın yeşil bir göl gibi parlayan koyulmuş gözlerine çevirdiğinde, Şahin arzu dolu göz bebeklerini çevreleyen yelpaze gibi gür kirpiklerini kıpmadan berrakça ona bakıyordu.

“Konuşacak mısın? Bunu konuşmadan da yapabilir miyim?”

Bu bir izin miydi? Müsaade etmezse, yapmayacak mıydı? İyi ama neden?

Rüya dudaklarını araladı ama konuşamadı. Kızması, küfretmesi, reddetmesi gerekmez miydi? Tüm hücrelerine kadar alev almış, içindeki ufacık yüreği bedeninin deli dana gibi döerken, kanunda peyda olan dengesiz bir harla kavruluyordu. Ağzından kaçacak ufacık inlemelere karışmış haykırışlarını yutabilmek için, dudaklarını zeki bir manevrayla birbirine kapamayı sonunda akıl edebildi.

Bir sessizlik oldu. Ucu bucağı sonsuz bir ummanın ortasında kalmış gibi, her yer, her şey boşaldı... Kocaman dünyada sadece ikisi kaldı. Boş gözlerle ona bakarken, “İyi, seni öpme izin veriyorsun yani...” diye istekle sordu Şahin, tek kaşını kaldırarak...

Kızın masum gözleri ancak o vakit küstah dudaklarının çapkın kıvrımlarından sıyrılmış ve utanç içinde gözlerine saçkınca odaklanmıştı.

Öp diyememişti, ama öpme de, dememişti. Donmuş ve bakakalmıştı. Düşünce kabiliyetini kaybederek, "Bunu soruyor musun? Az önce öptün ya..." dediğinde artık dilini tutması için çok geçti!

Şahin çapkınca gülümseyerek, kızın yüreğini hoplattığından habersiz, "Hayır öpmedim, sadece ağzına lafını tıkadım. Bu bir eylemdi, şimdiki ise istek!" dedi pervasız yeşillerinde ihtirasın koyulmuş şimşekleri çakarken eğildi.

"Dudaklarını dudaklarımda istiyorum Serçe. Sadece hisset!" dedi dudaklarına nefesini verip usulca değdirerek, ama öpmedi.

Rüya saç diplerinden, ayak parmaklarına kadar tüm hücresiyle ürperdi. Çok az geriye çekilen Rüya genzine dolan yumrularla, "Öptün" dedi suçlayarak.

Şahin kızın sırtında usulca gezdirdiği elini, biraz yukarı çıkararak, parmaklarını sinsi bir yılan gibi ensesine çıkardı. Eşsiz bir şifacı gibi, çok yorgun bir bedene masaj yapan masör gibi nazik ve bilinçliydi, kendinden emin hareketleri. Kuvvetli parmaklar saçlarının diplerine dadandığında, kız huylanarak kıpırdanırken, dudaklarını birbirine kapamış, kıpkırmızı yüzüyle adama merakla bakıyordu. Şahin başını biraz aşağıya eğerek "Öpüşmek öyle olmuyor Serçe... Eğer koca dilini biraz tutarsan, sana bunu memnuniyetle gösteririm." diye içini titreten bir arzuyla fısıldadı.

Buna asla izin vermezdi! Ama içindeki aklını kaçırmış Rüya, ateşler içinde kıvranarak meraktan geberiyordu. Üstelik dizlerinde oturduğu kas yüklü sert bacaklar, o hınzır parmaklar ensenin kökünde kıpır kıpır kımıldanıyordu! Kanı karıncalanarak damarlarında dolaşırken, bedeninde garip bir sıcaklık salındı, içinde ise rüzgârlar esiyordu. Adamın nefesi nefesine karışarak ciğerlerine dolduğunda, karnı titreyerek kasıldı. Vücudu ona muhtaç hâlde tatlı tatlı ürpertilerle sarsılmış, onun

dokunuşu için heyecan ve şevkle dolup taşmıştı. Bacaklarının arasındaki o kuytuda kaynayan şehvet... Bunu düşündükçe yanakları kızarıyordu. Eğer düşündüğü kadar zalim olsaydı, adam çok az bir üstelemeyle bekâretini alabilirdi. Az önce olanlardan sonra artık gerçeği kabullenmesi gerekiyordu: Olay yalnızca ona verdiği ceza görevini yerine getirmekten ibaret değildi!

Çok zekisin Rüya! :D

Acaba yüreğine kaçan eşek arısı, orada karargâh kurarak ne yapıyordu. Şahin, bin bir umut vadeden gözlerinin içine bakarak, istekle başını eğdi. Rüya konuşmuyor, nefes almıyor hatta kıpırdanmıyor, meftun bir bekleyişle bu sabırsız eylemin bir an önce icraata geçmesini istiyordu. Garip bir enerji, iç gıcıklayıcı bir büyü etraflarını çepeçevre sararak, içine onları hapsetti. Sonsuz bir bekleyişte, bir meczubun âşığına şevkle baktığı gibi, şuursuzca haz alarak adamın karizmatik yüzünü, kibirle kalkan inatçı burnunu ve lezzetli küstah dudaklarının vermek için delirdiği sırrını seyrediyordu. Şahin kızın yüzüne iyice yaklaştı. Nefesini yüzüne vererek "Bundan hoşlanacaksın Serçe... Ve ben bunu istediğimizde hep yapacağım" dediğinde, Rüya yutkundtu. Nutku mu tutulmuştu? Ah şu anda akıl yoksunu benliği, iyiyle kötüyü ayırtırmayı beceremiyordu.

Şahin göz bebeklerine bakarak dudaklarına kapandığında, kızın kirpikleri titreşerek derin bir nefes eşliğinde kapandı. Usul bir öpücüktü. İlk defa öptüğünde; sömürür gibi, canını yakasıya ceza vererek yapılan eylemden çok başka bir hisle geliyordu. Nazik, naif, almaktan çok vermeye odaklı bir eylemdi. Önce ona dudaklarıyla sataştı, sonra lezzetli diliyle ayatarak dudaklarını kıvrımlarını milim milim arşınladı. Kışkırttı ve alev alev ihtirasıyla yaktı. Her bir ten bükümünün dudaklarıyla keşfine varırken, onun ellerinde ürkekçe titremesiyle bedeni kasıldı. Daha öpmemişti, sadece oynuyordu ve bu bile ona olan arzusunu tetikleyip, kor alevlerin içine dalmasını sağlıyordu. O ellerinde titredikçe, adamın göğsünü yırtarak

çıkan kalın bir homurtu dudaklarından kurtulup, genç kızın dudaklarında son buldu.

Rüya o sesi duyduğunda korkacağına, bilinçsizce elleri cansızlaştı ve kalçaları uyuşarak tamamen adamın bedenine çekilip, bedenlerinin yaslanması sağladı. Elleri; adamın sert, çelik kadar kuvvetli göğsüne kurulduğunda, titrek parmakları bir yelpaze gibi tek tek açıldı. Onun tişörtünden taşan sıcaklıkla kavrulan tenini hissettiğinde, nereden geldiğini anlayamadı bir inleme çalındı kulaklarına.

Hadi canım, o ses senin olamaz!

Rüya şu anda taş kesmiş bedeniyle, hiçbir şekilde hareket koordinasyonunu kullanamıyor, zihin kabiliyetini ele alamıyordu. Durmuş ve ona kendini bıraktığı gibi, tüm hücrelerinin onunla birleşmesine izin vermişti. Şahin dudaklarını tüy misali teninde, nazıkçe, ürkütmeden, kaçırmadan, bağlayıcı bir büyü gibi, müptela eden bir ilaç gibi gezdirdiğinde, dudakları garip bir şaşkınlıkla aralanarak, daha fazlasını arzulayarak, istekle adama yol vermeye başlamıştı. Şaşkınca ve tutukça başladığı eylem, bedenine yayılan garip ısıyla, teninde gezen ateş gibi ayartıcı olan, baştan çıkarıcı dokunuşlarla değişmişti.

O maharetli parmaklar omur çizgisini karış karış arşınlıyordu. Şahin onun izin verdiği gizli topraklarına, pasaportlu turist idamesinde erkeksi bir gururla giriş yaparak, diliyle en lezzetli kuytularından tat alma telaşına yenildi. Bal gibiydi lezzeti. Dili pürüzsüz dilini okşuyor, ıslak ağzının kuytularını yokluyordu. Ve bu izinsiz göstericinin istilasıyla, Rüya ürkek titriyordu. Dudaklarını kaçırmaya, ağzını kapaya çalışınca, yatıştırıcı eller devreye girdi ve o lezzetli dilin kendi ürkek diline temasıyla, hiçbir zaman onaylamayacağı şehvetin arsız dansı başladı. Şahin'in hafif okşayışlarına, arzulu homurtularla, titrekçe ama merakla karşılıdı. Tıpkı onun gibi hırsıyla dilini yakalıyor, emiyor, dudaklarını dudaklarıyla ezerek onu taklit ediyordu. Kolları kendinden bağımsız olarak adamın omuzlarına kuruldu, tırnakları etine geçerken acemi bir fırsatçılıkla erkeği kendine çekistirmeye başladı. Telaşlı ve istekli hareket-

leri erkeğin tüm fren balatalarını sıyırmasını sağlayınca, rot koptu ve tüm dengeler altüst olarak, olacak olan gerçekleşti. Önce tüm sırlarını gizleyen bedenleri birleşti. Her bir hücrelerine kadar hissettiler birbirlerinin isteklerinin şehvetini.

O dudaklar, öylesine usta, arzulu, istekli, şehvet uyandırıcıydı ki, her kıpırdanışında acemi yüreği ağzına geliyor ve içi coşuyordu kızın. Bedeni, gökyüzünden savrulan ufak bir kar tanesi kadar mecalsiz ve güneşi gördüğünde buz tutamayacak kadar kifayetsiz oluyordu. Bu muazzam anı, kapının gümbürdeme sesi bozdu.

Yoksa o kalplerinin sesi miydi?

Rüya adamın dizlerinde sıçrayarak kendine geldiğinde, dudakları ayrılmış ama nefesleri hâlâ sığ ve birken derin derin soluyarak titriyordu. Şahin kızın yüzünü ellerinin arasına alarak, "Sakin ol!" dedi. Soğukkanlılığını ele alarak soluklandı. "Nefes al..."

Ama dağılmış, mahvolmuş, dangalağa bağlamıştı aslında ve ikisi de nefes alamıyordu. Daha önce hiçbir kadında tecrübe etmediği kadar arzuluydu. Tek bir dokunuşuyla bu ufak kızın tecrübesiz, bilinçsiz ve hiçbir kadınlık işveyi bilmeyen dokunuşlarıyla tamamlanmış hissediyordu.

"Sakin olayım!" diye onun terimini destekledi heyecanla Rüya.

"Sakin ol!" dedi adam bu sefer daha çok kendine der gibi...

"Sakin?" dedi kız kapı tekrar vurulurken, az da olsa aklı başına geliyordu. Göğsü hızla inip kalkıyordu. "Sükûnet içinde öleceğim sayende, sakın olayım öyle ya... Bu karmaşa ve sakinlik içinde ölene kadar beni mahvedeceksin seni zorba! Aklımı karıştırıp, hiç bilmediğim garip tecrübelerin içine çekiyor, hissettiğim şeylerden dehşete kapılmama bile izin ver-meyerek *sakin ol* diyorsun. Ortada benden başka herkesi rahatlatan bir sükûnet vardı malum... Kendimi bazen aptal gibi hissediyorum, kullanılmış bir aptal ve ben sadece hep sakın oluyorum."

"Rüya... Nefes al, çenen dinlensin."

Bu cümlelerin ardından hüzünle koca bir inilti saldı gevşemiş, titrek dudakları. Ve onu dinleyerek derince nefes aldı.

“Hah...” dedi kız.

“Saçmalayınca, çok konuşunca nefes al, yoksa yine nefessiz kalacaksın çünkü ben...” dedi adam. Arzuyla dudaklarını kızın şaşkınca aralanmış ve hafifçe şişmiş dudaklarına kapatıp, dişleyip, emip, sıkarken. “dayanamıyorum...”

Şahin erimeye geçildiğinde, ikisi de yine nefessiz kalmıştı ve Rüya mayhoş bir tatlılıkla kirpiklerini kırpıştırıp duruyordu.

Nasıl öpüşür, okşamasına, dokunmasına izin verirdi ona? Onun girdabına nasıl kapılır, dokunuşlarının ezici üstünlüğünü nasıl kabullenirdi? Hırçınlaşan savaş hâli içini terk etti birden ve uyuşan benliğiyle kendini bırakıverdi. Azgın bir nehre düşen yaprak tanesi gibi, kapılıp gidiyordu onun sonsuz dalgalarının seline. Ne bentleri kalmıştı korunaklı sırlarını saklayan, ne mabedindeki tertemiz aşkın şeffaf büyüğü... *Mustafa* diye inledi içinden.

Neden suçluluk hissetmiyordu öpüştüğü için? Aklı nasıl çalışır olmuştu? Yoo, hoppa yüreğine söz geçirmesini bilmiyordu. O âşıktı! Hep onu sevmiş, onun için beklemişti! Karmaşanın girdabına sürüklenen benliğiyle düşündüklerine öfkelenildi, öfkesi damarlarını yakan bir pişmanlıkla bütünleşince, vahşi bir kedi gibi genç adamın üzerine saldırdı. Yumruklarını sert omzuna gömdü. Elleri kızarana kadar, gözlerindeki yaşları yüzünü yıkayana kadar vurdu.

Şahin, kızın bedenini kendine çekip, bileklerinden yakaladı. Kıskaç gibi parmakları incecik tenine dolanırken, bir süre sonra, nazıkçe bileklerini tutmaktan vazgeçip, onu şefkatle kendine çekti. Her seferinde, ona dokunduğu an, böyle pişman mı olacaktı? Bu adamı yaraladı. Ruhu görünmeyen bir darbe alarak, acı içinde kıvrandı. Rüya bilinçsizce kollarını onun boynuna savurup, pişmanlıkla kaynayan yüzünü göğsüne gömdü. Sımsıkı sarıldı ona. Kaçmak ve kollarında olmak arasında bocalarken, neden bu kadar çaresiz kalıyordu?

Yaşadığı şeyin büyüklüğünü ve hislerinin kuvvetini kavradıkça yalanladı ve bunun canını daha çok acıtacağını kavrayamadı! Öyle feci hıçkırıyor, acıyla öyle anlaşılmaz kelimeler homurdanıyordu ki, Şahin onun ufak mırıltılarından ne dediğini anlayamıyordu. Sonra tekrar tekrar haykırdığı cümleleri kavradıkça, yüreğine tarifi imkânsız, derin bir ağrı saplandı.

“Hata yapıyoruz... Hata yapıyoruz...”

“Hataların en büyüğünü, seni keşfederek ben yapıyorum,” dediğinde Şahin, hiçbir şey söylemedi Rüya. Neredeyse zaman anlamını yitirdi aralarında. Başını yasladığı göğüste sessizce ağlıyordu. Yanağı adamın sert teniyle bütünleşince, ezilerek yatsı şeklini almış, terden tutam tutam olmuş kâkülle-ri şakaklarına yapışmıştı. Hem içinde, hem dışında muazzam bir savaş verililiyordu.

“Seni öpmeme izin verdiğin için pişman mısın?” sorusunun akabinde, yeşil gözlerinin dikkati kızı süzmekteydi.

Kapı yine vuruldu ama şu an bunu ikisi de unutmuş ya da umursamıyordu. Şimdi Şahin’i ilgilendiren tek şey, hakkı olmadığı hâlde ona vermesi gereken cevabı vermemiş olmasıydı ve Rüya bir kez daha o güçlü öfkenin, hayal kırıklığıyla birlikte yüzünü yalayıp geçtiğini gördü. “Hata yaptığımızı,” dedi yutkunarak karmaşık bir tonda, “biliyordun, bir daha yapma.”

“Hata yaptığımızı biliyorum ama nedense pişman değilim. Ben olmadım, sen de olmuyorsun Serçe, olamıyoruz.” dedi adam ve kapıya inen sert bir yumruklarla, genç kız kendine geldi. Yakalanmanın verdiği panikle irkildi. O korku anında etkileyici havayı yırtıp, yerine endişe tohumları ekti. Apar topar adamın dizlerinden koparak, ayaklarının üzerine bastı. Bakamadı yüzüne. Konuşacak kadar cesur da değildi.

Az önce cüretle karşılık verdiği öpüşmesindeki o kendinden emin hâlleri gitmiş, her hareketiyle tekrar ürkek bir genç kıza bürünmüştü. Kıpırmızı suratla kapıya yöneldi. Hata yapıyorlardı, iyi ama neden Rüya da, tıpkı onun gibi pişman olmuyordu.

*Ve adam kırılmıştı;
Çünkü kadın kalbini ondan almıştı...*

14. BÖLÜM

*Sesinin olması,
herkese sövmeye yetmiyordu işte...*

Kapının önünde durduğunda, ilk defa değildi kendine sövmesi, şaşakalıp bedeni taş keserken aynı anda tüm tüylerinin teninde halay çekmesi garip bir anormallikti. Hayır, bu kâbuslar geleceğine felaket bir hızla Sibiryâ treni gibi hayatna çufçufllarken, geleceğine oturan öküz ne zaman umutlarının üzerinden kalkıp gidecekti? Düşündü! Yoksa az evvel o taş gibi yağız bedene sokulup, kürk bulmuş pire gibi mesutça uyumuş muydu? Hayır, bunu yapmış olsaydı pembe bulutlar eşliğinde, mutlu hayaller diyarında esir kalırdı. Cehennemin sıcağını teninde hissedip, kıcı yusuf yusuf ederken beyninden firar etmiş aklı üç buçuk atmazdı.

“Kapıyı neden açmıyorsun, bir saattir vuruyoruz değil mi? Aklım çıktı bir şey oldu diye.”

Bunu söyleyen, hafif toplu, kısa boylu olmayan yaşına göre güzelce ama koyu gözleri zekice kısılmış, sinirli bir kadındı. Elindeki anahtarı yerinden çıkarıp, çantasına atarken, genç kızın gözleri o anahtarda ağır çekime trip atar derecede takılı kalmıştı.

“Rüya, kızım iyi misin? Hu biz geldik... Bostan korkuluğu gibi ne dikiliyorsun kapıda?” dediğinde genç kız yüzüne kapı vurulmuş kasap kedisi gibi cırladı. “Anne?”

“He işte, o şanslı kadın benim” dedi Mahber Hanım gülümseyerek. Onun şaşkaloz hâllerine gülmemek elde değildi ki. Üstelik şirin kuzusunu özlemişti.

“Anne!” dedi genç kız bir daha cırmala tezine darı ekerek. Şaşkınlık dediği eylem bu olamazdı. Hayır, bunun adı direkt, mortu çekmek, aklın mantıklı eylemlerini dışlamasıydı.

“Kızım, anne demesini mi özledin, kuyruğuna basılmış kedi gibi miyavlayıp durma.” Gözleri parlayarak özlemle, “Gel sarıl annem bana!” dedi heyecanla.

Rüya sanki kızım *bende veba var, uzak dur* demiş gibi bir adım gerileyerek, “Sen neden geldin ki?” demesiyle, salaklığa boyut atlamasını sağlamıştı. *Eyvahlar olsun yine mi?*

“Gelirken sana mı soracağım eşek sıpası?” dedi kadın aygındaki ayakkabıları çıkarıp, portmantonun önüne atar gibi sinirle koyarak. Kaşlarını çatınca arasındaki derin vadide, irili ufaklı dağlar hâlinde alnunda belirmişti. Vahim, pek vahim olan durumunu bu eylem daha çok perçinlemişti. Üzerindeki hırkayı çıkardı ve eşarbiyle birlikte askıya bıraktı. Kızına baktığında, onun kapının önüne kaçacakmış gibi geçtiğini ve sanki bundan vazgeçip, olduğu yerde taş kesmiş hâlde durduğunu fark etti.

“Kızım, çekil adamın beli koptu, geçsin kapıdan.”

Adam, o da kim?

“Küçük sığa, çekil önümden. Zati anan beni bir ara Nasrettin Hoca'nın tembel eşiğiyle karıştırdı, üzerime tüm koca şehri yükledi. “*اريمضلا يمي د ع جوز*”³⁶

“Baba... Sen de mi geldin?”

“Yok kızım, ruhumu sana hediye yolladım. Annen beni evde unuttu” dedi yaşlı adam kan ter içinde, “Keşke unutsaydı” dediğinde gömleği sırtına yapışmış hâlde içeriye giriyordu. Elindeki çuvaları, valizleri, koltuk altına sıkıştırdığı kutuları, kızının gözleri irileşerek bakarken duvarın dibine kaydı.

Hayır, Rüya da biliyordu onların içinde ceset olmadığını ama birazdan olacağını kimse garantileyemezdi!

Mahber Hanım kızına yaklaşp, sapsarı olmuş yüzünü avuçladı. “Kuzum, sen cidden buz gibi ter döküyorsun! Hasta

36) “*اريمضلا يمي د ع جوز*” Vicdansız karı.

nasın annem, nen var?" Az önceki kızgınlığı da, alaycılığı da ortadan apansız kalkıvermişti. "اوساش حج" ³⁷ Hadi kızım sen dut yemiş bülbül gibi durunca, ben çok korkuyorum annem! Söyle, neyin var?"

Ah anne söylesem eşek cennetine VIP biletimi babam keser, sende kaşesini de basarsın! diye acı acı lal olup inledi kız.

Rüya yutkunurken, annesinin gözleri birden arkasına kaydı. Rüya biliyordu. Ensesindeki tüyler, damarındaki kanı, beynindeki hücreleri bile ona protesto çekiyordu. Akıl sağlığı için annesinin yüzüne bakmaması gerekliydi ama bakıyordu. Annesinin o acı kahve gözleri irice açıldı, açıldı ve birden çığlığıyla kızın kulaklarının zarına sağlamlık testi yaptı.

"Eyvahlar olsun, sen kimsin?"

Cengiz Bey ellerindeki bir köşeye savurdu Battal Gazi gibi yerinden fırlayıp, birden cevval bir kaplan gibi kükreyerek öne atıldı. Karısını ve kızını koluyla duvara doğru savurup, fukara sümüşü gibi yapıştırmadan hemen evvel "Sen de kimsin?" diye karısının repliğini çalarak, küçük sesiyle bina-
nın temelini sarsarak kükredi.

Şahin, o ana kadar içeride sessizce olacakları izlemekten vazgeçmiş, centilmen bir cesaretle gerektiğini yapmak için hole çıkmıştı. Ve gördükleri karşısında şaşkınlığını gizleyen fadesiz yüzüyle, hiç istifini bozmadan "Merhaba efendim..." deyivermişti.

Rüya kısacık bir an sendeledi. Bacaklarındaki telaşlı karnıcalanma, ellerinde uyuşma gerçekleşti. Kalp krizi bu mu oluyordu ki! Yüreği ağzından fırlayacak gibi hırçın ve korkak atarken, kerhanesi basılmış pezolar gibi hissettiren annesinden bakışlarını esefle kaçıırıyordu.

"Ben Şahin," dedi genç adam ortamdaki sessizliği yırtmak için.

Cengiz Bey, gözlerini kısarak kızına kuşkulu kuşkulu baktı.

³⁷ "اوساش حج" kara sıpa.

Hey babam be! Okmeydanı, Çapa Tıp Fakültesi, Şişli Etfal Hastanesinin röntgen, MR cihazları senin gözlerinin yanında halt etmiş! Hayâmu, edebimi ve bir nevi bekâret kontrolümü tek bir bakışla yaptın...

Adam bal rengi gözlerini açarak şiddetle, "Bir açıklaman var mı yoksa bunu derini yüzdükten sonra mı yaparsın kızm?" dedi dişlerini sıkarak.

Rüya gözlerini sıkıca yumup, ellerini yanında yumruk yaparken, bildiği tüm duaları sıraya dizmiş ve beklediği an geciksin diye hatim indirmeye başlamıştı. *Sübhanek hatmi!*

"Kim bu adam Rüya ve bu evde ne işi var?"

Mezdeke bile böyle müthiş bir kıvırmaya imza atamamıştı.

"O mu? O? O, şey o? Onun şeyi olunca, şeyini gördüm ben!?"

Bu şeyler yüzünden akli infilak eden adamın, tepesinden yanardağlardaki gibi lavlar püskürüyordu. Kudurmuş gibi kıpkırmızı olmuş gözlerini sanki daha irilince açabilecekmiş gibi "Rüya!" diye kükrediğinde kız "Yani, o şeyini daha görmeden, o diğer şeylerini gördüm!" dedi kısacık bir an düşünerek. Çok zekiydi ve babası elinin tersiyle boynunu kırmadan evvel, kendini toplamaya çalışmıştı. Eh, kader olacaksa!

"O şeyi..." dedi yaşlı adam işaret parmağıyla genç adamı göstererek.

Derin bir nefes çekti ciğerlerinden, dışarıya salmayı unuttuğu kadar büyük. "Onun şeyini neden göreyim baba... Ben öyle bir kız mıyım?"

"Ben de sana onu soruyorum, benim yetiştirdiğim kız öyle şeyleri görecektir bir kız mı?"

"Değil baba!" dedi tükürüğünü yutarak. Biraz daha kıvrılarak bocalamayla, "O... O Şahin! Valla öldürme bizi baba yanlış anlamadan dinle..." dedi mallığa boyut atladığında.

Acaba Karacaahmet'te boş yer var mıydı? Yoksa parçalara ayrılmış bedenini babası memlekete götürüp, kabrinin başında işkencesine devam mı edecekti?

Cengiz Bey elleri yumruk hâlde, yanındaki portmantonun

kapısına tekmeyle savurarak kapıyı ortadan ikiye ayırdı. Hırsla kükreyerek, "Şahin kim lan?" dediğinde takma dişleri kırılmakta çok kararlı duruyordu.

Şahin kimdi?

Kavga konusu olan Şahin kızın bayılmakla, altına doldurup kaçmak arasında bocaladığını görünce, söyleyeceği en saçma sapan şeyi öne sürerek atıldı. Hiç düşünmeksizin, "Ben tesisatçıyım efendim..." dedi bir adım öne çıkarak.

Acaba onlar ne yapardı!

Cengiz Bey ikna olmamış kuşkulu gözlerini adam çevirdiğinde, ateş parçası gibi hiddetler yanıyordu göz bebeklerinde. "Burada tesisatçılar yalnız kızların evine, gece servisi mi yapıyor?" Katlaşmış keskin sesiyle, derin derin soludu. Rüya bacaklarında bir serinlik hissetti, eğer altına işemediyse, bacaklarını kıpırdatmış olabilirdi. Babası bakışlarını şüpheyle ona çevirdi. Gözleriyle öldürüp, nefesleriyle yıkamak buydu sanırım. Fatıha'sız, selasız toprağa vermek ister gibi bir adım öne çıktı. Birazdan elleriyle de gömecekti kesin.

"Yok efendim ben..." dedi Şahin elini saçlarına daldırıp başını bitli gibi kaşıyarak. "Ben nöbetçi tesisatçıyım..."

Rüya'nın yanında durmak ona iyi gelmemişti. Körle yatan şaşı yalancı... *Nöbetçi eczane miydi bu arkadaş!*

Cengiz Bey kızına döndü. *Ben de nöbetçi katil der gibi bakıyordu. Rüya yerinde çekirge gibi sekerek, bir adım gerileyerek duvarla bütünleşti. Hay bunu buraya ören duvar işçinin ebesinin elini öpeyim!*

"Sen burada, onunla tek misin?"

Anlat Rüya! Ya da koy ver gitsin, tutmak iyi değil mesanen patlayacak...

Ben onunla haftalardır hep tektim hâkim baba ve ne haltlar karıştırdım bir bilsen... Ya da bilme ki, ben minnacık hayatımı az da olsa umuduma tutunarak yaşayayım...

"Olur mu baba... Biz... Biz?"

"Siz?" dedi yaşlı adam üzerine atlayacak şahin gibi kanatları kalkarken. Rüya yanağına gelecek silleye hazırlanıp, göz-

lerini sımsıkı kapattığı sırada, "Heh işte... Buldum kızım... Alet çantasını sakladığım yeri bulamadım biraz, ondan beklettim sizi... Kusura bakmayın" dedi yatak odasından girişe sızan, naif ses.

"Türkan abla..." dedi Rüya gözleri kapalı olarak. Ah kadın baygınca yatağında yatıyordu yazık... Ve gözlerini açtı. "Türkan abla..." Kadın kıza uyarıcı bir bakış attı.

"Rüya, sen böyle *Türkan* abla diye heyecanla seslenince kendimi Türkan Şoray gibi hissettim kızım, nasıl bir coşku öyle..." dedi zeki kadın imayla uyararak.

Ve Türkan Hanım ayakta zor dururken, şaşkınmış gibi arkadaşına bakarak "Ah... Mahber, sen ne zaman geldin arkadaşım?" diye yapay bir şaşkınlıkla öne atıldı. Sanki içeride kıvrılırken onların sesini duymamış ve plan proje kurmamış kadar afallamıştı.

Aferin!

"Yeni geldik. Sen neredeydin?" dedi Mahber Hanım hesap sorarak arkadaşının yüzüne bakmadan. Elleri ne ara beline taşınıp hesap sorar kıvama gelmişti. Küsmüş gibi yönünü dönmemişti bile, kıcıyla konuşmuştu.

"Ay ne olsun işte, çocuk geçen sefer çantasını biz de unutmuştu, ben de onu Rüya'nın balkonuna koymuştum, onu getirdim. Bugün de kontrole geldi, sızıntı var mı diye, gelmişken ben de Rüya'nın banyosuna bir baksın dedim. Bataryası bozulmuş kızın, aşağıya su sızdırıyor. Melda carladı geçen kıza..." Elindekilerini genç adam verdi. "Sen git bak oğlum işine..."

Şahin kadının elindeki çantaya minnetle bakakalırken, Türkan Hanım konuşmadan uyarıcı bakışlar atarak ortadan toz olmasını tembihledi.

Şahin çantayı eline alınca, Rüya öne atlayıp "Ben size banyoyu göstereyim Şahin Bey!" dedi dişlerini sıkarak. Babasına bakarak "İzninizle," dediğinde Cengiz Bey hemen öne atılıp kızını koluyla duvara fukara sümüşü gibi yapıştırdı.

"Ben gösteririm, sen geri dur." Uyararak kaşlarını çatı ka-

taca. Korumacı baba damarı kabarak ters ters baktı ikiliye. Gözlerinde gördüğü şüphe ışıltıları mıydı?

Kızım Rüya, şu ana kadar kıvrıdıysan, şimdi kesin kıvrak bir dümle mevta olmayı hak ettin... Aferin!

Rüya yutkunduğunda, bedeninden aşağıya buz gibi bir ter yürümeye başlamıştı.

Bu sırada imdadına Türkan Hanım yetişerek "Ah Cengiz, seninle konuşacağım bir şey vardı. Dış kapı... Dış kapıya hırsız dadandı gece," dediğinde Mahber Hanım, kulak kabartmayı bırakıp, olaya dikkat kesilerek onun söylediklerine odaklandı ve iki yaşlı o ana kadar fark etmediği bir şey fark etti. İrkildi.

Türkan Hanım yüzünü kapayan uzun siyah saçını geriye atınca, gözündeki morluk ve şakağındaki çürük ortaya çıktı. Ve bu dikkat çekici hamle işe yaramış olmalıydı ki, Mahber Hanım derhâl öne atılıp, endişeyle arkadaşının ellerini tuttu. İrice açılmış gözleriyle, "Türkan... Türkan..." diye vurgun yemiş sesle acı acı inledi. "Bu hâlin ne? Aman Yarabbi, ne oldun kardeşim..." Elleri birbiri vurarak, kaygıyla hayıflandı.

"Kıcnla konuşunca yüzümü görememen doğal kardeşim." dedi alayla Türkan Hanım, arkadaşını yatıştırarak ellerinden tuttu. Cidden pelteye dönen bedeni şimdi acıyordu. Yüzünü ekşiterek, "Yok bir şey arkadaşım..." derken bakışlarını gençlere çevirip, "Siz işinize bakın çocuğum, sizin vaktinizi almayalım..." diye bir taraftan da iki yaşlıyı biraz vicdan, biraz zekâyla alt ederek lafa takmış ve konunun içine becerikli bir hokkabazlıkla dâhil etmişti.

Rüya banyodan içeriye girince, babasının korkusundan kapıyı kapamadı, ama görünmeyecek şekilde kısık bıraktı. Titreyen ellerini bocalayarak saçlarına gömüp, "Şimdi hapi yuttuk... Valla babam beni kesecek. Bataryanın ve lavabonun hatta klozetin çalıştığını gördüğünde, beni kesip teneşirde paklayacak" diye ağlamaklı bir panikle kıvrandı.

Ve etrafı sert bir tekme sesi aldı. Ardından patlayan bataryadaki su tavana doğru fışkırdığında, genç kız üzerine yağan suyla irkilip korkarak çığılı bastı. Bakışları Şahin'e döndü-

günde, onun tek bir tekmeyle bataryayı kırdığını algılaması uzun sürmedi. Hey gidi Tahsin amca, o bataryayı babasının Çin işkenceleri arasında değiştirmişti.

Şahin bu kadar çok fışkıracığını kestiremediği suyla ıslanırken, geniş omuzlarını sarsarak, "Bir açıklama daha yapamam. Şamar oğlanı olmak sana mahsus bana değil." diye küstahça çıkıştı. Ve kapı aniden açılarak, iki yaşlı da içeriye dingonun ahırına dalar gibi dalmıştı.

"Ne oluyor?" dedi Cengiz Bey endişeyle. Gözleri etrafı turluyordu nefes nefese.

"Kızım iyi misin?" dedi Mahber Hanım ürkekçe, sanki adam ona banyoda saldırmış gibi atılıp kızı kollarına almıştı.

"Şahin... Sağlam musun?" dedi Türkan Hanım muzırlıkla. Sanırım sonunda onu da düşünen birisi olmuştu.

Ve akabinde, herkes birden bir telaş koşturarak banyoyu su basmasın diye, batarya tamiri için seferber oldu. Babası işe vanayı kapatarak başlayıp Şahin'e yardım ederken, Rüya dokuz değil, kırk dokuz doğurmuş kadar ıkırma, kasılma, kalp spazmu geçirme raddesinden geçmişti. Sonunda babası ve Şahin ölmeden, yitmeden, babası durumu çakıp, Şahin'i klozete atıp sifonu çekmeden, işlerini bitirmişti.

Bitmişti bitmesine ya, asıl şimdi ne olacaktı? Cengiz Bey banyodan melül bir suratla ayrılırken, ecel terleriyle banyo yapmış genç adamın omzuna tıptışlayarak, "Aferin oğlum, iyi iş başardın" dedi mağrur bir tavırla.

Şahin alnundaki teri koluna sildi. Yeşil gözleri bezgince yıldı ve kara kaşları çatılmaktan, arasında derin bir yumru biktirdi. Ama bir rahat durmamıştı ki bu tonton ihtiyar, sanki çok biliyormuş gibi konuşup durmuştu: "Onu böyle yapma, şunu söyle yap, contası yamuk, suyu kısık, şu bandı sar, bataryası iyi değil, bu marka dandik, çekil ben sıkayım, kuvvetin az..."

Kasları gerilen genç adam ecel terleri döktü.

Evet sinirlerine telkin terapisi veren ilk psikopat olan Şahin, onun yanında geçirdiği yarım saatte, ömründen kırk yıl

teda etmiş bir din görevlisi kadar günahsız olmuştu. Allah ona bu sabrının mükâfatını elbet verecekti. Sabır nasıl bir erdemdi! Başka zaman olsa, bu tonton ihtiyarın kafasına çantayı geçir-mekle kalmaz, fayansta resmini çeker, bir de küfrederek orayı terk ederdi. Kışından soğuk ter dökmek dedikleri, bu olsa ge-rekti -hem de tırsak Serçe için. Babasının kızı!

"Sorun çözüldüğüne göre, gidebilirsiniz Şahin Bey!" dedi genç kız kinayeli ince sesini kısarak kabız olmuş gibi kıvrı-nırken. "Çok teşekkürler, bizi kırmayıp hafta sonu olmasına rağmen geldiniz gece gece."

Şahin, Rüya'ya elinin tersiyle şöyle bir çakıp, yerden jiletle kazıtmak istedi. Felaket bir hırçınlıkla koyulan gözleri, müsa-mahasız ters bir bakış atarken, o gözlerdeki kararlı bakışlarla bırak gitmeyi, eşikten milim ayrılmayacağını belirtmişti zaten.

Cengiz Bey genç adamın omzuna dokunarak, dikkatini kendine çekerken, "Hanım, çay hazır mı?" diye sordu sert se-siyle.

Mahber Hanım ellerini havluya silerken mutfaktan çıka-rak, koridordan onlara baktı. "Kek bile yaptım bey, siz geçin içeri ben geliyorum."

Rüya şaşkınca annesine baktı.

Yok ya, valla şakaydı bu olanlar! Heh, üç sohbeti eksikti!

Genç kız hâlâ üzeri nemli şekilde dururken, bu kadın keki ne ara fırına vermişti. *Anne, o adamla ben mercimeği fırına ver-dim. Babam duymadan yolla... Yoksa hepimizi bir ömür karaşımşek yemek zorunda kalacağız... Hem de, benim yaktığım mercimekten!"* derken içinden, dışından saf saf akıl fukarası gibi bakıyordu. Heh gidi hey! O çenesi ebemin lastik donuna dönen Rüya, bu muydu?

"Gel oğlum sana havlu vereyim kurulan," diyen Cengiz Bey genç adamı salona çekiştirirken, onlara şaşkınca bakan kızına "Ne bakıyorsun kızım uzaya çıkan ilk astronot gibi şaş-kın şaşkın adama. Git havlu getir. Bu da edepsizliği iyice ele aldı." dediğinde, Rüya yutkundu. Babası genç adamın omzu-nu tıpışlayarak içeri alırken, şehadeti şimdi mi getirsem, yok-

sa direkt hatime mi başlasam da Allah'ın karşısına günahsız çıksam diye düşündü.

Şahin ölüm kusan bakışlarla yüreğinin atışına yoklama çekip içeriye girecekken, annesi ufacak bir kedinin ensesinden kavradığı gibi, Rüya'yı hiç acımadan ensesinden yakalayıp mutfağa sokmuş, elindeki kızartma maşasını sallayarak, "Şimdi başlıyor musun anlatmaya, yoksa ben etlerini kısırmaya başlayayım mı?" diye cazgırca sormuştu.

Bu kadının radarlarını neye taktığını bilmiyordu ama işte, yine açmıştı algılarını ve kavramıştı gerçeği.

Rüya bu kadar çabuk anlamasının şokunu atlatamadan, annesi çimdiği koluna basarak kendini hatırlatmış "Çabuk konuş, bunu yaptın mı yapmadın mı?" diye hesap sormuştu.

Evet, ayaküstü yalan kıvıramayanların yaptığı gibi -hayır altına kaçırıp, bayılma numarası yapmıyordu- yalanın doğru hâlini anlatmanın en iyisi olduğunu bilinçli olarak katlıyordu.

"Şimdi anne... O gece çok yemek yemediğim hâlde -ki kuru fasulye falan yemedim- gaz yapmış olacak ki, rüyamda gördüm..."

"Salak salak konuşma, nasıl göresin?" dedi kaşları çatılmış kadın ve kaşları alayla kalkarken "Gerçi abdala malum olurmuş diyeceğim ama bu tezimi üniversitede veterinerliği kazanarak çürüttün!" diye kıkırdadı annesi. Laf çakmakta kızından geri durmuyordu. "Sadede gel!"

"Tamam, uyumam biraz uzun sürmüş olabilir... Ders çalıştım -ki bu kocaman bir yalandı -Julia Garwood'dan *Gelin* kitabını, on beşinci kez olduğu gibi hatmettiğini sakladı- sonra rüyamda onu gördüm."

Mahber Hanım taş gibi bir suretle kızına yaklaştı. Rüya ayazda kalmış it gibi titrerken korkudan, donuna doldurmak terimini her an gerçekleştirebilirdi. "Anne, valla ben onu hayal etmedim... Ben rüyamda İskoçlar göreyim derken, o birden kendini Hint kumaşı sanarak rüyamda beliriverdi. Üstelik kaslı, kütleli ve bu kadar yakışıklı bir ütöpik baklava kralı olacağını da bilemedim... Valla benim suçum değil..."

Mahber Hanım kızının alınına elinin tersini sürterek, yanaklarına doğru endişeyle indirdi. "Ateşin yok, neden bu kadar boncuk boncuk terleyerek kızarıyorsun ki. Annem ilk regl olduğunda bile bu kadar kıvrarak söylememiştin bana. Anlat kurul meleğim..." Zeki gözler kısıldı ve kumpasçı yanı devreye şapadanak giriverdi. "Zaten ben konuyu biliyorum. Sana kızmam. Anlat, sen de rahatla, ben de sana olan güvenimi tazeleyeyim."

"Nasıl?" dedi Rüya yer ayaklarının atından kırmızı bir halı gibi kayarken. O ne muzırdı, o! *Anneler her şeyi bilir!* der gibi bakan şirin gözleri yüzünden, annesinin ellerini eteklerini öpmek istedi. O cin gözlerinde parlayan ışıkların flaş değil, röntgen cihazı olduğu aşikârdı.

"Anne, valla benim bir suçum yok, o zorladı beni. Ben olmaz dedim, annem babam bunu duyarsa, benim kemiklerimi kırar, üstüne seninkisini kıramaz babamın gücü yetmez ama nihayetinde yaşlı adam, biraz güç alarak kışından domdom kurşunuyla vurur seni dedim, ama dinletemedim. Sorma anne bir ısrarcı, yapışkan, sülük gibi... Git dersin gitmez, yapma dersin anlamaz. Ne eziyetler ettim de bana mısın demedi. Yok anneeee, yok... Ayrılmadı peşimden valla. Ben kaçtım, o buldu. Ben sövdüm, o daha fazla sövdü..."

"Rüya... Nefes al, ciğerlerin patlamasın kızım. Bu da kafa, düdük makarnası değil."

Rüya yutkundu. Sanki korku filmi anlatan bir senaristi dinler gibi gözlerini irice açmış olan Mahber Hanıma, "İşte öyle ben hiç ona uymadım, hep o beni zorladı! Sonra yapmasını istemediğim her şeyi keyifle bana yaptı. Ben hiç hoşlanmadım! O ne zaman bana yaklaştıysa kafasına bir ayakkabımı fırlatmadığım kaldı. Sesinin olması, herkese sövmeye yetmiyordu işte. Sıkıyordu! Ama ben dilimle dövdüm, küfretmem de ağzını açtığına pişman ettim ve o da uzaklaşmaya başladı. Yani bazı zamanlarda..." dediğinde saf saf pot kırarak, annesi şok hâlde kızını dinlerken, "Kızım, bir erkek bu kadar itelenir mi geriye! İyi senden vazgeçmemiş. Salak mısın sen?"

Nazın da bir sınırı var! Resmen eziyet etmişin gül gibi çocuğa. Ne kötülüğünü gördün de bunca eziyet ettin sabiye!" diye kızına uzun hava kıvamında azar çekti.

"O mu sabi?" dedi Rüya hararet yapmış dilini yutmamak için nefeslenirken.

"Tabii, melek gibi çocuk işte... Kaymak gibi yüzü, ağaç gibi sağlam bedeni var. Allah herkese vermez bu boyu posu... Herkesin dibi düşer ona bakınca. Üstelik iyi birisi de, görünen köy kılavuz istemez!" dedi tek seferde yaptığı tespitleriyle. Sonra durdu ve gözlerini irice açtı. "Kız yoksa az önce sen küfür ettim mi dedin çocuğa?"

"Ettim valla, damarıma basınca ettim." dedi omuzlarını nazlıca sarsarak ve sonra o cezanın nasıl bittiğini hatırlayarak, dudağının kıyısını dişlemeye başladı. Domates gibi olmuş yanakları, kebab imalatına başlamıştı.

Mahber Hanım malını tanırdı! Onun suç işlemiş sinen ve ürkek bakışlarını, kızıla bozula çalan renginden işkillenerek hemen gerçeği kavradı. Sonra kendine kızıp, bunların olmasını utanmasına vererek, şefkatle yanağını okşadı. Yoksa sinsi yanı devreye girdiğinden, hinlik peşinde koştuğundan değildi!

"Anlat annem, ben senin anneninim. Ana kızın dert ortağıdır. Bana söyle derdini, başkasına anlatma, milletten dost olmaz. Ben kızsam bile, başına bir şey gelince ilk ben bağırma basarım seni. Sen üzülünce benim canım yanar, milletin değil. Hadi benim minik sıpam, anlat annene! Elini tuttu mu?"

Evet, damardan giren annesinin küçük sıpası formuna bürünen Rüya, ufacık bir çocuğun suçlu psikolojisine tutulup başını dertli dertli sallarken, annesi sorusunu yenilerek "Sarıldı mı?" diye sordu şeytani bir büyüyle.

Rüya gözlerini kaçırdı. Mahber Hanım müthiş bir kızgınlıkla kızının kolunu çimdikledi. "Öptü deme seni şurada tavuk gibi boğazlarım."

"Yok anne, o-o kadar ileri gitmesine hiç izin verir miyim?"
Hiç verir miydi? Sadece yatağında yatmıştı, azıcık kucağında

ırmış, sınımsız sarılmış, ağzının kuytularına sızıp, gözleriyle, ruhunda kaybolmuştu. Bunları, hiç yapar mıydı? Bir o işi yapmamışlar, her şeyi tastamam yapmışlardı. Şükür!

“İyi, ben duyunca çok sevindim ama baban duymasın. İyi çocuk. Sana kıymet vermese bu kadar sabretmezdi, sonra sana kötülük yapmayı göze almaz.”

Rüya kaşlarını çatı. “Anne... Sen daha ne kadar gördün ki onu tanıyasın... İyiymiş! Bence o ibrikli şeytan! Cemaate abdestsiz namaz kıldırır! Hadsiz sapık, eli hangi karının cebine değil... Nerelerine girdi bilinmez... Cenabet öküz. Baktığı kızı gözleriyle soyup, kaşlarıyla düzüyor.” dedi ve birden susarak soluklandı. “Hem sen cidden kızmadın mı?”

“Yok kızım,” dedi yaşlı kadın omzunu sarsarak “açıkçası bekliyorduk biz...”

Kaşları hayretle çatılan Rüya, “Siz?” dedi şaşkınca.

“Biz tabii! Ama bu meseleyi babana nasıl açacağımızı bilmiyorum. Kızılca kıyamet kopacak. Bari çocuğa bir şey yapmasa...” Kadının yüzü kaygıyla somurttu.

Rüya şimdi bayılacaktı. İyice aptala bağladı. Şapşal şapşal “Anne, sen ne diyorsun Allah aşkına! Ne ara konuştun, kafana yatıp, tartıp, biçip, beni ona layık gördün?” dedi hızla. “Hem de sen onu tanımıyorsun bile. Ben bile tanımıyorum... Birkaç kere elimi tuttu diye, kıyılarda kıştırıp öptü diye...”

Ve ortalığı tiz bir çılgılık kapladı. Ve tongaya düşmüş olduğunu anlayan Rüya ayağı yanmış kurbağa gibi hemen masasının arkasına kaçıp, annesinden kurtulurken sandalyeyi önüne siper etti.

“Seni Allah’ın cezası. Hani öpmemişti?”

“Anne valla yanaktan. Hiç öptürür müyüm dudaktan!? O kadar edepsiz miyim ki?”

“Seni gebertirim Rüya. Nişanı bırak, evlenene kadar yok öyle öptürmek falan. Elini tutmaktan ileri giderse, eşek gibi tepeceksin. Günah, ayıp, ileri gitmek yasak!”

“Anne!” dediğinde kız gözleri ayaklarının dibine düşmediyse, bir daha düşmezdi. “Ne evlenmesi?”

Mahber Hanım birden saçlarını geriye savurarak boğazını temizledi. "Ay sana demedim, değil mi? Oğlan ciddi düşünüyormuş. Annesi aradı dün, o söyledi..."

"Lan anasını ben tanımıyorum, sen ne ara tanıştın?" dediğinde, annesinin elindeki maşa sayesinde koluna bir şaplak daha yedi. "Lan deme anneye! Ben dedim babana, o mahalle erkekleriyle oynatma top falan şu kıza diye... Erkek gibi kızım var dedi dedi, erkek Fatma yetiştirdi işte."

"Anne, lafı çevirme... Ne annesi, ne evlenmesi?" Şimdi çıldıracaktı.

Annesi neşeyle iç gererek şirinlik idamesinde, "İşte annesini aramış Mustafa, biraz ağzını aramış. Biz de Firuze'yle biraz konuştuk" dedi yüzü aydınlanarak.

"Mustafa?" dedi kız aklını toparlayamayarak. Bir saattir Mustafa'yı mı anlatıyordu?

"Anne... Ne Mustafa'sı?" Ah akli arapçorbası gibi karman çorman olmuştu.

"Kızım işte annesini aramış geçen gün, babanın nabzını yoklayın falan demiş. Malum eski olaydan sonra baban bu işe sıcak bakmaz. Anlatamadım adama, ortada düşman olacak bir şey yok diye ama nato mermer, nato kafa anlamıyor! Neymiş tavlada babasına yenilmiş... Rezil olmuş kahvede millete..."

"Anne, sen, ben?" Kekeledi. Düşünmek istedi ama bece remedi. Evet denizin altında oksijensiz kalmış gibi beynine yüklenen basınç nüksetti. Mustafa onunla evlenmek istiyordu öyle mi? Onca zaman, hayal ettiği şey bir haftada olup bitiyordu.

"Mustafa, ci-ciddi miymiş?"

"Evet, annesine ciddi düşündüğünü söylemiş, Firuze'nin etekleri zil çalıyor. Bilirsin, seni çok sever. Ay sen de ona çocukluktan beri düşkünsündür zaten. Ne yalan söyleyeyim, hep biliyorduk ama siz öyle iki ayrı dağ gibi durunca, dillendiremiyorduk."

"Ne bu saçmalık! Yok öyle bir şey daha."

"Mustafa iyi çocuk, mert, efendi, maddiyatı da iyi. İçki-

si yok, kumar oynamaz... Azıcık kızlarla gezdi ama olacak o kadar erkek adam, evlenince düzelir. Eee ailesi de iyi... Ay yakında nişan takarız artık. İnşallah!”

“Yakında düğün mü var?”

Rüya tok sesle yerinde sıçrayarak, bakışlarını tıpkı annesi gibi kapıya çevirdi.

Buyurun cenaze namazına!

Şahin, yakışıklı yüzündeki o pervasız gülümsemesiyle, ikiliye bakıyordu ama o yeşil gözler, kuşkuyla koyularak hırçın hırçın dalgalanıyordu.

“İnşallah olacak oğlum. Rüya yakında nişanlanacak nasipse. Onu el üstünde tutacak bir gençle...”

Üzülme Rüya, ben seni el üstünde tutacağım. Tabutun ellerime çok yakışacak, bakışları attığında genç adam, Rüya, *ne münasebet*, demek isterdi, eğer donup kalıp, tutuk silah gibi yanlış hedefi seçmeseydi.

“Mustafa!”

Şahin’in yüzündeki gülümsemesi dondu kaldı, tıpkı Rüya’nın dünyası gibi... O, ötelerden ruhuna Fatıha okuyan imam, benliğinin ta kendisi oluyordu sanırım. Gözlerine çöken siste, kefeni... Yutkundu. Genç adamın gözlerindeki yeşil gölde boğulurken, “Ben... ben..?” dedi konuşabilse gerisini becerecekti. “Ben yok... Ben!” Şu “ben”leri bir toplasa, bir sen çıkaracaktı ama yok, olmuyordu. Lügata tersti.

“Ne evlenmesi?” dedi kaşlarını çatarak sonunda mantık diye bir şeyin varlığını kanıtlayan Rüya.

“Hanım, çayı Rize’den, keki İngiltere’den mi getirtiliyor-sun? Oğlan gidecek, sen daha hazırlamadın bir şeyi...” dedi mutfağa giren ses ve kızına baktı. “Rüya, sen de hizmetten kaytarmak için, öyle boynu bükük Emrah gibi bakacağına annene yardım et kızım! İşten kaytarmak için daha ustaca bir yol bul artık.” Genç adamın elindeki bardağa bakarak “Ver oğlum, ben içerim suyumu, sen geç otur hem ilacımı da alacağım.” diye kızgınca musluğa yöneldi. Vanayı açmış mıydılar?

*Pişman değilim seni sevmekten...
Sadece kalbim ağrıyor...*

15. BÖLÜM

*Sensizliği dinle...
Söyleyecek çok sözü oluyor...*

İşkencede boyut atlayan Rüya, oturduğu yerde iğne fıçısı-
na düşmüş engerek gibi kıvrılırken, ecel terleri dökerek
ölmeden tebeşirin varlığını benimsiyordu. Bir fanusa kapatıl-
mış alık balıkların bile, en azından yüzgeçlerini kıpırdatma
ve ağzını gözünü açma hakkını kendine tanıyordu. Rüya ise
tam bir put gibi kaldı. Varlığıyla fotosentez yapan ağaçlar gibi
sadece görsel şov sunarak, taş kesti. Nasıl kesmesin ki: Bir ya-
nında annesi, diğer yanında babası, tam karşısında gözlerini
bir an olsun üzerinden radar gibi ayırmayan playback Türkan
ablası, diğer köşeden ona ikinci el orkestra şefi gibi eşlik eden
ve sürekli namelerinde *Şehadet* getirmesini sık sık hatırlatan
Azrail'i Şahin...

"Sessizliği dinle... Söyleyecek çok sözü oluyor..." dedi iç sesi,
mesela küfür gibi: "S*ktir!"

"Eee, oğlum," dedi konuya giriş yapma şerefini kendini
gören Babası Cengiz Bey "esas işin ne?" diye konuya dahil
oldu.

*Hah baba, tam yerine parmak bastın, elini kaldır. O var ya, o...
İşte o üçkağıtçı, vurdumduymaz, dengesizliğe doymaz, yakışıklı-
lığıyla göz yormaz, katillerin piri, kaçakların korku perisi,
uçmakta kaçmakta kimsenin eline su dökemeyeceği Kanatlı
Şahin, hah işte o bir katil demeyi her ne kadar istediye de,
yemedi..!*

Şahin, rahat bir oturuşun kucağına bırakırken kendini,

Rüya terleriyle oturduğu yerde banyo yapıyordu. "Kasap olmak isterdim efendim... Eti kemikten ayırmakta üstüme yok, ama değilim."

Rüya yutkundu. Elinden gelse şirret bir kaplan gibi atılarak, ağzının içindeki kelimeleri tek tek çalıp saklayacak hâle geliyor, kulaklarını bir yarasa idamesinde ona dikmiş, söyleyeceği şeye göre ölüm seçeneklerini irdeliyordu!

Ama Şahin hiç bozuntuya vermeyen bir soğukkanlılıkla, "Tamirciyim," dediğinde adamı tatmin edencesine, Rüya bir ara yerinden fırlayıp *hadi leyyyn oradan*, dememek için bacaklarını kanepeye mıhladı. Şahin onu göz kulak ardı ederek, dikkatini yaşlı adama vermeye çalıştı. Aslında kimsenin fark etmediği, o devasa gökdelenler gibi kabına sığmaz bedeniyle sığıştığı mini boy koltukta, kasılan sinirleriyle koltuğun bile yaylarını gıcırdattığıydı.

"Yok oğlum, esas işini sordum..." diye konuya dikkat çekti yaşlı adam.

Evet, böylece Şahin bunların aile boyu külyutmaz olduklarını anlamıştı. Yaşlı adam kurt çıkmıştı ve kaşlarıyla ellerini göstererek "O eller, bir tamirci işine girmiş değil, sanatçı işi!" deyince Rüya'nın gözlerinin önünde Şahin'inin hayali belirdi. Önünde tuvali, boynunda fuları, üzerinde robdöşambri ve ağzında yanmayan piposuyla ona gülümsüyordu.

Kızın birden bedenini buz kesti. Allah korusun! Ve derhâl ex ettiği bu hayali, morga bile kaldırmadan gömdü. Allah yazdıysa bozsun, o nasıl bir kâbus olurdu. Bir ara elini yanında oturan annesinin kafasına, şeytan kulağına kurşun, diye vurası geldi de, kendini zor tuttu.

Babası her şeyden habersiz bir merakla devam etti: "Bu işi ek olarak yapıyorsun sanırım... Hem çok da tecrübeli sayılmazsın. On dakikalık işi, yarım saatte yaptın."

Yerinde huzursuzca homurdanan Şahin, *karışmasanız, beş dakikada bile biterdi* diyemedi! *Bu biraz sıkıyordu.* "Fotoğrafçım efendim... Haklısınız, bu işi ek gelir olarak yapmaya yeni başlamış olabilirim... Sanırım!"

Yaşlı adam, “Başlamışım?” kelimesinde takılı kalırken, birden onun yerine Türkan Abla atılarak konuya dahil etti kendini. Hem de düşünmeden...

“Resim çekmek, marifet mi oğlum? Onu ben de yapıyorum, bir de bunun için okul okuyorlar ya gel de gülme... Püf!” İri yeşillerini devirerek, çokbilmiş edalarda bakışlar attı.

“Öyle değil Türkan...” diye atıldı annesi filozof filozof konuşarak. “Onlar objektif bakıyorlar açığa... Anı yakalıyorlar yani... Senin gibi selfie, çekmiyorlar Facebook için.”

Kaşlarını çatarak bozulduğunu belirtti Türkan Abla. “Sen nereden biliyorsun bu alengirli konuları?”

Gırtlığına takılmış kahkahalarını sırf karısının küsme korkusundan yutan yaşlı adam, “Brezilya dizilerinden tut, Kore dizilerine kadar, ne kadar dandik entrikalı aşk dizisi varsa, hepsine sardı senin bu arkadaşın... Elin çekik gözlülerini on beşlik kız gibi iç gererek izliyor...” dediğinde kesinlikle karısını kıskanmıyordu! Gözleri yine hiddetinden sıkılmıştı. O, bilgisayarı bir ara bozmayı yine aklının bir köşesine yazdı! Homurdanırken, kapı çaldı.

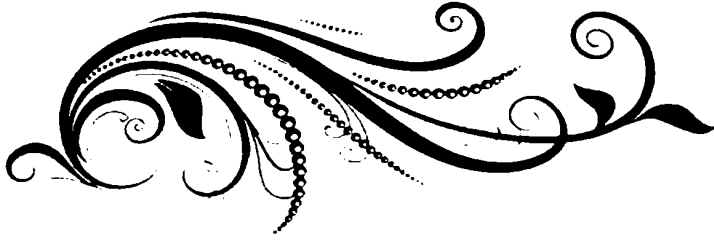
O ana kadar varlığı rahatsız edici bir sinek kadar bile değer görmeyen Rüya, bunun bir kurtuluş zamanlaması olduğunu düşünerek, yerinden çıkmış yay gibi ayağa fırladı.

“Ben bakarım!”

Cengiz Bey babalık otoritesini gözlerine sokarak, ağır bedenini kaldırdı yerinden. Göbeğinin altına düşmüş pantolonunu çekiştirerek, “Ben bakarım, bizim oğlan gelmiştir!” diyerek kapıya yöneldi.

“Bizim oğlan?” dedi Rüya cenaze namazının yaklaştığını bildiği hâlde, ölümü erteleyen fani gibi ruh hâline bürünürken. Ve kapının eşiğinden onun sesi duyuldu.

Buyurun cenaze namazına...

*Yüreginde diken yarası olmayanın
aşkı gül kokmaz...*

16. BÖLÜM

*Küfür ağzıma yakışmıyor olabilir;
ama hak edenin üzerine çok oturuyor...*

"Merhaba Mahber Teyze!" demişti kapının girişindeki tanıdık olduğu aşına ses. Ötelerden gelen sert bir meltem yüreğini titretti kızın. Bacakları boşaldı kısacık bir an ve soluğu tekledi bozuk elektrik süpürgesi gibi soluyarak.

Hay demez olaydı!

Mustafa üzerinden, bir an olsun çıkarmadığını düşündüğü, of çektiren siyah tişörtünü ve altına giydiği açık mavi kotuyla, iç çektirici bir karizmayla karşısında dikiliyordu.

Hey Allah'ım, kataloglardan fırlama mankenler bile arkasından nal topluyordu bu hergelenin. Ve onu ne zaman böyle görse Rüya'nın aklı başından, kalbi bağrından kopuyordu. Ona bakıyordu çekici gülüşüyle yakışıklı adam. Hem de, senelerdir her an rüyalarına resim karesi gibi işleyen, çapkın gözleri parlayarak...

Herkes kalktı. Mustafa bakışlarını önüne yığılan yaşlı çiftlere çevirdi. Önce saygıyla yaşlı adamın, sonra yaşlı kadının ve en son Türkan Ablanın saygıyla elini öperek, kaleyi içten fethetme işine başladı fakat son gördüğü görüntü karşısında, beli bükük hâlde kasılıp kalırken galibiyet değil, mağlubiyet aldığını anladı.

Şahin ilk defa birine tekme tokat dalmadan, sadece gözle niyle nakavt etmiyordu, ama bu hazzın ilk defa tadını çıkarmayacak kadar öfkeliydi.

Türkan Hanım ise elinin telaşına düşmüş, pastırma olma-

dan genç adamın avucunda parmaklarını kurtarma derdinde çekiştiriyordu. Bunu beceremeyince de son çare, boğazını kıl-
 çık yutmuş kedi gibi höykürerek temizledi. Ve bu uyarıyı algı-
 layan Mustafa elini bıraktığında, yanına indirip parmaklarını
 okşadı.

Şimdi iki keskin sert göz; kaoslar çıkararak, dünyayı yeni
 savaflara sevk ederek, birbirini tartarak bakıyor, her ikisi de
 kasılmış bedenlerinin hiddetini saklarken, gergin burun delik-
 lerinden derin derin aldıkları soluklarıyla rahatlamaya çalışı-
 yordu. Ve onların sadece bakışarak başlattıkları savaşı Türkan
 Abla ve Rüya'dan başka kimse görmüyordu. Rüya bayılma
 numarası değil ama ölme anını her an gerçekleştirebilirdi.

Mustafa elini dahi uzatmadan, burnunun kenarındaki kas-
 ları seğirirken, "Senin, ne işin var burada?" diye hesap sordu
 Şahin'e. Sesi biraz gürbüz çıkmış hatta kükremiş olabilirdi.

Şahin omuzlarını öyle bir tehditle havalandırdı ki, sanır-
 sın birazdan Azrail olduğunun kanıtı olan omuz başlarından
 fışkıran kanatları filiz verecekti. Birisi akordu bozuk gitarla
 mahalleye işkence etmiyorsa, o gıy gıy eden iç kıyıcı ses, şu
 anda dişleriyle cinayet bestesi yapan Şahin'in sıkığı çenesinin
 arasından çıkıyordu. Her ne kadar öfkeden kudurduğunu, so-
 ğukkanlı bir tutumla saklama çabasına düşse de, çenesindeki
 kasların seğirmesi bunu pek kolaylaştırmıyordu.

"Sana sordum, ne işin var burada?" dedi Mustafa sorusu-
 nu yenileyerek.

"Üç sohbetine, çaya geldim. Sen?" dedi dişlerini gıcirtısını
 bastırmaya çalışarak Şahin alayla.

"Siz tanışıyor musunuz?" dedi Cengiz Bey. İki genci baş-
 tan ayağı tartan bakışlar atarak süzdü.

"Evet, tanışıyorlar! Şahin, Mustafa'nın arkadaşı." diye
 ortaya bombayı bırakan kadın, Türkan Şoray değildi. Kayır
 kirpikleri de onunkisi kadar uzun değildi. O, herkesin bildi-
 ği üzeri çenesini tutamayan ama ne hikmetse, bu gün pek bir
 mülayim ve yaşına yaraşan bir olgunlukla usturuplu duran,
 Türkan Abla'ydı. Annesinin milatlık fütursuz ve gerçek dos-
 tu...

Kafasına kocası iyi geçirmişti sanırım!

“Demek arkadaşsınız...” dedi yaşlı adam kuşkusunu gizlemediği sesle.

İki genç kısacık bir düşünme nöbetinin ardından, sanki aynı anda, tüm benliklerini münazara etmiş gibi gözleriyle istişare ederek, “Evet!” dediğinde, buna tepki veren tek ses, “Oha!” diyen Rüya’nın gırtlaktanmış gibi çıkan kısık sesiydi.

Ve osursa, ancak bu kadar dikkat çeken insanoğlu gibi, herkes ona bakınca, patavatsız ağzına elini kapayıp oradan koşarak ayrıldı.

Mutfağa girdiğinde geride bıraktığı iki kaplanı umursamıyordu. Hayır, öfkeden eli ayağı tutmuyor, vahşi bir at gibi şaha kalmak istiyordu. Ve toynaklarıyla iki adamı pert etmek... Artık neler olacağını tahmin etmekte zorlanıyor, bozuk bir saat gibi durmuş beynini çalıştıramıyordu.

Mutfağın ufacak karolarını bilmem kaçınıcı kez adımlarken, nasıl bir kaçış yapsa da bu işin içinden sıyrılma diye düşünüyordu. İçi yanmaya başlayınca, evdeki en büyük bardağa su doldurarak, başarısız planlarının talihsizliği üstüne bir bardak soğuk su içmeyi düşündü.

“Bana o adamın burada, ne aradığını söyleyecek misin?” dedi arkasındaki hesap sorduğu yetmezmiş gibi, bir de hiddetini dizginlemediğini saklamayan kaba sesli adam.

Rüya’nın içtiği suyu boğazına dizerek, ona bile müsaade etmeyip öksürtmeye başladığında, iki büklüm olması gecikmemişti.

Mustafa onu korkuttuğu için pişman olurken, ciğerleri sökülesiye öksüren kıza yaklaşp “Dur, tamam. Derin derin nefes al!” diyerek iki büklüm olmuş hâlini, merhametle düzeltmeye çalışıyordu. Elini sırtında dolaştırarak onu rahatlatmaya çalışırken, Rüya derin derin soluklarıyla ağzını koluna silerek doğruldu. Mustafa hiç çekinmeden uzandı ve kızın yüzüne yapışmış saçlarını, kulağının arkasına okşayarak koydu. İri elleri yüzünü kavrayarak kurularken, gözleri hâlâ hesap soran nitelikteydi ama sözleri, endişesini dışa vuran cinstendi.

“İyi misin?”

Rüya’nın öksürmekten nemlenmiş, sinirden kızarmış gözlerine bakarken, daha sakin ve az önce onu boğazlayacakmış gibi hiddetli duran adam olmayarak, “O adamın burada ne işi var?” diye vahşice sıktığı dişlerinin ezgisiyle sorusunu yeniledi...

Rüya, daha ağzını balık gibi alıklaşarak açarken, arkasından, “Sana mı soracağım, nereye gideceğimi?” diyen Şahin, kapının girişinde tekinsiz bir duruşla belirmişti.

Bir anda yanlarına gelmiş ve ne ara yaptığını anlayamadığı anda, Rüya’yı sahiplenene bir hükmedicilikle bileğinden tutarak, etkisiz bir eleman gibi kabaca kendine çekmişti. Gözlerini, iki ateşten yanan taş gibi Mustafa’ya dikerek baktığında ve her an ortam pimi çekilmiş bomba gibi patlayabilirdi.

Herkes sustu. Volkan patlamış, ortam lavlarla ateş nehrine dönmüş, üzerlerinde uçuşan sislere karışmış şeyde kül olmalıydı. Çünkü şu vakitten sonra Rüya, iki dağ gibi adamı şu halleriyle, sadece yanardağa benzetiyordu.

Mustafa onun bu sahiplenici hareketine, tıslayan bir nefesle karşılık verdi. Rüya, sepete kapatılmış iki kobra arasında kalmış bir lokmalık bildircin gibi donarken, genç adam uzanmak isteyince, Şahin dişlerini sıkarak “Sakın ellerini kımıldatma! Dokunursan, kırarım parmaklarını!” diye tehdit koku koyu sesiyle buyurdu. Yarasına sırıkla dürtülen vahşi bir aslan gibiydi.

Rüya yutkunamıyor, ayakta duramıyor, fıldır fıldır gözleri yerinden kopmuş boncuk gibi bir sağa, bir sola giderek şaşkınca duralıyordu.

Mustafa aldırmadı, öne doğru atıldı ve kolundan biraz sert tutarak kendine çekmeye çalışınca, Şahin’in ne ara havalandığını kimsenin görmediği yumruğunun, Mustafa’nın çenesine sarsıcı bir kudretle patlaması bir oldu.

Genç adam aldığı darbeye sarsılarak geriye sendelerken, eliyle acıyan çenesini yokluyordu. Hafif sarsılarak, kendine gelmeye çalıştı. Eğer gözlerinden çıkan ateşler soyut bir hâle

pürünseydi, her ikisi de güneş görmüş vampirler gibi kül bulutuna dönüşürlerdi.

Şahin kızı sert bir şekilde arkasına çekiştirerek, korumacı bir tavırla sakındı. Rüya, Şahin'in omzunun üzerinden Mustafa'ya bakmak için ayakuçlarında yükselirken, Şahin, "Sana, ona dokunma demiştim!" diye dişlerinin arasından koyu sesiyle, hiç de pişman olmadığını belirten bir tonda sahiplenerek ısladı.

"Sen kim oluyorsun?" diyen Mustafa, Şahin'in üzerine azmederek atılınca, Rüya içerideki şahsiyetleri hatırlayarak ikinin arasına giren hava yastığı oldu ama canlarını kurtaracağı kişi sayısı, her saniye azalırken patlaması an meselesiydi. Korkudan sırtına yuvalanan buz gibi ter boncuklarının sayısı her saniye biraz daha artınca, "Durun artık, lütfen!" diye neredeyse kısık sesiyle ağlamaklı bir tutumla inledi: "Babam içeride, ne olur yapmayın!"

Daha önce filmlerde yüzlerce kez gördüğü ve özendiği bu sahne gerçek oluyordu ve bu kez kız korkudan altına yapıyordu. Aktif bir yanardağın ısındığı gibi içerisi hararetlendi. İkisi de birbirine bakıyordu ve Rüya bu ızdırap veren süreç yüzünden bayılmak üzereydi. Onların gözlerinde gördüğü ateşi, tenlerini yoklayan ihtirası, yüreklerini saran vesveseyi daha önce hiçbir kıyamet meleğinin görmediğine, neredeyse emindi. Bacakları titriyordu zaten ama bu strese daha fazla dayanamayınca, başı döndü ve yüzünden renk çekilirken bir anlık boşlukla sendeledi. Aynı anda, iki kalın kol uzandı genç kıza ve aynı anda tutarak yakaladılar. Şahin ve Mustafa'nın başları birbirine yaklaşırken, ikisinin gözleri de genç kızın sapsarı olmuş yüzündeydi.

"Rüya... İyi misin?" diyen ilk kişi Mustafa olmuştu.

Şahin dişlerini sıktı ve dişlerinin gıcirtısıyla kızın dikkatini kendine çekti. Korkak gözleri yamyas olmuştu ve ürkekçe titriyordu. Şahin kocaman köpeklerle dalaşırken bile bu kadar vurgun yememişti. Sadece bir bakış etkisi altına alıp, anında sarp sarmalamıştı tüm sürgün yemiş duygularını.

“İyi misin Serçe?” diye sordu sesi garipleşerek.

“Lütfen! Artık, durun! Biraz daha didişırseniz, kalp krizi geçirmem içten bile değil.” dedi ağlamaklı sesiyle, “Yoksa cidden korkudan öleceğim.”

“Rüya kızım, baban sizi soruyor. Nerede bu gençler gelsin yanımızda konuşsunlar diy...”

Türkan abla iki gencin kollarında, yaramaz iki afacanın sahiplendiği paylaşılması imkânsız lolipop gibi kalmış kıza bakarak, öne atıldı. İkisine de fırsat vermeden “Siz aklınızı mı yediniz? Kapanın elinde kalmıyor bu kız... Şuncağızın canına kastınız mı var? Biri değil, ikisi de ahtapot gibi sarılmış kıza. O paylaşılması imkânsız oyuncağınız değil!” derken kollarından kopararak çekti. Sert bakışlarını Mustafa’ya çevirdi.

“Mustafa, geç oğlum sen içeriye!”

Mustafa kaşlarını daha kesif bir öfkeyle çatarak, “Türkan abla, bu işe sen karışma!” diye verilen direktife uymayacağını belirtti.

“Lütfen oğlum,” diye tepki gösterdi yaşlı kadın, “İçeri geçer misin?”

Mustafa gözlerinin kıyasından ona hükmedici bakışlar atan Şahin’e baktı ve onun umarsız hâlini görünce küplere binerek, genç kıza yaklaştı.

Telaşa düşen Türkan Hanım isyanla, “Rüya için bunu yap.” diyerek yumuşak karnından yakaladı.

Mustafa derin bir nefes çekerek içine, Rüya’nın yanına geldiğinde, Şahin genç kızın önüne bent kurarak, adama tepeden tehditkâr bir bakış attı. *Dokunma* diyordu gözleri, *uzak dur*, diyordu sertliğiyle döven kaşlarının kıvrımları. *Yakarım*, diyordu yağız beden dili.

“Uzak dur sevgilimden!” dedi Mustafa buna misilleme yaparak.

Şahin alay eder gibi küstahça gülümsedi. Yüzündeki duruş ifadesizleşirken, “Sevgilin?” dedi dudaklarındaki yapay gülücüğe yalan katan öfkesiyle.

“Sevgilim,” dedi Mustafa sahiplendiğini vurgulayan sesi ne ek bakışlarını genç kıza çevirip, teyit beklerken.

“Yeter!” dedi aynı periyodik sesiyle Türkan Hanım ve Mustafa isteksizce içeriye yöneldi. Türkan Hanım kızı bırakıp “Şahin oğlum, sen de benimle bugün yukarı geleceksin” diye mantıklıca buyurdu.

“Ben bir yere gitmiyorum.” dedi Şahin genç kızın yanına yaklaşarak “Kız burada fazla bile dayanmış. Rüya’yı da alıp bu tımarhaneden gidiyorum.” diye homurdandı.

“Alırsın için birini!” dedi Türkan Hanım önüne geçerek. Kızı kolunda çektiği gibi yanına alıp, aralarına girerek mesafeyi açtı. “Bak çocuğum, oğlumdan en fazla birkaç yaş büyüksün. Her ne kadar kader seni kötü lanse etse de görünen köy, benim için yaptıklarından sebep, iyi bir delikanlı olduğunda belli. Şimdi benimle yukarı çıkacaksın ve Rüya bugünü, ailesiyle bir sorun çıkmadan geçirecek. Korkma, kaçamaz. Babasını tanıdın, ona derdini anlatamaz, yani eli ayağı bağlı. Sen de bir kat yukarıda olacaksın. Her an olumsuz bir şeyde müdahale edebilirsin; ama şu anda onu mahvetmenize, asla izin vermem. Mantıklı ol, beni dinle!”

*Ey benim yetim gönlüm...
Aşka "Anne" denir mi?*

17. BÖLÜM

Çıglık atayım deme, ağzına çarparım...

O kadar laftan ve kemiksiz dilinden şarkı gibi dökülen şiddet içerikli sözlerden sonra, ikna olmasa da olmuş gibi duran Şahin, kızı dumur olmuş ifade denizlerine yönelen-
direrek arkasını dönmüştü. Rüya'nın ailesine saygılarını suna-
rak, Mustafa'ya öldürücü gözler eşliğine belalar yağdırarak,
Türkan Hanımın tüm sülalesinin tez elden cehennemle anlaş-
masını yaparak, oradan ayrılmak zorunda kalmıştı.

Yani Rüya için bir ilki başarmış, terör estirmemiş, kaos çı-
karmamış, kızın saçlarını eline dolayıp sürüklerken mundar
etmemişti. Tabii her ne kadar dışından dut yemiş bülbül gibi
susup ifadesizce dursa da, içinden kazıklanmış vahşi bir kurt
gibi kıvrandığını belli etmeyi de, ihmal etmemişti.

Rüya ise kukla gibi dört yandan çekilen iplerinin bırakıl-
dığını sanarak, içinden sevinç naraları atamasa da, dışından
bıkınca iç gererken bu köhnelenmiş yapılaşmayı protesto et-
mişti. Hiç ses çıkarmaksızın onların arkasından çelik kapıya
yöneldiğinde, aralıktan görünen merdiven boşluğuna, dün-
yanın sonunu gösteren geçit gibi merakla bakıyordu. Ve bu
durumu çakan kurnaz Şahin, iki parmağını gözlerinin üzerine
koyarak, *gözüm üstünde Serçe, uçma*, mesajını titizlikle vermeyi
unutmuyordu.

Annesi, babası, oturduğu yerde neredeyse uyuklayacak
olan Rüya'ya inat sabahlamayı kafasına takmış gibiydi. Hâl
böyle olunca; Mustafa'sı susmak bilmemiş, babası sürekli so-
rular sormuş, bir sürü sohbet açmış, Ahmet'i, Mehmet'i çöpçü

Rıza'yı, 20 yıl önce ölmüş Pakize nineyi anarak, Mustafa'yı da kendilerine gönüllü esir etmiş, muhabbetin sonuna darı ekerrek saatlerin dibine vurmuştu.

Ancak kâbusları bitmeyecek gibi duran Rüya, başını duvarlara vurmamış olsa da, işi sessizce idare etmişti. O vakit bu durumdan sıkılan kızdan habersiz yaşlılar çene çalarken, o sık sık Mustafa'nın öfkeli bakışlarının dart tahtası olmuş, sınıksız kapanan ağzından değil ama beden dilinden seken kurşunların ne denli can yakıcı olduğunu bilahare keşfetmişti. Düşüncelerini gözleriyle bildiren Mustafa, hak iddia ettiği hiddetiyle savaş başlatmıştı.

Adama bak... Kendi çöplüğünde krallık ilan etmiş, kendi gitmiş duygularını ona rehin vermişti.

Babası soru sordu yine cevabını alamayacağı cinsten ve Rüya her zamanki gibi direkt duymadı. İşte o vakit genç kızın ensesinde bir ürperme oldu. Onları tiye almayan biri değildi. Aksine o sırada kendi derdine yenilip, koltukta sessizce oturarak, düşünceli yüzünden kırk tilki geçidi yaşıyordu.

O gece tam bir işkenceyle geçmişti. *Tamam* dedi Rüya, *bu gece kalp krizi geçirmezsem bir daha geçirmem* diyerek yatıp, deliksiz uyuyarak sabah erkenden kalkmayı düşünürken sabahın ilerleyen saatlerinde sızmıştı. Oysa sabahın ilk ışıklarında ayaklanan babasının, evden çıkan sesiyle kalkıp Türkan ablasına gidecekti ama olmadı.

Cengiz Bey sabah namazını camide kılıp eve gelirken sıcağı ekmekle dönmüş ve anahtarı yanına almadığı için kapıya usulca tıklamıştı. Sabah kahvaltısı biraz sorguyla geçmiş, öğlen annesini doktora götürüp son kontrollerini yaptırmak için hazırlandıkları sırada Rüya kapının önünde belirmiş, iki yaşlıda kalakalmıştı. Rüya üzerine siyahları giymiş, başına siyah spor şapkasını takıp, gözlerine yüzünü gömen güneş gözlüklerini takarak hiç dikkat çekmeyecek hâle gelmişti!

Ve annesinin "Kızım bu ne hâl, polisten kaçan suçluya dönmüşsün! Valla yok yere kendini içeri attıracaksın..." dediğinde kadının içine doğmuştu bilmiyordu ama Rüya'nın kafa-

sına taş düşmüştü. Kalbi teklerken, üzerini değiştirmeye vakti olmadığı için horon çeken kalbiyle yola düşmüştü. O tahlil se-
nin, bu bina benim diye, kocaman devlet bahçenin her köşesi-
ne serpiştirilmiş poliklinik binalarında mekik dokuyan Rüya,
devlet hastanesinin krokisini çıkararak tapu kadastro mezunu
olmadan işlerini bitirmiş ve annesinin şikâyetlerini, babasının
hesaplarını dinleyerek eve dönebilmişti.

Rüya artık akşama rahat bir nefes alayım derken ise, daki-
ka bir, gol bir şeklinde akşam babasının eve Mustafa ile birlik-
te geldiğini görmüştü. Annesi suratını asarak babasına kızıp
"Bey, bari haber verseydin bir şeyler yapardık..." diye azarla-
dığında içeriye çoktan geçmişlerdi.

Rüya kapının girişinde koluna dokunan elle afalladığın-
daysa, bakışları ona tepesinden bakan adamla kesişmişti.

"Bu konuyu konuşacağız..."

"Konuşacağımız bir şey yok..."

"Nasıl yok?" dedi dişlerini sıkarak Mustafa.

"Çünkü senin sandığın gibi bir şey yok!" dedi kız gözlerini
kaçırarak ve Mustafa kızın hareket etmeye kalkacağını anla-
yınca, kolunda duran elini sıklaştırdı.

"O zaman neden gözlerini kaçırıyorsun?"

İşte bu iyi soruydu? Rüya neden gözlerine artık cesurca
bakamıyordu! Sohbet başladığında, hava kararmaya başla-
mıştı ve Rüya'nın içi daraldı. Mustafa kıza bakmaktan dahi,
şinşek çakan gözlerinin Şahin ile arasında neler geçtiğinin he-
sebını iletmesini belirttiğinde, kız huysuzca kıpırdandı.

Rüya ne zaman dalıp başını kaldırırsa, gözleri ateş saçan
adamla göz göze geliyor ve onun hesap soran sert, suçlayıcı
bakışlarından çekilerek, ayaklarına ya da kucağında penye-
sinin eteğiyle oynayan parmaklarına bakıyordu. O vakit, za-
man nasıl geçmiş, saatler nasıl su olup akmuştu; anlayamadı.
Mustafa'ya telefon gelince, annesinin *yemeğe kal* ısrarlarına
bile uymayarak ayaklandı genç adam. Kapının girişine dikilen
annesini ve babası yüzündense, kıza kedinin ciğere baktığı gibi

bakarak, kuyruğunu bacaklarının arasına sıkıştırıp gitmişti. Rüya ilk defa Türklerin misafirlerini şöyle kapıda karşılayıp uğurlama senfonisini, çok sevdiğini keşfetmişti.

Mustafa gidince annesi sanki yakında kıtlık çıkacak gibi, ta Hatay'dan evi yüklenip getirdiği malzemeleri dört bir kıyıya yerleştirmeye başlamıştı.

"Doktora gitmeseydin bunlar çoktan yerleşmiş olurdu." diye söylenmeyi de eksik etmemişti. Sanki kadın sabahtan beri hastanelerde sürünüp, kanlar verip, filmler çektirmemiş gibi enerjik ve yerinde durmayan atom karıncaydı. Allah'ım, bu kadının kıcı yer nedir bilmez, bedeni yorgunluk nedir hissetmez miydi? Rüya bazen annesinin içinde yedek akü taşıdığından şüpheleniyordu.

Kadın azarlamaları eşliğinde odasına dalıp, öğütler sıralayarak çekmecelere el attığında, "Bunlar ne zaman çaputçu çarşısından hâlice olacak... Evlenince kocan seni, iki güne kalmaz defolu mal gibi iade eder," diye çıkmış; sonra saatin epey geç olduğunu tiye almadığını belgeleyen kurnaz bakışlarıyla, camlardan başlayıp, halılardan girerek, kızına neden temizlik yapmadığı konusunda bin türlü şikâyet, nasihat, azar, öğüt çekerek, homurtular eşliğinde her şeyi didik didik etmişti. En son yorulmuş olacak ki etrafta pire gibi sekmekten, buzdolabına geçerek kahvaltı tabaklarını boşaltmaya karar vermişti. O sırada dünyevi eylemlerden elini eteğini çekmiş gibi duran düşünceli Rüya, dertli dertli mutfak masanda oturmuştu.

Yaşadıkları film karesi gibi zihnine yansırken, hayatının nasıl bir balçığa battığını düşünmeden edemiyordu. Üstelik o hanzo kılıklı Şahin'den ses seda yoktu. Kim bilir yine nelerde dolaşıyor, kimlerin kuyruğunu titretirken kendi kuyruğunu koruyordu! Sanki derdi yokmuş gibi, şimdi birde onun derdini üstüne dert ediniyordu.

Yaşlı kadın kızına bakarak, kaşlarını öyle bir çatmıştı ki, sanki rüya onun kırmızı donunu çalmış gibi "Rüya bu ne?" diye sormuştu.

Rüya avuçlarının arasına aldığı yüzünü masadan kaldırıp, dalgın bir ritüelde, *siz neden geldiniz ki bakışlarıyla "Domates anne?"* deyiverdi.

İğrendiği domates değil, küf yükü yeşil şeyi çöpe atan yaşlı kadın, "Kızım, bu kaç yıllık?" diye kızgınca sormayı ihmal etmediğinde, tabii ki alacağı cevap; "Konserve olacak kadar olmuş işte anne, zahmete girmene gerek yok." olmuştu.

"Bu ne Rüya?"

"Peynir anne?"

"Onu görüyorum," dedi şekli şemali değişip, üzerinde bir parmak kahve köpüğü gibi küf bağlamış peynire kaşları çatık hâlde bakarak. "Bunun üzerindeki ne?"

"Küflü peynir diye bir şey hiç duymadın mı anne? Çok pahalı bir şey. Ben de masraf olmasın diye, kendim imal ediyorum..."

"Rüya bu ne?"

"Patlıcan anne..."

"Bu pörsümüş mü?"

"Yok annesi, dolaba koydum diye bana küsmüş, yüzünü asıyor, bak bir de buruşturuyor utanmaz."

"Rüya! Geliyor terlik, doğru cevap ver."

"Sen de eline her aldığının, ne olduğunu bildiğin hâlde pazarcı müşterisi gibi sorma anne. Pazarda bile artık, almayacaksan sorma yazıyor."

"Peki, bu ne?" dedi yaşlı kadın inadına eder gibi. İki parmağının arasına sıkıştırdığı buz gibi kumandayı gösterdi.

İşte bu Rüya'nın dikkatini cezbetmiş, o zaman yerinden fırlayarak "Vay be! Bu bir aydır aradığım kumanda, demek buraya saklanmış hain!" demişti ve başına aldığı şaplaqla, annesinin bir an önce uyuması gerektiğini gayet net anlamıştı.

Neyse ki onların yaşlı olduğunu biraz vicdan yaparak hatırlatıp, gün boyu koşuşturduğunu öne sürerek odalarına çekilmelerini güç de olsa, sağlamıştı. Ay, odaya giderken babasının gözleri odaya erken kapanacakları için, tavşan görmüş tilki gibi coşkuyla gülmüyordu değil mi? Ya annesi? Hayır,

nazlanan anası al al olmuş yanaklarıyla kırta kırta kıkırdamıyordu.

Yuh artık! Burada mı? İğrenç!

Rüya yorgun hâlde odasına girdiğinde, yaşadıkları, düşündükleri ve bir ömür boyu unutmayacağı anları, gözlerinden film karesi gibi geçirerek izliyordu. Lanet olsun, şansı hiç mi yaver gitmeyecekti! Bu talihsizlikle giderse, balığa gitse teknesi batar, gökdelene çıksa deprem olur, arabaya binse bozulur, pazara gitse cüzdanını çaldırırdı.

Lambayı yaktığında, durmuş benliğine ek halay çeken duygularıyla baş başa kalırken ve kasılmaktan taş taşımış kadar katılan bedeniyle üzerini değiştirmişti. Şahin yoktu... Aman ona neydi! Çıkardı nasılsa bir delikten, ya da o delikte ölür kalırdı... Bu fikir hiç iç açıcı değildi. Yüzü asıldı ve yüreği daralarak dolandı odanın içinde.

Bugün bu yorgunlukla ve kafa ağırlığıyla deliksiz uyurum derken, yatağa giriyordu ki, balkon kapısında bir tıkırtı belirdi. Radarları her ne kadar zayıf olsa da, korkunun nelere gebe olduğunu kimse bilemezdi! Evet, evde davullu zurnalı düğün olsa, ramazan topu kulağının dibinde patlasa sinek vızıltısı sanıp duymayan Rüya, işgüzarlığa soyunmuş, ufacak tıptırılan bile tepki verir olmuştu. Daha arkasını dönemeden -ki bedeni buz kesmiş hâlde kasılırken- kapı açıldı.

Kızın dehşet bir korkuyla sarsılırken, nefesi ciğerlerinden, beli orta yerinden yarıldı. Genç kız acaba terlik mi fırlatsam, çığlık mı atsam, yoksa dolaba mı saklansam diye aklına saniyede getirdiği kırk şekil dehşet filmini görsele sokarak... Sonunda en mantıklısı olan düşünceyle sonunda ağzını açtı. Ama çığlığını ağzının içinde boğan hoyrat bir el, neredeyse dudaklarından ziyade yüzünü haşin bir kabalıkla kapandı.

Kız gözleri irice açılarak debelenmeye başlayınca, bedeni kaskatı bir taşla yastıladı. O duvar değilse ve sırtını döven yamyamların tamtamu değilse, galiba yiğit bir adamın sırum gibi bedeniydi!

*Adi hırsızlardan, şerefsiz katillerden, ırz düşmanı sapıklardan birisi olabilir miydi? Aha! B*ku yemişti...*

Bu gidişle ağzı foseptik çukuruna dönecekti.

Nefesi panikleyerek ciğerlerinden kesilirken, kulaklarına dokunmayan, teninden önce yüreğine sızan o ses tanıdıktı.

"Şişşşt, benim Serçe... Çığlık atayım deme, ağzına çarparım."

Adama bak! Tehdit ederken bile dövüyordu.

Şahin kollarında sarsılarak yaprak gibi titreyen ve aynı anda elinin altında homurdanmadığını... Birebir küfrettiğini bildiği kızı yatıştırmaya çalışarak, göğsünün üzerinden sardığı kolunu biraz sıklaştırdı. Lanet olsun, o yuvarlak şeyler bu kadar iştah açıcı, akıl yorucu ve yumuşak olmak zorunda mıydı? Kız öyle derin nefes alıyordu ki, kolu da o yumuşak tepelerle birlikte hazla kalkıp iniyordu. Ve Şahin kısacık bir an dağılarak, o anda ne yapmaya çalıştığını unuttu. Hain bedeni erkeklik hormonlarına yenilirken, kalleş benliği edepsiz fikirlerin seyrine durmuştu bile. Bu kızı tuttum mu, hazır askere dönen edepsiz bedenine söz geçiremeyip, anında kasıklarına pompalanan kanla olduğu yerde dertlice kıpırdandı.

Dudakları kızın saçlarını okşarken, "Rüya, bağırmayı kesersen, elimi çekeceğim" diye dişlerinin arasından kuduz olmuş kurt gibi hurlayarak söylendiğinde, kız durmadı. Ve adam derince bir nefesle katlederken kendini, "Lanet olsun kadın, derin derin solumayı kes, aklıma kötü şeyler sokuyorsun. Soluk seslerin aklımı başımdan alıyor!" diye veryansın etti.

Kız direktife çabuk cevap vererek kıpraşmayı kesti. Parmaklarını okşar gibi mi, yoksa ufalamak ister gibi mi tuttuğu belli olamayan, o çok konuşan tatlı ağzın üzerinden usulca çekerken, kızın bedenindeki titreme azalmış, sırtından göğsüne vuran sert kalp atışları yavaşlamıştı.

Şahin kollarını yanına indirip, ellerini yumruk yaparken, Rüya elini hızla atan kalbinin üzerine koyarak, bir adım gerilediğinde, gözleri çakmak çakmaktı. Derhâl arkasını dönerek genç adam öldürecek gibi hiddetle baktı. Sanki Şahin onun

gözleri önünde o maviş gözlü, pembe ağızlı, bir top yumağ olan kedisini boğazlamıştı!

Ne yapmıştı ki!

“La-lanet olasıca pislik, ka-kaçmayacağım!” dedi nefes nefese. Bir yolunu bulsa ilk yapacağı buydu ama nedense nasibi kapanmıştı! “Ne- neden geldin?” Sesi de bedeni gibi, bozulmuş plakçalarmışçasına takılıyordu. Salak adam gizlice girerken içeri, aklına ondan başka her şeyin geleceğini nasıl düşünmezdi? O an aklındaki görüntü, katiller, hırsızlar, ırz düşmanları bile olabilirdi. Yani kas yığını kaçığı, yeşil trafik lambaları gibi sinyal yakan gözlerini, dünyanın sırtını ifşa edecekmiş gibi gözlerini oraya dikmesini sağlayan seksi ağzını düşünecek hâli yoktu ya! Hey Allah’ım, acaba annesi onu doğururken ebe hatun elinden bir, üç, beş kere düşürmüş olabilir miydi? Rüya aklını kaybedecekti... Ama bu sefer korkudan değil, dengesizlikten.

“Bunu nasıl yaparsın?” dedi ne kadar mantıklı bir soruydu! Derhâl kendini topaldı. “Gitmeyeceğim dedim, bu gece beni rahat bırak dedim. Anamı babamı bırakıp nereye gideyim? Ben o kadar tiyniyetsiz birisi değilim?”

Şahin umarsız bir sadistlikle omuzlarını sarstı. “Bilmem. Ben eşeğimi sağlam kazığa bağlayayım da, gerisi teferruat olsun.”

“Lanet olasıca pislik, ben senin eşeğin değilim ve burada olduğumu gördün işte, çık git.”

Sözleri, dişlerinin arasında buzdan küpler gibi yağarken, Şahin “Bunu yapmayacağımı biliyorsun!” dedi puslanmış yeşil gözlerinin ardından sinsi bir kedi gibi bakarak.

Sanki yatak odasına gelmiş koca gibi rahat bir tavırla ayak-kabılarını çıkarıp yatağa uzandı. Rüya ona baktı. Üzerini değiştirmişti. Neredeydi bu zamana kadar? Üstelik... Kocaman bedeniyle yatağı birkaç defa sarsıp, ellerini başının altında birleştirerek, bakışlarını genç kıza çevirmişti. Rüya yutkundu. O lanet kumaş bedenini nasıl da güzel sarmıştı. Elleri karnı-calanınca yerinde huysuzca kıpırdanarak, derin derin soludu.

Hah, birazdan, "Her düğmeye bir dolar" diye bağırان striptiz bardaki kadınsız kalmış kalantırlar gibi bağırılmazsa iyiydi. Rüya'nın hayal dünyası ciddi anlamda çok güçlü çalışıyor ya da gerçekten çok fazla kâbus görüyordu.

Rüya donup kalırken şaşkınlıktan adam kızın ufacık yatağının üzerinde devasa bir beden olarak, tüm karizmasıyla, yüreğini çapkın çapkın attıran, aklına en müstehcen fikirlerin çılgınlıklarını sokup, şu ana kadar hayaline gelmeyen düşlerin ufuklarını genişleterek saçma fikirlere kapılmasını sağlamıştı. Ayaklarının bir kısmı yatağından neredeyse dışarıya taşmıştı. Komik hâlini şu anda göremeyecek olan Rüya, küplere binerek, gerçek yola saparak, bunu bir korku filmi izler gibi ağır çekimde izledi. Babası odaya *bam* diye dalıyor, mutfaktaki en keskin bıçak olan meyve bıçağıyla onu kuşbaşı doğruyor ve elleri kelepçelenmiş hâlde alından öperek, mapus damlarına düşüyordu._

Sanki bir sinemada, tek başınaydı ve tam şeytan adamın içinden çıktığı sırada, elektrik gitmiş gibi, dehşete kapılan bir hisle ortada kalakalmıştı. Şahin "Peh" dese, ödünün bir yerlerine karışıp, ölmesi an meselesiydi._

"Sen ne yapıyorsun?" dedi genç adama kaşlarını çatarak sonunda. Eh, aklı başına sonunda gelmiş gibiydi.

"Amuda kalkacağım da, yer sağlam mı diye test ediyorum." dediğinde Şahin lakaytça, ifadesiz yüzüne uyuşmayan isyankâr kaşları kızgınca çatmıştı. Alışılmış göreneksiz bakışları parlarken, "Görüldüğü üzeri, yatmaya çalışıyorum. Zaten kaç gündür uykusuzum, bir de bugünkü yaptığın işkence zihnimin, tahammül sınırlarımı zorladı. Kapa çeneni gel de, yatılın" diye çalışılmış bir sertlikle hırladı.

"Yatalım?" dedi kız saf saf. Tongaya düşmek ne kolaydı!

"İstersen başka şeyler de yapalım, derdim ama çok yorgunum Serçe. Şu anda kuş avlayamam." Tüm gün onları izlemiş, işlerini halletmiş yorgun düşmüştü. "Bu gece de eziyet çekmeye mahkûmum, belki sonra bunu telafi ederim. İşkence etme yeter!"

“Asıl senin bana ettiğin Çin işkencesinden besbeter şey benim sınırlarımı zorluyor” dedi kız kareli jeton olan aklı sözlerin içindeki kinayeyi çakmayarak ve beyninin içinde ampuller yanınca, yamulmuş ok gibi yerinden fırlayarak yatağın ayak ucunda bitti.

“Kalk git odamdan seni sapık. Bana elini sür, parmaklarını doğrarım.”

Bu eve en kısa zamanda ekmek bıçağı, satır, testere alacaktı! Meyve bıçağıyla nereye kadardı...

Şahin ne ara yataktan kalktı ve kızın üzerine artık sabun taşmış ve tüm iyi niyetiyle koruduğu bentleri yıkılmış hâlde yürürken, Rüya anlayamadı.

Yok canım, o üzerine gelince kalbi göğsünü dövmemiş ya da alnunda biriken boncuk taneleri de ter birikmemişti! Sadece tek bildiği adamın üzerine karabasan gibi yıkıldığıydı. Şahin kolunu kaldırıncı, kız gözlerini sımsıkı kapayarak duvara sindi ve “Üf... Üzerime gelmeye kes, yoksa altıma edeceğim.” diye titrek sesiyle fare gibi gerçeği ifşa etti.

“Beni tehdit etmekten vazgeç Rüya... Altına yapma bebek gibi! Çişli hâlini çekemem!”

“Se-seni tehdit etmiyorum kung fu okulunda hademelik yapan adam. Benim siyah kuşağım var üstüme gelme!” dediğinde sadece kırmızı kuşağı olduğunu, onu da babası evlenirken beline dolayacağını ona söylemedi! Bu bir sırdı! “Evde kocaman ekmek bıçağım var, bana elini sürersen, seni deşerim.” diye tehdit etti annesinin elini keser diye eve sadece meyve bıçağı aldığını da saklayarak. “Hem seni tehdit etseydim şimdi burada olmazdın değil mi dengesiz?” dedi dişlerini sıkarak...

Çok akıllı kızdı Rüya, kendisiyle övündü!

Allah kahretsin biraz sus Rüya. Susma Rüya, kaç! Ya da bayıl! Kollarına bayıldığını düşünme seni salak... Ah hayır, yatağa kollarında taşıdığını hiç düşünme! İçindeki azgın kariyı sustur Rüya, yoksa aklını kaçırdığını düşüneceğim!

“Ne düşünüyorsun?”

“Seni tabii ki?” dedi kız ve ellerini ağzına kapamakta ne kadar geç kaldığını fark etti.

Şahin tam önünde durdu. Yeşil gözleri öyle güzel bakıyordu ki, insana kara kışın içinde baharı müjdeleyen serap gibiydi.

"Ben de biliyorum beni düşündüğünü... Ben aklına gelince, yüzün gülüyor zaten... Ama nasıl düşünüyorsun?"

"Seni ne düşüneceğim be, ben... ben..? Ben bir kere Türkân ablayı düşünüyordum. Acaba nasıl diye?"

"Onun kasları yok ama..."

"Ah evet senin gibi baklavası yok!" dediğinde yanakları yanarak bakışlarını kaçırdı ve ağzının içinde homurdandı. Tongaya düşmekten ne zaman vazgeçecekti!

Şahin şaşkın kızın saf seyrine keyifle sırtıttı. Ona sataşmak bir başka güzeldi...

"İyi merak etme, uyuyor kadıncağız?"

"Sahi mi?" dedi sazan Rüya! *Dilin kopsun Rüya! Yağlı urganlarda sallan.*

"Sahi," dedi adam kızın masum gözlerine bakarak. Eğlenmiyor, heyecanlanıyordu. İçinde kabaran öfke ve az önce hesabını sormak içinde aklının köşesine yazdığı hiddetli düşünceleri neredeydi! O Mustafa salağı eve geldiğinde öfkesinin nasıl attığını ve yaklaşıp yaklaşmadığını sormayacak mıydı? Yukarıdan aşağıya –hem de balkondan- inerken eline saçlarını dolayacağını ve uzun dilini koparacağını söylenmiyor muydu? Şimdi ise o saçları eline doladığında yapmak istediği tek şey, havaya hasret kalmış Marslı gibi kokusunu içine çekmek, o tatlı dili ağzının kuytularında hissetmekti. Lanet olsun kızı zarken sevişmek istediği, ceza verirken haz almayı keşfettiği tek varlık, tutsağı ve rehinesiydi! Ne ironi!

Adam kollarını kızın başının yanlarından uzattı ve ellerini pürüzsüz duvara yasladı. Korkan kız duvara sinince, başını aşağıya indi. "Rüya... Sarmalanması en zor bebek gibisin."

"Sen de, okşanması imkânsız, vahşi bir ayı gibisin."

"Dilinden halat yapılp, dipsiz kuyulara atılası kurbağa gibisin," dedi adam başını aşağıya eğerek.

Kız adamın ferah nefesiyle kendinde geçmemek için savaş

verirken, "Sen... Sen tam bir domuzsun!" diye titrek sesiyle cırladı.

"Kendini insan zanneden keçi." dedi adam kızgınca tısla-yarak.

Rüya titrek ellerini adamın göğsüne yaslayıp ittirirken, "Senden nefret ediyorum saplantılı kasıntı!" dedi gözleri bu-ğulanırken.

"Ben de senden nefret ediyorum kendini bulunmaz Hint kumaşı sanan dikenli çalı." diye misilleme yaptı.

Kıza biraz daha sokuldu. Şimdi saçları çenesine değiyor ve saçlarının yaban mersini kokusu ciğerlerine nüksediyordu. Şampuanını mı değiştirmişti! Kokusunu içine çekti.

Ah Şahin... Unut her şeyi... Ar purkite purkinora variyen. Sen çiçek koklamaya devam et... Bırak tarçını, lokumu...*

"Rüya boş konuşuyorsun, korkunca daha çok konuşuyorsun. Heyecanlanınca çok daha boş konuşuyorsun ama lanet olsun, çok güzel kokuyorsun!"

Elini kaldırdığında, Rüya tokadı yiyecekmiş gibi nefesini duyulur biçimde içine çekti. Ve gözlerini sıkıca kapatarak du-vara sindi. Adamın parmakları yanaklarına dokunarak usulca okşadığında, iliklerinden kemikleri, hücrelerinden alyuvarla-rına kadar her zerresi ayrıldı.

"Seninle daha önce ya da daha sonra tanışsaydık, kesin seni kandırmak için her şeyi yapardım Serçe. Sen tanımak için can attığım, keşfetmek için çabaladığım olurdun..."

"Eğer seninle bu olay dışında karşılaşsaydık, sana gözle-rimin kıyısıyla bile bakmazdım saplantılı kasıntı. Sen uzak durmak için fellik fellik kaçtığım, gördüğüm yerde yolumu değiştirdiğim olurdun..." Adam tek kaşını lakaytça bir sor-gulamayla havalandırınca, kız gözlerini kısarak "Tamam, göz kayması olabilirdi!" diye masumca kabullendi. "Hepsi o ka-dar..."

"Rüya aklımı karıştırma," dedi adam dişlerini sıkarak azarlarken.

38) "*Ar purkite purkinora variyen* " Bir çiçekle ilkbahar olmaz.

"Ka-karıştırmıyorum. Valla özellikle yapmıyorum. Hem sen neden geldin ki yukarıdan?"

"Şeytan dürttü! Dedi ki, git kankama bak, yanında ol, seni özlemiş."

"Ben mi özlemişim? Hiçç. Şeytan görsün yüzünü?"

"Ben de onu diyorum işte, görüyor şimdi!"

"Seni adi... Sensin Şeytan!" dedi bocalayarak çünkü ne diyeceğini bilemedi. Adamın yoğun bakışları dudaklarına kaymıştı ve bu çok kötüydü. Dudakları öpüşmeden karınca-
lanmaya ve el değmemiş masum bedeni ürperirken, yüreği gırtlığında atmaya başladı.

Şahin'in başı aşağıya eğildi, bir nefes mesafesine gelerek, "Bir şey söyle!" diye buyurdu.

Kız kaşlarını çatı ve içine çektiği nefesleri ciğerlerine dahi ulaşmazken, kokusuyla benliği, ısıısıyla teni, içine verdiği ha-
zin duygularla ruhu sarsılmaya başladı. Kelebek etkisi sarar-
ken tüm dünyasını, "Ne-ne?" diye kekeledi.

"Seni öpmek istiyorum." Adamın itirafı kızı afallattı.

Rüya'nun gözleri Kaşıkçı Elmas'ı gibi irildi. "Ben... Ben is-
temiyorum. Yapma!"

"İstiyorsun. Nefeslerin hızlandı, kirpiklerin kırpışıyor, ya-
nakların kızardı ve bedenin titriyor."

"Salgın vardı zati... Belki hasta oluyorumdur..."

"Bana mı? Bunu zaten biliyorum."

"Şahin ben... Yap..."

Kelimelerin tamamına gerek yoktu, adam direktifi alarak dediği gibi yapmıştı. Ve incecik inlemeleri, adamın nefeslerin-
de takılı kalmıştı. Hangi geri zekâlı ayaklarının altından kırmı-
zı halıyı çekiyorsa, onu bulunca pataklayacaktı. Yok, adamın kollarına tünemek için can attığı falan yoktu, kesin deprem oluyordu. Ay, başı neden dönüyor ki?

Şahin kısacık bir an kızın gözlerine baktı ve itiraz etsin diye ona zaman tanıyarak bekledi; ama kedinin ağzına düş-
müş cücük yavrusu gibi afallayan ve şok geçiren kız, sadece bakarak donup kalmıştı. Ve avını yakalamakla memnuniyet

yaşayan kedinin, tatmak için can attığı lezzetine odaklandı. ğı gibi, bakışları kıza kilitlenen adamın gözlerinde şimşekler çakmıştı. Hah işte ateşi de yakmışlardı. Birazdan etrafı ızgara kokusunun sarması, içten değildi!

Şahin'in solukları usulca sokuldu tenine, nefesi nefesine vururken, yüreği yüreğine akarken, ruhları tenlerinden önce buluştu. Şahin dudaklarını yumuşacık tene, ızdırap çeken bir hastanın ilaç bulma anı gibi coşkuyla, hevesle, heyecanla değdirirken, elleri duvardan kayarak kızın bedenini bulmuştu. Onu kendine nazikçe çekerek, bedenlerini ürkütmeden birleştirmişti.

Rüya uyuşmuş benliği, darmadağınık olmuş karmaşık duygularıyla adama şaşkınca yanaştı. *Gitme Rüya, atma kendini ateşlere* diyen içindeki mantıklı kızı gırtlaklamayı, hiç bu kadar hevesle istememişti. Rüya tırnaklarını geçirdiği duvardan ayırıp, kendinden bağımsız bir itaatle adamın kollarına bıraktı ve o zevzek aklına yenilen ruhuyla elleri adamın kaslarını tek tek okşayarak boynuna kayd.

Şahin'in kolları kıızı işte o anda, daha önce hiç kimseyi sahiplenmediği gibi sımsıkı sardı. Binbir vaatte bulunan büyü-lü ellerini sırtında telkin ederek dolaştırmaya başladığında, onun titreyen bedenini yoklayan ellerle sütyen giymediğini anladı. Lanet olsun! O şeyler böyle serbestken, aklını başında tutması nasıl normal olurdu? Buna birden sinirlendi. Bu kız iç çamaşırızsız gezemezdi. Bunu bir ara hatırlatmayı aklının bir köşesine yazdı. Bedenleri birleşikten, kızın yumuşacık tepeleri göğsünde ezildi ve Şahin dişlerini sıktı. İçinde birden patlayan volkan gibi duygular kaynarken, kasıklarındaki ani irkilmeyle ağzından derin bir homurtu koptu. Daha öpüşmeden ergenler gibi patlamaya hazır hâle gelmişti. Kızın ensesine kayan vahşi eli daha kuvvetli çektiğinde kız, resmen ceza veriyordu. Dili ıslak diliyle dans ediyor, ağzında ne kadar sır ve tat varsa istiyordu. Alt dudağını yakalayıp emdiğinde, sadece kendisi değil, kız da onunla birlikte şevkle inledi. İradesine açtığı savaşıardan mağlup dönemediği için, duygularına kurduğu

bentleri yıktığı için... İçinde kabarttığı şehvete ket vuramadığı için onu cezalandırmak istiyordu; ama döverek, gırtlığını sıkarak, kemiklerini kırarak değil, çok konuşan tatlı ağzını ağzında ezerek, bedenini bedenine hapsederek yapmak istiyordu bunu.

Rüya onun sıcaklığıyla sarhoş olarak, dudaklarını onun hükümdarlığına âmâ etti. Dudakları; titrek nefeslerine inat kuvvetlice kenetlendi birbirine. Yıllardır hasret kalmış yârenler gibi, çölde günlerdir dolaşan ve susuzluktan kavrulan bir bedevi gibi, ilk defa bir kadına el süren ergene eş, yürümeyi öğrenen bebek gibi basiretsizdi... Usulca değildi iştahlı öpüşleri adamın, hoyrat ve istekli... Kızgın ve şehvetli... Asi ve ita-atkâr...

Kız ruhunu yırtan bir vahşilikle, acemice onu karşılıyor, dudağından aldığı lezzetle bedeni titrerken, ruhu ve yüreği aklına çentik atarak eriyordu. Nefes nefese, terden ıslanmış nemli saçları ve çınlıçiplak kıvrılan titrek elleriyle geri çekildiklerinde, Şahin damağına değmemiş tadı, dudağında hapis kalruş dokunuşu, bedenine sinmiş yarım kalmış kokusu vardı. Alnunu alnuna değdirdi. İri elleri kızın ufacık yüzünü avuçlarına aldı. Hâlâ kesik kesik ve tutuk soluyorlardı. Rüya'nun dudakları yanaklarına sürttü hızla nefes alırken ve adam acı çekiyormuş gibi inledi.

Rüya şaşkınca adama bakarken, "Şahin... Be-beni niye öptün?" dedi titrek sesiyle hesap sorarak.

"Sen niye öptün?" dedi adam aynı şaşkınlıkta.

"Ben... Ben şaşkındım."

"Ben istekli!" dedi adam kabullenerek. "Bunu tüm gün istedim..." Gırtlığında tiftiklenen sesi vakurdu. İsteddiğini dile getirmeden önce gözleri belirtmişti zaten bunu. "Tadın uyutucu gibi Serçe. Bir kere aldın mı, gerisini istiyorsun ve bunun devamını istiyorum. Altın vuruşu yapmak istiyorum."

Rüya ürkek gözleri adamın arzudan koyulmuş gözlerine çevirdi. "Delilik bu!" Kalbi hızlanırken, gözleri adamın du-

daklarına kayd1. Onu hapseden, aklını başından alan ve rüya-
lara daldırıp pembe bulutlarda gezdiren dudaklara...

Şahin bunu hissedince, kızın omzundaki elini kavrayıp
dudaklarına götürdü ve onun şaşkın bakışları altında kalbinin
üzerine koydu. "Bir kişinin aynı anda hem boynunu kırmak,
hem de deli gibi sevişmek istediğim hiç olmadı. Senin dilini
koparmak istiyorum, sonra o dili yemek istediğim kadar hiç-
bir şeyi istemiyorum. Dengesizlik neymiş, al bende gör! Benim
dengemi bozuyorsun," dedi suçlayarak. Kalbinin atışlarını
hissetmesi için elini kızın narin parmaklarının üstüne bastır-
dı. "Senin yüreğin de böyle mi?"

Kız titrek bakışlarını eline çevirdi. Adamın kalbinin içine
Şahin kaçmadıysa, o atan şeyin ritmini kendisi mi sağlıyordu?

"Bu yaptığımız saçmalık."

"Neyi doğru yapıyoruz ki Serçe, bu olsun?"

"Bana dokunursan hata edersin."

"Asıl, dokunmazsam hata ederim Rüya, hem de en büyü-
ğünü... Sen benim, hatalarıma doğrusun, yanlışlarıma ma-
zeret..." dedi adam ve dudaklarını dudaklarıyla mühürledi.
Hiçbir söz kalmamıştı geriye anlatılacak ve hiçbir mantık bu
kuvvetli çekimi inkâr edemezdi.

Genç kızın çelişkiden kalan bedenini sertçe kollarına çek-
tiğinde, Rüya ne zaman tenlerinin birbirine bu kadar alıştığını
ve kollarına bu kadar çok yakıştığını merak etti. Adamın kol-
larında olmaktan ne zaman mutluluk duyarak sinesine tüne-
yip, yatağa taşındığını ise bilmedi!

Kendime not:

Eğer bir gün, incindiğin yerden kırılırsan...

Gül, geç, çaktırma...

Boş bulduğun ilk anda ağlarsın...

18. BÖLÜM

*Ona bakmaya kıyamamak mı?
Yoksa bakıp da doyamamak mı daha kötüydü?*

İki kor alevın içlerinde kaynayan saf arzu gibiydi gözle-
ri. Ve kalpleri ateşlerle çevrelenmiş, tehlikeli bir perva-
neye uçan kuş gibi ürkekti. Hayatın keskin uçları tarafından
biçileceğini, canlarının telafisi olmaksızın yanacağını ikisi de
en derin duygularıyla biliyor, fakat güneşe uçmaya inat eden
füze gibi, infilak olacaklarını bildikleri hâlde rotalarından şaş-
mıyorlardı.

Adam tutkuluydu... Kız saf... Adam ne istediğini biliyor-
du... Kız çaresizce, kavramaya çalışıyordu...

Bakmaya kıyamamak mı daha kötüydü, yoksa doya-
mak mı? Çözemiyordu.

Adamın dudaklarındaki bal tadını alan hazzı, ağzının kuy-
tularında dolaşmasını istediği ufak yaramaz dilinin ihtiyacıyla
daha beter bir kıvranmaya yol açıyordu. Nasıl bir kabullenişti
bu? O kadar lezzetli ve ihtiraslıydı ki tadı, ağzının kuytuların-
daki arzusunun kilitlerini tek tek kırıyor, içindeki şehvete dair
bentleri tek tek yıkıyordu.

Şahin nazik ve vahşileşmek arasında gidip gelirken, kız
yatağa bıraktığında dahi, ne bedenlerini ayırmış, ne yürekle-
rinin atışlarını birbirinden uzaklaştırmıştı. Sadece usulca kız
yatağa yatırıp, üzerine uzanmak için dudaklarının sarhoş edi-
ci esaretinden kısacık ayrıldı.

Rüya titrek kirpiklerini hantalca bir baygınlıkla havalan-
dırırken, istekle aralanmış ıslak dudaklarından fısıltı hâlinde

hız dolu savruk inlemeler kurtulmuştu. İtiraz ediyordu sanki kopmasına, ayrılсын istemiyordu tenleri, öpüşlerinden sıyrılсын istemiyordu dudakları... Göz bebekleri gibi her hücresi titreyerek ona karşılık veriyordu.

Şahin'in koyulmuş şehvetli bakışları alev alarak ıslanmış ve şişmiş dudaklarına kaydı. "Çok tatlı, büyü gibi" dedi daha çok kendi kendine. Usulca süzüldü eli yüzüne ve alt dudagına, başparmağıyla hafif bir baskı yaparak kendine yer açtı. Kızın şaşkın ve afallanmış tutkusu arasında tekrar sokulurken dudaklarına, tenleri çoktan ateşleriyle kavrulmaya başlamıştı. Bedenleri birleşince tekrar, eğer hava soğuk olsaydı aralarındaki ateşin üzerinden buhar çıkardı. Kızın içine çektiği nefesiyle adam şahlandı ve dilini onun en tatlı kuytularında yolculuğa çıkardı. Tadı nasıl bir tattı ve kokusu... Efsunlu kokusunu içine çekmeye bir ömür doyamazdı.

Rüya'nın yanlarında cansız bir et parçası gibi duran kolları can bulurken, ne ara boynuna dolanıp erkeğin yağız bedenini tenine mühürlemeye çalışmış, anlayamadı. Çok cesurdu. Kuyruğuna basılmış bir kedi gibi cesur ve vahşiydi.

O anda mantık devre dışı kalmış bir nesneyken, tek uyum sağladıkları şey arzularına yön veren yüreklerinden geçen eylemlere boyun eğmektir. Şehvetleri koçbaşı gibi zihinlerine dalıp mantık kırıntılarını da tarumar ederken, dış dünyada kalan her eylem zihinlerinden soyutlanmıştı. Bir dağ köyüne kılavuzluk eden rehberin hafıza kaybı geçirmesi gibi dehşet veren bir olay gibi, yaşadıklarının tersliğine dahi tepkisiz hâldediydiler.

Şahin'in dudakları, kızın kiraz dudaklarının lezzetinden isteksizce ayrılıp çenesine yolculuğu çıkarken, teninin tuzlu tadını dilinde algılıyordu. Ufacık iniltileriyle karı kaynıyor, kaburgalarının içinde şiddetle çırpınan kalbiyle nefesleri sıklaşıyordu. Heyecanlanmış, heyecanlandırmıştı. Üstelik ıslak öpücüklerine eşlik eden elleri çoktan bedenini baştan çıkarıcı dokunuşlarla tahrik etmeye başlamıştı. Ve üzerindeki kıyafet-

ler fena hâlde... Onu parçalamak gibi bir sertliğe ittiriyordu. Bedenini hafifçe üzerine yasladığında, Rüya bedeninde tamamen onun ağırlığını hissetti. Bu ağırlığın altında nasıl olurdu da ezilmezdi, akıl alacak iş değildi! İşkencesi henüz sona ermemiştir. Şahin kızı sarıp sarmalarken, geniş göğsü yumuşak tepelerini, kasıkları karnını yoklamıştı ve Rüya şaşkınca duramamıştı.

Şahin bunu anlayınca ellerini sakınleştirmek için yanağında dolaştırıp, diğer eliyle bacaklarını aralamasını sağladı. Ve kısacık bir süre içinde şimdi tüm yasaklar aradan kalkmış olarak bacaklarının arasında yükselirken, ona olan açlığının tüm sertliğini hissetmesini sağlıyordu.

Rüya, o sertliğin kasıklarına yaslandığı andan itibaren, garip bir telaşla kaçmak ve daha sıkı sarılmak arasında bocaladı. Bu his hem korkuttu onu, hem istekle ateşe yaklaştırdı. Ellerinin altında korku, haz, heyecan ve merakla titrerken, adam daha önce hiç olmadığı kadar hazır ve dolu olarak her an ön sevişmesiz ona sahip olma boyutuna nüksediyordu.

Rüya adamın kısacık siyah saçlarına daldırdığı narin parmaklarını, vahşi bir sadistlikle çekiştirirken, Şahin kızın tenine sık soluklarıyla huysuzca homurdanıyordu. Rüya onu tüm sertliğiyle içinde istiyordu. Ne saçma, ne ahmakça bir istekti. Ama garip bir titremeyle onun varlığının bedeninde tümlenmesi gerektiğini düşünmesiydi... Bilinçsiz anında dahi bilincindeydi! Üstelik sevişme hakkında hiçbir bilgisi yokken ve cinselliği bilmezken tamamlanmayı içgüdüsel olarak düşünüyordu. Üzerini parçalayarak dudaklarıyla tatsın, tüm sertliğiyle onun en arsız duygularını yoklasın istiyordu. Saçlarından bilinçsiz bir heyecanla çekiştirip, dudaklarını dudaklarında isterken, adam dudaklarını yanaklarına dokundurup "Sakin ol!" diye heyecanına heyecanlı nefesiyle karşılık verdi. Soluk alamıyormuş gibi gerinde ve boğuk gelen tok sesiyle hırladı: "Yakıyorsun."

Ve Rüya gözlerini işte o zaman gerçek dünyaya açtı. 0

anda adamın üzerinde yıkılmamak için kollarından kuvvet aldığını, iri bedenini ve altında kalmanın ramak kalmış hâlini idrak etti. Ve kasıkları hâlâ tatlı bir kıvrınmayla birbirine yaslıydı. Üstelik o sertlik ona istekle yüklendikçe, nefes alamıyor, titriyordu... Her anlamda. Lanet olsun aklının yerinde olması mucizeydi!

Şahin kızın mis kokulu saçlarına yüzünü gömerek, derince kokusunu içine çekerken, parmakları şefkatle saçlarına dalmış tel tel tarar gibi okşamakla meşguldü. Son bir nefesle kokusunu sinesine hapsederken, "Serçe, canımı yakıyorsun, canını yakmak istemiyorum!" dedi dudakları çenesine doğru kayarak, ufak buseler koydu.

Kasıklarındaki baskı artmış, bedenleri kasılıp yanmıştı. Ve Rüya içerde kimlerin olduğunu ahmak beynine getirince, gerçeğin sillesini tokat gibi yüreğine yedi. Adamın kim olduğunu, kendisinin neler düşündüğünü hatırlayarak, birden paniğe kapıldı. Kendini sanki bir anda binbir parçaya ayrılacakmış gibi şeffaf hissetti. Ne zamandır içine attığı duygular, meydan okuyan dokunuşların kışkırtmasıyla kabarıp taşmıştı. Varlığını itiraf etmek istemediği duygularla... Dile getirmeyi reddettiği duygularla... Gözleri kararır gibi oluyordu. Yüreğine kor alevler sarsılıyormuş gibi yanıyordu. Bu kadar basit olamazdı, ucuz ve haysiyetsiz...

"Şa-Şahin... Dur artık!"

"Duramıyorum," dedi adam acı içinde kıvrınarak.

"Durman lazım. Beni baştan çıkarmaya çalışma!" dedi saf saf.

Hâlâ adamı ittiriyor, bir taraftan altından çıkmaya çabalıyordu.

Adam bir nebze doğruldu üzerinden, gözleri çam gölgesine sığınmış yosun kaplı cam gibi parladı. "Ben mi seni baştan çıkanyorum Serçe?" dedi inanamaz gibi suçlayarak. "Rüya, bana yaptığın etkinin cidden farkında değil misin?" Dudaklarını kızın burnuna dokundurup, sığ soluklarını içti. Kızın

aralanmış ağzının içine soluyarak "Sen ya cidden safsın, ya da Oscarlık oynayan yalancı bir oyuncusun" diye fısıldadı.

Kız onun söylediği şeyin hakaret mi yoksa övgü mü içerdiğini kavrayamayınca, adamın omuzlarına ellerini yaslayıp, var gücüyle üzerinden ittirdi.

"Şahin, kalk üzerimden... Ben... Ben bu oyunları kaldıramam." dediğinde gözleri neden sonra dolmaya başlamış ve kendini hafifmeşrep kadınlar gibi tek kullanımlık hissetmişti. Adamın sadece öpüşüyle baştan çıkan ve bekâretini hiç düşünmeden, geleceği olmayan bir adamın anlık zevkine sunan aşüfteler gibi...

Şahin kızın yaralanmış gözlerine bakınca, yüreğine sert bir taşla vurulmuş gibi acı çekti. Masum yüzünü avuçlarının arasına alarak "Dokunduğumda geriye çekilemediğim bir kadın hiç olmadı. Hep sorgusuz sualsiz itaat ettiler. Hep güç bende, oyunun kuralları bende ve yapacağım şeye katlanmak onlarda oldu. Ama ben, ilk defa sana dokununca tüm düşüncelerimden soyutlanarak, aptal ergenler gibi sadece senin varlığına yoğunlaşıyorum ve her an patlamaya hazır bir bomba gibi hazır asker konumunda bocalıyorum. Sana dokunmak, seni öpmek, teninde, öpücüklerimle mühürlenmeyen tek bir yer kalmasın diye, işkence çeken birisi oluyorum. Rüya, bu iş çoktan çığırından çıktı, görmüyor musun? Peşimdeki adamları bile unutturdun, sırf bu yüzden senin boynunu kırmak istiyorum. Bana yaptıkların yüzünden seni bir temiz dövmek istiyorum. İçime ektiğin saçmalıklardan sonra seni sürekli azarlamak ve canını yakarak ağlatmak istiyorum!" derken, *sonra sineme basıp sımsıkı sarılarak, ruhunda kaybolup, seni teselli eden kişi yine ben olmak istiyorum* diyerek tamamlayamadı.

"Seni bir tek ben acıtır... Yaralar... Yaralarını da bir tek ben sararım Serçe! Senin yaran da, ilacın da ben olurum!" dediğinde kız gözlerini irice açtı ve adam üzerinden çekilip, onu bir boşluğun içine, düşünce girdaplarına sürükleyerek tek başına bıraktı.

Ne demişti? *Yaran da benim, ilacın da mı?* Bu nasıl sadistçe

bir düşünceydi? Kanatacak, üzecek ve derman olacaktı, öyle mi? Nasıl bu kadar sığ düşünür, onu hem incitip sonra gönlünü almak isterdi? Rüya'nın bedeni buz kesti. Ne düşüneceği ya da ne hissedeceğini ilk kez bu kadar niteliksiz hissetti ve karmaşanın ortasına sürüklendi. Sanki her tarafta kasırga çıkmış, her yer toz dumandan göz gözü görmüyor ve o ayazın, tozun, pisliğin ve korkunun içinde Rüya tek başına inleyerek ağlıyordu.

Ne ara saatler ilerlemiş, ne ara gözleri dolu, akli düşünceli bir hâlde yastığa düşmüştü bilememişti. Bedenini yatağın kıyısına çekmiş, ellerini bacaklarının arasına almış, gözlerini sımsıkı yummuştur. Anne karnındaki ufacık bir cenin, dünyada küçücük bir nokta ve etkisiz bir zaman gibiydi. Hakkında hiçbir şey bilmediği bir adam, yüreğine dokunuyordu, tenine kendi dudaklarını mühürlüyordu, sonra canice kalbini eline alıp hoyratça top gibi oynuyordu. Dokunuşları şifa olduğu kadar, dert de oluyordu. Gözleri karanlığı olduğu kadar, zindanlarına ışık da oluyordu. Kendi çöplüğünde pis bir prens olan adam, onun yasak topraklarını hileyle fethedip klişe bir metotla gönül kralı olamazdı!

Az önce her hücreğine kadar cayır cayır arzuyla yanan Rüya, şimdi bu ihtirasın içinde kıvranarak buz tutmuş sulara dalmış gibi üşüyor ve gözlerini zorlayan yaşları akıtmamak adına kendisiyle savaşıyordu. Geçmişini bilmediği adama, geleceğini düşünmeden verecek kadar ileriye gittiği için, vicdanına yenik düşüyordu. Ailesi onu böyle yetiştirmemişti, o bayağı, ucuz, erkeklerin kollarında fingerdeyen fahişeler gibi dizlerinde hoplayan kızlardan hiç olmamıştı. Yine olmayacaktı.

Yastığına damlayan sessiz yaşları, tenini yalayarak süzülürken, omuzlarına takılı kalan hıçkırıklar kurtulmasın diye dudaklarını dişliyordu. Ve her şeyin kontrolü altında olduğunu sanarak yanılıyordu.

Şahin bakışlarını tavana dikmiş, onun titrek bedenine uza-

nıp, kollarına çekerek başını göğsüne yaslamamak için eziyet çekiyordu. Rüya'nın sakladığını sandığı hıçkırıklarını sezen Şahin'in, bakışları genç kızın narin bedenine döndü. Omuzları hızla kalkıp inerken, yüreğine serpilen kızgın yaşlar, içine, en derinine işleyerek yakıyordu. Ve kendisine dahi yabancı gelen bir hızla, genç kıza uzanıp kollarına çekti. Solukları burnundan savrukça firar ederken, Rüya bu sefer ne çılgılık atmış, ne debelenmişti. Bedeni iri bedene sığınarak yaslanırken, ter içinde kalmış başı çoktan geniş sineye yerleştirilmişti bile...

"Be- beni yaralıyorsun... Acıtıyorsun, hem- hem de bile rek!" dedi hıçkırıklarla kesilen sesiyle. "Ucuz hissettiriyorsun, ama aynı anda de-değerli hissetmemi de sağlıyorsun."

"Seni istemiyorum Serçe! Ben ömrümü sümüklü ve çenesi düşük kadınlarla heba etmek istemiyorum. Seninle hiç olmadığın kadar sorgusuzum. Çekilmezsin, ukalasın, dediğim dedik, çaldığım düdüksün! Pis sümüklü! Aklımda olmayacak en son kişisin," dediğinde hakaretlerine bir yenisini daha ekleyerek sustu.

Rüya burnunu çekerek, "Ben sümüklü de-değilim!" dedi bir daha burnunu çekerek.

Şahin ellerini teskin ederek omzunda dolaştırıyordu. "Öylesin, hem sümüklü, hem ağlak, hem de çenesi düşüksün."

"İyi işte, ben kriterlerine uymuyorum, sen de bana uymuyorsun, dokunma bana artık!"

Geriye doğru çekilmek isteyince, Şahin çenesini kızın başına yaslayıp, onun bedeninden ve kollarından ayrılmasına müsaade etmedi. Rüya başını yana çevirdi ve kızarmaya başlayan yamyaş gözleri adamın kızgınca bakan sert yeşilleriyle çakıştı.

Şahin suçlayıcı bir üstünlükle "Sen dokunursan?" diye sordu.

"Dokunamam, deli miyim ben? Neden dokunayım sana?"

"Pek akıllı sayılmazsın."

"Deli deliyi görünce değneğini saklarmış merak etme. Dokunmazsan dilimden dayak yemezsin."

Şahin onun çocukça hırçınlığına çok başka anlamlar yükledi. Başını yastığa gömerек, elini şakaklarında sıkıntıyla dolaştırdı. "Evet dokunmazsın, malum senin kriterlerin başka..."

Şu anda bile Mustafa salağı aklına geldiğinde, az önceki merhameti katledilmiş soğukkanlı bir katile dönüşmüştü. Birden kızı üzerinden vebalı bir böcek gibi ittirip, ifritlik bir manzaraymış gibi sırtını dönerek, "Ağlamayı kes sümüklü çocuk, beni rahatsız ediyorsun." diye çalışılmış bir katılıkla tısladı.

Alingan yanı devrede olan kız da adamın muzıkçılığına küserek, kırgınca arkasını döndü. Ufacık yatağın iki ucunda, kavga edip küsen nazlı çocuklar gibi buruk ve küs bir duruş sergilediler. İçeriye sinen kızgınlık ve kırgınlığa ek, duvarlara çarparak seken saatlerin tik takları ve yorgun yüreklerine ağır bir kaya gibi oturan duyguların yoğunluğu vardı.

Şahin düşünce denizlerinde boğuşurken, aklında yarın gidip şu adamları yoklayarak işi nihayetine erdirmek ve bu işten bir an önce -yani çooook geç olmadan- kurtulmak vardı.

Kızın uyuduğunu görerek, ne ara ona dönmüş ve yüzünü son sezonuna giren merak ettiği dizi gibi seyretmeye koyulmuştu bilememişti. Boğazına kadar gömüldüğü pikesinin içinde, ellerini çenesinin altına kenetleyen masum kız, ona tezatı... Ufacık bir kız; tüm duygularını nasıl nakavt eder, onca zaman gurur duyduğu hormonlarını, kibirli kişiliğini nasıl değiştirirdi? Yastığın şeklini alan beyaz yüzüyle, şakağından fıskırmış asi bir kâkülü yanağına salınıp, dudaklarına dokunmasıyla, melekleri kışkırtan bir masumiyet sergiliyordu. Eşsiz bir tablo gibiydi. İzledikçe doyamadığı bir suret. Elleri, ona dokunmadan duramadığını kanıtlar gibi uzanmıştı yine tenine ve her nefes alışında dudaklarının üzerinde hafifçe salınan saçlarına temas eden parmakları sıkıştırmıştı o ipek telleri teninin arasına. Öyle güzeldi ki ona sahip olduğunu düşünmek... Yüreğine bir ferahlık oturuyor, zihnine neşeli hayaller doluyordu. Hiç hakkı olmayan, yalancı hayaller! Saçının teline zeval gelse, Şahin ölürdü.

O adamları düşündü. Ona zarar verdiklerini ve izini bulduklarını... Kanı damarlarında donup kaldı. O Kamil p*çi yanına adamlarını yaklaştırırsa, onu hadım ederdi.

Karanlıktı her yer. Usul bir tıkırtı ulaştı kulaklarına, simsiyah, ışksız bir yerdi. Genzinde garip bir koku, teninde korunaklı bir ısı vardı. Ama garip olan, olduğu yerin soğuk olduğunu düşünmesiydi. Aldığı nefeslerinin buharını hissediyor ama görmüyordu. Sert zemine vuran ayak seslerini işitti. Tıkırtılı, uzun adımları olan bir insana ait olan adımlar... Ayakkabılarının altında ezilen cam parçalarına eş, sessizliği yırtan saate tebelleş olmuş korku sığınmıştı yanına.

"Ki-kim var orada?" dedi genç kız titrek sesindeki kekelemeyi alt edemeyip, gözleri karanlığa alışırken. Elini gözlerinin üzerine siper etmişti. Kapı gıcirtısı duyuldu. Tiz sesiyle dişlerini kamaştırdığı bir menteşe sesiyle savruluyordu içeriye.

"Kim var orada?"

Cevap gelmedi. Yumuşacık bir yerde olduğunu fark edince, burasının yatağı olduğunu hissetti. Oturduğu yerde bacaklarını göğsüne çekip, kollarını etrafına sardı ve gözleri dolu dolu kapıya bakmaya çalıştı. Sonra gözlerine bir ışık yansıdığında, gözlerini sımsıkı kapattı. O tanıdık ses geliyordu geriden. İnleyen, acı çeken ve sürekli fısıltı hâlinde adını sayıklayan ses: Rüya!

Tanıyordu bu sesi! Yüreği sızladı apansız. İçi daraldı ve bedeninde sarsıcı bir gerilme oldu. Nefes alması imkânsızlaştı. Kapıya atılmak istedi ama kapının girişinde beliren adam birden sislerin arasından çıktı ve sert yüzündeki sadistlikle, soğuk soğuk ölüm kusan bakışlarıyla ona uzun uzun baktı. Beyaz dişleriyle onu parçalamak ister gibi sırtarak, "Uslu dur küçük kız, bizim işimiz onunla!" dediğinde kapıyı da beraberinde çekerek odasından çıkmıştı.

Rüya dudakları aralanmış, bağırarak istemiş, sesi çıkmamıştı. Boğazına dolan yumrular, içine salınan acı ve korku öylesine derin ve sarsıcıydı ki, bedenini iradesini ele alamıyordu. Hâlâ kapıya şaşkın şaşkın bakarken, yine o acılı inleme sesini duydu. Havada soyut bir nesne gibi asılı kaldı ve keskin bir kılıç gibi yüreğine saplandı. O anda iki büklüm olmak, ellerini karnının üzerine bastırıp, acıyla kıvrınarak ağlamak istedi. O ses yüreğine öyle bir battı ki, nefes alamadı.

"Rüya!"

"Şahin!" dedi genç kız. Yanaklarından ne ara boşaldığını bilmediği deli yağmurlarla, fısıltı gibi fersiz çıkan sesiyle sonunda sesin sahibini tanımış ve acı acı inlemişti. "Şahin!"

Ona bir şey olmasın Allah'ım...

Sonra birden kapıya atılıp, güçsüz elleriyle kavradığı kapı kolunu çekiştirmeye başladı. Bedeni güçsüzdü, biliyordu. Bacakları onu taşımazdı ama direniyordu. Elleriyle kapının camlarını kuvvetlice dövmeye başladı. "Şa-Şahin! Şahin, gitme... Bı-brakın lütfen, bırakın... Canını yakmayın."

Etrafını kuvvetli bir koza gibi kuşatan sıcaklık, bedenine dolanan korunaklı bir ısı hissettiğinde, kulağında o şefkatli ses yankılandı:

"Gitmiyorum. Buradayım meleğim, yanındayım..."

*Mutlu olmak için birisine ihtiyacın yok..
Hayal kur, kitap oku, müzik dinle yeter...*

19. BÖLÜM

*Aklın nerede senin Rüya!
Kıçına kuyruk diye mi taktın?*

Bedenine pusan ufaklığın narin başı, boynunun köküne sığışan yüzü, içini kıyıyordu. Ilık nefesi tenini kavurarak salınıyor, minnacık dudakları huysuzca kıpır kıpır homurdanırken, kulağı onun dediklerini duymayacak kadar ağır bir baskıyla yüreğinin sert atışlarına kulak veriyordu. Ve birden kollarındaki beden kıpırdanarak kasıldı. Şahin başını hafifçe aşağıya indirdiğinde, bakışları uyku sersemi kısılmış ıpslak mahmur gözlerle kesişti. Ok ok olmuş kara kirpikleri yüreğine batan mızraklar gibi zalim duruyordu.

“Şahin!” dedi Rüya, afallamış hâlde adamın uykusuzluktan yorgun düşmüş yüzüne bakarak. “Ba-bana neden sarılıyorsun?”

Şahin tek kaşını duygusuz bir ifadeyle kaldırarak, “Kaçarsın diye korkmuşumdur belki,” dediğinde alayla, kız bakışlarını adamın bedenine çevirdi. Lanet olsun! Bacakları adamın bacaklarının arasında, diz kapağı ise öyle tehlikeli bir sınırda duruyordu ki, azıcık kıpırdatması bile utançtan ölmesine yetirdi. Sonra kolları ahtapot gibi sımsıkı adama dolanmış ve asıl o kaçacakmış gibi kuskacına almıştı. Ve başı adamın boyun kökünde, hoş kokular eşliğinde sefalara dalmıştı.

“Sana neden sarılıyorum?” dedi heyecanla.

Aklındaki düşünceleri dışa vurmuş olma ihtimali, kaçta kaçtı!

Şahin işte bu soruyla kıza ışıldayan gözlerle baktı. Küstah dudaklarını kibirle aralayıp, ukalaca kıvırdı. “Bana âşık olduğunu söyledin.”

Kıza çimdik atsa, ancak bu kadar çabuk irkilirdi. Rüya apansız başını adamın göğsünden havalandırma gafletine kapılıp, dirseğini yatağa yaslayarak gözlerine inanmazca baktı.

“Hadi lan oradan...” dedi panikle.

Şahin gülme isteğini bastırarak “Evet, hem de defalarca söyledin...” dedi arsızca.

“Yalan, bunu söylemedim.”

“Bensiz yaşamayacağınızı söyledin.”

“Hayır, sensizde çok rahat yaşayacağımı söylemişimdir...” Sonra kare jeton olan aklı birden bağlantıya geçti. “Yani söyleseydim, kesin böyle söylerdim.”

“Benim gitmemden korktuğunu söyledin.” diye merakına yenilip zekice olta attı adam ve kız birden irkildi. Gözleri irice açılarak, dudakları birkaç defa açılıp kapandı ama ne diyeceğini düşündüğü ve bulamadıkça bocaladığı her hâlinden belli olarak yemi yuttu.

“Dememişimdir!”

“Dedin!”

“Hayır, ben öyle demek istemedim. Bir-birden korktum ve korktuğum için demişimdir. Gidiyordun, yoksa demezdim.”

Ve Rüya kendini adamın kollarının arasındaki kısıka kapılırken, sırtı yatağa sertçe yaslanırken buldu. Şahin gözleri ışıldayarak “Serçe, rüyada beni mi gördün?” diye heyecanla sordu.

Kız yutkunduydu. Görmediği zaman mı vardı! Kendisi yoksa rüyalarındaydı. Ve en mantıklı cevabı bularak zihnin kıyısından “Kâbusumda seni gördüm” diye yanıtladı.

“Benim için mi ağladın?”

“Hayır, katiyen yalan!” Asıl bu kocaman bir yalandı!

Lanet olsun, yine aklına gelmişti onun acılı sesi ve yüreğine ağır bir taş oturmıştu. Gözleri doldu korkusuyla.

“Çekim alanı düşük kablosuz internet gibisin Rüya.”

“Ben işime geleni çekiyorum merak etme, sen olmayınca çizgiler tam.”

Şahin ciddileşti. “Rüya, neden bu kadar korktun? Gitmemden mi, kalmamdan mı?”

"Tabii ki kalmandan korktum, başka ne olabilir ki?" diye yalanladı lafına atıfta bulunarak ve suçlu bakışlarını kaçırınca, içine sıra sıra yumrular dolmuştu. Bakışları çoktan sislenmiş, nefesleri kesik ve tutuk hâlde dudaklarından savrulmuştu.

Bunu gören Şahin kızın çenesini narince tutarak, kendine çevirdi. Ve Rüya'nın yanağına doğru birkaç damla izinsizce sıralandı. Lanet olsun! Ağlama isteğini geri tepemiyordu.

"Serçe..." dedi Şahin alnını alnuna yaslayarak, "Ağlama!"

Rüya'nın beklediği cevap bu değildi. Hayır, hislerinden kopan, yüreğine cemresi düştüğünden beri gizli bir sarmaşık gibi hislerini saran, hissettiği, arzuladığı, beklediği bu değildi ama asıl garip olansa ne istediğini bilmemesiydi.

Adamın gözlerine bakarak cevap bekledi. "Gitmeyeceğim!" demeliydi Şahin. Lanet olsun, gitmemeliydi! Hayır gitmeliydi!

Kahretsin!

Aklın nerede senin Rüya! Kıçına kuyruk diye mi taktın?

Mutlu olmak için birisine ihtiyacın yok Rüya...

Hayal kur, kitap oku, müzik dinle yeter... Bırak gitsin, unut bit-sin...

Kendi karmaşık düşüncelerinin tezatlığına, başını sarsarak hırçınlaştı.

"Gidersen hiç ağlamam, hep güler, sana da selfie çekerek, Facebook'a atarım... Söz." dedi isteksizce. Sırf kılığına. Numara yapması, yapmacık olmasını sağlamıyordu. Beceremezdi ki zaten oynamayı...

Gözlerini yana çevirdi. Gerçeklerden kaçtı yine! Nasıl kaçmasın ki? Adamın teninin sıcaklığı, bedenini kundak gibi sarmalamış, sözleri yüreğine uzun köklü bir çınar gibi kök salmıştı.

"Bana bak," dedi Şahin tatlı bir buyurganlıkla. İstekli gözlerini gözlerine çevirmeliydi. Kız bakmayınca çenesini kavrayıp çekiştirdi ama inat ya, kız yüzünü sakındı ondan. Özellikle gözlerini.

“Dur, yoksa cidden bu sefer çılgılığı basarım. Artık benimle uğraşmaktan vazgeç.”

Onun kofti tehdidinde bir nebze üzerinde doğrulup kaşlarını kaldıran adam, “Yani, benimle evlenmek istiyorsun...” diye lakayıtça çanak tutarak sordu.

Bu soruyla şaşkınca adama bakan kız, “Seninle neden evleneyim kahrolası” dedi kaşlarını çatmış kıpkırmızı suratıyla. Tek bir bakışla nakavt olmuştu.

Şahin yaptığı hileyle, kızın yüzüne bakmasını sağladığı zaferini saklarken, “Bir düşün Rüya!” dedi aklını kaçırmamasını sağlayan sakın bir ses tonuyla. Kızın gözlerindeki hain bakış, damarlarına zehir gibi işleyen bir tılsıma sürüklüyordu. Ve derhâl devam etti alaylı ses tonuna ulaşmayan ciddiyetle. “Sen çılgılık attığında, odaya ilk kim girer?”

Zekice? Kim girerdi?

Ve akabinde kızın irice açılmış kahve gözleri, yerinden çıkacak şekilde dehşet bir ifadeye bürünerek irkilerek titredi. Tenindeki renk apansız kanı çekilmiş ceset gibi kirece bağlandı. Adamın kollarında kendinden geçmiş bir Rüya! Babasının gözlerinde müstehcen bir hâlde yakalanan kuzucuk...

Rüya hiç kendisini böyle yabani örümcek ağlarına dolanmış haşere gibi hissetmemişti. Adam, resmen onunla oynuyordu. Evet, sinsi gözleri hazla parlayan bir kedi gibi, pençesini kuyruğuna geçirdiği bir fareyle oynadığı gibi, sadistçe bir zevkle oynuyordu. Hayır, sadece oynamıyor, bir de kupa kazanmış golcü gibi dizlerinde sektiriyordu.

Rüya durmuş işlevsiz beynini çalıştırdı. Tüm düşünceleri, çarka takılmış odun parçasının yerinden oynaması gibi işleve geçerek zihnine yağmaya başladı. Keşke çalıştırmaz olsaydı aklını, gözlerinin önünden geçen felaket tablosu hiç de iç açıcı değildi.

Babası onu bu odada bastığı an, ensesinden kavradığı gibi yıldırım nikâhını bile beklemez, direkt dini nikâhla işi garantiye aldıktan sonra, ruhuna Fatiha okuturdu. Tek giyeceği gelinlikse kefen olurdu!

Allah korusun...

Öyle bir ittirdi ki adamı üzerinden geriye, Şahin daracık yatakta yana düşerken, kız yerinden panikle fırlamıştı bile. Feverana kapılan aklını nasıl kullanamıyordu bu adamın yanındayken? Bıkın bir hâlde kapıyı kilitleyip, kabullendiğini belirten bir hüsrarla omzunu düşürerek, yatağa yanaştı. Artık savaşmaktan cidden yorulmuş, öfkesiyle bile çatışacak takati kendinde bulamıyordu. Yatağın kıyısına oturdu. Külçesi ağır çeken teneke parçası gibiydi.

“Bu böyle daha ne kadar sürecek?”

“Beklediğim haber, bugün yarın gelir. Ondan sonra bir hafta kadar bana sabredeceksin ve bu iş bitecek. Adamlar seni takip ediyor mu, yoksa buldular da kaldırmak için zaman mı kolluyor bilmiyorum. Rüya, bana zorluk çıkarma, seni zorlamayayım.”

Sanki üzerine atlamamış, okşamamış, oynamamış gibi umursamazdı. Az önce öpüşmemişler, sevişmek için bahane aramamışlar, şakalaşp, cilveleşmemişler gibi gergindi aralarındaki elektrik. Neydi onların çekimi? Savaşta ve barışta her şey mübah mı?

Rüya usulca yerinden hareketlenip, yatağın baş ucuna giderek, ışığı kapattı. Odanın içinde loş bir ortam oluştu yeniden. Saat sabahın dördüne geliyordu. Onun bedeni yatağı sarsmadan önce, Şahin gözlerini sıkıca kapatmış, ellerini şakaklarında dolaştırıyordu. Yatak tek kişilikti ve Şahin iri, Rüya ise minnacıktı.

Genç adam centilmenlik yaparak iyice kenara çekildi. Rüya ise düşecek kadar uçlarda, ona sokulmadan, dokunmadan, sıcaklığında kaybolmadan, varlığıyla var olup, gerçeğiyle yok olmadan yatmaya çalışıyordu. Karanlığın içine kapatılmış ufalık bir çocuğun acizliği vardı ruhunda. Onları canavar gibi gören ufak bir çocuk... Bir köşeye sinmiş gerçekleriyle karşı karşıya kaldığında, ruhuna aldığı jilet darbeleri kadar keskin ve yoğun duyguların acısını kaldıramıyordu. Gözlerini kapatmak istiyordu bu dehşete, bacaklarını kendine çekip, annesi-

nin sinesine sokulmak ve kollarını korunaklı şefkatli bedenine sararak, saçlarına milyonlarca öpücük alırken, *geçecek bebeğim, sabret*, diyerek şefkatli sesiyle sarhoş olarak uyumak istiyordu.

Onun uyuduğunu düşündü Rüya ayaklandı. Şahin'in aklı hâlâ onun teninde bıraktığı yarım kalmış hevesindeydi. Lanet kız dili ne derse desin, işkence gibiydi.

Bir süre onun endişeyle bocalamasını ve karanlığın içinde hareketlenmesini izledi. Kız kapıya yönelince, gölgelerin içinde gizlice hareket ederek kadının arkasından yaklaştı. Onun varlığını hisseden ama görmeyen kız çılgık atmaya fırsat bulamadan, bir tek hamlede eliyle ağzını kapadı. Kalın kolunu ince beline belinin etrafında kanca gibi dolayarak, onu sertçe kendine çekerek garip bir şekilde sızlanma sesi çıkardı, keza biraz fazla sertçe çekmişti. Kendi bedenine mihladığı vücudunun her bir kadınsı kıvrımını teninin girintilerinde ve çıkıntılarına dolmuş şekilde hissedebiliyordu -özellikle de kasıklarına yasladığı o hoş, kadınsı, diri, yuvarlak kalçasını. Lokum gibiydi teni ve tarçın gibiydi yine kokusu, burnundan ziyade tüm ciğerlerini dolmuştu. Bu adamı fena şekilde kızıştırdı. Tenini teninde hissetme duyusu içine yerleşti. Bu his tuhaf bir biçimde başını döndürüyordu. İstemsizce derin bir nefes aldı ve başka bir şeyin daha kokusunu hissetti. Lanet olsun yine ayaküstü azarak, onu köpek gibi koklamaya başlamıştı.

Rüya'nın hırçınca kollarında kıvranmaya başlamasıyla, kendine geldi. "Bir yere mi gidiyorsun Serçe?" diye fısıldadı.

"Senden uzağa."

"Ben de sana çok meraklı değilim ama bir süre daha bana katlanmak zorundasın dediğimi hatırlıyorum" dediğinde, ancak bedeninin, kıpraşan genç kızın vücuduna verdiği tepki, bu dediğiyle ters düşer nitelikteydi. Onun huysuzca ve rahatsızsızca ettiği her bir hareketiyle, durdurulamayan bir yangın gibi, her yanını söndürülemez ateşler sardı. İçinde coşan karan ve şahlanan, canını yakasıya serleşen erkekliği ona ihanet etti. Duyularını gafil avlayan şiddetli bir farkındalık hissi içine dalga dalga yayılıyordu. Lanet olasıca sarılası ve okşanası beli

incecik olsa bile, ondan her yeri tam kıvamındaydı. Hele, iri ve fazlasıyla dolgun göğüslerin koluna yaptığı hain baskı kasıklarına bir sıcaklık üşüşüvermesini sağlıyordu.

En son ne zaman bir kadınla birlikte olduğunu hatırlamıyordu. Ya da kaçmaktan kadınlara vakit ayıramadığını hep unutuyordu. Lanet erkeklik organı, hareketlenecek ve en olmazı isteyecek zamanı bulmuştu. Bu keşmekeşte bunu düşünmenin de tam sırasıydı.

"Yeter. Sadece su içecektim. Bırak," dedi kıpırdanıp duran kız.

"Eğer şimdi sana istemediğin eylemleri yapmamı istemiyorsan beni tahrik etmeyi bırak ve yatmaya devam et. Suyunu ben getiririm, yoksa elimden istenmeyen kazaya davetiye çıkacak." dediğinde Şahin, o ana kadar bu kızın neden sessiz kaldığını hatırladı. Eli hâlâ öpülesi ve dövülesi ağzında kapalıydı. Bu kız aklını başından ne zaman almaktan vazgeçecekti. Ağzını kapatan elini hafifçe gevşetti. "Şimdi seni serbest bırakacağım, ama sakın ağzını açıp tek kelime etme ve o bet sesinle kafamı şişirme!" dediğinde buna uyan Rüya itaatle başını sallayınca, Şahin yavaşça onu serbest bıraktı.

Rüya soluk soluğa ona doğru dönüp yüzüne baktı. Evin gölge yaptığı ay ışığında, tek görebildiği ona kızgınca bakan bir çift iri, kuyu gibi derin yeşil yuvarlak ovaydı.

"Bir daha bana sarılma!" dedi Rüya şaşkın, tatlı, yumuşak bir sesle. Neyse ki sesindeki ihtirasının titremesi duyulmayacak kadar alçak çıkıyordu! Ya da en azından Rüya öyle umuyordu.

Az sonra Şahin şakağını okşayarak gözlerini açtığında, Rüya yatağın sağında, sırt üstü yatıyordu. Bu gece bitmeyecek, bedenlerinde arzu sönmedikçe uyuyamayacaklardı. Belli... İkisi de bakışlarını tavana çevirdi. Ortalığı keskin bir sertliğe bürünmüş, can yakan bir enerji kaplamıştı. Hani ellerini uzatsalar dokunacakları, tenleri temas ettiğinde elektriğiyle yanıp kızaracakları bir enerji... Dakikalar öyle sessizlik içinde akıp giderken, düşünceleri su misali azgınca coşarak, arkla-

rının³⁹ ucuna çekilmiş bentlere takılıp içlerinde kabarıyordu. Yürekləri garip bir karamsarlıkla atıyor ama sebebini ikisi de bilmiyordu. Ruhlarındaki ıssızlığı yırtan sert vuruşlara ek, bu sessizlikte genç kızın cızırtılı kısık sesi apansız can buldu.

“Neye bulaştığımı bilmek istiyorum. Uyuşturucu kaçakçısı mısın? Kadın satıcı olmadığın belli, ama silah kaçakçısı da olabilirsin? Sonra aklıma daha milyonlarca ihtimal geliyor. Vatan haini olduğunu düşünmek istemiyorum ama adaletten kaçan bir suçlusun. Ne için kaçıyor, ne için korkuyorum bilmek hakkım.” Derin bir iç gerdi. “Bana anlatacak mısın artık?”

“Sana anlattığıma inanacak mısın?”

“Hayır,” dedi kız dürüstçe.

Şahin arkasını döndü ona. Neden gücendiğini bilmiyordu ama söyledikleri ve onun pis işleri yapma ihtimallerini düşünmesi...

Yüreği birden yavaşlamıştı sanki... Sanki atmak istemez gibi yorgunlaşmıştı ritimleri. Yatak hafifçe gıcırdadı.

“O zaman uyu Rüya. İnanmayanları ikna etmek gibi bir derdim yok. Belki söylediklerinin hepsini birden yapmışındır. Neye inanıyorsan, doğrudur.”

“Ama...” dedi kız itirazına teyit bekleyerek.

Fakat adam hemen eski lakayıt seyrine dönmeye çalışarak, kırgın düşüncelerini saklama girişiminde bulunmuştu. Hızsız sesini kontrol ederek, çalışılmış bir lakayıtlıkla, “Rüyanda, beni gör Serçe!” dediğinde kız kapamak üzeri olduğu gözlerini irice açtı.

“Allah esirgesin, bir daha mı, tövbe” diye dikkatsizce homurdandı.

Ve an itibarıyla Şahin yerinden doğrularak, genç kıza kuşuklu gözlerle baktı. “Bir daha mı?”

Rüya salağa yatmayınca, kaşlarını çatı. “Hadi, başımı ağrıyorsun, uyu.”

39) “Ark” İçinden su akıtmak için toprağı kazarak yapılan açık oluk, su yolu, ark.

Şahin ikna olmamış hâlde dikkat kesilerek, "Rüya, sen beri daha önce rüyanda kaç kere gördün?" diye inanmadığı ciddiyetle sordu. Bu fikir adamın yüreğine umut ekmiş, neşe filizlenmesini sağlıyordu. "Bundan önce de gördün mü?"

"Olabilir... Bu çok mu tuhaf?" dedi dürüstçe.

"Hayır. Ne gördün peki?" dedi adam merakla.

Kız ona ters bir bakış attı. Onun meraklı hâlleri hoşuna gitmemişti. "Boş ver, hadi uyu."

Şahin uzandı ve sırtını dönmeye çalışan kızın kolunu nazikçe tuttu. Önce amacı ona sormaktı ama sonra bunun işe yaramayacağını anlayınca, sataşırca istediği sonucu alacağını bilincinde olarak "Yoksa müstehcen hayaller kurup, erotik rüyalar mı görüyorsun Rüya? Beni çıplak mı düşünüyorsun rüyanda..." diye hinlik etti. Ve kızda film koptu.

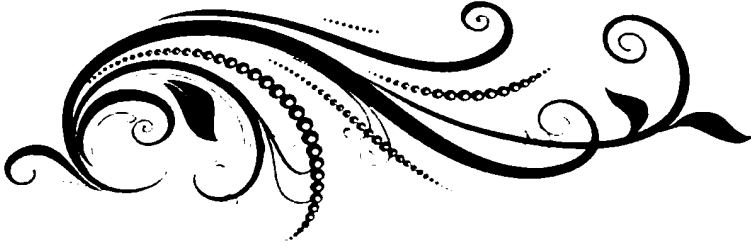
Rüya yerinden fırlamak ne kelime, yatakta iki dizi üzerinde oturup, adama deli deli birkaç saniye baktı. Şaşkın, afallamış, kudurmuş hâlde durduktan sonra, birden vahşileşerek üzerine atlayıp, dişlerini sıkarak yumruklamaya başlamıştı.

Şahin gülmesini bastırmaya çalışarak "Rüya, dur!" dediğinde genç kız huncunu alamamış hâlde, öfkeyle cansız yumruklarını karanlıkta neresi gelirse, oraya yağdırmaya devam ediyordu.

"Seni adi, beni delirtmeye mi çabalıyorsun?" diye dişlerinin arasından fısıldadı.

Şahin onun cansızca savurduğu yumruklarıyla daha çok gülüyordu. Bu da kızı daha çok öfkelenendirip kudurtuyordu. Daha fazla dayanamayan Şahin, kızın ellerini bileklerinden yakalayıp sertçe kendine çekti. Rüya debelenmeye devam edince, bir çırpıda altına alıp, üzerinde yükselerek onu yatağa mhladı. Kız derin derin soluyarak adama bakarken, hiç ummadıkları anda kapı tıkladı.

"Kızım, ne oldu? O ses nereden geliyor? Rüya, kapıyı niye kilitledin? Annem ses ver..."

*Sadece;
boş vakitlerinde aklına geliyorsa...
Uyu gitsin!
Belki;
Rüyana girerim...*

20. BÖLÜM

*Bir görsen bende can bulmuş seni...
Rüyalarımıdaki seni kıskanırdın...*

İkisi de olduğu yerde donup kaldı. Kapının kolu oynatılırken, Rüya'nın sırtından aşağıya buz gibi terler döküyor, bacakları yatakta olduğu hâlde hissizleşerek hâlsizleşiyordu. Annesini uyandırmıştı! Şimdi babası da oklavayı alıp damları kesin...

"Rüya?" dedi annesi heyecan ve panikle.

Ve Rüya Şahin'i elinden çekiştirerek yataktan kaldırıp, sağa-sola deli danalar gibi koşturmaya başladı. Korku, endişe, vahşet, her ne kadar duygu parlamasa varsa, şu anda kuş kadar ufak bedeninde can buluyordu. Dolaba soksa... İki kapılı dolaba baktı iç gererek, bir de adamdaki ebada... Bu, cezvede çorba yapmak kadar imkânsızdı. Kapının arkasına soksa, buzlu cam, naklen yayın yapar adamı, film artisti gibi görsele çıkarırdı. Onlarda annesinin mısırı eşliğinde değil ama çığlık eşliğinde, izlerdi. Eli saçlarında telaşla dolaşırken, balkon kapısına baktı bir ukdeyle... Hâlâ balkonlardan sızan ışıklar yanıyordu, lan bu millet gecenin yarısı ne demeye yatmıyordu! Kahretsin, birisinin görmesi içten bile değildi. Ve gözlerinin takıldığı yerde, Şahin'in gözleri irileşti.

Adam kıza öldürücü bakışlar atarken anladığı salt gerçekle, "Hayatta olmaz!" diye tısladı.

"Olur," dedi Rüya.

"Olmaz."

Bu söylediği son sözdü. Akabinde Rüya şekline şemaline

düzen verip kapıyı açtığında, Mahber Hanım ürkek gözleri irilmiş, üzerindeki sabahlığını çekiştirerek odaya paldır küldür dalmıştı. Kadın sanki on katlı merdiven koşmuş gibi nefes nefese, "Kızım, deli misin sen? Kiminle konuşuyorsun bıdır bıdır?" diye çatık kaşlar eşliğinde sordu. Anne yüreği nasıl bir şeydi, kadın kalp krizi geçirecekti neredeyse kapı geç açıldı diye ve kulaklarına, nasıl bir radar takıldıysa, uyurken bile dinlemedeydi...

Geceliğinin penyesini sımsıkı kavrayan Rüya, genzine dizilmiş yumrularla "Ki-kiminle... ko-konuşayım ki?" dedi titrek sesiyle. Ürkek bakışları suç işlediğini göstererek kaçırırken, annesinin bunu yakalaması uzun sürmedi. Bu kadını asayişe verseler, Türkiye'de suç platformu her saniye azami bir düşüşe tabi kalırdı.

Annesi kaşlarını gözlerinin üzerine indirerek, kızgınlığıyla meleksi yüzünü gölgelerken, gözlerini kuşkuyla kısmayı ihmal etmemişti. Rüya yutkundu. *Şehadet getirse miydi?*

"Sen terliyor musun?" dedi yaşlı kadın kinayeyle. "Sonra sen kekeliyorsun..." dedi kavradığı gerçeği tespit ederek bilmiş bilmiş. "Ve gözlerini kaçırıyorsun..." Birden hırçınlaşarak, "Sen ne işler çeviriyorsun? Yoksa biriyle mi konuşuyordun gecenin bu saatinde telefonda... Sevgilin mi var?" diye küçük sesiyle haykırdı.

Rüya derhâl annesinin önünde ezilip, büzülürken, babası uyanmasın diye iki arada bir derede dua edip, "Anne, ne alakası var?" diye cırladı.

Kadın bir adım daha öne gelip, yüzündeki ifadeyi açık kitap gibi okumaya çalışarak, anne olmanın sırlarını gösterdi. Ve gerçekleri bir bir ortalığa saçarak, "Sen bir... Caminin ceviz ağacına tırmanınca, bir Rüstem bakkalda dedikoducu karlarla kavga yapınca, bir de gol yediğin çocukları dövünce böyle kekelerdin... Ha, bir de köpekten korkup altına kaçırıldığın lise yılında," dediğinde tüm sırlarını ve kirli donları ortaya dökmekten atılan kız, "Anne!" diye cırladı. Şahin bunu duymasın Allah'ım diye inlerken "Anne ne alakası var!" demekle yetindi.

Ve annesi sanki tam o anda yüzündeki ifade kitabında, naklen yayında alt yazı geçmiş gibi, birden gözlerini irileştirerek "Bir de Mustafa..." dediğinde Rüya eskiyi yâd eder gibi, yalanı gerçek sayıp kabullendi.

"He anne, işte ondan! Tamam duydun işte git artık..." dedi üstü kapalı ama annesinin bu konunun üstünü kapamaya hiç niyeti yoktu besbelli. Birden heyecanla eli ayağına dolanan gelin kız gibi yanında dolanmaya başladı. Beklenti yüklü duruşla, "Demek rüyanda Mustafa'yı gördün... Ay sen lisedeyken de böyle görür, sonra domates gibi gezerdin tüm gün." dedi kızına kıkırdarak bakarken.

Yatağa doğru ilerleyip destursuzca oturacağı tuttu.

He Rüya, iyi halt ettin uyuyan ejderhayı dürtmedin; uyandırdın. Anan senin tüylerini yolmadan, ağzındaki baklaları tek tek ayıklamadan giderse, yarın tavuk kes!

Rüya derhâl öne atılıp "Anne, uyukum var. Hem git babam seni merak etmesin, lütfen..." dediğinde Mahber Hanım sağır gibi onu tınmayarak yatağın kıyısına ilişti. "Baban kuzuları sayarken, horlamasıyla kurtları uyutuyordur merak etme sen..." Tepesinde bayrak direği gibi dikilen kızına bakıp "Önümde evde kalmış kız kurusu gibi, el pençe divan bekleme de gel anlat" dedi uzanarak kızının paraladığı parmaklarını kavradı.

"Geç şöyle otur hayalperest kuzu... Anlat bakalım, ne gördün? Yoksa kurtla kuzu yan yana mıydı?"

"Anne artık çocuk değilim ve gördüklerim bana kaldı."

Hadi naş, demenin yumuşak hâliyle yanakları kızardı. Şimdi anası uzun hava eşliğinde zılgıtlı, "Büyüt besle kargayı, tanumasın pambuk kimi anayı!" türküsünü zikredecekti. "O çocuğu mu düşünüyorsun?" diye soracaktı. Rüya "Hayır!" deyince ne düşündüğünü öğrenene kadar durmayacak, lafları kapak sesleriyle gediğe koyacaktı.

Bu Mustafa olarak değil, Şahin olarak aklında yer eden rüyaya dairdi, ipuçları verse de bunu annesi anlayamazdı. Ya da anlardı. Ya onun annesi niye diğer kızların annesi gibi normal değildi? Sherlock Holmes gibi kadındı maazallah! Bulur geçerdi...

“Yoksa kötü bir şekilde mi gördün Rüya?” dediğinde genç kız anladığı müstehcen imayla, hemen cırladı. “Hayır, anne saçmalama... Ne alaka!”

Şahin ellerini gözlerinin önünde yumruk yaptı. Bu kız, biraz daha anasını başından savamazsa, tifo, difteri, dizanteri gibi hastalıkları kapması an meselesiydi. Nefes alırken burnuna toz dolunca, iki parmağıyla burnunu sıkarak ağzından soludu. Allah’tan alerjisi yoktu. Yoksa hapşırık kriziyle, yakayı ele verirdi. *Pasaklı Serçe!* Birde temizlik satıyordu! Ve gözlerinin önünde duran iki ayak hafifçe kıpırdandı. Şahin üzerinde gıcırdayan yatakla dişlerini sıkarken, yana doğru kaydığını ve eline değen şeyle dikkatleri oraya kaydığını *Fare olmazdı, değil mi?*

Rüya oturduğu yataktan kalkıp “Anne, uyku var, dağatma lütfen uyumak istiyorum...” diyerek yalandan esnedi. Gözlerini de ufalttı.

Annesi merhametli bir duruşla oturduğu yerden isteksizce kalkarak “Ufakken de anlatmazdın zaten,” diye kırgınca söylenip kapıya yöneldi. “İyi geceler annem.” diyerek kapıyı çekti ve Rüya derin bir oh çekerken, “He, kapıyı kilitleme!” diye açılan kapıyla genç kız yerinde sıçradı. Rahatlayarak içine çektiği nefesiyle, olduğu yerde donup kaldı.

“Ta-tamam...” dedi eli mecbur, ne desin!

Ve kapı kapandığında, derhâl atılıp kapıyı kilitletiği gibi, arkasındaki askıya gömleğini astı. Bunu nasıl akıl edememişti. Lanet olsun, aklı neredeydi? Derin bir nefes aldığı anda, arkasını döndü ve nefesiyle boğulmak üzeri kıpkırmızı olana kadar dondu. Gözleri kısıldı, kısıldı ve dudakları balık gibi açıldı fakat arasından sızan tek şey ses değil, ateş gibi yanan soluklarıydı. İşaret parmağıyla adamın iki parmağı arasında iğrenerek tuttuğu şeyi göstererek “O şey?” dediğinde aklına balyoz yemiş gibi öne atıldı. Onu iki gün önce yıkamak için deli gibi aramıştı! Lanet olsun!

Şahin üzerine atılan kızla, kolunu yukarı kaldırdı. Rüya asıldı ama ulaşamayınca, kızarmaktan pilice dönerken, “Ver şu lanet şeyi,” diye elindeki tülenden bozma sütyeni almak için, kan ter içinde mücadele verdi.

Şahin inatla ona karşı çıkarak, gözleri öfkeyle yanarken "Pasaklı Rüya, anlat bakalım şimdi sen rüyada o adamı mı görüyorsun?" diye dişlerini sıkarak ama sahte bir sakinlikle sordu

"Görmüyorum, ver şunu!"

"Yalancı. Annen öyle demiyor..."

"Lanet herif, bundan sana ne kimi istersem görürüm." dediğinde Şahin gözlerini kısarken, Rüya üzerine atıldı ve genç adam boş bulunarak yatağa kapaklandı. Karyola öyle bir gürültüyle gıcırdadı ki, yayları yerinden kopmamıştı ama Rüya ve Şahin'in durmasını sağlayan asıl şey, bu değildi. Az sonra kapının tekrar çalınma korkusuydu... Fakat bekledikleri olmadı.

"Sadece; boş vakitlerinde aklına geliyorsam... Uyu git-sin! Belki; rüyana girerim... He ne dersin Rüya..." dedi Şahin alayla.

"Nah girersin!" dedi Rüya. "İzin vermem bir daha. Tüm hayatımı mahvetti o rüya... Seni asla görmem..."

Rüya genç adamın üzerine yatak bulmuş kedi gibi tünerken, ağzının içinde ahlaksız lakırdılarla türkü çalıyordu. Şahin kolunu geriye çekti. Ciddi bir sesle, "O gün... Rüyada ne gördün?" diye sordu.

Neden bahsettiğini anlayan Rüya, adamın eline asıldı yine. Ulaşamayınca yüzüne nefesini vererek, "Sana ne!" diye huysuzca hırladı. Hırçındı.

"Beni gördün..."

"Olabilir..."

Genç adamın elindeki iç çamaşırını aldığı anda, utancından, hiç de olmayacak yerde kıvranıyordu. Şahin istese bırakmazdı ama konu şimdi daha ciddiydi. Kızın bileklerini kavrayarak kendine çekip, üzerinden kalkmasını engelledi. Bedenleri birleşti. Yüzleri birbirine yaklaştı. Rüya huysuzluk edip debelenince de, ne ara genç adamın altında hapis kaldı, anlayamadı. Bileklerinden, sıkıca kavranan elleri yastığa yaslandığında, durumlarının müstehcenliğinin ikisi de farkında, ikisi de nefes nefeseydi ama aldırmıyordu.

"Anlatacak mısın?" dedi adam inatla sorarak. Ellerini bileklerinden çözerek, tehdit eder gibi penyesinin eteğine uzattı. Kız garip bir biçimde inledi, onun elleri karnının üzerinde huursuz ederek sataşınca huysuzluk etti.

Şahin, yeşil ışıkları yakmış ona pırıl pırıl bakarak, "Anlatmadığın her dakika, üzerinden bir parça çıkarayım mı? Ve sen çığlık atamazsın... Ya da at, o zaman evlenmek zorunda kalırsın benimle..." diye haince üzerine gitti.

"Allah yazdıysa bozsun... Ağzımı açarsam, kuş s*çsın!" dedi kız inatla.

"Evde mi? Burada kuş ismi dışında canlı yok..."

"İğrençsin..." dedi kız. Gözleri kısılmış bir kedi gibi sinsi siydi.

Şahin parmaklarını tenine sataşarak penyesinin etek kısmını kavradığında, Rüya edepsiz hergelenin gözlerinde gördüğü tutkunun ateşiyle yanarak, nefessiz kaldı. Sanki hamamda buhar banyosu yapıyor gibi nefes almakta zorlanıyordu. Ayarba kurnaz parmaklar tenine ahlaksız daireler çizince, dehşet bir irkilmeye devamında ona *hayır* diyemeyeceğini anladı. Panikle, "Ta-tamam, dur... Anlatacağım," diye isteksizce kabullendi sonunda. O kaslı ve iğrenç bedeninin sahibine hissettiği arzuya, hemen kalbinden af diledi. İğrenç!

"Ama üzerimden çekil, öyle anlatayım."

"Böyle anlatacaksın..."

"Karşılaştığımız günü hatırlıyor musun?"

Şahin kızın kabullenmesine bakarak duraladı. Hem, o günü nasıl unutabilir ki! İri kahve gözleriyle gözlerine şaşkın şaşkın bakıp, meleksi yüze yaraşmayan bir hırçınlıkla küfretmişti. İlk defa bir kız ona küfretme gafletinde bulunmuştu ve ilk defa bir kız tek bir bakışla nefesini kesmişti.

"Hatırlıyorum."

"O gün ne dediğimi de hatırlıyor musun?"

"Evet..." dedi Şahin ve Rüya'nın sürekli bir haleden bahsettiği şaşkın, homurtulu, huysuz zamanlarını hatırladı. 'Yine mi sen? Nasıl yani ya?' demişti!

Hiçbir şeyi çabuk unutmayan hafızasına şükretti.

"İşte ben, o gece rüyamda seni gördüm!" Sonunda söylemişti. Adamın ona kaşlarını kaldırarak bakmasıyla "Ondan şaşkındım! Kâbus gibi!" diye iç gerdi. Oh, sonunda söyleyip rahatlamıştı!

"Tanışmadan mı?" dedi adam şaşkınca.

Kız onaylayarak kafasını salladı.

Bu sefer şaşırması gereken kişi Şahin'di. Ve kızın allak bulak olmuş yüzündeki ürkek gözleri eminlik sunuyordu. "Sen ciddisin!"

"Ben rüyamda seni gördüm, aklımdan bu rüyayı atamadan, aynı şekilde seninle tanıştım."

"Ondan mı bana garip garip bakıyordun?" Kız onaylayarak başını salladı. "Peki rüyanda ne gördün?"

Kız gözlerini kaçırmamak için kendiyi savaşıırken, "Olanların biraz farklı versiyonunu." diye geçiştirmeye çalıştı konuyu.

"Nasıl?" dedi adam biraz daha afallayarak. Bu kız münecim miydi? Ya da bir öngörücü...

"Rüyanda biz çarpışmış mıydık?" Kız kafasını salladı teyit ederek. "Peki, sonra ne oldu?"

Rüya usulca ve biraz sansürleyerek kâbusunu anlatırken, Şahin onun ürkekçe gözlerini kaçırdığı yerlerde müdahale ediyor, "Doğruyu söyle, ne yaptın, küfür mü ettin?" diye soruyor ve bilmiş gözlerini hazla parlatıyordu! Bu adam neden bu kadar zekiydi ki?

"Yani anlayacağın, sen rüyamda komiser, gerçekte katil olarak hayat buldun, kafamın sık sık karışması bundandı."

"Rüya... Bu anlattıkların, deli saçması!" dedi adam şaşkınca.

Tokat atsa kızın canı bu kadar yanmazdı. Karnına bir ağrı saplandı. Kırıldı. Gücendi. Her şey olabilirdi, küfürbaz, kızgın, salak, ama yalancı değildi...

"Biliyordum inanmayacağımı... Keşke anlatmasaydım."

Yüzü asıldı ve dudaklarını sinirle gerildiğinde, adamın

gözleri o şirin şeylere takıldı. İçi kaynadı birden ve kendi dudaklarını diliyle nemlendirdi. Bu sefer Rüya'nın gözleri onun sert dudaklarının ıslaklığına kaymıştı.

"Ama ben senin o şaşkın hâllerine tanık olarak, buna inanıyorum!"

Kız birden gözlerini yeşil gözlerinin koyularına odakladı. Neşeyle ve bir çocukça sevinçli çıkan sesiyle, "Gerçekten mi?" diye sordu.

Adamın küstah dudakları bu sefer gerçek bir kıvrılmayla kıylara çekildi. "Evet. Ama peki sonra ne oldu?"

"Bir şey olmadı işte, okula gittim!" Olayı geçiştirdiği için gözlerini kaçırıyordu ve adam zekâsına hakaret ettiğine kızarak ona sert sert bakıyordu. Kızın bedeni kıpırdanınca, kasıklarına saplanan sancıyla dişlerini sıktı.

"Hayır, bir şey atladın! Arabadan inmeden önde telefonunu istemedim mi?" diye sordu bedeninin tepkisini es geçerek. Kızın önüne düşmüş saçlarını geriye çektiğinde, Rüya dudağını dişledi. Şahin başparmağını dudağına götürerek, o kızarmış şeyi dişlerinin esaretinden kurtardı. "İstemişimdir!" dedi garip bir kendinden eminlikle.

"Cık..." dedi kız yanakları kızararak. Alnunda ince bir ter tabakası parlıyordu.

Şahin onun pembeleşen tatlı yanaklarına elinin tersini sürttü. "Peki, ne yaptım?"

Kız adamın elini koluyla düşürerek "Hiçbir şey," deyiverdi. Onun teması içinde çok başka şeylerin uyanmasını sağlıyordu. Ve sırtında dolaşan o el, tüm hücrelerine kadar işliyor, kanını damarlarında donduruyordu. İnsanın saç diplerinde elektrik oluşur muydu? İç gererek dudağının kıyısını dişlemeye başladı.

"Dişleme şunları!" dedi Şahin rahatsız sesiyle uyararak.

Kız başını yana çevirip, utancından iyice terleyerek, gözlerini kaçırdı.

Şahin genç kızın çenesini kavrayarak, kendine çevirdi. "Ne yaptım peki?"

Rüya çenesindeki eli silkeledi. "Dedim ya... Bırakıp git-
tin."

Şahin parmaklarının şiddetini arttırıp bırakmayı reddetti çenesini. "Bu kadar olmadığını ben bile hissediyorum... Ne yaptım?"

Kız bu inattan rahatsız olarak, "Uff, ısrar etme işte, git-
tin..." diye azarladı onu cansız bir hırçınlıkla.

Şeytani bir ısıltı geçtiği erkeğin gözlerinden. Haz dolu bir aydınlanma oldu yüzünde. "Yani, bir şey yaptım?" Başını aşağıya eğerek "Söyleyecek misin?" diye belirtti nefesiyle tenine sataşarak. İkisi de yine garip bir hazırlığın arifesine geçmişti.

"Hayır," diye isyan etti kız. Başını yana çevirip, kaçırdı gözlerini ve yastığa iyice gömdü başını.

Hain bir plana kızı kurban etmek için hiç tereddüt etmeyen Şahin, dudaklarını çenesine değdirdi. "Bunu mu yaptım?"

Rüya gırtlığını yırtan bir inlemeye engel olamayarak "İh-ih..." dediğinde, göğüsleri hızla kalkıp inmeye başlamıştı.

Şahin dudaklarını hemen dudağının kenarına dokundurdu. "Peki bunu?"

"Lanet olsun, kes şu oyunu..." Gözlerini sıkıca kapayıp, dişlerini sıkarak gerçeği itiraf etti. "Ne yaptığını biliyorsun işte."

"Bilmiyorum!" dedi Şahin gözleri parlayarak. İçi kıpır kıpır olmuştu. "Nereden bileyim, rüyana mı girdim ki!" dedi alayla burnunu burnuna sürtüp, nefesini keserek.

Rüya birden yastıktaki başını adama çevirip, sertleşmiş bakışlarıyla, "Seni adi p*ç! O zaman da izinsiz yapmıştın zaten." dediğinde Şahin dudaklarını dudaklarına tüy misali dokundurdu. "Seni ilk öpen kişi her anlamda benim Rüya... Hayallerin de ya da gerçekte. Sadece benim. Sana dokunan ve bundan sonra dokunacak olan tek kişi de yalnız ben olacağım..."

Rüya sersemlemiş hâlde genç adama bakıyordu. "Bunun son olacağını bil o zaman. İlk bulduğum anda, son olmayacağını bileceksin..." Gözleri ciddi bir başkaldırıyla, inat inat parlıyordu.

Şahin dişlerini gıcırdatırken, yüzünü gölgeleyerek çatılan

kaşları kıpırdandı ve genç kızın dudaklarını canını yakasıya sömürdü. "Bunu yapmayacaksın!" Buyurganlığı katiydi.

Ukalaya bak, ona neydi! Babası mıydı, ağabeyi ya da sevgilisi, neydi? Birden içine dolan hınçla, intikam tutkusuyla canını yakmak istedi. Kendi canının yanacağından habersiz...

"Bana karışamazsın! İlk fırsatta Mustafa'yı öperek bu saçma fikirlerini hem kendi aklımdan, hem senin aklından sileceğime emin olabilirsin. Hep olmasını düşündüğüm gibi, onunla olacağım... Tüm benliğimle, isteyerek... Senin gibi zorla değil..." İşte bıçağı soğukkanlı bir sadistlikle adamın tam yüreğinin ortasına defalarca batırıp, tüm iyi niyetini katletmişti.

"O adamı öpersen... Ya da daha ileri gidersen..." dedi dişlerini sıkarak Şahin... Yüzü daha önce görmediği bir vahşinin serkeş hâline bürünmüştü.

"Ne yaparsın, boynumu mu kırarsın?"

"Hayır..." dedi hiç beklemeden, dişlerini gıcırdattı. "Onu gebertirim."

Ve genç kızı bir boşluğun içine sürükleyerek üzerinden kalkıp balkona yöneldi. İçerideki haşın gerginlik, vahşi pençeleriyle ruhlarını tırmalıyordu. Her yanları salt bir huzursuzlukla kundaklanarak, içlerindeki karmaşanın katlanarak çoğalmasını sağlıyordu. Rüya ona soru sormaya yeltendiğinde, Şahin buna fırsat vermeden, azgın bir yel gibi eserek balkona çıktı. Elleri yanında yumruk olmuş, gözlerini sımsıkı kapatarak başını geriye atmıştı. Lanet olsun! Neler yapıyor, neler söylüyor ya da neler hissetmesini sağlıyordu? Onun şimdi tek derdi, şerefsiz Haluk yurda dönene kadar saklanmak ve geldiği ilk anda gırtlığına çökerek, o bilgileri elinden almaktı. Hayatı bir o salağın dilinin ucuna bağlı kalmışken, katillikle damgalanıp, hayalleri yıkılmışken, o ufacık bir kızın peşinde her şeyi unutarak, saçma sapan işlere imza atıyordu.

Bu onun amacı, yaptığı baskı kişiliğine tersti. *Sakin ol Şahin, haftaya kadar o şerefsiz gelmek zorunda... Davası görülmeden, burada olmalı... Sen iyi olacaksın, kendini aklayıp, bu olanlar hiç olmamış gibi hayatına geri döneceksin... İşinin başına geçecek, geçmiş silecek, Serçeyi ise hatırlanması zor bir anı gibi yok edeceksin...*

Senden öncesi öyle uzakta kaldı ki...
Dönmeye üşeniyorum...

21. BÖLÜM

Ah nefes almak nasıl bir şey?

Şahin o gece odaya dönmedi ve önlerindeki iki günde Rüya'yı karşıdaki dairenin çatı katından izleyerek uzak durmaya çalıştı. Etrafta olağan bir durum yoktu. Onca zaman sonra sadece, dışarıda lüks bir aracın durduğunu gördü. Öylece otoparkta durarak, şüphesine nail olmuştu. Yanlış bir hareketi yoktu ama bu durum işkillenmesine yemişti. O salak Serçe'nin yanına dönmek istemiyordu. Kız bir kere bakınca içi eriyor, tenleri birleşince tüm düşünceleri onu terk ediyor ve kokusu, o sarhoş eden kokusu aklını başından alıyordu. O yüzden yaklaşmaması iyiydi... Ama bu araba otoparkta durdukça, Şahin kıza bir şey olacak diye kafayı yiyordu. Hızla saklandığı çatı katının tozlu derinliklerinden ayrılıp otoparka indi ama geldiğinde araç yerinde yoktu. Bakışlarını Rüya'nın dairesinin balkonuna çevirdi. Saat epey geç olduğu için dairenin tüm lambaları kapalıydı. Kolundaki saate baktı. Sabah olmak üzeriydi. İçine kurt düşmüştü bir kere, onu sağlıklı görmeden duramayacaktı.

Uzun bir düşünce havuzuna dalıp, duygularının ağırlığıyla kızgın kulaçlar atıp, dibe batıp çıkarak savaş verdikten sonra, saat biraz ilerlemişti. Şahin sisli geceyi geride bırakıp balkona tırmanırken, içinden kendine küfrediyordu. Kapıyı zorlanmadan açarak içeriye girdiğinde, Rüya mışıl mışıl uyuyordu. Ya da profesyonel tiyatroculara taş çıkaracak bir ciddiyetle, geldiğini anlamış olarak numarasını, şahane bir ustalıkla oynuyordu. Bir süre kızı özlemle izledi. Ne zaman bu kadar

özlemişti? Oysa babasının sabahları erkenden evden ayrılmasını, Türkan Hanımın kahvaltıya damlayıp, öğlen annesi ve Türkan ablasıyla birlikte market pazar gezdiğini biliyor, hatta tualete girse haberi olacak kadar evini artık çok iyi tanıyordu, ama kız bir an olsun ne aklından, ne hayalinden çıkmıyordu. Bugün kendini rahat hissediyor olmalıydı. Üzerine askılı bir atlet, altına uzun penye pijamasını giymişti. Pikesini ayaklarına tepikleyerek dolamış, kollarını yastığına sarmıştı. Ne güzel, ne tatlıydı. Şahin hiç düşünmeksizin üzerini soyunmak... Çınlıplak yanına yatarken onun kadifemsi tenini keşfederek masumluğunda yok olmak istedi.

Şahin aklından müstehcen düşünceleri kovarken, yine günlerdir iyi uyumadığını, onu dikizlediği için gözünü bile bir an kırpmadığını anımsadı. Sıkıntıyla yatağın kıyısına oturup, bıkkınca elleriyle yüzünü kapattı.

"Seninle ne yapacağım ben Serçe, neden her şeyi altüst ediyorsun? Senden öncesi öyle uzak kaldı ki şimdi, dönmeye üşeniyorum..." diye şikâyet ederek dertli dertli homurdandı.

Lanet olsun uykusuz ve yorgundu -ki beden yorgunluğundan çok ruh yorgunluğu baskın çıkıyordu... Usulca, kızı tedirgin etmeden yanına uzandığında, ağrıyan başı ve uykusuzluktan ateş gibi yanan gözleri yastığa düştüğü an kapanmaya başlamıştı.

Rüya hiç kıpırdamadan taş gibi durarak, gözlerini sımsıkı kapamış ve neredeyse nefes bile almadan, onun savruk soluklarının ritminin düzene girmesini beklemişti.

"Asıl ben seninle ne yapacağım zorba, neden aklımı karıştırıyorsun?" diye şikâyet etti, tıpkı adam gibi.

Anlamıyor muydu kaç gündür peşlerinde dolaştıklarını... Ve sürekli onu izlediğini... Ne sanıyordu, Rüya salak mıydı? Hele bu kadar korkarken, her an polisin ya da yabancıların kapısını çalacağından deli gibi kaçınırken, gözlerini etrafta iki kere daha fazla dolaştırırken, onu nasıl fark etmezdi. Yoğun ter kokusu odasını kuşatırken, nefesleri sıklaştı. Özlemiş miydi bu kokuyu, sıcaklığı, güven veren bedenini?

Genzi dolarken, burnunun direği sızladı. Usulca yatakta sırt üzeri yatarak, bir süre dalgınca tavanı izledi. Sonra ne ara döndüğünü anlayamadığı bir zamanda, kendini genç adama dönmüş ve merakla yüzünü izlerken bulmuştu. Sanki gündüz her şey rüyaymış gibi, uyandığında bunlar geride kalacakmış ve her anını hafızasına kazımak istermiş gibiydi zihni... Yakışıklı yüzü yorgunluktan çökmüştü. Gözlerinin altında hafif torbacıklar belirmişti. Ve yanaklarında kirli sakalları belirmişti. Rüya'nın elleri karıncalandı tenine dokunma arzusuyla. Cesaret edip dokunamadı.

Rüyasında işittiği ses, hâlâ yüreğini çarpmaya ve içini zalimce deşmeye devam ediyordu. Serinkanlı Rüya nereye gitmişti? Kimseye pabuç bırakmayan, asi, hırçın, dediğim dedik Rüya... Âşık, neşeli, başkasına ait olan kalbini kimseye açmayan Rüya..? Yaban ellerin, yasak tenlerin, vurgun yemiş duyguların otağı olan bir yüreğe mi meyillenmişti..?

Ona dokunduğunda hissettiği o garip ısı, nefesi yüzüne vurduğunda tenini saran telaşlı karıncalanma, kokusunu koklayınca içini yakan his, çapkın yeşili gözlerinde gördüğü haylaz ışıkların manası neydi? Azgın kurtlar gibi kızdığında bedenini titreten öfkesi, üzüldüğünü her ne kadar o sert maskesinin arkasına saklasa da, ruhuna dokunmuş gibi, tenini açık kitabı okumuş gibi hüznünü gördüğünde, kederlerini gözlerinin ele vermediğini sanıp gücenip küs küs baktığını nasıl hissederdi? Ve bu koca devin dokunmadan, tek bir iltifat etmeden, hoyrat, kaba, hatta aşağılayıcı hâllerinde bile yüreğine verdiği yorgun tepkilerin anlamı neydi?

Sonra neden Mustafa'yı bu kadar dert ediyordu ki bu adam kendine? Öpmeyecek, dokunmayacak, yaklaşmayacak diye resmen buyurmuştu. Rest çekmişti kaç kere...

Peki neden? Ve kaç gündür Mustafa'yı neden reddediyordu Rüya, tüm görüşme yollarını neden tıkıyor, her seferinde bir bahaneyle neden kaçırıyordu? Elini ağrıyan şakaklarında dolaştırdı. Bu şekilde sabaha kadar milyonlarca şeyi düşündü. Artık günün keskin ışıkları odayı döverken, Rüya'nın beyni

derdinden uğulduyordu. Ve tüm gece soru işaretleriyle, çözümsüz sorgularla düşünülmüş bir karardan sonra, artık verdiği karar Mustafa'ya yaklaşırsa, kesin kendisini ele vermesinden korkması olmuştu.

Tabii öyle düşünüyordu! Eğer Mustafa'yla yakınlaşırsa, duygusal bir takım münasebetlere girerse, çakıl taşı gibi döküleceğini düşünmek muhtemeldi... İyi ama... Neden bunun böyle olmaması için içinden neredeyse Allah'a yakarıyordu! İyice saçmalamıştı.

Daha fazla bu işkenceye dayanamayarak yataktan kalkıp, önce mutfığa giderek camları açtı. Gözlerini kapadı ve havalandıran tüllerin arasından süzülen taze sabah melteminin tenini okşayarak ürpertmesini hissetti. Onca stresten sonra, bu hafif soğukluğu hissetmek, muhteşemdi.

Duvarda tıkırdayan çilekli saate baktı. Sekize geliyordu. Babası birazdan kalkıp sigara içerdi. Annesi de çayı koyardı. Onlar kalkmadan Şahin'i odasından postalaması gerekiyordu. Biraz da olsa dinlendiğini bilmesi ise, garipti ama içini rahatlatıyordu.

Önce banyoya gidip elini yüzünü yıkayıp, sonra ayık kafayla o deli bozukla çatışmayı düşündü. Kaç gündür neredeydi, üstelik her seferinde böyle hırsız gibi odasına giremezdi. Peki Rüya, kapıyı kilitlenmediğini, onun geleceğini bildiği için kapıyı açık bırakıp yollarını beklediğini nasıl açıklayacaktı? Bu adam, *kapı neden kilitli değildi* diye hesap sorduğunda, ne yalan söyleyecekti? Banyoya dalgınca girdiğinde, kafası leylaydı ve duyduğu sesle irkildiğinde, artık utancından geberebilirdi!

"Rüya, sen iyice gemiyi aızıya aldın!"

Elleri musluğun üzerinde donup kalırken, yüzünden damla damla sular beyaz lavaboya akıyordu. Kalbi hızlanmıştı. Lanet olsun... Beli bükülmüş hâlde lavabonun aynasına bakmaya cesaret edemiyordu. Ya öküzü herif utanmadan onu dikizlerken, klozete oturmuş tuvaletini yapsaydı! Allah korusun... Ve lanet kaçık ne arıyordu banyoda? Hem de annesi babası evdeyken, ne cesaret!

Derin bir nefes alarak göreceklerinden ve duyacaklarından korkarak bocalıyordu. Sanki ense kökünde böcekler gezyormuş gibi huylanma olurken, tüm hücreleri yerinden oynatarak, hafifçe arkasını döndü. Ve yutkunurken gözlerini irice açmayı beceren bir tutumla, "Şahin?" dediğinde, cırlayarak boş bulunduğunu çok geç anlamıştı.

Ve o sırada olmaması gereken şey başına gelerek, kapının tıkırdaması içeride duyulmuştu. Kız bakışlarını panikle kapıya çevirdiği sırada, su sesi kesildi. Lanet suyu da mı duymamıştı? Kafası dalgındı, normal...

"Rüya..." diyen annesinin sesiyle kapı usulca açıldığında, korkuyla mantığını devre dışı bırakan Rüya, şok içinde hiç tereddütsüz perdeleri açarak duşa girip, derince bir nefes aldı. Korkudan üç buçuk atan yüreğine eş gözleri hâlâ perdenin kısığından kapıya kaymıştı. Derin derin solurken, elini göğsünün üzerinde tutuyordu.

Kirpiklerini, dudaklarındaki dua eşliğinde havalandırdığında, ona şaşkınca bakan başı sabunlu, kirpiklerinden su damlayan adamla karşılaştı. Bakışlar, saçlarına dalmış köpük köpük kafasındaki ellerinden yüzüne, irice açılmış kalkık kaşlarının altına sığınan yeşil gözlerine ve her an küfredecekmış gibi ayrık duran edepsiz dudaklarına kaydı. Sonra arsızlığını ve müstehcen bir olaya gebe olan gözlerini anlamayan bakışları, daha aşağılara indi. Köpüklerle bezeli bedeninde, birkaç ufak tefek yara izi bulunan baklavalı karnına ve kas boğumlarıyla üçgenimsi bir yol izleyen kasıklarına...

Ve an itibariyle çılgılığı bastı. Tabii adam hızlı davranıp köpüklü ellerini ağzına kapayarak, onu susturup, sırtını fayanslara yaslamasaydı, yoksa sonları kara toprak olacaktı.

"Rüya," dedi yine annesi kapıyı zorlayarak.

Şahin başını aşağıya azarlayan bir ifadeyle indirerek "Ağzını kapa salak, ilk defa çıplak erkek görmüyorsun herhâlde" dedi kızgınca.

Kız dudaklarından kayan elle fısıltı gibi, "Sen çıplaksın?" diye ağzı değil sadece, bedenindeki kanı kuruyarak kalakaldı.

İlk defa görmüyordu ama! Yani babasından sonra! Anatomi dersinden sonra... Mustafa'yla gittiği havuz partilerinden sonra... O da en fazla şortlu gezerdi ve bu adam babası değildi, Mustafa değildi! Lanet olsun!

"Rüya, kendine gel" dedi adam ve kız kaçamak bir bakışla arsızca adamın yağız bedenine baktı.

Ah nefes almak nasıl bir şeydi?

Birisi kulağına ölüm fermanını fısıldıyordu! Ağzının içine çölu hangi salak mimar inşa etmişti? Yanaklarını geçti, bedeni fokurduyordu utancından. Acaba kulaklarından duman çıkıyor muydu? Şahin çıplaktı...! Annesi kapının ağzında adını söyleniyordu. Rüya ise, o yağız bedeninden süzülen tomur tomur suları, sonra kaslı karnında titreşen parmakları ve... Lanet olsun! Neleri düşünüyordu!

Önce gözleri irildi, sonra gözlerinin üzerine elini kapadığında tekrar, o şey neden öyle hazır duruyordu ki? Hem o kadar büyük olması imkânsızdı? Yani ne kadar olabileceği hakkında bir bilgisi yoktu ama arkadaşı erkeklerin anatomisini çözmüş birisi olarak, doktorasını bunun üzerine yapmıştı ve çapkın Hilal'in dediğine göre, bu ereksiyon fazlaydı. Çok büyüktü, iriydi ve sert duruyordu. Neler düşünüyor, nelere kafa yoruyordu? Beyni aşırı reaksiyona uğramış, kofralarını yakıyor, ölmüş düşünceleri balatalarını sıyrıyordu.

Şahin kızın bir an bayılacağını düşündü. Buna mahal vermemek için onu kendine çekip bedenlerini yaslayarak "Bakmazsan görmesin!" dediğinde kulağının dibinde, boş bulunan kız homurdanarak "Onu mu?" diye şaşkınca söylendi. "Görmemek mümkün mü?"

Adam erkeklik egosu şişerek gururlanırken "O kadar değil," diye kibirlendi.

Ukala öküz...

Bedenini onun ıslaklığıyla nemlendiğini bile idrak edemedi kız. Ah yanıyordu nasıl etsin, birazdan utançtan pişmiş pilice dönecekti! *Ne demişti? Büyük mü? Dilin kopsun Rüya!*

Masum tepkileriyle haz alan Şahin'in göğsü garip bir titre-

meyle inip kalkerken, kız buna öfkelenildi ve adamı üzerinden ittirip dangalaklar gibi duşa kabinden çıkmak isteyince, bir tıkırtı duyuldu ve aklını derhâl başına aldı. Kapı mı açılmıştı. *Oha! Çüş! Yuh!*

Kızın nefes almasına fırsat verilmeden, "Rüya, kirlin var mı kızım? Bir saattir kapıyı vuruyorum niye ses vermiyorsun?" diyen kadının sesi banyonun fayanslarına çarpıp kınarak, genç kızın yüreğine ok gibi battı.

"Anne?" cırladı panikle.

"Çamaşır diyorum kızım?" dedi kadın inatla.

Şahin genç kızın omuzlarından kavrayınca, Rüya irkilerek ellerini bıraktı. Adamın kollarına parmaklarını kısıkaç gibi dolamış ve tırnaklarını etine geçirmişti. Bakışları adamın yüzüne özür diler gibi kayarken, yaptığı hatayı iri bir nefesle telafi etmek ister gibi kocaman bir hava balonu yuttu ve nefessizlikten gebermeden önce onun yönlendirmesiyle adama sırtını döndü. Dönme titreyen bu hain bacaklar onu taşımazdı. Şahin'in ılık nefesi kulağına vurduğunda, bacakları titremeyi kesti ve uyuşarak felç olmuş gibi kendini genç adamın bedene saldı. Çünkü yerleri dar ve annesi banyodaydı! Ya herru, ya merru! Ve iki ucu da b*klu değnekti!

"Rüya konuş, annen bekliyor? Yoksa perdeyi açacak!" Rüya'dan korkuyla yutkunmak dışında ses gelmedi. "Rüya..." dedi kulağının arkasında dişlerinin arsından tıslayan sert fısıltısıyla. Kafasındaki taşıdığı beyni, sanırım sularla birlikte eriyerek akıp lağıma akmıştı.

"Rüya... Duymuyor musun? Kirlin var mı?"

Şahin'in haşın parmakları vahşi bir sertlikle omuzlarını pestil ederken "Konuş lanet olası, yoksa bir daha konuşamayacaksın." diye tehdidini tekrarladı.

"Rüya, kızım iyi misin?" diye yaklaşan sesle, kız gerçeği kavrayıp derhâl banyo perdesinden başını çıkararak, apansız kafasını çıkarınca hemen dibinde duran annesi korkuyla irkil-di. Rüya şaşkın kadına bakarak "Çişte bile rahat yok." dedi.

"Çiş?" dedi Mahber Hanım şaşkınca. "Duşta mı?"

Rüya dili tutulmuş damağını ıslatıp, sesini ayarlamaya çalışarak, "Ne çiş anne, duşta dedim... Sen iyice sağır oldun." diye cırladığında, Mahber Hanım tam perdeyi açmak için kollarını kaldırmıştı.

Allah korusun!

"Kızım neden konuşmuyorsun, banyoda uyuduğunu sanmıştım."

"Uyumadım, şarkı söylüyordum, duymadım." dedi kız zeki bir manevrayla.

Yaşlı kadın bakışlarını çamaşır makinesine çevirip, "Kirlin var mı diye sordum kuzum..." diye tekrarladı sorusunu.

"Yo-yok anne..." diye kekeleyerek yanıtladı kız.

"Tamam, sen yap banyonun, ben çamaşırları seçeyim, birazdan bakarım odana. Kesin vardır dolabında."

Kız önce itiraz etmek için ağzını açtı, *anne sakın odamdan uzakdur* diyecekti ama o anda aklına gelen düşünceyle, "Aaa... Anne, var dolapta bir sürü. Tam da senin istediğin gibi kirli hem de! Dün üç, beş, dokuz tane tepıştirmiştim çekmeceye..." diye saçmaladı.

Lanet olsun dolabı da düzelteceği tutmuştu. Hem de Şahin kurcalar diye, onu temiz, titiz bir kız olarak bilsin diye...

Pasaklı Rüya, sana ne, nasılsan seni öyle kabul etsin.

Yaşlı kadın ne düşündüyse "Tamam, birazdan bakarım zaten bunlar bir makine kadarlar" dediğinde Rüya panikle, "Ya anne, çık banyo yapıyorum, çamaşırın zamanı mı ben buradayken?" diye cırladı. Şıltak⁴⁰ iyi bir şeydi! Hele anneleri kandırmak için...

Mahber Hanım kaşlarını çatı. Elini önünde yelpaze gibi sallayarak "Aman, senin fındıkları hiç görmedin sanki... Bir de benden utanıyor" dediğinde Rüya kıpkırmızı bir suratla yerinde tepinme arzusunu savuşturarak, "Ne münasebet anne!" diye inledi. En son annesi ortaokulda banyoya daldı-

40) "Şıltak" nazlanmak, haksızken haklıymış gibi dövünmek demek.

ğında görmüştü o fındıkları ve artık onlar daha büyük birer şeye benziyordu! Portakal...

Yaşlı kadın muzırlığı ele alarak sırf kılığına sataşmak için, "Kızım, dön sırtını süreyim işte..." diye hayıflandı.

Rüya gözleri irilerek, "Ya anne, git bu yaştan sonra sapık mı oldun başıma?" diye düşüncesizce konuştu.

"Eşek sıpası!" diyen Mahber Hanım iç gererek çamaşır makinesinin yanına yönelirken, Rüya başını perdenin arasından dışarı soktu. "Anne, sakın perdeyi açma, yeminle okul bitene kadar yanınıza gelmem. Babamı da sana karşı doldururum... Sonra o sakladığın geceliği Türkan ablaya anlatırım... O dantel geceliği..." diye ciddi bir tehdit savurdu.

Utancından kıpkırmızı olan kadın, "Aman, senin pembe kıcını görmeye çok meraklıyım. Unutma, bir zamanlar onu bezliyordum ufaklık ve o memelerin bir tek sende olduğunu düşünme, aynısından bende de var. Hem de iki katı..." diye homurdandı.

Rüya utancından morarırken, arkasındaki adamın tüm sırlarını öğrendiğine mi yansın, yoksa kıs kıs güldüğünü hissettğine mi anlayamadı. Allah'ım, memelerinden sonra kıcına kadar inmişti konu, yakında ilk regli de konuya dâhil olurdu tamam.

Rezillik diz boyu!

Şu ana kadar rezil oldukları, şu ankinin sonunda hiç kalıyordu. Hatta zerre, atom kadar hiç... Annesi daha fazla koca ağzını açıp, banyodan homurdanarak kapıyı çekerek çıktı.

Şahin parmaklarını dudaklarına koymuş kıkırdarken, kafasını perdeden içeri çeken Rüya utancından ölerек ona bakmamak için gözlerini sıkıca kapamıştı.

Adam kızı birden kendine çekti. Duvara yaslayıp sert sert bakarak, başını yaklaştırdı. Rüya kaçmaya çalışınca, Şahin ellerini omzunun üzerine kapadı ama kızın omuz başları ufak, adamın eli büyük olunca, kız rahatsızca homurdanarak adamı ittirdi.

"Çek ellerini şeyimin üstünden," diye saçma sapan bir laf türetti.

"Neyinin üzerinden?" dedi adam dişlerini gıcırdatarak.

Bocalayan kız utanarak aradan kaymak isteyince, Şahin daha yakıcı bir şey yaparak, çıplak bedenini üzerine yaslayıp onu sıkıştırdı. Kız suyla değil ama terle banyo yaparken ürkek bakışlarını adama çevirdi.

"Ellerini koyduğun yerde sorun var?"

"Bence ellerim gayet rahat..."

"Ben rahat değilim kahrolası... Çakma kralın, kofti tahtına oturduğu kadar eğreti duruyor. Bana sarılma."

Şahin tek kaşını kaldırdı. "Sarılmak?"

"Evet, şu anda yaptığın gibi..."

"Şu anda sana sarılmıyorum," dedi genç adam sırf kılığına kulağının dibine haince sokulup, kızın hayat bağlarını koparıp, nefesiyle katlederek. "Yapışıyorum, arada fark var..."

"Ya-yapışma o zaman, arkama geç!" dedi adam müstehcen bir tepkiyle tek kaşını kaldırıncı. "İğrençsin... Sadece... Lanet olsun annem perdeyi açarsa kalp krizi geçirmesin... Gırıp çıkıyor durmadan bak..." Rüya kapa o kocaman ağzını der gibi baktı iyice hazır asker edilen adam. Kız ne dediğini idrak ettiğinde çok geçti. Ne dese müstehcen bir tecrübeye tabii tutuluyordu.

"Geçirmez korkma..." dedi arsız adam çenesini gerip dişlerini sıkarak.

"Seni böyle gören herkes geçirir... Özellikle annem..." Ah ne sıcak olmuştu burası...

"Mahber tornavida nerede, bulamadım!" dedi içeriden gelen boğuk ses.

"Babam."

"Bu da annen, tanış." dedi adam kızın kulağına.

Banyonun kapısına gelen kadın, "Oraya bıraktım, köşedeki sehpanın üzerine?" dedi bağırarak. Eli hâlâ kapının kolundaydı belli ki, kol gıcırdayarak her an yeniden açılacağını gösteriyordu.

Rüya gözleri dehşetle açtı. Hah, birazdan mahşerin Dört Atlısı da gelirse, hiç şaşırılmazdı!

Duyacağı cevabı bile bile, "Anne, babam nerede?" diye sordu bir umut.

"Holde kızım, senin bozuk ketilı tamir ediyor." derken ses birden yaklaştı. Kapı ne zaman açılmıştı be? Perde açılacak diye yüreği kaburgalarını delmeye başladı. Dualarla hatim ederken, annesi az biraz onun mahremiyetine müsaade ederek perdeye sokuldu ama açmadan, "Sanırım yeni bir ketil almalıyız kızım!" diyerek kapıya yanaştı. Rüya kalp atışlarını sayarken, "Çabuk al düşün, az sonra kahvaltı hazır olur babanı bekletme" diye de çıktı.

Rüya omuzlarını düşürüp, derin bir nefes alırken, arkasını dönüp alt kısmından azami bir sakınmayla Şahin'e baktı. Annesi dibinde, babası holde karargâh kurmuş ve rüya cillop gibi adamla duşa kapanmıştı!

Allah'ım sana geliyorum, hem de VIP uçuşuyla.

Bakışları adamın eğlenceli yeşil gözleriyle kesişti. Şu hâlde bile onunla resmen dalga geçiyordu.

"Lanet olsun, ne arıyorsun burada?"

"Halay çekiyorum Rüya, sen de çiftetelli oynamaya geldin sanırım." dedi Şahin az önceki alayı üstünden kalkarak. Dişlerini mi sıkıyordu? İyi de neden? Kız onun öfkelenmesine daha çok kızdı.

Buna hakkı yoktu. "Benimle dalga geçme!" diye çıktı hırçınca.

"Ah, öyle yapıyorum sanırım," dedi adam elini sabunu sönmüş saçlarının arasından geçirirken. Kızın bakışları koluna kaydı. Yani ufacık bir hamlesiyle boynunu kıracak kadar kalın duran şey, ağaç gövdesi değilse koldu! Kulağının dibinde duyduğu huysuz serzenişlerle bakışları adamın gözlerine kenetlendi.

Ne diyordu bu adam?

"Lanet olsun şu hâlde bak ya... Kaçarken bile bu kadar kıçım tutuşmamıştı."

Kendi kendine öfkeyle homurdanan Şahin, bir adım geriye çekildi. Onun bu düşüncesiz hamlesiyle gözleri irice açılan kız, ellerini gözlerine kapattı.

"Ne olacak şimdi, babam dışarıda ve..."

"Rüya, beyazların bunlar mı kızım?"

"Hay beyazları..."

"Bulamadım." dediğinde annesi yine banyoya dalarak, Rüya daha fazla dayanamayarak cırladı. "Anne, lanet olsun ne girip çıkıyorsun han kapısı bellediğin mahremiyetime. İyi-ce kerhaneye çevirdin banyo özgürlüğümü..."

Annesi kızarak ve homurdanarak banyodan çıkarken, o sırada su açılınca, kızın üzerinde yağmaya başladı. Rüya sudan bunalmış hâlde adamın elindeki duş başlığını kapıp, "Ne yapıyorsun?" diye fısıldadı.

"Banyo yapıyorum."

Kız saçlarındaki suyun yüzüne süzülmesiyle tükürükler saçarak adamın eline vurdu. "Bunu neden yapıyorum peki?"

"İçeriye kuru girerek ne yapmayı bekliyorsun, banyo yapıyordum gibi demeyi mi?"

Ve Rüya hiddetle adamı ittirerek bir hışım duşakabinden çıktı. Islak üzerinden sular damlıyordu. Asıl şimdi annesine, *anne üstümle mi yıkandım* diyecekti? Geceliği ıslanmıştı. Lanet adam onunla hem alay ediyor, hem de cidden zekâsını zorlayan akıllar veriyordu. Kapının arkasındaki bornozu ıpsıslak olmuş geceliğinin üzerine geçirirken, "Sakın yerinden kıpırdama, ben dışarıyı halledeyim, çıkarsın." dedi ve sular süzülensaçlarını bornozun içinden çıkarıp, sırtına salarak derin bir nefes aldı.

"Gazamız mübarek olsun!"

*“Tıpkı řu atasözündeki gibi!
Dal kalkar kartal sarkar...
Çok seversin g*tü kalkar...”*

22. BÖLÜM

Sorunun;

*kendi egosuyla alakalı olduğunu anlamayan öküzlere,
her oto b*ka konarlar...*

Düşüncelerini kaybetmiş olmalıydı... Ya da, artık olmadığına kanaat ettiği aklı bir vazonun yere düşüp parçalanması ve tuzla buz olması gibi, beyin fonksiyonlarını harap etmişti. Son zamanlarda duyguları, iyice dengesize bağlamış, kendi çalıp oynayan ağustos böceğine dönmüştü.

Bunun olduğuna ise, kendi dahil kimse inanamazdı!

Rüya, o anda en mantıklı olan şeyi yaptığını sanarak, elindeki telefonla kahvaltı masasına yaklaşır -Allah günahlarını affetsin, anneye, babaya yalan söylediği için taş olmaktan muhafaza etsin- en afilisinden bir yaygara koparmak şartıyla, gözlerini irice açmıştı. Yok korkmayın, Şahin yüzünü iyice gemiyi azıya alıp, kahvaltı sofrasına bir sultan kibriyle kurulmamıştı! Sadece palavra bir feryatla, "Ne?" diye cırlamanın akabinde "Eve hırsız girmiş ve giderken suları mı açmış? Ne, bir de babamın tavlasını mı çalmış... Ah Cömert amca ne diyorsun! Vah, vah! Tüh tüh! Cık cık! Annemim laptopunu mu götürmüş. Hem de uydu vericiyi de..." dediğinde, babasında ve annesinde film kopmuştu.

Bir de o telefonun öbür ucunda kontör yükleme hattı olduğunu bilseler... Çiğ çiğ yerlerdi onu. Kulağının dibindeki kadında ha bire, *bire bas, ikiye bas* deyip duruyordu. Basmıyordu arkadaş bir sussaydı, zati züğürttü...

Babası önünde bitti, Rüya'ya seneler, onlara saniyeler ge-

lecek anda konuşmaya başladı. Babası ürkütücü bir dehşetle telefona atıldığında, kız dehşetle kapıya kaçarak, hararetle konuşmasına devam etmeye başladı. Babası kükreyerek "Ver şu lanet telefonu!" dediğinde, bacaklarının arasına sıcak koku suyun sızmasına şaşırılmıştı. Burada birisi kemece mi çalıyordu, yoksa yalan söylediği anlaşılmasından korkan Rüya'nın bacakları, horon mu tepiyordu!

Evet o anda masadan fırlayan iki yaşlı, panikle ne yapacaklarını düşünürken, Rüya telefonu kapatıp, yalan değil gerçek bir dehşetle onlara... Olanları anlatmıştı. Babası telefona atılınca, gözlerini kapadı. Onların şarjlarını sökmekle ne kadar akıllılık etmişti.

"Türkan'a gidelim hanım, telefonun şeysi bitmiş..."

"Türkan ablam dışarıda baba... Telefonu borcundan dolayı kapalı..." *Allah'ım ne olur cehennemini diplerine beni salma.*

"O zaman seninkini ver kızım, Fahri'yi arayım eve bak-sın." dedi yaşlı adam panikle. Durduğu yerde duramıyordu.

"Benim kontörüm yok baba, ancak terminale kadar yeter... Bana kuruş hesabı yaptırmısaydınız, kontör olmak için sizden para istemek zorunda kalmazdım..."

Evet, bu çene yarışından bezen babası sonunda vazgeçmişti onunla dil yarıştırmaktan. Çatık kaşlarına uyan öfkesiyle, ikinci hamlesini yaptı. Rüya kalbi patlamadan önce terminali arayıp, uçak bileti ayırtırken babasına üzgünce bakarak tekme yemiş bir kedi gibi dudağını sallandırdı.

"Baba, sadece iki koltuk varmış, siz gidin ben arkadan gelirim. Kendimi feda ederim ben... Beni merak etmeyin," diye Küçük Emrah'a bağlarken, palavranın en büyüğünü sıkımsı. Acıklı gözlerini sulandırarak -ki burada cidden sulanmıştı, g' korkusuna yalanlardan salıncak yapmış, bulutlarda salınıyordu.

Allah belanı versin Şahin! Seni geberettiğimde, kendimi Ankara'nın denizlerine atacağım! İzmir'in çöllerine vurup, safari yapacağım! Rüya kızım sende de ne coğrafya var be... Bu hoca hep senin hakkını yiyor zaten!

Bakışlarını kısıp, kirpiklerini titreterek "Bana haber verin

babam" dediğinde yaşlı adam çoktan karısına direktif vermeye başlamıştı bile.

İşte o vakit derin bir telaşe düşen annesi ve babası mal kaygısıyla ayakları yanmış, keçi gibi inatla ısrar etse de, mantık denen şey ağır basarak, "Dikkat et kendine e-mi kızım... En güzele emanetsin, bir de Türkan ablana. Sonra az da olsa Mustafa'ya! Gelince diğer konuyu konuşuruz" duaları eşliğinden evden şutlanmıştı.

Eh burada elini kalbinin üzerine koyarak, kapıya boş boş bakan kız tabii rahatlamış Rüya olamazdı, keza yatak odasında oturan öküz Şahin, onun rahatlamasını engelliyordu. Başında anne ve babasından daha büyük bir bela, hem de püskülüsü vardı.

Allah'ım, kaçak bir katille günlerini tüketiyordu. Ve arsızca öpüşüp koklaşıp, keyif çatıyordu! Rüya'nun pişmanlığında kocaman bir gedik açılarak, vicdanı yerinden oynarken, içi rahatlama gafletine az da olsa büründü ve çelik kapıyı tam kapatıyordu ki, o anda gaipten gelen felaket gibi ikisi kapıda görünmüştü. Ve Rüya daha konuşmadan, arkadan gelen tok ses "Geç kaldınız!" diye çıkmıştı.

Arsasını sattığı ev, kerhaneyi geçmiş, han kapısından hâllice olmuştu! Rüya kapının kısığından dışarıdaki şahıslara şaşkın, dili yutmuş, rengi atmış, derin bir nefes koyuvermiş hâlde bakarken, Şahin kızı gereksiz bir terlik gibi geriye savurarak, kapıyı kabaca açtı. Ve kızı göz ardı ederek, sinirle kasılmış bedeniyle adama bakarken, Rüya'nun davetsizce içeriye giren ikiliyle şaşkınlığı tazelendi. Gözleri kısıldı. Bu ikisi, o bardaki kişilerdi:

"Sizin yaşlıları gördük, aşağıda taksiye biniyorlar..."

"Sonunda, bir an hiç gitmeyecekler sandım." dediğinde Şahin, Rüya ona kulak asmayı şu anda erteleyerek, çoktan evine giren yabancıları süzmeye başlamıştı.

Kadın altına dar bir kot, üzerine çiçek desenli bir ceket giymiş, saçlarını tepesinde atkuyruğu yapmıştı. Bu sade giyimli kadın, o sahnedeki sükseli kadın mıydı?

İri yarı ama biraz pervasız duran genç adam, teklif beklemeyi içeriye girdi. Dudaklarının kıyılarında kaygısız, küstah sırtışları belirirken, Şahin'e dostane bir hasretle sarıldı. Kinayeli sesiyle, "İyi misin dostum, seni merak ettik kaç gündür?" diye sordu...

Şahin o anda kızgınlığını, un elemiş elek gibi duvara asarak, arkadaşına uzandı. Keyifsiz bir tonda "Fevkaladeyim, köstebeğe döndüm!" dediğinde, kinayeli sesiyle buradan uzağa yol olurdu. Arkada uyarısı yüksek desibelde boğaz temizleme sesi değil, bir nevi kedi miyavlaması duyuldu.

"Beni de içeriye almaya niyetiniz var, değil mi? Hani yeterince paspas görevi gördüm." diye sordu Meryem kızıl saçlarını tepesinde ileri geriye doğru savurarak.

"Tanışıyor muyuz?" dedi Şahin kinayeyle ve kadın, şuh bir kahkahayla omzuna vurması bir oldu.

"Ukala!" Yanına sokulup, içten bir sarılışla üzerine tünen, yanaklarına iştahlı öpücükler bıraktı.

Ve Rüya, cinayet sahnesi izleyen seyirci modunda, kamuna tekme yemiş bebek gibi bir adım geriledi. İçine içine derin derin bir sıcaklık, damarlarına apansız bir hiddetle hücum ederken, bedenine virüs gibi kıskançlık akıyordu.

Bu yelloz, onun Şahin'ini nasıl iştahla öperdi!

Evet, o zaman kadar duvarda asılı unutulmuş bir şemsiye görevi gören Rüya, hiç sesini çıkarmadan şaşkınlığına doymayan bir ayarda dikiliyor ve dikildiği yerde kendi icadı olan vesveselerle içini kurarak, nefret üretimi yapıyordu.

Ay Piiiiiiiis! Sapıuk! Onu öpmüş, mıncıklamış, aklını karıştırmış, sonra da sevgilisini 'evine' davet etmişti.

O kadını ve Şahin'i kolundan tuttuğu gibi sokağa savurduğunu, hatta Şahin'in o seksi kıcını tekmelediğini düşündü!

Sonra bunu yapamayacağını kabullendi. Bakışları süzülür ve onların üzerinden çekildi. Onunla şu köşede kavga etmişlerdi. Şu köşede kafasına terlik fırlatmıştı. Kollarına şurada almıştı. Ve banyoya baktı dertlice iç gererek... Orada basılmışlardı!

Ağlama Rüya, niye içleniyorsun kuzum, sana ne! Erkek milleti işte, uçkuru gevşek, dingili bozuk... Hem sana ne, kiminle istiyorsa yiyişsin.

Bakışları yukarı tırmandığında, o kadının keyifle gülümseydiğini ve Şahin'in ona fukara sümüğü gibi yapıştığını gördü. Sonra birden rüya âlemine çekiştiren, pembe buluttan ip koptu ve cehennemin ateşlerine dalış yaptı.

O sırada onun kıskançlığından bihaber arkadaşlarıyla sohbet eden Şahin, ikilinin elindeki poşetleri alıp, bostan korkuluğu gibi yanında sessizce dikilen genç kızın eline tutuşturdu. Keyifle bir şey söyleyip, onları çekiştirerek içeriye yönlendirdi. Rüya artık kendini duvara monta edilmiş portmanto gibi görünürken, birden öfkeyle sarsıldı. Hırsından ağlayacak hâlde gelirken, elindeki poşetleri yere, sertçe attı. Yok, hayır tepinmedi! Ya da tepinmiş olabilir, hatırlamıyordum!

İsyan!

"Lanet olsun, burası benim evim!" diye minnacık sesiyle değil, yırtıcı bir kaplan gibi haşın haşın kükremeye çalıştı ama sesi en fazla kedi gibi cırladı.

Ve akabinde... Herkes salonun kapısının girişinde vasıfsız bir nesne gibi unutulmuş olan genç kıza bakarken, Şahin sinsice gülümseyerek, "Biz farklı bir şey demedik Serçe! Senin evin elbette ama misafirperverlik sıfır! Sınıfta kaldın bu konuda. Onları bir dövmediğin kaldığı gibi, hoş geldin bile demedin? Aksine hemen pençelerini çıkardın, etlerine geçirmek için sinsice törpüledin" diye iğnelerken, gerçeği kızın yüzüne lakayıtça vurdu.

Hayır, sözleri değil ama gözleri, kırk beş numaralı terlikçesine ruhuna darbe indirmişti.

Bu herif, neden sinirlenmişti ki? Üstelik asıl öfkelenmesi kendisiyken...

Şahin her ne kadar dişlerini sıkmaya çalışarak öfkesini korusa da, her an patlak verecek bir su borusu gibi damarlarındaki öfke geriliyordu. Rüya ise ona hiddetle bakan adama, misilleme yaparak, yaygaracı gardını zırh gibi tenine kuşa-

niyordu. Derin derin soluğundan sebep, kollarını göğsünün altında bağladı. Farkında olmaksızın kıpırdanan ayağı ritmik olarak yeri döverken, "Misafir olana misafirperver davranılır, evi yolgeçen hanına çevirenlere değil! Burası Fatih Camisi değil katil, gördüğüm üzeri senin de mendilin yok! Ya da Mısır Çarşısı... Hele senin haremine, hiç benzemiyor değil mi?!" diye kızgınca çıkmış, akabinde gözleri Meryem'e kaymış. Söylediği sözler yenilir yutulur cinsten değildi. Kıskançlık damarlarında aktıkça, dilinin bağı kopuyordu. O sesteki küstah vurgu, gözlerindeki aşağılayıcı bakışın yanında hiç kalıyordu.

Meryem kaşlarını sinsice kaldırdı. Yüzünde oluşan haz dolu bir tebessümle, Şahin'e yılışık bir kedi gibi sokularak, gözlerine baka baka koluna girdi. Şahin bakışlarını genç kadına çevirince, Meryem başını omzuna yasladı. Yanaklarını koluna sürttü. Şahin ona tamah eden bir kediye okşar gibi, saçlarına ufacık bir buse koydu.

Evet, şu anda Rüya'yı tutana aşk olsun!

Rüya üşüdü, titredi, kıvrandı ve ağlamanın arifesine yerleşti. Gözleri sislendi kısacık bir an ve burnunun direği sızladı. O kadına, gözlerinin içine baka baka sarılmıştı! Birde saçlarını koklayarak öpmüştü. Bakışları tekrar Şahin'e, kirpikleri titreşerek döndü. Elleri eteğini sıkıca kavramış, avuç içlerinin terini törpülüyordu.

"Gidin bu-buradan!" dedi ağlamaklı bir tutumla.

Şahin, bu çıkışmasından hoşlanmamış olacak ki, çene kasları seğiriyordu. Ve o kadını sahiplenerek kollarının arasına biraz daha sarıyordu! Önce sevgilisine kızdığından sebepti sanırım, öfkesini, ekarte etmek için sert sert baktı.

Rüya gözlerinin gerisinde coşan yaşları idrak edince, tabansızca bu duygu geçişinden ürktü. Ona neydi ki, isterse odaya çeksin...

Oha! Çüş!

Bu fikir içine kızgın mızrak gibi battı. Çekemez, izin vermezdi! Ve sanki az önce o değilmiş gibi çemkiren, kıskanan, öfkelenen ve şimdi ufacık bir bebek gibi zırlayarak ağlama

kıvamına gelen... Burnunu çekerek, usulca yere eğildi. Bu adamın bir bakışıyla, bazı yerlerinin üç buçuk atması anormal değil miydi?

Tam meyveleri toparlarken, dengesizlik edip sımsıkı tuttuğu cisimle, poşetteki o sivri şey, eline battı. Armut sapıyla kendini yaralayan, ilk sakardı! Acıyan parmağını dudaklarının arasına sıkıştırıp, kızgınca homurdandı.

İki erkeğe, nezaketten yoksun oldukları için, sert bir bakış atan Meryem, derhâl yere eğilerek, "Dur tatlım, ben sana yardım edeyim!" diye kibarca teklifte bulundu.

"Ben senin tatlın değilim" diye çemkirdi Rüya. Yüzüne bile bakmamıştı yardımsever kadının. Neden bakmadıysa?

Ağlamaktan korkmuş olamazdı, değil mi?

Ama artık sabır kotası dolan Rüya, ona hiç bakmadan mırıltı mırıltı sokranmaya başladı. Poşetlerin içine pizzaları, meyveleri ve kutu kolaları yerleştirirken, başını kaldırıp kadının gözlerine ıslak bir öfkeyle baktı.

Meryem uzandığı poşetin elinden çekilerek alınmasıyla, şaşakalarak olduğu yerde sıçradı. Düşündüğü şey olamazdı, değil mi? Ya da, neden olmasın! Gözleri ışıldarken bu hareketi mazur görerek, yine de alttan alıp yanına yaklaştı.

"Sanırım daha önce tanışmıştık... Ben..."

"Tanışmaz olsaydık!" diye huysuz homurtular hâlinde, kadının lafını yarıda kesti. Meryem'in hayret veren ifadesi bir kat daha arttı! Hayır, Rüya bu kıza neden kızmıştı ki? Şahin'i öpmesinden, ona neydi! Hiç umurunda değildi! Ya da istediği kadar mucıklayabilirdi! Kollarının altına, kedi gibi pusabilirdi! Kıza, ön yargıyla yaklaştığını idrak edemedi...

"Ben, böyle düşünmene üzüldüm... Tanışmadık bile, bu biraz fazla değil mi?" diyen Meryem'in sesi üzgündü.

Umursamazı oynayan Rüya, poşetlerle ayağa kalktı. Poşetleri yanındaki sehpaye koyarak, diğer dağılan meyveleri toplamaya başladı öfkeyle.

"Rüya iyi misin?" dedi Şahin, gerçekten tuhaf davranan kızı merak ederek.

Rüya derin bir nefes alarak, dişlerinin gerisinden sızan huysuzluğuyla cevap verdi. "Hayır, iyi değilim... Aslında hayatımın en kötü gününü geçiriyorum. Mustafa'yı iki gündür oyalıyorum ve medeni durumumuz patlak verdi. Banyoda basıldım. Babamlara yalan söyleyen hayırlı evlat oldum... Şimdi senin pezeven..." dediğinde arsız dilini ısırarak sustu. "Bak, şahaneyim! Bomba gibiyim, her an patlayacak kadar iyi..."

"Banyoda mı basıldınız?" dedi Tayfun şaşkınca arkadaşına dönerek. Gözleri, şeytani bir parıltıyla bakıyordu. Bu adam biraz küstahtı galiba...

"Evet," dedi Rüya yerinden doğrulup, ona kibirle bakarak. Poşetleri de eline alarak, derhâl mutfağa geçti.

Az sonra salona geçtiklerinde, Rüya hâlâ asık surat, huysuzca bükülmüş masum dudaklarla, koltukta ufalarak oturan huysuz bebeler gibiydi. İç geçirdi sıkıntıyla. Bu garip ziyaretin sebebinin hâlâ sormamıştı. Bunu kabullenmek istemiyordu ama bu adam gittikçe pek bir rahat oluyordu! Ne demekti kendi evinde misafirlerini ağırlamak. Hem de ailesi kapıdan, onlar bacadan gelerek... Bir de sevgilisinin ne işi vardı evinde yahu! Yok, ona dalmak, ikisinin yan yana oturduğu koltuğun ortasına oturarak, mesafeyi korumak falan da istemiyordu! Hem b*k vardı, Şahin Bey onca yer varken -ki burada sadece kendi yanı boştu- gidip hemen dibindeki koltuğa oturmuştu! Bu rahatlığı, aslında onu başından beri istememesinin, en büyük nedeniydi. Adamın yanındaki kadına karşı olan zaafına ve davranışlarına, bir an önce bir çare bulmalıydı. Bakışlarını kendi evi gibi gelip, milattan kalma koltuklarına yerleşen, 'misafir'lerine çevirdi.

Öyle damdan düşer gibi apansızca, "Siz, nesiniz?" dedi ve bakışları Şahin'e kaydı. Adamın gözleri yarı karanlık ve tehlikeli bir biçimde parlıyordu. "Bu ukala zorbanın yamakları mı? Ya da iş birlikçileri mi, nesi oluyorsunuz?"

"Ağzını topla Serçe, yoksa laflarını tartmak zorunda kalırsın... İnsanları geldiğinden beri iğneliyorsun. Yemediler evini bak hâlâ tam... Biraz sus!" diye lafa dalıp, ortamı gergin

bir halat gibi kasti. Gözlerini kisan kız Şahin'e, umursamazca omzunu sarstı. Bu deli cesareti nereden geldiyse, o da başka soruydu!

Araya kaynak yapan Tayfun, bu gerginliği yırtmak istercesine "Yok biz sadece arkadaşınız... Anlarsın ya, iyi günde, kötü günde" diyerek Şahin'e sert bir bakış attı. Ama eğlenceyle gözleri parlıyordu.

Osırada telefon çaldı. Rüya'nın telefonu!

Rüya yerinden kalktı ama telefona ulaşmadan, telefon sehpadan seri bir el kıvraklığıyla alındı. Burnunun dibine ne ara geldiğini bilemediği Şahin'e sertçe bakarak, "Versene telefonumu!" diye çıktı.

Şahin umursamayarak telefonun ekranına bakıp, okuduğu isimle telefonu arayanın suratına kapattı. Rüya öfkeyle adamın eline atılınca, yanındaki süs sehпасına çarparak, üzerindeki vazoyu devirdi.

Şahin geriye yönelirken "Çok konuşma, şurayı temizle. Telefon falan yok, bende kalacak." diye çıktı. Yüzü sert, gözleri kararmıştı hayvanın...

"P*ç kurusu!" dedi Rüya ağzının içinde ama Şahin bu edepsiz homurtuyu duymuştu. Arkasını dönünce, kız irkildi. Üzerine doğru sertçe geliyordu ki, Rüya derhâl bir keklik gibi geriye sekerek "Üzerime gelme seni kazma, Türkan ablamı çağırınm" diye tehdit etti.

"Çok korktum." dedi Şahin dişlerini sıkarak.

"Korksan iyi edersin." dedi Rüya misilleme olarak.

"Kızgınlığın çok gürültülü serçe, biraz kırıla da sesin çıkmasın... Kafamı dinleyeyim..."

"Keşke senden şu anda tek bir ses gelse." dedi kız öfkeyle.

"Eee?" dedi adam...

"Bir tek desen ki, gidiyorum..."

"Rüyanda mı?"

Rüya dişlerini sıkarak telefonuna atıldı. "Ver telefonumu, Mustafa merak ederse kapıya gelir. Bizi görsün istemiyorum. Seni hiç görmemeli..."

“Zaten bu gidişle gözleri bir daha hiç göremeyecek...” diyen Şahin’e kız kafa tutarak, “Beni tehdit etme, o geldiğinde ona dokunmayacaksın... Biraz insan ol diyeceğim ama... Senin gibi bir öküzü zor durumda bırakmak istemiyorum... Biraz sakın ol, yeter...” dediğinde adamın yüzü onun söylemiyle daha da kasıldı. Tıpkı, elindeki telefonun parmaklarının arasında sıkışarak kasıldığı anda, çıkardığı gıcırta sesi gibi, “Benim için sorun değil, gelsin...” dedi gözleri tehditle parlarken.

“Benim için sorun oluyor ukala... Bir daha, beni, seninle, yan yana görmesini istemiyorum.”

“O zaman hayal görme, bundan sonra bunu bolca görecek...”

“Rüyada mı katil?”

“Ne diyorsam o Rüya, telefon yok. Mustafa da yok!”

“Senden kurtulacağım... Mustafa buraya gelince, ona her şeyi anlatıp, senden kurtulacağım.” *Palavraya doyma!*

Şimdi adam ona misilleme yaparak, “Rüyan da mı anlatacaksın?” diye dalga geçti.

“Fatih’e de İstanbul’un fethi imkânsız demişlerdi ve başardı değil mi?” dedi kız.

Onlara şaşkınca bakakalan ikiliye göz ucuyla bakınca Şahin, derhâl kendini toparladı. Onların yüzündeki şaşkın ifade, hiç hoşuna gitmemişti. Yerine geçerken, “Çok konuşma da, toparla şunları bir yerini keser. Sakar Serçe!” dedi tükürür gibi.

“Birazdan Mustafa burada olur. Onunla konuşmalıyım anlamıyor musun?” dedi Rüya hem nalına, hem muhuna çakarak... Onun gözlerinde gördüğü o parlıltı, nedendir bilinmez, dilini kamçılıyordu.

Şahin olduğu yerde durdu ve duyduğu şeyle birden arkasını döndü. “Boyunun ölçüsünü aldırmaya mı gelecek, salak! Buyursun o vakit?”

“Neden alacakmışsın boyunun ölçüsünü?”

“Kefen bezi biçtirmek için...”

İşte, dişlerinin arasından sızan bu sesteki isyan, gerçek bir

ehditti ve kız susmak zorunda kaldı. Susmak ve homurdanmak...

Şahin koltuğa geçtiğinde, Meryem biraz ona sokuldu ve dişlerinin arasından, gözleri kısılarak, "Sakin bana bu havalı saçlı afetin sana hayır dediğini söyleme!" dedi alay edercesine fısıldayarak... Rüya bu kısık sesi bile duydu. Hırsından kudurarak ona bakan kadına, dehşet ifadesiyle baktı. Gözleriyle dövmek terimi bu olsa gerekti.

Şahin onun yüzündeki hırçınlığı görünce, eğlenceli hâline az da olsa geçiş yaptı. Parmağını burnunun kenarında gezdirirken, sırı kılığına, "Bir kere ben havalı saçlı kadınlarla çıkmam, hayatım. Bu pırasa bedenli, mısır püsküllü saçlı kadın itici; ayrıca senin de bildiğin gibi, akıllı kadınları tercih ederim. Delileri değil!" dedi Rüya'ya bakmak için hafifçe kaşlarını kaldırarak.

Meryem'in ve Tayfun'un keyifli bakışları aynı anda, yerde çiçekleri toplayan, öfkesinden kıpkırmızı olmuş Rüya'nın üzerine kaydı. Şahin de şimdi tıpkı onlar gibi genç kıza bakıyordu. Ve o, arkadaşı gibi sadece beğeniyle bakmıyordu. Bu işlem sırasında Rüya'nın hangi akla hizmet giydiğini bilmediği mini eteği, bacasının üstüne doğru hafifçe sıyrılmıştı. Pantolon dururken o mendil parçasını, hem de evde neden giyerdi ki... Kesin o salak Mustafa gelir falan diye süslenmişti böyle... Öfkelen-di. Farkında olmaksızın kızın bacaklarına bakarak homurdandı.

Bunu anlayan Tayfun, yerinde kuduran arkadaşının kaçamak konuşmasına binaen, "Güzel bacaklar," diye mırıldandığında, Şahin tepesinden vurulmuş kuşa döndü. O koltukta, az önceki gevşekçe oturan adam gitti, adına yaraşır hâlde omuzlarını bir gerdi ki, sanki az sonra omuz başlarından kuvvetli kanatları çıkacaktı.

Tayfun bile kaşlarını kaldırıp, dudaklarını sırtmamak için gerdi. Rüya bu arsız adama sinirli bir bakış gönderdiğinde tam ağzını açacaktı ki, ondan evvel davranan Şahin, "Sana ne bacaklarından?" diye tısladı, eli koltuğun kolçağında kasılırken.

Rüya bunu duyunca, kızacağı varsa da, kızmaktan vazgeçip, taktik değiştirdi. "Ah, iltifat edilmesi seni neden rahatsız ediyor?" diye cilveli bir biçimde ekledi. Bacaklarına toplanan eteği inadına kapamadı. Gerçi o da bilmiyordu bu kısa siyah eteği neden giydiğini ama bu salak evdeyken güzel görünmek istemişti.

"Ayrıca iltifatın için teşekkürler..." dedi Tayfun'a hiç bakmadan elindeki çiçekleri bir yere toparlarken.

Şahin bu tatlı sesin şuh ahengiyle, şaşkınlıktan kımıldayamaz bir hâlde olduğu yerde durmayı sürdürdü.

"Bence çırpı gibi... İnsanların gözlerine sokması hata... Göz zevkleri bozuluyor."

Tayfun, Şahin'in söylediği yalana sataşarak, "Bence de Rüya, o korumacı yanından böyle konuşuyor ama şahane bacakların var gerçekten. Manken misin?" dediğinde bu konuşmanın gidişatından rahatsız olan kız kıpkırmızı kesilmişti. Yani, şeytanlıkta bir yere kadardı ve derhâl toparlanıp, eteğini çekiştirerek bacalarını kapadı.

Şahin bir an koltuktan fırlayacak yay gibi yerinde gerilerek, hiddetle kaskatı kesildi. Ama tuttu kendini, bu oyuna gelmedi. İradesini çabuk kontrol ederek, homurdanarak ayağa kalktı.

"Hayır, manken değil. Ama biraz daha böyle bakarsan bacaklarına ve edepsizce konuşursan, ben senin gözlerine mor halkalar hâlinde makyaj yaparak, güzelleştireceğim ve sen, bir daha hiç güzel göremeyeceksin Manken Tayfun!"

Rüya şaşkınca genç adama bakarken kolu sertçe kavrandı ve ayaklarının üzerine dikildi. Şahin kızın tepesinden azmedici bir sertlikle bakarak, dişlerinin arasından, "Git üstüne pantolon gibi bir şeyler giy!" diye küstahça ve kıskançça buyurdu.

"Giymeyeceğim." dedi Rüya elindeki çiçekleri sehpa koyarak. "Bacaklarını millete göstermek hoşuna mı gidiyor?"

"Sana ne bundan?"

"Biz yalnızken sen aç, ben istediğin kadar bakarım sana

ama şimdi o bacaklarını kapatacağsın!” dediğinde tam bir Türk erkeği gibi öküz ve odundu.

Sorunun kendi egosuyla alakalı olduğunu anlamayan öküzler, her oto b*ka konarlardı doğru ya... Tıpkı şu atasözündeki gibi! Dal kalkar kartal sarkar... Çok seversin g*tü kal-kar... G*tü kalkmıştı adamın da ona hakkı varmış gibi ambar-go koyuyordu...

“Git çıkar şunu, üzerine düzgün bir şeyler giy... Seni bundan sonra miniyle görmeyeceğim.”

Rüya hiddetinden kudurarak başını dikleştirip, inat abidesi burnunu kaldırdı. “Sen dedin ya, artık iflah olmaz dola-bım... Bundan sonra miniyi bırak, bikiniyle gezmezsem tüm mahalle üstümden ge...” diyemeden Şahin kızın çenesini sertçe kavrayarak kendine çekti. Rüya adamın kuvvetli elinde şekil alan çenesiyle, acıyla inlerken adam “Eğer bana kafa tutup kızıştırmaya devam edersen, senin üstünden ben geçeceğim rüya, tır çarpmışa döneceksin.” diye tehdit etti.

Kızın içindeki öfkesi damarında kaynadı. Bu adam, kimin damarına basarsa bassın... Ama onunkisinden atlayarak geç-sindi, olmaz mıydı? Hep böyle inatla damarına basarak, delirtmek zorunda mıydı onu? Rüya o kocaman ağzını fütursuzca açtı, Şahin öfkeyle payını verdi.

Meryem ve Tayfun, göğüs göğüse ve tutkuyla birbirine laf yetiştiren çifte bakarken çok şaşkındı. Üstelik Şahin’i ilk defa bu kadar takıntılı ve kıskanç gördükleri içinde ayrıca şaşkınlardı. Kız adama dik dik bakmaya devam edince, Şahin onu odasına sokup kendini soyutlayarak memnuniyetle giydirmeyi düşünüyordu ki, kapı vuruldu.

Ama öyle nazikçe değil, bildiğin yumruklar nitelikte... Ar-dından alacaklı gibi peş peşe zile basılmaya başlandı... Genç-lerin hepsi birden tedirgin olarak ayaklandığında, korkulan oldu. O anda dışarıdan, kulakları tırmalayan ve bangır bangır öterek inleyen siren sesleri evi inletti. Rüya’nın bacaklarından kuvvet çekilirken, Şehadet getirip yutkunurken...

“İşte şimdi s*çtı!” diyen kişi, Meryem’di!

*Bir başka sever insan...
Aşkın, gönüllü kölesi olunca...*

23. BÖLÜM

Beyni aldatmak kolaydı. . . Ya kalbi?

Evet sineğin kanadının bile sesi duyuluyordu evin duvarlarına işleyen sessizlikte. Hepsi birden nefeslerini tutmuş, birisi hatayla nefes alsa, osurmuş kadar ses yapacak hâle gelmişti. O anda kapı vurdu, vurdu, vurdu ve arada birisi tekme tokat masum tahta yığınınına daldı. Onlar o anın dehşetiyle farkında değildi ama siren sesleri bu sırada susmuş, etrafı hayret veren bir sessizliğe bırakmıştı. Herkes pürdikkat gözlerini salonun kapısına çevirmişti. Bedenleri olduğu yere beşlik çiviyle çakılmış kadar sağlamca beklemişti. Ama ne alaka, kapıya neden bakıyorlardı ki! Sanki kapıdan hıncını alan kişi oradan hayalet gibi sızarak, tırnaklarını pençelerinden çıkarıp “Böö!” diye çıkartacakmışçasına, gözlerini büyüterek kapıya baktıklarını, en sonunda anladılar. Polis olsa şimdiye “Açın polis!” ikazına eş, kapıyı koçbaşıyla dalarak yerle yeksan ederdi.

Bu klişe şaşkınlığı ilk bertaraf eden Rüya oldu ve yerinden fırlarken tam, Şahin boğazını temizleyerek bu eylemine bir son verdi. Tam bir koruyucu bodyguard gibi gerilerek, “Olduğun yerde kal Rüya!” diye direktif verdi.

Sinek vızıldamış gibi umarsız duran Rüya, onun üzerine doğru attığı sert adımıyla, olduğu yere çakılı kaldı. Bunu diyeceğini düşünmezdi ama “Allah razı olsun genç, tabii ki kapıya bir el atabilirsin!” demeyi hiç bu kadar çok istememişti.

“Ben kapıya bakarım, siz de hazırlıklı olun!” diyen Şahin, Tayfun’a baktı ve artık gözleriyle her ne dediyse, genç adam

telepati kurar gibi başını salladı. Rüya bu sessiz konuşmaya hayretle bakarak, kaşlarını kaldırıırken Şahin kısık sesiyle Mer-yem'e bir şey söyledi.

"Meryem, Rüya'ya dikkat et!"

"Ben kendime mukayyet olurum." diyen kırılgan Rüya bu sözleri kabullenemeyerek bir adım öne geldi. O kıza onu, nasıl emanet ederdi? Hem de onu öpmüşken...

"Laf dinle Rüya!"

"Nedenmiş o... Laflar dinlenince şımarıyor mu?"

"Lafmatik..."

Rüya öfkeyle küçük omuzlarını dikerek "Bana kimse dikkat etmeyecek, ben kendime ederim." diye son kelimesine nokta koydu ama onun virgül olduğunu çok sonra anlayacaktı.

Hayır canım, kim diyorsa yalan diyordu, Rüya'nın korkudan bacakları titriyor diye! Yüreğinin yerinden çıkacak gibi göğüs kafesine sataşıp, annesinin kirli halıyı kızılıkcık sopasıyla dövdüğü gibi sertçe kaburgalarına vurduğu da külliye yalandı! Sanki o değilmiş gibi korkudan ölecek olan, surf dik kafalılık ederek, o Meryem denen karıya kendini baktırtmamak için, kuyruğunu dikleştirdi.

Titrek adımlarla kapıya yanaşan kişide o olamazdı, olsa olsa akıl fukarasının birisi olurdu!

"Benim kapım, benim kapı sapım, ben tutar, ancak ben bakarım... N'olcak canım, altı üstü kapı." dediğinde, Şahin ters bir bakış atarak "Üzerindeki de sapı, anladık ama ben tutacağım" diye dişlerini sıktı. Bu kızın aklında, hücre yerine hava balonları mı dolaşıyordu bir anlasa!

"Bari bana yapma Rüya, bir de senin bayılmanı çekemem... Bas geri!" diye tükürür gibi söylendi. Aslında amacı onun korkusunu bertaraf edip, koruma amaçlı geri püskürtmekti ama bunu yanlış yoldan yaptığını idrak etmesi, her seferki gibi biraz zaman almaktaydı!

Genç kız adamın kısık sesle sarf ettiği bu iğneli sözlerle sinirlenmek ne kelime, ifrit etti. Ve çabucak kaynayan delişmen

canının altında harlanan ateşini, daha da güçlendirdi. Sırf hırçınlığından burnunun dikine giderek, ona aldırmayınca, önünde heybetli bir çınar gibi bitti Şahin'in.

"Sakın!"

Rüya ona kafa göz Allah ne verdiyse dalacak gibi bakan adama, ürkekçe bakarak tüylerini titretirken... Yel vurmuş inatçı bir gül fidanı gibi olduğu yere kök salarak dikiliyordu.

Şahin kafasını sallayarak ve aynı anda uyararak sert bakışları altında, salondan ayrıldı. Tayfun da sert yüzüne taktığı ifadesiz gözleriyle arkadaşının peşinden giderken Meryem ve Rüya, kurt görmüş tavşan gibi gözlerini irice açarak, önce kapıdan giden bodyguardlarına, sonra gözlerini ışık tutulmuş tavşan gibi ürkekçe birbirine baktı. Ve Rüya onun titreyen göz bebekleriyle gerçeğe döndü. Yılan kız... O, Şahin'ine dokunmuştu! Şu kadının az önce Şahin'e sarıldığını bir unutulabilseydi, "Gel kardeş, biraz teselli olalım." dokunuşlarıyla boynuna sımsıkı sarılabilir kıvamdaydı ama o kollar abaza herifin yağız boynuna dolanmış, dudaklarını teniyle bütünleşmişti.

Rüya yine her şeyi unutturdu ama bunu asla! İçinde nükseden vahim şey korku değil, sadece hadsiz bir kıskançlıktı ama bunu öfkeye yordu. Kabullenmek hata olurdu. Hele kıcı tutuşmuşken... Tabii canım, başka ne olabilirdi. Her şeyin sebebi o... o... o adam... Allah'ım ya kapıdaki adam, kadın, cellat, polis, katil hatta canavar her kimse, ya Şahin'e zarar verirse? Yanına gelen Meryem'e sertçe omuz atarak, elinden şekerini çalmış karınca cesaretiyle kapıya yanaştı.

Şahin "Rüya, sakın!" demişti değil mi? Ama Rüya bu, söz dinlese şaşılacak bir eylem olarak literatüre yazılırdı, Şahin'de dişini kırardı. Tüm tüyleri yağmur yemiş it gibi dikilerek kapıya yönelmişti ki, "Oğlanı işe salıp ancak geldim... Eee, neredesiniz? Kapıyı niye açmıyorsunuz? Siz ne yapıyorsunuz tek başınıza ve kapı neden geç açılıyor?" diyen adamla, sorguya çeken kadının cırlı cırlı sesinin içeriye sarması bir oldu.

O ana kadar nefesini tutmuş olan Rüya oksijensizlikten nalları dikmeden önce, derince bir soluk almayı akıl edebil-

di. Salonun kapısından içeriye giren Türkan abla, bakışlarını gençlerin üzerinde gezdirip, derhâl kuzusunun yanına gelerek yanaklarını avuçlarının arasına alarak "Bembeyaz olmuşsun kuzum, ölü mü gördün?" diyerek yanaklarını okşayıp saçlarını sıvazladı.

Rüya, şımarık bir kedinin kuş tüyü döşek bulması kadar bahtiyar hissederken kendini, kollarını yaşlı kadının beline dolayıp, başını şefkat kokan göğsüne yaslayarak "O kadın Şahin'i öptü, sarıldılar!" diye şikâyet ederek ağlamak istedi. Ve gözleri birden dolarak, çipil çipil yaşlar titreşmeye başladı.

Türkan abla onun bu içler acısı hâline öfkelenerek sinirle, "Ne oluyor burada? Kızıma ne oldu?" dediğinde azarlayarak, bakışlarını ona şaşkınca bakan ikiliye çevirdi. "Misafirlerimiz kim?" Peş peşe nefes almadan sorularıyla insanları kilitledi. Sonra içeri yanlış yere düşmüş füze gibi girdiğini fark edip, "Hoş geldiniz çocuğum." diyerek kızını da yanına koltuğa yöneldi.

Arkasından içeriye giren Şahin huysuzca, "Sonunda işte, bir kibarlık belirtisi... Örnek al Rüya... Türkan abla içeri girince, 'Hoş geldiniz' dedi duydun mu? Sen bu kelimeyi bilmiyorsun?" dediğinde, yüzünde beliren intikam isteği açık kitap gibi okunabiliyordu.

Rüya ise ablasına kısacık bakarak, kollarından kendini kopardı. Ufacık burnunu kibirle kıvrırken, bakışları resmen adamı tokatlamak ister gibi öfkeliydi. Rahatsız olduğu belliydi, sonra hesapçı bir ifadeyle, "Misafir mi var evde? Nerede bay ukala? Misafirleri ben neden göremiyorum ki" diye kınayeyle gürledi.

"Aman, bir seferde lafın altında kal... Üstüne tüneme çenematık!" diyen tabii ki Şahin'in sert bakan gözleriydi.

Rüya dişlerini sıkarak genç adamın dibinde bitti. Nasıl bir rahatlıktı arkadaş bu! Az önce sanki hep beraber ortalığı tuvalet kokusuna vermeye nitelenmemişler gibi sakindi...

"Sen şaka mısın?" dedi dişlerini gıcırdatarak...

"Yok, gayet ciddiylim aslında..."

“Manyak musun peki!”

“Ağzını topla Serçe” dediğinde Rüya adamla göğüs göğü-
se gelebilmek için ayak uçlarında yükseldi. İki sert bakış, çatık
kaşların altına sığınırken, öfkeyle harlanmış göz bebeklerinin
irisi küçüldü. “Az önce ne oldu biliyor musun?” dedi Rüya
ağlamaklı gözleriyle...

Şahin başını geriye atarak, ellerini cebine koydu. Kızın kır-
gın ve korkakça koyulan gözleri, hiç hoşuna gitmemişti. “Ne
olmuş?” dediğinde umarsız gibi davranarak, Rüya daha fazla
sabırlı davranmadı. Öfkeyle birlikte adamın bacağına tekme-
sini savurarak “Allah belanı versin Şahin... Sayende ölüyor-
dum... Daha ne olsun” diyerek odadan ayrıldı.

Başına dağ filân yıkılmamıştı ama nefes alamıyordu. Göğ-
süne öküz oturmamıştı ama kalbi atarken zorlanıyor, eziliyor,
acıyor ve için için kanıyordu. Elbette ki Şahin yayı fazla geril-
miş ok gibi ardından fırlayıp, saçlarını eline dolayıp, bir çuval
pamuk gibi onu sırtına vurup, bir köşeye çekerek ceza da ver-
memişti.

Garip olan şey ise, odasının kapısının hâlâ yerinde sapa-
sağlam duruyor olmasıydı! İçinde bir yerinde, gizli bir ışık
söndü, ufacık bir ışık! Umut olmazdı değil mi bu? Yok, neden
umut etsin ki salak Katili! Bir kere o da Mustafa’ya sarılmak
istiyordu! Teselliyi onda bulmak istiyordu. Gitsin o; Meryem
denen kadını teselli etsin. İstedigine sarılabilirdi manyak he-
rif! Pis sapık! Sevgilisi şimdi içeride yanında duruyordu, belki
de kanatlarının altına almış, saçlarını öperken sarılıyordu, hat-
ta banyoya çekmiş bile olabilirdi!

İçindeki kandiller sönmeye başladı. Odası gözüne oldu-
ğundan daha karanlık, boğuk, köhne, virane gözükmeye baş-
ladı, ayaklı abajuru yaktı. İçeriden sert kapı sesi geldi ve oldu-
ğu yerde sıçradı. Bak işte, çekmişti bir köşeye kızı. Sapık herif!
Düşündükçe vesveseleri büyüdü ve içindeki öfkenin kanlı bir
aydınlığa dönmesi bir oldu. Hayır, odanın kapısını çarparak
kapatmasının üzerinden, 10 dakika, odanın halısını arşınla-
masının üzerinden, dokuz dakika, tüm tırnaklarıyla midesi-

ne piramit dikmesinin ardından ise, beş dakika geçmemişti. Rüya peşinden gelmesi için beklerken, resmen dakikaları saymıştı! O düşünce denizlerinde boğulup tek bir zeki fikre tutunamazken... Kapı tıkladı.

“Rüya, kızım aç kapıyı artık...”

“Abla biraz rahat kalabilir miyim?”

“Ben sıkıştırmam seni merak etme, kuş kadarım zati...”

“Abla, laf çekemem şimdi...”

“Tamam ben sana yardım ederim çekerken kızım. Sonrada çok konuşunca lafların belini kırarız...”

“Abla...”

“Aç kız kapıyı... Deli bozuk gitti işte kıvrandırma beni... Çık da biraz konuşalım...”

Ve kadının konuşması nihayete ermeden, kapı büyük bir gümbürtüyle duvara savrularak açılmış, o duvara çarpma sesine eş cırlayan sesle “Nereye gitti? Ne zaman gitti? Kiminle gitti?” diyen kızın sesi karışırken, gözlerini sonuna kadar açmıştı.

Gerçekten orada değilmiş gibi, varlığından bile kuşkulanarak ama derin bir merak arzusuyla bakarak “Abla, nereye?” diyordu. Ve tabii burada akli başına gelmiş olacak ki, incecik bedeni çoktan çelik kapının dibinde bitmişti...

Sis çökmüştü geceye... Her yer, siyah bir pelerin gibi surları kapamış, tüm sesleri ve soyut nesneleri içine hapsedip, gerçekleri gizleyerek ayaza kesmişti. Boş araziye cınlatan tek ses, kurumuş yaprakları ezen iri ayakkabıların çıkardığı kısık hışırtılardı. Keskin gözleri bir atmacanın kararlılığında kısılarak, avına odaklanan soğukkanlı bir katil gibi buz kesmişti. Şahin bakışlarını ilerideki harabeden bozma yere çevirdiğinde, ritmik olarak aldığı soluklarından sebep, ağzından çıkan buharlar göğe yükseliyordu. Arkasında bir hareketlenme

olunca, sindiği iri gövdeli ağaç dibine biraz daha yaklaştı.

"Abi..." diyordu kısık ve titrek ses. Attığı adımlar tedirgindi belli...

Ve geceyi kısık bir ısıklık sesi cınlattı... Önce sık sık soluk alarak nefesinin sıcaklığını geceye armağan eden, kasları gerilerek hızla koşan köpek belirdi ağacın önünde. Arkasından hızlanan ufak ayakların sahibi ürkek çocuk... Yoksul, yıkılmış, üstü başı kir pas içinde, bitmez tükenmez yağmura yüz tutmuş rüzgâr gecesini yırtan, ne yapacağını şaşırmış ay yüzü küçük bir oğlan çocuğuydu ay ışığının altında beliren. Sefer... Küçük dostu.

Şahin yanına gelen köpeğine özlemle bakarken, hemen yanında nefes nefese duralayan Sefer biraz ürkekti.

"Abi... İyi misin?" dedi merakla çocuk.

Şahin köpeğinin başını okşayıp, sevdikten sonra bakışlarını Sefer'e çevirdi. Karanlığa dönmüş gözleri boşluğa dikilmiş gibiydi ve sanki kilometrelerce geride bıraktığı aklıyla, dediklerini duymuyordu. Ağzı zehir gibi sulfato acısına dolanmış, hükmedici duruşu tepeden tırnağa sadistliğe bulaşmıştı. Öylesine öfkeliydi ki, durduğu yerde bile insanı ürküterek titretiyordu.

Bakışları merakla ve tedirgince bakan çocuğa kaydığında "İyiym koçum?" diye yalan söyledi. "Siz nasılsınız?"

"Biz iyiyiz abi" dedi Sefer yutkunarak.

"Çocuklar nerede?"

"Senin söylediğin yere geçtiler... Daha iyi ve korunaklı..."

"Sen niye geçmedin?" diye sordu azarlayarak Şahin. "Ben size kesin bir emir vermiştim... Orada, devlet gözetiminde, ne olursa olsun sağlıkta olacaktınız..."

"Geçtim abi ama birkaç ufak şey unutmuşuz, onları almayla gelmişim" dedi Sefer kıvrarak. Sanki o unuttuğu şeylerin kuşları olduğunu bilmiyordu Şahin. Bakışlarını harabeye çevirdi. "Ne zamandır oradalar?" Bakışları tekrar Sefer'e döndü.

Çocuk hurkasının yakasını kaldırarak, kızarmış kulaklarını sakındı. "Yaklaşık iki saattir buradalar abi..."

“Kaç kişiler?”

“Beş kişiydiler ama ikisi gitti... Sadece üçü burada... Birisi arabada oturuyor... Bir de şey...”

“Ne?” dedi Şahin gözlerini kısarak.

“Onlar içerideyken bir adam geldi. Onlardan birisi değil. Seni arıyormuş sanırım ve onu gördüklerinde o adamlar, yakalayıp dövdüler...”

“Tanıyor musun adamı?”

“Yok abi, hiçbirisini tanımıyorum. Ama uzun uzun senden bahsediyorlardı.”

Şahin Sefer’in saçlarını okşayarak “Hadi sen git,” dediğinde çocuk hemen atılarak “Abi, ama?” diye itiraz etti fakat Şahin sert bakışlarına eş azarlayarak “Sana ne diyorsam o... Git kardeşlerine sahip çık... Bu iş bitip yanına geldiğimde, hepinizi sağlam göreceğim” diyerek çocuğa konuşma fırsatı bile vermedi. Bakışları yine eğilmez, bükülmez, istifini bozamaz sert emirlere gebeydi.

Sefer onun sert emirlerini biliyordu ve üstelik yine banteline ucu kör tornavidayı batırır gibi dokunmuştu. Kardeşleri... Şahin ona kesin emir vermişti. Asla kendisi için yaşamayacaktı. Kendinden önce kardeşleri ve Can için direnecekti. Üstelik onların canı kendi canından kıymetli olacaktı. Ufak çocuk, iç gererek arkasını döndü.

Şahin her yeri dikizleyerek usulca girişe yaklaştı ve bir panterin sessizliğinde süzülerek, içeri girdi. Üst kata çıkmayı düşünüyordu. Eski sığınağına ama buna gerek kalmadan, harabenin orta kısmından yayılan acılı bir inleme sesi, geceyi yarararak kulaklarına çalındı. Adımlarını sıklaştırarak, o yöne gitmeye başladı. Bedeni kasılmış, kulakları bir tazı gibi havaya dikilmiş, tüm duyuları tek bir şeye odaklanmış hâlde tetikteydi. Kulağına, huysuz homurtular ve yumruk sesleri geldi. Duvarın dibine sinerek, kırık duvarın boyunca çömelerek ilerledi. Bazen uzun bacaklı olmasına çok üzülüyordu. Saklanamıyordu bile... Birkaç adım sonra, aralıktan onları izlemek

için, en iyi pozisyonunu aldı. Kısılmış bakışlarını harabeden ileriye çevirdi.

“Nereye saklanmış?”

“Fare mi o saklansın bir yere, hem ben kedi miyim nereden bileyim Şahin nerede?”

“Benimle dalga geçme?” dedi iri yarı adam kırk sandalyeye bağlanmış adama yumruğu savurarak. Sandalyedeki adam yere devrilince, acıyla inledi. Ama hâlâ, ağzının içinden kanlar tükürerek küstah küstah gülüyordu. “Dalga denizde olur diyeceğim, sen şimdi bu klişe espriye de kızacaksın.”

İri adam yanındaki adamına bakarak “Kaldır şu iti, çenesine vurdum yine susmuyor” diye emretti.

“Abi çenesi bize lazım, niye vurdun ki?” dedi yanındaki adam ve sert bir bakış alınca, sessizce emre itaat etti. Sandalyedeki adam başını sarsarak görüş alanına netleştirmeye çalıştı. “Ellerimi bağladın, ayaklarımı bağladın... Bir de vurdun... Çok erkekmişsin be panpi... Sanki sana karşı çıkabileceğim.” dedi burnundan sızan kan ağzına dolarken. Öksürerek arsızca güldü.

“Burada ne arıyorsun?” dedi iri adam ellerini yanında yumruk yaparak.

“Belki kuşları yemlemeye gelmişimdir... Kediye ya...” Gözleri sertleşti. “Sana hesap mı vereceğim...” dediğinde sözlerini tamamlayamadı. Aldığı sert yumrukla tekrar yere iniş yaptı.

“Ben seni bir yemlerim... Şişersin...” dedi iri adam.

“Biz...” dediğinde yanındaki adamı boğazını temizleyerek “Abi sanırım bu salak CD’lerin yerini bilmiyor... Bizimle kafa buluyor” diye sıkılmış hâlde şikâyet etti.

Sandalyede oturan adamı bırakan iri adam, kaşıyla ona it gibi itaat eden adamını yanına çağırarak duvarın kırık bölümüne yöneldi. Şahin görünme riskini ele alamayacağı için yere yatay şekilde, neredeyse uzandı.

“Bu salak bir şeyler karıştırıyor. Konuşana kadar dövün. Şahin ve kız neredeymiş, makineyi kime vermiş tamire, için-

den çıkan bilgileri kim saklıyormuş öğren! Patronun kesin emri var, o bilgiler bulunana kadar adam yaşayacak. Ben dışarıdayım. Beyefendiye haber vereyim.” Sonra durdu ve itine dönerek “O kız adamlarımızı gördü... Onu istiyorum. Şahin’in elini güçlendirecek, hiç kimseyi hayatımızda istemiyorum. Gördüğünüz yerde, bitirin işini! Şahin sağ lazım. CD’yi almadan ona ölüm yok.”

İri adam kapıya doğru yönelirken, adamı sandalyedeki gencin yanına yaklaştı. Şahin usulca uzandığı yerden kalkarken, toza bulanmış yüzünü kolunu sildi. Çok geçmeden kulaklarını acılı inlemeler sardı. Dişlerini sıkarak etrafı kolaçan etti ve usulca doğruldu. Adam sandalyedeki genci harabeye benzetmeden önce, işe el atması gerekiyordu. Bakışlarını etrafta gezdirdi ama işe yarayacak bir şey bulmadı. Başını sallayarak iç gerdi. Yine ellerine ve yumruklarına muhtaçtı.

Sandalyedeki genç suratına aldığı yumrukla ağzına dolan kanı yuttu.

“Konuş lan, Şahin nerde? Kız, nerede?”

“Burada” dedi arkasındaki sakın ses ve adamın arkasını dönmesiyle, yüzüne aldığı yumruk bir oldu. Şahin, burnunun kenarında seğiren damarı ve kısılmış gözleriyle sersemlemiş adama bakarken, ikinci yumruğunu adamın tam burnunun üzerine gömerek, kemiklerinden sızan çatırdama sesine karşı inlemesini, bayıltarak susturdu.

Sandalyedeki adam morarmış gözü, patlamış dudak ve çenesine doğru sıçrayan kanla, arkadaşına baktı.

“Geç kaldın!”

Şahin dişlerini sıkarak genç adamın arkasına geçti ve sandalyeye bağlanmış ellerinin iplerini çözmeye çalıştı.

“Ne b*k yemeye işlerime burnunu sokuyorsun ki? Sarı uzak dur demiştım.”

“Ne burnumu sokacağım senin leş kokulu işine be... Benimkisi meslek aşkı.” dedi adam bileğindeki ip çözülünce. Oturduğu sandalyeden kalktı. Bileklerini okşayarak acısını gidermeye çalıştı.

Şahin arkadaşının omuzuna ellerini yaslayarak, bakışlarını morarmış gözlerine çevirdi. Dişlerini sıkarak, "İyi misin?" diye sordu ve ciddi bir sesle ekledi: "Burada ne işin var?"

"Senin kıcını kurtarmaya çalışıyorum..."

Şahin dostunun omuzlarına vurarak, yerde baygın yatan adama baktı. "Seni bilmesem, içtiğini düşünceğim... Ne kullanıyorsun?"

Vural omuzlarını sarsarak "Gafil avlandım desek... Belki akşam köfte yanında içtiğim ayran çarpmıştır ne dersin? Kafa yapıyor malum." diye iç gererek alaya aldı.

Şahin arkadaşının koluna girerek, destek verdi. Çenesi her ne kadar çalışsa da, yürüyecek takati olmadığı gün gibi açıktı. Onu biraz yürütüp, yarı sürükler şekilde arka tarafa yönlendirdi.

"Burada olduğumu nereden öğrendin?"

"Biraz istihbarat diyelim. Sana bensiz iş yapma demiştim." dediğinde Vural bakışlarını Şahin'e çevirerek, gözlerini kıstı. "Asıl benim burada olduğumu sen nasıl duydun?"

"Biraz istihbarat desem" diyen bu sefer Şahin'di.

"O çocuklar gittiğin için üzgündüler" dediğinde kafasını sarsarak, "Kızı da çok sevmişler, anlata anlata bitiremediler. Sanki sanırsın, gökten yere inen kanatsız melek."

Şahin kaşlarını çatınca, "Ufaklık, kuşlarıyla çok konuşuyor, onu uyarmak lazım" diye çatıda Sefer'i dinlediğini belirtti. "Hem ne kızı abi, o nereden çıktı? Cidden kabaklı fareye dönmüşsün... Ben gelene kadar sadece saklanacaktın, sen işleri yine çıkmaza mı çektin?" diye hesap sordu.

"Sana ne benden? Sana kenarda dur, pis iş benim, temiz olan senin olacak ki, elimiz kuvvetlensin demedim mi?" diye kocaman adamı çocuk gibi azarladı. "Eğer siciline işlerse, açığa alınırsın ve tüm planlarımız sekteye uğrar, neden kendi başına işe kalkışıyorsun ki?" dedi arkadaşını çekiştirerek.

"Açığa alındım."

Şahin birden durdu. Donuk bakışları arkadaşına döndü. "S*ktir..."

“Ayıp oluyor bana da mı?”

“Sana da... Bunu nasıl becerdin?”

Vural omzunu sarsarak, üstlerine çöküveren anıların ağırlığından kurtulmak ister gibi dişlerini sıktı. Sesini, elinden geldiği kadar yumuşatarak, “Sanırım senin beyefendinin kuyruğunu titrettim. Ha bu arada, en azından adını öğrendim korkak Kahraman’ın...” derken gözleri dolmuştu ve alaya almaya çalıştığı sesi çok yapmacıktı.

“Vural. Uzak duracaktın, söz vermiştin. Sana orada daha çok ihtiyacımız vardı.” diye sitem etti Şahin.

“Abilik taslamayı bırak artık... Bak, tek başına debelendikçe batıyorsun. Bırak, birlikte hareket edelim. Hem olanlar senin suçun değildi. Kimse böyle olsun istemezdi, tıpkı benim gibi. Bu işte birlikteyiz. Ölen senin meslektaşınsa, benim can dostum ve abim de içindeydi. Üstelik o kız masumdu. En masumumuz...”

Her yer o anda Şahin için تنها oldu. Gerçeğin su yüzüne çıkması, sırların artık saklanamayan ölü bir balık gibi kokması, midesini burdu. Ölenler ve geride kalanlar... Yalanlar ve iftiralar... Kasıldı ruhu ve isyan etti bir kez daha geçmişe...

Artık öfkesi daha az yakar hâle gelmişti içini, nasıl unuttu tek amacını ve düşüncesini! “Şahin, bu işte hep birlikteydik... Yine olacağız.”

Vural’ın sözleri buz tutmuş deniz gibi tenini soğuturken, yalnız havadaki o yumuşak hüznün yok mu, çok uzak bir depremin varla yok arası titreşimleri gibi zor hissedilen o gizli hüznün, işte o şahin bakışları yeşil gözlerinin kuytusuna oturdu. Buram buram titredi kirpikleri gibi, yüreğinde yanan dumanların seyri.

Hayır, içindeki ateşler, gazı bitmiş kandiller gibi sönmeyecekti... Ve o, ukala dümbeleği kılıklı yankee, ⁴¹ umurunda dahi olmayacaktı..! Mesela, ıslak bir fare gibi yol kenarında ölebilirdi! Ya da bir ketenpereye getirip araba çarpmış kedi gibi, nalları dikerek hak ettiği asfalta yapışabilirdi! Ya da... Ya da o adamların elinde işkence çekerek, bağıra bağıra telef edilebilirdi.

Gözlerinin önüne bu dehşet görüntü gelince, sadece tüyleri değil, tüm bedeni vahşi bir ürpermeyle dehşete kapılarak titredi. Nereye gittiği de, ne için gittiği de, umurunda değildi öyleye ya..! Hem de hiç! Derhâl aklını başına alarak, bu gafil düşüncelerinden silkelenecekti...

Oh, sonunda kurtulmuştu o kabadayı bozması küstah zalimden! Rüya oturduğu koltuğa iyice sindi. Dudakları hüznle büküldü, düşünceli gözleri süzüldü, yüreği garipçe, tutukça, acıyarak atmaya başladı. Lanet adam, neden hâlâ dönmemişti ki! Öldü mü kaldı mı, iyi miydi, başı dertte miydi?

Şahin gittiğinden beri, Türkan Hanım keskin zekânın ürünü olan cevval gözlerini bir atmaca ibaresinde koltukta oturan ikiliye dikmiş, ellerini sorguya çeken eski devir komiserler gibi arkasında bağlayarak, kibrit kutusu kadar salonun içinde bir sağa, üç sola volta atıyordu.

“Siz ne ayaksınız?”

Dirseğini koltuğun kolçağına yaslayarak elini çenesinde gezdiren dalgın Tayfun, dikkatle yaşlı kadına bakarak, morarmış yüzünü süzüyordu. Kadın harabe gibiydi ama hâlâ dimdik olan mihrabı yerindeydi.

“Sizin de başınız dertte mi?” dedi kadın saçlarını mor gözünden geriye savurarak.

Tayfun son on dakikadır verdiği cevabı değil de, “Daha önce ajan mıydın teyze?” diye ciddiyetle, çok farklı şekilde sorusuna cevapsız bıraktı.

⁴¹⁾ “Yankee” Zorbalık atfeden bir sözcük olarak kullanılmasıyla, uluslarası bir yaygınlığa kavuştu.

“Daha önce de bu kadar ukala mıydın evladım?” dedi Türkan Hanım misillemedeki galibiyeti kutlayarak.

Bir, bir!

“O hep ukalaydı teyze, kimse kabul etmez, bu iş hep bana kalır.” diye Tayfun’a sinsi bir bakış attı Meryem. Lafın altında kalmayan bir kadınla güç birliği etmek onun şanındandı. Yüzünde haz dolu zalim bir donukluk, gözlerinde zafer sarhoşu olmuş bir parıltı vardı.

Kaçın kurası olan Türkan Hanım, bir göz süzüşle gerçeği kavrayarak, hileli bakışlarını kısarak genç kadına çevirdi. Kızım, *bundan bir hıyar olmaz, sen yol yakırken dön bence*, bakışları atarak, “Bundan sonra ben de kabul edeceğim evladım bunların ukala olduğunu, merak etme, seni tek bırakmam... Desteklendin!” diye çanak tuttu. Ve kuşkucu bir tutumla sorgusuna devam etti; “Siz ikiniz; nişanlı, evli, sözlü ya da şu yeni nesil çıkmak denen dingil şeyden misiniz?” Ve sorgulayan bakışlarını, ikilinin üzerinde titizlikle götürüp getirirken, onlardan beklenen cevap bambaşka şekilde geldi!

“Sen yanlış anladın Türkan Abla, onlar arkadaş... O başkasının bir şeyi sanırım!” diye atılan sazan Rüya’ydı, hem de ne atlamak, gören tek bir kurşunla vurulmadan öldüğünü sanırdı. Evet, ağzını gözünü kibirle yamultup, Meryem’e, her an tırnaklarını yüzüne geçirecek sinsi bir kedi gibi ifritle bakarken, sırf Şahin’e dokunduğu için saçlarını yolup, ağzını burnunu ufalayacakmışçasına zaman kolluyordu. Ve herkes an itibariyle ona, sanki Dünya’nın Ahmağı yazısını alnunda taşıyan bir heykele bakar gibi şaşkınca baktı. Rüya çok geç idrak ettiği devirdiği çamlarıyla altında kalarak, susmak durumunda kaldı. Bu kadar ileri gitmek istememişti.

Meryem onun bu kıskanç durumuna daha fazla dayanamayarak kıkırdarken, Tayfun sırtımasını kamufle etmek için elini burnunun üzerinde dolaştırdı, ama Türkan Abla susması mümkün olmayan tek varlık olarak, ortaya atılmayı ihmal etmedi!

"Kızımmmmm, sen cidden safsın" dedi şaşkın kıza hayıflanarak. Hah elini de döşüne koyup, penyesini nefes alamıyormuş gibi çekiştirmişti. "Valla korkuyorum seni bir yere yollamaya yavrum. Safım benim, gazozuna ilaç atsalar, ağrı kesici sanmandan korkarım... Bak bakalım onlar nasıl duruyor? Arkadaş gibi mi? Ah ben dedim annene, şu kıza terlik fırlatıp durma, aptal olacak diye ama dinlemedi ki beni."

Rüya gözlerini kısarak ikiliye baktı ve yerinden kalkarak, kısacık bir anda birbirine nefretle bakan gözleri kitap gibi okumaya çalışarak, "Aman... Bana ne be!" deyip salondan ayrıldı.

İçinde tarifi mümkünsüz hazlar, kulağında alkış değil konfeti sesleri oluşurken, mutfığa girdi. Ve an itibariyle, içinde durmaksızın coşan, damarlarını yakıp kavuran neşeye engel olamayarak, yerinde deli danalar gibi tepinip, dişlerinin arasından sevinç naraları attı. Saçları tepesinde havalanırken arkasını döndü...

"Sevinmen bitti mi evladım?"

Öl sen Rüya! *Yaşaman zaten hata!*

Yakalanmanın hazin sonucuyla, elini saçlarına atarak ablasına bakıp, "Böcek gördüm... Hem de fare kadar, ondan şettirdim..." demeyi düşündü... Ama bu hin fikirli kadını kandıramayacağını çabucak kavrayınca, eli mahkûm dudaklarını önce öne, sonra yana, en son birbirine bastırdı. Kaşlarını kaldırarak, söyleyeceği en son şeyi sordu; "Çay içer miyiz?" Yüzü, sevindirik, şirine bir hâlde, ay vurmuş lotus çiçeği gibi parladı.

Lanet adam için neden sevinisin, hiç! Sevgililer Günü yaklaşıyordu ve bir kadın daha tek başına bu hazin güne ağlamaklı, iç genişli girmeyecekti! Evet, Rüya kesinlikle bu sebepten seviniyordu!

Lan Rüya, Sevgililer gününe daha kaç gün var salak... Salla!

Az sonra ortamı bir sessizlik bürüdü. Herkes düşünceliyken, Meryem içeriye çay tepsisiyle giren kıza baktı. Rüya usulca üzerine doğru gitmeye başlayınca, koltuğunda huysuzca kıpırdanarak, kaşlarını kaldırdı. Her ihtimale karşın, "Kafama

çakmayacaksın o tepsiyi değil mi?" diye sordu daha fazla dayanamayarak, yarı alaylı, yarı ciddi bir hâlde.

Rüya ilk defa kıza tekme-tokat kafa-göz, Allah ne verdiyse dalacak gibi değil de, Allah'ın misafiri gibi bakarak "Eee, ne zaman gidiyorsunuz, ona bağlı?" demeyi ihmal etmedi...

"Sen cidden farklısın?" dedi Meryem keyiflenerek. Onun sır dolmuş gözlerinden her şeyi anlıyordu. Yüzünde muzip bir gülümseme belirdi. Bu hayra alamet değildi! O ışıkların yüzünde ve gözünde, *tatlı bir intikam* diye parladığı aşıkardı!

Tayfun iç gererek "Zaten Şahin'in normal birisini bulsa, inan olsun dişimi kırarım." diye yerinden kalktı.

Meryem ona sert bir bakış atarak, ağzının içinde homurdandı. Tayfun ellerini ceplerine sokarken "Ağzının içinde konuşma!" diye genç kadına yönünü bile dönmeden hayıflandı.

Bu beklenmedik hareketin yarattığı hayret Meryem'in o meşhur utancını unutturdu. "Açıktan konuşmamı, belki kaldırmazsın!" dedi kırgın gözlerinde bir titreşim yanıp sönerken, çayına şeker atarak gözlerini kilometrelerce uzağa diker gibi yere mıhladı. Tayfun onun bu durgun hâline içlenerek, kafasını sarstı. Bu kız ne zaman anlayacaktı, onu köpekler gibi sevdiğini...

Az sonra Rüya, millete çaktırmadığını sandığı kaygılı bakışları, yine saate kaymıştı.

Bu adam nerede kalmıştı ki? Manyak herif, ona gittiği yeri haber vermeden nereye kaybolmuştu? Gelsin, ensesinde boza pişirecekti. Bir de bu delilerle baş başa kalmıştı zaten. Hayır, her anında laf sokup, işnelemeden durmuyorlardı!

Saatler düşman kesildi, zaman ruhunu, hunharca soğukkanlı bir katil gibi didik didik etti. Duvarı delercesine yüreğine oturan tik taklar, birbirini kovalama telaşında geceye erişirken, Rüya'nın içi biraz daha kuruyor, biraz daha soğuyor ve ne idiği belirsiz bir sarsıntı ruhunu kaplıyordu. Herkes suspus, herkes perişan hâlde duruyordu öyle somurtukça... Rüya camın önüne geçmiş, sanki yalnızlığını bastırmak için kollarını göğsünün altında sımsıkı bağlayarak, gözlerini cad-

deye kenetlemişti. Duvar dibindeki bahçe direğinin dibindeki çöp konteynırındaki kedileri bile saymayı düşünmeyecek kadar, dalgın ve meraklı bir bekleyişteydi. Kendine itiraf edemese de şu vakit, kaygılıydı. Hele ki fare gibi etrafta cirit atan katiller, sokaklarda Şahin'den habersiz elini kolunu sallayarak dolaştığından sebep, içi korkuyla yorgan gibi kaplanırken her an kendini sokaklara atarak onu arama gailisine düşme telaşına yenilmemek için iç savaşlarıyla mücadele ediyordu.

"Benim yolumu böyle, kasabın ciğerci kedisi gibi gözlemezsin camlardan." dedi Türkan abla huysuzlanan alayıyla. "Oysa marketten gelirken, en çok bunun hayalini kurardım."

Rüya, mih gibi çakıldığı yerde, lal gibi suspus duruyordu hâlâ ve Türkan Abla onun kaygılı hâline şaşkınca bakıyordu. Hani Mustafa salağı için ölüp biten kız bu şaşkın kızın kendisi olmasa, birisi kızını klonlamış ve yerine aklını başına almış bir Rüya koymuş derdi.

"Kızım, korkma... Kocaman adam, ona bir şey olmaz!" dedi omzuna dokunan elin telkin eden kısık sesiyle.

Ve Rüya, o anda kendine gelerek, saatlerdir ne yaptığını kavradı ve Türkan ablasının eline yanağını bastırarak, bir adım geriledi. Kolları göğsünden çözülmüş, bedeni garipçe gerilmişti!

"Ne korkacağım be! O katil bozuntusu zorba herife bir şey olacak diye, asla korkmam ben! Hem bana ne eli kanlı katiller peşindeyse... *Bir köşede vuruldu mu? Yoksa yakalandı mı? Koşarken araba mı çarptı? Motorun gazını kökleyip, kaza mı yaptı?* diye hiç mi hiç merak etmedim ben... İşim olmaz onunla..."

Arkasını dönerek onlara bakmak için hamle yaptığında, Tayfun kaşlarını kaldırmış, ruhu bedenini terk etmiş gibi bakıyor, Meryem kıkırdamasını bastırmak için dudaklarını kemi-riyor, Türkan abla her an Rüya'ya tokat atacakmış gibi şaşkın ve garip bir ruh telaşı içinde bocalıyordu.

Evet, her şey anlaşılmaz, sarsılmaz bir geçiş içinde sarpa sarıyordu.

"Hiç merak etmemişsin Rüya... Anladık kızım, hiç etme-

mişsin, gözümüze sokmana gerek yoktu!" dedi sonunda boğazını temizleyerek Türkan Hanım.

"Öyle, etmedim tabii, hatta kurtulduğuma sevindim bile ben" diye kurusıkı palavralarını rastgele ateşledi kız.

Ve kapı vurulduğunda, herkesin gözü salon kapısına döndü. Ve tekrar tıklamadan daha, Rüya yerinden fırlamış Bizans yayı gibi kapıya çoktan erişmiş, herkes onun ışık hızına şaşkınca bakarken, kendilerini ancak toparlayabilmişti.

Şahin daha elini zilden çekmeden, kapı şapadanak açıldığı için, şaşkınlığını yenemeden, bir de cırlı cırlı hesap soran ses apartman boşluğunu doldurmaya başlamıştı.

"Gelmeseydin, niye geldin ki? Zaten hiç umurumda değildin... Ölmen ya da kalman da beni ırgalamazdı." dediğinde dudaklarını büzerek ayağını sertçe yere vurdu. "Lanet olsun nereye kayboldun ve hangi cehennem de beni unuttun?" Bunu o demiş olamazdı. Rüya ellerini ağzına kapamakta, ayağı yanmış tazı gibi topukları kışına vurarak odasına kapanıp, kapıyı yüzüne çakmakta geç kalmıştı. "Yani seni merak falan etmedim! Aklına sakın meraktan delirdiğim gelmesin!" Ve ilk falso, böylece dudaklarının hükümdarlığından... Özgür bir savaşçı gibi kıskançlık naraları atarak, kurtulmuştu. *Dilin kopsun Rüya!*

Şahin tek kaşını kaldırarak genç kıza sert bir tutumla baktı. İç gererek, "Hangisi yaptı?" dedi sadece. Ciddiydi.

Rüya kaşlarını kaldırarak "Neyi?" dedi afallamış hâli üzerine dikilmiş elbise gibi sabitken.

"Hangisi vurdu?"

"Kime?"

"Kafana... Hani beni merak etmen için ancak kafana birisini iyi bir tokmak vurması gerek ya... Ondan!"

Rüya gözlerini irice açarak, işaret parmağıyla kendini dürttü. "Ben mi seni merak etmişim... Yalan... Hiç de etmedim bir kere... Bir kere cama gözlerimi bile çevirmedim, kapıya kulaklarımı da dikmedim... Bir kere ben seni hiç düşünmedim..."

"Belli!"

"Etmedim tabii. Ben manyak mıyım katilleri, zorbaları, sapıkları merak edeyim? Aklımın ucundan bile geçirmem böyle bağınaz düşünceleri... Hah, delirmedim..."

"Eh biraz öylesin..."

"Sensin manyak... Ben deli değilim... Sadece... Sadece... Öyle işte..."

"Öyle olduğunu biliyorum, senin de kabullenmen güzel." Şahin elini yasladığı kapının pervazından çekerek doğruldu.

"Beni merak etmen güzel ama ayakta bekletmen, hiç hoş değil Serçe... Hem de misafirimiz varken!"

"Evet, içeride misafir varken, sen nereye kayboldun?"

Heh işte, şimdi karı koca kavgasına bağlamışlardı iyice ve bunu ilk fark eden, tabii ki Rüya olmamıştı!

Ama kendini çabuk toparlayan, ilk o olmuştu. "Yani giderken onları da yanında götürmen tercihimdi, neden tek gittin? Nereye gittin? Hiç gelmesen umurumda bile olmazdın."

"Sanırım giderken kendini odana kapatmıştın, ondan olsa gerek konuşmamamız."

"Kapılar hâlâ ses geçiriyor ve sen de benimle konuşmak yerine, bir işler çevirmeye çalıştın..."

"Ben seni nazlayamam Rüya... İşim başımdan aşkın" dedi adam sert bir kaş çatışla.

"Senden bunu isteyen yok zaten. Benim nazımı çekecek adam çok, sen eksik kal!"

Şahin dişlerini sıkarak bu patavatsız kızın boyunu kırmadan önce bir adım geriledi. *O adamları gebertirdi!* Arkasını dönerek merdivene oturmuş arkadaşına baktı Şahin. Vural kaşlarını kaldırmış şaşkınca ikilinin kapı kavgasına bakıyordu.

"Ben de Üçüncü Dünya Muharebesi çıkmadan hatırladığıma sevindim" dedi sırtarak.

Onu ancak o zaman fark eden Rüya, "Bu da kim?" deyiverdi meraklı ve bir o kadar geveze sesini yayararak.

"Yeni koruman" dedi Şahin ciddi bir alayla. Merdivende-

ki perti çıkmış arkadaşına uzandı ve genç kızı koluyla kapıya fukara sümüşü gibi yapıştırıp, arkadaşını içeriye taşımak için seri bir hamle yaptı.

Rüya, şaşkınca içeri geçen adama -yani enkaz yığınınu bakarak- "Senin eline kız gelen, dul çıkıyor katil (!) adamın hâline bak," dediğinde, artık boşboğazlık eden patavatsızlığının dibine vurduğunu, Şahin'in değil ama yanındaki enkaz ibaresi olan Vural'ın yüksek oktavda attığı kahkahalarıyla idrak etti.

"Koca dilini ağzının içinde tut Rüya..."

Öfkelenen Şahin edepsiz başını sallayarak, hain sırtışlarına serseri bir hava verdikten sonra içeri yöneldi. Rüya kapıyı derin derin iç gererek kapattı ve gözlerini kısacık bir an sınıksı kapatarak, "Şükürler olsun!" diye usulca fısıldadı. Şahin'i tek parça hâlinde bulmanın verdiği garip rahatlığıyla arkasını döndü. Artık başının etini kaldığı yerden yiyebilirdi.

Ve az sonra çalıştırmayı unuttuğu humbıl beynini, apansız güce gelmiş jeneratör gibi çalıştırmaya başladı. Bu adam da kimdi? Evet, az önceki sormayı unuttuğu adam... Lanet olsun, evini, en işlevli han kapılarına çeviren Şahin'in, peşine kuyruk gibi taktığı adama bakarak iç gererken, bu düşünceleri bir tek Rüya düşünmüyordu. Elini beline koymuş Türkan Hanım da, pekâlâ aynı onun gibi uzun hava çekecekmiş gibi duran bir suretle, anlatacağı senaryonun ciddiyetiyle duralıyordu.

Rüya dişlerinin berisinden, "Gerisi nerede?" dedi daha fazla dayanamayarak. Etrafına yapmacık bir mizahla bakındı.

Şahin arkadaşını kanepeye oturtup doğruldu: "Neyin?"

"Misafirlerinin... Hani diyorum, kibrit kutusu gibi evin içini, kibrit çöpü gibi doldurmaya niyetlendiysen, buraya sığmaz bu millet, ondan soruyorum... Gerisi nerede?" Ve dişlerini sıkarak, "Ya manyak mısın be adam, her tarafından şer akıyor... Neyin peşindesin sen? Kuyruğuna kabak bağlamış fare gibi, ortalarda dolanıp duruyorsun."

"Ağzını yerim senin akıllı kızım" diyen Türkan Hanımdı. "Oğlum bu ne hâl, meraktan deliye döndü kız burada."

Evet, an itibariyle devenin altında kalmış çaresiz bedevi gibi kıran kişi, Rüya'nın ta kendisi oluyordu! Türkan Hanım gerçeği dile vurarak ortama bomba gibi düşürdüğü gaflarıyla, genç kıza sağlı sollu tokat çakmışçasına bir etki sağlıyordu.

"Beni mi merak etti bu serçe kılıklı yarasa... Bence o, ölüp ölmediğimden emin olmak istemiştir" dedi Şahin inanmamışçasına...

"Yok oğlum, cidden delirdi..."

Ve Rüya'nın yüzündeki beyazlama iyiden iyiye mora dönerken, beklenen tepki gelmeyince, herkes ona ciddi bir şaşkınlıkla baktı. Kız, infilak edecek, kırmızı görmüş deli danalar gibi kulağından buharlar çıkararak, ayaklarına bakıyordu.

"Ne saçmalıyorsun abla?" dedi sonunda en iyi şeyi yaparak, inkâr ederek! "Ben bir kere eve gelecek polislerden korktum."

"Kızım sen değil miydin camda pinekleyen..."

Sanki karnına tekme yiyip, iki seksen yere uzanan dublör gibi şaşkınca adama baktı ve çok sonra aklı başına gelmişçesine, "Yalan!" dedi cırlayarak. "Ben polis sireni duydum, araba freni, toz bulutu, karınca sürüsü ondan cama çıktım." *Bu da nereden çıktı Rüya, değişti!* "Ben top oynayan çocukları izledim bir kere camda, rakip takım hile yapmasın diye. Bir de kedilerin kardeş payı yapıp yapmadığına baktım, ondan şettim camda... Ne merak edeceğim bu kalası!"

Ve Şahin'in sırtması daha da genişledi. Bu kız bocaladıkça saçmalıkları daha tatlı oluyordu. Ve adamın keyfini gören Rüya'nın öfkesi, daha çok büyüdü. Çarpık yüzüne ayağındaki pullu, tüllü ayıcıklı terliğini atası geldi.

"Beni özleyeceğini söylemiştim..."

"Şeytan görsün senin yüzünü küstah dublör!"

"Görüyor zaten bak, şimdi karşıyındayım..."

"Haydut" dedi kız ve kabullenmeyen hiddetiyle kendini banyoya atarak, derince bir nefes aldı.

Türkan Abla ciddiyetini ele alarak, merhametli bir kıvrınmayla kanepede oturan adamın arkasına yastık verirken,

“Oğlum, cidden neredeydin? Bak bu hâller beni korkutuyor, böyle olmaz ben babasına haber vereceğim çocuğum... Allah korusun, kızımın başına bir hâl gelecek diye korkuyorum.” dedi ürkekçe. Geçen gece Şahinle konuşma imkânları olmuştu ve bu çocuğun temiz birisi olduğuna, dahası iyi bir genç olduğuna inanmıştı. Ama buna inanması, kızını emanet edeceği anlamına gelmiyordu.

Şahin derince iç gerdi. Bakışları yaralı arkadaşı Vural’a kaydı... Meryem hemen arkadaşlarının yanına gelmiş, yaralarını kontrol ederken, Tayfun çoktan Vural’la kafa kafaya vermiş, fısıldaşıyordu. Ve sanırım Rüya’yla olan kavgalarına onlarda alışıyor olmalıydı ki, pek tiye almıyorlardı.

Şahin ellerini ceplerine sokarak, bakışlarını yaşlı kadına ciddiyetle çevirdi. “Abla... Rüya’nın başı cidden dertte... Adamlar peşine düşmüş, her an yerini bulmaları an meselesi...”

Türkan Hanım nefesini içine sesli bir şekilde çekerken, Meryem yerinden fırlayarak “Onu bana götürürüm, siz gidin.” diye öneride bulundu.

Türkan Hanım’ın gözleri dört dört olmuştu.

Tayfun yerinden kalkarak bakışlarını yaralı arkadaşından Şahin’e çevirdi. “Ben yanlarında dururum, Meryem de var nasılsa” dedi gerçekçi bir ciddiyetle.

Şahin başını geriye atarak, sertçe donuklaşan suretiyle “Yarımda olacak!” diyerek kestirip attı laflarını. O sırada koldan habersiz Rüya içeri girdi. Elinde pansuman aletleriyle kızgınca, “Aman ayrılma kankanın yanından. Aslında al onu da git, kimse sizi zorlamıyor zaten.” dediğinde, hepsi birbirine anlamlı bir bilmişlikle baktı. Rüya omzunu sarsarak “Ne?” dedi.

Türkan Hanım kıkırdamasına engel olamadı. “Ay safım benim... Valla bir gün beni öldüreceksin...”

“Önce beni öldürmezse,” diye homurdandı Şahin, koyulmuş gözleri sır yüklü bir telaşla parlıyordu.

Vural’a pansuman yapılmış, ağrı kesici verilerek uyutul-

duktan sonra, herkes kendi arasında sohbet etmişti. Vural, yaralı çenesini tuta tuta, sitem ederek kafasının şiştiğini söylediğinde ise, Şahin usulca arkadaşlarına, olanları anlatmış ama tabii ki bu konuşmadan bir halt anlamayan tek kişi Rüya olmuş, bu sefer Türkan Hanımda ona eşlik etmişti.

Ama yine de bozuntuya vermeyen Türkan Hanım elindeki çayı höpürdeterek "Peki oğlum, onu anladım da... Peşinizdeki adamlar karanlık tipler ama anlamadığım, sizin gibi temiz gençlerin onlara nasıl bulaştığı" diye ciddiyetle sormuştu.

"Onlar mı temiz?" dedi Rüya kendi düşüncesine gülerken... Birden bu kadar zalim adamın iyi namzedilmesine öfkelenmiş gibiydi. Kaşları çatılmıştı. Ve Türkan Abla, sanki bu meseleyi açtığına pişman olmuştu. Ama aldırmadı.

Rüya suratını asarak devam ederken, homur homur hâlde, "Kesin Şahin birini öldürmüş, silah kaçırmış, mafyalığa özenmiştir, yakmıştır gariplerin başlarını..." diye hayıflandı. Gözleri bilmişlik taslayarak parlıyordu.

Tayfun soğuk bir sırtışla "Nereden bildin?" dediğinde ukalaca, Meryem ona sert bir dirsek attı. Tayfun elini acıyan yere koyup inlerken, Rüya çayını püskürtmemeyi son anda başarak, şaşkınca genç adama baktı. "Gerçekten mi yapt bunları?"

"Sen daha kendi söylediğine inanmıyor musun Rüya, neyi tevit edeyim?" dedi Şahin bıkkınca.

Kız incinerek omzunu silkti. İnanıyor muydu gerçekten bunları yapacağına? Akli karıştı iyiden iyiye...

"Anlatmayacak mısın?" dedi Türkan Hanım inatla. "Gerçekleri bilmeye hakkımız var."

Rüya umursamaz maskesi altında radarlarını açmış, kulaklarını anten alıcısı gibi dikmiş, gelecek cevabı bekliyor ama istediği tabii ki olmuyordu.

"Anlatarak kafanı karıştırmayayım abla, tek söyleyeceğim, kızına zarar vermem."

"Onu biliyorum çocuğum, bundan kuşkum yok."

"Nereden biliyorsun abla. Sen de iki gündür gördüğün

adama beni emanet edip duruyorsun. Adam katil, hürsüz, bir de" dediğinde Şahin kaşlarını edepsizce parlayan gözlerinin üstünden kaldırdı. Kız kızarak, yerinde iğneden döşek varmış gibi kıvrandı. Suçlu gözlerini kaçırarak, ayaklarını dıktı.

Bunu gören Türkan Hanım kuşkucu bir inlemeyle, birden kıza döndü. Rüya alı mora dönmüş hâlde, hemen gözlerini duvara sabitledi. Sanırım, ılık çalması an meselesiydi.

"Birde ne kızım?" dedi yaşlı kadın dişlerini sıkarak inatla.

Heh işte, bir onu işkillendirmek eksikti. *Dilin kopsun...*

"Şey... Şey işte, delinin teki... O-onu diyecektim!"

Kıvr Rüya, senden başkası inanamayacak...

Ama bu sefer onun bocalamasına kıkırdayan tek kişi Şahin değildi! Tayfun ve Meryem de kendisini tutamayarak kıkırdamıştı. Ve Şahin'in gözleri garip bir hâle bürünerek, koyulmuştu. O gözlerde, tutkulu bir ışıık mı parlıyordu!

Neyse sonunda Meryem ve Tayfun gitmeye ikna edilerek evden binbir telaşla yollanmış, Türkan Ablanın oğlu geldiği için, yaşlı kadın aşağıdaki olayı kimseye çaktırmamak adına, ayaklanmıştı. Kapının girişinde dikilerek, "Haaaa Rüya, annen aradı kızım bak unuttum!" dediğinde ablası, Rüya gerilek olduğu yerde titremişti.

"Tabii, çaktılar yalanımı değil mi? Yola düşmüş geliyorlar de, şuracığa bayılayım abla." dediğinde Türkan Hanım acı kızın hâline, işkence etmekten vazgeçti.

"Anlamışlar ama sana kızgın değiller, bizim bunak yine sanrı görmüş, bizi telaşlandırdı, kızı bile göremedim diye hayıflanıyorlardı."

Rüya burukça iç gerdi. Yüreği cız etti. Yaşlı kadını telaşlandırmamak için dudaklarını gerdi. Bu yarım bir tebessümdü.

Taş olacaktı taş, anneye babaya durduk yere yalan attığı için...

"Asıl mesele bu değil kuzum, annen dedi ki, Kayra'nın annesi birkaç günlüğüne şehir dışına çıkacakmış, kuzeninde sen burada kalacakmışsın? Aklı sizde kalmayacakmış hem böylece. Sana hiçbirisi ulaşamayınca bana döndüler."

“Hayda, buyurun cenaze namazına?” dedi Rüya isyanla. “Eceli gelen köpek davasına döndü iş iyice abla... Of ablam... Deseydin ya Rüya grip olmuş, virüs kapmış, kızamık çıkarmış, hatta suççuğu... Boğmaca bile olmuştur diye...”

“Rüya saçmalama! Şimdi mesele bu değil, ha sen ha Kayra, kafalarınız aynı çalışıyor nasılsa korkum o değil.”

“Peki ne abla?”

Kadın sert bakışlarını genç kızın arkasında dikilen Şahin’e çevirdi. “Kurdun inine, iki tane tazecik bildircin bırakacağım, benim korkum çok başka... Sen anlamazsın?”

Rüya kare jeton, çekmeyen hat ibaresi yemiş suratıyla “Aman abla, ne kurdu, ondan olsa olsa sırtlan olur. Neyse sen dinlen zaten, Kayra ancak sabah gelir. O zamana kadar biz de bir şeyler düşünmüş oluruz.” diye konuyu hafife aldı!

“Ben oğlanı uyutayım geleceğim... Burada kalacağım... Yanında...” dedi Türkan Hanım inatla ve iğneli bakışlarıyla Şahin’e gözdağı verdi... Tabii bu yorgunlukla ve yediği dayanın verdiği mahmurlukla, bir köşede sızmazsa iyiydi o da aynydı...

Rüya kapıyı kapayarak, arkasını dönüp kollarını göğsünün altına bağladı.

“Seni dinliyorum...”

“Görmeyeli baya bir ilerleme kaydetmişsin, sen dinlemeyi mi öğrendin Serçe? Şahane!”

“Zevzekliği bırak! *Evime yine, hangi katili getirdin demeyeceğim, ama ne haltlar karıştırıyorsun sen kahrolası* diyeceğim elbette,” Bunu tek seferde söylediğine şaşırdı adam. Ne nefes mübarek, dünyanın en büyük tenorunda bile yoktu. Soprano sanatçısı gibi susmayan Rüya, sesinin desibelini biraz kaçırmış olarak “Kim bu adam?” diye var gücüyle cırladı. Ve elinin kolunun hesap soran bir tutumla havalandığını idrak edememişti.

“Rüya, başım ağrıyor” dedi Şahin, cidden başı ağrıyordu ve şu anda düşünecek daha önemli konuları vardı! Mesela arkadaşının başı, onun yüzünden derde girmişti, Meryem ve

Tayfun şu anda tehlikede olmasa bile, her an yardımları yüzünden onların başı belaya girebilirdi. Onlara gidip toparlanmalarını ve birkaç gün içinde buluşmalarını söylerken, keşke hemen şimdi birlikte yola düşelim dese ydi.

Şahin başını sallayarak ondan açıklama bekleyen kıza yaklaştı, Rüya adamın garip bir şekilde bakmasından tırsarak geri adım atınca, Şahin kaşlarını kaldırarak küstah sesini yadırdı.

“Beni ne kadar merak ettin Serçe?”

Kız olduğu yerde zıncı diye donarak, “Seni ne merak edeceğim, hiç etmedim, aksine sen gidiince ben kendimi kaybedip, sevincimden çıldırmışım” diye yalan attı.

“O yüzden suratın asıktı...”

“Sen geldin diye asılmasın?”

“Gözlerin de parladı!”

“Geldiğini görünce, gözlerim dolmuştur Şahin.”

“Yani beni görünce, mutluluktan ağlamak istedin öyle mi?”

“Hayır, seni canlı kanlı görünce, hayal kırıklığından dövünerek böğürmek istedim.”

“Benim için endişelendin...”

“Ayakta rüya görmek dedikleri bu olsa gerek...”

“Evet, ayakta Rüya (!) Görüyorum... Hem de cidden rüya gibi bir ruh hâliyle...”

Rüya bocalayarak dişlerini sıkı ve ayağını yere vurarak hareketlenip adama omuz attı. “Teres sen de, ne olacak!” Hızla salona geçti. Sonra kanepede kestiren yaralı adamı görünce, uyandırmamak için gerisin geri çıkarak genç adama sert bir bakış attı. “Arkadaşın kanepede yattığına göre... Sen koltukta uyursun! Odama adımını attığın an, yıkarım binayı haberin olsun.” dedi ciddi bir tehditle ve kapıyı sertçe çarparak odasına girdi. Onun gümbürtüsüne şekerleme yapan enkaz hâle dönmüş herif uyanınca, Şahin, “Alış artık bunlara!” diye Vural’a homurdandı.

“Yazık, bir kadının odasından kovulduğuna ilk kez şahit

oluyorum. Bırak da keyfini çıkarayım..." Şahin sert sert bakınca, durumun vahametini anladı. "Eserekli biraz ama iyi kıza benziyor" dedi Vural gözlerini ovalayarak.

"Ya ne demezsin!" dedi Şahin huysuzca. Rüya'nın odasına yöneldi, kapının açıldığını idrak edemedi, suratına nevre-simler ve yastık çarpılarak kapı tekrar kapanınca, donakaldı.

Bu sefer yaralı çenesini tutarak gülen kişi "Gelecekteki hâlini görür gibiyim Şahin!" dediğinde, yüzüne yediği yastıkla, acıyla inledi. Vural hâlâ kahkahalarla gülerken, Şahin garipçe homurdanıyordu.

O gece Türkan Hanım sızdığı için aşağıya inemedi. Rüya uyandığında Şahin evde yoktu. Üstelik onu asıl şok eden şey, kahvaltının hazırlanmış, sıcacık ekmeğin alınmış, gazetenin masanın kenarına konmuş olmasıydı. Bu adam, isteyince ne kadar tatlı oluyordu. Yüzü gülen Rüya birden sert hâline büründü, suratını asarak odasına döndü. O katil adama karşı gardını indirmeyecekti... Yani! Sabahın erken saatlerinde kapıda biten Türkan Hanım "Şahin giderken bana seslendi kızım... Gece sızmışım." derken hâlâ dayak yemekten ağrıyan kemiklerinin sızladığını itiraf edemedi. "Seni merak ettim ama Şahin içimi rahatlatmış!" dediğinde ona kızarak bakan Rüya, "Abla, ne çabuk inandin ona ve böylesine güvenir oldun" diyerek sitem edip, artistlenerek mutfağa geçmişti.

Rüya, Vural'ın ağrılarını dindirmek için ağır kesici saatlerini şaşmadan, genç adama iyi yürekli bir hemşire gibi baktı. Vural saygılı ve anlayışlı bir adamdı. Gereksinimle kızla konuşup rahatsız etmedi, onun dalgın bakışlarını izlerken ise aklında yapacaklarının projesini geliştirdi.

Şahin eve geldiğinde hava kararmış ve saat üçü geçmişti. Rüya eve sessizce giren adamı kapının girişinde beklediğini görmesin diye derhâl odasına girip kapısını kapatmış ve her nereye gittiyse, başına bir hâl gelmeden eve döndüğüne şükrederek, yatağına uzanmıştı.

Şahin salona girdiğinde, "Saatlerdir seni bekliyor... Çaktırma." dedi.

Şahin üzerindeki deri ceketini çıkararak, koltuğa bıraktı. Rüya kanepeye ona da yatak açmıştı. Farkında olmaksızın yatağa bakarken, yüzünde garip bir gülüş peydahlandı.

“Buldun mu bir iz?”

Başını sallayan Şahin “Yok, hâlâ kayıp. Öldüyse ölüsü, yaşıyor ve eğer senin şüphelendiğin gibi kaçıyorsa dirisine dair bir iz ortalarda yok.” diye iç gerdi.

“Henüz yeni bu olanlar... Korkudan tüm kalkanları havada, yakında zayıflar merak etme. İşte o zaman hata yapmaya başlarlar ve bizim için bir sürü ipucu verirler.”

Az sonra Şahin Vural’a neler yaptığını ve adamların inlerine girmek için bir yol aradığını anlatmış, onunla izleyecekleri yolu istişare etmişti. Vural gözlerini sessizce tavana dikip düşünmeye başladığında ise, koltukta sessizce oturmuş, elini şakaklarında dolaştırırken kızı bu işten nasıl uzak tutacağını düşünmeye başlamıştı.

Önceden tek başınaydı, sadece bir canım var havasında meydan okuyordu hayata ama şimdi ise arkasında, sağında solunda ona güvenen ve onunla canlarını hiçe sayarak yürüyen bir arkadaş topluluğu. Tabii Rüya da! En önemlisi de o adamların, onun namına verdiği karardı. *Bulduğunuz yerde, temizleyin* demişti! O kapı iti...

Kapı kedi tırmalaması gibi vuruldu. Şahin önce duymadı ama sonra Rüya’nın odasının kapısının açıldığını duyunca, derhâl yerinden fırladı. Gecenin bu saatinde kim olabilirdi ki?

Rüya ayak uçlarında yükselmiş, kapının deliğinden dışarıyı gözetliyordu. Bu kız akıllanmayacaktı! Daha kaç kere yasakladığını, kafasına çivi gibi çakması gerekecekti. Başını sallayarak genç kıza yaklaşıırken, Rüya dışarıdan hır gür sesi gelmeyince, rahatlayarak kapıyı açmaya kalktı. Fakat tetikte bekleyen Şahin, kızın elini koyduğu anahtarlı parmaklarını sıkıca kavrayarak, “Ne yapığını sanıyorsun sen?” diye dışarının arasından tısladı.

Rüya canı yanınca acıyla inleyerek, “Kapıyı açtığımı sanı-

yordum" dedi sesi derin bir oflamayla kesilerek. "Bırak canım acıyor..."

Şahin eski sertliğine kavuşmuş bir katılıkla kapının önündeki kızı koluyla kenara ittirdi ve kapının deliğinden dışarıya baktı. Sonra geri çekilerek "Tanıyor musun onu?" diye sordu.

"Yok, nasılsa tanımadığım kişileri eve almak gibi bir huy edindim. Ha bir kişi, ha beş ne olacak canım, alalım garibi içeri sevabına" diye iğneleyerek anahtarı çevirdi.

Şahin başını sallayarak, geriye çekildi ve kapı usulca açıldı.

Kapının girişinde, Rüya'ya az biraz benzeyen siyah saçlı, koyu gözlü ama biraz daha topluca bir kız, elini beline koymuş, yıldırım faslı geçişen koyu gözleri çakmak çakmak kuzenine bakıyordu.

"Seni lanet kaçık, bunu nasıl yaparsın?" dedi Kayra hırçınca.

Onların sitemine sessiz kalamayarak, ikiliye şaşkınca bakarak, gerçeği bildiğini belirtti. Ellerini beline koydu ve derhâl atılarak, "Tamam. Türkan abla beni niye uyardı, şimdi anladım." demişti.

Şahin, bakışlarını kapının girişinde, omzunu kapıya yaslayıp, onları izleyen Vural'a çevirdi.

Vural, sırtırken, göz kırparak; "Gazan mübarek olsun abi, hayırlı işler" dedi alayla.

"Gazamız?" demişti Şahin bilmiş bir öfkeyle.

Sanki bu sözlerle kaderlerinde, büyük bir yazgıya yön vermişlerdi.

*Sen böyle umut dolu bakıyorsun ya...
Saniyeler sonrasının değil,
Yıllar sonrasının hayalini kurduruyorsun...*

24. BÖLÜM

Sustukça içinde birikir kelimeler...

Kolundan çekilerek odaya tıktırılalı ve bir güzel azarlanarak sorguya çekileli çok zaman olmamıştı. Saat gecenin yarısıydı ama Rüya uyumak yerine şamaroğlanına tabi tutulmuştu.

O çok konuşan ağzından zahmet dahi etmeden aldığı lafları hazmetme yetisi göstermediğini belirten Kayra, ellerini beline çaçaron bir tutumla koymuş, keskin dişlerini her an etlerine geçirecek bir sırtlan gibi sıkmuş, gözleriyle dart tahtasına çevirdiği yüzüne bakarken, her an yerinden bir panter gibi fırlayıp Rüya'nın saçlarına yapışacak kadar ciddi duruyordu.

Ve Şahin, iki genç kızın arasındaki bu sert tartışmaya şahit olsa bile, onların kendi lisanlarında konuştukları Arapça sebebiyle pek oralı olmuyordu.

"Beni kandıramazsın! Onca şey yaşamışsınız ve birçok an... Sadece siz... ikiniz... tek... *hatta ne kalmak*, dediğimiz tabirde tek başına kalmışsınız... Ve sana sulanmadığına inanmamı bekliyorsun... Şimdi beni yeme... Anlat!" dedi Kayra baskın şivesiyle, Arapça kelimeleri yayarak.

"Kayra, anlattım sana fazlası yok."

Kayra sağına-soluna baktı ve birden başını sarsarak, "Lan burada beyinsiz ibaresi varda ben mi göremiyorum... Hani anlattığın safsatalara ancak bir beyinsiz inanır da..." diye ciddi ama dalgacı bir tutumla alay etti.

"Tamam, biraz bir şeyler konuşmuş olabiliriz?" dedi Rüya sadece laflarını değil, bedeni gibi gözlerini de kıvrarak. Bakışları, kısacık salonun camından dışarı bakan adama kaydı.

Hâlâ dışarıyı seyrediyordu. Ve diğeri koltukta horuldamaya devam ediyordu. Nasılsa dillerini bilmiyordu bu gıcık henî, bunun rahatlığıyla kendini koyuveriyordu.

“He... Tabii, biraz bir şeyler yaşadığına eminim!” dedi Kayra itirazlı sesini yayararak. Rüya kuzenine bakmak durumunda kalınca, genç kız devam etti. “Kızım, sen bu adamla aynı evde kaldığına ve sağ çıktığına emin misin? Hani diyorum, rüya falan görmeyesin?”

“Ne saçmalıyorsun sen be! Tabii ki onunla kaldım.” Alayla sesini yaydı ve elini tepesinden garipçe savurdu. “Ay kalmadım, zorlandım diyorum anlamıyor musun?”

Ah son dönemlerde hiç de zorlanmış gibi değildi oysa, gönüllü kölesi misali gözlerine baygın baygın bakarken buluyordu kendini ya, hadi hayırlısı..!

Kayra bakışlarını çaktırmadan, arkasında sessizce duran adama çevirdi ve sesini alçaltarak iç geçirdi. “Yani sen ondan nefret ettiğini mi iddia ediyorsun?”

Rüya başını kuzenine yaklaştırdı ve kısık sesiyle, “İddia değil bu! Öyle olduğunu söylüyorum...” O inadı kuruyası fındık burnu yine dikilmişti havaya.

Şahin gözlerini kısıtı, bedenini bir hınçla gerdi.

Rüya ona kibirli bir bakış atarak, vakurca başını geriye attı. Bu sefer Türkçe olarak yanıtladı tüm içtenliğiyle cevapları.

“Kesinlikle, nefret ediyorum ondan...”

Yalanlarında boğul Rüya!

Şahin kaşlarını hafifçe havalandırdı! Bu taş kafasını değil ama direkt yüreğini hedef almıştı!

Kayra iki gence şöyle bir bakış attı. “Yani, sen ondan hoşlanmıyorsun..?”

“Sence öyle bir hâlim mi var?” dedi Rüya kibirli bir havayla saçlarını omuzdan geriye atarak. “Bir saattir Sütçü Rıza’nın eşeği mi anıyor burada Kayra? Hoşlanmıyorum, hoşlanmayacağım da,” Bundan daha gerçekçi bir yalan ne zaman söylemişti ki Rüya? *Hah, az önce!*

“Yani sen ondan kurtulmak istiyorsun?”

Rüya gelecek olacak cevaptan tırsarak ve Kayra’nın bay-

gın baygın bakışlarından kurtlanıp, hiç hoşlanmasa da, ona kalbindekini değil aklındaki söyleme zafiyetinde bulundu.

“Evet.”

“Rüya...” dedi laflarını sakız gibi yayan Kayra. “Onu ben alabilir miyim? Çok şeker!”

“Oha!” dedi Rüya bu beklenmeyen arzulu tepkisi karşısında. Kaşlarını çatarken, elleri yine yumruk olmuştu. Bir an Kayra üzerine uçağını zannederek, bir adım gerileme isteğini bastırdı. “Ama çok şeker” dedi iç gererek inatla.

Rüya şu an itibariyle kuzen muzen demeyerek, bu edepsiz kıza kafa göz çakarak, Allah ne verdiyse dalmak istiyordu. Hayır, çakmakla kalmayıp direkt yere yatırıp paspas gibi çiğ-nemek. “Bence acı biber o! Yanarsın.”

“O zaman ben alabilirim sorun olmaz, acılı yemeye bayılırım!”

“Hayır!” dedi keskin ve hırçın bir sesle. “O odun herif adamın boğazına oturur.” Cık, cık, cık yaptı sitemle. “Annen seni küfrettiğinde acı biberle terbiye ederek, hiç iyi yapmamış Kayra, her acı yenmez kuzum... Mesela o zakkum gibi acıdır... İğrençtir...”

Kayra suratını astı kumpasçı bir tutumla. “Ama sen dedin ki...” derken masumca kirpiklerini kırıştırtıyordu. O yelpaze gibi havalanan koyu kahve gözlerin içindeki siyahlar, nasıldasinsi parlıyordu! Rüya tırnaklarını kuzeninin yüzüne geçmesin diye, hırkasıyla törpülerken “Bence hiç de yakışıklı ve şeker değil... Hatta acı! İstemezsin sen onu valla!” diye bir öneride bulundu.

Kayra kaşlarını imayla havalandırınca, Rüya kabullenerek “Tamam birazcık yakışıklı olabilir” dediğinde hâlâ Arapça olarak, şimdi iki kaşı da havalanmıştı Kayra’nın.

“Lan kaşlarını gözlerini dansöz gibi kıvrıp durma... Lanet olsun tamam mı gördüğüm en yakışıklı adam” dediğinde arkasındaki adam gururlu sesiyle “Bunun senin ağzından duymak benim için bir onur Serçe!” dedi ve genç kız ağzının içinde, okkalı bir küfür savurdu.

Bu adam Arapça konuşmasını biliyor muydu?

*Her insanın;
bir kere geç kaldığı birisi olur...
Sen benim, vakit saydığımınsın o yüzden...*

25. BÖLÜM

Bazen çılgılık çılgılığa konuşur gözler...

“Sence bu yaptığımız doğru mu?” dedi Kayra kulağını sıkıca bir an kapının camından geriye çekerek. Gel-
diğinden beri -ki hatta odaya zorla tıkıştırılıp, *ağzıyla birçok*
çuval inciri heder etmesin diye düşünüldüğünden beri- burada
neredeyse kilit altında tutuluyordu. Öyle ki, gevşemiş kola
şişesi gibi pıslayan çenesi susmamış, durmaksızın sormuş,
bu da yetmemiş gibi herkes yatmaya çekildiği hâlde, meraklı
komşuları Durdu ablası gibi, kapının eşiğine dikilmiş, içeriyi
dinliyordu. Hayır dinlemiyor, kapıyla bir bütün olup, kankilik
ilan ediyordu.

Rüya başını sarsarak kuzenini kolundan çekiştirip, yatağa
yanaştırdı.

“Otur şuraya, kulağın kapıya küpe olacak şimdi.”

Kayra uysalca yatağa çıkıp, iki dizinin üzerinde usulca
oturdu.

“Kaç gündür evde hapis misiniz cidden?”

“Evet, saklanıyorlar, ben de saklanıyorum mecburen. Va-
nız evde ama aslında yok gibiyiz. Balkona çıkmıyoruz ya da
cama pek yaklaşmıyoruz.”

Merakı artık çığırından çıkmış bakışlarını, saçlarını ören
kuzenine çevirdi Kayra. Kurtlular gibi, olduğu yerde kıvrı-
nıp duruyordu asıl sormak istediğini sormadığından. İkisi de
pembe ayıcıklı şirin pijama geceliklerini giymiş, yirmili yaş-
larda değil, onlu yaşlardaki ergenleri çağırıyorlardı. Rüya
saçlarını ördü ve tek omzunun üzerine saldı.

"Sen neden gece geldin, akşam geleceğini sanıyordum.."

"Annemler yola gece çıktı, beni de bıraktılar işte. Sen boş ver beni," dedi kıvranarak. "Rüya... Ya... Bu adamlar gece bize bir şey yaparlarsa..." Eliyle boynunu kesiyormuş işareti yaparak, "Ya gırtlığımızı keserse, ya ellerimizi ayaklarımızı bağlayıp, Allah muhafaza bizi kötü emellerine saklarsa!" dedi yine çenesi diline dar gelen sesiyle. Felaket tellalı gibiydi mübarek sesi... "İtler mi, uğursuzlar mı, hele ağzı gözünün yanındaymış gibi montajlı duran adamla, o sert bakışlı katı kılıklı adam kimin nesi kuzum ya..? Kızım manyak mıyız biz, gidelim polisi arayalım, babamlara söyleyelim, onlar bizi korur, baksana bu adamlar kendini koruyamıyor ki, bizi nasıl korusun!"

"Saçmalama Kayra, polise nasıl gideceksin? Hem bizi değil, sadece... Beni. Sen sabah erkenden gideceksin." dedi Rüya başını sarsarak.

"Asla, seni onlarla yalnız bırakmam." dedi Kayra, onun tüm itirazlarını ağzına tıkadı. Üstelik Şahin'in az önceki söyledikleri hâlâ kulaklarında çınlıyordu. "Dikkatli ol Rüya, istenmeyen sonuçlar çıkmasın... Kuzenine sahip çık!"

Rüya bakışlarını yatağa sessizce uzanmış, dikkatle dizisini izleyen Türkan ablasına çevirdi. Allah aşkına, şu anda bu dizi sevdası neyin nesiydi? Üstelik bu hatun neden bu kadar sakindi? Kayra'nın arkasından çok geçmeden yanlarına gelip, kızları Rüya'nın odasına tıkıştırmıştı. Bir de Şahin Türkan ablasını kenara çekip, ciddiyetle ne söylemişti? Sorsa, biliyor ağzının payını alırdı. Sormasa, meraktan delirirdi.

Üfff!

Kayra onu tüm düşüncelerinden soyutlayarak, "Ablam var... O rahatlıkla girip çıkıyor kızım içeri dışarı, bakkala gidiyorum desin, çıksın anlatsın durumu polise, biz de kurtulalım!" dedi Kayra heyecanla planlar kurarak.

"İçerideki kim biliyor musun sen Kayra?" dedi Türkan Hanım hâlâ gözleri ekranda dururken, yüzü soğukkanlı ve sakin-di. Kayra müthiş bir merakla dizlerinin üzerinde ona döndü.

"Kim abla? Aydın Doğan olmadığı kesin..."

"Polis..."

"Hadi ya! Bende Lerzan Mutlu!" dedi Kayra gülererek alayla.

Türkan Hanım arkasındaki yastığı kızın suratına, hiç düşünmeksizin fırlattı. "Eşek sıpası, sana yalan borcum mu var... Polis diyorsam polistir."

Kayra yüzündeki yastığı kenara koyarken, huysuzca ofladı. Türkan Hanım ayağıyla kızgınca bacağına dürttü. "Üf deme teyzeye, koparırım etlerini... Tosbağa dilini tut biraz cidden polis dedik, dinle. Onun bile geldiği durumu düşünürsek, bizim şu anda sığınacak pek fazla seçeneğimiz yok. Şahin'i dinleyeceksiniz."

"Abla?" dedi Rüya merakla yatağa dizlerini koyarak, hemen dibine tünemişti. Heyecanla, "Sen ne ara öğrendin bunları? Belli ki seni keklemişler. Polisse, neden kaçsın?" diye sordu.

"Yok, cidden polis, ben emniyete gidip sordum. Akrabam diye, ama Şahin bilmiyor" dedi kadın. Nasıl bir felakete imza attığını bilmiyordu hâlâ hiçbirisi. Rüya ve Kayra şaşkınca kadını dinledi. Polisler ve kaçaklar... Hepsi onun evindeydi. İç gerdi ve dudağının kıyısını dişleyerek "Şey, siz ne konuştunuz mutfakta?" diye sordu merakla.

"Bir şey konuşmadık çocuğum!" dedi gözlerini kaçırıp ekrana dikerek.

Şaibeli hâllerini, iki kızda sezse de seslenmedi azıcık daha. "Ne konuşacağız... Size zarar gelmesinden çekindiği için uyardı beni... Birlikte hareket edeceğiz dedi. Diğer meseleyi de, içeride konuşurken duydum hemen araştırdım. Görevden alınmış çocuk, üzülüyordu."

"Hah, buyur buradan yak. Adam doğru dursa, neden kocaman devletin görevinden alsınlar ki?"

Rüya şaşkınca hâlâ duyduklarını hazmetmeye çalışırken, her söz diğerinden daha yüksek tesir ederek zihnine yerleşiyordu.

"Abla, anlat sen bakma ona... Neden ayrılmış görevden duydun mu?" dedi Kayra hevesle.

"Neden olacak, birilerinin işine çomak sokmuş. Büyük başların dediler" dedi Türkan Hanım ciddiyetle.

Kayra biraz geriye çekilip, yatağa uzandı. Dirseğini yas-tığa, başını da eline yasladı. "He abla, sen de bu palavra ya inandın, ben de yuttum. Bunlar bizi kek mi sandı? Sana yem atmışlar, sen de zokayı yutmuşsun; ama biz..." dediğinde bir ayak darbesiyle daha dürtülmesi, çok uzun sürmemiştir. Kayra huysuzca diklenerek "Uf abla ya, doğru söyleyen dokuz köyü muamelesi yapma bana" dediğinde, kucağına düşen cüzdanla olduğu yerde şaşkınca sıçradı.

Rüya hemen Kayra'nın yanına yaklaşıp, kızın elinden cüzdanı kaparak "Abla, bu sandığım şey olamaz değil mi? Nasıl yaptın?" diye gözleri patlayarak cüzdanın kaliteli derisine baktı.

"Sandığın şey değil zaten şaşkın. Pansuman yaparken arakladım ve Şahin'in evli olup olmadığını ya da kim olduğunu öğrenemeyeceksin keza... O, bizim karizmatik serseriye ait değil heyecanlanma! Enkaz kalıntısına ait ganimet o."

Rüya kaşlarını çatı cüzdanı açarken, "Ne alakası var abla... Ben sadece ne olduğunu merak ettim, yoksa bana ne özelinden..." diye bocaladı.

Ve Kayra elinden cüzdanı kaparak ondan evvel açtı. Gözleri yerinden fırlayacakmış gibi irilince, Türkan Hanım kaşlarını kaldırdı, Rüya korkuyla nefesini tuttu ve Kayra "Vay anasını be... Bu adam, içeride gördüğümüz adam, olamaz değil mi?" diye heyecanla fısıldadı. Yüzü kızarmıştı.

"Hangi adam?" dedi Rüya heyecanla.

"Ta kendisi kızım," dedi Türkan Hanım bilmişlikle kula dayarak. "Şaşılacak şey değil mi? Her ne kadar minare yıkılsa da, mihrap hâlâ yerinde görmedin mi? Adam manken kadar yakışıklı. Polis değil, podyum çakması."

"Gördüm abla ama ben içeride kamburu çıkmış bir fosil yığını gördüm... Şimdi ise taşşş görüyorum, meteor hem de..."

"Ver şunu!" dedi Rüya kuzeninin elinden kaptığı cüzdanı çekıştırıp açarak. "Kimmiş taşşşş?"

"Demıştim" dedi Türkan Hanım kıkırdarak.

"Evet, polismiş." dedi Rüya hüsrarla cüzdanı indirip, dizlerine koyarak. "Ben de Şahin polis sanmıştım..." *Tıpkı rüyalarındaki gibi*, diye içinden inledi. Sonra bunu düşündüğü için kendisine kızdı.

"Allah'ım..." dedi Kayra kaşları gözlerini katı bir şekilde gölgeleyerek. "Abla sen ciddiydın... Bu şaşkın ördek cidden abayı yakmış o katile."

"Ne diyorsun sen be?" dedi afallayarak Rüya. "Aba soba yok!" Hemen reddetme psikolojisine bütündü sureti ve kendini geri çekti. Hırsından yerinde tepinmek ister gibi bedenini yataktan atarak, kıpkırmızı olmuş yüzünü onlardan kaçırma çabasına seçti.

"Ben kimseye abayı falan yakmadım. Adam beni rehin aldı, sizce de merak etmem doğal değil mi? Ha bu arada bilmem farkında mısınız ama siz de benimle aynı kaderi paylaşıyorsunuz!"

Kayra onu es geçerek ciddileşen bakışlarını, Türkan Hanıma çevirdi. "Abla, bu adamları tanımıyoruz, ya bize bir şey yaparlarsa?" Ürkek gözlerinin gerisine sinmiş tedirginlikle konuştu ama aslında çok iyi bir noktaya parmak basmıştı.

"Onların kafasını terlikle ikiye bölerim, hele bir denesinler" dedi Türkan abla ciddi bir haykırıyla. "Ben sizin yanınızdayken saçınızın teline dokunsunlar, paralarım onları..." Elindeki tablete çevirdi gözlerini.

Rüya omuzlarını hüsrarla düşürerek, yatağa oturdu ezici bir kabullenişle, "Abla sen ne yapıyorsun sabahtan beri?" diye sordu.

"Hişşşşttt!" dedi Türkan Hanım Rüya'ya uyararak. İki genç kızda dikkatle ona baktı. Türkan Hanım kızların dikkatini heyecan karışımına sevk edip, daha çok kendine çekerek, "Hah!" dedi sonunda "Bakın, kim var burada?" tableti ikiliye çevirdi.

İki genç kızda aynı anda başını aşağıya eğince, kafaları sertçe tokuştu. İkiisi de birbirine ters bir bakış atıp, başlarını ovalarken, gözlerini ekrana dikmişti.

“Vural Namlı! İstanbul Asayişte baş komiser... Katıldığı birçok operasyonda başarılı olan Vural Namlı, görevden alındı. Hakkında hâlâ açıklama yapılmayan Vural Namlı’nın, ağa alındıktan sonra tek kelime etmeden ortadan kaybolduğu söyleniyor. Yurt dışına çıkması, ihtimaller içinde...”

Bunları hızla okuyan kişi Rüya, ağzını şaşkınca yayan kişi ise elbette ki Kayra’ydı.

“Vay anasını... Adam hem taş, hem komiser, hem de kaçak. Tam bir film karesinde gibiyim arkadaş... Acaba annem sınavlardan çaktım diye kafama terliği, kuvvetli geçirdi de, kafayı mı buldum diye düşünmemem elde değil.”

Rüya kıvranarak, ürkek bakışlarını Türkan Hanım’a kardı. Dudaklarını gererek kısacık bir an, parmaklarını çekti. Cesaretini toparlayarak, “Abla... Bir de şeye baksan... Şu manyak herife kimmiş neymiş?” diye sonunda çekinerek sordu.

“Baktım kızım... Adamın adı sanı yok ki bulayım... Hatta resmini Google’ye atıp taratma yaptırdım ama bulamadım. Bize gerçek adını söyleyip söylemediğinden bile emin değiliz.”

“Adını sanını bilmediğin bu adama güvendin abla he... Bence bu adam karanlık işlerin adamı. Bu salağa şunca zaman zarar vermemesi, bundan sonra vermeyeceği anlamına gelmez” diye söylendi Kayra.

“Kayra, sabahtan beri anlatıyorum, Şahin şu ana kadar bana zarar verecek bir eylemde bulunmadı” diyen Rüya genç kızın saçını çekerek çocuklar gibi of’ladı. “Ve ben salak değilim şapşal...”

Kayra saçlarını kuzenini elinden kurtararak, kaşlarını alayla kaldırıp dudaklarını küstahça büktü. Rüya isyanla kabullenerek, “Tamam, bu işleri başıma açmış olabilir ama kötü

bir şey yapmadı bana... Biraz da olsa güvendiğimi sakladım ki?"

"Lan, adam seni eve hapsedmiş, kıcına kuyruk gibi katilleri takmış, polisleri takmış, bir de üstüne evine tünemiş, seni gönülsüz tutsak etmiş... Daha bize anlatmadığın birçok ayrıntı ise es geçmiyor, sadece zamanını kolluyorum..." Ellerini abartılı bir girişimle yukarı kaldırıp "Hiç de kötü değilmiş... Maşallah!" dediğinde Rüya somurtarak yüzünü düşürdü.

Türkan abla bakışlarını kısacık bir an onlara çevirdi ve tekrar ekrana döndü. "O çocuk iyi birisi ama yanındakini kestirmedim, malum adamın şaftı kaymış bir de komiserse neden bizi bu beladan kurtaracağına kendisi fare gibi saklanıyor. Asıl mesele bu bence."

Kapı çalındı, herkesin gözleri kapıya çevrildi. Rüya yerinden kalkarken, Şahin çoktan odasının kapısının önünde belirerek, kapılarını usulca tıklatmış ve açmıştı. 'Han kapısı iş başında' bakışları atan Rüya, oflayarak yerinden kalktı. Ve Şahin elinin yanını dudaklarını koyup "Şiişşşt!" yaptığını görünce, artık eski rahat günlerde olmadığını sonunda kavradı.

Türkan Hanım ise çoktan endişeyi yüreğine, koruma güdüsünü bederine alarak, kızları arkasını alıp kapıya yönelmişti. Rüya öne atılınca "Sen geri bas bakalım küçük hanım" diye azarlayarak kolundan çekiştirip arkasına iteledi.

Şahin yaşlı kadına başıyla sert bir baş jesti yaptı ve Türkan Hanım kızların şaşkınlığı altında, ona aynı jesti yaparak kapıya yanaştı. Edalı sesiyle, "Kim o?" dedi abartılı abartılı.

"Benim anne, bakar mısın?"

Türkan Hanım da diğerleri gibi rahatlayarak kapıya yönelirken, Şahin salona geçerek kapının girişine saklandı. Türkan Hanım kapıyı açtığında, girişte üzerinden sular damlayan esmer, uzun boylu bir genç belirdi. Yaşlı kadın hemen öne atılarak "Oğlum, bu ne hâl!" dediğinde Rüya kıkırdayarak kapıya yanaştı. "Selam Çağrı, hayırdır mimarlıktan İSKİ'ye mi terfi ettin?"

"Çok konuşma şirine, gel yardım et anneme" dedi genç

adam içeriye buyursuz bir adım atınca, Türkan Hanım engeline takıldı. Yaşlı kadın elini oğlunun göğsüne koyarak "Neden yardım edecekmiş ki?" diye kinayeli kinayeli hesap sordu.

"Belki biraz musluğu bozmuş olabilirim anne! Sonra suları eve taşırmuş da olabilir..." dediğinde apartman boşluğunu inleten, hayıflanır bir çığlıktı.

Türkan Hanım öne atılırken Çağrı "Anne, kızlar da gelsin bize yardıma, valla dört elle sarılırız. Bacılar kötü günler için zaten..." dediğinde Türkan Hanım gerçeğe döndü. Lanet olsun, şimdi iki bildircini kurdun ininde nasıl bırakacaktı?

Türkan Hanım kapı arasında, iki arada bir derede sonunda oğlunu ikna etmiş, içeriye girip kızları bir güzel tembihledikten sonra- azarlamaya ne ara vakit buldu bunu hâlâ anlamış değildi- ayak uçlarında yükselerek Şahin'le göz hizasına gelmişti. Hafif toplu suretinde beliren gerçekçi samimiyetiyle, mor gözlerini yüzüne odakladı. "Kendilerini ben doğurdum oğlum ama doğurmaktan gayri her şeyi hissettim. Canım yanarsa, can yakarım. Bunu bir anne sözü olarak kulağına küpe et! Güven aldım senden, güven vermek için sana söylediklerimi yabana atma..." diyerek alay dolu ama ciddi sözleriyle adamı yumuşak karnından vurduğundan habersiz, konuşmasına devam etti. Ciddi ve tedirgin bakışlarını Şahin'in arkasında ürkekçe duran iki kıza çevirerek, kısacık baktı ve bakışlar kapının girişinde sessizce duran adama kaydı. "Çeyrek arkadaşına da sahip çık çocuğum, yukarıyı temizleyeyim yanınızda olacağım, tetikteyim haberiniz olsun" diye direktif verdi.

Şahin garip bir telaşla kaşlarını kaldırdı. Türkan Hanım onaylamaz bir kaş çatışla, "Saçmalama oğlum, konuştuklarımızdan sonra bırak kaçmalarına yardım etmeyi, sizin yanınızdan ayrılınsınlar saçlarını yolarım" dediğinde bu sözlerle şaşırان kişi sadece Şahin değildi..!

"Abla, sen ne diyorsun?" diye hayıflanان Rüya "Kim vurdu bu kadının kafasına?" diyen ise, beşikten düştüğü günden beri annesinin şüphelendiğı gibi, tahtası sarsılmış Kayra'ydı. Ve bu sefer haklıydı. Hangi vicdansız vurmuştu yaşlı kadını!

Sonunda kapı usulca kapandığında, Şahin sertleşmiş yeşil bakışlarını kapının girişinde duran kızlara ciddi bir tutumla çevirdi. Kayra diktiği hokka burnuyla bulut çizerken, genç adama tedirginliğini saklayan kibirli bir bakış attı. Sanki etinden-budundan habersiz bir tavuk gibi, kümesin horozuna kafa tutarak “Eğer bu odanın kapısının dibinden,” derken işaret parmağıyla kapıyı göstererek “eşiğinden demiyorum dibinden geçin... Yeminle ben bu şapşal gibi susmam, apartmanı tepenize çökertirim” diye ciddiyetle tehdit etti.

Vural, “Kızım sen ne içiyorsan bana da ver, valla başım çatlıyor biraz kafa yaparım!” diye söylendi bezmiş bir hâlde. “Sabahtan beri odanın içinde konuşarak beynimi yedin lan...” Sanki duvarlar kâğıttan, bu kızın sesi mikrofondan imal edilmişti.

Şahin içeri giren arkadaşına kızgın bir bakış attı. Seslerinin duyulduğunu artık kızlar da biliyordu. Tabii konuştuklarının da...

Vural omzunu umursamazlıkla sarsarken, kapının girişinde durdu ve ona itaat etti. Şahin, Kayra’nın parlayan bakışlarına aldırmayarak, “Rüya, biraz konuşabilir miyiz?” diye genç kızın yanına yaklaşınca, Kayra ikilinin arasına istimlak duvarı girerek ayırdı.

“Heyyy, uzak dur ondan!”

Şahin genç kızın önünde duran kolunu seri bir sertlikle kaldırıncı, Kayra çaçaron dilini tutmuş gibi dona kaldı. Ve altına yapmaya yakın bir hâlde gözlerini kapatıp, dişlerini sıkarak Kelime-i Şehadet getirdi. Bu adam kızınca ne sert bakıyordu!

Rüya kuzenin omzuna dokundu. Kayra kireç gibi olmuş yüzüyle, tek gözünü usulca açarken genç kız “Bence cesaret için biraz dilini tutsan iyi edersin Kayra, sus biraz motorun soğusun.” diyerek yan taraftaki mutfağa yöneldi.

Kayra, titrek kirpiklerinin nezaretinde saklanan ürkek gözlerinin ikisini de açtığında, Şahin ve Rüya mutfağa geçti. Oda ileri atılınca önünde sert bir duvar belirdi. Başını kaldırdığında, adamın ona kaşlarını kaldırıp, alayla baktığını gördü.

Ama bu adam, az önce ona vuracak gibi kolunu kaldırıp, gözdağı veren ayı adam değildi, aksine enkaz yığınının dönmüş, ama eskiden taş gibi görünen moloz kalıntısıydı.

“Ne bakıyorsun be, hiç mi güzel kız görmedin?” dedi arkasını dönüp Rüya’nın odasına yönelerek. Adam da onunla hareketlenince, kapıyı adamın yüzüne çaktı. Ve daha sırtını kapıya yaslamadan, kuzenini, o eli kanlı katille tek bıraktığını hatırlayarak derhâl kapıya atıldı ve kendini sert ama aynı anda sıcak bir duvarla bütünleşirken buldu. Başını usulca yukarı kaldırdığında, ona koyu kahve gözleriyle bakan enkaz yığını, çarpıkça gülümseyerek “Bir yere mi gidiyorsunuz?” diye alayla sordu.

“Diskoya gidiyorum,” dedi Kayra içine kaçmış sesini güç bela çıkararak. Allah’ım o yaslandığı şey, bir taş olamazdı değil mi? Hele böyle güzel kokan bir taş, sıcak ve çekici... Göğüs göğse durduğu adamın, kuvvetli, sert ve sıcacık bedeninden mabedini ayırmazsa, kalbi hızla çarpmaktan birazdan infilak edecekti. Ve lanet olsun, bu adam o atan şeyin, kalp olmadığını, bozuk bir saat olduğunu var saymazdı kesinlikle...

“İçeri girin, bırakın konuşsunlar... Konu ciddi.” dedi Vural anlayışla.

“Ben konuşmasınlar demedim ki, bırakalım yarımızda konuşsunlar... Neden tek konuşsunlar, her neyse konu bizi de kapsıyor... O dağ ayısıyla kuzenimin, hiçbir özel konuşması olamaz” dedi Kayra adamın suyuna gitmeye çalışarak!

“Korkmayın, arkadaşım kuzeninizin bir tarafını eksik getirmez... Henüz çiğ çiğ et yemiyor...”

“Onun için korkan kim, ben asıl karşısındaki adam için korkuyorum... Sizinkisi yemiyor olabilir ama bizimkisi damarına basınca, gayet iyi götürüyor... Belli ki sen benim kuzenimi tanımıyorsun!” dediğinde bu sözlerini destekler gibi, ortalığı önce sert bir kırılma sesi, ardından öfkeli bir haykırış sardı.

“Seni adi p*ç kurusu! Sen kimsin de bana emir veriyorsun?”

Şahin birden hiddetle kızın üzerine yürüyüp, kolundan

sertçe kavradı. "Sana ağzını topla dedim Serçe. Yılan dilini koparmamı istemiyorsan, dediğimi yapacaksın."

"Ne yani, nefes alıp verirken bile senden izin mi alacağım?"

"Evet, bundan sonra daha dikkatli olacaksın ve..." dediğinde yeşil gözleri haki rengine bürünürcesine yanarken "Nefes alırken bile bana şeceresini tutacaksın..." diye devam etti küstah sözlerine.

Rüya etine çimdik atılmış gelin gibi irkildi. Kolunu silkeleyerek adamın elinden kurtarmaya çalıştı. "Sen kafayı mı yedin be adam... Dört duvarın arasında kime ne diyeyim, burada bizden sonra inler cinler cirit oynuyor... Kimle konuşayım da beni uyarma gereği görüyorsun?"

Şahin kızın kolunu bırakarak, bir adım geriye çekildi ve gözleri hâlâ yüzündeyken "Yarın yola çıkacağız" diye buyurdu.

Hayır, gidiyorum dememişti! "ruz" demişti.

Bu ayrıntıyla Rüya ve anı çıkışıyla, ne yapacağını şaşırdı. "Ne... Ne diyorsun? Ne yolu?"

"Adamların izimizi bulması an meselesi."

"İzini demek istedin herhâlde..."

Zeki kıza gülümseyen Şahin, laf düellosuna devam etti. "Hayır, izimizi demek istediğimi, sen gayet iyi anladın."

"Ben bir yere gelmiyorum... Feriştahın gelse götüremez. Peşindeki katiller senin katilin bana ne be adam... Al katillerini de peşine, çık git hayatımdan..."

"Rüya, bu işin şakası yok. Olanların farkında değilsin ya da cidden sen de zekâ arayışına girmek gerek..." dediğinde Rüya ona irilmiş gözleriyle şaşkınca bakarken, adam birden kükreyince olduğu yerde korkuyla sıçradı. "Kadın, anlamıyor musun, adamlar artık sadece benim peşimde değil, senin de peşinde!"

"Sen de diyorsun senin peşinde" diye cırladı kız ufak sesiyle adamın kulak zarını yoklarken. "Sen hayatımdan defolup gidince, polise gidip yardım alırım ve bu saçmalıkta

eninde sonunda biter..." Ve an itibariyle, aklındakini dilinin süzgecine vurmadan sesinden geçirdiğini fark etti. "Korkma, senden gerektiği kadar bahsederim polise, yani o adamı öldürdüğünden bahsetmem! Sadece rehinen olduğumu anlattım ve bu saçmalığa bir son veririm."

Şahin başını sarsarak bu konudan sıkıldığını belirtti. "Rüya git yat, biraz dinlenelim, sabaha yola çıkıyoruz. Hava aydınlanmadan yola çıkmış oluruz."

"Ben gelmiyorum..." Rüya direterek ona karşı çıktı.

"Geliyorsun." dedi Şahin artık sabrı tükenerek.

"Zorla mı?" diye hırçınca haykırdı kız.

"Nasıl istersen öyle..."

"İyi, o b*ktan hayatını da yanına alıp, dünyamdan çıkmanı istiyorum! Çünkü tek istediğim bu," dedi. Öfkeyle savrulan saçlarını yanına alarak kapıya yaklaşıncaya, kulağına vuran sesle öfkesi katlandı.

"Rüya..."

Neden ağlamak istiyordu? Ya da neden bu adamın had-dini bildirmek ve omuzlarını yumruklarken, aynı anda başını göğsüne yaslayıp, huçkırarak sarılmak istiyordu? Bu karmaşık düşüncelerin girdabına sürüklenmeden evvel onu hayatından çıkardığını kabullenmeli ve sevinmeliydi.

Kısacık bir an durdu ve başını gururla dikleştirerek, "Sabah giderken kapıyı çekersin. Yüzünü görmeye tahammülüm olacağını sanmıyorum" diye yalan söyledi ve ağlamaklı gözlerini kırpmamak adına, derhâl titreyen bedenini dışarı attı... Ve daha kapıdan çıkamadan, bu sefer nazik bir tutuşla yürüyüşü engellendi. Kulağının dibinde önce ritmik nefesler yankılandı, sonra garip derecede sakinleşmiş, ikna etmeye meyilli ses usulca saçlarına dokundu.

"İnat abidesi olma Serçe. Seni burada bırakma isteğimi, bu sözlerin geçiştirmiyor... Rüya, bu oyun değil artık anla, senin inadın canına mal olacak."

"Ölürsem..." dedi kız zor bela konuşarak, "Kurtulursun işte, değersiz canım üzerinde yük olmaktan çıkar..." diye fısladı.

“Ölürsen... Ben...” dedi adam sesi gittikçe alçalan bir tınıyla ve ne dediğini kavrayınca, panikleyerek duraladı.

Rüya nefes almayı kesti ve sanki dünya o anda dondu kaldı. Şahin kızı kolundan nazikçe kendine çekerek, sırtını göğsüne yasladı. Yumuşacık teni, kendi sert teniyle bütünleşince, ikisinin arasındaki o ölçüsüz, garip elektrik meydana çıktı. Önce tüylerini dikleştirip, sonra içlerini titretti.

Rüya nefes almaya zorlayarak kendini, “Ölürsem...” diye sordu gerisini merak ederek, sesi nefesine fazla gelince yutkundu.

“Ölürsen,” diye devam etti Şahin. “Arkanda senin için üzülen çok kişi olacak!”

Rüya’nın kalbi tekledi bu sözlerle. “Sen?” dedi daha amacına hitap eden sözleri ölçüp biçmeden, şapadanak meydana atarak. “Sen peki Şahin?” Titreyen artık sadece sesi değildi, yüreği ve ruhu alacağı cevabın merakıyla titriyordu kızın. Neden sormuştu ki, sanki çok önemliydi. Ama önemliydi?

“Sanmıyorum!” dedi adam kocaman bir palavra sıkarak. Birden kolunu bırakıp, kapıdan ondan önce çıkmaya yelten-di. Umursamazdı sadist duruşu. Ekilen ümitlere katledici bir cellattı sert bakışları. Oysa onun öleceğini düşünmek bile, nefesini kesmiş, kocaman adamın dizlerinin bağına çözmüştü. Ondandı bu hırçınlığı, öfkesi, kızgınlığı...

“Ben senden kurtulduğuma sevinirdim sanırım!” demesi ise genç kızı tüketti.

Rüya vurgun yemiş gibi olduğu yerde titredi. “Gelmeyeceğim” dedi kırgın bir itaatsizlikle.

“İyi uykular Serçe, iyi dinlen çünkü bundan sonra ne zaman dinleneceğini bilmiyoruz.” Ve dış kapının kitlenme sesi bitmeden, salonun kapısı kapandı.

*En çok;
sevdiği kadının
gözyaşlarına kıyamayan adama yakışırdı!
Aşk!*

26. BÖLÜM

*Başka biri olmaya çalışma!
Çünkü bu insanlara özgün bir harekettir...*

O anda mutfağın tavanı tepesine çökmüştü. Hayır deprem falan olmamıştı, ama kızın içinde kuvvetli zelzeleler baş göstermeye başlamıştı. Duygu gelgitleri hırçınlaşmış ve sözlerin içine bıraktığı ima tesiri kuvveti yüksek bir bomba gibi parlayarak, gerçeğin gün yüzüne çıkmasını sağlamıştı. Gözleri kapıdan çıkıp giden adamın arkasında dolu dolu olmuş hâlde asılı kalırken, etrafını hazin bir sis bulutu kaplayarak ruhunu daraltmıştı. Onun için hiçbir değerinin olmadığı, zerre kadar umurunda olmadığı gerçeği keskin bir jilet gibi tüm umut dolu bağlarını kesmişti...

Rüya, daha önce de ondan defalarca ruhunu yaralayan acı sözler duymuştu ama hiçbir kelimesi canını bu denli yakmamıştı. Onun için hiçbir şey ifade etmediği gerçeği, kızgın bir kamçı gibi şaklarken benliğinde, keskin bir kılıç gibi kesti yüreğindeki en değerli duygu bağlarını ve artık Rüya da kesinlikle ona karşı aynı duygular içinde olacaktı.

Zaten öyleydi... Öyle de kalacaktı...

Ama neden öyle olduğunu kabullenmesi öyle olduğu anlamına gelmediği gerçeğini içinde arsız bir direnişle haykırıyordu. Sanki kezzap dökülmüştü içine ve tahrip olan umut tarlalarını uçsuz bucaksız ateşlere sarmıştı. Yüreği atıyor muydu, onu bile bilmiyordu!

Ne hayal ama! Kötüden iyi birisinin çıkacağını sanmak, deveden koyun doğması kadar ahmakça bir fikirdi!

Ölü bir balık gibi donan gözleriyle, içi çekilmiş bir ruh gibi odasına girdiğinde, Kayra onu yatağa oturmuş hâlde beklemekteydi. Ve kuzenini, ölmemiş bir ceset gibi görünce, derhâl yerinden fırlayıp “Beynini s*kiğimin adamı sana ne yaptı... Lan ben onun ebesini...” dediğinde edepsizce, Rüya yapması gerekeni yaparak, yalpalayan bir bedenle kendini kuzeninin kollarına atmıştı. Şoka giren genç kızın ağzında laflar donduğu gibi... ona fırsat vermeyen Rüya şaşkınlığının içinde yüzünü kuzeninin boyun köküne gömerek, hıçkırarak ağlamaya başlamıştı. Öyle sessiz sessiz, içli içli değil bildiğin hıçkırarak koyuvermişti kendini.

Kayra kapıya koşup, o soğukkanlı katilleri kızlarından meyve bıçağıyla vurmak ve kuzenine sarılıp, sonsuz bir endişeyle teselli etmek arasında kasılıp kalmıştı. Sonundaysa en mantıklı olan şeyi yaparak cinnet senaryolarını daha sonraya bırakıp, kuzenini teselli işine soyundu.

“Rüya... Canım, ne oldu? Sana zarar mı verdi?”

Rüya başını salladı olumsuz anlamda... Gözyaşları kuzeninin narin tenini ıslatırken, terli yüzü saçlarına yapıştıyordu.

“Peki, zorla sana bir şey mi yaptı?”

Kayra dişlerini sıkarken Rüya yine başını salladı olumsuz anlamda.

“Kız yoksa seni muncıkladı mı?”

Rüya yine kafasını sallayınca artık çıkırından çıkan Kayra çıldırarak, “Lan, ne kafanı gözünü kıvırıyorsun... Anlat delirtme beni, ne yaptı bu küçükbaş öküz sana!” diye dişlerinin arasından tısladı.

Rüya konuşmadı önce. Çünkü mecali yoktu. Kollarını daha çok sardı kuzeninin bedenine ve sadece “U-uyumak ve bir daha u-uyanmamak istiyorum. Yaşadıklarımın rüya olmasını ve onu rüyalarımda bile görmemeyi diliyorum.” diye acı içinde hıçkırarcasına inledi.

Kayra’nın bu konuşmadan anladığı tek şey ise, artık kuzeninin bedeninin değil, yüreğinin de hurpalandığını hissetmekti.

Kayra bir ilki başararak sustu, Rüya içi dışına çıkana kadar ağlayarak kendini rahatlatmış. Yatağa birikmiş bir duygu yoğunluğu ve perte dönmüş harap bir bedenle yattı.

Yataktan fırlamasına yeten tek bir tıkırtıydı. Keskin kulaklarını sanki dışarıdan gelecek bir tehlikeye ödünç vermiş gibi kurmuş... Ve o anda kuşlar kanadını çırparsa, radarlarına takılıp alarmı öttürecek gibi kendinden emin bir güvenle durmuştu.

Gıcırdayan çekyattan usulca doğrulup, karşısındaki kanepede yatan adamın başına geldi. O sırada bir tıkırtı daha oldu. Şahin Vural'ın omzunu hafifçe dörterken, bir elini de dudaklarına koymuş, uyarıcı parmağıyla susmasını işaret ediyordu.

Vural uyku mahmurluğuyla kısılan gözlerini karanlıkta kalan Şahin'in yüzüne diktiğinde, o anda duyuları sersemliğinden ayıkmamıştı. Yastığının altındaki silahına uzanmıştı ve tabii sessizce küfretmişti. Susturucusu yoktu.

Şahin işaret parmağıyla camı işaret etti. Vural derhâl yerinden kalktı. O cama ilerlerken, Şahin bir panter sinsiliğinde genç kızın odasına yöneldi ve sessizce kapının kolunu tuttu ama lanet olsun, bu küçük salaklar kapıyı kilitlemişlerdi. Üstelik onu defalarca tembihlemesine, uyarmasına, hatta tehdit etmesine karşın, o kuş beyinlinin bunu yapması ahmaklıktı! Sanki boş bulduğu anda ona tecavüz etmek gibi bir şerefsizlik yapacaktı!

Şimdi kapıya yüklense ses çıkaracak, adamları tedirgin ederek istenmeyen şeylere sebebiyet verecekti, yüklenmese içeride masumca her şeyden bir haber uyuyan Rüya onlara savunmasız yakalanacaktı.

Ve o anda olan oldu!

Kısıp bir çığlık evi inletirken birden boğuldu.

Rüya üzerine kapatan ağırlıkla sersemleyen, uyanık bey-

ni daha duyularını ayıltmadan ağzına bir el kapandı ve kızın gözleri fal taşı gibi açıldığında, üzerine abanmış, kar maskeli bir adamın kızarmış ve gözlerinin irisi normalden büyük donuk olmuş gözleriyle karşılaşmasını sağlamıştı... Korkudan kaburgaları delicesine çarparken, debelenmek istedi ama maskeli adam onu pikesinin içine kundak gibi öyle sıkı belemiş⁴² ve üzerine yüklenerek tüm ağırlığıyla vermişti ki, uzuvlarının iradesini elinden almıştı.

İri eliyle de yüzünü hırpanice kavrayıp, kafasını patlatacak bir kuvvetle yastığına bastırarak, başını oynatma, sesini çıkarma imkânını elinden almıştı. Kesik kesik soluklarına, adamın elinde tütün kokusunu içine çekerken, katil olduklarını anlaması biraz zaman aldı. Adamın üzerinden yayılan hafif içki kokusu midesini burarken, adam ona zalim bir bakış atarak dişlerini gıcırdattı. Konuşmadan sessizce işaretlerle anlaşıyorlardı. Gözleri çaresizliğinden yaşarırken, korkak bakışlarını yan tarafına çevirdi. Ve gördüğü dehşet verici görüntüye çığlık atmak istedi ama başaramadı.

Çaresiz kalmak, ölmek istemek ama ölememek neydi, artık daha iyi anlıyordu.

Yanında duran diğer uzun boylu siyah giyimli adam, elindeki susturucu takılmış silahı Kayra'ya doğrultmuş, yanında sessizce uyuyan kızı zalimce hedef almıştı ve gözünü kırpmadan vuracağını, gözlerindeki derin boşluktan kavramıştı Rüya.

Deli gibi debelenmek istedi, haykırmak ve üzerindeki adamı duvara fırlatıp, katillerin elinden silahı almak ama başaramadı. Çünkü kolları kendi bedenine bantlanmış gibi bir pikeyle yatağa yapıştırılmış, kıpırdamıyor ve yüzüne bekinen⁴³ sert ve vahşi el başını oynatmasına dahi izin vermiyordu. Tek yapabildiği yaşları sel gibi çağlayan gözlerinin kıyısından olayı izlemektir ve yüreği bu sahneyi izleyecek kadar cesur değildi.

42) "Belemek..." Sıkı sıkı sarmak. Kundak gibi.

43) "Bekirmek." İnat etmek, direnmek.

Rüya çaresizlik içinde kıvrılırken, boğazından yükselen hıçkırıkları adamın elinde boğuldu, gözlerinden çaresiz yaşları süzülürken, dehşet içinde göz kapaklarını sımsıkı kapadı.

"Allah'ım ne olur Kayra uyansın... Benim canımı al ama ona bir şey olmasın. Allah'ım ne olur Şahin uyansın ve onları kurtarsın!" diye saniyeler içinde defalarca Rabbine yakardı. Ve tam o anda silahın namlusundan çıkan tiz bir ısıklık sesiyle, sessiz merminin bir yere saplandığını gösteren o yürek hoplatan ses, kulağına çalındı.

Dünya dursun istedi, nefes almak ya da yaşamak o an itibariyle tüm değerini yitirdi. Yatakta cansız bir nesne gibi yatan bacaklarındaki derman çekilirken, bedenini saran tere sanki rüzgâr üflemişçesine bir soğukluk vurdu tenine ve içinde boğulduğu çığlıklarıyla ölmek istedi.

Kayra... Kuzeni... "Allah'ım ne olur olmasın..." diye dua ederken, üzerindeki ağırlık birden kalktı ve kız bunun hayal ürünü olduğunu sanarak inanmadı. Fakat şoka girmiş bedenini kıpırdatmak o kadar zordu ki, bunu asla yapamayacaktı.

Şahin balkon kapısından odaya girdiğinde, gördüğü dehşet verici manzara karşısında şoka girmeyi her ne kadar ertelse bile, o iri yarı adamın Rüya'yı kiskacına aldığını ve diğer adamın soğukkanlı hâliyle silahını Kayra'ya çevirdiğini, üstelik tam onlara yakışacak bir şerefsizlikle kızın uyurken son nefesini vermesini sağladığını görünce... Ne ara öne atılmıştı da, sessizce adamın elindeki silaha tekmeyle savurup, üzerindeyken yere doğru uçuşa geçmişlerdi anlayamadı. Ta ki Kayra'nın korkuyla yataktan fırlayıp, çığlık atmasını duyana kadar dünya gözünden silinmişti...

Kayra yataktan dehşet bir korkuyla fırladığında, uyku mahmuru çapaklı gözleri karanlık odanın içinde vahşet bir ürkeklikle turluyordu. Afallamış ve kaygıyla bir boşlukta debeleniyordu. İlk gördüğü Şahin denen adamın yerdeki adamı yumruklarıyla sersemletmesiydi. Sonraki görüntü ise, daha kötüydü. Yatağında, yanında yatan kuzeninin üzerine yük-

selmiş olan adam, elini yukarı kaldırmış ve sert yumruğunu kuzeninin yüzüne gömüyordu.

Kayra ilk yumruğa yetişemedi. Çığlık atarak "Bırak onu!" dediğinde, adam aldırmadı ve elini ikinci kez yukarıya kaldırdığında, Kayra yatağa atıldı. Adamın kolunu tutacaktı ama adam birden hareketsiz kaldı. Nefesini dışarı tıslar gibi verirken irkildi ve birden acı içinde inleyerek kuzeninin üzerine abandı.

Kayra nefessiz hâlde bu sahneyi izlerken, Şahin yerde baygın hâlde yatan adamın bacaklarını tedbir olsun diye sıkarak, hareketsiz bırakmıştı. Rüya'yı döven adamın ise omzuna, kalbine yakın bir yere sıkmıştı. Hızla yerinden doğrulurken, duvarın yanında şok geçirmiş hâlde donup kalan kıza kısacık bir an baktı. Ama aldırmadan yatağa çıkıp, silahın kabzasıyla yatağın üzerinde can çekişen adamın ensesine gömdü.

Adamın inleyerek son nefesini seslice salmasına aldırmadı. Şahin adamı değersiz bir paspas gibi kızın üzerinden çekip, yataktan savurarak bir köşeye fırlattığında, Kayra korkudan donmuş gözlerini bile kırpmadan yatağa bakıyor, Rüya ise başı yana dönmüş hâlde cansızca duruyordu.

"Ölmesin... Allah'ım ölmesin..." diye inleyen kişi Kayra'nın dış sesiydi.

"Rüya bunu bana yapma..." diyense Şahin'in korkak homurtulanydı.

Şahin hiç bu kadar nefessiz kalmadı. Saçlarıyla yüzü kapanan kıza uzanırken, parmakları titremiş ve elleri karncalanmış, bedeni güçsüz gibi kaskatı kesilmişti. Kocaman adam, onca korkunun üzerinden soğukkanlılıkla gelirken, şimdi korkusundan nefes dahi alamıyordu.

Kapıda olan hareketlenmeyi bile fark edemeyerek, Rüya'nın ipek saçlarına uzandı. Parmağına değen ıslaklıkla, nefesini tuttu. Gözleri donuklaştı, solukları ciğerinde tutuklu olurken, o saçları kızın yüzünden çekip de, şakağında kocaman bir delik göreceğinden korkarak, saçlarına bir türlü dokunamadı.

Ve yanında olan hareketlenmeyi idrak ettiğinde dahi, k-

pırdayamayarak durduğunu, Vural'ın kızın saçlarına tıpkı onun gibi korkuyla ama aynı anda cesurca uzandığını idrak edememişti.

Ama Vural, arkadaşının ilk defa korkudan kilitlendiğini ve kıza dokunamayacağını anlayınca, bu işi kendi devralarak saçlarını yüzünden çekmişti. Usulca iki parmağını boyuna indirmiş, nabız atışı var mı diye yoklamıştı. Bakışlarını arkadaşına çevirdiğinde, Şahin'in gözlerini kırpmadan kızın saçlarından yarı yarıya gözüken yüzüne sisli gözleri hâlinde, bembeyaz olmuş dehşet ifadesiyle baktığını ve nefes dahi almadığını anladı.

"Yaşıyor," dediğindeyse, odayı aynı anda iki keskin, yoğun nefesin salıverilmesi bir olmuştu.

Kayra ve Şahin, aynı anda soluklanmıştı ve Şahin apansız Rüya'nın yüzünü nazikçe elleri arasına alarak, aldığı tek darbeye ve korkuyla bayılmış kızın yüzünü okşamaya başlamıştı. Kalbi heyecan ve kardeşine olan korkuyla çırpınırken, tüm duyuları dünyaya kapanmıştı. Gözleri dolmuştu, sevinçten ağlayacak hâldeydi ve hatta Şahin'in mutluluktan gözlerinden damlayan yaşlar kızın yüzüne dökülüyordu. Vural işte o anda, Şahin için bu kızın ne kadar önemli ve değerli olduğunu anlamıştı.

Kendi canından daha önemli ve değerli...

O yanlarından kalkıp duvar dibindeki kıza yaklaşırken, Kayra'da ellerini yumruk yaparak yanlarına koymuş, gözlerini dikerek onlara bakıyordu.

"Rüya..." dedi Şahin sesine yakışmayacak bir korkaklıkla. Yanağından dökülen yaşları ve alnındaki teri koluna silerek, kızın kanlar içinde kalan yüzünü okşadı. Bu sırada parmakları da kızın kafasını ve yüzünü yoklayarak bir hasar olup olmadığını kontrol ediyordu, ama yoktu. Belli ki bu kan kızın değil, üzerindeyken vurduğu adamın bedeninden yüzüne sızmıştı.

"Rüya..."

Rüya yine tepki vermedi. Şahin kızın üzerinden kalkmayı son anda akıl ederek, onun bedenine sarılmış olan pikeyi

vücudundan söktü. Kızın narin bedenini bacaklarının arasına alarak, yüzünü elleri arasına aldı yine. "Rüya, kendine gel güzelim..."

Kız bu sefer, bu seslenişe tepki verdi. Sanki uykudan uyanıyormuş gibi kirpiklerini usulca kırpıştırarak ve yüzünü ağı içinde buruşturarak göz kapaklarını araladı. Şahin sevinçle kızın bedenini havalandırarak, kollarına aldı ve şaşkına bağlamış kızın narin vücuduna insanüstü bir sevinçle sarıldı. Kalbi öyle hızlı atıyordu ki, geniş göğsünden fırlayıp kızın bedeninde yer bulacak gibiydi. Rüya tepkisiz ve hâlâ şok içinde kollarında kıpırtısız duruyordu. Şahin kızdaki değişimi fark ederek, biraz geriye çekildi ve yüzünü elleri arasına aldı. Yüzünün her karesine usulca öpücükler kondurup, Allah'a şükrederken nefes nefese, "Rüya, iyi misin? Bir yerine bir şey mi oldu?" diye sordu. Panik hâlâ bedeninden çekilmemişti.

Fakat Rüya başkaydı. Donuk ve suskun, korkak ve sanki akli başından gitmiş gibi afallamış.

Şok geçiriyordu!

Ürkek gözlerini yana çevirdi. Ona cevap verecek hâlde ya da savaşacak hâlde değildi. Korka korka, nefesini tuta tuta yatağının yanına baktı ve gördüğü görüntüyle, gözlerini sıkıca kapadı. İnledi. Hıçkırırçasına inledi. İşte o anda, boynuna sarılan incecik kol ve genzine dolan hafif parfümün kokusuyla, nefes almaya başladı. Kalbi daha hızlı ve coşkulu atıyordu.

Kayra. Şahin'i ittirip kuzenini kollarına alırken, Rüya çoktan genç kıza kollarını dolamış, gözyaşları içinde huçkırarak ağlamaya başlamıştı. Sadece ikisi değildi şok geçiren, en az onlar kadar Şahin de geçirmişti. Sanki zaman durmuştu. Kendi canı neyse ama Rüya'nın dışında bir de Kayra'yı o şekilde görmek... Sonra Rüya'sına bir şey olma korkusu... Onun ömründen ömrünü almıştı. Biliyordu. Bu dehşet görüntü, bir ömür gözlerinden silinmeyecek ve ne zaman Rüya'nın yüzüne baksa, o masum, uyurken ki hâline doğrultulmuş namluyu hatırlayacaktı! Sırtından aşağıya yuvarlanan iri terler ve ensesinin dibinde beliren ürpertiler hâlâ aynı yerinde duruyor.

solukları savruk, kalp atışları dehşet içindeydi. Sakinleşmesi ancak Rüya konuştuğunda gerçekleşecekti.

Şahin kendine kızarak yerde yatan adamlarla ilgilenirken, kapıda Vural belirdi ve onun duruşu Şahin kadar iyi değildi. Resmen kıyafetleri ve yanında yumruk olmuş elleri kanla yıkanmıştı. Elindeki silahıyla içeriyi tetikte bir şekilde kolaçan ediyordu. Şahin yerdeki adamın ellerini ve ayaklarını Rüya'nın ince çoraplarıyla bağlarken, bakışlarını arkadaşına çevirdi.

"Bunlar tamam... Hemen yola çıkalım."

Dışarıda üç kişi daha vardı! Onlar da tamam..." dediğinde Vural, Şahin gözlerini kıstı, Vural'daki soğukkanlı duruşu görünce "S*ktir..." diye tısladı. Onların artık yaşamıyor olması kötüydü! Ama Vural'ın bunu bilinçli olarak yaptığına inanmıyordu. Ama nedense zerrece üzölmüyordu. Üzerine tünediğı adamın bedeninden kalkarken "Bunlar yaralı ama bunun durumu iyi değıl..." dediğinde, bu lanet yerden giderken polise haber vermeyi ve ambulansı aramayı Vural'la konuşmayı düşündü.

Elindeki cüzdanı Vural'ın üzerine atarken, bakışlarını kızlara çevirdi. Vural katillerin cüzdanına bakarken, Şahin eski kendine güvenen ifadesine ve soğuk bakışlarına kavuşmuş duruyordu.

"Sonra hasret giderirsiniz, şimdi gitmeliyiz..." dişlerini sıkı.

Kayra birden kuzenini bırakarak, Şahin'in üzerine uçtu. Adamın yüzüne yumruklar yağdırarak "Ebesini s*kiğimin herifi... Lan şerefsiz, g*t herif... Sizin yüzünüzden biz ölüyoruz... Biz sizin b*kunuz yüzünden ölüyorduk!" derken Rüya derin derin nefes alarak, hâlâ olduğı yerde ruh gibi duruyordu.

Şahin Kayra'ya anlayışlı davranarak canını yakmadan üzerinden uzaklaştırırken, Vural genç kızı belinden tek koluyla kavradı ve çırpınmalarına aldırmadan, ağzına elini kapatıp edepsiz küfürlerini ağzında boğarken, onu odadan çıkardı.

Şahin bakışlarını Rüya'ya çevirdi. Rengi yüzünden çekilmiş ve beyaz tenindeki kanlar kurumaya başlamıştı. Sesini çıkarmıyor, canı çekilmiş gibi yatağın üzerinde sessizce oturuyor ve gözlerini tek bir noktaya dikmiş, nefes almadan bakıyordu. Onun şimdi çıldırması ve ağzına gelen her lafı sayması lazımdı. Hatta üzerine atlayıp yumruklar yağdırması ama susuyordu.

Şahin onu böyle suskun gördükçe daha çok korkuyor ve tepkisiz hâli içini parçalıyordu. Bir dizini yatağa koyduğunda, Rüya ona fırsat vermeden bacaklarını yataktan sallandırırdı. Ama ayağa kalkıp attığı ilk adımda, bacakları onu tutmayınca iki dizi üzerine sert bir şekilde yere kapaklandı. Pelte gibi bedenini hareket ettiremiyordu. Ellerini yere yaslayarak başını aşağıya eğdi. Yanında hissettiği bedenle "Ya-yaklaşma..." diye fısıldadı.

Şahin'in uzattığı elleri havada asılı kaldı. Yumruk oldu. Rüya yanağından süzülen sessiz yaşlarını yere akıtırken, ikisi de dakikalarca öylece durup kaldı. Kızın omuzları sessiz hıçkırıklarıyla sarsılıyor, dudakları dişleriyle bereleniyordu.

O susuyor, Şahin nefessiz kalıyordu ve salondan gelen haykırırları, çığlıkları ve hatta küfürlere karışmış kırımla seslerini ikisi de duymuyordu.

Kapı gümbürdeyerek vuruyor, Türkan Hanım'ın tiz sesi apartman boşluğunu dolduruyordu ve Rüya sessizce hıçkırarak ağlıyor, Şahin çaresiz hâlde ona bakarak teselli edemiyordu. Eğer dokunursa biliyordu birçok şey mahvolacak ve artık eski Rüya'yı göremeyecekti. Dokunmazsa içinde katılan duygu yoğunluğunu taşıyamayacak, o da yanına çökecekti...

Kapıda Vural belirdi. Kayra'yı nasıl sakinleştirdiyse kızın sesi çıkmıyordu. Belki de boğmuştu ağzı foseptik çukuru kadar pis olan kızı, şu anda bunu umursamıyordu.

"Şahin, Türkan Hanım mahalleyi ayağa kaldırmadan, polis gelmeden gitmeliyiz!"

Şahin uzandı ve kızın yüzünü kaplayan saçlarını aralayarak "Rüya, kendini toparla!" diye buyurdu.

Rüya dişlerini sıkarak başını yana çevirdi. Ağlamaktan güçsüz düşmüş ve şişmiş kırmızı gözlerini gözlerine çevirdi.

“Uzak dur...” dedi sadece! “*Uzak dur.*”

Bu iki kelimenin, içinde barındırdığı anlam öylesine kuvvetli ve tesirliydi ki, Şahin yutkundu. Rüya ellerini yere yaslayıp, dizlerinden güç alarak ayaklandı. Kapının girişinde beliren Kayra birden boynuna atlayınca, Şahin homurdanarak kendine küfretti. “Üzerini değiştir... Yüzünü yıka...” diye buyurdu. Rüya ölmüş gibiydi. Canı çekilmiş gibi, hatta daha önce hiç bu kadar soğukkanlı görünmemişti.

“Birazdan hazır olurum.” demişti sadece.

Şahin yerinden kalkıp kapıya yanaşırken, iki genç kız birbirine sarılmış, sakinleşmek için duralıyordu. Şahin kapıdan çıkarken, Rüya kuzenini kollarından saldı ve başını dikleştirip, hiç yüzüne bakmadan adamın yüzüne kapıyı sertçe çarptı.

*Kavuşmayı bile hayal edemezken,
onun seninle olduğunu düşünmekti...
Aşk!*

27. BÖLÜM

*Bu saatten sonra ben tren gibi çuçuflamam,
sen de öküz gibi bakmazsın...*

İşler iyice sarpa sarmadan buraları terk etmeleri gerektiğini anlatmıştı Şahin, her şey büyük bir hızla olup bitmiş ve bir kumandanın tek tuşuna basıp, hızla sona alınan bir film karesi gibi, zihinlerinden şimşek hızıyla geçmişti. Şahin tüm karanlığını üzerine kara bir battaniye gibi örten sertliğiyle bütünleştirerek, ona emretmişti.

“Git, hazırlan Serçe.”

Ve ona itiraz eden tek kişi artık Rüya değildi. Hele ki yaşadığı dehşetten sonra, bunu yapması doğaldı ama onu kimse tınlayacak durumda değildi. Kuzeni de ağza alınmayacak küfürleri ortalığa savururken, birden kollarından kavranarak koltuğa köteklenince, nihayetine bu şikâyetler son bulmuştu. Şahin deli danalar gibi evin içinde dolanırken, Vural elindeki telefonu kulağına yapıştırmış hâlde, birileriyle hararetle tartışmalara giriyordu.

Evden nasıl ayrıldıklarını ve yola nasıl düştükleri zaten muallaktı. Kayra’nın hiç durmadan konuşan geveze çenesi ve sokağın ortasında kıcını yırtarak bağırmasının ardından, Şahin’in tek bir bilek hareketiyle onun gırtlığına sarılıp, parmağını dahi kıpırdatmadan bayılmasıyla, bu arbede de tükenmişti.

Rüya ise hayatında ilk defa bu karanlık adamdan ciddi anlamda korkarak, onun isteklerine riayet etmekten kendisini alamamıştı. Arkadaş, adam öyle bir burnu büyük soğukkanlı

katil havasına bürünmüştü ki apansız, sanki ağzından su içip, kışından duman tüttürmek gibi bir yeteneğe sahip olmuştusa ulaşılmaz olmuştu. Ona seçenek dahi sormadan evden çıkarırken, gelecek olan soruyu biliyordu ve kuzeni arabaya taşınan Rüya, ağzını açmaya hazırlanırken, Şahin keskin zekâsının ürünü gözleriyle bakmış ve sadece, *ağzını açarsan, yumruklarımın tadına bakarsın Serçe, gaganı kapalı tut, der gibi dudaklarını germişt*i.

Ve Rüya bu yaşadıklarından sonra bir arbedeyi daha kaldırmayacağına kanaat getirerek, küçük diliyle birlikte büyüğü de yutarak, arabaya abartısız bir hızla binmişti. Tabii, Türkan Hanım'ı ikna etmek bu sefer kolay olmamıştı. Üstelik sesleri duyan meraklı komşuları ve yarın ya da birazdan haberin kuş olup ailesine uçacağı fikri genç kızı etkârlendirmişti. Babasının yüreğine inmesine bari... Üstelik annesi kesin korkudan kalp krizi geçirecekti. Rüya bu düşüncelerin girdabında çaresizce kulaç atarken, Şahin Vural'la yapacakları plan hakkında tartışıyordu. Ve Kayra, Şahin sayesinde hâlâ baygındı ve araç o yüzden biraz daha sessiz duruyordu.

Öncesi avare avare birçok yerde dolaşmışlar, cinlerin bile cirit atmaktan sıkıldığı, tineri gençlerin birdirbir oynamaktan vazgeçtiği, liseli âşıkların düzüştüğü, İstanbul'un izbe sokaklarını tek tek arşınlamışlardı. Geceler ve günlerce dolaşarak kocaman bir haftayı aracın içinde, sıçan gibi saklanarak, haberleri takip edip ailesini haberdar edemeden geçirdikleri bir hafta... Polislerin onları hain ilan ettiği ama şükür ki Kayra'dan haberleri olmadığı bir hafta... Tabii ki ailesinin kayıp sandığı bir hafta...

Türkan Hanım Kayra'nın hiç Rüya'ya gitmediğini, bir delilik yaparak onlar bıraktıktan sonra ilk uçağa atlayarak yurtdışına çıktığı yalanını uydurmuş ve Kayra'nın ailesini bu yalana çaresizce inandırmıştı. Zaten kız çatlak olunca, inanması kolay oluyordu.

En azından içlerinde bir tek Kayra ailesiyle konuşuyor ve Rüya'nın ailesi hakkında bilgi edinerek kızın içini rahatlatı-

yordu tabii babasının endişeden delirerek, "Hangi ülkedesin, yanına geleyim ya da para salayım dön kızım!" laflarından arda kalan zamanda.

Sonra, çok sonrasında iyice çıkmaza battıklarında, bir yere gitmeye karar veren Şahin, onlara güzergâhlarını dahi bildirme nezaketinde olmayarak, nihayet aynı yerde dolanıp durmaktan vazgeçmişti.

Evindeki o son gecelerinden sonra Rüya, hâlâ bunun gerçek olup olmadığını sorguluyordu. O adamların adresini öğrendiğini ve evlerini bastığını varsayarsa, şu anda bunları düşünmek, en son yapacağı şey olmalıydı.

Mutfak hezeyanını yaşayan Rüya, ağlamaktan helak olarak uykuya daldığında, kim derdi ki başında iki katille uyana- çağını. Gırtlığına sımsıkı sarılmış el, üzerine abanmış iğrenç nefesli bir adam... O adamın gözleri parlayarak, elindeki parlak silahı gözüne soktuğunda, uyku sersemi gözleri yerinden çıkacak gibi irilmiş ve donuna doldurması an meselesiyken... Çılgılığı basmak için hamle yaptığı anı hayal meyal hatırlıyordu. Tabii ağzına kapanan iğrenç eller, buna müsaade etseydi. Memnuniyetle yapacağı tek şey, apartmanın yangın alarmı gibi cırlakça öterek, binanın temelini yerinden sarsmak olurdu, fakat tek yaptığı korkudan yatakla bir bütün olmak ve kankalık kurmaktı.

Eve ne zaman girdiği belli olmayan adam, iğrenç nefesini yüzüne vererek eğildiğinde "Ağzını açma!" derken aklını pek kullanamıyordu sanırım, keza kızın ağzı zaten elleriyle tıkalıydı. Bir de arsız gözlerinin parlak sevinciyle baktığı anı asla unutamayacaktı Rüya. O şerefsiz memelerinin oluşuna edepsizce bir açlıkla bakmakta olduğu an, kirlendiğini, kırk değil, yüz kırk tas su dökünse, tenine değmeyip ruhunu yakan gözlerinin pisliğinin temizleyemeyeceğini biliyordu. Sanki... Bir sırtlanın önüne pişmiş bir kuzu atılmış gibi pis pis gülmüştü adam. İşte o anda çılgılık atmak değil, nefes almayı bile unutmuştu Rüya.

Eve gizlice girmişler ve yatak odasına kadar nasıl sessizce

sızmuşlardı anlayamadı bu bir değil, iki goril olan heriflerin. Allah'tan Şahin ve Vural onların icabına hemencecik bakmış ve bir an önce evden kendilerini güç bela atmışlardı. Ve Şahin, hâlâ nereye gittikleri, kimlere misafir olacakları hakkında hiçbir şey söylemeden, onları günün tamamında izbe harabelerde... Gecenin bir yarısında sessiz sokaklarda dolaşır durmuştu. Bu durumda sevindiği diğer şeyse, en azından motor tepesinde değil... Arakladıkları aracının içinde, sıcak koltukta olmalarıydı!

"Türkan Hanım'ı durdurmalıyız demiştim" dediğinde Vural, Şahin direksiyonu sağa kırdı.

"Bunu yapacağını düşünmemiştim..."

"Düşünecektin. Eğer polis karakoluna gidip kendince soruşturma yapmasaydı adamlar bir süre daha izimizi bulamazlardı... Bundan sonra daha dikkatli ol..." diye buyurdu kızgınca.

Şahin ona sert bir bakış attı ama umursamadı. Vural iç gerekerek "Kızı ne yapacağız?" diye sordu. Rüya kulak kabarttı.

"Ortalık durulunca bir yere bırakırız, o da eski hayatına döner" dediğinde Rüya iyice koltuğunda büzüldü. Eski hayatına nasıl dönecekse.

Vural koyu kahve gözlerini kısarak gülümsemeye başladı. Şahin ona kaçamak bir bakış atınca "Abi ağzı lağım gibi" diye sitem etti ama bundan şikâyet eder bir hâli hiç yoktu. Rüya o zaman anladı ondan değil, kuzeninden bahsettiklerini.

"Köşeye bırakacağınız çöp poşeti değil o," dedi huysuzca homurdanarak.

"Konuştu." dedi Vural sırtarak.

"Dilini korkudan yuttuğunu sanmıştım Serçe... Sonunda sesini duyduk!" dedi Şahin.

Rüya ona umursamadan "En yakın terminalde bırakın eve dönsün." dedi Vural'a hitaben.

"Sonra da polisler ve katiller peşimize düşsün... Çok zekisin Rüya!" dedi Şahin. Rüya ona yüzünü buruşturarak baktı.

"Bu susunca çekilir oluyor." dediğinde Şahin genç kıza

baktı ve gözleri bir anlığına aynada çakıştı. "Evet... Konuşunca çekilmiyor!" dedi sataşarak. Ama gözleri, öylesine derin bir muhabbetle bakıyordu ki, kız bu bakışları yanlış anladı.

"İstersen onu da bir köşeye indirelim" dedi Vural sırıltılığına.

"Bırak, peşimizdeki adamlara acırım, bunun çenesini herkes çekemez" dediğinde Vural güldü. "Diğeri gibi..."

Bu sefer Şahin de gülümsedi. "İdare edeceksin..."

"Bununla mı?" dedi Vural. "Bu adama durup dururken bile çufçuf oluyor koca diliyle..."

"Bu saatten sonra ben tren gibi çufçuf lamam, sen de öküz gibi bakmazsın!" dedi Kayra.

Vural ciddileşerek boğazını temizledi. "Aman almayayım bu dil öbeğini, daha gencim..."

Şahin bakışlarını dikiz aynasından arkaya çevirdi. Ama artık Rüya ona bakmıyor, kollarını göğsünün altında bağlayarak somurtuk ifadesiyle camdan dışarıyı izliyordu.

Hiçbir şey umurunda değildi genç kızın... Geleceği, çekeceği acılar, yıkacağı hayatlar ve bir çift yeşil göz... Hayır, özellikle de aklına bu gözler geldikçe, acı falan çekmiyordu! Yalandı bu! Kocaman bir palavra gemisiydi!

Acı, ucu bucağı görünmeyen bir karanlık gibi yerleşince sinesine, içinde yanan umuda dair olan titrek kandillerini tek tek söndürdü. Geriye koyu bir sis, kulak tırmalayan hayal kırıklıklarının uğultusunu bırakmıştı. Gece yaşadıkları bile yakmamıştı bu kadar bağırnı, en çok zalim ve gerçek olduğuna inandığı sözleri acıtmıştı canını ve şimdi, sonsuz bir acı tütüyordu yanmaya devam eden bağırında. Hiç bitmeyen bir düşüşün ürpermeleri hüküm sürüyordu koynunda. Teni sıcak, nefesleri sığ ama ruhu buzdan kaleler gibi tek bir an güneşi görmeye meyilliydi. Bir kere daha aynı hatayı yaptığında ise, erimeye yenileceğini ve ezici galibiyete katlanacağını biliyordu. Bu sefer onun yeşillerinin kandırıcı ışıklarına kanmayacaktı. Issız bir benzinlikte durduklarında, Şahin lavaboya gitmiş, kızlar da Vural'la markete girmiş ihtiyaçlarını

gideriyorlardı. Vural'ın bir anlık dalgınlığından yararlanan Kayra, bakışlarını etrafta dolaştırdı. Market sakindi ve içeride sadece torunuyla alışveriş yapan, gece yolcularından bir teyze vardı. Genç kız yaşlı kadına bir şeyler diyerek başka reyona geçince, Kayra'nın gözleri ışıldadı. O anda onayladı aklındaki planı devreye sokma fikrini. Dalgınca çikolata alan kuzeninin kolundan tutarak, köşedeki bisküvi reyonuna çekti. Rüya onun ne yapmaya çalıştığını kavrayamayarak, "Az önce aldık ya Kayra, yeter bu kadar şimdilik" dediğinde Kayra ona sert bir bakış attı. Vural başını kaldırıp onlara bakınca "Ama kremalı bisküvilerden almadık." diyerek dişlerini sıktı.

"Aldık..." dediğinde Rüya lafları ağzına tıkanmıştı.

"Almadık benim istediğimden!" Rüya iç gererek bisküvilerle bakarken Kayra yanında sessizce marketlik yapan teyzeyle tepeden bir bakış atarak ayağını hafifçe burktu ve kadının üzerine yıkıldı.

Yaşlı kadın yere düşerken çantasını ve sepetini yere düşürürken, Rüya endişeyle yaşlı teyzeye eğilip "İyi misiniz?" diye sormaya başlamıştı.

"Dikkat etsene kızım, kör müsün?" diye kızgınca onlara bakan kadına yardım eden Rüya'yı yaşlı kadın sert ve nezaketsiz bir hareketle ittirdi.

"Ben kendim kalkarım" derken hâlâ azarlıyor ve kızıyor. Kayra sanki hiçbir şey yapmamış gibi yüzüsüzce düşüşü yerden kalkarken kadının çantasındaki yere düşmüş cüzdanını falan çantasına topluyordu.

"Kazayla oldu teyze, bağırmana gerek yok," dediğinde kadının torunu yanlarına gelmiş ve ayaklanan babaannesine bakarak, iyi olup olmadığını sormuştu. Yaşlı kadın susmayıp hakaretlerine yenileri eklerken, Kayra da rahat durmayıp yaşlı kadını çenesiyle kışkırtmıştı ve buna isyan eden Vural, kız kolundan çekerek arabaya zorla tıktırmıştı.

Rüya kuzenine kızgın bakışlar atarak, "Sen adamı delirtirsin Kayra, azıcık nazık olamaz mısın? Üstelik küfür etmekten vazgeç." diye çıktığında, Kayra umursamazca, cebine attığı

zanimeti tutup omzunu sarsmıştı. Ve yüzündeki ısıltıyla kimseyi umursamadığını sessizliğiyle kanıtlamıştı.

Şahin ise araca bindiğinde araçtaki gerginlikten bir şeyler olduğunu anlamış ve Vural'ın uyarıcı sesiyle "Bu iş bittiğinde tımarhaneye girmezsem, bir daha kadın ırkından uzak duracağuma ant içerim..." diye öfkesini dışa vurarak susturmuştu. Ve olanları öğrenen Şahin Kayra yerine Rüya'ya fırçayı atıp azarlamıştı. Kuzeninın beceriksizliğiyle onu suçlamıştı. Rüya bu adamın bunu neden yaptığını anlayamadı! Neden sürekli her şeyi ona mal edip sataşıyordu ki... Ve her bakışında gözlerinde gördüğü o ısıltılar, o lanet şeyler o geceden kalmaydı ve Rüya bu ışıklardan hiç hoşlanmıyordu. Şu ana kadar olanları düşündü. Ona güzel sözler söyleyen adamı ve kalbini o mutfakta katleden katili... Ölse umurunda olmayacaktı öyle ya...

Çaresizlik ne zordu onun için. Bir unutkanlık nelerin pençesine düşürmüştü hayatını! Sadece bir dalgınlık anında, yolu kaybedip girdiği dar sokakta, تنها bir uzaklıkta, nelerin girdabına kapılmıştı yaşamı! Kaçırılmıştı! Aşağılanmıştı, horlanmıştı, önce okşanıp, sonra hırpalanmıştı, şimdi ise en değerli varlığına göz dikilmişti.

Önce bedenine hükmetmek istedi bu kara duruşlu zalim adam, sonra hayatına müdahale etmekte gecikmemiş ve benliğiyle bağımsız olarak gözlerinin kölesi olması konusunda defalarca öğütlemişti. Bu da yetmemiş, şimdi tek sığınağı olan yaralı kalbini ele geçirerek hunharca katletmişti.

Onun doğasında vardı yırtıcılık, masum duruşuna kanmıştı Rüya. Masalsı bir büyüünün etkisine girerek, ona inanmıştı. Kurbağayı öpmüş ve yakışıklı bir prens olmayacağını keşfetmişti.

Rüya artık; kozasına sımsıkı sokulan masum kız değildi. Sanki omuz başlarından kanat filiz vermiş ve uçmaya başladığını hissediyordu. Canı yandıkça algıları açılıyor, düşünceleri netleştikçe öfkesi katlanarak kuvvetli bir poyraz gibi benliğine savrulup kişiliğine değişken bir yol çiziyordu.

Saatler sonra bitmek bilmeyen yollar akıp giderken gözle-

rinden, Rüya yine başını arabanın camına yaslamış, gözlerini yola dikmiş sessizliğin ve hiçliğin kıyılarında tek başına dolaşıyordu.

Onun bu durgun hâllerinden hoşlanmayan Şahin ise, içi giderek dikiz aynasından genç kıza bakıyordu. Susmuştu Rüya, önce kinini haykırmamış, göğsünü yumruklamamış, öfkesini kusmadan susmuş ve günlerdir onunla kısacık birkaç kelime dışında konuşmamıştı! Aracın kapısına yasladığı yüzünü göremiyordu. Uykudan çıktığı için darmadağın olmuş güzel saçları yüzünü kapattığından, ona dönük olan görüntüsünü engellemiş ve ne düşündüğünü keşfetmesine imkân vermemişti.

Dişlerini sıkı. *Ya ona bir şey olsaydı düşüncesi...* *Ya canına, namusuna hâlel gelseydi* korkusu, Şahin orada uyuyakaldığından sebep, bu haysiyetsiz eylemi hissedemeseydi... Bunun düşüncesi bile dünyayı başına yıkılıyordu Şahin'in. Ufacık kızın içinde kopardığı fırtınalar artık kasırgalara dönmüştü ve bunun bilincinde olan mantığını ekarte etti. Bunu görmeyecek en güvenli inkâr kalkanını kuşanıp, umursamaz mekanizmasını devreye sokmuştu. Son anda içinin daralmasıyla, onu hissetme arzusuyla dolmasaydı düşünceleri, yerinden fırlayıp genç kıza görme isteğini bastırırsaydı, o adamların balkondan içeri girdiğini bilmeyecek ve ona bir şey yapsalar haberi olmayacaktı!

İçine kızgın lavlar gibi hiddet akan Şahin, farkında olmadan direksiyonu biraz daha kavradı. Gözleri düz bir çizgi hâlinde yola odaklanmış ama akli hâlâ arkadaki koltukta sessizce oturan genç kızdaydı. Konuşmalı ve eskiye dönmeliydiler, kavgalı ama birbirinden kopmayan zamanlara...

Rüya yanında bir sürtünme olunca huylandı. Düşüncelerini dağıtan bu etkileşimle, hafifçe kıpırdandı ama yanındakinin ne yaptığını umursamadı. Sonra yine bir kıpraşma oldu. Dişlerini sıkarak yanındaki kuzenini biraz geriye itirdi. Bu kıza, bunca olaydan sonra nasıl uyurdu aklı almıyordu. Yine usul bir kıpraşma olunca, öfkeyle yan tarafa döndü ve gözleri ini ini

açıldı. Yutkundü. Lanet olsun o elindeki şeyi birisi görse, bu sefer ne Şahin ne Vural onu sağ koymazdı. Bu kız aklını market tezgâhında emanete mi bırakmıştı! Önce gördüğü şeyin gerçek olup olmadığını kavrayamadı, sonra gözlerini kısı. Bu delinin hırkasının içinden düşündüğü şeyin ışığı mı sızıyordu. Lanet olsun, benzinlikteki markette olan aksiyon sahnesi geldi gözünün önüne. Durduk yere kadının düşmesini sağlayan Kayra ve o zamandan sonra dilini dibine sokan suskunluğu... Şahin'le kafası o kadar çok savaşıyordu ki, kuzenindeki tuhaflığı idrak etmesi güçleşmişti. Oysa çabucak kabullenmiş hatasını ve kadından özür dahi dilemişti.

Kayra onun baktığını hissetmiş olacak ki, ikinci bir deri gibi yayıldığı koltukta, hafifçe kıpırdanıp bakışlarını kuzeni-ne çevirdi ve gözlerini kısarak ona bakan kuzenine kaşlarını kaldırdı. Dudaklarını öne uzatarak, edepsizce bir pişkinliğe bürünerek öpücük attı. Rüya sanki öpücük değil de, kafasına taş yağmış gibi irkildi. Bu kız cidden deliydi! Hayır, deli falan demek akıl hastalarına hakaret olurdu, bunun mantıksız girişimlerine yapacak hakaret bulmakta güçlük çekiyordu. Sanki kaçırılmamış, tehdit edilmemiş kadar mesut bir şekilde oturuyor ve hiç susmayacak diye bildiği çenesiyle bir ilki başarıp susuyordu.

Biraz sokuldu kuzenine ve dişlerinin arasından "Ne haltlar karıştırıyorsun Kayra?" diye usulca hesap sorarak tısladı.

"Ne karıştıracağım anam, kıcımın bile sığmadığı g*t kadar yerde... Oturuyoruz işte şuracıkta sessizce..."

"Ben de ondan diyorum zaten, sen ve sessizce oturmak, bu kulağa bile ürkütücü geliyor..."

"Kızım bir sus ya, osuruklu g*t gibi içimi kıyıyorsun... Bö!"

Rüya ağzı açık ayran budalası gibi kısacık bir dondu kaldı. Ve derhâl kendine gelerek, "Kayra, bak deli deli planlar kurup, bu iki salağı üstümüze sıçratma... Hem o yaşlı kadının şeysini nasıl çalarsın. Hiç mi vicdanın yok senin?" diye işaret

parmağıyla kızı dürterek tehdit ederken, Kayra kızın parmağını eliyle ittirerek sinek gibi savuşturdu.

"Hiç yapar mıyım ben öyle şeyler? Üstelik o cazgır yaşlı bunak masumsa, ben de cennetten düşürülmüş bir melekim..."

Rüya birden irkildi. "Bir şey çeviriyorsun..."

Kayra dişlerini sıkarak öfkeyle baktı kuzenine. "Lan... Sen burayı lunapark kadar geniş gördün de ben mi körüm... Dönme dolap kursam, ancak sallanırım... Git kızım sen iyice şüphe balonuna dönmüşün."

"Kayra!" dediğinde Rüya, ön taraftan gelen katı sesle ses ikilinin atışmasını tuzla buz etti.

"Evet, hanginiz başlıyor?"

"Ben, ben, ben..." dedi Kayra şirin bir velet gibi mesutça ve Rüya annesi tarafından terlikle yüzüne numarası çizilmiş masum çocuk saflığında afalladı.

"Başla!" dedi Şahin dişlerini sıkarak. Koyulmuş gözleri dik kız aynasından kıza uzanmıştı.

"Neşe?" dedi Kayra eğlenen bir sesle.

"Başlıyor musun?" dedi Şahin. Kayra "Çok ısrar ettin o zaman başlayayım" dediğinde Rüya kıza şaşkınca bakarken Kayra boğazını höykürür gibi temizledi ve ince sesiyle başladı şarkı söylemeye.

"Dertler hep aynı, hayat büyük oyun..."

İsteyince vermiyor... Hemen zalim kader..."

Biraz emek lazım, koca bir yürek..."

Biraz da yenilip, yenilgiyi öğrenmek gerek..."

"Kesss!" dedi Şahin içeride ufacık bir hortum gibi hortlayan sesiyle. Dişlerinin arasından tek tek, "Sen benimle kafa mı buluyorsun?" diye tısladı.

"Yok... Valla, rakı falan içmedim ki kafa bulayım... Haram efendi onlar içilmez..."

"Kızım, sen şaka mısın?"

"Hayır, annem son zamanlarda kafama bir şey düştüğün-

len şikâyetçi... Çünkü telefondaki sesimin çok ciddi olduğunu söylüyor. Anneler yalan söylemez.”

Şahin dişlerini gıcırdatırken, Rüya kuzeninin kolunu çektiştirerek, “Sus artık kahrolası...” diye tısladı.

Vural keyifle onları izlerken, Şahin öfkeden kızarıyor, bu deli bozmasıyla ne yapacağını düşünüyordu. Neyse ki Şahin akıllı adamdı da, kızın amacını anlamıştı. Sakinliğini koruyarak dikiz aynasından arkaya bakarak “İyi ki ona çekmemişsin Serçe, o zaman şu anda ruhuna Fatiha okuyup, helvasını yediğimiz tek kişi sen olurdun!” dediğinde, Rüya gururuna kocaman bir darbe alarak, başını göğe kaldırır gibi yükselterek, kibirli bir bakış attı. “Sen beni ne kadar tanıyorsun ki, kime benzediğimi keşfediyorsun?”

“Sonunda konuştun, ben de bir ara kuş dilini Şahin’lerin yediğini sanmıştım!” diyen kişi elbette ki Kayra’ydı. Onunla konuşmaktan özellikle kaçındığını herkes gibi o da anlamıştı.

Rüya o anda kuzeninin ağzının ortasına bir tane çakmak istedi. O sırada yanlarından geçen araç uzunları yaktığından sebep genç kızın yüzü ısıldadı ve Rüya görmemesi gereken şeyi gördü. Şahin denen yontulmamış kalasının gözlerine cemre düşer gibi içinde haylazlıkların filiz verdiğini ve çapkınca dudaklarının memnunca kıvrıldığı bir illüzyon gördü. Buna tepkisel olarak kudurarak dudaklarını büzdü.

“Cidden neden konuşmuyordun? Yoksa kuzeninin dediği gibi, o tatlı dilini Şahin mi yedi Serçe? Yoksa küs müyüz?”

“Sen küsülmeye değer görülemeyecek kadar bir yer işkâl etmiyorsun benliğimde bostan korkuluğu... İnsan sevdiklerine kırılır küser...”

“Yani, bu bir itiraf mı?”

“Evet itiraf...”

“Yani beni sevdiğini, herkesin içinde ifşa edecek kadar cursun.”

“Evet ama sevdiğimi değil, sevicecek bir karaktere sahip olmadığını teyit etmiş olacak kadar cesurum.”

Şahin başını sallayarak önüne döndü, yüzü her ne kadar

ılıman dursa da, içinde fırtınalar patlak vermeye başlamıştı. Ve onlar lafla peynir gemisi yürütürken, Kayra bundan fırsatlanarak, yine yapmıştı yapacağını ve köşesine çekilip sinsice iş peşinde dolaşmaya başlamıştı. Rüya tam yerine yaslanacakken, onun elindeki şeyi yine görünce, nefesini güçlü bir sesle içine çekti.

“Pişman oldun söylediklerinden değil mi Rüya?” diyen Şahin genç kızın dikkatini kendine çekmeyince dikiz aynasından ona baktı ve Rüya afallamasını yüzünden kaldıramayınca, adam arabayı öyle ani bir şekilde frene koydu ki, Kayra yerinden havalanarak öne doğru savrulurken, elindeki telefon önce kucağına, sonra koltuğun altına doğru yolculuğa koyuldu... Ve sanırım küfreden salak telefonu düşürmeden önce, mesaj yazıyordu.

*İnsan kendi kabuğuna çekilmişse,
dışarıdan darbe gelecek demektir...*

28. BÖLÜM

*Kalbimden düşeni,
Çöpçü Rıza amca temizler...*

Kayra aniden açılan kapıyla dışarıya doğru savrulur. Ken, Rüya kulağında yankılanan çığlığa tepki olarak sadece donma etkisi verdi. Garip bir bakış açısıyla, daha neye uğradığını anlamadığı için küçük dilini yutmakla meşgul olarak sadece bön bön Şahin'in elleri arasına sıkışan kuzenine baktı.

Ve sert poyraz gibi kızın üstlerine deli deli esen Şahin, edepsizce küfürler savuran Kayra'yı kolundan çekip sürükleyerek, sertçe arabaya yasladı. Kayra burnundan solurken, kedi gibi debeleniyor, adamın ellerini cırmalıyor, aynı anda ağza alınmayacak ahlaksız küfürleri genç adamın yüzüne savuruyordu. Şahin ona hakaret eden kızın boynunu kırmaya ramak kala, kolunu canını yakasıya sıktı, gözleri iki derin cehennem çukuru gibi kaynarken, "Nerede?" diye tok sesiyle koyuca tısladı.

"Ben ne bileyim nerede olduğumuzu," diye oyun yapan ama aynı anda dışa vurmasa da it gibi tırsan korkak kızın penyesini biraz daha kuvvetlice kavradığında Şahin, apansız kolunda hissettiği narin parmakların titremesiyle gerildi. Şahin başını yana çevirdi ve bir anda gördüğü şeyle, nefesi gırtlığında düğümlenerek, yutkundu.

Çaresizce kıvranan Rüya, ilk defa bu kadar dehşete kapılmış hâlde, ona irice açtığı ama sık sık kırıştırdığı ürkmüş

gözleriyle bakarken, göz bebeklerinin içinde ince bir buz tabakası gibi yaşlar parıldayarak sessizce yakarıyordu.

“Yapma!”

“Senden ilk fırsatta kurtulacağız canı herif... Polislerin nezaretinde el pençe divan giderken de, arkandan keyif sigarası tüttürerek, konteynırdan davul çalacağım.” diyen kızı duymadan Şahin, gözlerini tek bir noktaya –ki silahsız tahribat veren yaralı bakışlara- kilitleyerek dişlerini sıktı.

Rüya’nın o mahzun hâli içine öküz gibi dokunurken, bir an dikkati dağıldığında ise, Vural yanında biterek o koca ağzı bozuk Kayra’yı sımsıkı tuttuğu ellerinden çekiştirerek almıştı.

“Ben...” dedi Rüya yutkunarak, kuzeninin ne haltlar kaçırdığını öğrendiklerinden yapacaklarından korkarak. “Ben özür dilerim, dikkatini ben dağıttım... Bir şey yapmadı... Onun bir suçu yok... Sadece konuşuyorduk...”

Onun ne saçmaladığını değil de daha çok titreyen ıslak dudaklarına bakan Şahin’in dudakları şaşkınlıkla aralandığında, kaşları dehşet bir öfkeyle çatıldı. Onun neden bahsettiğini anladığında ise, daha çok öfkelendi. Kızın ürkekçe baktığı yeri görünce, havada asılı kalan iri elini fark etti. Ona vuracak gibi duruyordu ve Rüya ellerinin altında sinmişti. Derhâl elini aşağı indirince, Rüya korkarak bir adımla geriledi.

Şahin ne yaptığını bilemeden ona uzanınca, Rüya titreyen bacaklarıyla gerileyerek “Ö-özür dilerim... Ben... Ben dağıttım dikkatini... Kızma ona...” diyerek kekelemeye başladı. Şahin apansız bir adım öne atılınca, Rüya kollarıyla başını kamufle edip, ufacık bir çocuk gibi ellerinin altında acizce büzülerek, korkakça sindi.

İyice dengesiz olmuştu kaç gündür zaten ama... İşte bu gösteri karşısında Şahin’in nefesi kesildi. Ona doğru bir adım daha atınca, Rüya geriye doğru bir adım daha gitti ve korkudan titrerken “Lütfen...” diye inledi. “Yaklaşma.”

Şahin apansız genç kıza yaklaşp, başına sardığı kolundan tutunca, Rüya dehşet bir korkuyla çığlığı basarak “Bırak...” diye haykırdı.

“Rüya...” dedi Şahin inler gibi...

Rüya yanaklarını yıkayan gözyaşlarıyla “Ö-özür diledim işte... Da-daha neden uzatıyorsun?” diye kekeleyerek haykırdı.

“Sana zarar vermem... Vurmam.” dedikten sonra derin bir fısıltıyla, “Benden korkuyor musun?” diye sordu ürkekçe.

Kocaman adam alacağı cevaptan korkarken, Rüya yutkundu... Başını sağa-sola sallamak istedi ama beceremedi. Onun yerine kabullenir nitelikte, mahzunca aşağıya eğdi. Üstelik olduğu yerde titrerken, kilitlenip kaldığı gibi bir de seslice yutkundu.

Şahin nefes alamıyormuş gibi boğazını yoklarken, bir an kalbinin duracağını hissetti.

“Sana zarar vermem!” dedi dişlerinin arasından süzülen kısık sesiyle. Ve o anda arkasındaki Kayra cırlayarak “Seni kazulet, uzak dur kuzenimden görmüyor musun kız altına yapacak korkudan sayende... Adamlar evini bastı, belki de az daha tecavüze uğrayacaktı ve sen hâlâ onu korkutuyorsun...” diye haykırdı.

Vural genç kızın önce ağzını, sonrada cansız kolunu kavrayarak arabaya sürüklerken “Sen karışma, bırak konuşsunlar kaktüs karı” diye homur homur söyleniyordu. Bu kız her seferinde aralarında ayırık otu gibi bitmese olmuyordu...

Adamın elini ısırarak cazgır Kayra bulduğu ilk fırsatta, “Ben karışmayayım da bu dağ ayısı kızı çiğ çiğ yesin değil mi?” derken bakışlarını kuzenine çevirdi. “Rüya, ben buradayım kuzum, korkma olur mu?” diye söylendi ve can acısıyla küfreden Vural, kızın ağzını sıkıca kapayarak arabanın içine kötekledi. Kendisi de hemen yanına oturup, kapıyı sertçe çekti.

Onları duymayan Şahin ise şu anda en önemli olan meseleye kilitlenip, amaçsızca bir eylemle genç kıza atılınca, Rüya titreyerek olduğu yerde sindi... Adam karanlığın içine okkalı bir küfür savurarak kendine lanet etti.

“Rüya, sana zarar vermem.”

Rüya başını garip bir telaşla salladığında, gözyaşları yanaklarından aşağıya ip gibi salındı.

“Rüya...” diye fısıldadı Şahin.

Gözleri kızın titreyen bedenine ve yine kendisini sakinleştirmek için kolunu ovan titreşim parmaklarına kaydı. Ve Rüya arkasına bile bakmadan arabaya yöneldi ama arka koltuğa baktığında, umarsız Vural ve Kayra’yı gördü... Hem de ikisi de birbirine avaz avaz bağırıyor, dünyadan bihaber dalaşıyordu. Arka kapıya yaklaşmıştı ki, Vural gözlerinin içine bakarak, arkasına yaslanıp, kalkmayacağını belirtti. Yanında bir hareketlenme olunca irkildi. Bir adım gerilediğinde ise Şahin ağzının içinde homurdanarak kapıyı açmış ve sabırla onun dinlemesi için beklemeye durmuştu. Rüya dudaklarını gerekerek bir ön koltuğa, bir Şahin’e baktı!

“Bin...” dedi adam hiç taviz vermeyen bir sesle.

Rüya başını iki yana salladı, itirazını sessizce gözleriyle havkıarak. Dudakları ürkekçe büzülmüş, gözleri sağa sola korkakça kaçırarak tereddütünü ortaya koyuyordu.

Bunu gören Şahin biraz daha hırslandı ve hiddetle “Rüya... Bin...” diye emretti.

Küstah kazulet! Kızın artık dengesinin şaştığını ve korktuğunu görmüyor muydu?

Yerinden kıpırdayacak gibi olunca, Rüya buna taviz vermeyerek hemen arabaya bindi ve ona bakmadan titreşim ellerini dizlerinin üzerine koydu. Şahin sertçe kapıyı kapayınca da kız, koltuğunda hava balonu varmış gibi irkilerek hopladı.

Araba çalıştığında Rüya başını cama yaslamış, ellerini dizlerinin arasına sıkıştırmış sessizce ağlıyordu. Ondan korkuyor muydu ya da neden bu kadar duygusallaşmıştı anlayamıyordu? İçinden bir ses arkana bakmadan kaç derken, ürkek yanı tabansızca tir tir titrerken, gözlerine baktığı ve onun garip bir telaşla kapıldığı tek anda, neden korkusunu kollarında geçirmek istiyordu. Deli gibi arkasına bakmadan kaçmak isterken bile, aynı anda kollarına atlayıp onu ürküttüğü için azarlayarak sımsıkı sarılıp göğsünde ağlamak istiyordu.

Şahin derin derin solurken oturduğu yerde, yan bakışlarıyla arada sessizce ağlayan kıza bakıyor ve usulca kalkıp inen omuzlarını gördükçe, öfkelenip omuzlarından sarsarak azarladıktan sonra narin bedenini sertçe kendine çekip, başını göğsüne yaslayarak saçlarını öpüp koklayarak okşayıp yatıştırmak istiyordu. Ama aklına, ne teskin eden tek bir cümle, ne de ona kendini açıklayacak bir kelam geliyordu. Tamam, yaşadıkları kolay şeyler değil –ki Şahin bile Rüya’yı o adamın ellerinde öyle çırpınırken görünce kudurmuştu, keşke yanındaymış olsaydı adamı ya da öfkeyle adamın şuuru kaybolana kadar canını çıkarmasaydı, vurmasaydı... Korkmuştu kız hâliyle. Ona hep kötü şeyler yaşıyor, aklında sadist bir adam olarak belirip, az olan inancını da tüketiyordu. Şahin hiçbir şeye değil de, ondan korkmasına daha çok içerlediğini sonunda kabullendi!

Araç dar bir sapaktan döndü. Şahin dikiz aynasından arkaya baktığında, Vural ve Kayra barış anlaşması imzalamasa da, kısa bir an ateşkes imzalayarak susmuş ve herkes kendi tarafına çekilerek dışarıyı seyretmeye koyulmuştu.

Arabayı birkaç dakika daha ilerlettikten sonra, sapa bir virajı geçip eski ama bakımlı bir binanın yanından salındı ve büyük bir açık otoparka saptı. Şahin aracı durdurduğunda, Vural araçtan... Kayra’yı da yanına alıp inerken, ikili sessizce oturuyordu. Rüya daha çok ortamı germemek için dudaklarını germiş susuyor, Şahin iri elleriyle aracın direksiyonunu kıracak gibi sıkıyordu.

“Olanlar için üzgün olduğumu söylememin bir şey ifade edeceğini sanmıyorum...” dedi küstah adam yine kibirle. Rüya dişlerini sıkınca gıcırıtısı, genç adama ulaştı ve Şahin iç gererek “Ama seni korkuttuğum için özür dilerim... Bunu bilinçli olarak yapmadım” diye uysalca kendini ifade etti.

Rüya başını öyle bir hızla çevirdi ki adama, sanki boynunu yaydan, kafası boncuktan gibi sallanmıştı. Şahin genç kıza baktığında, koyulmuş gözlerinde öyle bir karanlık öfke gördü

k, dişlerini gıcırdattığından habersiz olarak "Bana düşman gibi bakmayı kes" diye tısladı.

"Sen bu meziyete sahipken, nasıl bak-bakmamı bekliyorsun?"

"Korkun geçti sanırım, hakaretlerin başladığına göre..."

"Senden bıktım!" dedi aniden Rüya.

Şahin yüreğinde garip bir sızlamayla, "Sanki ben sana çok meraklıyım..!" diye huysuzca homurdandı.

"Senin yüzünden adamlar artık peşimde, şimdi i-istesem de kaçamam, kimse bana inanmaz ve onlar beni bulunca..." dediğinde Şahin hiç yapmaması gereken şeyi yaparak, apan-sız genç kıza uzandı ve onun irkilmesine, geriye çekilmesine aldırmadan yanaklarını ellerinin arasına alarak, şefkatle doğru gözlerinin içine baktı.

"Seni kimseye vermem..."

"Neden, kendine mi sakladın?" dediğinde Şahin bu gerginliği yırtarcasına ilk defa çapkınca gülümseyerek, "Sanırım" diye içtenlikle cevapladı.

Rüya bunu daha çok öfkelenerek hırçınlaştı. "Senin ilgine de, korumana da muhtaç değilim" diye haykırdı.

"Öylesin Serçe... Sen bana muhtaçsın!" dediğinde aslında tam tersini söylemek istediğini keşfeden Şahin, kendine küfretti! İnsan zor zamanlarında bir amaç uğruna savaşmayı huy edinmişti yoksa ondan güç aldığı ve sırf ona zarar gelmesin diye aklının daha çok çalıştığı falan yalandı!

Rüya yanağındaki elleri ittirerek düşürürken "Ben kendimden başka kimseye muhtaç değilim" diye cırladı ve adamı geriye ittirip kapının kolunu kavradı ama açamadı.

"Lanet kapıyı aç..."

"Sen sakınlemeden açmayacağım..."

"O zaman gözlerimin önünden yok ol, çünkü seni gördükçe sakın kalmam imkânsız..."

"O zaman bunu öğren Serçe, çünkü gözlerin bundan sonra benden başkasını görmeyecek" dediğinde kapıya uzandı Şahin ve kızın "Nasıl?" sorusunu havada asılı bırakarak araçtan

çıkıp, kapıyı sertçe kapadı. Rüya şaşkınca bakarken adamın sırtı dönük iri bedenine, bunun istediği anlamda olmadığını, adamın blöf yaparak onu ürküttüğünü düşünmeyi yeğledi.

Yaklaşık birkaç dakika sonra siniri dinmiş hâle gelince Şahin ona acıyıp kapıyı açtı. Rüya ona omuz atarak önünü açmak isteyince, uyunarak,⁴⁴ “Taş herif, ne olacak!” diye kavlince küfretti.

Şahin küstahla sırtarak “Teşekkürler Serçe, senden iltifat almayı özlemiştim” diye onun sinirlerine çanak tutup horon tepmesi için, resmen dişleri eşliğinde kemençe çaldı.

Rüya omzunu ovuşturarak, kuzenine yaklaştığında onun Vural’la hararetili bir kavga hâlinde küfrettiğini gördü. Vural öfkeyle genç kızın üzerine giderek “Seni sıçan, bir daha bana küfredersen seni evine postalarım fare!” diye hükmetmeye çalışınca, Kayra alay dolu küstah bir kahkaha attı.

“Senin yerin olmasın o dediğin yer, hatlar karıştı sanırım, lağım faresi olan sizsiniz... Malum fare gibi sürünen sizsiniz, biz sadece gönülsüz yolcuyuz.”

“Allah’ım” dedi adam, ay ışığının altında sakın ve çok güzel görünen kıza öfkeyle baktı. Çenesi duruşundan bağımsız mıydı? Yanakları çekici bir şekilde hışmından kızarmış, parlak koyu saçlarından uzun bir bukle özenle toplanmış atkuyruğundan kurtulup yüzüne düşmüştü. “Dilli düdüğünü bozma az kaldı Fare... Kızım sus bi motorun soğusun.”

“Bu düdük senin ecdadına en iyisinden bir şarkı besteler bana hakaret etmeye devam edersen” derken gözlerini devirdi. İçini kaplayan ani çılgılık atma isteğini bastırdı. Onun yerine yardım isteyen yakarıcı gözlerle, gökyüzüne baktı.

Öfkesinden kuduran Vural’ın yüzü, beyazla yeşil arası garip bir renk almıştı. Kız susmak bilmeyen çenesiyle adamın sabrını taşıyarak, “Allah’ım, bu tek hücreli sürüngenlerden bizi ve tüm masumları koru” dediğinde ise daha fazla sab-

44) “Uyunmak.” Can acısıyla sızlanmak.

redemeyerek Vural kızın üzerine azgın bir boğa gibi atılınca, Rüya araya girerek "Yeter!" diye tısladı.

Kayra Rüya'yı o anda idrak etmiş olacak ki, az önceki cazgır hâli bir anda ortadan kalkarak, endişeli sesiyle kuzenine sarılıp "Kuzum... İyi misin? Bu azman kalıntısı beni yanına salmadı... Özür dilerim meleğim, yanında olamadım" diye boynuna sarılıp, onu teskin etmeye çalışırken kulağının dibinde "Az kaldı meleğim sabret, yakında kurtulacağız." diye fısıldadı.

Rüya şaşkınca geri çekilip ona bakarken, Kayra kumpasçı bir sesle "Tamam kızma, bir daha seni asla yalnız bırakmam." diye nazlıca söylendiğinde, Rüya'nın sorgulayıcı bakışlarının altında kıvrınmamaya çabalıyordu. Kuzeni ise kaşlarını çatarak soru sorduğu anda, yanında bir hareketlenme hissetti ve dirseğinde nazık bir dokunuş...

Rüya kolunu tutan Şahin'e sert bir bakış attıktan sonra, ona tren muamelesi yapan adamın elini silkeleyerek önden önden yürümeye başladı. Gün yoğun bir karaltı gibi üzerine çöküp boğucu bir hâlde geçmişti. Bunun için, ironik ve yeterince rahatsız edici bir şekilde adama ters ters baktı.

Az sonra lüks olmasa da kötü de olmayan bir otelin kapısından giriş yapmışlardı. Şahin genç kızı kendine çekistirerek "Ağzını açma Rüya, seni uyarmama artık gerek kalmadı değil mi?" diye sorduğunda, Rüya dişlerini sıktı. Sanki yakıcı ve uyarıcı bakışlarını üzerinde hissetmemiş gibi ona başkaldırarak baktı. Ve gözlerinde gördüğü karanlıkla, telaşla bakışlarını kaçırmadan önce kısa bir an için dudaklarının küçücük bir gülümsemeyle yukarı doğru kıvrıldığını gördü. Ona karşı neden savunmasızdı? Ve lanet herif en olmadık anlarda olduğu gibi ona hayranlıkla ve yine karmaşayla bakarken yakalamıştı. Ve bu hiç de zor olmamıştı. Bütün o zaman boyunca ona kaçamak bakışlar fırlatmakta ikisi de ustalaşmıştı ve bunu her ikisi de biliyordu.

Ve yanlarında bir tepişme olunca, ikisinin de birbirine ki-

litlenmiş bakışları apansız koparak yana eğildi. Bu sırada ise Vural Kayra'yı çok ciddi şekilde tehdit ediyordu.

"Eğer ağzını açarsan Fare, senin hapisane kaçkını olduğunu öne sürer... Yok yere başını yakarak... O adamların eline düşmeni sağlarım..." diyordu. Ve ona ters ters bakan Kayra'nın sesi kısık, asık suratlı bir kız çocuğununki gibi hızsızdu.

Resepsiyona yaklaştıklarında, masanın ardında duran genç adam gülümseyerek "Oda mı istersiniz yoksa yemek için rezerve mi yapacaksınız efendim?" diye sorduğunda, Şahin evet diyerek genç kıızı kendine çekti. Sanki yeni evli bir çift izlenimi vererek, bu sefer Rüya'nın yüzüne çekici bir tılsımla baktı ve her zamanki çekici gülümsemesini görünce kalbinin sıkıştığını hissetti.

Onların birbirine kilitlenen bakışlarını gören Vural sırta sırtarak, "İki oda lütfen..." diye hemen lafa bodoslama daldı.

Rüya ve Kayra apansız birbirine kaygıyla baktığında ise, imayla bakan resepsiyoncu genç "Yakın mı olsun odalarınız?" diye sordu.

Edepsiz Vural adama muzip bir bakış atarak "Evet, eşimle ben baldızımızdan ayrı kalamıyoruz," dediğinde Kayra "Oha!" dedi ama Rüya daha fazla konuşmadan kolu çimdiklenince, bu ikaza uydu ve dilini boğazına düğümleyip, bir ilki başararak sustu. Şahin onun itaatıyla derin bir nefes çekerken içine... resepsiyoncu genç ikiliye döndü. Gülümseyerek, "Siz efendim?" diye sorduğunda, Şahin adama sert bir bakış attı. Ve arkadan gelen sesle sesi boğazına düğümlenirken herkes şaşkınlıktan donakaldı.

"Ben eşimle kalacağıma göre, ona ayrı oda lütfen!"

*O kadar güzel oturmuştun ki kalbime...
Kaldırmaya kıyamadım...*

29. BÖLÜM

*Senin en güzel yanın ne biliyor musun?
Suskun olman...*

Herkes, pür dikkat arkadan gelen kalın sese dönerken, Rüya yutkunuyor, Şahin azılı öfkesinden sebep kasılırken, genç kızın kolundaki eli kıracak gibi sıklaşıyordu. Hayır, şu ana kadar katil olmadıysa, şimdi kesin olacak ve bir ömür müebbet yiyerek vuslata gün sayacaktı. Bu salak nereden çıkmıştı? Üstelik hem de kendinden emin şekilde karşılarına çıkıp, yerlerini bildiğini belirten kendinden emin bir ifadeyle yüzüne bakarak... Gözleri irildi, elleri kasıldı, sesler genze düğümlenirken, kapıdan giren soğukkanlı genç adam onlara kibirli ve baş eğmez bir bakış attı.

Mustafa!

Rüya işte şimdi cidden ayakta uyuklayıp, o absürt kabuslardan görüyor gibi, kirpiklerini kırıştıtırırken, nefes alıp vermeyi unuttuğunu idrak edemiyordu. Bir an, ayaklarının altından yer kayıyor sanırken... Şahin genç kızın bu tepkisini yanlış anlayarak *-bu adamın onun bacaklarının bağıni çözecek kadar etkilediğini düşünüp-* kıskançlığından kudurdu. Kudururken de kızın etini kemiğini hatta dalağını şişiren bir nefes alarak onu da susuz bitki gibi kuruttu. Şahin dişlerini sıkı.

"Senin en güzel yanın ne biliyor musun?" dedi kıza.

Kız nefes nefese "Ne?" dediğinde adam tıslayarak "Suskun olman Serçe. Sus ki, dişlerin çenende sabit kalsın." Ve Rüya yutkundu. Son nefesini verir gibi ağgözlülükle...

Mustafa dişlerini sıkığı yalancı gülümseyişiyle, ölüm fermanına imza atarken, herkesin üzerinde olan küstah bakışlarının hoşnutluğuyla resepsiyon masasına yaklaştı. Birisi *bombacı* dese ancak bu kadar şok etkisi yaratacak şekilde, "Oda sayısında hata yapıldı sanırım! Üç tane olacaktı..." diye haysiyetsizce buyurdu.

Ah Mustafa, ruhuna Fatiha okutmaya ne kadar da meraklıydı!

Resepsiyoncu genç bu garip gruba kuşkuyla bakarak "Birlikte misiniz bayım?" diye sorduğunda, Şahin öne doğru öfkeli bir adım atınca, Mustafa ona paye vermeden "Yolda polis çevirmesi vardı ondan geç kaldım... Hemen bir sokak arkada... Tabii birlikteyiz..." diye blöf yaptığında, sanki hayat onlara komplo kurur gibi dışarıdan kulaklarına vuran siren seslerini yüreklerine kazdı. İşte o zaman şeytanın yanında olduğundan emin olan Mustafa, küstahça gülümsedi. Tabii değil polisi, FBI ajanları gelse takmayacak olan Şahin, adama doğru ürkütücü bir adım atınca, Vural birden Şahin'in yanına gelerek koluna sülük gibi yapıştı.

"Abi kızlar da var unutma..."

Hiç unuttur muydu...? Hele şimdiden sonra!

Mustafa ağır adamlarla yanlarına yaklaşıp, donmuş bir tavuk gibi sararan şaşkın Rüya'ya edepsizce göz kırparken, Kayra birden genç adamın yanında biterek cırlı cırlı sesiyle kollarına boynuna doladı.

Cenazeler ikiye çıkmıştı. Allah rahmet eylesin!

Herkes neler olduğunu az biraz kavramaya çalışırken, Kayra, "Aslansın enişte!" diye sırf kılığına gürlerken, genç adamın kulağının dibinde fısıldadı. "Gelmeyeceksin sandım... Uzun sürdü."

Mustafa başını geriye çekerek, sinsice gülümsedi. "Bu mümkün mü Kayra... Sadece yerinizi çok değiştirdiniz ve bilgilerin bana hep geç geldi."

Şahin'in yanından geçerken üstünlük kuran ters bir bakış atarak, ona kafa tuttu.

O kafa yakında kırılacaktı, bunu Şahin bir yere yazdı.

O sırada tam Şahin öne atılıyordu ki, kapı açıldı. İki tane zabıta memuru konuşarak içeriye girince, Vural öne atılıp ne olur ne olmaz diye arkadaşının koluna asılarak "Sakin!" diye dişlerinin arasından tısladı.

Anasını satayım! Tüm şehir devlet daireleri bir olmuş, mesaisini burada tamamlıyordu.

O sırada yüzsüzce sırttan Mustafa ise resepsiyoncu gençce yaklaşıp, eliyle yanaşmasını buyurduğunda, genç adam şaşkınca başını ona yaklaştırdı ve herkesin meraklı bakışları altında Mustafa adamın kulağına bir şeyler fısıldadı.

Resepsiyoncu genç sinsice sırtarak kırmızı bir suratla iki genç adama baktı ve "Puhaha!" diye sesli bir şekilde haykırdıktan sonra, Şahin'in öldürücü bakışlarını görünce, nefesi genzine kilitlenerek, hemen kendine çekidüzen verdi.

Bu adam mı öyle, o biçimdi? Yok canım!

Mustafa'nun adama ne dediğini anlamak için yüksek öngörüye ya da üstün zekânın keskin kıvrımına gerek yoktu. O ot beyinlinin, ne yapmaya çalıştığını anlayan Vural, Şahin'in önünde istimlak duvarı gibi belirerek ona stop çekti.

Resepsiyoncu onların odasının anahtarını verirken, Şahin arkadaşının elini silkeleyerek öne atıldı ve Mustafa'nun kolundan çekerek kendine yaklaştırdı.

Dişlerinin gıcirtısına karışmış sesiyle, "Ne arıyorsun burada?" diye hiddetini üzerine tısladı.

Mustafa genç adamın ateş gibi yanan gözlerinin içine buz gibi bakarak, Rüya'nın eline uzandı ve şaşkınca kalakalan kızın cansız elini kavrayıp apansız kendine çekti.

"Karımla ilgilendiğin için sağol Şahin... Ama artık geri alabilirim! Benden kaçacağını sanmıyorum" dediğinde resepsiyoncu çocuk neşeyle kıkırdadı. Mustafa kumpasçı bir göz kırpışla ona çanak tuttu.

Kızın afallamasından istifade Rüya'yı kendine çekip, kolunu boynuna dolağında, "Nasılsın sevgilim?" diye ayarsızca sordu ve yanağına dudaklarını yapıştırdı.

"Sevgilim?" diyen şaşkın Rüya aslında soru soruyordu

ama Şahin bunu da yanlış anladı. Adamın üstüne atıldığında, ona sevgilim dediğini duyumsayarak eli havada asılıkalarak dondu. Rüya o adama *sevgilim* mi demişti?

Ve artık sınırlarındaki ketleri kalkan Şahin ikilinin üzerine atılacak gibi hareketlenince, Vural hemen devreye girip "Polis çevirmesi neredeydi arkadaş..?" diye Şahin'in dikkatini bu yöne çekmek için söylendi ama Şahin'in şu raddeden sonra orali olacağı yoktu. Azgın bir boğanın kırmızı görmüş serkeş hâliyle adama uçacak gibi dururken, Rüya burada bir vahşet çıkmadan olaya el atarak "Anahtarlar nerede kaldı, ben çok yorgunum" diyerek huysuzca araya girdi.

Ve Mustafa'yı ateş hattından çekiştirerek uzaklaştırırken, birden eli kısaç gibi parmakların mengenesine sıkıştı. Rüya elini kuvvetle kavrayan ele değil ama elin sahibinin gözlerine baktığında, Şahin'in her an ikisinin de boynunu kıracak gibi öfkeyle dolduğunu keşfetti. Ve Kelime-i Şehadet getirmeden ölmek için, kamet getirmeye başladı!

*Gözlerine bakarak sever insan bazen...
Dokunmadan... Sorgulamadan...
Ve sadece tek bir kirpik hareketinden tanırdı
yüreğinin yarısı olacak insanı...*

30. BÖLÜM

*Dilediğin kadar kalabalıkta kal,
sol yanın seninle değilse, yarım kalırsın...*

Azgın bir poyrazın anında patlaması gibi hiddetlenen Şahin, artık tüm dengeleri ve bu tiyatro oyununu bozarak genç adamın üzerine yürüdüğünde, Mustafa gelecek olan yumruk darbesi için gardını aldı. Ama Şahin, hiç beklemediği bu atılım karşısında, asıl yumruğu kendisi yemiş gibi olduğu yerde muh gibi çakıldı.

"Şahin Abi!" demişti Rüya... Adamın başından aşağı kaynar suları boşaltsa ancak bu kadar yitik bir hâle sokardı. Ölmüş gibi rengi çekilmiş, şaşkına bağlamış sararmış güzel gözleri irilmişti.

Fakat o anda amacı sadece paçalarını kurtarma derdi olan Rüya, burada bir katliam çıkmadan gözlerini garip gruba dikip, fısıltıyla konuşan zabıta görevlilerine çevirerek, onu görmeyi reddediyordu.

"İzin verirken, kocamla konuşacağım..."

Bunu söylerken asıl öldürücü darbeyi şimdi indirmişti. *Kocam!* Bu kelime Şahin'in kulaklarında top patlaması gibi tahribat bırakırken, kocaman adamın aşılmaz bedeninden nefesi çekilmiş, gözleri gibi dudaklarını da aralanarak kalakalmıştı.

Onun afallamasından yararlanıp, hissizleşerek gevşeyen parmaklarının arasına sıkışmış bileğini kurtardı genç kız. Şahin'in yüzüne bakmadan Mustafa'nın yanına yaklaştığında ise, Mustafa tehditle gıcırdayan dişlerini sıkarak, "Konuşma!" diye küstahça emretti. "Seninle bunu yukarıda konuşaca-

gız...” Sert bir bakış attı kıza. Bu hem hiddetli hem uyarıcı bir bakıştı! Ve Rüya gözlerini kıstığındaysa “Her şeyi biliyorum” diyerek kalbine bomba bırakır gibi, sözlerine devam etti. “Adam öldürdüğünüzü duydum...”

Bu sözle kızın ayaklarını yerden kesti. Rüzgâr vurmuş gül fidanı gibi sallanan kız, yere doğru çekilmeden bayılmanın raddesinde olduğunu anlayan adam yerleri öpmesinden evvel seri hareketle kolunu kızın beline doladı ve kendine sertçe çekerek “Sakin ol... Bize bakıyorlar. Gülümse!” dediğinde haşın haşın, Rüya ne demek istediğini anlayamadı.

O anda kapıdan içeri telsiz anonsları yapılan iki memur girdi. Herkes pürdikkat bakışlarını o yöne çevirirken, Şahin gözlerini kara bir kuyu gibi Rüya’nın beline dolanan –ve onun izin verdiğini sandığı- kola çevirmişti. Polis memurları zabıta arkadaşlarının yanına giderek, keyifle sohbet başlarken, meraklı resepsiyoncu genç yanlarına geldi.

“Bir sorun mu var efendim?” donup kalmış ve herkesin birbirine baktığı guruba hitaben. “İsterseniz...” dediğinde tedbiri eline alan Vural “Yo-yok...” dedi boğazını temizleyerek. “Sadece yorgunuz, odalarımıza geçelim.”

Hep birlikte sessizce asansöre yaklaştıklarında, Rüya ona öldürücü bakışlar atan Şahin’in bu asansörden bir cinayet zanlısı olarak ineceğine emindi ama beklediği olmadı. Adam birden durgunlaşıp, kabuğuna çekilen kaplumbağa gibi karanlığa sinmişti. Küstahlaşan sert yüzünden, ateş saçan haşın gözlerinden ne düşündüğünü anlamak güçtü.

Resepsiyoncu genç de koparacağı bahşiş sevdasına onlarla asansöre geçince, Şahin hiddetinden kudururken aynı anda düşündüklerinden dehşete kapılıp kasılarak, kendini denetlemeye aldı. Mustafa ise sırf üstünlük tasladığını belirtmek için, Rüya’ya daha çok sarılarak kendine çekti. Kayra ise koluna yapışmış Vural’a, dirsek atıp gençleri izlerken kıkırdayarak sonunda kata ulaşıldı.

Asansörden çıktıklarında, Kayra haylazca zıplayarak kuzeninin yanına ısınlandı. “Ben de sizinle geleyim, biraz dert-

leşiriz!” diye paçayı kurtarma derdine düştüğünde ise, buna taviz vermeyen Vural genç kızı bileğinden yakalayarak kendine sertçe çekerek, “Olur mu karıcığım, bizim önemli bir görüşmemiz var!” diye arsızca tehdit etti. Resepsiyoncu gencin kıkırdamasıyla gerçeği kavrayan Kayra ise, o anda ecel terleriyle yıkanarak ölüm fermanını imzaladığını anladı ama artık çok geçti.

“Höst lan... Git şeyini sokacak başka delik bul...”

Söylediği edepsiz sözlerle adamı sinek gibi duvara yapıştırsaydı, daha az etki sağlamış oldu Kayra. Vural ona kızarmış bir suratla baktı.

Hayır, bu kızın başında hunisi de yoktu ki, garip garip düşüncelerin girdabına çekiyordu adamı. Asıl şimdi o deliği aklına peyda ediyordu!

Şahin artık sabırsızlığını ve sükûnetini bir kefeye koydu karıştırdı ve ortaya çıkan dehşet verici görüntü, hiç kimsenin hoşuna gitmeyecekti. Bu kız, bu aklını kafatasına koymayı unutan kız onun son kalan sabrını deniyorsa, bittiğini görmek istiyordu. Ama Şahin silkelendi, kendine geldi ve daha fazla kimse için bir esneklik yapmayacağına karar verdi. Kendinden emin duruşuyla, sırra kadem dedikleri fikirleri üretti.

Resepsiyoncuya koyulmuş gözleriyle bakan Şahin, sert bir baş jestiyle yanına çağırdı. Rüya kirpiklerinin arasından ikiliye ölü balık gibi, diğer üç çift göz gibi merakla bakarken, resepsiyoncu genç adam bu sert emre çaresizce itaat ettiğinde, bir kez daha ruhunu teslim etmenin sınırlarında dolaşarak Azrail’e çelme taktığından habersizce hareketlendi. Yutkunduydu. Bu öyle bir yutkunmaydı ki, onun şu hâlini dışarıda gören olsa, büyükçe bir portakalı soymadan mideye indirdiğini sanırdı muhakkak ki. Ecel terleri döken korkak yüzündeki kan çekilmiş, kıcı gitmem diye kendini sıkarken, bacakları ona itaat etmeyerek yürü *be koçum, Azrail’in ölüme faydası yok* diyerek hareketlenmişti. Şahin ona tepesinden küstahça bir sadistlikle hükmederek, zalim zalim bakarken, adam vicdansız bir cana-

vara kafa tutan beş yaşındaki çocuk gibi önünde altına yapmışçasına titredi. Belki de yapmıştı, kim bilir...

Şahin buz gibi duruşundan bir nebze error vermeden, köşeli çenesini sımsıkı kilitledi. Eğildi. O uzun boynu vakur kişiliğinde zerre delik açmayacak şekilde, ayakta baston yutmuş gibi dururken, sadece boynu eğildi. Çünkü Şahin şu zamana kadar, bu akılsız kız dışında hiç kimse için istekle eğilmemişti! Bunu hatırlayınca öfkeleni ve boynunun yanındaki kas spazm geçirirken, şah damarı morararak kabardı. Ve bunu hemen yakınından gören resepsiyoncu adam "Allah!" diye inlediğinde, sanki vahiy gelmiş ermiş gibi, gözlerini irice açtı. Evet ortalığı bir leş bir korku kaplarken, sanki bu dev adam beyaz sivri dişlerini boynuna geçirecek bir vampirmiş gibi, az sonra kollarında can verecek bir rahip gibi kendini sarımsaklamaya geç kaldığını anladı. Adam altına doldururken titrek bir hareketle, Şahin kasılmış kibirli dudaklarını araladı.

Rüya nefesiyle, kendi bedenini katlederken, Şahin gözlerini onun gözlerine muh gibi dikip, mermi gibi seken bakışlarıyla kalbini hedef alarak yüreğini delik deşik etti. Ona sevgiyle bakan o gözler, şimdi eski buz gibi katil hâline bürünüyordu. Ve kızın göğsünün ortasında bir yanma gerçekleşti. Sırtını delip geçen bir ağrıydı bu, korkunun, kaybedişin telaşına düşürecek bir ağrı...

Öte yandan Şahin'in ritmik nefesi resepsiyoncu adamın tenine vurunca, geniş korku repertuvarını icra eden kokuş gencin rengini yüzünden çeken bir şeyler söyledi ve gencin donmuş bedenine aldırmadan, cebine bir miktar sus payı sıkıştırıp, ağır abi edasıyla "Akıllı ol!" adı altında omzuna dokundu. Ve sadece bir kere baktı. Tek bir kere... Adam mum gibi yere erimediye, bir daha erimezdi.

Mustafa, Vural, Rüya ve Kayra, Şahin'i pürdikkat izlerken, Rüya'nın kalbi yerinde donmuş saat gibi bozukça tıklıyor ama çalışmıyordu. Sonra birden Şahin resepsiyoncuya gözleriyle gitmesini işaret edip, hareketlenince, kızın kalbi, yelkovanu yerinden sökülmiş gibi pır pır etmeye başladı. Onun farklı

bir korkuyla etkilenmiş güzel bakışlarının, bu katil adama dikildiğini gören Mustafa, dişlerini sıkarak hırsından kudurdu.

Cesur bir hareketle önce geçerek "Sen ken..."

Gerisi yoktu, her şey bir anda olup bitmişti!

Şahin hiddeti azgın bir kasırga gibi her yeri kuşatırken gelmiş ve ardından apansız salıverilmişti. Akabindeyse dişlerini sıkarak hiçbir şey söylemeden adamı yere tek bir yumrukla uzatmış ve üzerine yükselerek, siyah tişörtünün yakasına asılıp, başını kendisine yaklaştırmıştı. Yumruk olmuş eli bir daha kalktı.

"İşime sürekli burun sokulmasından hiç hazzetmem, o burnu kırarım dediğimde beni dinlemeliydin." diye buyurduğunda küstahça, "Sen de sevgilimden uzak dur dediğimde, uzak durmalıydın" diyen Mustafa'nın sesine, etrafı inleyen kemik sesleriyle birlikte tiz bir çığlık kulakları yokladı.

Tabii bu sırada çığlıklarını ağzına tıkamak için elini ağzına tıkayan Rüya, her şeyin çabuk olmasından şaşkınca donakalmış hâlde duralarken, Şahin adamın yüzüne tiksindiğini belirten hâlde bakarak, Mustafa'nın yüzünü yüzüne yaklaştırdı ve kimsenin duymayacağı bir mesafede, "Sakın... Benim olana gözünü dikme... Sakın. Gebertirim... O benim!" diye hırlamıştı.

Bu bir tehdit değildi!

Bunu Mustafa bile algılamıştı ama erkeklik onuru sevdiği genç kızın yanında büyük puntolarla çizilince ve sevdiği kızı başkasına kaptırmayacağını belirtince, geri adım da atamazdı.

Şahin dişlerini sıkığında, Mustafa burnundaki kanı koluna silerek, kana bulanmış dişlerini sergileye sergileye sinsice gülümsedi. "Buna kim karar verdi?"

"Ben..."

"O zaman kendi kendine gelin güvey olma çakal, kendini hamile bırakamazsın!" dediğinde kallesçe, çenesine ikinci bir yumruğu yedi ve yüzü yana dönerken, ağzından sıçrayan kanlar, Rüya'nın ayakkabısına dökülmüştü.

Buna daha fazla sessiz kalamayan Rüya çığlık atarak Şa-

hin'in koluna yapıştığında, "Sen ne yaptığını sanıyorsun katil... Bırak adamı, öldüreceksin. Onun ne suçu var da dövüyorsun" diye cırlarken, Mustafa dişlerini sıkarak, "Bırak beni!" diye hırladı. Burnundan sızan kan çenesini yoklamış, beyaz tenini üzerinde hemen bir morluk çiçek gibi açmıştı.

Şahin tekrar bir yumruk savuracaktı ki hiddetini alamadığı adama, Rüya eline sarılıp dişlerini etine geçirdi, hiç acımadan köpek gibi ısırıldı. Sonra hiç korkmadan "Bırak" diye haykırdı boğuk boğuk.

Şahin can acısıyla dişlerini sıkıp, elini savurunca, genç kız da geriye savruldu. Rüya felek vurmuş kadersiz gibi derin derin solurken, gerilediği yerde öfkeyle baktı. Şahin elinde diş izleri ve inci dişlerin açtığı yaradan sızan kanla, genç kıza kırınca baktı. Gözleri donmuş, dudakları hafifçe aralıktı. Çenesindeki kasları seğirirken, "O kadar değerli mi bu salak senin için cidden?" diye tükürürcesine sordu.

Cevabı... Cevabı neden onun için bu kadar değerliydi? Gözlerine baktı... Sadece gözlerinin vereceği cevaba inanmak istedi!

Dilinin değil, bedeninin değil, sadece o güzel gözlerin...

Değerli! Hiç kimse ondan daha değerli değildi! Şu ana kadar bilmiyordu ama hiç olmamıştı. Bunu kabullenemedi yine de Rüya. Sadece, ona zarar gelsin istemiyordu. Birisinin canı daha, kendi yüzünden yansın istemiyordu. Ve Mustafa'yı bilen Rüya, istediğinde onun nasıl düşüncesiz ve zalim birisi olduğunu bilecek kadar iyi tanıyordu. Çünkü onda erkek egosu dedikleri kibirli olgu, fazlaca mevcuttu.

Rüya bir an ne diyeceğini bilemedi, bocaladı, çaresizleşti. Ama sonra dirayetli yanırı ele aldı ve son kalan mantıklı yanına sarılarak, hemen kendini toparlayıp başını geriye attı ve cesurca kafa tuttu ona.

"Senden daha değerli olduğu kesin. Şimdi bırak onu gitsin."

Sanki açık kalan yarasına bir keskin ok saplanmıştı adamın...

Şahin'in parmakları bu sözlerle istemsizce gevşedi. Bir an... Sadece bir an ona inanmıştı ama Rüya, onun için bu kadar değerli olan adam yerine, korkakça, titrekçe, içi boncuk boncuk dolmuş gözlerle kendi gözlerinin içine böyle duyguluca huğulu huğulu bakınca, boğazına bir yumru oturdu. İçine sıcak bir şeyler yayıldı. Kısacık zamanda, Şahin onu tanımıştı!

Gözlerine bakarak severdi bazen insan... Dokunmadan... Sorgulamadan ve sadece tek bir kirpik hareketinden tanırdu yüreğinin yarısı olacak insanın dile dökülmemiş sözlerini...

Rüya, kirpiklerini titreterek gözyaşları eşliğinde, sadece kendisi için gerçekten önemli kişiye böyle yüreğini ıslatan cinsten bakardı. Şahin, garip ki onu artık en az kendisi kadar iyi tanıyordu ve Rüya Mustafa'ya değil, doğrudan onun yüreğine bakıyordu. Ciğerine işleyerek...

İşte onun inatçı ve merhametli kadını böyle olmalıydı!

Başını sallayarak genç adamı bir köşeye köteklediğinde, Rüya tam rahat bir nefes almıştı ki, öne atılan genç kıızı yarı yolda sertçe yakalayarak kolundan sürükler bir şekilde diğer kapıya yöneldi. Arkasındaki pisliği temizleyen Vural'a ise sadece, "Bizim odada kalacak, siz de diğerini alın" dediğinde, Rüya "Kayra onunla aynı odada kalmayacak seni şapşal" diye cırladı ve Şahin ona sinsi bir bakış atarak gülümsedi.

"Korkma, senin çok gelişmiş çene makinen kuyruk sallasa bile, ona bakacak ahmak bir adam değil Vural."

"Sen kime çene..."

Ve Vural öne atılan Kayra'yı tek bir hareketle durdurdu. Hayır, Kayra daha önce hiçbir zaman zıncı diye yerinde durmamıştı. Güzel gözlerini burnunun ucuna sabitleyecek şaşı olan kıza, tek silahını gösterdiğinde adam *-ah aklınızdan neler geçiyor sizin... Allah esirgesin o silahını değil... Yani o büyük, uzun, sert olanı da değil-* Kayra yutkundü. Evet tamı tamına beş tane iri uzun parmak yumrularak, tam burnunun üzerinde patlamak üzeri durmuştu ve kız nefesini tutmuştu.

"Eğer o koca ağzını bir daha açarsan insan azmanı... İş-kence canlısı çenematik, bir daha açamazsın keza, inan bana

koca ağzını bu sefer pamukla değil, bununla tıkarım!" demişti yumruğunu göstererek. Ve o sırada arkalarından çarpan kapının sesi duyulmuştu.

"Rüya..."

Artık çok geçti! Şahin kızı odaya sokmuş, kapıyı da kapamıştı.

Rüya kolundan silkelenerek odanın ortasına köteklenirken, yüzündeki o soğuk hâlden eser yoktu. Yanakları kızarmış hâlde bakışları tek yataklı odayı tararken kızgınca, "Bırak yarasına bakayım" diye dişlerinin arasından soludu. Mustafa'nın burnundan akan kan hâlâ gözlerinin önünden gitmiyordu.

"Bakmayacaksın!"

Şahin dimdik gözlerine bakıyordu. Kız hırçınlaştı. "Bakaçağım!" Elleri de yanında yumruk olmuştu!

"Rüya, otur yerine!"

Kız umursamayınca, Şahin sessizce emrederek kızı kamundan nazikçe ittirdi ve yatağın üzerine usulca düşürdü. Rüya oturduğu -ah pardon- köteklendiği yataktan fırlayarak adamın karşısına dikildiğinde, burnundan neredeyse görünmeyen buharlar çıkıyordu. Şahin kızın azgın boğa görüntüsüne göz yumup, ilgisizce üzerindeki deri montunu çıkarıp yatağın üzerine attı ve cama doğru yaklaşıp, tülü havalandırarak dışarıyı kolaçan etti. Sonra perdeleri çekerek sımsıkı kapamak yerine aksine camı aralık bıraktı. Dışarıdan gelen tehlikeyi zamanında sezmeliydi.

Tam Rüya kapıya doğru hareketleniyordu ki, kapı tekrar açıldı. Vural, Mustafa'nın ellerini arkasında kelepçelemiş hâlde, kedi enişinin ensesinden yakalandığı gibi içeri soktuğunda, Rüya'nın nefesi kesildi. Şahin genç kızı geriye iterek arkasına aldı, Rüya öne atılmak isteyince de "Olduğun yerde kal, devamı gelmesin" diye kızı sertçe uyardı.

Öte yandan gözünün birisi hafifçe morarmış Mustafa'nın tam önündeki Şahin, bacakları hafifçe aralık, dik dik bakarak durunca, genç adam huysuzlandı.

"Beni böyle durduramayacaksın... Onu senin elinden ilk fırsatta alacağım ve seni de hak ettiğin yere; deliğe yollayacağım."

"Sen işin olmayan yere burnunu sokarsan, durdururum... O deliğe değil ama dört kollu nezaretindeki kara deliğe de... Ben seni tıkarım."

Şahin genç kıza sert bir bakış atarak, sessizce uzaklaşmasını söylediğinde, kız bu tehdit içeren uyarıya umursamazca omzunu sarstı. Şahin genç adama yaklaştı, kolundan çekerek banyoya yönlendirirken, "Rüya'yı korumak senin işin değil. Bırak gitsin kız. Şahin, ona zarar veriyorsun görmüyor musun?" diyen adama Şahin ters bir bakış attı.

"Onu koruyorum... Senden ve senin gibi buldumcuk hayarları da buna dâhil."

Mustafa kötü adamlar gibi pis pis gülmeye başladı. Burundaki kırık acıyınca da, kanlı yüzünü ekşiterek acıyla buruşturdu. "Katil kurbanını önemsiyor mu?"

Vural banyonun kapısını açtığı anda, Mustafa başına gelecekleri anladı ve öfkeyle genç kıza dönerek, "Rüya, sakin ol... Seni kurtaracağım korkma" diye kendisi daha çok korkarak seslendi. Vural eğlenen tarzda kafasını sallarken, Şahin dişlerini sıkarak sabrını koruyordu.

Ve buna seyirci kalmayacağını belirten Rüya öne atılana kadar, Vural önünde duvar gibi belirmişti. Kaslı kollarını göğsünde bağladı. "Yenge, bence yalnız kalsınlar... Konuşacak özel konuları vardır belki" diye kıza sataşarak, öfkesini üzerine çekmeye çabaladı ama kız ilk önce kavrayamadı ne demek istediğini! Ama sonra tam seslenecekken banyoya "Ne? Ne? Ne?" diye cırlayınca, Vural kaşlarını çatarak "Ayıp oluyor yenge ama ya... Rahmetlik neneme ne sövüyorsun!" diye alayla dudak büktü.

"Ne nenesi be, delinin zoruna bak. Bir daha bana yenge deme salak. Ben senin..." Adam kaşlarını kaldırıncı kibirle "Deme işte..." diye kafası karışan kız, kapıya atıldı.

Ama o anda banyodan çıkıp kapısını kilitledikten sonra

ikilinin yanına gelen Şahin, “Vural, in aşağıya yemek için bir şeyler tertiple” dediğinde Rüya bu sefer aklını başına devşirerek “Kayra... Aman Allah’ım Kayra” diyerek hemen öne atıldı. Aklı neredeydi bu kızın ve önceden birken, şimdi ellerinde iki tane rehineleri daha vardı... Ve bunların ikisi de onun yüzünden buradaydı!

“Kayra iyi mi?”

“Merak etme yenge, o iyi...” dediğinde Vural yine onunla dalga geçer gibi kaygısızca, sinsi gözlerindeki alev dansı görülmeye şayandı.

Rüya öne gelerek Vural’la göğüs göğüse geldi. “Ne yaptın kuzenime?”

“Sağol yenge, yani beni merak ettiğin için teşekkürler... Hani odadan beyin felci geçirmiş olarak çıkma riskim de vardı malum.”

“Ne yaptın?” diye diklendi Rüya boyuna posuna bakmadan, dev adama hâlâ aynı çaçaronlukla.

“Bir şey yapmadım... Eğer susmazsa ve beni delirtirse yatağa çıplak gireceğimi söyledim... İnanmayacaksın ama sustu. Şaşılacak şey... Ben de inanmadım başta, fakat ağzını dahi açmadı. Demek cazibem bu kadar etkiliyor onu...” dediğinde küstahça, Rüya gözlerini irice açmış, her ikisinin de yedi süallesine sayıyordu.

Vural ise her an üzerine bir kedi gibi zıplayıp tırnaklarını yüzüne geçirecek kızdan kaçarken, arkadaşına göz kırparak eğleniyordu.

Şahin geniş göğsü sarsılarak keyifle gülünce, Vural kapıyı vurup çıktı. Rüya kapıya atılınca, genç adam kızı hızlı bir manevrayla belinden yakalayıp, kollarına memnuniyetle hapsedti.

“Ya bırak sapık... Sapık arkadaşın kuzenime bir şey yapacak...”

Kulağının dibine gelen hain dudaklar, “Mesela ne yapacak?” diye fısıldadı usulca. Tıpkı, ruhuna Fatıha okur gibi...

Kızın Azrail’i kalbini yine yoklamaya gelince, iliğinden

aşağıya salınan o soğuk ürperti haince ayak parmaklarına ulaştı ve ağzı kuruduğu hâlde, “Şey işte” diye bocaladı.

“Ney?” dedi hain adam dudaklarını kulağına değdirerek. Bu sefer karnı kasılan Rüya, yutkunarak kollarında erimemek için dirayetini eline aldı. Birden debelenmeyi ve çocukça gaffar yapmayı bıraktı. “Lanet olasıca p*ç... Beni... Beni kandırmaktan vazgeç... Ve şu nefesini ruhuma... Yani şeyime... Uf işte şeye üflemeden vazgeç!”

“Neye üflüyorum ki Rüya? Sadece soluklanıyorum..!”

Şahin, hırsından derin derin nefes alan genç kızı kollarından salarak, ona kalp krizi geçirmeden evvel bir iyilik yaptı. Kevfi yerine gelmiş hâlde çapkınca sırtarak, arkasını döndü. Rahat hareketlerle üzerindeki uzun kollu penyesini çıkartıp yatağa atarken, Rüya kekeleyerek gözlerini adamın üzerindeki spor siyah atletine dikti. Ah o siyah kumral tene ne güzel yaraşmıştı.

Ağzının kuruduğunu ve dudaklarının alık balık gibi açılıp kapandığını anlayamayan şapşal kız, “Ne... Ne yapıyorsun ser ya?” diye fısıldadı. Ah akli, sanırım camdan uçup gitmişti.

“Duş alacağım, başımdan aşağı kaynar sular dökmekten vazgeç!” Adamın bedeni bu hâlde bile kasılmış ve onun hassas tenini teninde hissedince ateş içinde yanmıştı.

Rüya beti benzi atmış hâlde, elleriyle yüzünü yelpazelemeden hemen evvel öne atıldı. Yüzüne salınmış saçlarını geriye öteleyerek, “Ba... Banyo mu?” diye kekeledi. Nefes alamıyormuş gibi ağzı kurumuştu ve sık sık açıp kapıyordu.

“Rüya, kekelemeye başladın...”

“Ha-hayır... Orada Mustafa var... Kekelemiyorum... Mustafa’yla duş alamazsın. Orada Mustafa var dedim?”

“Eee ne olmuş... Bende olan onda da var, ne fark ediyor, neden panikledin bu kadar?”

“Oha... Çüş... Yavaş gel!” diyen Rüya ellerini ağzına tıka-mıştı. Ama geç kalınmış bir hareketti bu.

Adam ona döndü ve sert sert kaşlarını çatarak baktı.

“Yani sana gay falan demedim yemin ederim.”

İnan olsun adamın aklına bile gelmemişti bu aşağılayıcı düşünce ama şimdi kız kafasına çakarak getirmişti!

“Yani Mustafa gay mi?”

Rüya saçlarını alnından geriye şuhça savurdu. “Hayır, tabii ki... Sapına kadar erkek!”

Rüya sus kızım yoksa eşekler cennetine tek gidişlik biletin kesilecek.

Şahin gözlerinin önünde kudurmaya başlayınca, “Yani demek istediğim... Uf işte sen anladın delirtme beni. Hem sen çıplak giremezsin oraya... O kadar.” diye bocaladı.

Şahin eğlenen bir tonda kapıya yönelirken, Rüya öne atıldı ve kollarını kapıya yaslayarak “Giremezsin,” diye haykırırken bariyer kurdu.

Şahin kaşlarını kaldırıp “Neden? Yoksa beni Mustafa’dan mı kıskanıyorsun?” diye sorduğunda muzırca, Rüya “Ne mü-nasebet!” diye söylense de onu erkek, dişi, kedi, köpek hatta minimum sinek bile olsa, başkasının görmesini istemediğine karar verdi ve tabii bu fikri yalan bir düşüncenin arkasına saklayarak, pastörize etti. “Hayır, bu ona saygısızlık olur. Ayp, adamın kalbine indirme... Valla.” dedi masunca.

Şahin bir çırpıda genç kızın beline uzandı ve kızın şaşkın çığlıklarına karışmış bakışları altında, oyuncak bebek gibi havalandırarak kenara çekti. Edepsizce küfreden Rüya’ya göz kırparak kapıyı açtığında, genç kız huysuzca homurdanıyordu ve Şahin içeriye girdiğinde, bu sefer kızgınca küfreden kendisi oluyordu.

“Has*ktir!”

*“Bende simetri hastalığı var...
Yamuk insanlara ve
bozuk anlaşmalara tahammülüm yok...”*

31. BÖLÜM

Ey katil...

Gidişini izlemek zorunda kalacağsam...

Koş!

Şahin banyoya tam zamanında girmişti. Mustafa ellerini nasıl becerdiyse çözmüş, koca kıcına bakmadan ufak banyo camundan tüneyerek çıkmayı planlayarak salaklığın daniskasını becermişti. Önce küfrederek bir an panik olsa da, sonunda kendine gelerek onun şu komik hâline katılarak gülme başladı. Mustafa başını dışarı çıkarmış, ama omuzları banyo camına sıkışarak olduğu duvarda, kıpırtısızca, bozuk ampul gibi asılı kalmıştı. Şahin onun sallanan bacaklarını keyifle izlerken, onları merak eden Rüya endişeyle banyoya girerek, cırlayan sesiyle ortalığı inletti.

"Mustafa..."

"Rüya kurtar beni!" dedi adam bacaklarını sallarken boğuk sesiyle. Kolları değil ama elleri hafifçe oynuyordu yanlarında. Kukla gibi olmuştu kocaman adam ve karizması fena hâlde çizilmişti.

Şahin kollarını göğsünde seyirlik bir duruşla bağlayıp, bu manzarayı izlerken, "Ben senin, onu benden kurtarmaya geldiğini sanıyordum Mustafa, rolleri mi değiştirdiniz?" diye alayla sordu. Şu hâlinde bile elinde mısırsı ve kolası olmadığı için, iç gererek neredeyse hayıflanıyordu. Tiyatro gibiydi yaşadıkları malum... İzlenmelik...

Onun bu bel altından vurma savaşına öfkelenen Mustafa hiddetlenerek ecel terleri dökerken fare gibi sıkıştığı delikte.

"Seni şerefsiz... Ebeni..." dediğinde edepsizce, kıcına yediği tekmeyle camdan dışarıya bir miktar daha çabucak çıkmasını sağlamış olabiliirdi Şahin.

Mustafa üçüncü kattan aşağıya düşme korkusuyla çılgılığı basarken, kofti yanı da, çizilen değil parça pinçik olan karizması da umurunda değildi.

Rüya Şahin'i öfkeyle geriye ittirerek "Sen kafayı mı yedin, aşağıya düşebilir" diye azarladı. Öne atıldı ama Şahin Mustafa'ya dokunmasına katiyetle izin vermedi. Kırardı o elleri, yine de dokunamazdı.

Rüya hırçınlaşarak bağırırken boş olduğu için banyonun fayanslarında yankılana sesiyle, "Ya bırak adamı kurtarayım." diye bağınıyor, Mustafa boğuk çıkan sesiyle ona bir şeyler söylerken, arada neredeyse ağlayacak kadar garip bir sesle yalvanıyordu. Bu bir erkek için ne kadar ezik bir durum bile olsa; can, küçük düşme korkusundan daha tatlı olduğu için pek oralı olmuyordu.

Rüya üzgünce öne doğru tekrar atılınca, Şahin, Rüya'yı çekştirerek odaya geri götürdü ve azarlayan bakışlarıyla yatağın yanına savurdu. "Değerli Mustafacığna yaklaşırsan, tek bir hamleyle kıcına tekmeyle basarım ve ruhuna Fatiha okuruz Rüya!" diye insafsızca kıskançlığından tehdit etti. Bu adamın yanında Rüya'yı düşündüğünde mantığı nereye saklanıyordu?

Rüya dişlerini sıkarak "Sen... Sen ne kadar zalim bir adam-sın ya... Baş sıkışıp kalmış orada, bırak indireyim, havasızlık-tan ciğerleri zarar görebilir." diye hayıflandı.

"Merak etme, tek sıkışan organı, olmayan beynini taşıyan kafatası." diyen Şahin kollarını göğsünde öfkeyle bağladı. "Elini ayağını bağlamaya gerek kalmadı işte, biz gidene kadar orada kalmasında bir mahsur olduğunu sanmıyorum Rüya, uzatma" diye söylenince, Rüya bu vicdansızlığa daha fazla sessiz kalamayarak, derhâl adamın üzerine yırtıcı bir kuş gibi atıldı, sert göğsüne cansız yumruklarını yağdırarak, "Sana bırak dedim onu. Görmüyor musun korkuyor düşeceği için

ve canı yanıyor olmalı nefes bile alamıyordur belki!" diye ne-redeyse ağlamaklı sesiyle haykırdı. İnsanların artık onun yü-zünden hasar görmesine tahammülü kalmamıştı.

Ama onun bu düşünceli hâlini yanlış anlayan Şahin'i, ona değer veren sözleri kamçılardı ve öfkesini daha da katmerle-di. Gözleri kayarak döndü ve kızın incecik bileklerini yakala-yarak sertçe kendine çekti. Gözleri, çatlamış kaşlarının altına çekilirken alev alarak yanmaya başladı. "Bana bak Serçe, mü-letin kışını düşünene kadar kendi kışını düşünseydin, şimdi burada olmayacaktık" diye dişlerinin arasından tısladı.

"Bunları başıma sen açtın kahrolası katil, onların bir suçu yok. Kuzenim ne idiği belirsiz adamın yanında, Mustafa be-nim yüzümden camda kertenkele gibi asılı kaldı... Bir de gel-miş bana burada kendi kışımı düşünmememi öğütüyorsun. Lanet olsun neden beni bırakıp gitmiyorsun? Defol git işle, seni bir daha nerede görüp kime ispiyonlayacağım?" diye haykırdı.

Evet, haklıydı. Neden bu iki deli kadını belalarıyla baş-başa bırakıp gitmiyordu Şahin! Nerede bulup, nerede şahit-lik edecekti katillğine. Sonra o adamların peşinde olduğunu hatırlayınca, kıza öldürücü bir bakış atarak, "Ben nereye sen oraya Rüya. İster o seksi kışına kabak bağla, ister kabak gibi değersiz Mustafa'yı peşine takarsın umurumda değil... Ama ben nereye gidersem sen oraya geleceksin!" diye kesin ve katı bir emir verdi.

"Gelmeyeceğim" dedi kız ağzından tükürükler saçarak itirazını bağırmalarıyla tamamladı. "Sen defolup gideceksin ben de Mustafa'yı kurtarıp, kuzenimi alarak buralardan gide-ceğim."

Palavra sıkıldı. Sanki gidecek yeri vardı!

"Seninle bir anlaşma yapalım Serçe," diye Şahin az da olsa sakinleşmişti.

"Bende simetri hastalığı var... Yamuk insanlara ve bo-zuk anlaşmalara tahammülüm yok..." Mantıklı bir adam gibi sabrının son kırıntılarını ortaya koyarak "Adamlar kuzenimi

gördü ama Mustafa'yı görmedi. Onu buradan giderken canlı bırakırım ama senden bir isteğim var" dediğinde, onun bu iğrenç önerisiyle Rüya birden duruldu ve kaşlarını çatarak "Ne istiyorsun lanet herif, benden daha ne alabilirsin?" derken içinden "Kalbim bile yerinde yok artık" diye inledi.

"Bu adamı tatlılıkla buradan yollayacaksın!"

Kız kaşlarını çatarak, hemen itiraza yeltendi. "Hayır, yapmayacağım siz gideceksiniz, biz kalacağız."

Şahin bir adımda dibinde bitti ve dişlerini sıkarak "Eğer şimdi bu yerden bitmeyi yollamazsan... Ben onun etini kemiğinden ayırarak kalanları eline verip memnuniyetle yollarım" diye hiddetle tısladı.

"Neden yollayayım? Yanımızda olması iyi işte, bizi koruyacak birisi daha" diye cırladı.

Şahin hiddetle kaşlarını çatı. "Neden? Ben koruyamayacak mıyım seni Serçe?"

Rüya bir adım öne gelerek burun buruna geldi ve gözleri aynı hizada olana kadar çenesini yukarı kaldırdı. "Peki... Beni senden kim koruyacak Şahin?"

Şahin bu sorunun cevabını ne yazık ki bilmiyordu! Ama bildiği... Artık geri dönüşü imkânsız bir yola, el ele girdikleriydi. Üstelik buna isteksizce alet olmuşlar ama garip bir istekle de gerçeği kabullenmişlerdi.

Şahin susuyordu. Göz göze geldiler. Rüya başkalaşım kuşanmış kendinden emin bakışlarını kaçırmamaya özen gösterdi. Mantiğini irdeleyip, ondan alacağı cevapla ne tepki vereceğini kestirmeye çalışırken, erkek ona vereceği meşhur cevabının üzerinde bırakacağı etkiyi merak ediyordu.

Ona; onu, ondan başka kimsenin koruyamayacağını söyleyebilir, başka kalplerde, çatılarda, başka tenlerde olmayı aklından çıkarmayı şiddetle tembihleyebilir, hatta bir kere olsun sorgusuz sualsiz ona inanmasını emredebilirdi. Onun zorla yanında durduğunu düşündü, korkak, sümsük, ürkek, suskun, hüzünlü, hatta ağlak bir Rüya ve bedeni gözle görülür

bir şekilde titredi. Yüreğine hain, yabancı olduğu bir sancı süzüldü. Bir şeyleri zorla yapmasını istemiyordu!

Kendi isteğiyle yanına gelsin, masum gözleriyle göz beklerinde kendiliğinden doğsun, ürkmeden, ağlamadan, susmadan sinesine sokulsun istiyordu. Allah biliyordu ya, şu saatten sonra onun yüzüne vuran ciddi hüznü, kalbinde beliren şüphesi canını yakıyordu. Sonra ikisinin de inandırı açıklamalar yapmaları gerekiyordu ve Şahin bu sınavda nendense çakıyordu.

“Senden beni kim koruyacak Serçe?” dedi Şahin en sonunda bir hamle yaparak, genç kızın elini tutup, gözlerinin içine bakarak, dudaklarına götürürken. Genç kızın dalaşmaktan dağılmış ve neredeyse mısır püskülüne dönmüş keçe gibi saçlarını geriye atarak, başını aşağıya eğdi. Rüya büyüğü gibi yüzüne bakıyordu. Öpecek miydi? Kesin öpecekti! Ah bu kadar yakinken öpmezse erkek değildi! Ya öpmezse! Uf! Öpmeliydi işte! Kirpiklerini beyaz yanaklarına dökcek şekilde gözlerini kapadı, dudaklarını araladı öpüşmeyi bekleyen ördek gibi büzerek, hafifçe titretti.

Şahin kızın dudaklarına bakarken, kendi dudaklarını birbirine bastırdı. Kesik ve tutuk nefesleri tutkuyla eşit olurken, yutkunarak sabretti. Kız ise onun öpmesini sonsuz bir sını bekler gibi, sabırla bekledi. Kalbi heyecanla atarken, boğazına düğümlenen yumrular çoğaldı.

Adamın nefesi önce şakağına salınmış bir tutam kâkûle dokundu ve saçların hafifçe havalanmasını sağladı. Kız ürperdi. Bu öyle bir ürpermeydi ki, tüm tüylerinin diklendiğini, omur çizgisi boyunca, usulca aşağıya bir buz kütesinin süzüldüğünü hissetti. Ya da içine işleyen bir rüzgâr... Hatta kalbinde baş gösteren yele kapılmış bir poyraz. İlk nefes deniz kenarındaki mehtap vurgunu esen yel gibi usulca yüzüne savurdu. Sonunda dudakları teniyle bulaşacakken, “Bu ne Rüya?” diyen adamın sesiyle, pembe bulutlarla kaplı rüyasından, çimdik yer gibi uyandı.

Ah bu adamdan olsa olsa romantik şövenist değil, ormantik hanzo olurdu!

Şahin keyifle parlayan ilgili gözlerini kızın saçına muzırca dikmiş, gülmeye meyilli küstah dudaklarını gererek, kızın saçlarına dikkatle bakıyordu.

Rüya şaşkınca "Öp beni!" diye yalvarmanın kıyılarında dolaşırken, adamın sorusuyla buz gibi donduruldu. Ve mantıksız aklıyla, şu onur kırıcı hâlde kaldığı için, panikleyerek düşünüyordu. İçinden bir ses, ona paniğe kapılmamasını öğütüyordu ama az önceki yaptığı salaklığı, bu bar çapkını kesin görmüştür düşüncesi sinsî bir yılan gibi zihnini soktukça, aklına yayılan zehirli fikirlerle paniğe kapılıyordu.

Büzük dudaklarını utancından kıvranarak açarken, ilk yapması gereken soğukkanlılığını koruyup, ne bir şeyi itiraf etmek, ne de bunu belli etmek olmalıydı.

Ve birden aşağılanmayı iliklerine kadar yaşarken, adama bakan gözlerini küçümseyerek kıstı ve kaşlarını çatarak, dişlerini gıcırdattı.

Şahin abartılı bir tonda, "İnanmıyorum... Orada yuva kurmuşlar" diye fısıldadığında kızın aklında sadece "yuva" sözcüğünü içeren koloni dürtüsü çağırıyordu.

Rüya önce onun ne demek istediğini anlayamadı ama sonra, bedeninde bir karıncalanma olmaya başlayınca huylandı. Yutkunarak, "Ne..? Ne var orada?" diye panikle sordu. Adam, kızın heyecanlanmış meraklı yüzüne geçmiş bir bakış atarak, saçlarına diktığı gözlerini kıstı. Sanki bir bilim adamının, atomu ilk kendinin keşfettiğini sandığı an gibi, soğukkanlı kaşlarını usulca çatattığında ise, kızın yüreği daraldı.

Şahin dudaklarını bükerek, "Sanırım... Sanırım..." dediğinde...

"Bit mi var? Lanet olsun, daha yatağına dokunmadım bile nereden gelmiş? Bitlendirdin mi beni? Burada bit mi varmış?" diye ırlarken suçlayarak, bir taraftan da ayağı yanmış deli dana gibi saçlarını başını dağıtıyordu.

Rüya parmaklarını saçlarında iğrenerek dolaştırırken,

adamdan ses gelmeyince çileden çıktı. Yüzüne dağıttığı saçlarını geriye atarak, başını doğrulttu. O anda kaşlarını kaldırıp kıza bakan ve gülmek için küçümseyen dudaklarını birbirine yaslayan adam "Bit..." dediğinde kızın duyulur şekilde yutkunduğunu hissetti ve keyifle "Yok... O... O sanırım..." dediğinde Rüya bu sefer gözlerini daha iri açabilecekmiş gibi pörtletirken, "Yoksa... Yoksa kara böcek mi? Hamam böceği mi var? Aman yarabbi..." dediğinde aklına nereden geldiği bilmediği bu fikre tutunarak, çıldırdı.

Odanın ortasında saçını başını yolarken, "Git... Git!" diye dövünmesini keyifle izleyen adam, yaklaştı ve omuzlarından tutarak olduğu yere sabitledi. Boğazına takılan kahkahasını bertaraf ederken, "Sakin ol..." diye buyurdu.

Rüya artık mısır püskülüne dönen yolunmuş saçlarıyla, tepesinde yün eğirme tesisleri kurarken, birden gerçek tokat gibi yüzüne çarptı. Adamın gizli kapaklı ithamlarına kızdığını göstermek istercesine, sesinin tonunu bilerek yükseltmişti.

"Seni adi... Yine mi kandırdın beni?"

Şahin keyifle gözlerini irileştirdi. "Kandırmak mı? Hiç yapar mıyım?" Genç kızın kurban durumuna düşmesine sanki hiç şaşırmamış kadar keyifle baktı ve uzandı. Rüya gözlerini adamın eline odaklarken, şaşı olmuş gözlerini kırpmadan, merakla duruyordu.

Şahin genç kızın saçlarının arasındaki o şeyi aldı. Rüya nefesini tutup beklerken, adamın eline bakacak cesareti toplamaya çalışıyordu.

"Seni yaramaz, demek buraya saklandın." dediğinde adam sesini yayarak, kız nefesini tutup gözlerini sımsıkı kapattı ve "Tuttun mu, tuttun mu?" diye titrek sesiyle sordu.

Şahin hain bir dürtüyle "Tuttum tuttum. Şu anda parmaklarımın arasında, can çekiyor" dediğinde, Rüya neredeyse ağlayacaktı. Hayır sadece ağlamayacak, bir de üstüne bayılacaktı. Bedeni uyuşuyor, tüm tüyleri büyük bir tikslenmeyle havalanıyor, bacaklarının bile bağları çözülüyordu. Bir yıl suyun içinden çıkmadan banyo yapıp saçlarını temizleyecekti.

"Daha var mı?" dediğinde ağlamaklı sesiyle, dudaklarını hıçkırıklı bir hâlde büktü. İçli içli, "Ne olur Şahin, kulun kölem olayım... Al şunları saçlarımdan." diye neredeyse yakardı. Neredeyse!!!

Şahin keyifli bir şekilde, "Bir şartla!" dediğinde, bu anı kullanacağını düşünemeyen Rüya, onun öne attığı fırsatla hemen atıldı.

"Ne istersen yaparım" diye cevabına salyangoz gibi yapıştı.

Daha adamın şartını duyamadığını algılayamamıştı bile. Kafasının içi kurtlu gibi kaşınıyor, bedeninde sanki küçük böceklerin bacakları geziniyor gibi, karıncalanıyordu. Bedenini eğiyor, büküyor, kıpraşıyor, kaşınan kafasına ellerini uzatmak için ellerini yanında sabitliyor, saçlarına dadanmak isteyen karıncalanmış parmaklarını yumruk yapıyordu.

"Ne istersem mi?" diye sordu adam tek kaşını kaldırarak.

"Evet... Evet" diye heyecanla atıldı kız. "Ne olur... Yeter ki al onları başımdan, ne istersen yaparım."

"Sonra caymak yok."

Bu konuşma karşısında, adam önce tereddütle baktı, sonra, bir an için adamla sınıırı olup olmadığını anlamaya çalıştı. Birdenbire kuşkularının dağıldığını ve bu iki yabancıyı ayıran uçurumun yavaş yavaş kapandığını hissetti.

Şahin soğukkanlılıkla dudaklarını bükmüş, cevabını beklerken kibar kibar gülümsemeye başlamıştı. Rüya onun gülüşüne takılan gözlerini dudaklarından ayırıp, gözlerine kilitlerken, karışan aklı içini kaplayan bu garip duyguyu inceleme fırsatı vermiyordu. Hemen bu dalgınlık anından sıyrılarak, "Lanet olsun. Al şunları kafamdan, söz veriyorum caymayacağım." diye sözlerini teyit etti.

"İyi o zaman! Ben bir tanesini aldığımda, sen de bir vaadin yerine getireceksin."

"Her bir tanesine mi? O..." Kekeleyerek yutkundu. "O kadar-ço-çok mu?" derken ağlamaklı sesi titriyor, dudakları,

meme arayan yeni doğmuş bir bebek gibi çingar çıkaracak hâlde bükülüyordu.

Şahin başını aşağıya eğdi. "Ben ne yapma dersem, sen de onu yapacaksın" dediğinde kız bunun sadece saçlarındaki canlıları beyninden alması manasına geldiğini sanarak, sorgulamadan "Söz..." dediğinde Şahin "Cayarsan..." diye söyledi.

Bu adamın işi ağırdan almasıyla kuduran Rüya, daha fazla dayanamayarak "Ne istersen yapacağım artık bitir şu işi..." dediğinde dudaklarına değen dudaklarla donup kaldı. Önce tiksintiden titriyordu ya, şimdi çok başka bir korkudan kıvrınıyordu.

Edepsiz Rüya, başını dik tut, kendinle çatışma... Lanet olsun, önce kaçın, sonra dudakların...

Dudaklarına nefesini veren adam öpmeden teni tenine değerek durunca "Şahin..." diye fısıldadı. Adam onun yakaran sesindeki arzulu titreşimleri tekrar duymak için bile, işkence edebilirdi! Derince soluğunda, kızın nefesi aralık ağzından içeriye süzüldü ve genç adam içmeden sarhoş olmanın keşfini yaşayarak yutkunurken, kız, "Ne yapıyorsun?" dedi.

Şahin dudaklarına sürterek dudaklarını, içindeki duygularını kıskırtarak tenini usulca kımıldattı.

"Kollarını boynuma dola Serçe..."

Rüya'nın yanında cansız bir et parçası gibi duran elleri yumruk oldu. "Fırsatçı... Hadi al şunları beynimden!"

"Ne istersem yapacaktın" dediğinde Şahin yüzünü geriye çekerken "Ne hâlin varsa gö..." dediğinde Rüya kollarını panikle boynuna dolamış, çocukça zıplarken cırlı cırlı sesiyle "Sarılacağım sana dur!" diye bağırıyordu.

Adam memnunca, "Duyamadım..." dediğinde kız, gözleri kapalı hâlde inleyerek, "Tamam, sarılacağım sana, doladım kollarımı... Al artık seninler" dediğinde Şahin beklediği cevaptan daha fazlasını duyunca, bedeni hafifçe şişindi. Usulca parmaklarını saçlarının arasına daldırarak, bir parça da kızın saçlarını yolarak, bir şeyler aldı.

Rüya hokka burnunu kıvrıp, şirince yüzünü buruştururken adam "Ufff, bu ufak olanı sanırım" dediğinde Rüya tiksintiyle titredi.

"Da-daha... bü-büyüğü mü var?"

"Evet? Şurada?"

"Nerede? Nerede? Al onu artık. Ez onu ez..."

"Ezemem günah..."

"Lan milleti tavuk gibi boğazlarken, günahı sevabı takmıyorsun, ez işte..."

"Çarpılırım..."

"Tamam, vicdanı tutmuş katil, benim ayağımın altına at, ben zevkle ezerim. Adama bak, insanlara cellat, hayvanlara cami imamı kesildi."

"Şimdi yaklaş Serçe..."

"Tamam. Yaklaşırım sana, yeter ki al hadi" dedi kız kıvrarak... İtaatle yüzünü adama yaklaştırdı. "Gördün mü? Bak eğildim gördün mü?"

"Evet."

"Alsana o zaman... Bir de evet diyor..."

"Sen ver, ben alırım... Israr etmene gerek yok Serçe..." dediğinde adam arsızca sesini yayararak, kare jetonlu kızın aklı başına düşmedi. Hırsla, "Ben de al diyorum ya zaten" diye tamamladı sözlerini.

Şahin'in ağzı nedense çok fazla kulaklarına tırmanmıştı. Gözlerindeki şeytani ışık ise çok haindi.

"Ne istersem yapacaktın!"

"Tamam, al onları yapacağım."

"Hayır, almadan yapacaksın..."

"Şahin... Valla bayılacağım al şunları..."

"Yapmazsan olmaz..."

"Ne istiyorsun pis sapık."

"Öpüşmek..."

Kız karnına tekme yemişçesine irkildi. Boğazı kururken, "Höst!" dedi birden gözlerini açarak. Ve adamla yüz yüze geldi. Şehadet getirdi! Şahin eğilmiş, dikkatle yüzüne bakıyordu.

Ve elini oynatınca haince, sağa kayan gözleriyle ürperen kız, açtığı gibi hızla gözlerini kapadı. O iğrenç canavarları görme-ye tahammülü yoktu.

Adam elini hafifçe aşağıya indirince, iğrenerek irkildi.

“Bu çok haince... Çok kötüsün Şahin!”

“İyi olduğumu kim söyledi Serçe?”

“Seri kızların gazozuna şap koyan hergele... Yapamaya-
cağım...”

“Başlayalım mı, gideyim mi?”

“Kaç tane var?”

Şahin gözlerini kısarak saçlarına baktı. “3!” dediğinde kızın kulaklara test olan çılgılığı, Şahin gibi banyoya bağladıkları Mustafa’nın kulaklarını da inletti.

Rüya olduğu yerde irkilerek tepinmeye başladı. Şahin omuzlarından tutarak, “Hadi başla öpmeye, yoksa düşecekler... Ama yere değil, gömleğinin yakasından içine!” dediğinde, Rüya bir an bile düşünmeksizin kendini adamın kollarına attığında, Şahin garipçe kıza baktı. Gözlerini sımsıkı yummuş, çocuk gibi dudaklarını uzatmış, itaatle bekliyordu ama yüzünde bir tikslenme, bedeninde bir titreme vardı.

“Şimdi,öp beni de...”

Rüya’nın yüzü birden taş keserek donarken, büyük dudakları açıldı. “Asla!”

“Demiyor musun?”

“Asla demem...”

“İyi, sen bilirsin!” dediğinde Şahin kızın kollarından kurtulmak için hamle yaptı ve Rüya panikleyerek “Lanet dudaklarını getir.” diye emretti.

“Söyle?”

“Aşağılık!”

“Hakaret yok.”

“P*ç kurusu!”

Şahin bu küfre kayıtsız kalamayarak öfkelendi ve “Küfredersen ağzına sı...” dudakları titrek dudaklar tarafından kapandı. Rüya acemice, hızla, sorgulamadan öpüyordu. Ama

öyle ateşli bir öpücük değildi bu. Daha adam şaşkınlığını bertaraf edip karşılık veremeden, geriye çekilip "Öptüm... Hadi yap" dediğinde, Şahin kızı belinden kavrayarak kendi bedeninin sert yapısına yasladı. Nefesi dudaklarını okşarken, gözleri o ıslak tatlılara takılmış hâlde dudaklarını yaladı.

"Hile yok..."

"Şahin bu iş bitsin senin ebenin emdiği sütü burnundan getirmezsem..."

"Zaten getiriyorsun. Şimdi söyle!"

"Öp beni lanet herif!" diye bağırduğunda isyanla, dudaklarına kapanan bal dudaklarla ve banyoda sinirinden kuduran adamın hırlama sesleriyle, kızı memnunca kollarına aldı. Bir taşla iki kuş vururken, genç kızın soğukça verdiği öpücüğünü ateşle karşıladı.

Rüya başka zaman olsa bu adamın öpüşüyle erir, hatta taş kesilirdi ama kafasındaki o mahlûkların ufacık bacaklarının varlığına verdiği karıncalanma hissi, şu anda onu hissetmesini sağlamadığı gibi, aklını dudaklarına vermesini de, sağlamıyordu.

Rüya adamın dudaklarından dudaklarını, bedeninden bedenini kopararak, nefes nefese geri çekildi.

"Öptüm. Al artık." dediğinde, "Ateşli değildin ama olsun... Bu da güzeldi!" dedi gözleri parlayan adam küstahça. Küstahça koyulmuş gözlerinin her zamanki gibi ne düşündüğünü anlatmayacak şekilde, yüzünde, omuzlarında ve gömleğini öne doğru ittiren göğüs kısmında durduğunu fark etti.

Rüya onun bu ısrarlı ve ateşli bakışlar altında yavaş yavaş bedeninin çözüldüğünü hissederken, bütün vücudunu saran bir titreme yüreğinden ayak parmaklarına doğru süzüldü.

Şahin kızın gözlerine ruhunu okur gibi bakarken, onun huzlanan nefesiyle biraz gerildi ve bunu saklamak için boğazını temizleyerek uzandı, kızın saçlarındaki şeyleri aldı. Geriye çekilirken arzuyla kararmış gözlerine tezat, muzır dudaklarını bükte. Muzipçe, "Bitti işte, rahatla" diyerek burnunun üzerine ufacık bir buse kondurdu.

Rüya titrek elini saçlarına sokarken, "Bitti mi? Gerçekten mi?" diye sordu.

"Rahatla..." dedi Şahin kaşlarını kaldırarak, elindekine baktı. "Bitti bak. Bu da sonuncusuydu."

Rüya derin bir nefes aldı ve gözlerini açtığı anda, ürkek bakışlarını adamın eline çevirdiği gibi, ortalığa yüksek sesle bir küfür savurdu.

Şahin geniş göğsü sarsılarak gülerken, Rüya adamın elindeki bisküvi kırıntılarına bakarak, onları incelerken Kayra'nın arabada yediğini aklına getirdi. Öfkeyle hakaret etmeye devam ettiğindeyse, Şahin kızı kollarından kavrayarak bedenine çekti. Rüya küçük sıpa gibi çiftelerini savururken, adamın bacıklarını hırçınca tekmelemeye başladı.

"Beni kandırdın!"

"Kandırmadım!"

"Kandırdın seni adi p*ç! Kafamda böcek olduğunu söyledin."

"Söylemedim... Bunu sen söyledin!"

Rüya kızarak bir an düşündü. "Evet, ama sen de yalanlamadın, fırsatlandın..."

"Neden yapmayacaktım?" dediğinde kızın boynuna kolunu dolayarak, apansız kendine çekti. Rüya şaşkınca kalakalırsa, kapıya doğru çekiştirmeye başladı. Rüya hâlâ adama kol, dirsek, hatta çimdik atarken Şahin başını aşağıya eğip, haince kulağına sokuldu.

"Rüya... Seninkisine yazık... Çok edepsiz şeyler duyurduk" dediğinde Rüya duruldu. Gözlerini irice açarak adama baktı. Şahin dişlerini sıkarak "Beni öp! diye bağırdığını, duyduğuna göre, kesin peşini bırakır" dediğinde Rüya kamuna sert bir tekme yemiş gibi irkildi.

Oyuna geldi. Lanet serseri onu oyuna getirmişti!

*Yabancı şarkı gibisin aşk...
Tek anladığım iki kelime...
I Love You!*

32. BÖLÜM

*Hayat daha güzeldir,
yol verdiklerini bir daha görmezsen...*

Rüya sürüklenerek odadan çıkarıldığında, aklında artık sadece geride bıraktığı Mustafa yoktu! Aslında onun esamesi bile beynin en ücra köşesinde dahi yer edinmiyordu. Sadece kalleş adamın sırf ona erkekliğini kanıtlamak için kur-nazca gösterime sürdüğü oyun ve bu oyunun içinde yer ettiği gerçek yankılar vardı.

Ah Şahin! Seni yağlı kazıklara geçirip, önüne bağdaş ku-rarak oturduktan sonra şokella kavanozundan kaşık kaşık çikolata yemez miyim? Organik pazarında GDO'lu hıyar yazısı altında sergilemez miyim? Babamın önüne atıp, "beni öptü" feryatları altında etin kemiğinden ayrılırken, çekirdek çitlemez miyim?

Bu işkence senaryosundan habersiz adam son attığı golün sevinciyle şişine şişine onu olmayan kuyruğu gibi peşinden sürüklerken, Rüya ayağına çivili takoz denk gelmiş gibi, zınk diye yerinde durdu.

Apansız bir feryatla "Ben gelmiyorum... Onun durumuna bakacağım" dedi çattığı kaşlarına uygun öfkesiyle. Ve birden kurtardığı elinden sebep gerisin geri arkasını dönerken, ağzı-nın içinde söylendi.

Şahin seri bir hamleyle yerinden dahi kıpırdamadan kızı uzandı ve kolundan yakalayarak kendine çekti. Rüya kol-larını silkeleyip, onun ellerini üzerinden düşürürken, kollarını

göğsünün altında toparlayarak "Ne istiyorsun?" diye sordu. Ah pardon çemkirerek kükredi!

Çatık kaşlarının altına sığınan öfkeli gözlerine uymayan bir sakinlik sergileyen Şahin, aldırılmaz bir hareketle, uzandı ve kızın elini apansız çekerek bedenini kendi bedeninin yanına sabitledi.

Rüya huysuzlanarak ufacak bir çocuk gibi, muz muz sesiyle "Onu içeride tek bıraktık. Ya acıkırsa..." diye endişeyle atıldı.

Tek kaşı havalanan Şahin kızın sözleri daha tamamlanmadan, "Açlıktan ölmez, merak etme." diye kızgınca söylendi.

Omzunu sarsan kız "Ya çışı gelirse..?" diye öneride bulundu.

Dudaklarının kıyısı zalimce kasılan adam, "Karizması çizilmez, o zaten sidikli... Sanırım biz gelene kadar donu kurumuş olur" diye dalga geçti.

Rüya dudaklarını bükerek, Mustafa adına üzüldü. "Sen nasıl bir adisin ya... Bırak adam gitsin..."

Şahin güzel gözlerinin kıyısından kıza hakaret eden bir artistlikle baktığında, Rüya onun kararmış gecede ay gibi haylazlıkla parlayan bakışlarına öfkelen-di. Az sonra onun, "Ah safım, sen çok şapşırıksin!" diyeceğine yemin edebilirdi. Öpülesi tatlı ve insanın beynini yiyen dudaklarını adamın gözlerine sokarcasına büzünce, Şahin bir an nefesinin kesildiğini hissetti. O dudakların ağzında, az önceki bıraktığı tatla, damağı kuruyup dili hareketlenirken, kız tüm bu masum düşüncelerden habersiz, "Bırak gitsin..." diye emretti.

Şahin yutkunarak, "Gitsin polise haber versin değil mi? Sen de çok zekisin!" diye kendini toparladı.

"O vermese bile resepsiyoncu verecek... Kesin verir yani, sizin sağlıklı tipler olmadığınızı gördü."

Bu zeki söze adam alayla "Bence onun gördüğü Vural'ın cüzdanındaki kabartıydı, bu da ona yetti." diye kibirlendi.

Ağzı bir karış açık kalan Rüya, rüşvetçi hergeleyi tekmelemek ister gibi ayağını sertçe yere vurdu ve elini genç adamın parmaklarından koparmaya çalışarak "Elimi bırak... Kaçacak

değilim. Kuzenim elinizde nasılsa... Ha bir de sevgilim!" dediğinde Şahin elini bırakacağını öyle bir kısı ki, kız iki buklüm hâlde eğilerek inlediğinde, parmaklarından çıkan ses koridoru inletiyordu.

"Külahımın sevgilisi!" dedi Şahin dişlerini gıcırdatarak. Kız iki eliyle birden adamın eline yapışarak, "Ya bıraksana salak, canım yanıyor..." diye acıyla uyundu.

Şahin dişlerini sıkarak, "Ağzına vurmadığıma dua et Serçe, sen ne dediğini bilmiyorsun." diye tısladı ve uzanıp asansörün düğmesine bastı.

Rüya can acısıyla uyunan parmaklarını adamın elinden kurtaramadığı gibi, kapısı açılmış asansörün içine kabaca köteklendi.

"Neden takıksın Mustafa'ya, adam sana ne yaptı?"

"Peşimde olması, ona takmama ek sebep."

Rüya gözlerini kuşkuyla kısıtığında, Şahin onun zeki bir soruya yelken açtığını anladı ama kız onun susturmasına fırsat vermeden, "Ama peşinde olduğu zaman değil, yanımda olduğu zaman ona kinleniyorsun. Bu ikisini ayıracak kadar, seni tanıyorum" dediğinde adamın kaşlarının gölgesini yüzüne düşürerek çattı, "İyi o zaman, ona yaklaşmaman gerektiğini de bilirsin" diye dişlerinin arasından öfkeyle tısladığında, bu tehdidine elbette uymayacaktı Rüya.

Nefes nefese hiddetle atılarak "Buna sen karar veremezsin!" diye buyurdu.

Şahin dişleriyle onu parçalayacak gibi sıkarken, "Benim yanımda olduğun sürece, ben karar veririm." diye tüm hiddetiyle küfretti.

Rüya güzünün önüne gelen saçlarını hırçın bir baş jestiyle geriye köteklerken, "Hep yanında kalmayacağım. Yakalanmasak bile, bir gün beni bırakacaksın. Belki yarın, belki daha yakın... Hayatından, hiç var olmamış gibi çıkıp gideceğim Şahin ve tıpkı senin gibi, ben de seni unutacağım" dediğinde Şahin çenesini sıkarak genç kıza döndü ve tepesinden hükme

den bir zalimlikle kaş çatarak, "Çok meraklısın gitmeye değil mi?" diye yüzüne tükürür gibi tısladı.

"Elbette meraklıyım. Kim ister katil kılıklı heriflerin elinde oyuncak olmayı... Hayat daha güzeldir, yol verdiklerini bir daha görmezsen... Hem sadece özgürlüğüme el koymuyorsun, bir de kalbime, beynime, hayatıma ve düşüncelerime koymaya çalışıyorsun. Neysin sen, Stockholm Sendrom'u gazisi falan mı?"

"Eğer biraz daha konuşursan, beynini duvardan kazıtacak olan kişiyim Rüya... Sus artık!" dediğinde, adamın beyninde resmen kazı çalışması yapıyordu kız.

"Sen kimsin bel!"

"Rüya, beynime çift şeritli ütü çekersen, senin ağzının ortasına otostop çekecek kişi olacağım!" dediğinde kapı açılmış ve Şahin kızı kolundan dışarıya hiddetle, acımaz bir duygusuzlukla savurmuştu.

Rüya dişleriyle yeni cinayet besteleri icra ederken, en ah-laksızından da şarkı söylüyordu. Tam o sırada kızın dirseğini sıkıca tutan Şahin, bedenine yaklaştırmak, onları kapıda karşılayan otel sahibi ellerini ovuşturarak Şahin'e baktı. Ağzının suyu yere damlamadan hemen evvel, "Arkadaşlarınız içeride efendim" dediğinde Şahin adamın omzuna dokunarak teşekkür etti. Kız susmuş, Şahin eski, disiplinli sert hâline dönmüş, keskin gözleri buz tutmuş, kaşları iki kaşının ortasında derin izler bırakacak kadar daralmıştı.

Rüya yemek masasında bekleyen kuzenini görünce heyecanla atılarak "Kayra, iyi misin?" diye sorduğunda, Vural yerinden iç çekerek kalkıp, "Canavar gibi maşallah... Kanımı, beynimi, son damlasına kadar yiyerek doyurdu karnını." dediğinde Kayra genç adama dehşet bir kaş çatışla, sert bir bakış attı. "Sende o dediğinden olsaydı, yerdim evelallah ama aç kaldım..."

"Beyinsiz sensin bücür... Yoksa saçma sapan şeyler için hayıflanıp, tırnak törpünü evde unuttuğun için ağlamadın mı?" dediğinde kız öne atıldı.

"Nasıl ağlamam... Onunla harakiri yapacak tek şansımı kaybettim..."

"Allah'ım... Bana kuvvet ver..." dedi adam ellerini saçlarına saldırap yolarken.

"Onu bana versin duyarsız zalim... Seninle aynı odada nefes alan benim!" diyen Kayra yüzünü sarkıtıp yerine oturdu.

Vural ya sabır çekerken, bakışlarını onu keyifle izleyen arkadaşına çevirdiğinde Şahin "Gazan mübarek olsun kardeş, çok da gençtin..." diye dalga geçti. Sonra yanında homur homur öten Rüya'ya dönüp, kısık sesiyle, "Bant falan mı bulsak!" diye keyifle dalga geçti.

Vural çenesini sıvazlayarak, "Abi bunlara bant fayda etmez, ne olur kesin sonuç bulalım, yoksa ben cidden kafayı yiyeceğim..." diye hayıflandı. Sonra birden aklına gelen şeyle, "Giderken bari dikiş atarız, yoksa çekilmez, kesin sonuç lazım." dediğinde Şahin içinden, "Al benden de o kadar." diye geçirdi.

İttirildikleri anda, iki genç kız masadaki yerlerini almış, birbiriyle dertleşmeye koyulmuştu. Rüya kuzenini inceleyerek saçlarını okşarken, "İyi misin kuzum... Bir şey yaptı mı bu deli adam sana?" dediğinde, endişeli gözleri her yerini aynı panikle turluyordu.

Ama onun bu panik hâline tezat oluşturan Kayra'nın sakin hâli gözünden de kaçmamıştı. Kayra dudaklarını bükerek "Yapmadı hıyar!" diyerek hayıflandığında, Rüya ilk algılayamadı. Sonra kuzeninin gözlerine bakarak "Sen cidden iyi değilsin, ne verdi sana? Hap mı, yoksa koluna..." derken kolunu çekiştirmiş badisini sıvıyordu. "Bir şey mi enjekte etti?"

Kayra kolunu kuzeninden kurtararak, gözlerini ayakta dikilen Vural'a dikti.

"Onun tatlılığına baksana sen ya... Bana kendisini verse yeter... Ama adam bildiğin taş... Her anlamda... Kafası da! Duruşu ne kadar çekiciyse, konuşunca da bir o kadar itici oluyor... Çenesini açmadığı sürece, gül gibi geçiniriz buzdolabıyla..." diye iç gerd. Rüya gözlerini irice açtı.

Az sonra ayakta sohbet eden –daha doğrusu ajanların sırnı çözmüş gibi fısıldaşan– adamlar masadaki yerini aldı. Yanlarına gelen garsona, kızlara sorma zahmetinde bulunmadan isteklerini sıraladılar. Sanki buraya kaçmaya değil de, eğlenmeye ya da tatile gelmişler kadar rahattı. Buna bozulan Rüya, ellerini göğsünün altında birleştirip, kollarını kaburgalarına sımsıkı kenetledi.

Şahin yemeğinden kocaman bir kaşık alırken, “Yemeyecek misin?” diye umursamazca sordu.

Rüya, ona bakmadan konuşan adama iyice gıcık olarak, “Çok güzel yedim ben lafları tek tek...” diye homurdanarak.

Şahin lokmasını yutunca, kaşlarının altındaki gözlerini ekmeğe mıhlayıp uzandı. Doğal bir konudan bahseder gibi, “Ya...” dedi dirseklerini yemek masasına yaslayarak. Onlara bakan diğer masadaki kıza edepsiz bir bakış attı. Ne ara keşfetmişti gözleri o kıızı anlamayan Rüya, birden bakışlarını onun gözlerini diktiği yere çevirip “Sanırım sen de tatlılara geçtin...” diye sitem etti.

Şahin küstah dudaklarını belli belirsiz sinsilikle kıvrırken, genç kıızı umursamadığını belirterek “Daha geçemedik...” diye küstahça söylendi. Edepsiz bakışları Rüya’ya döndürdüğünde, “Ama isterse, neden olmasın” diye söylediğinde, bir an Rüya’nın, kafasına; önündeki tabağı, altındaki sandalyeyi, hatta masayı geçireceğini sandı. Çünkü birden yerinde fırlayıp, ellerini yanında yumruk yaparak Şahin’e bakmış, Şahin keyifle geriye yaslanarak durduğunda ise genç kız aklını başına alarak gerisin gerisi yerine oturup, yanağının iç kısmını dişlemeye başlamıştı.

Vural çorbasını senelerdir yemek yememiş gibi içerken “Kadın sana yiyecek gibi bakıyor” diye söylendi. Şahin dudaklarını peçeteye silerek “Sanırım” dediğinde Rüya dudaklarını bükerek “İğrençsin” diye homur homur söylendi.

Şahin bakışlarını genç kıza çevirip “Senin için kötü olan her şeyim Serçe...” dediğinde kız düşünmeksizin, “Öylesin.” diye atıldı.

Şahin ise “Yemeğini ye...” diye buyurduğunda, Rüya iç çekerek “Mustafa yukarıda o hâldeyken mi yiyeyim?” diye söylendi.

Bu sefer de Şahin’in o muzip hâli çözüldü ve yine kara bakışlı karamsar hâline büründü.

“Zıkkım ye Rüya...”

“Zıkkımı sen ye Şahin... Hatta git sabahtan beri seni kesen kızla ye...” diye çocukça bir tafra yaptı ve beklenmeyen bir şey oldu!

Şahin geriye yaslandığında, yanlarına gelen kız “Merhaba... Sizi bir yerden tanıyorum” diye söze girdi.

*Allah’ın kara fatması, Şahin’i nereden tanıyacaktı haber programı dışında... diye düşündüğünde, sevindi. Yani tanıdığı için mi bakıyordu? Yaşasın! Yaşamasın... Şimdi b*ku yemişlerdi!*

Rüya hemen lafa atılıp “Tımarhaneden olmasın!” diye homurdanarak kıza yem attığında –bu arada kıza neden homurdandığını bilmiyordu- kız şaşkınca, “Anlamadım!” diye kaşlarını çatı.

Şahin dişlerini sıkarak eğlenen bir hâlde yerinden kalktı ve Rüya’nın şaşkın bakışları altında sandalyesini centilmence göstererek, “Buyurmaz mısınız?” diye teklifte bulundu. Kızın altına usulca sandalyeyi sürdü.

Yüzsüz kız babasının tahtına kurulan prenses edasıyla “Tek başımı sıkılmıştım... Teşekkürler” diyerek sandalyeye kuruldu. Rüya ağzı açık ayran budalası gibi Şahin’e bakarken, o yan masadaki sandalyeye uzandı ve kızın yanına çekerek oturdu.

“Ne demek, tek kalmayın!” demiş olamazdı değil mi?

Bu sözleri söylerken Rüya’nın boğazına bir şey düğümlenmişti. Ona bu kadar acı vermesinin nedeni neydi? Mantıklı olmalıydı. Ne yaparsa yapmalıydı... Sonuçta yalnızca bir hafta sonra belki de daha kısa sürede bitecekti onunla olan zoraki gezginliği! Daha uzun değil... Yine de göğsünde bir yumruk sıkılıyordu... Yumruklarını sıkarak işi alaya vurmaya çalıştı

ama olmadı. Zaten adam da ondan bunu beklemiyor muydu? Hırçınlaşmasını... Ama ne zaman bakışlarını kızın üzerine dikse o zaman karnından hançer yemiş gibi canı yandı.

Arsız yelloz, siyah saçlarını omzunun üzerinden şuhça savurarak, çok büyük olmasa bile bir erkeğe yetecek kadar diri duran göğüslerini şişirtip, geriye doğru yaslandı ve gözlerini Şahin'ine dikti! O gözleri oyardı!

"Kaç gündür buradayım, kimse gelmemişti... İyi ki geldiniz sıkıntıdan patlayacaktım."

"Ah canım," diyen Rüya kıza çakma bir gülümsemeyle bakarken "Pardon, işi olmayarı yaklaştırmamak için illa adamın üstüne..." dediğinde bir anda ne dediğini adamın kıs kıs gülmesiyle keşfederek "Masasının üstüne rezerve yazısı mı asmak lazım" diye hemen beyhude bir manevra yaptı.

Onun bocaladığını anlayan diğer kişi "Kafan mı kıyak..." diye araya girdi.

Bunu söyleyen kişi gözleri cehennem çukuru gibi kaynar-ken kısılmış, dişleri bir zombi kadar keskinleşmiş Kayra'ydı.

Kız yüzünü ona çevirerek buruşturdu. "Anlamadım!" dedi yine.

"Anlayış bozukluğu mu var. Ne desek anlamıyorsun..." diyen Kayra dirseklerini masaya yaslayarak, "Hani diyorum, hiç tanımadığın masaya destursuz sızacak ve arsızca masaya oturacak ben iki şahıs tanıyorum." Kız merakla kaşının birisini kaldırıncaya keyifle devam etti. "Birisi içmiş ve kafası kıyak, birisinin ar damarı çatlamış kabarık cüzdan peşinde koşan kızlar." Gözlerini nazlıca devirerek "Sen hangisisin tatlım?" derken kıpkırmızı olmuş suratıyla hakaret üstüne hakaret yiyen kız yutkundu. Sonra birden kahkahayı basarak, "Ah çok şakacısınız siz..." dediğinde Rüya yerinden kalktı. Şahin tek kaşını kaldırarak "Nereye gidiyorsun?" dediğinde, arkasını döndü. "Çok tatlıyım... Biraz acımaya..."

Şahin yerinden kalktı, "Yemek yemeden odaya gidemezsiniz." Gözleri ateş saçıyor, yüzü dokunmadan dövüyordu.

Ama onun duruşundaki asil kalleşlikle vurulan Rüya, buna asla izin vermeyecekti.

Bay sapık, geleni gideni yanında ayartıp, içine düşecek gibi kadınları yanına çekip ona ahkâm kesemez... Mustafa olayında söz hakkında bulunamazdı.

Rüya adama sert bir alayla bakarak, konuşmadan küstahça kafa tuttu. Az daha devam ederse bu yobaz asiliğine, boynunun kırılacağından habersiz, "Sihhatimi çok düşünüyorsunuz ekselansları..." dediğinde iğneleri buradan Fizan'a uzanıyordu.

Şahin dişlerini sıkarak, "İstersen biraz göstereyim ne kadar ilgi alanıma girdiğini..." dediğinde çifte kavrulmuş paslanmaz çelik gibi duran sinirlerine hakim olmayarak, yerinden hareketlendi ve bunu gören Rüya bir yerleri tutuşunca hemen kuş gibi geriye seğirterek, "Be-ben zaten lavaboya gidiyorum." diye öfkeyle arkasını döndü.

Şahin yerine otururken tekrar, kaşıyla Vural'a takip etmesini söyledi. Genç adam çorbasına daldırmakta olduğu kaşığını kızgınca masaya bıraktı. "Aman be abi ya, bir bebek bakıcılığımız eksikti. Doyurmadınız gitti karnımı." diye hayıflanarak, günler sonra bulduğu sıcak çorbasına özlemle baktı, sonrada yanındaki kıza gözdağı veren sert bir kaş çatış yolladı.

Kayra ise ona aldırmadan, karşısındaki sırnaşık, adi, masalarına karargâh kuran edepsiz kıza yüzünü çevirdi. Ekmeğini, sanki kızın etlerini koparır gibi dişlerinin arasına hırsla sıkıştırıp, her an tırnaklarını yüzüne geçirecek gibi tetikte ve atik duruyordu. Vural başını sallarken bir cinayet daha kaldıramayacağını düşünmüş olmalı ki, eğilip Kayra'nın dirseğinden tutarak "Kalk hadi, sen de git sonra beynimi yeme ya da başkasının başını" diyerek yerinden çekti.

"Benim çişim yok." diyen edepsiz kıza kaşlarının altında alaylı mı kızgın mı belli olmayan sert bir bakış atarak, "Çok naziksiniz Kayra Hanım, incelikten kırılacaksınız!" diyerek alay etti. Sonra da sertçe çekiştirerek yanlarında bekleyen Rüya'nın yanına götürdü.

Kayra kuzeninin koluna girerek, şeytani bir sırnaşmayla yanaştı ve dişlerinin arasından değil resmen kıcıyla gülererek, "Salak, insan böyle acuzeyle, böylesine filinta delikanlıyı tek bırakır mı? Ateş ve barut... Tutamadın mı acık daha şeyini?" diye çıkıştığında, Rüya dişlerini sıkarak, "Onu tutamadım ama senin dilini bir tutarsam, koparmadan bırakmam..." diyerek kolundan çıktı.

Kayra hızla hareket eden kuzenine yaklaşıp "Kıskandın mı?" diye sorduğunda merakla, Rüya hemen yalanlayarak, "Ne kıskanacağım o uyuz herifi... Sanki yakışıklı! Sanki çekici! Sanki her dakika onu düşünüyorum da... Hiç işim olmaz bir kere... Ayrıca gözlerime baksın diye hiç bekledim" diyerek homurdandı. Ona gözlerini kısıp bakan Kayra'ya başını sallayarak "Ne bakıyorsun?" dediğinde Kayra "Hiç... Tren geçiyor da, vagonlarını sayıyordum" diye karşılık verdi.

Az sonra iyice afrasını tafrasını omzuna yükleyip, atarlarını zırh gibi üzerine kuşanan Rüya kapıya yönelmişti. Ve Rüya ile Kayra sadece lavabonun pis havasını teneffüs ederek, birazda yeni planları hakkında kavga ederek, girişe geri döndüklerinde -yani Vural'ın onların başlarında beklemesiyle konuşamayacaklarını anladıklarında- içerideki yerlerini almışlardı.

Rüya sakince yürürken içinden telkin seansları düzenliyordu. Ama dalgınca yere eğdiği gözlerini masaya dikti ve zıncı diye olduğu yerde kalakaldı.

O kara fatma karı, elindeki kadehi, ağzında dünyanın en büyük stadyumuyla, dişlerini podyuma sokmuş hâlde kahkahalar atıyor, birde utanmadan onun Şahin'ine mi sırnaşıyordu? Ve Şahin, zırtapoz görünümlü karga olarak ona stop demiyordu, öyle mi!?

Dişlerini sıkıttı. Hayır, kızın etlerini lime lime dişlediğini falan hayal etmiyordu! Ve bakışları masanın altına kaydı. Yok canım... Bu kadarı da pes dedirtiyordu! O kaknem karı ayak-kabısından kokmuş ayağını çıkarmış, onun Şahin'inin bacaklarını -hayır daha yukarılarını- okşamaya mı çalışıyordu?

“Hayır.”

Ve herkes ona baktığında bağırıldığından habersiz olan Rüya, rengi çekilmiş hâlde, üzerine spot ışığı tutulmuş fare gibi ortada kalınca, derhâl aklını başına devşirdi. Yapmacık bir kırtmayla, ona bakan millete sırtarak “Rimelim akmuş da” diye ahmakça bir gaf yaptı.

Şahin kaşlarını bilmiş bir küstahlıkla kaldırarak bakarken, “Sen makyaj yapmıyorsun ki Rüya?” dediğinde, diğer arsız kadın elindeki kadehi yalarcasına içiyor, onun yiğidinin aklını çelmeye çalışıyordu. “Artık kullanıyorum...” dedi Rüya dişlerini sıkarak palavradan. Numaradan eliyle gözlerinin önünü yokluyormuş gibi yaparak gezdirdi.

“Ne zamandan beri Serçe?” diye sordu adam.

Kız vakur bir baş jestiyle cevap verdi. “Mustafa geldiğinden beri...”

Ve bunu duyan adam elinki kaşğın sapını бүkerken, Rüya yutkundtu. Bu adamda deli gücü mü, yoksa saplantı kuvveti mi vardı anlayamadı!

“Abi ben daha yemedim, yemekler nerede?” diye masaya bakıp iç geren Vural’a Şahin “Biz o işi bitirdik... Sohbet başladı...” diyerek kızların öfkesine çanak tuttu.

Önce ellerini yumruk yaptı Rüya, sonra boğazını temizleyerek, genzine oturan yumruları çözdü. Yerinden hızla hareket ettiğinde, kimseyi takmadan yürümeye başladı ve an itibarıyla kolundan çekştiren Vural, “Yanlışı tarafa gidiyorsun Rüya, masa bu tarafta!” diyordu.

Onun masaya gittiğini kim söylemişti ki!

Zaten, o yüzşüz leş yiyicisi karganın küstah gözlerini bir tek kendi üzerinde böyle keyifli gezerken istediğı falan da yoktu! Sohbet edebilirlerdi, ona neydi ki? Ne diyecekti? Çok güzelsin falan filan mı? Kızmamıştı. Bu, külliye yalandı! Hayır! Gözleri falan da dolmamıştı! Niye dolsun! O katil, deli, zorba, aşğılık bir çapkındı ve... Lanet olsun ama o zalim bir tek, onun Şahin’iydi! Bir tek onun!

Bu düşünce zehirli bir ok gibi bağrına saplanınca durdu.

Birden gamsız düşüncelerinin kötü karamsarlığından silkelendi ve kolunu Vural'ın elinden kurtararak, umursamazca masaya yaklaştı.

Hayır, masanın yanından dolaşırken o kara fatma kadının sandalyesini kıcıyla ittiği ve kadının içkisinde boğduğu tamamen yalandı!

Genç kadın genzine dizilen şarapla, ciğerleri çıkacak gibi öksürürken "Su iç kardeş, ancak için soğur" diyerek suratını astığı da palavraydı. Pis aşüftenin içini bu Şahin kazması değil, ancak su soğuturdu. Ve masadaki su bardağına uzanıp kadına verirken, ayağı burkulmuş gibi yaparak suyu başından aşağıya bocaladığını hayal etti ama tabii ki yapmadı.

Onun yerine kadına buz gibi bir gülümsemeyle "İyi misin?" diye soran Şahin'e, "Sen de bugün fahri doktor gibi herkese sıhhatini sormaktan vazgeçmeyeceksin... Canın doktorculuk mu çekti?" diye atıldı.

Adam dişlerini sıkarak "Evet!" dediğinde kızın aklına bir tek doktorların "soyma" fikri yerleşti ve daha çok hurslanmasını sağladı. Ya giderse, ya meyillenirse bu kazma herif kızı soymaya... Bu altın boynuzlu karıya ya gönlünü düşürürse diye içini minik kurtçuklar didikledi. Buğulu bakan gözleri karanlığın en derin hâlinde, melek kadar tatlı yüzü sarının en açığında, büzülmüş dudakları ise şeftali tonlarındaydı artık.

Tam genzi yanan kadın nefes nefese su kadehini ağzına götürürken, kıcıyla sandalyeye yanlışlıkla değmiş olmalı ki yine, bir miktar su da kadının genzine, masada duran şişedeki bir miktar şarapta, eteğine dökülmüş olabilirdi!

Ve buna isyan eden kadın cırlayarak yerinden kalktığında, omuz atarak "Yerime geçeyim ben..." dediğinde, kadını fukara sülüğü gibi masaya yapıştırıp "Pardon, yerim dar da!" demiş olabilirdi... Hem de yanında kocaman bir açık alan varken...

Tabii bunlar varsayım olmayabilir, hepsini Rüya yapmamış gibi bir de, tatlı tabağına göğüslerini yaslayan kadına, "Geçmiş olsun yerine, gebermen çabuk olsun!" demeyi aklına

getirmiş de olabilirdi! Ama sonra hiç umursamayarak yerine yönelip, masumca oturmuş olması da, büyük bir olasılıktı.

Kadın bacaklarını değil, kışının kıvrımlarını bile örtmeyen ekstra mini eteğinin üzerine peçete koyunca, zaten tek görün-en artık peçete olmuştu o ayrı... Hızla üzerini silmeye başlamış, Şahin de kadına bakacağına, geriye yaslanmış, kaşını belli bir bilmişlikle kaldırıp Rüya'ya bakarak, "İyi misin, için boşaldı mı? Yağların eridi mi?" demiş olabilirdi.

Ve Rüya Şahin'e küs bir baş jestiyle omuz sarsarken nazlıca, ortaya atılan Kayra homurdanarak yerine oturmuş "Klozet gibi ağzı olan birisine, boşalmadan rahatlayacağını sanmıyordum, iyi oldu artık sakınler" demiş olabilirdi.

Tüm bu oyunları keyifle seyreden Vural ise, yüzünü buruşturarak "Ne kadar embesilsin sen kızım ya... Kız demeye bin şahit gerek" diye tiksintiyle, Kayra'ya bakarken genç kız gülmüştü.

"Bir de iltifat etmişim gibi arsızca bakıyor" der gibi dertli bakışlar attığında Vural, onun bakışlarına gücenen Kayra hırçınlaşarak öne atıldı. "Sen de nasıl polissen, hanım evladı gibi mız mızısın... Gece meme diye de ağlıyor musun?" dediğinde, yaptığı gaftan habersizdi.

Ama Şahin ve Vural birbirlerine pis pis bakarak bıyık altından pisçe gülünce, Kayra tongaya düşüren şaşkın bizzat kendi çenesi olduğunu anladı ve hemen "Asıl iğrençlik siz de, sapıklar... Sabahtan beri bu kürdan bacak, mendil etekli ve arabamın hava yastığından büyük memesiyle havalanan kadını dikizleyen sizsiniz... Ay kadın olsun, çubuk kraker olsun diyenlerden ne beklenir ki zaten... Uçkur meraklıları..." diye öfkeli bakışlarını karşısındaki kara saçlı afete çevirdi. Kızla göz göze geldiklerinde başını salladı.

Kız da ayrı dişilikle kafa tutarak başını salladı. Kayra kollarını masaya yaslayarak öne eğilince, kız da ne diyecek diye meraklanarak masaya eğildi ve Kayra "Eeee?" dedi. Kadın şaşkınca gözlerini kısınca da "Uçuş ne zaman?" diye sordu.

Jetonu kare olan hatun soluksuzca, "Var daha, yarın benim uçağım sizin?" diye söylendi.

Rüya lafa girip, "Biz kalıcıyız..." dediğinde geriye yaslandı.

"Masadan uçuşun bile uzun sürecektir desene!" diyen Kayra'yı dürtten ise yine Vural olmuştu! Önlerindeki servisler onlar gelene kadar, kaldırılmıştı. Garsonun getirdiği tatlı tabakları önlerine konurken, Rüya gözlerini tatlıya değil, sadece karşısındaki kadına dikerek delik deşik ediyor, kadın da ne zaman ona baksa bembeyaz oluyor, ne ara Şahin'e dönse yüzünde kocaman bir gülümseme açılıyordu.

Tatlılar yenirken, soğuk içeceklerin servisi başladı. Garson erkeklere bira, kızlara kola verirken afet hatuna şarap vermişti.

Rüya kolasını gıdım gıdım yudumladı. Sonra masaya koyup, parmaklarının ucuyla geriye ittirerek kollarını göğsünde bağladı. "Ne zaman çıkacağız yukarıya?"

Kaşlarını çatan Şahin "Şimdi değil." derken birasını yudumladı.

"Siz oturun, Vural bizi yukarıya götürsün... Keyfin bozulmasın ekselansları..." dedi Rüya. Yoksa sımsıkı tırnaklarını etine geçirdiği ellerini, birazdan şuhça sohbet eden kızın yüzüne geçirerek bozacaktı zaten tüm keyiflerini.

Şahin hiç istifini bozmadı. Rüya onun kadınla olan sohbetine kızarak ayaklandı. "Ben gidiyorum. Siz oturun, sohbet bitmez daha" dediğinde imalı imalı, Şahin tek kaşını kaldırarak "Otur yerine" diye sertçe tısladı. Bu emre uymayan Rüya, yine sırf hıncından "Mustafa..." dediğinde Şahin dişlerini gıcırdatan bir hiddetle "Otur lan yerine!" diye buyurunca, yanındaki kadın önce irkildi sonra kendini toparlayarak adamın haşinliğinden memnunca, "Aaaaa, gidiyor musunuz? Ama henüz sohbet ediyorduk" deyiverdi.

Kayra ayaklanarak "Sen boş kalmazsın anacığım zaten... İstersen bir köşe başına zulaya yat, seninle sohbet etmeye hevesli eksik olmaz" dediğinde Vural çoktan geç kızın kolunu

yakalamış ve çekiştirmeye başlamıştı. Giderken de "Ben emanetimi aldım, biraz dinleneceğim sonra görüşürüz," demişti.

Rüya hareketlenince, Şahin iç gererek "Sana otur dedim" diye sertçe emretti, hâlâ buz gibi ve öfkeli olarak dik dik bakışlarını yüzüne sabitlemişti.

Rüya ellerini masaya yaslayıp, gözlerini genç adamın gözlerine dikerken, "Burada oturup ayaküstü ayarttığın kadınlarla lak lak yapmak istemiyorum" dediğinde, kadın tokat yemiş gibi irkilerek "Kendine gel, sabahtan beri hakaret ediyorsun diye susuyorsam, bu hanımefendi çizgimdendir" diye carladı.

Ona pabuç bırakacak gibi durmayan Rüya ise, "Ben de sabahtan beri senin asılmalarına sabrediyorsam, bu umursamadığımdandır sülük." dediğinde bakışlarını Şahin'e çevirdi. "Ben çıkıyorum, ister otur bu bayatlamış krakerin, herkesin bir lokmasından yuttuğu arzusundan yiyiş, ister git Vural'la kal umurumda değil. Ben Mustafa'yı merak ediyorum."

Şahin yine bu ismi duyunca delirdi. Onun kıskanacağını ya da tepkisel bir hareket edeceğini sanarak yanılmıştı. Bu kız tam bir sır küpü ve karanlık bir kuyuydu. Lanet olsun! Neden umursamamıştı!

Şahin ayaklanınca kadında hüznünlü bir yüzle ayaklanarak "Bana böyle hakaret etmesine izin mi vereceksin?" diye dudaklarını büktü. Ağlamaklı bir şekilde, hıçkırdı. Elirün birisini Şahin'in koluna koyarak, "Bu hakaretleri hak etmedim" dediğinde, Şahin Rüya'ya tek kaşı havada bakarak durunca, kadın bundan gaz aldı. "Ona ne diyeceğini biliyorsun..."

Rüya başını yukarı kaldırdı. Sadece "Fazla ucuz olma, sonun çöplük olur." dediği gibi arkasını döndüğünde, Şahin kadının kulağına eğildi ve sadece "Haklı!" dedi ve usulca hareketlenerek, "Benimkisi gidiyor" dedi.

Kadın önce şaşakaldı, sonra hemen bu şaşkınlığını ucuz yanına sarılıp bertaraf ederek "Olsun, sen kal." dediğinde Şahin kadına hakaret eden bir bakış attı. "Mümkünse görüşmeyelim ve..." dediğinde başı iyice eğildi ve "Bir daha ona hakaret edersen, senin dilini ensenden çıkarırım sürtük!" diye

sözlerini tamamladı. Tabii bu sözleri duymayan Rüya, kadının kızarmış yüzünden Şahin'in ona edepsiz şeyler söylediğini sanarak kıskançlıktan delirdi.

Kadın tokatlanmış gibi yüzünü tutarak "Bu kızışmış sürtük bana nasıl hakaret eder?" dediğinde, kolundan sertçe kavrandı ve geriye doğru hafifçe çekildi. Kulağının dibine inen sesle bu sefer cidden irkildi.

"Facaklarını eline, olmayan beynini klozetin dehlizlerine emanet vermeden... Defol sürtük... Benim kadınımdan da dilini uzak tut..." dediği gibi kızı silkeleyerek bıraktı. Rüya'nun peşinden hızla yürüdü.

Rüya açılan asansörün kapısından girdiğinde, Şahin sakın bir duruşla yanında belirdi ve düğmeye basarak kapının kapanmasını bekledi.

"Hiçbir şey yemedin..."

"Bunun seni ilgilendireceğini sanmıyorum."

"Hasta olursan seni taşımam."

Rüya şimdi ağlayacaktı hursından. "Ben de senden kurtulurum işte."

"Neden kızgınsın?"

"Neden olmayayım?"

Şahin tek kaşının altından yan yan göz süzerek, Neden olası ki?" dedi umursamazca.

"O kadını masamıza çağırmak zorunda mıydın?"

"Benimle laf ebeliği yapma... Kadın sana bir şey demedi. Niye kötü davrandın?" diye sordu sırf kılığına.

"İyi davranışlarda bulunsaydı, hürmet ederdim."

"Herkesi kendin gibi sarıyorsun."

İşte bu doğrudu ve Şahin biliyordu ki, hiç kimse Rüya gibi olamazdı! Bu fikir adamın keyfini yerine getirmişti.

"Yo... Artık sanmıyorum. Sakız gibi uzayan kaşarları etrafımızda gördükçe, tüm düşüncelerim değişti. Sen kaşarlardan hoşlanıyorsun, git tost ye o zaman... Bayat ekmek arası kaşar" dediğinde bakışlarını adam çevirip "Sen neden geldin peşimden, henüz yeni başlamıştınız yiyişmeye" diye sordu arsızca.

"Neye?"

Çapkınca mı söylemişti. Kapı açılınca, Rüya vereceği cevaptan kaçmak için hemen atılarak dışarıya çıktı. Odalarına kadar ise koşar adımlarla yürüdü. Ne kadar meraklıydı esir edildiği deliğe dönmeye. Şaşkın Rüya!

Şahin kapıyı açtığı anda ise hızla içeriye girdi. Tam banyonun kapısına yanaşmıştı ki, kolundan sertçe çeken Şahin sayesinde, olduğu yerde durmak zorunda kaldı.

Rüya ağlamaklı bir sesle kolunu silkeleyerek "Bırak kolumu. Onu görmem lazım. Öldü mü kaldı mı? Ne biçim şeysin sen!" diye hayıflandı.

Şahin dişlerini sıkarak "Çıkarken öp beni diye bağırıp duruyordun, unuttun mu? Onun seni görmek isteyeceğini pek sanmıyorum, istersen önce ben gireyim." dediğinde Rüya geriye döndü ve adamı sertçe ittirdi.

"Aşagılık pislik... Sen nasıl bir delisin ya..."

Şahin kızı kenara çekip "Çok konuşma çene center, ben bakarım..." dediği gibi cebindeki anahtarı çıkarmış ve kapıyı açmıştı.

Şahin önden girerken, Rüya arkasından utana çekine, görünmeyecek şekilde hafifçe kafasını uzattı içeriye. Nasıl bakacaktı onun yüzüne bilmiyordu, ama konuşması lazımdı. İçeriye girdiğinde, Mustafa'yı elleri arkasına, ayakları sandalyenin bacaklarına bağlı hâlde otururken buldu. Ağzında bir bez parçası tıkanarak bağlanmıştı zavallı adam. Onun bu hâli içine işkence ederek, vicdanını oydu. Öne atılmak isteyince, Şahin kolunu koyarak buna engel oldu.

Mustafa ağzına bağlanan bezin arkasından usul usul soluklanırken, üzgün gözleri Şahin'e değil Rüya'ya bakıyordu. Kız, kıpkırmızı olarak bakışlarını kaçırdı. Ellerini önünde bağlayarak "Özür dilerim, hepsi benim yüzünden" diye ağlamaklı bir sesle söylendi. Gözleri dolu dolu olmuş, içinde bir şeyler kırılmıştı. Onu böyle aciz görünce, vicdanı titremişti. O yere göğe koyamadığı Mustafa şimdi içinde aciz bir çocuk gibi

kalmıştı! Yüreği kızgın tavaya düşmüş yağ gibi eriyordu şu hiline.

Şahin Rüya'nın kolundan tutarak "İyi olduğunu gördün." dediğinde, Rüya kolundaki eli silkeleyerek "Sen çık, ben onunla konuşacağım!" diye diretti. Şahin dişlerini sıkınca "Lütfen!" dedi nazikçe. Şahin onun gözlerindeki yakarmaya kayıtsız kalamadı.

"Kapıyı kapatmayacağım." dediğinde kızı istemeden onun yanında bıraktı.

Rüya çekinikçe genç adamın yanına gelerek, uzandı ve ağızındaki banda dokundu. Gözlerinin içine bakarak "Şimdi ağzını açacağım ve sen sakın kalacaksın. Yoksa konuşmamıza bile müsaade etmez." dediğinde, Mustafa kirpiklerini kırptı onaylayarak.

Rüya genç adamın ağzını açtığı anda, Mustafa ona sitem etmek yerine hemen atılarak merakla, "İyi misin?" diye duyulu bir sesle sordu.

"İyiyim..." Kızarmış yüzü yana eğilmiş, utanarak yutkuyor ve yerin dibine girer gibi ürkekçe yere bakıyordu.

Mustafa yüzüne baktıkça, Rüya utanıp gözlerini kaçırdı.

"Rüya, gözlerime niye bakmuyorsun?"

"Niye geldin peşimizden?" dedi Rüya sesi çatallanarak.

"Rüya... Gözlerime bak..." dedi adam tatlıca buyurarak hesap sorarken. Dolu dolu olmuş gözlerini adamın gözlerine çeviren Rüya "Özür dilerim!" dediğinde, Şahin kapıda belirdi. Mustafa öfkeyle, "Aşağılık serseri! Ne yapıyorsun ona?" diye ağız dolusunca bağırınca, Şahin hiddetle öne atladı. Genç adamın yanına yaklaştığında, gözlerini gözlerine diken Mustafa "Senin gibi bir zalimi hiç sevmeyecek. Aklını karıştırmışın ama yakında gerçeği anlayacak. O zaman onu aynı sabırla bekliyor olacağım. Benim gözümde hâlâ... Hâlâ o ilk günkü tanıdığım kadar masum bir Rüya... Beni seven, sadece bana âşık olan bir Rüya" dediğinde, Şahin adamın ağzının ortasına bir tane çakmak isteğini geri teperken, dişlerini sıkarak "Sen hiçbir şey

bilmiyorsun.” diyerek ağzına çekiştirdiği bezle, adamın ağzını kapamadan önce duyduğu şeyle kuşkuyla yüreği sızladı.

“Aşağıda durduramadın değil mi? Çünkü yüreği benim için acıyordu. Akli bendeydi... Ve seni...” dediğinde ağzı kapamıştı.

Şahin adamın karnına tekmeyle gömmeden evvel, kapıyı kapatıp çıktı.

Rüya camın önündeki tekli koltuğa oturmuş, ellerini arasına aldığı başını bacaklarının arasına eğmiş, sessizce ağlıyordu.

Şahin önüne geldiğinde, kız hiç kıpırdamadı. Genç adam eğilip, kızın başını elleri arasına alarak, yukarı kaldırdı. Onun gözlerinden akan yaşlar yüzünü yıkarken, kirpiklerine takılı pırlantalar adamın yüreğine yağdı.

“Bırak gitsin” dedi hıçkırarak Rüya. “Hiç suçu yokken orada aç biilaç bağlı duruyor... Kaç gün kalacak, kaç gece belli de... Ne olur bırak gitsin.”

Şahin onun hıçkırıklarına kayıtsız kalamayınca yutkunarak “Çok mu istiyorsun?” diye sordu.

Rüya başını sallayarak, dudaklarını birbirine bastırdı. “Lütfen, izin ver gitsin.”

Şahin birden doğruldu ve sanki ona dokunmamış gibi arkasını döndü. “Tamam, gece yola çıkarız, onu da bırakırız.”

Rüya yerinden sevinçle fırlayıp “Gerçekten mi?” diye soru neşeyle cıvıltısıyla... Şahin ona sadece sertçe baktı. Sonra kolundan tuttuğu gibi kızı kapıya sürükleyerek götürmeye başladığında Rüya, “Nereye gidiyoruz... Hani bırakacaktın?” diye sordu.

Şahin dişlerinin arasından, “Bırakacağım zaten. Ben gele ne kadar sen kuzeninin yanında kalacaksın.” diye buyurdu.

Rüya kolunu çekiştirerek, kaşlarını çatı. Korkuyordu bu dağ azmanının ona zarar vermesinden. “Sen nereye gideceksin?”

Şahin kapıyı açtı. “Sana hesap verecek değilim.”

“Vereceksin” dedi kız aklına gelen kıskançlıkla. O kadının

yanına ancak ölüsü giderdi. Hayır, Rüya'nın katlettiği ölüsü bile gidemezdi!

"Neden verecekmişim?"

Rüya bir an düşündü ve eli dudağına gitti. Başını kaldırıp genç adama baktığında, Şahin'in gözleri yanıyordu. Ve Rüya daha ne olduğunu anlayamadan, kapı kapandı, sırtını duvara yaslı hâlde acıdı.

Şahin kızın narin bedenini hırpalarcasına duvara yaslayıp, iri bedenini üzerine bastırdı. Başını aşağıya eğdi. Kollarının arasına ve bedeninin ısısına sıkıştırdığı kıza, "Aklımla oynamayı kes..." diye buyurdu.

"Asıl sen mantıklı yanımla oynuyorsun." dedi Rüya sitem ederek.

Şahin kızın alınına yasladığı alnunu kıpırdatırken, elleriyle yüzünü ezer gibi kavradı. "Bana iyi gelmiyorsun Serçe, senin yüzünden dengesiz oldum." Şikâyeti gerçekçiydi!

"Gidecek misin?" dedi Rüya nefesini tutarak. Meraklı gözleri buğulu ve ağlamaya meyilliydi!

Şahin başını kaldırdı. Gözlerinin içine baktığında Rüya "Yorgunum, uyumak istiyorum!" diye garip bir mahcuplukla kıvrıldı.

Bu sefer onunla uğraşmakta, utandırmakta istemedi Şahin. Anlayışla üzerinden bedenini kaldırıp, tekrar yorgun hâlde içeriye geçti ve Rüya derin bir nefes aldı. Gitmeyecekti o kadına! Gülümsedi!

"Uf Rüya, duş alacağım. Madem meraklısın burada alayım..." dediğinde Şahin, Rüya da hiç art niyetsiz üzerindeki kıyafetlerini çekiştirerek, "Benim de duş almam lazım!" dediği gibi, genç adamın çatık kaşlarıyla karşılaşması zor olmadı. Ve ne dediğini idrak edince "Yani almasam da olur" diyerek kıvrandı.

Şahin banyoya girdiğinde, Mustafa ona küfreden gözlerle bakıyordu. Şahin genç adama yaklaştı, sandalyesini kavrayıp duvara çevirirken "Beş dakika bana katlanacaksın..." dediğinde soyunmaya başlamıştı. Az sonra adamın homurtuları

eşliğinde duşunu almış olan Şahin, altında pantolonu ama üstü çıplak hâlde duştan çıktı. Elindeki havluyla saçlarını kurularken, ortalığı temiz sabun kokusu sarmıştı.

Arkasını döndüğünde kapı çaldı. Şahin kıza ters bir bakış atarken, kapıya yanaştı. Rüya da hemen arkasından gittiğinde, kapıda esmer kadının üzgün bir şekilde durduğunu gördü. Öfkeyle öne atıldığında ise, Şahin bir şeyler söyledi ve kapıyı kadının üzgün yüzüne çoktan kapamıştı? İçine felaket bir ihtiras yayılan Rüya "Acaba geleceğim." demiş olabilir mi diye ağlama raddesine geldi.

Şahin arkasını döndüğünde, Rüya'nın merakla onu izlediğini ve hesap soran şekilde tek kaşını sorgulayarak kaldırdığını gördü. Dudaklarını küstahça bükerek "Beğendin mi?" diye sordu.

Rüya başını sallayıp, "Çok... O kadar ki görmeye tahammül edemiyorum..." diye söylendi.

"Yani kıskanıyorsun..." diye sorduğunda adam küstahça, Rüya hemen tongaya düştü. "Asla, seni o salak kadından neden kıskanayım."

Şahin "Neden?" dediğinde kız arkasını döndü. "Hemen utanma Serçe, ben banyo yapmamdan bahsetmiştim. Hani Mustafa beni çıplak gördü ya..." dediğinde kibirle, gözleri ışıldayarak memnunca sırıttı. "Demek o kadından beni kıskandın. Bunu senden duymak çok büyük bir şans Serçe... Keşke kayıt yapsaydım" dediğinde kız hiddetle birkaç adım da önünde bitti. Ve bakışlarını önce adamın yüzüne, sonra çenesine ve sert bir mermer gibi parlayan sert göğsüne indirdi. Yutkundu. Koyu tüyler hâlâ ıslaktı ve memeleri ürperdiği için boncuk gibi kabarmıştı. Kızın elleri kaşındı onlara dokunamadığı için. Ağzı kurudu. Ve ferah bir nefes kulağına sokuldu.

"Dokunmana izin verebilirim."

Şaşkınca başını kaldıran kız dalgınca, "Nerene?" dedi ve onun söylediği edepsiz şeyi anlayınca, geçte olsa aklını başına aldı.

İmayla karışık kurnaz bir dudak büküşle Şahin, "Nereyi istersin?" diyerek haince sordu.

Rüya, şuh bir dudak büküşle bakarak "Önce bacak arana dokunmak isterim... Sonra gözlerine..." dediğinde, çoktan diz kapağını kaldırmış ama ona bu fırsatı vermeyen adam hızla manevra yapınca, ıskalamıştı.

Karavana yapan kız adamın kısaç gibi bedenine yaslanırken sertçe, Şahin'in haylaz gözleri ışıldıyordu.

"Bu kadar edepsiz olduğumu bilmiyordum Rüya... Cidden dokunmak ister misin?" dediğinde, kız kıpkırmızı suratıyla "Tekmeleyerek dokunmayı istediğim kadar bir şey istemiyorum..." diye ağzından köpükler çıkarak demeyeceğim, çünkü ağzı kurumuştur, tısladı. "Ayrıca göz zevkimi bozuyorsun çabuk giyin!"

Adam umursamazca saçlarına dokunup, beğenisini dile getirdikten bir bakışla gözlerine odakladı. Koyulmuş gözlerine. "Saçmalama Serçe... Bana bakmanı seviyorum."

"Sevmiyorsun."

"Seviyorsun."

"Sevmiyorum... Sana bakınca çılgık atmak istiyorum" dedi Rüya.

Adam küstahça tek kaşını kaldırdı. "Biliyorum. Bunu herkes ister."

Bu sefer kız kaşlarını çatı. "Neyi?"

"Üzerimde çılgık atmayı... Çok zevkli bir iş, sana öğretilim."

"Seni... Seni adi..." dediğinde Şahin dudaklarını tenine yapıştırdı ama kız o kadar hızlı başını çevirmişti, yakaladığı tek yer, yanağıydı.

Şahin nefes nefese alnını kızın başına yaslar. "Bunu yapmayı da seviyorum!" diye dudaklarını önce elmacık kemiğine, sonra şakağına dokundurdu. Rüya içi titrerken nefessiz kaldı ve yine onu büyülemeye başladığına kızarak kendini geriye attı.

"Karnım acıktı, bir şeyler iste" dedi huysuzlanan Rüya.

Adamın hızla odadan çıkıp yemek getirmesini bekleyerek ona bakıyordu ama Şahin garip bir şekilde huzursuz olduğunu hissettirerek, odaya bakıyordu. Kız tam soracakken, aralarında gerçekleşen bu garip, isimsiz iletişimin ne olduğunu anlamaya başlayınca, öfkelenildi.

“Eğer aklından seninle edep...”

Şahin’in arsız dudakları aralandı ama tam zamanında Rüya elini adamın ağzına kapatarak, onu susturdu. Ne diyeceğini duymamıştı ama hissetmişti. Şahin de tıpkı onun gibi, işaret parmağını bir uyarı gibi öpülesi dudaklarına kapatıp, kızın uyarıcı sözlerini yarım bıraktı. Sonra aklına gelen şeyle “Allah aşkına sesini alçalt seni alçak herif... İçeride Mustafa var... Aklına kötü şeyler gelebilir” diye homurdandı. Sonra yavaşça elini çekti, ama Şahin dudağındaki parmağını çekmiş, kızı sertçe bedenine yaslamıştı. Rüya istem dışı inlemeye benzer bir feryatla cırlarken de, “İnan bana, sırf duymasını istediklerim için bile, tüm sınırlarımı yıkarım... Beni kızıştırma Serçe... Bir daha o salağın yüzüne bakamayacak hâle gelmeyi istemiyorsan, sus!” diye tavsiyede bulundu.

Kız bu uyarıyı tiye alınca, titreyerek adamı geriye itirdi. “Ellerini benden uzak tut.”

“Ne?”

Ve Rüya adamın kendini beğenmiş yüzüne kırgınca bakarken, diziyle baldırına vurdu. Şahin dişlerini sıkarken de acıyla “Of!” diye bağırdı. Kendi canı ondan daha çok, hatta bir tek kendi canı acıdığına emindi. Taş gibi adamdı, ona attığı her darbe kendisine acı olarak dönüyordu.

Adam iteler gibi onu bırakmıştı ve Rüya kızgınca acıyan yerini ovuşturuyordu.

Şahin yine o karanlık yüzüne bir soğukluk kisvesi gibi perdeler çekerek, birkaç adım geriledikten sonra elini saçlarına daldırdı.

Kız öfkeyle, “Canımı yakıyorsun...” dediğinde hâlâ acıyla uyunuyordu. “Mustafa burada ve lanet olsun ne bekliyoruz gidelim. Sonra birisine haber verelim onu alsın.”

Şahin kıza döndü. "Ne zaman sevgili oldunuz bu salakla..?"

"Sana ne bundan?" dedi adamın hesap sormasına kızarak.

"Ne zaman?"

"Bu seni ilgilendirmez..."

"Ben giderken bu salak senin farkında bile değildi."

"Şimdi farkında."

"Ne zaman..?"

"Senden kurtulduktan sonra" diyen kız öfkeyle haykırdı. Sanki ona her şeyi açıklaması gerekiyormuş gibi emrediyordu küstah herif.

"Bana niye söylemedin?"

"Mecbur muyum?"

"Peşimize takılacağını biliyorsan mecbursun..."

"Unuttum."

"Unuttun mu? Buna inanmamı beklemiyorsun herhâlde?" derken kaşlarını çatarak, elini saçlarının arasından geçirip, okkalı bir küfür savurdu. "Çünkü peşinden geleceğini biliyordun."

"Neye inanıp inanmadığın hiç umurumda değil. Bu hâllere düşmemize sebep sensin... Bu pisliğe beni çektin şimdi bizim yüzümüzden, sırf beni kurtarmak için Mustafa bulaştı. Onun bu işle bir alakası bile yoktu ama bak şimdi, içeride elleri kolları bağlı hâlde oturuyor. Ayrıca bir gün otele gidersem ve aynı odada kalırsam, birlikte gelmeyi umduğum kişi sen asla olmazdın..." Adam dişlerini öyle bir sıkıyordu ki, kız deliriyordu. "Buradan gitmesine izin vereceksin."

"Buradan gittiğimizde zaten serbest kalacak."

"Daha ne zaman gideceğimizi bile bilmiyoruz."

"Burada kalacak Serçe."

"Kalsın, ben de kalayım sen git. Yolun açık olsun. Katiller senin, suçlular senin bize ne!"

"Rüya..."

"Hiçbir şey yapmak zorunda değilim anlıyor musun?"

"Zorundasın" dedi adam, kızın bakışları yatağa kaydı.

“Ben seninle burada yatmam..!”

“Kanepede yatarsın.”

“Banyoda yatmamı istemediğinden emin misin? Orası daha rahattır.”

Hiddetle üzerine uçacak gibi duran adam, “Beni tahrik etmeyi kes!” diye tısladı.

“Seni kim tahrik eder” dedi Rüya kıskançça. “Az önceki sürtükler mi?”

“Senden daha sıcakkanlı olduğu kesindi... Buzdolabı iskeletor...”

“Seni adi... O zaman onunla birlikte paylaşıydın odanı.”

“Eğer üzerine şarabı dökmeseydin, belki de tam bunu tekli edecektim.”

Rüya ne ara fitili sönmüş füze gibi öne atıldı da, adamın üzerine uçmuştu bilemedi. Tabii Şahin de onun gibi öne atılarak kızı kollarına hapsedmesiydi... Ve bu sefer ıskalamadan kızın dudaklarını ağzıyla kapayarak daha fazla konuşmasına müsaade etmedi. Ellerini saçlarına daldırıp sertçe çekerek, başını geriye yıktığında, kızın ağzından acı dolu bir inleme yükselerek adamın dudaklarında boğuldu. Şahin öylesine öfkeli ve aynı anda vahşi arzusuyla öylesine ateşli ve ilkel öpüyordu ki, Rüya’nın ona karşılık vermesi gecikmedi. Sersemleyen kızın tüm edep ve hayâ üzerine olan mantık geçitleri kapandı, kollarını büyük bir ihtiyaçla adamın boynuna doladı. Şahin’in inleyerek, homurdanarak, heyecanlanarak yaptığı çekiştirmesine, inlemeler eşliğinde izin verdi.

Şahin garip bir öfkeyle saldıgı sık nefeslerinin arasından ellerini belinden aşağıya, kalçasının kıvrımına indirip, bacaklarının arasına doğru usul bir ritimle parmaklarını kaydırıp ve sertçe baldırlarını kavrayıp, bacaklarını beline dolamasını sağladı. Uzun güzel bacaklarını tutarak okşarken, kasıkları birleştiğinde, kızın şaşkınlıktan dudakları aralandı. Kasıklarında hissettiği o müthiş baskı, bedenine nükseden ateş ve kamunun altında beliren uçuşma hissine karışmış karıncalanma...

Şahin hazdan çıldırarak kendini kıza yaslarken, dili kızın

açık unuttuğu dudaklarından kuytularına süzüldü. Usulca yatağa ilerleyip, Rüya'yı nazikçe üzerine bıraktı ama kendisi de geriye çekilmedi. Eğer çekilirse, biliyordu ki bu büyü bozulacaktı. Kızın bedenini yatağa yaslarken, kendi bedenini de üzerine branda gibi gerdi.

Rüya gözlerini kapamış, bacaklarını yatağa cansız bir et parçası gibi uzatmış hâlde -ki o bacakları belinden ne zaman çözülmüştü şu anda onu düşünecek durumda değildi- yatar-ken, adam ellerini beline koyarak, kızı bir nebze yukarı kaldırıp yastıklara yasladı.

"Aklımı kaçıracağım."

"Bu oyunu sevmiyorum Şahin... Beni deneme... Canını yarım" dedi kız nefes nefese.

"Mızıkçısın biliyordum ve lanet olsun... Bu oyun değil... Ateşle oyun olmaz serçe, yanıyorum" dediğinde bir nevi oynadığını kabul ediyordu! Ve sonucunda yandığını... Ama kız anlayamadı.

Şahin, elini yanağına koyarak, avucunun içinde kızın yanağının şekil almasını sağladı. "Sen benim olacaksın... Bir tek benim. Aklınla, beyninle, her hücrenle, kalbinle..."

"Hangi sıfatla?" dedi kız nefes alamayarak.

"Aklına gelen her sıfatla..."

Kız kaşlarını çatığında, adam ona konuşma hakkı vererek dudaklarını bu sefer daha sert bir birleştirmeyeyle mühürledi.

"Senin her şeyin bir tek benim... İlk ben oldum, her anlamda sonunda ben olacağım!" diye buyurduğunda küstahça, dudağını burnuna dokundurup öptü.

"Nefeslerin," usulca yanağına ulaşip kulağına dokundurarak içine üfledi. "Ruhun..." ve hain bir emele teşvik eden ele, usulca aşağılara salınan dudaklar eşlik etti, çenesine kayarak emdi. Ufacık öpücük kondurarak boynuna tüm tüylerini havalandırdığı gibi dünyasını altüst ederken, kızın ürpermesini sağlayan bir etkiyle boyun çukuruna üfledi. "Hayatın," ve bir anda gömleğinin düğmeleri adamın parmaklarına ulaştı. Kız

itiraz edercesine sımsıkı kapadığı gergin dudaklarını araladığı da, Şahin dudaklarını dudaklarına dokundu ama öpemedi.

“Sen benimsin Rüya... İstediyin kadar itiraz et.” dediğinde eli hak iddia ederek sol göğsüne kuruldu. “Burası bana ait... Mustafa ya da bir başkasına değil. Bir tek bana!” diyerek kendinden emin şekilde, tek eliyle son düğmeyi de açarak dudaklarına ateşli bir öpücük bıraktı.

Rüya titredi. Ezilerek yatakla bütünleşti. Edepsiz elleri adamın başına kayd, hain parmakları saçlarını arasına dandandı.

Şahin bu teşviki bir kabulleniş olarak algılayıp, bacaklarını diziyle ayarlayarak arasına girdi. Kızın algıları kapanmış, sadece onun ateşli öpücüklerine odaklanmıştı. Ve adamın eli tenine değdiği an, kısacık bir an panikledi. Ve aynı anda bir titreme, karnında kasılma, yüreğinde çarpınma baş gösterdi. Tutku ev sahipliği yaptı zihnine, kanının her damlasına kadar cayır cayır yandı ve karın kasları gerilerek titredi.

Onun ürpertilerini hisseden ve ellerinin altında hazla titreyen kızın bu mesut hâlimden feyiz alan Şahin, sütyeninin üzerinden göğsünü kavramış, başparmağıyla baştan çıkarcı bir ayartıcılıkla usulca okşuyordu.

“Beni baştan çıkararak, sadece kötülük yapıyorsun,” dedi buğulu sesiyle adamın kulağına Rüya. Sesi titriyordu saf arzuyla.

“Ben zaten kötüyüm!” dedi adam dudaklarını boynundan aşağıya kaydırıp, göğsünün oluşuna ufak bir öpücük kondurduktan sonra, kokusunu derince içine çekerek. Bu koku cennetti, verdiği his, saflık ve merhametti...

“Bana kötülük yapmazsın...” dedi kız ağlamaklı bir sesle.

“Yapmam...”

“O zaman bırak...”

“Bu kötülük olur.” dedi itirazını kulak ardı ederek.

“Dokunma...” dediğinde kızın karmakarışık yakaran sesi, adamın eli sütyenini kenara çekmiş, dudakları göğüslerinin

üzerinde usulca gezinmeye başlamıştı. Ve Rüya nefes alamayarak sustu. İtirazları içindeki karanlıkta kayboldu, kararlılığı bozuldu. mantığı akıl kutusundan uçup gitti.

Genç adam ateşli dudaklarını, ıslak dilini daireler çizerek tomurcuğuna çıkardığında, kız parmaklarını adamın saçına daha vahşi bir ıkellikle daldırıp çekıştirdi.

"Bunların tadını merak ediyordum" dedi Şahin kendinden geçmiş vaziyette arsızca. Bir eli de çoktan pantolonun düğmesine uzanmıştı. Rüya bunu hissedince, titrek eliyle adamın bileğini yakaladı. İtiraz eden bir iniltiyle, derin derin soludu. Şahin bir an durarak başını kaldırıp, üzerine yükseldi ve gözlerinin içine baktı.

Yutkunan Rüya "Yapamam..." diye diretti.

"Biliyorum" dedi adam alnını alnına yaslariken. Soluğu kesilmişti. "Bu yüzden bunu ilk yapan ben olacağım... Dokunmama izin verebilirsin. Seni keşfetmek istiyorum."

"Dokunursan... Yaralanırım..."

"Dokunmazsam ölürüm... Yaralarını saramam" dedi adam sadistçe. "Rüya, sen... Bir tek sen... Sadece benim olacaksın... Ya şimdi, ya sonra... Bir tek benim."

Genç kız aklının tümünden firar ettiğini ilk defa keşfetti. Adam bu sözleri öyle gelişigüzel söylemiyordu. Bildiğin, emrederek, olacağını bilerek, kendinden emin hâlde öz güveni yerinde söylüyor, gözlerinden akıp, kalbinde durulup, ruhunda yok olarak bildiriyordu. Ego değildi duruşundaki telaşı, korkuydu... Rüya şaşırdı ve titredi.

"Bana âşık mı oldun?"

Şahin irkildi. Adam homurdandı. Kasıklarına dirsek atsa, ancak böyle kasılır kalırdı. Rüya gözlerini alacağı cevabı bekleyerek adamın göz bebeklerine çevirdiğinde, sesi hâlâ yankısı yüksek bir odada nükseder gibi kulaklarında çınılıyordu.

"Seni istiyorum..."

"Bana... Âşık mı oldun?"

Şahin kısacık bir an duraladı. Tokat atsa ancak bu kadar çabuk bertaraf ederdi bu romantik ambiyansı... Bu soruya

kızmaya başlamıştı. Ne diyeceğini bilemeyince "Her istediğim kadına âşık olsaydım... Şu anda haremim olurdu" diye kızgın bir alayla cevapladı.

"Bana âşık mı oldun?" Bu son ve kararlı sorusuydu.

"Sana âşık olmamı ister misin?" dediğinde laf cambazlığı yaparak, aslında büyük bir keşfin peşine düşmüş, ona dünyaları verecek hazineye gözünü dikmişti. Tabii kız dudaklarının arasına sıkışmış iki kelimelik hazineyi ona bahşederse...

"Söyle!" dedi adam, bu sefer kız aynı düşünce girdabına sürüklendi. Yutkunduydu. Dudaklarını hareket ettirmeye çalıştı ama beceremedi.

"İsteme..."

Ve kapı büyük bir gürültüyle vurulduğunda kızın lafları korku dolu bir çığlıkla ağzının içinde kayboldu. Şahin genç kızın gözlerine dikkatle bakarken, kapıda polis olsa bile alacağı cevabı istediği için, nefesini tutar gibi bekledi.

"Ka-kapı vuruluyor!"

"Cevabını tamamla!"

Rüya kaçmak için hamle yaparak yana kaymaya çalışınca, Şahin kafasının yanlarına ellerini koyarak kızı kısıkaçlarının arasına aldı. "Cevabını ver!"

Kız kapıdaki arbedeyle korkuya kapılarak, "Bir yürekte iki tane kalp olmuyor" dediğinde, Şahin dişlerini sıktı.

"Yüreğin kime ait Rüya..?"

Ve kapı büyük bir tekmeyle gümbürdeyince, Şahin kızın üzerinden atarcasına kalktı. Ağzının içinde küfretti. Öfkesiyle kapıya giderken, Rüya yataktan doğrulmuştu.

"Sana!" dediğinde, adam dişlerini sıkarak, "Yorma kendini Serçe, söyleyeceğin hiçbir mazeret fikrimi değiştirmeyecek... Kalbin sadece benim" diye tısladı.

Ve Şahin olduğu yerde fırlıdak gibi arkasını döndü...

Ne demişti? Sana mı?

*Ve anlarsın ki!
Bu dünyada neyi çok istersen...
Onunla sinanırsın!*

33. BÖLÜM

*Ayrılık aşkın kankasıydı...
Vuslat düşmanı...*

Zaman mı hatalıydı? Yoksa geleceği karmaşık bir girdaba mı tepistirmişti?

Etrafında, bir hengâme gibi duygu girdabı yaşandı kızın? Kapıyı kırıp içeriye giren izbandut gidi adamlar değildi belki ama çaçaron çenesini tutamayan cırtlak kız, pabuç kadar diliyle ortamı kamçılamaştı... Öfkesi burnunda olan adam ise, delirmiş bir boğa gibi burnundan buhar çıkararak, içeride fırtına gibi esip gürlemişti...

Ve tüm bu kargaşanın içinde kalan Rüya, adamın söylediklerine kafa yormayı bırakamayacak kadar kendini düşüncelerinde yitirmişti! Ve tüm bu imkânsız düşünleriyle zirve bir afallamaya yenik düşerken, sadece onun son itirafına doğru sürükleniyordu. Onlar çatışıyor, kız bir sis bulutunun arasından bakmaya başladığının bile farkına varamıyordu.

Ve sonunda herkes, durmuş, olduğu yerde donup kalmış, tıpkı Şahin gibi ona afallayan bir suretle bakmaya başlamıştı.

Ortada bir "Sen de!" kelimesi çınılıyor, yüreklerinde cevap bekleyen sorular, gözlerindeki itirafların devamını bekleyen bir heyecan parlıyordu. Ama ne Rüya söylediği gerçeğin arkasında durmuyor, ne de Şahin "Bir daha söyle!" diye ısrar etmiyordu.

Çok sonra öfkeli seslerin silsilesinden sıyrılan bir şangırtı, genç adamın dikkatini yanında kırılan vazoya çekti.

"Seni embesil! Sen bana nasıl sarılırsın..." diyordu Kayra ateş saçan gözlerinde yıldırımlar çakarken.

Vural ise kasılmış çenesine eş, boynunda şiddetle atan morarmış nabziyla, genç kızın üzerine doğru sinirli bir hareketle ilerleyerek, "Ben sana sarılmadım istakoz... Uyurken dokunmuşum..." diye haykırıyordu.

Kayra ise başa çıkılamaz bir öfkeyle elini kolunu sallayarak, hesap soruyor, "Ne kadar dokunaklı... Zaten sarılamazsın... Bari rol kesme..." diye tıslıyor, duyulmadık lafları küfür gibi kemçiriyordu. Adam da buna daha çok sinirleniyordu. O kızıdıkça, baktı olmayacak desteğe ihtiyacı var, hırsıyla ona tepki vermeyen kuzeninin yanına geldi. Kıpırmızı olmuş suratıyla genç kıza baktı.

"Bu salak bana sarıldı... Hem de öpmeye kalktı..." diye babasını çocuğuna şikâyet eder gibi haykırdı.

Vural iyice çileden çıkarak, "Ne öpmesi be," diye itirazıyla yalanladı. "Uydurma... Solucan gibi kızlarla işim olmaz..."

Rüyasındaki kızın onunla uzaktan yakından alakası yoktu çünkü. Bu dilli düdüğü en fazla tokatlar, ağzını diker ya da bantlardı ama asla öpmezdi! Allah esirgesin!

Rüya donmuş hâlde Şahin'e bakarken, onları duymuyor, Şahin kaşlarını kaldırmış kuzeninin şeytani yüzünü izliyordu.

Kayra iki parmağını kuzeninin göz hizasında kaldırıp, şaklatarak, "Kızım, uyan lan. Şeytan görmüş Şangay rahibi gibi Nirvana'ya mı erdin, transa mı geçtin dön bana?" dediğinde Rüya kıpırdamayınca, omzunu dürttü. "Geri dön durağında inen var..! Huuu... Lan adam benim dudaklara yumuldu, namus elden gidiyordu diyorum... Sen bana tiren görmüş öküz muamelesi çekiyorsun..." dedi kendi derdini tutturarak.

"Kim öptü..." dedi Rüya sonunda gerçeğe dönerek.

"Bu salak öptü, kim öpecek Tarkan değil ya..."

"Hah, seni öpen adamın dudaklarını s*keyim..." diyen Vural huysuzlanırken, Rüya ses vermeyince Kayra panikledi. Bileğine asılıp "Yürü gidiyoruz, bu ırz düşmanlarının elinde namusumuz tehlikede... Soyadımız değişmeden tüyelim... Yoksa ben kaşar, sen rokfor olacaksın..." dediğinde, Vural öfkeyle yanındaki koltuğa tekmeyi savururken, elini saçlarına gömdü.

“Abi bu deliyle değil bir gece, artık bir saniye bile kalamam... Bir hafta da ömrümü s*kti yeminle... Bu... Bu bana kafayı sıyırtacak... Uyuyor... Rüyasında ne görüyorsa sapık karı, gerçek gibi kalkıp bana belasını salıyor... Uyuyan palavracı bu... Ayaklı veba, bulaşıcı entrikacı... İskonto rehine...”

Şahin ona tepki veremeyince, Vural buna da bilahare sinirlenerek tam önüne geçti ve kollarını göğsünün altında hesap soran bir triple bağladı. “Lanet olsun... Kiminle konuşuyorum...”

Şahin kendine gelirken “Ha... Ha...” yaptığında, Vural dişlerini sıkarak hırlarken, “Hah ya! Bir aşk gazisi eksikti etrafımda... S*ktir!” diye ağzının içinde edepsizce söylenmeye devam ederek, yanındaki vazanın kırık parçasına tekmeyi savurdu. Cam parçası sıçrayarak Kayra’nın önüne sertçe düştünce, genç kız kuzeniyle olan konuşmasını çığlıklar eşliğinde yarıda kesti.

“Dengesiz misin it g*tü... Bir sakatlamadığm kalmıştı...”

Vural dişlerini sıkarak, “Ben kızın ümüğünü sıkmazsam tüm mahalle üzerimden geçsin...” dediğinde, Kayra öne atılmış “Demek, o biçim olduğunu kabul ediyorsun seni özürlü züppe... Yoksa Vural yerine Vildan mı demeliyim sana...” diye adamın onuruna çamur atıp, kanını damalarından çekerken... Cinnet geçirmeye hazırlanan sinirlerine çanak tutarak sataştığını idrak edemedi.

Bu kadar haysiyet kırıcı sözü kaldıramayan Vural, kızın boynunu kırmadan rahatlamayacaktı. Hep suçlu mu öldürecekti, bir de ayaklı bela öldürüp, vatana millete hayır işlerdi! Onu gebertse değil hapiste yatmak, onur madalyası bile alırdı. Kadın düşman yapımı el bombası gibiydi, pimini çekip hangi ibne attıysa onu üzerine, tüm şirretliği onda patlıyordu.

“Senin saç gibi uzun dilini keserim palavracı salak...” dedi Vural hâlâ konuşan kıza.

“Senin bir an olsun sönmeyen egonu patlatırım iktidarsız sapık... Zaten tık yok, ötme bari yaralı kuş gibi!” dedi Kayra öne atılırken.

Bu son sözlerle Vural’da ipler koptu.

Rüya yaşadığı şaşkınlığı bir kenara bırakıp, sonunda işin vahametini anladı. Utançtan kızarak kuzeninin ince beline kollarına dolamış, onu kenara çektiyordu.

Şahin tarafından sertçe kolundan tutulan Vural ise; çoktan öne atılmış, pençelerini onu parçalamak için kaldırıyordu.

Ta ki; duyduğu sese kadar...

Şahin tam arkadaşına dönecekti ki, kapıda nefes nefese bir hareketlenme oldu. Aha, bu gelende kesin selalarını okutmak için izin almaya gelen imamdı! Bu kapı da han kapısına dönmüştü mübarek, önüne gelen destursuz dahıyordu. İyi ki inatçı Rüya'sı sonunda o çok beklediği kelimeyi duyurmuştu ya ona... Ve bunu ona tekrar duyurmamaya yeminli kader, milleti odaya akıtmakta geç kalmıyordu!

Dingili bozuk kaderine tüküreyim Şahin! Lan bir itiraflı bile çok gördü sana...

Yanında biten meraklı resepsiyoncu gırtlığını yakan kesik nefesleriyle, ellerini dizlerine koydu. "Bu-Hah... Bur..." dedi karmaşık kelimelerini bir araya getiremeyerek. Durdu ve yutkunarak, "Buradalar..." diye tamamladı sonunda ağzından dehşetle çıkan sözlerini.

Vural Şahin'in kollarından sıyrıldı ama Kayra'ya uçmak için değildi bu seferki hamlesi, hayata dönmek içindi... Ve mantıklı bir hareket sergileyerek adamın karşısında, tıpkı Şahin gibi çatık kaşlarıyla dikildi.

Şahin ciddileşerek, "Nasıl tipler?" diye sordu! Hemen kurnaz zekâsını işleme alarak, bir plan düşünmeye başlamıştı bile. Eli çenesinde sıkıntıyla dolaşıyordu.

Adam usulca doğrularak "Senin ve kızın bir kameradan çekilmiş silik bir resmi var ellerinde..." derken, Rüya'ya bakıyordu. Bakışlarını Vural'a çevirdi. "Sizi sormadılar ama kızı sordular! Şu diğer kızı, senin yanındaki çok konuşan terbiyesiz esmeri..."

Vural duyduğu falsoyla kaşlarını sertçe çattı. Boynundaki şah damarı morararak atarken, "Sen bizi mi dinliyordun?" diye adama hesap sordu.

"Abi sizi ben dinlemiyordum...! Tüm otel dinliyordu, ben

arada kaynadım... Ne ateşli çiftmiş bunlar diye, kaç kişi şikâ-yete geldi biliyor musunuz?"

Adamın ağzına patlatmamak için yumruklarını sıkın Vural ağzının içinde küfrederken, resepsiyoncu etrafa bakındı. "En azından burası biraz sağlam, sizin odada yatak bile kırık abi..." derken imayla, p*ç p*ç güldü. *Ne performans* der gibi adamı süzüyor, *kız sağlam mı acaba* diye çaktırmadan bakıyordu!

Vural şimdi tüm hiddetini bu adam görünüşlü merak makinesinden söndürecekken, bunu anlayan Şahin arkadaşına uyararak baktı. "Sen aşağıya in Vural... Onları atlatarak aracı hazırla..." Bakışlarını Kayra'ya çevirdi. "Şunun ağzını açmamasının bir yolunu bulmayı da unutma... Yoksa kığımızda kabaklarımız olacak..."

"Bir yolunu bulsaydım, şimdi pirelerimle horon tepiyor olurum..." derken hırsıyla kıza baktı. "En son yapılacak olan, tek yol vardı, ben de denedim... Sarıki kızın ırzına geçtim... Odayı tepeme geçirdi..."

"Sen beni susturmak için mi öptün?"

"Yok aşkımdan kudurdum, biraz kendimi tatmin edeyim dedim." diyen Vural, bu sözlere aldırmayan Kayra'ya doğru hiddetle ilerlerken, "Hâlâ konuşuyor musun sen?" diye tısladı. Vahşileşen gözleri tekinsizce parlıyordu.

"Bu salağı sağ salım getir Vural. Boğma." dedi Şahin birden uzun bir adımla öne atılıp, Rüya'nın elini bileğinden yakalarken...

"O zaman en yakın durakta, beni gömmeye gelirsin usta, bunu öldüremeyince kendi canıma kıyarım."

"İyi o zaman." dedi dişlerini sıkın Kayra. "*Ne şehit ne gazi, b*k yoluna gitti Niyazi* deriz arkandan, merak etme."

Ellerinden çeğiştirilerek kapıya yönlendirilen Rüya, Şahin'in niyetini anlayınca, şaşkınca yutkundü. Bakışlarını banyonun kapısına çevirdi. Lanet olsun... Lanet olsun nasıl unutturdu? Kavga, gürültü, aksiyon derken, Mustafa'yı tamamen aklından çıkarmıştı! Ürkek bakışları tekrar Şahin'e döndürdü-

günde, kirpikleri kırışıyıyor, sislenmiş bakışları konuşmadan yakarıyordu.

Şahin hiç bozuntuya vermeden kızdığında, anlayışla re-sepsiyoncuya dönerek, “Biz çıkınca banyodaki genç adamı serbest bırak... Kimseye bizimle alakası olduğunu söyleme... Başı derde girerse, seri sorumlu tutarım...” diye emretti ve Rüya’yı sürükleyerek hole çıkardı. Titiz bakışlarını etrafta dolaştırırken, aklında tarttığı planı nasıl uygulayacağını düşünüyordu!

Rüya nefes nefese etrafı kolaçan ederken, kimden ya da neden kaçtıklarını bilmiyordu. Sadece ona güveniyor ve peşinden kuyruğu gibi ilerliyordu. Elleri birbirine sıkıca kenetlenmiş, gözleri yuvalarından fırlayacak gibi irilmişti.

“Şimdi ne yapacağız..?” dedi korkak gözlerini arkasına çevirerek.

Şahin birden durdu. Gözlerini kızın yüzüne çevirdi ama Rüya ondan başka her yere baktığı için tedirgince, adamın göğsünde sertçe gümlledi.

“Rüya...” dedi şu anın karmaşasına tezat bir yumuşama sağlayan sesiyle...

“Affedersin.” dedi kız yutkunarak ona çarptığı için. Bir adım geriledi. Az önceki çıktığı kapıya baktı korkuyla.

“Rüya.” dedi Şahin tekrardan.

“Hı?” dedi nefes nefese bu sefer kız.

Şahin yarım adımla bedenlerini birbirine yaklaştırdı ve başını aşağıya eğerek, kaşlarının altında kalmış gözlerini genç kızın gözlerine cevap bekler nitelikte kilitledi. O gözlerini çevirene kadar da, hiç kıpırdamadı.

“Konunun havada asılı kaldığını sanma...” küstah dudakları garip bir beklentinin titreşimiyle kıpraşıyordu.

Ama Rüya onun kibirli dudaklarının mutluluk gülümsemesinin ibaresiyle kıpraştığını biliyordu. Heyecanla yanakları kızarken, titreyerek, “Yakalanacağız... Hem bak, Vural gidiyor...” dedi kuzenini çeğiştirerek asansöre yönlendiren kızgın Vural’a bakarken. Kıza hâlâ bağılıyor, Kayra’da onun tüm sü-

lalesine çekinmeden saydırıyordu. Bu kızın ağzı ne bozuktu! Kuzeni olmasa, bir temiz döverdi!

Vural asansörün önüne gelince, sağdaki boş olana girerken, soldaki asansörün kapısı açıldı. Şahin iki tane izhandut gibi adamın asansörden çıktığını görünce, Rüya'nın eline asılarak onu merdivenlere yönlendirdi.

Elinden kabaca çekıştırilen Rüya, acıyla inerken, "Dur... Canım acıyor." diye fısıldadı.

"Eğer o seksi poponu kaldırmazsan, kevgire döndüğünde zaten kaldıracığın bir yer olmayacak..." diyen Şahin, gülüyor muydu!? Hem de bu durumda! *Ahlaksız*. "Hem o bize lazım olacakken..."

"Terbiyesizzzz sapık... Bence o adamlar seni seksi... Aman işte... İşe yaramaz kıcından vursunlar!"

"Tamam, yakalarlarsa *seksi* kıcımdan vururlar zaten... Ben de onu diyorum. Kaçalım."

Onların görüş alanına girmeden, koşturarak merdivenden inmeye başladılar. Rüya arkasından savrularak giderken, iki kere tökezledi ve Şahin her seferinde bunu hissedip onu yere kapaklanmadan, dirseğinden yakaladı.

"Sana ihtiyacım yok bırak." dedi Rüya hırçınca.

"Belki benim sana vardır..." der gibi bakan Şahin, "Çok konuşma, iki güldük diye yüz buldun. Çarparım..." diye kızı azarladı.

Panikle aşağıya indiklerinde, tam merdivenin yanında iki tane daha adamın etrafı dikizleyerek durduklarını gördüler.

Şahin birden duraksayarak kolunu arkaya uzatıp, Rüya'yı durdurdu. Genç adama bodoslama çarparak duran kız "Ne duruyorsun be, yürüs..." dediğinde Şahin elinin yanını dudaklarına koyarak, sessizce onu uyardı.

Rüya lafları yarıda kesilirken, korkuyla etrafa baktı. Ve gördüğü görüntüyle nefesini sesli bir biçimde, yuttu.

"Buradalar Şahin, buradalar..." diyen kızın ağzını sıkıca kapadı Şahin. İri elinden arda kalan ufacık yerden gözleri görünen kıza sertçe bakarak, "*sus*" diye uyardı. Kaşıyla, yemek

bölümüne gitmesini söylerken, genç kız sadece itiraz ederek başını olumsuz anlamda salladı.

Deli adama bak, onu bu izbandut gibi adamlarla tek başına bırakmasını emrediyordu. Hayatta yapmazdı! Ya seksi kıcı derde girerse, bunu birlikte kurtaracaklardı...

Sessiz itirazına öfkelenen Şahin, derin bir nefes alarak, dişlerini sıktı. İşaret parmağıyla, ileriye işaret ederek, gitmesini emretti.

Rüya bir adım gerileyerek, omzunu inatla sarsınca, Şahin dişlerini gıcırdattı. Ve o sırada yanlarında biten kadın "Kavga mı ediyorsunuz yine gençler?" diyerek seslendi. Şahin ve Rüya apansız irkilerek arkasını döndü.

Rüya ürkmüş gözleriyle Şahin'e sarkan kadına bakarken, arsız kadın etraftaki çam yarması gibi adamlara bakarak dudaklarını yuvarlayarak uzattı. "Waawww! Bayılım adrenaline... Sizin peşinizdeler mi?" diye sordu. Bakışlarını kısarak "Yoksa siz silah kaçakçısı mısınız? Kötü olan hanginizsiniz?" diye sorduğunda, Şahin kadının biraz tiz çıkan sesini kesmek için, bir eliyle ensesini kavrarken, diğeriyle ağzını kapamıştı.

Bir adım gerileyen Rüya dudaklarını büzerek, ayağını yere vururken kıskançlığından, bakışlarıyla etrafı yokladı.

Şahin koyulmuş gözlerini kadının garip bir biçimde irilmiş gözlerine çevirerek, "Sana zarar vermeyeceğim..." dediğinde, kadın kirpiklerini kırpıştırarak "keşke versen" der gibi hülyalıca iç gerdi. Ve Şahin çapkın gülümsemesiyle aklını başından alırken, Rüya'nın elleri hırsından yanında yumruk oldu. Dişleri hiddetle kenetlendi, çenesi kırılacak kadar baskıyla kilitlendi. Ve genç adamın bacağına tekmeyle savurdu.

"Hadisene gidelim..." diye tısladı.

Şahin gözlerinin kıyısından gördüğü Rüya'nın sinirlenmesine aldırmadan, kadına edepsizce göz kırptı. Rüya'nın inadına bir sakinlikle, "Bana yardım eder misiniz tatlım?" diye kibarca sordu.

Sanki adam ava çıkmış bir çapkın, bu da flört için bulduğu oyuncacıydı...

İt Herif! Yok, sapık herif! Ona gözlerinin önünde kur yapıyordu!

Adama, ayan açığa ağzının suları akarak bakan arsız kadının, heyecanlı bakışlarını Rüya'ya çevirdi. Şahin elini ağzından çekerek "Şşşşiiittt!" dedi usulca. Kadın sesini kısarak "Bu kız olamıyor mu sana yardımcı aslanım?" diye sordu kibirle.

"Olsa senden istemezdim..." dedi Şahin Rüya'ya böcek gibi bir bakış atarak. "O beceriksizin birisidir, işleri sarpa sarıdırmaktan başka bir şeye yaramaz..."

Kadının egosuna çanak tutarken ne istediğini biliyordu Şahin. Yemekte adamın ona dediği uyarıları unuttu kadın, hemen yelkenleri suya indirdi. Heyecanlandığı sık aldığı nefeslerinden ve hızla inip kalkan göğüs kafesinden belliydi. Şahin edepsiz bir oyunla işaret parmağını, kadının yanağında gezdirip, Rüya'nın nefesini kestiği gibi kadının nefesini de keserken, iç kıyan bir sesle buyurarak sordu.

"Benim iyilik perim olur musun tatlım... Bu iyiliğini ödüllendiririm."

Kölesine emreden kusursuz bir sahip gibiydi. Ağzı kulaklarına tırmanan kadın, genzi kuruyarak yutkundu.

Ve bu gösteriye ağzı açık ayran budalasası gibi bakan Rüya, ölü bir alık balık kadar fosildi. Şahin bu kadına dokundukça... Hayalarına tekme savurmak, ona dokunan parmaklarını kırmak, yüzüne tükürmek istiyordu.

Onun gözlerinin içine bakmayan adı Şahin, kadının kulağına ağır bir çekimde eğilerek yüreğinin sesini sustururken, umutlarını katleder hâlde usulca bir şeyler fısıldadı. Edepsiz şeylerdi biliyordu Rüya...

Bu acı sonla ruhuna Fatiha okuyan sesleri kulağının gerisinde duyarken, nefes alamayarak katledildi.

Oysa ona inat iyice arsızlaşan kadın, şuh sesiyle kıkırdarak dudaklarını büktü. Flört içeren bakışlarına has nazlı kırıpkıklarını kırıştırarak, "Söz mü aslanım?" diye sordu.

Eriyip bitmişti anında yavşak!

Ona umut veren Şahin dudaklarını yalayarak gülümsedi. Bu adam bu kadar çapkın olmayı nereden öğrendiyse, öğreten

kişinin başına karga s*çsındı... Tek kaşı çapkınca kalktığında. Rüya o kaşı tek yumrukla indiremediğine üzüldü. Gözleri ışıldayarak, "Söz! Ben mert bir erkeğim..." diye arsız kadına güvence verdi p*şt herif!

O gözlerdeki ışıltıları benzin döküp yakarak, söndürmez miydi?

"Sen artık ölü bir erkeksin..." diye tısladı Rüya, Şahin onu duymazdan geldi.

Rüya'yı es geçen kadın ona inandığını belirten bir baş jesti yaptı. Ona güvendiğini belirten Şahin gözlerinde yıldızlar çakarak bir adım geriye çekildiğinde, kadın mini eteğini biraz daha kısalttı ve penyesinin dekoltesini çekiştirerek açtı. Edepsiz kadınlara has bir tavırla göğüslerini yukarıya ittirip, çatalını açığa çıkararak, Şahin'e yaklaştı. Ve Rüya daha fazla dayanamayarak ikilinin arasına girdi.

"Şimdi cilvenin sırası mı be sapık? Burada kurban edileceğiz..."

Şahin memnunca sırttı... Kadın arsızca, "Çok şey kaçırdın aslanım ama olsun, teklifin her kayda değer... Ve bu bacaksız senin dişinin kovuğuna yetmez, kayda değer bir şeyler istersen, buradayım." diyerek edepsizce göz kırptı. Kalçalarını ahlaksızca sallayarak ilerlerdi. Saçlarını omuzlarından geriye savururken, Şahin'e göz kırptı. Ona ne kaybettiğini göstermek ister gibi, dudaklarını büzdü.

Şahin gülümseyerek başını salladı. Rüya dişlerini sıkarak "P*ç kurusu!" diye küfretti. Şahin tek bir kol hamlesiyle onun boynunu kırmak yerine... Tek kaşını kaldırarak kükreyeceğine, salakça gülümsedi.

"Rüya, bunu seninle sonra konuşacağım..." dedi aksine sakince.

Ve arsız kadın işe girişti.

"Hey centilmenler..." dedi oflayan işveli sesiyle o sırada.

Şahin Rüya'yı hızla yanına çekip saklanırken, onlara arkasından dönük adamların ikisi de, genç kadına döndü. Kadın arsızca gözlerini devirerek, ikisini de alıcı gözle süzdü. Sonra edep-

sizce güldü. Arzuyla baştan çıkarıcı bir ahlaksızlık ederek, dudaklarını ıslattı.

“Sigaranız var mı? diyecektim ama sizi görünce...” dedi dudaklarını dişleyerek seksice. Sanki sözlerin gerisini ağzındaki harareten söyleyemiyormuş gibi, numara yaptı. Baştan çıkarıcı nefesler alarak sustu. İç gerdi. Bedenini ateş basmış gibi penyesini çekiştirip, eliyle tenini serinletirken, memelerini şişirerek görsele soktu. İki adamın gözü de aynı anda, altın bulmuş madenci gibi kadının göğüslerine kaydı. P*ç p*ç ışıldıyordu. Ayran budalaları... Bu erkek milletin midesizliği Rüya’nın midesini burdu. Gözlerini başka tarafa çevirdiğinde utanarak, Şahin’in onu izlediğini gördü. Yanakları hayâsundan ve utanmaktan ziyade, bu görüntüyü midesi kaldırmadığı içinde kızanıyordu.

“Belki bir içkide iyi olur... Canım sıkılıyor da...” dedi etrafa bakarak kaşar kadın. “Hem burası çok sıcak, bir jakuzi fena olmazdı... Onun keyfide tek çıkmıyor hani...”

Adamların ikisi de nefes nefese kadını süzerken, edeplerinin çoktan yoldan çıktığı görünüyordu. Lanet olası östrojen ve kadın tutkusu! Bu melek duruşlu şeytan kadın... Kuyrukları şaha kalmış azılı bir it gibi tuzağa düşen adamları kudurtuyor ve yoldan çıkıyordu.

Kadın iki salağı resepsiyona yönlendirdi. “Anahtarımı alalım...”

Bunu fırsat bilen Şahin Rüya’nın eline asıldı ama bu sefer kızın hızlı hamlesiyle ıskaladı, tutamadı ona kızan Serçeyi. Şahin bir daha atıldı, Rüya küs bir tutumla nazlıca geriye çekildi. Bileğini adamın elinden kurtardı. Onun az önce kadınla düzüşmek için zaman kolladığını zihninden hiçbir zaman atmayacaktı! Somurttu, hiç neden yokken küstü ona.

Şahin kızın bu kıskanç ve masum tepkilerine gülse mi, kızsı mı bilemedi! Yanına yaklaşıp, gözlerinin içinde arsızca bakarak, elinden yakaladı. Çekiştirerek yemek salonuna ilerletti ama içeriye girdikleri an... Zıncı diye donakaldılar. Bu sefer dört tane adam, titizlikle etrafı araştırıyordu. Bu adam-

lar oteli ablukaya almıştı belli ki ve daha kaç kişi oldukları da belli değildi!

Ve arkalarından kapı açılınca, Şahin kimse fark etmeden adamın ağzındaki sesi gırtlığına tıkadı. Küfrederek arkaya atıldı. Salak kadın, bu ahmakları yukarı çıkaracaktı, becerememişti belli ki.

Rüya ortada hedef tahtası gibi kalırken, Şahin arkadaki adamı gırtlığından yakalamış, masanın arkasında sessizce işini bitiriyordu.

Rüya korkuyla Şahin'e bakarak duralarken, "Hanımefendi..?" dedi ileride beliren sakın ses.

Rüya yerinde sıçrayarak, arkasını döndü. Olduğu yerde tir tir titriyor, yüzüne dağılmış saçları arasından bakmaya çalışıyordu.

Korkuyla duralarken, "Bu-buyurun efendim..." diye sordu aklına gelen ilk şeyle. Bacakları titriyor, kalbi göğsünde çırpınıyordu. *Ay bayılmasa bari.* Bu kadar basiretsiz olamazdı. *Dayan kızım, sen Şahin gibi bir hergelenin icabına baktın kaç kere...*

"Burada... İki tane genç kız ve yanlarında duran uzun boylu, iri, yakışıklı adamları arıyoruz... Acaba gördünüz mü?"

Rüya bakışlarını etrafta dolaştırırken, "Bu... Burada bir sürü genç kız var beyefendi..." dedi mantıklı bir refleksle. "Burası otel..."

Etrafa sıkınca bakan iri adam, siyah ceketini beyaz gömleğinden geriye ittirerek ellerini ceplerine soktu. Dilini damağına saklatıp, cık sesi çıkararak, dişlerini sıktı. Sıkılarak, "Resim var mı sen de?" diye sordu yanlarında duran iri, dazlak adama.

"Yok abi. Cihan ve Derin'de var resim malum... Yolda çıkardık çıktıkları... Alayım mı?" diye açıklayarak sordu genzinden konuşan hödük.

"Git getir..." dedi köpeğine buyurur gibi şahsiyetsiz he-nif. Çobanında emir alan it gibi, hazıra geçen adamlardan ikisi yanlarından ayrıldı, geriye sadece iri adam kaldı.

"Sen burada mı kalıyorsun?" dedi arsızca bakarken kıza.

Rüya bunu duyunca rahatlayarak başını geriye attı. Tanı-mamışlardı!

“Burada çalışıyorum efendim...”

“Yakışıklı müşterileriniz var mı?”

“Burada iri adam yok ama... Ge-genç kız çok fazla var...” dedi Rüya lafı kıvranarak. Yakışıklı müşterilerden bu sapığa neydi ki? Adam niyeti bozmuştu belli! Şimdi bayılmazsa bir daha bayılmazdı.

“Mü-müsaade ederseniz, şu anda iş teslimi yapmam la-zım...” diyerek kaçmak için yana kaydı ama bir anda önü iri bir bedenle kesilince, çığlığı basmamak için dudaklarını ke-mirdi.

İtlerin çobanı olan adam ona çapkınca baktı. Ne istediği ortadaydı ve genç kızın ona vereceği şeyde ortadaydı. Eğer ona yavşarsa... Hayalarına sert bir dirsek, yüzünün ortasına okkalı bir yumruk, kulaklarına en edepsizinden küfürdü...

Adam bir şeyler vaat ederek, “Peki bu olmayan iri adam-lardan birisi, sizin otelde konaklıyor mu güzelim?” diye sor-du. Beti benzi atmış kızın, yanlış iliklenmiş gömleğine baki-yordu edepsizce.

Rüya arsız adamın baktığı yeri anlayınca, utancından kıza-rarak bocaladı ama tuttu kendini, eliyle sımsıkı yakasını kav-rayıp, adamın yüzüne tükürmek suretiyle okkalı bir yumruk atma isteğini geçiştirdi. Ellerini yanında yumruk yaptı, çığlık atma dürtüsünü yuttu.

Adam cebinden çıkardığı cüzdanından, 200'lük banknot çekti. Genç kızın yakasından gördüğü göğüslerine edepsiz bir bakış attı. Derin vadideki çatalının arasına hafifmeşrep kadın-lara yapıldığı tarzda parayı sıkıştırdı.

Rüya hem tiksirmekten kusmak üzere, hem korkudan altına yapmak üzeriydi! Kalbi hızlanınca, elinde olmadan gö-ğüslerinin kabartısı da yükseldi ve sırtından aşağıya salınan terler yüzünden, bedeni titredi. Kızın ürkekliğinden memnun olan ahlaksız adam, arsızca tenini okşayarak parayı derine it-tirirken, çapkınca gülümsedi.

“Bana odaların numarasını söyler misin tatlım..?” dediğin-

de sadece oda numarasını sormadığını belirterek, dudaklarını yaladı. "Hem belki sonra..."

Ve Rüya ona yumruklarıyla cevap veremeden daha, adam yüzüne yediği tekmeye afallayarak, geriye doğru savruldu.

Rüya olanları kavrayamadığı için donakalırken, kafasının üzerinden tozlu eşyalar uçuyor, camlar kırılarak etrafa saçılıyordu. Bu hengâmeden kurtarmak isteyen bir el bileğinden yakaladı ve donmuş dünyasından ayırarak bedenini masaya doğru savurdu. Başı geriye savrulurken kalçaları sert masanın kıyısına gömüldü kızın. Canı yanıp uyunurken, her şeye kusursuz bir uzaklıkla bakıyordu. Ve Rüya'nın bedeni olanlar yüzünden boşluğa değil, hiçliğe savuruyordu.

Oysa Şahin gördüklerini hazmedemeyerek kudurmuş bir şekilde, hiddetten kararmış gözleriyle, ırz düşmanı adamın toparlanmasına fırsat vermeden üzerine atıldı. Şah damarında kabaran kanı gibi köpüren hiddeti bedenine, kızgın bir nehir gibi akıyordu. Yumruk yaptığı sol elini savurdukça, vurduğu yerden ses geliyor, tekmelerini adamın hayalarına tepıştirdikçe, adam sağa-sola yalpalıyordu. Ağzının içinde okkalı küfürler savururken, yakasını sımsıkı kavradığı adamın yüzüne, yumruğunu tüm sertliğiyle bir daha savurdu.

Afallayan adam "Lan... Lan..." diye bağırırken, Şahin adamın yüzüne art arda yumruklarını sıralamaya devam etti. Adamın ağzı burnu kan içinde kalırken, birden durdu ve hafifçe doğrularak adamın elini kavradı.

Kıza ters bir bakış atarak, "Sana dokunmasına nasıl izin verdin?" diye azarlayarak kükredi. Aslında o da, o anda Rüya'nın çaresiz olduğunu biliyordu. Ama kıskanan düşüncesi, bunu kabullenemiyordu.

Korkudan donan Rüya'nın gözlerinin içine bakarak, adamın parmaklarını eline sıkıştırdı ve hak ettiği gibi dişlerini sıkarak geriye doğru çevirdi.

Rüya yutkunurken, adam çığlıklar içinde inlemeye başladı. Rüya daldığı kuyudan çıkarken, Şahin'in adama, "Ona, benden başkası dokunamaz..." dediğini hayal meyal duyuyordu.

Ve içindeki vahşeti durduramayan Şahin adamın diğer parmaklarını da aynı itina ile kırarken, küfrediyor, adamın saçlarına parmaklarını daldırıp kafasını geriye kanırtıyordu. Rüya'nın korkmasına aldırmadan, adamın kafasını yere sertçe vurdu. Yerden ses gelirken, adamın inlemeye karışmış sesi kesildi. Ama bunu aldırmadı. Bir daha ve bir daha vurdu...

Rüya daha fazla dayanamadı bu vahşete öne atıldı. Şahin'in koluna yapışarak, "Dur artık ölecek..." diye haykırdı.

"Gebersin şerefsiz..." dedi Şahin dişlerini gıcırdatarak.

Rüya ne etse adamı Şahin'in elinden alamadı ve yapacağı en son şeyi yaparak, Şahin'in bacağına sert bir tekme attı ama... Ama yine ve yine olduğu gibi ondan daha çok kendisi acıyla uyunarak gözlerini kapadı. Dişlerinin arasından tıslayarak "Salak... Bırak adamı kaçalım, diğerleri geliyor duymuyor musun?" derken, Şahin oturduğu yerden kalktı. Elindeki kanı pantolonuna silip, yerde inleyerek yatan yarı baygın adama baktı ve burnunu çekerek "Yürü..." diye buyurdu.

Kızın yere bakan gözlerini görünce, beyazlayan tenini keşfedince, bu sefer daha farklı bir korkuyla küfretti! Yanına cansızca salınmış beyaz bileğini kanlı eliyle tutarak çekti. Arka kapıya yaklaşırken, Rüya etrafa korkuyla baktı ama ona itaat ederek sessizce yürümeye devam etti.

Şahin sadece önüne bakarak "Kimse gelmeyecek..." dediğinde, Rüya önüne çevirdi şaşkın bakışlarını. Onca adam nereye gitmişti?!

"Nasıl? İçeride bir sürü adam var daha..."

"Artık yok... Korkma..." dedi güven veren, kendinden emin sesiyle Şahin. Dışarıya çıktıklarında hemen önlerinde bekleyen araca doğru hareketlendi.

Vural şoför koltuğundan çıkarak, arka kapıyı açtı ve "Temiz iş..." diye gülümsedi.

Şahin dişlerini sıkıyordu hâlâ. Gülecek hâlde de değildi esasen. Sadece hurlayarak, "Sayende..." dediği gibi ön kapısı açık koltuğa, Rüya'yı kötekledi...

*Alıp başımı gidesim var da...
Kalbimdekileri sığdıracak valiz bulamıyorum...*

34. BÖLÜM

*Koltuğa yaydığın kışın kopsun Kayra...
Rüyalarında pire saldırısına uğra!*

Yollar su gibi akıp giderken, Rüya yaşadıkları acayip yakınlaşmanın afallamasını hâlâ üzerinden atamıyordu. O otele neden gitmişlerdi ki? Tamam, gittiler... Neden onunla birlik olmuştu ki... Lafın kısası hangi akla hizmet, o adamla aynı odada kalıyordu! Pekâlâ “kardeşim” diyebilirdi ama gıcık herif sahiplenici bir sarılmayla “Benimsin!” demişti. Tamam, bu sözlerle yüreği ağzında atmış olabilir, ayakları kısacık bir an yerden kesilerek bedeninin Şahin’e yaslanması da muhakkak bir gerçek olabilirdi... Ama lanet adam ona ışıldayan gözlerle bakıp, cidden sevgilisi gibi sahiplenerek kıskanmışken ve ona içi titreyen bir sevgiyle sataşmışken, başka ne yapabilirdi ki...

Yani bunu hissetmişti. Yüreğindeki bozgun yemiş gelgit duyguları ve benliğinin köhnelerine savrulduğunu sandığı arzulu sancılarıyla çatışarak hissetmişti hem de...

Kocaman dakikaları geride bırakırken, yaşadığı heyecan su misali gözlerinden akıp gidiyordu.

Bir ay! Vasat hayatından çalınmış, en şahane ve en berbat bir ay ona, nelere bu kadar çabuk kavuşulduğu gibi aynı anda yitirildiğini ve nelerin sadece bir bakışla, tatlı bir sözle kazandığı gibi kaybedildiğini de göstermişti!

Allah aşkına, aklı başında hangi insan, onun yaşadıklarını yaşayıp aklıyla-kalbini duygularıyla-fikirlerini çatıştırmazdı ki? Aklı nasıl alsın olanları? Düşündüklerinin gerçekliği ucuz

bir roman gibi benliğine serilirken, hayatın ona sunduğu bu gerçeği nasıl sorgulasın bilemiyordu. Hele yaptığı! Off Allah'ım! Nasıl yaparlardı bunu? Olanlar aklına geldikçe, kukumav kuşu gibi oturduğu yere sinerek, yanaklarının kızarıklığını saklama telaşına giriyordu. Garip bir kuruntuya sahip olmuştu onunla yaşadığı son zamanlarda ve içinde kelebekler değil, karınca çiftlikleri kurulmuştu. Kısacık zamanda, hem pembe bulutların üstünde, hem de cehennem misali lav saçan gri bulutların altında gezdirmişti onu.

Onunla aynı odada, aynı yatakta, aynı banyo ve en nihayetinde kapana kısılmış fare gibi, kalbinde hapis kaldığında... Dahası tartışırken tenleri alev alarak, yürekleri akıl almaz bir heyecana yenilip mantığını ekarte ederken birden yoldan çıkıp, her şeyi ateşe verdiğinde ve sonra kavga ettiklerinde, nasıl ona yüreğinden geçenleri itiraf edebilmişti? Bunu nasıl yapmaya cesaret etti? *Kalbim sende* demişti!

Az sonra saatleri ve karanlık yoldaki ıssız sokakları geride bırakarak otoyola çıkan araçtaki sessizliği... Rüya'nın huysuz sesi bozdu.

"Lavaboya gitmem gerek." Şahin, kıza sinsi bir bakışla kısacık döndü. "Az önce gittik ya?"

Kızın gözleri hain genç adamla çakıştı. İçini kıyan ve aynı anda karnunda kelebekler uçuşturan asi gözleri içine aktı... Fakat Rüya, o kelebekleri, üzerine su fışkırtan fıskiye gibi dağıtarak öfkelice geri tepti. Bu uyuzlar Şahin'inin, sırf kılık adına böyle anlayışsız davrandığını bildiğinden, kızgınca sataşmalarına sadece öfkeyle baktı.

"Çiş için de... Senden izin alacak değilim yalancı herif..."

Yine başa dönmüşlerdi. Şahin isyanla "Ben sana yalan söylemedim..." diye tısladı. Arkadaki ikili uykunun kollarında hafifçe kıpırdandı ama uyanmadı!

"Rüya, saçmaladığını biliyorsun değil mi?" dedi Şahin kızgınca.

"Yalancısın..." dedi kız kırgınca. Onun gözünün önünde başkasıyla flört etmişti! İzzetinefsi bunu kaldıramıyordu.

"Olmadığımı biliyorsun... Ben sana ne zaman yalan söyledim?"

Söylememişti elbet... Ya da söylemişse bile denk gelmemişti. Ne önemi vardı... Bir ara söylemiş olmalıydı işte...

Rüya, ağlamaklı bakışlarını yan camdan dışarı odakladı. Görmeyen gözlerle dışarıyı seyrederken, "Gözlerimin gördüğüne mi, sana mı inanayım..?" dedi.

"Bana elbette..."

"Çok beklersin..."

"Bir şeyleri geride bıraktık Rüya, şimdi yolun başına geri dönme... Söylediğin şeyin ne anlama gediğini biliyorsun..."

"Ben bir şey söylemedim." diye yalan söyledi kız.

"Söyledin... İnkârın faydası yok."

"Beni zorladın. Ben... Ben korkudan söyledim."

"Beni kaybetmekten korktuğunu biliyorum zaten." dedi adam sırtarak. "Ama bunu itiraf etmen içimi ısıttı."

"Kendimi kaybetmekten daha çok korkuyorum seni azman, o zaman seni boğabilirim..."

Onu elleriyle değil ama dişleriyle parçaladığını hayal eden Rüya, dişlerini gıcırdattı. Ona *aşığım* dememişti ama *kalbim sende* demiş, aynı anlama gelen kelimeler kurmuştu. Ve bu öküz bu olayı sonuna kadar kullanacaktı, emindi.

"O kadını kışkandın..."

"Asla, istediğini yapabilirdin. Umurumda değildi!"

"Ondan mı kadına yaklaşıncı birden kanatlarını açıp pençelerini çıkardın Serçe? Bana tekme attın ona yaklaşıncı..."

"Sen kadını düzerken adamlara yakalanacağız diye korktum. Yoksa bana ne, neden umurumda olsun ona dokunman!"

"Evet, ondan beni çıtır çıtır yiyecek gibi baktın..."

Asıl şimdi bu oturan öküz araba kullanmasaydı, kesin üzerine uçmuştu, çıtır çıtır kemiklerini kırmıştı. Hayır, daha önce uçtuğu gibi değil... Kesinlikle muncıklamak aklından bile geçmemişti, sadece... Lanet olsun, o kadının elinin değdiği her yerini keselemek... Hayır, derisini yüzmek istiyordu. Onu bir banyoya kapatmak ve derisi yüzülene kadar keselemek

istiyordu. Ona işveyle bakmış, kulağına fısıldamış, bedenini bedenine yaklaştırmıştı ve şimdi karşısına geçmiş ona kendini açıklıyor... Yok hatta onunla eğleniyordu.

Ona nasıl dokunurdu..? O kadın Şahin'e asılmıştı, o da izin vermiş, onunla flört etmişti.

"Düşününce sen de benim haklı olduğumu anlayacaksın Serçe, o kadına ihtiyacımız vardı. Ama sen, ne yazık ki düşünmeye üşeniyorsun. İşine geldiği gibi nazlarıp, trip atıyorsun... Rüya artık birlikte uzun bir yola çıktık... Ve sen şu anda sadece bu yolculuktan bahsetmediğimi gayet iyi biliyorsun..."

"Ah ben o yola istekli çıkmadım ki, gerisini koşarak gideyim..."

"Tamam Rüya, inkar et duygularını... Neye inanıyorsan onu düşün." dedi adam bıkkın bir hâlde.

"Düşünmeme gerek yok, görünen köy kılavuz istemez... Bana şahane bir film izlettin ve filmin konusu da 'Asla arkana bakma, kimseye güvenme...' derken dişlerini gıcırdattı. "Şimdi altına yapmadan, çek şu lanet arabayı kenara!"

Şahin dişlerini sıkarak aracı sağa çekti. Bakışlarını aracın arkasına çevirdi. Kayra başını koltuğa yaslamış, huysuzca kıpırdanarak uyuyordu. Vural ise geriye attığı başını yana çevirmiş, gözlerini dinlendirmek için kapatarak "Abi zaten ben yokmuşum gibi davranıyordunuz saatlerdir, şimdi mi aklınıza geldim...! Ben iyiyim, gidin siz?" diyerek uyumadığını sadece gözlerini dinlendirdiğini belirtiyordu.

Rüya öfkeyle kapıyı açarak, kendini dışarı attı. Daha birkaç adım atmıştı ki, kolundan sertçe çekilerek geriye doğru kabaca savruldu. "Nereye gittiğini sanıyorsun?"

Rüya ağzının içinden "Klozetin birisi arkamdan konuşuyormuş, bir ağzına s*çıp geleceğim..." dediğinde, Şahin kaşlarını kaldırarak onu yanıtlamakta gecikmedi.

"Senin ağzın ne kadar bozuldu böyle, kız demeye bin şahit ister! Kayra yaramadı sana... O çenesi foseptik çukuru kız bozdu ahlakını..." dediğinde Rüya'yı kızıştırarak hedefine ulaşmıştı.

Kızarsa, küslüğünü de unuturdu!

"Kuzenim sana batıyor mu?" dedi Rüya kırıncıca.

"Sadece o mu?" dedi Şahin. "Sen daha başka batıyorsun gözüme..." dedi gözlerinde yıldırımlar çakarken. Kızı kendine sertçe çekti.

Rüya buna daha çok kızdı. "Bırak!" diye bağırdı. Narin kolunu elinden silkeledi. Kulağının dibinde hesap soran bir sesle, kendisini sinirle geriye savurdu.

"Nereye?"

"Helaya!" dedi hiddetle. "Nasıl yapıldığını da anlattım ya?"

Şahin genç kızı kendine çekerek, kolundaki eli usulca omzuna çıkardı. Her yer karanlık olduğu için, titrek sokak direğinden vuran ışık köhne benzinliği aydınlatmaya yetmiyordu. Şahin ateş saçan bakışlarını genç kızın kızgın yüzünde gezdirip, önüne doğru savrulan saçlarını geriye çekti. Parmakları genç kızın tenine temas edince, Rüya gözle görülür derece ürperdi ama bu, havanın neminden kaynaklanan bir titreyiş değildi... Hâlâ ona tepki verdiğine inanamıyordu!

"Hâlâ küs müyüz?"

"Neden küselim ki? Bir şey mi oldu?" gözleri yine dolmuş, etrafı turluyordu.

Şahin genç kızın çenesini iki parmağına sıkıştırıp, yüzünü nazikçe kendine çevirdi.

"Olmadı mı sence?"

"Hayır, sen gözlerimin önünde kadının birisiyle flört ettin. Ben o anda öldüm." diyemeyen Rüya, gururla başını geriye attı. Tenini onun yakıcı esaretinden kurtardı. Saçlarını yüzünden geriye savururken, "Olmadı!" diye inatla directti.

Şahin onun bu vurdumduymaz hâllerine öfkelenerek, "Delirtme beni Rüya, yaşadığımız şeyi ne ara küçümsemeye başladın..?" diye hiddetle hesap sordu.

Rüya o anda adamın hayalarına diz kapaklarını gömüp, hak ettiği dersi vermeyi hiç bu kadar çok istemedi... Tabi o kadına sarıldığı anki kadar değil...

"Küçümsemek mi? Sen bana b*k gibi davrandığından bu yara artık öyle bir şey olmayacağına karar verdim..." demişti ki Şahin kızın saçlarını eline dolayacakmış gibi seri bir hamle yapıp, tersine nazikçe yüzüne savrulan buklelerini geriye itirdi.

"Ben sana b*k gibi davranmadım Serçe... Bunu yapan tamamen senken, böyle düşünmen garip..."

"Ben mi?"

Şahin kaşının tekini hesap sorarcasına kaldırdı ve Rüya çıldırmaya yaklaştı. "Sen bana ondan daha beter olan, *hiç* gibi davrandın..."

Şahin dişlerini sıkarak sakın olmaya çalıştı ve usulca genç kıza yaklaşır, elinin tersini yanağına süttü.

"Rüya..?"

Rüya yanağındaki eli silkeleyerek, "Tuvaletim geldi!" dedi yine isyanla. Onu dinlemeyeceğini belirterek, gözlerini arabaya çevirdi.

"Bekleyebilirsin."

"Bekleyemem!"

"Konuşana kadar tutarsın."

"Tutamam!"

"Beni mi sınıyorsun Rüya? Seninle düzgünce konuşmaya çalışıyorum..."

"Ne zaman düzgün konuştun yamuk insan, şimdi konuşasın. Sen benimle oynuyorsun... Vahşi bir yılanın avını yakaladıktan sonra, hiddetiyle ve zevkiyle sınıksız sararak boğması gibi zalim bir keyif alarak oynuyorsun. Sana *dokunma, buna hazır değilim* dediğimde beni tınmıyorsun. İstemiyorum dediğimde, duymuyorsun, *istiyorum* dediğimde, ilgilenmiyorsun. İşine gelince kadın gibi davranıyor... İşine gelmeyince b*k gibi hissettiriyorsun? Deli misin be adam! Ne rehine olduğumu hissettiriyorsun, ne kadın olduğumu unutturuyorsun... Neyim ben? Rehine mi, gönlünü eğleyeceğin oyuncak mı?"

"O adamla konuşmaman gerektiğini sana söylediğimde beni dinleseydin, şimdi bunlar olmayacaktı..."

"Adamı gebertene kadar dövmen de gerekmiyordu. Bu işleri başımıza sen açtın!"

"Eğer sen düğmelerini açıp, tüm hazineni milletin gözüne sokarsan, bakan her gözü oyarım..."

"Sana ne lanet herif benim şeylerimden... Sana ne! Ne o? Rehin aldığın malın değerinden kaybetmesin diye mi bu sa-vaşın?"

Ve Şahin apansız genç kızın kolunu kavrayarak, naif bedeni-ni hiddetle kendine çekti.

"Benimle laf dalaşına girme Rüya, sabrım tükenmek üzere! Adam sana yiyecek gibi bakıyordu. Hatta ben gelmeseydim..." dediğinde dişlerini gıcırdattı. "Ben hallederim dedim sana..."

"Evet, çok güzel hallediyorsun! Affedersin, işini bozdum... O anda sana sadece hayırlı işler demem gerekirdi. O kadını düzmene mani oldum, beni bağışla..."

Şahin önce kızın boğazını sıkmamak için kendisiyle savaştı, sonra onun söylediği şeyi çok sonra kavrayarak, gözleri garip bir tılsımla ışıldadı. Sert yüzündeki ifadesi yumuşarken, genç kıızı kendisine çekiştirerek "Rüya..." dedi derinden gelen boğuk sesiyle.

Gözleri... O küstah gözleri öylesine çekici parlıyordu ki, genç kızın gözleri kamaşıyordu. Tenleri birbirine değdiği an, sanki birisi içlerine dökülmüş gaz yağına bir kibrit çakmıştı. Tutuştu ikisinin de gözleri, tenleri ve ruhlarının çılgın alevleri...

Şahin'in bakışları, kızın aralanmış dudaklarına kaydı. O dudakların arasından salınan buharı bol, kesik ve tutuk soluklar kendi nefesini kesti.

"Aklından bile geçirme Şahin." dedi Rüya adamın yüzündeki aydınlanmadan gelecek olanı bilmişti!

Soluk soluğa kalan Şahin, "Geçirdim ama seni sonra öpeceğim." dedi küstahça.

"Öpmeyeceksin..." dedi Rüya nefes alamazken.

"Şimdi öp diye yalvarma Rüya, bir ara öperim." dedi ego-

su hava yastığı gibi şişen adam ve sataşmaya devam ederek, sözlerini küstahça tamamladı. "Yani, beni kıskandığını kabul ediyorsun Serçe?"

Rüya Şahin'in konudan konuya geçen hâllerine kızarak, "Seni ne kıskanacağım be! Neyimsin ki seni kıskanayım..?" diye çaçaron hâlde haykırdı.

"Ben... Ben?" dedi Şahin ve gözlerindeki ateş birden çekildi. Hayalden gerçeğe döndü. Neyiydi Rüya onun sahi? Rehineli mi? Değerlisi mi? Sevdığı mi, sevmeyi istediği mi?

Ondan ses gelmedi... Ne iyi, ne kötü tek bir kelime söylemedi. Rüya üşüdü işte o an... Karanlık bir mahzene kapatılan biçare bir çocuk gibi küçüldü, ufaldı ve büzüldü ruhu... Titredi ama bu havanın soğuşundan değil, adamın dilinden dökülmeyen ama gözlerinin haykırdığı sözlerden oluşan üşümedendi... O bile karar verememişti onun neyi olduğuna ama Rüya, onu kalbine koyacak kadar kesin ve net karar vermişti!

Şahin derin derin soluyarak bakışlarını etrafta gezdirdi.

Rüya, onun boş bulunduğu bir anda kolunu nazik tutuşundan çekiştirerek ayak uçlarında yükseldi ve Şahin'le yüz yüze geldi.

"Sen neyimsin Şahin?" dedi inatla.

Şahin dişlerini sıktı ve teninin her kası seğirdi.

Cevap yoktu! Ve Şahin yapacağı en iyi şeyi yaptı, kabalaştı. Kızı kolundan zalimce kavrayarak, duygusuzca çekiştirmeye çalıştı.

"Yürü Rüya, altına yapacaksın..."

Rüya kolundaki eli silkeleyerek, "Cevabımı almadan almama yapsam bile gitmiyorum... Sen kimimsin söyle?" diye inatla mızmozlandı.

Şahin, "Ben senin çiş kokunu çekmek zorunda olmayan kişiyim Rüya, yürü..." dediğinde Rüya kolundan çekilerek lavaboların olduğu yöne doğru sürüklenmeye başlamıştı.

"Çabuk bitir işini..." dedikten sonra Şahin etrafa bakınarak "Beni beklemeden araca dönme, birlikte döneriz..." diye sözlerini tamamladı.

Rüya başını geriye atarak, "Baksana... Çişin şimdi sırası mı? Sen rahatlariken kaçmayacağımı sana düşündüren ne?" diye atıldı. Sonra sorduğu aptalca soruyla kafasını salladı. Araçta horlayan kuzenini unutmıştu.

Koltuğa yaydığın kışın kopsun Kayra, rüyalarında pire saldırısına uğra!

Şahin ona bilmiş bir bakış attı. "Kaçmayacağını biliyorum, hem bunun kuzenikle alakasının olmadığını bildiğim kadar çok..."

"Bunu sana düşündüren ne?"

"Sensin Serçe..."

"Ben mi?"

"Geçirdiğin değişim."

"Ben, nasıl bir evrim geçirmiş olabilirim Şahin?"

"Bilmiyorum Serçe. Ama... Duygularına sızan hislere dayanarak, yanımdan gitmeyeceğini biliyorum!"

Rüya onun kendinden emin sözlerinde gizli olan samimi tınıyı algılamış ancak bunu ona sezdirmemek adına, "Evet, katiller peşimizde, beni de pisliğine bulaştırdın, kaçamam... Sayende hem katil, hem kaçak olarak anılıyorum..." diye hayıflanmıştı.

Şahin yalanların arkasına saklanan genç kızın ağlamaklı gözlerine ve durgun yüzündeki hüznüne bakarak bir adım attığında, Rüya bir daha onun büyüülü etkisi altına girmemek adına arkasını döndü. Ağzının içinde huysuzca homurdanarak lavabolara yöneldi.

Bu adama âşık olmak istemiyordu ama olduğunu da gayet iyi biliyordu. Durumun vahametini asla kabullenmeyecekti. Beynindeki cevapsız sorular inkâr zincirine yeni bir sorunla rekor kırdırırken, kendini "geçici heveslere kanmayacağım, asla onun yalanlarına aldanmayacağım" diye kandırmaya devam ediyordu!

En doğrusunu yapacak, gözünü kamaştıran hileli ışıklara aldırmayacaktı...

Aklındaki sorularla cebelleşen Rüya işini bitirip dışarı çık-

tiğinde, dalgın ve bir o kadar düşünceli yürüyordu ki, üzerine çöken ağırlıkla sendeledi. Apansız duvara doğru sertçe savruldu.

Genç kız ne olduğunu kavrayamadan korkuyla çığlığı basarken, üzerine ykılan ağırlığı çıldırmuş gibi göğsünden iterek, korkuyla titriyordu. Yakalanmış, o goril kılıklı adamlardan birisi üzerine atlamıştı! Kesin şuracıkta gırtlığını kesecekti! Yok, hatta karnını deşecekti... Yoksa ırzına mı geçecekti? Aklında cevaplanamayan sorular dolaşırken, saniyede felaket senaryolarını yazmıştı. Bakışlarını ürkekçe üzerindeki ağırlığa çevirdiğinde; onun, ağzı gözü dağılmış bir kadın olduğunu görerek bir nebze rahatladı...

Ne? Kadın mı? Biraz içi rahatlamıştı ki, aklına gelen gerçeikle içi tekrar kabardı. *Türk polisleri gibi artık kadınları da, kadın katiller mi öldürüyor*, diyecekti ki, kadın onu öldürüyor gibi değil de, âdeta kendisi son nefesini veriyor gibi böğürdü.

"İmdat!"

Kadın bayılacak gibi yalpaladı. Rüya yerinden fırlayarak, "Hanımefendi, iyi misiniz?" diye ürkekçe sordu.

Katiline yardım eden salak! O kişi Rüya'ydı!

Kaç yaşında olduğu şu an itibarıyla bilinmeyen kadın kollarına yığılırken, hırıltılı bir sesle soludu. Titreyen elini boğazının üzerine koyup, soluklandı. Koşmuştu belli ki, nefesleri kesik ve tutuktu. Biraz dinlenmiş olacak ki, belaya davetiye çıkarır gibi kadına iri gözleriyle bakan Rüya'ya döndü. Morarmış kanlı yüzüyle yutkunarak, "Yardım edin?" dedi titrek sesiyle yakararak ve arkasından haşın bir gümbürtü koptu.

"Layla... Gel lan buraya..."

Bir Türkan vakası daha... Bir vakaya daha dalış yapan sazan Rüya daha!

Bu sesi duyan kadın birden cana gelerek, Rüya'nın ellerine sarıldı ve yakararak "Verme beni ona." dedi. Genç kız daha ne olduğunu anlayamadan arkasına sığınarak, ellerini omzuna geçirdi. Kız acıyla inlerken, kadın arkasından nefesini kulağına vererek haykırıyordu...

“Ne olur, verme ellerine. Kulun kölen olayım...”

Olduğu yerde korkularıyla kaynaşarak horon tepen Rüya, “Vermem...” dedi bacakları titreyerek. Ah, aklı kafatasında jimnastik yapıyordu. Az önce hacet gidermeseydi, pantolonundan şu anda buharlar çıkacağı kesindi.

“Çık lan karının ardından...” diyen adam, önlerinde lodos vurmuş kayık gibi yalpalayarak belirdi. Bu adam denge sorunu yaşarken, hangi akla hizmet eline öyle can yakıcı bir alet alıyordu ki!

Adam elindeki işkence aletiyle, Rüya ise ecel terleri dökerek, çakma cüretini elden bırakmadan, “Arkadaşım...” dedi ve gözleri adamın elindeki parlayan metala kayınca da, “Ka-kardeş...” diye kekeledi. “Yani abi, amca her neysen...” Yutkundu ve tekrar konuşmayı denedi. “Elindekini bırak, bir kaza çıkacak... Konuşalım...”

Sarhoş adam “Sen de kimsin be..? Bırak karımı, toz ol...” dediğinde, burnunu koluna silerek ağzındaki tükürüğü yanına savurdu. İğrenç ağzını koluna silen dağ ayısı “Layla... Dön lan evine, s*ktirme ebeni lan...” diye edepsizce böğürdü. Sonra geçirerek, midesini okşadı. “Kahve de yap bana... Midem ağıyor.”

Bir daha geçirirken, dağ ayısına hakaret olan goril kılıklı adam, baygın gözlerini karısına dikti...

Fırtınada sallanan çamaşır sırtığı gibi sağa sola savrularak, bir adım öne geldi. Artık iki kadını da loş ışığın altında daha net görüyordu serkeş gözleri.

Rüya’nın arkasındaki korkak kadın genç kıza daha çok asılıp, kalkan olarak kullanmaya başladı. Rüya emre itaat için değil ama kadının uyguladığı baskıyla yere çökmek için çabalarken, titreyen tırsak kadın, “Vermeyeceksin beni ona, değil mi?” diye kulağının dibinde inledi.

“Bı-bırakmam...” dedi Rüya, içinden de “Bu ayı bizi yemezse tabii.” diye tamamladı sözlerini.

“Sağol kardeş...” dedi kadın ağlamaklı sesiyle.

"Rica ederim kardeş. Kadın dayanışması." dedi Rüya ağlamaklı hâliyle... *Ah akıl fukarası Serçe, titre ve ıslat donunu...*

"Kimse bu zamanda böyle cesur olamaz."

"Evet, herkes benim kadar salak değildir, elhamdülillah!" dedi gerçeği kabullenerek Rüya. "Bela paratoneri gibiyim anasını satayım. Şahin bu sefer kesin ağzıma s*çacak!" dediğinde "Efendim?" dedi kadın şaşkınca.

"Diyorum ki, bu ayıyı..." boğazını temizledi, "Bu adamı sakın kalmaya nasıl ikna ederiz?"

"Edemeyiz." dedi kadın inleyerek. Gözlerini, karnını kaşıyıp dişini temizleyen kocasını dikmiş, buzlu göle düşmüş kedi gibi titriyordu.

"Neden?" dedi Rüya alacağı cevaptan korkup yutkunarak.

"Çünkü burası yeri değil..."

Rüya kaşlarını çattı. Saf saf, "Bunun yeri nasıl oluyor ki?" diye sordu.

Kadın kızın yüzüne şöyle bir bakıp, harbiden salak olup olmadığını anlayamadığı için hayıflanırken, "Tabii ki, yatak odasında. Biraz cilveyle evcilleşiyor, sen ne sandın?" diye yanıtladı sorusunu.

Rüya boğazını temizledi. Bu ayı, okşarken adamın elini koparırdı, ne cilvesi... Yok canım, kızarmamış, korkmamış, karnı ağrımamıştı. Sonuçta hangi akıllı kadın, ayıyla yatağa girerdi ki? Akıl fukaralarından başka! *Koyuver gitsin Rüya, kimse yok...*

"Tamam abla, anladım. Gerisini gözlerimde canlandırma, valla bu yürek bu azabı kaldıramaz. Sen Şahin'den daha azılı bir zararlısın."

"Şahin kim?"

"O da benim evcil öküzüm. Hem ayı da değil, sadece azıtmış öküz... O da okşayınca evcilleşiyor..."

"Hee, Allah yardım etsin kardeş."

"Sağol kardeş, ediyor zaten, yoksa ikimizden birisi gitmişti."

"Neden? O da mı sövüyor sana?"

"Yok, o daha kötüsünü yapıyor, ayının yavrusunu sevdiği gibi döverek seviyor beni."

"Ne konuşuyorsunuz lan?" dedi sarhoş adam işaret parmağıyla kulağını da temizlerken. Ayı herif, birazdan diliyle kendini yalayarak banyoda yaparsa, bayram temizliğini tamamlamış olacaktı! Elhamdülillah!

"İki dakikada tuvalet önünü kadınlar gününe çevirdiniz. Lan Layla, bu karıyı tanıyon da bana niye göstermiyon lan... Üstelik taş gibiymiş Allah'ıma... İlik gibi karı... Tay gibi şahlanır adamın altında..."

"Ağzının suyunu sil ayı. Ben senin ağzına sığacak armut değilim." dedi Rüya midesi kabarak.

"Bal gibisin lan, Allah'ıma, çıtır çıtırsın..."

Rüya bu adama tekme tokat, kafa göz, Allah ne verdiyse dalandı da... Şu anda korkudan altına etmekle meşguldü...

"Kız hangi günden arakladın bu Antep fıstığını..?"

"Tanımıyorum valla, yeni tanıştık... Tanısam sana göstermez miyim?" dedi karısı korkuyla.

"Göstermezsin... Kıskanç acuze... Saklıyon hep arkadaşlarını benden..."

"Neden acaba?" dedi Rüya!

"Kıskançlığından." dedi adam onu yanıtlarak.

Kadınlar kendi arasında sohbete dalarken, yanlarından gelen bir hırlamayla Rüya sıçradı. "Bismillah..." Ve yüzünü yana çevirdiğinde, burnunun dibinde gördüğü bir dağ ayısı, yaşlanmış tilki ya da bin yıllık kokmuş fosil değildi... Dişleri fırça yüzünü bin yıldır görmemiş gibi sararmış, arasındakiler de çürümüş, nefesi Ümraniye çöplüğü gibi kokan, kokarcaya dönmüş Ayı'ya hakaret... Goril Beydi...

"Bebem... Lan ne güzelsin..."

"BİSMİLLAH!" dedi Rüya cehennem zebanisi gibi adamın yüzüne soluyarak... Adamın burnunun ucunda b*k sineği gibi bitmesi onu korkutmuştu.

"Sen de kimsin bildiricinim? Adını desene?" dedi adam ağzının suyu dudaklarından harbiden akarken.

Bu adam sahiden ayıydı ya!

Şahin, çişinde boğul, boyundan büyük mü işiyorsun be adam! Ayılar balına parmak atacak... Neredesin?

Kız içinden inleyerek dua ederken sarhoş adam yutkunarak, "Anam... Benim karı gençleşmiş ya la. Dalağını s*ktiğim ne yaptın kendine?" dedi gözlerini bir an açıp kaparken. Hafifçe geriye sendeledi. Hatlar karışmıştı sanırım kısa devre yaptığında... Mayışmış gözlerini kırıştırmaya başladı adam. Belli ki kafa iyice gidiyordu ve biri üç görüyordu!

Rüya kalçasına yediği çimdikle, çılgılığı bastı. "Taş gibisin lan, spora mı başladın?" Adam onu alenen karısı sanarak taciz ediyormuş gibi yaparken, dalga geçerek eğleniyordu. Tam adamın hayalarına diz kapağını vurmaya hayal ediyordu ki, gırtlığına dayanan bıçakla nefesi kesilerek, şehadet getirdi!

"Sesini çıkarma bildircinim. Acık oynuycaz be... Kızma." Rüya'nın kalbi göğsünü delecek gibi atarken, inleyerek "Şahin..." dedi. Aman dilendiği ve ilk aklına gelen kişi sadece o oluyordu.

Adam kaşlarını çatarak "Şahin değil bebem, Muharrem..." dediğinde göğsünü şişirerek, "Ama şahin bakışlıyım nereden anladın karanlıkta?" diye kendini hemen pazar tezgâhına süren defolu mal gibi öne attı.

"Şahin..." dedi Rüya yine nefes nefese inatla.

"Muharrem bebem Muharrem, ne Şahin'i?" dediğinde adam, kızın arkasındaki karısına baktı. "Çık lan oradan," Çarpık yüzüyle, pis kokusuna, iğrenç hâline bakmadan p*ç p*ç gülümseyerek, "Eve misafirimizle gideceğiz bebem... Yatak bu gece bize lazım..." diye sözlerini tamamladı.

"Be-ben bir yere gitm..."

Gırtlığını sıkıan elle donan genç kız, nefessiz kalarak açılmış gözleriyle adamın ayyaş gözlerine yakararak baktı.

"Sesin çıkmasın yavrum..." dedi adam bıçağın ucunu yuvarı kaldırıp, yanağına sürterek. "Canını az yakacağım söz... Burada beni mi bekliyordunuz siz yoksam? Hee, Layla anlattı de mi, fantezi yapcaz... Nereden çıktın sen?"

“Senin çıktığın yerden çıkmadığı belli ve senin çıktığın yere dönmen şu an itibarıyla kesin... Fantastik ayı...”

Adam arkadan gelen sert ve tok sesle, genç kızı saçlarından biraz öne çekerken “Sen de kimsin lan?” diye ağzından köpükler çıkararak anırdı. Kızı önüne siper etti, karısını da tek bir tekmeyle geriye savurdu. O kanyı zor bulmuştu zaten, bir şey olmasını göze alamazdı.

Bir adım öne çıkan Şahin’in ifadesiz yüzüne, sokak direğinden vuran ışık yansıdı ve buz gibi sert bakan yeşil gözleri, mermer kadar pürüzsüz duran kusursuz suretinde tekinsizce parladı. Omzunu sarsarak, “Diyelim ki, yoldan geçen bir şahus...” diye cevapladı. Boynundaki şah damarı içinde kabaran öfkesinin şiddetini belirtircesine morararak şişmişti!

“O zaman ikile!” dedi adam hemen lafa atılarak. Şakası olmadığını göstermek amacıyla, Rüya’nın saçını biraz daha çekiştirince, genç kızın beli büküldü ve canı yandığı için saçlarına asılan ele tutunup, acıyla inledi.

Şahin’in gerilen kollarındaki damarları hiddetinden şişerken, dişlerini sıkarak duraladı. Adamın “İkile lan...” demesiyle, yumruk yaptığı ellerini cebine koyarak kamufle etti.

Laubalice “Olur abi! Ama dikkat et, kız çok cazgıra benziyor. Sana kök söktürür.” dediğinde öğüt vererek, Rüya az önce bayılmadıysa, şimdi kesin bayılmıştı, keza bunları söyleyen onun Şahin’i olamazdı! Onu gözünden bile sakınan adam, hiç olamazdı!

Bacakları daha çok titredi.

“Sağol birader, ben de salaklık edip kız için geldin sandım. Akıllı adamsın vesselam...” dediğinde, Şahin genç kıza hiç bakmadan, burnunu çekerek omzunu umursamazlıkla sarsmış ve sadece başını sallamıştı.

“Yok, ben bu sıska için ne geleceğim. Kadına bile benzemiyor, çenesi düşük Serçe gibi tırsak. Hiç işim olmaz.”

Ağlamamak için burnunu çeken gururlu Rüya, “Sanki ben seni istiyordum.” dediğinde küfretmek için ağzını açtı ama adamın saçlarını çekmesiyle, çılgılığı ağzının içinde boğuldu.

Ve o gözyaşlarıyla Şahin'in peşinden bakarken, genç adam köşeyi dönerek gözden kaybolmuştu. Onu burada bırakmıştı! Bu adamın yanında, bu adamın elinde bırakmıştı! Hüsrân, hiç bu kadar derin bir oyuk açmamıştı göğsünde ve hayal kırıklığı, hiç bu kadar sisli belirmemişti gözlerinde. Göz göre göre kör kuyuya girer gibi, gözden kaybolmuştu.

"Şahin..." dedi *beni bırakma* der gibi fısıldarken karanlığa. Dönsün ve "Şaka yaptım! Seni bırakmam!" desin istedi. Ama... Dönmedi.

"Senin Şahin adam pek tırsakmış bebem, seni hak etmiyor. Baksana, tanımazlık ayağına yatıyor kış sevdasına. Ben sana ondan daha iyi bakarım söz. Sen bana Muhharemmmm de yeter..." dedi ayyaş sesini yayararak.

İğrenç kokusu kızın midesini kaldırdı.

Rüya korkular içinde gözyaşlarını akıtmamak için cesurca durmaya çalışırken, arkasındaki kadın geriye çekilerek elini kafa tutan bir tavırla beline koydu.

"O burada kalacak Muharrem. Sana bir tek ben Muharremmm derim anladın mı?" dedi kıskanç bir şekilde horozlanarak.

"Ay senin olsun, zaten istemiy..." demek istedi Rüya ama saçları çekilince sözleri ağzında boğuldu.

"Bizimle gelecek, sen de bize hizmet edeceksin Layla. S*ktirme dalağını lan, böyle at gibi karı atılır mı sokağa? Yazık..." dedi Rüya'nun bedenine edepsizce bakarak. "İlik gibi Allah'ıma, bunu hangi akılsız bırakır..." derken kızın kalçasını çimdikledi. "Taş taş maşallah." Yeni malını gözleriyle kontrol etti.

Kız korkuyla ve iğrenmenin etkisiyle gözle görülür şekilde titredi. "Dokunma..." dediğinde adam iğrenç yüzünü yaklaştırdı, genç kızın saçlarına burnunu gömdü. Derin bir nefes alıyordu ki, bir anda neye uğradığını şaşırarak kendisini iri ağacın üzerine savrulurken buldu. Etrafı iki kadının çılgılığı kaplamıştı. Gözyaşları içindeki Rüya olduğu yerde titreyerek duralarken, Şahin yere yatırdığı adamın üzerine seri bir panter gibi abanmış, yakasını kavramıştı. Üstelik gözlerini kırp-

madan, yumruğunu birbiri ardına adamın çenesine, burnuna, ağzına savuruyordu.

Az sonra tüm hıncını ve öfkesini yaşlı sapıktan alan Şahin, lanet kafasını kırmak üzere olduğunu farkına vardığında, onu sertçe kendinden uzağa itti. Onu öldürmek istiyordu ama elini kana bulamayacaktı. Rüya her zamanki gibi yine bu konuda da haklıydı. *Ne kadar az şey açıklamaları gerekirse, özgürlükleri o kadar iyiydi.* Elindeki adamın yakasını silkeledi. Ağzı burnu kan içinde kalan adama tiksintiyle bakarak “Seni gebertmiyorsam, dua et şimdi onun karşısındasın. Yoksa benim olana gözlerinin ucuyla baktığın için bile gözlerimi kırpmadan öldürürdüm seni.” diye tısladı.

Duruşundaki soğukkanlı zalimlik, nice serinkanlı katilde yoktu!

Dayanamayıp bir tekme de hayalarına savurduğunda, adam acıyla son nefesini verir gibi inledi. Şahin durduramıyordu içindeki şiddeti, bir daha vurdu hayasına ve hıncını alamayınca ayağının topuğuyla en azından birkaç yıl iş göremeyecek hâle gelene kadar ezdi. Belki bir daha asla iş tutamayacaktı, bu içini bir nebze olsun rahatlatmıştı. Rüya’yla tekrar çatışmak ve kavga etmek istemediği için adama bu kadar eziyeti yeterli gördü. Sonra *neden dövdün* sözlerini çekemezdi.

O anda nereden çıktığı belli olmayan kadın, “Yeter, öldüreceksin onu. O bana lazım” diye haykırdı. Şahin’i omzundan çekiştirerek geriye ittirdi.

Şahin adama son bir kez daha tiksinierek vururken, hıncını almak için küfrederek olduğu yerde doğruldu. Zaten fazla zorlanmamıştı, adam ayyaşın tekiydi, karşılık bile vermeden kendinden geçmişti.

Kadına tıslayarak “Al götür pisliğini.” diye buyurdu. Ters ters bakarak hareketlendi. Ona müstahaktı.

Rüya ise hâlâ şaşkın, hâlâ olduğu yerde muh gibi çakılmış şok geçirerek duruyordu. Her şey öyle hızlı olmuştu ki, hiçbir şeyi takip edememişti. Sapık adam onu kıstırmış, muncıklamış, sonra hak ettiği muameleyi görmüştü. Derin bir nefes aldı,

omuzlarını dikleştirdi, çenesini havaya dikti. Ama bacakları o kadar çok titriyordu ki, dizlerinin bağı çözülmeden kendine gelmesi zordu. Korkuya kapılan kalbi, göğüs kafesinde hap-solmuş bir kuşun kanat çırpışları gibi pır pır atıyordu. Bütün içgüdüleri ona oradan kaçmasını haykırırken, o donuyor ve öylece duruyordu.

Tüm belalar ve sapıklar da onu mu buluyordu arkadaş!

Kadın kocasının koluna asılarak yerden kaldırırken, ikisi de birkaç kez yere kapaklanmış ama kadın inatla kocasının koluna girip götürürken de, Rüya arkalarından saf saf bakmıştı.

*Heh Rüya, iyi b*k yedin! Sana ne arkadaş adam düştiyse, kalkıp tekrar kadını dövdüyse... Sen ahlak zabıtası mısın salak kız? Yoksa polis miydi o ya? Neyse, aklı böyle anlarda bazen karışabiliyordu!*

"İyi misin?" dedi yanağını avuçlarının arasına alan iri elerin sahibi.

İyi miydi? Berbat kelimesinin neyi eksikti?

Her ne kadar karanlık bir köşeye saklanarak, dizlerini kendine doğru çekip, bütün bu olanları hiç olmamış gibi davranmak istese de, olan olmuştu bir kere.

Ve adamın...? Şahin'in ona yaptıklarını düşündükçe içi burkuluyordu. Rüya bakışlarını giden çiftin üstünden çekerek, ona merakla bakan ve yanaklarını şefkatle okşayan ele baktı.

"Rüya, iyi misin?"

Ve Şahin daha ne olduğunu anlayamadan, minnacık ellerinin yumruğuyla omuzlarını döven kızı üzerinde buldu.

"Seni ağaç gövdesi gibi bedeni olup, üzerinde kafa yerine çöp tenekesi taşıyan katil! Beni nasıl bırakırsın tek başıma burada?"

Şahin genç kızın incecik bileklerini kavrayarak durdururken, "Rüya, tuvalete de birlikte mi girelim istiyordun?" dediğinde, Rüya birden duruldu.

Şahin kızın yakınında duran yüzüne bakarak edepsizce, "Cık, cık, cık! Sen çok fena fantezi düşünceleri üretiyorsun Serçe! Deseydin bana ayar çek, ben sana İngiliz anahtarının

âlâsını gösterirdim...” dediğinde, onun masumluluğunu kullanarak üzerindeki korkuyu attığının farkındaydı!

“Yoksa merak mı ediyorsun ayar çekilmeyi?”

O nasıl bir ince ima üreten ses tonuydu öyle, dışı buz keserken, içi cayır cayır yanıyordu.

Onu görmek! Birden ateş bastı kızın yanaklarını.

“Sapık...” dedi bu seviyesiz düşünceye. Utancından yerin dibine geçiyordu. *O muydu edepsiz, kendi miydi, bunu bilemeyecekti! Ayarsız Rüya!*

“Asıl sapık sensin Serçe!” dedi adam, karizma üretimi olan yüzündeki işbirlikçi tek kaşını lakaytça havalandırırken. “Ben sana ayar çekmekten bahsettim Rüya, göstermekten değil... Çok ayıp! Ne kadar meraklısın.”

Rüya geriye doğru birkaç adım attı. Bilinçsizce elini havalandırıp, parmağıyla adamın şeyini göstererek, safça, kıpkırmızı suratla kekeledi.

“B-ben... Ben senin şeyini niye görmek isteyeyim be! İki de bir bunu diyorsun...”

“Niye istiyorsun Rüya?”

“Sapık!”

“Benden ne istiyorsun o zaman?” dedi Şahin.

“Allah’tan belamı..!” dedi kız isyanla.

“O zaman buldun. O kişi benim.” dedi adam can sıkıcı bir sesle.

Bir patlama sesi duyuldu ikili kendilerini düşman sıfatına sokarken, asıl düşmanları unutmuş gibiydi!

*En zoru da...
Yüzüne söyleyemediğin sözlerin...
Yüreğinde hapis kalması...*

35. BÖLÜM

Bıraktığın boşluğa, bir seni atamadım.

Ve ortalığı inleyen silah sesleri, geceyi havai fişek gösterisi gibi aydınlatırken, Rüya şaşkınca gökyüzüne bakıyordu. Şahin'in koyulmuş gözleri endişeyle aydınlanırken, kumral tenine sert bir ifade çörekleniyordu. Dolgun dudakları kasılmış ve ince bir çizgi hâlinde kıvrılmıştı.

Rüya nefes alamayan bir ifadeyle baktı Şahin'e. Sanki derdine tek derman ondaydı, her şeyin çıkış noktası, onun elindeki ya da dilindeki anahtardaydı. Birkaç silah sesi daha duyulunca, Şahin panikleyerek bakışlarını ileriye çevirdi.

Sesler, arabayı park ettikleri ağaçlık bölgeden geliyordu ve şarjörden boşalan merminin bıraktığı ışık yansımaları, geceyi peş peşe çakan şimşekler gibi aydınlatıyordu.

Genç kız alınının çatısından vurulmuş bildircin gibi olduğu yerde ruhunu teslim ederken, olmayan mendiller gözlerindeki yaşı ne zamandır kurutamıyordu.

Ağlamaya bile fırsat bulamadan, bedeni iradesi dışında yine yönlendirilmeye başlanmıştı.

Şahin eline asıldı ama daha yerinden hareketlenmeden Vural'ın Kayra'yı sürükleyerek yanlarına koştüğünü gördü, olduğu yerde kısacık bir an durdu. Uzaktaydılar ama onların şu anda bile atıştığını görebiliyordu!

Kayra kan ter içinde, korkudan irice açılmış gözleriyle bakarken... Geceye hediye ettiği eşsiz küfürlerini savuruyor "Bıraksana elimi, ben daha hızlı koşarım, hızımı azaltıyorsun!" diye huysuzca bağıırıyordu.

Vural arkalarından gelen silahlı adamlara ters bir bakış atarak, onların kendilerini görmemeleri için dua ederken, edepsizce "Bir de senin kıcını düşünmeyeyim salak. Kaldır lan koca kıcını da koş biraz..." diye bağınyordu.

Kayra ise bu arsız sözlerdeki aşağılamaya öfkelenerek, hırslandı. "Benim kıcımdan sana ne ya, ikide bir küfrüne sahiplik ediyor..."

Nefesi kesilerek adamın elini silkeledi. Ona yakışmayan bir pratikle önüne panter hızıyla geçerken, "Ya gitsene beni ne takip ediyorsun..." diye bağırdı.

Vural şaşkın hâlde tazı gibi koşan kıza bakarken, garipse-di bu durumunu. Kız konuşuyor, peşinden koşan Vural öfkelenerek, şu hâlde bile düşmanlarını bırakıp bu çene makinesini, pres gibi ayağının altına sıkıştırıp ezmek istiyordu.

Kızın durmak bilmeyen konuşmasından artık sabrı taşınca, "Sus artık lanet kadın! Ebemin bağırsaklarından betersin." diye haykırdı.

Kayra etrafına bakış atarak "Lan git, hoşt... Hoşttttt..." diye bağırdığında ise, artık dayanma gücünü yitiren Vural hızla dibine kadar yaklaşarak, dişlerinin arasından "Köpek sensin." diye hırladı.

Ancak yanındaki sığ hırlamayla, geceyi yırtan çığlıklar birbirine karışırken "S*ktir..." diye küfretti.

"Git peşimden. Sen nereye gelsen, peşinden itlerini getiriyorsun... Lan, anan seni doğururken yüzüne mi s*çtı, ne yüzüsüzün git dediğimde anlamıyorsun. Gerçek itini de, kofti mafyanı da al çek git! İstemiyorum seni..."

"Ben sanki senin has yüzüne hasretim... Bu cendereden çıkalım, anamın yırtık donu kadar büyük olan ağzını dikmezsem, tüm âlem üzerimden geçsin..." dediğinde Vural kendine küfrederek, Kayra heyecanlı bir çığlık attı. İlerideki karartılardan, Şahin ve Rüya'yı görmüş olacak ki, bu sefer ferahlayarak soluklarını ciğerine bastırdı.

Vural yanında havlayarak koşan köpeğe tırsak bir bakış attı ve korkak bir tekmeyle yanından uzaklaştırtırken "Lar

git, peşimizde zaten sürüsüyle it var, havlayıp duran birisi var, sen eksik kal..." diye ağzının içinden küfretti. Köpekten korktuğu kesinlikle yalandı! Kocaman adam, neden korksun! Arkasındaki itlerden değil ama bu hayvandan cidden korkuyordu!

Vural ayağını salladıkça, hayvan oyun oynadıklarını sanıyor olmalıydı ki, koşarken havlayarak bacaklarına atlıyordu. Sevinçle attığı inlemeleriyle, yerlerini ifşa ediyordu.

Şahin'i görünce, "Abi vur şu iti..." dedi Vural hurlayarak. Yanlarında koşan köpeği gösterdi.

Köpek de ona hurlarken, Şahin, "Hangisini, peşindeki zararlıları mı, yanındaki masumu mu?" diye sordu şu hâlde bile eğlenerek. Ve onlarla birlikte koşmaya başladı.

Rüya bileğinden çekiştirilerek koşarken, bir köpeğe bir Şahin'e bakıyor, bacaklarındaki derman çekilmesin diye dua ediyordu.

Şahin arkadaşına bakarak, "Siz sağ tarafa gidin, adamları atlatınca kuzeyde buluşalım. Eğer buluşamazsak güzergâh belli, orada buluşuruz. Kız sana emanet." diye buyurdu.

"Bu kızdan kurtulduğum gün kurban keseceğim." dedi Vural, Kayra dişlerini sıkarak "Deve de kessen egondan kurtulamadığın sürece işe yaramaz..." diye söylendi.

Şahin arkadaşına gülümsedi. Bakışlarındaki eminlik ve güven her şeyden daha değerliydi. Vural'a her konuda güveniyordu.

"Dikkatli ol!" dedi ciddiyetle.

Vural başıyla onaylarken, Kayra kuzenine tam atılacaktı ki, Vural'ın bileğine asılmasıyla, genç adamın iri bedenine doğru cansız bir bebek gibi savruldu. Daha tenleri birleşmeden de, peşinden boş bir un çuvalı gibi sürüklenerek -tabi itleri de yanlarında- çekiştirilmeye başladı.

Rüya kuzeninin arkasından korkuyla atılırken, buna izin vermeyen Şahin "Merak etme, ona bir şey olmaz. Ben asıl arkadaşşımdan korkuyorum. İnşallah, sağ salim bulurum onu." dediğinde, Rüya dişlerini sıkı ve kuzeniyle birlikte koşan kız-

gın adama baktı. Tam arkalarında, hoplaya zıplaya giden kah-verengi tüylü köpek de, neşeyle havlıyordu ve galiba o köpek yüzünden kavga ediyorlardı!

Karanlıktı her yer... Şehirden epey uzak oldukları için ten-ha yolda tek tük sokak direğinden başka bir şey yoktu.

Şahin benzinliğin arka tarafından ıssız yola çıktığında, ar-kalarından bir el ateş daha edildi. Rüya'nın solukları artık gen-zini yakıyor, kalbi patlayacak gibi gümbürderken, bacakları dermansızca titriyordu. İnsan, nabız atışlarının hızını kulağın-da duyar mıydı? Şu anda ikisi de bunu gayet iyi duyuyordu!

Bir el daha silah ateşlenince, onların yerini gören adamın yer bildirimi vermek için, diğer adamları çağırdığını anladılar. Havaya ateş ettikleri her kurşunla, Rüya korkuyla çığlı-ğlı basıyordu. Bir müddet sonra kız iyice bedeninin iradesini kaybetti.

Şahin onun korkuyla titreyen bedenini fark edince, "Kork-ma, Vural yanıma gelirken peşlerinde yoklardı, demek ki onlar fark etmeden geldiler. En azından onları görmediler. Sadece bizi." diye tespitini yaptığında, dışlerinin arasından süregelen söylemleri ne kadar da iç açıcıydı!

Rüya arkalarından koşan adamların, uzak siluetlerini görünce ürkerek "Bizi yakalayacaklar..." dediğinde, Şahin bu haklı tespitine edepsizce küfretti. Rüya buna da kızarak, "Hepsi senin yüzünden, o adamı dövmeseydin şimdi buradan gitmiş olacaktık..." diye sitem etti.

"O adam seni alıp götürseydi keşke." dedi Şahin hırs-la terslenerek. "Ben de senden kurtulmuş olurdum. Başımı din-lerdim."

Kızın elini daha sıkı kavradı. Sanki canı onun ellerinin ara-sındaydı ve bırakmaması gerekiyordu. Bırakırsa... Ölürdü! Ama gurur işte, bunu kabullenemiyordu.

Rüya ağlamaklı bir hâlde önüne baktı. Etraf karanlıktı ve gözyaşlarının zorladığı gözleri etrafı sisli görüyordu. Bir de buna girtlağını yakan güç aldığı solukları eklenince, genzi her saniye yırtılırcasına acıyordu. Bacakları da ağrımaya başla-

muştı koşmaktan, “Yorulдум, daha fazla gidemeyeceğim...” dediğinde Şahin yutkunarak genç kıza baktı.

Yakarır gibi “Biraz daha sabret Rüya... Lütfen. Benim için...” dediğinde, kız tekme yemiş gibi irkildi. Ona rica etmek yerine tokat atsa ancak bu kadar dikkatini çekerti. Artık huy-suz ve suratsız değil, ciddi anlamda endişeliydi.

Sanki Rüya geride kalırsa, ölecekmiş gibi, bedeninde taşıdığı ruhu yanındaki masum genç kızmış gibi asılıyordu eline... Ne pahasına olursa olsun, ölse de, kalsa da, çaresiz olsa da, imkânsız başarıarak Rüya’yı onların eline vermeyecekti.

Etrafına göz gezdiren Şahin hızla solurken, “Ba-bak ileride evler var, orada izimizi kaybettiririz.” dediğinde, Rüya yolun sonundaki uzak köye baktı. Çok uzaktı! Hayal gibi... Oraya kadar nasıl koşacaklardı ki? Umudu tükendi. Kesin daha köyün girişine varmadan enselenirlerdi. “Arabayla peşlerimize düşmeleri an meselesi...” dediğinde Rüya, Kayra ve Vural’ın adamların aracının bujilerini söktüğünü bilse bu kadar korkmazdı. Hem de etraf bu kadar karanlıkken!

Yüreğine birden ağır bir umutsuzluk oturdu.

“Gördün mü? Sabret!”

Rüya başını salladı ağlamaklı bir umutsuzlukla. “Gördüm, in cin saklambaç oynuyor. Tıpkı bizim gibi...”

Evet, evler vardı ama ıslıl ıslıl bir köy değildi. Birbirinden hayli uzak, seyrek evler ve cansız ışığını etrafa yayan uzun aralıklı sokak direkleri vardı. Sanırım bu köyün yarısı terk edilmişti! Şehirlere olan göç her yerdeydi.

Rüya birkaç defa tökezleyince, Şahin genç kızın bedenini koluyla sarıp, destek vermek amacıyla kendine yasladı. Bu adam başı dara düşünce mi ona insan olduğunu hatırlatacak-tı! Üzüldü! Kısa bir zaman öyle koşmasını sağladı ama böyle koşmak hayli zordu.

“Serçe, biraz sabret. Söz, kurtulduğumuz ilk anda senin istediğin bir şey yapacağım...”

İçtendi bu söz veriş!

Rüya’nın umutları kör bir testereyle katledilirken, “Emin

misin? Senden ne isteyeceğimi biliyorsun değil mi?" diye hınlığına sataşarak sordu.

Şahin ona acılı bir bakış atarak kara kaşlarını çatı. Oy o gözlerindeki bakış nasıl güzeldi öyle, kız az daha, şu hâlde bile yağ gibi eriyecekti.

"Aklından bile geçirme Serçe, benim de yapabileceğim bir şey dedim sana. Sınırların var."

"Ben ona, içine kapatıldığım kafeslerim var diyorum."

"Her neyse... Benden ayırlamazsın." diye sınırları zorlayan bir öfkeyle, sertçe homurdandı.

Aslında kızın aklından bu geçmiyordu ama ima etmek eğlenceliydi!

"Ayrılmak mı? Biz sevgili miyiz Şahin? Ben senden kaçacağım..."

"Nasıl yapacaksın? Ölerек mi? Ama şunu unutma, Azrail olur yine düşerim peşine."

"Neden?"

"Öyle işte..." dedi Şahin bakışlarını karşıya çevirirken.

Son anlarını yaşayan hasta umutsuzluğunda, zoraki bir keyfe sığınarak, "Şahin, kocam gibi konuşmayı kes, biz evli ya da sevgili değiliz, senden istediğim zaman ayılırım... Kaçarım... Hatta kaybolurum... Ölsem sana ne!" diye huysuzlandı.

"Ayrılamazsın! Kaçamazsın! Ölemezsin!" diye buyurdu küstah adam çapkınca dudaklarını kıvrarak.

"Nedenmiş o?" dedi az da olsa aklından düşmanlarını uzaklaştıran Rüya, artık daha hızlı koşuyordu. Korkuları dağldığı için genç adama zorluk çıkarmıyordu.

"Çünkü sevgilimsin..."

Rüya olduğu yerde zınk diye donup kaldı. Genç adama şaşkınca bakarak, "Buna kim karar veriyor?" diye sordu.

"Ben..." dedi haddi olmayan adam kibirle! Kız tam ağzını açacaktı ki "Bir de Serçe'm..." diye tamamladı sözlerini.

Ay işte, şimdi kalp, dalak, böbrek spazmı neydi öğrenmişti Rüya! Kesin vurulmuştu! Rüya görüyordu ya da sonsuz bir

huzur... Ve Rüya afallayarak duraksayınca, Şahin elini kavrayıp "Sonra şaşırırsın Serçe, iki de bir şok geçirip durma. Şimdi koşmalısın." diye buyurdu.

Ona, *Serçe'm* mi demişti!? *Sevgilimden* sonra hem de...

"Bana çıkma mı teklif ediyorsun sen şimdi? Ben mi yanlış anlıyorum!"

"Yok, ne anladıysan o..."

"Ya-yani benimle flört e-ediyorsun?" diye sordu Rüya nefes nefese. Koşmaktan değil ama heyecandan dili damağı kurumuştı.

"Bu ondan daha ciddi, biz flört etmeyi geçtik sanırım... Artık daha ciddi bir yoldayız..."

"Yok ya..." dedi kız. "Seninle ölürüm de evlenmem ben anladın mı?"

"Sana evlenmekten bahseden kim?"

"Sevgilin olmamı mı teklif ediyorsun sen şimdi?"

"Sanırım..."

"O zaman sanma. Ben senin gezip tozduğun kızlara benzemem ukala. Evlenmeyeceğim kişilerle ilgilenmem." dedi hırçınlaşarak. Ah o zaman Mustafa'yla neden ilgilenmişti? Bu soruyu aklından hemen bir köşeye savurdu.

Şahin kızın dikkatini dağıttığı anda hızları artmış ve artık tedirgin olmayan genç kız ona zorluk çıkarmayı bırakmıştı. Peşlerindeki adamlarla arayı açarak, hızlı koşmalarının sonucunda köye vardılar. Daha köye adım attıkları an, solukları genzini yakarak bedenlerini tüketmişti...

Bakışları kurtuluş umuduyla etrafı aceleyle turladı. Mantık zihnine tırmandı ama yok, zekâsının kırıntısına ulaşamadı. Onlar burada bir garip kuş, arkalarındaki adam her kimse çakkallarla dans eden azılı bir kara kediydi... Ne kadar şansları olabilirdi ki? Eninde sonunda yakalanacaklardı! Çünkü onlar, iki garip kuştu...

Çaresizlik içinde etrafta bir çıkar yol aradılar, bir eve sinip saklanmayı düşündüler ama...

Öylesine derme çatma evlerdi ki, sanki değil Şahin'in tek

kuvvetli tekmesi, Rüya'nın kısık sesli tek cıglığına uğrasa, köyü afet görmüş şehir gibi yerle yeksan ederdi. Evler biçimini kaybetmiş, izbe bir hâlde ırak ırak yerleştirilmişti. Ahalisini kaybetmiş metruk bir şehir olmuştu burası... Terk edileli çok zaman olmuştu belli ki...

Kaybolmuşlardı, peşlerinde katiller vardı ve kalbini verdiği adam ona yüreğini ağzına getiren çekici sözler söyleyip, garip hayallere kapılmasını sağlayacak sevgi dolu bakışlar atıyordu.

Rüya'nın kafası iyice karıştı. Kesin vurulmuştu... Kesin!

O sırada Şahin keskin bakışlarını birkaç evin etrafında dolaştırdı ama bir yeri gözlerine kestiremeden "Heyy... Siz... Durun!" sesiyle inlediler.

Yakalanmanın panik duygusu, ikisini de çepeçevre sararak iliklerine kadar hissettirdi. Onlar kim bilir kaç kişiydi, Rüya ve Şahin ise onlara karşı neredeyse silahsız bir hâlde savunmasızdı.

Şahin arkadaşlarından gelen uzak sesle, panikledi. Yan tarafındaki ışığı yanmayan eve yöneldi ama kapısını kırma-ya vakti yoktu! O sırada toprak yolda bata çıka ilerleyen Rüya'nın ayağı iri bir taşa çarpınca, acıyla inleyen kız sendeledi ve yere iki elinin üzerine sertçe kapaklandı. İki dizini ve çıplak ellerini yırtan ufak sivri taşlar yüzünden acıyla inlerken, ıslanmış gözlerini sımsıkı kapattı.

Şahin eğilerek genç kızı kaldırıp, üzerini nazikçe silkeledi. İri avucunun içine aldığı ellerindeki toprağı titizce temizledi. Sanki... Sanki onun ellerine değil de, genç adamın yüreğine batmıştı o çakıllar. Başını eğip, yüzülmüş yaralarına üfledi. Rüya onun ılık nefesini teninde hissedince, iç çeker gibi gözlerini kapadı. Ve teninde onun dudaklarının nazik, sert ve şifalı yapısının şefkatini hissetti.

"Ben yoruludum." dedi Rüya yanaklarından yaşlar süzülürken. Hüzün yüzüne oturmuş, umudu tükenmişti. Hâli harap, duruşu süzgündü.

Üzerindeki tozu nazikçe silkeleyen Şahin, onun koşmak-

tan değil, bu kovalamacı hayattan bahsettiğini elbette ki biliyordu! Saklambaç oynamaktan yorulmuştu! Haklıydı! Kısacık bir an üzüntüyle etraflarına bakındı ve eğilip genç kızın yüzünü ellerinin arasına alarak, yanaklarını kuruladı.

“Rüya’m... Az kaldı... Lütfen.” dediğinde, Rüya gözlerini usulca açtı. Onun ilk defa seslendiği güzel kelimeyle, ıslak bakışlarını genç adama çevirdi. Yanağındaki iri damlalar loş ay ışığında parlıyordu. Şu hâlde bile heyecandan alev almış bakışları, içinde ufacık ateş böcekleri gibi umutla yanıyordu. Kızarmış yanakları, dudaklarında donmuş hıçkırıklarıyla, masum kirpiklerini kırpıştırarak bakıyordu.

Üzgünce “Ben seni yavaşlatıyorum. İstersen sen git.” dediğinde, gözlerini yere çevirdi.

Her şey onunla güzeldi, olmayacak düşlerin peşinden koşması bile... Nasıl derdi *bırak git* diye... Gidemezdi ki!

“Olanaksız düşlerin peşinde koşmaktan ne zaman vazgeçeceksin Serçe? Anlamadın mı hâlâ, onlardan kaçmak bile seninle başka bir anlam kazanıyor. Sen yanımda olunca, içimdeki korku bile silinip yerini cesarete bırakıyor. Savaşma amacım oluyorsun Serçe’m... Desteğimsin...” dediğinde kız bu sözlerin etkisiyle nefessiz kaldı.

“Benim en büyük desteğim, bu gidişle düşmanlarına olacak! Yavaşlığım yüzünden yakalanacaksın, canın yanacak. Bunu istemiyorum.”

“Evet, sen çene yapıp saklanmazsan yakalanacağız. Bunu ben de istemiyorum.”

Şahin kızın yanaklarını kurulayarak merhametle, dişlerini sıktı. “En kötü anlarda, en salak fikirler nedense hep sende çıkıyor Serçe... Bana yardımcı olacağına sızlanıyorsun.” derken azarlayarak, kızın ellerini kaldırıp, avuç içlerini öperek gözlerinin içine baktı. “Beklenmedik bir anda yakalansak bile, seninle paylaştığım tek bir gün, ömrümde geçirdiğim en inanılmaz gün gibi yeter bana...”

Rüya, tenine değen şefkatli dudaklarla ürperirken, heyecandan al al olmuş yanakları karanlıkta bile belirgindi.

Ona gıptayla bakan Şahin'e hayranlıkla bakan bir Serçe...

Şahin yaralarına üflediğinde, tüm tüyleri hazla ayaklandı. Dudakları mutlulukla büküldü, gözleri sevgiyle parladı kızın. Bu dehşet anında bile onu etkilemeyi biliyordu. İçi üşürken, teni ateşiyle ürperiyor, başı dertteyken, yüreği ferahlığıyla genişliyordu.

Şaşkınca genç adama bakarak, soluksuz dururken, Şahin narin ellerini tek eline alarak kocaman elinin içinde yok etti. Yanağına yuvarlanan asi bir damlayı boşa kalan elinin başparmağıyla kuruladı. Bu kadar şefkatli olduğu için ağlamaklı gözlerini kırptırdı bu sefer Rüya, ilk defa bu kadar açık hareket ediyorlardı birbirlerine. Duyguları saydam değil, belirgindi. Aşka çekinik sözleri saklambaç oynuyor olsa da, seveda kuşanmış gözleri sürekli duygularını ebeliyordu! Cüretliydi...

"Hadi kalk... Sensiz olmaz..." Umut vadeden gözlerini hüznünlü gözlerine dikerek, elini Rüya'ya uzattı. "Tut ellerimi..." dedi usulca.

"Bir gün, bırakacaksın..."

"Bırakmayacağım."

"Benden nefret ediyorsun... Fırsat buldun, bırak git işte..." Hüzünlüydü sesi. Uzanıp tutuverecekken ellerini, gerçekler duvar örüyordu tenlerinin önüne. Bu kadar dram ona ağırdı, şefkat ayarlarını bozmuştu. Alışık değildi o Şahin'den bu kadar ilgi görmeye, ondan sebep yalama yapmış vida kadar dengesiz olmuştu. Şapşallaşmıştı... Aptallaşmıştı.

Kızdı adam. Kaşlarını çatı. "Bunu da nereden çıkardın?"

"Hep azarlıyorsun, aşağılıyorsun, küçük görüyorsun. Kurtulmuş olursun işte. Bırak beni, git sen..." dedi kalbi kırıklar içinde atarken.

"Bundan bunu mu çıkardın Serçe?" diye sordu adam gücenerek.

"Ne çıkarmamı bekliyorsun? Benden nefret ettiğin belli..."

"Peki... Ya tersini hissediyorsam?" dediğinde kısık sesiyle, Rüya'nın az önce soluksuz kalmaktan yorgun düşen yüreği, şimdi canlanmış bir tay gibi içinde dörtümla koşuyordu.

Şahin gözlerini itirafının ağırlığıyla kaçırdı ve ilerideki karanlığa dikti. Onun gibi bir erkek için bu düşünceyi dile vurmak hayli zordu. Ergenler gibi oyun oynayacak yaşı çoktan geçmişti, üstelik yapısı gereği sevmezdi de... Bunu nasıl anlamazdı.

Hayattaki hiçbir şey onun kadar az olmamıştı ve hayatında hiçbir şeyi onu istediği kadar istememişti. Üstelik bu hâl, beden çekiminden çoktan çıkmış, ruh kavuşmasına geçmişti.

Elinde silahı parlayan bir adamı yan sokağa girerken gördü. Elinin yanına, dudaklarına koyarak kızı susması için uyardı. Oldukları yeri iri bir ağacın gölgesi sakladığı için, insanların onları görmesi şu anda imkânsız gibiydi ama seslerini duyabilecek kadar yakınlarındaydı. Yanlarındaki yarısı yıkılmış duvara doğru sindiler. İri bir ağacın gölgesine doğru... Rüya tırmanabilse bu uzun duvardan aşırırdı ama şu anda bu yerlerini tespit ettirmekten öteye gitmezdi.

"Şurada gördüm..." dedi uzaktan gelen ses.

Rüya gözlerini kapatıp başını Şahin'in göğsüne gömdü ve bedeni onun koruması altına girdi.

"Hey siz, çıkın oradan." dedi elindeki silahı onlara doğrultmuş adam.

Rüya bakışlarını Şahin'in baktığı yere çevirdiğinde, nefesleri genzine kilitlenmiş, bu sefer yüreği korkudan ağzında atmaya başlamıştı. Buz gibi terler alnından akıp gözyaşlarına karışırken, artık sonlarının geldiğini düşünüyordu.

Şahin gözlerini ileriye odaklayarak, elini genç kızın titreyen bedeninde dolaştırırken, adamın adımları daha da yaklaştı. Artık ayağının altında ezilen dal parçalarını ve harabe kalıntılarının kırılırken çıkardığı sesleri duyabiliyorlardı. Şahin derin bir soluk alırken kollarının arasındaki kıza iyice sarıldı ve adam tam silahı onları doğrulttuğu zaman, nereden çıktığı belli olmayan bir kara kedi adamın üzerine cırlayarak atladı. Elinde silahı olan adam korkuyla geriye sıçrarken, pençelerini çıkararak ona tıslayan kuduruk kedi yüzünden küfredip du-

ruyordu. Adam üzerini silkeleyip uzaklaşırken, Şahin tuttuğu soluklarını rahatlatarak saldı.

Şahin Rüya'yı zor da olsa ikna ederek yerinden kaldırıp, belinden destek vererek bedenini kendine yasladı. Kızın seken adımlarını biraz destek vererek hızlandırdı. Kilitli kapısı olan evlerin önünden geçerken, Şahin, hızla kendilerini atabilecekleri bir yer arıyordu ama buradaki evlerin kapıları onlara ters yöndeydi ve üstelik köy olduğu için camları da tek yöndü ve bu tarafta pek yoktu.

Diğer bir sokağa girdiler tedirgince. Oradaki mavi kapılı evde, ışıklar yanıyordu ama demir kapıyı kırmak güç olurdu. Es geçerek ilerlediğinde, arkalarından bir el silah ateşi daha duyuldu. Rüya ağlayarak etrafına bakınırken, o anda bir mucize oldu.

"Heyyy, burası burası..."

Şahin sanrı gördüğünü sanırken, yan taraftaki kısık ses biraz daha yükseldi. "Oğul, burası..."

Şahin ve Rüya aynı anda yan tarafa baktıklarında, hâlleri tedirgindi. Yaşlı bir kadın tedirgince onlara baktığı gibi, etrafa da bakıyordu. Üstelik gelmeleri için, eliyle işaret ediyordu.

"Hadi oğul, gelecekler şimdi, çabuk olalım."

Şahin, her ne kadar kadının söylediklerini kavrayamasa da, can simidi gibi atıldı bahçe kapısına ve iki katlı ahşap binaya doğru yanındaki kızı da sürükleyerek koştu.

Altmışıncı yaşlarının ortalarında olan temiz yüzlü yaşlı kadın, nefes nefese kalmış iki genci kapıdan geçmeleri için içeri davet ederken, dışarıda bir el silah ateş edildi. Ve Şahin Rüya'yı içeriye biraz kabaca çektiğinde, dışarıdan ayak sesleri duyuldu. Sokakta bir koşuşturmaca baş göstermişti. Birden fazla oldukları hayli belliydi.

Sertleşmiş yüzüyle ve gerçek bir şahin gibi keskinleşmiş gözleriyle, sevdiğini korumak için omuz başlarından kanat çıkmış gibi bedeni gergin, nefes nefese bir hâlde kapıya baktı. Son anda Şahin'in eli, pantolonuna iliştirdiği silahın kabzasına sıkıca sarılmıştı. Üstelik arkasına aldığı Rüya'yı, her ne

olursa olsun kendi canından evvel korumak için, bedeniyle bir bariyer gibi kamufle ediyordu. Dışarıdaki adamların anlaşıl-mayan küfürleri eşliğinde, koşmaya devam ettiklerini duydu-ğunda, ikisi de gözlerini kapatarak Allah'a şükretti.

Bu bir mucizeydi!

Rüya'nın bacakları titriyordu. Kalbi deli gibi çarparken, ne ara kollarını sığınma dürtüsüyle Şahin'in beline sarmış, gözlerini sımsıkı kapatarak, alnunu da, iki küreğinin arasına gömmüştü bilmiyordu ama sık sık aldığı nefeslerinden sebep, göğsü hızla kalkıp inerken adamın sırtına sürtünüyordu.

Şahin de ondan farklı sayılmazdı. Onun da nefesleri dü-zensiz ve sığdı. Ama kızın bedenine ödünç verdiği ürkek var-lığıyla, onun iyi olduğunu bilmek için bir nebze olsun rahat-latıyordu.

"Lütfen bizi kurtar Allah'ım... Lütfen bizi koru..."

Şahin bu yakarışa karışmış fısıltılarla, gerçeğe döndü. Bir-den arkasını dönünce, Rüya irkildi ama Şahin onun sarsılma-sına izin vermeden, nazik bedenini kollarının arasına alarak, sakınleştirmeye çalıştı. Elleri sırtında ve kollarında teskin ede-rek gezerken, çenesini başına yasladı. Mis kokusunu derin derin içine çekerek rahatlarırken, dudakları saçlarına defalarca buseler dokundurdu. Koşmaktan ve korkmaktan sıırılsıklam olmuştu giysileri ve ateş gibi yanan teniyle, kollarının arasın-da titreyerek, hıçkıra hıçkıra ağlayan kızı sakınleştirmeye ça-lışıyordu.

Az sonra bedeni salındığında, ilk verdiği tepki göğsünde hıçkırarak ağlayan kıza daha, daha fazla sarılmak oldu.

Kapana yakalanmış ürkek bir bildircin gibi titriyor, kedi görmüş Serçe gibi bir türlü sakınleşmiyordu Rüya. Ve kalbi öyle hızlı atıyordu ki, Şahin onun minik kalbinin sert vuruş-larını kendi geniş göğsünde atıyormuş gibi net hissediyordu. Bunu hissettikçe de, daha da sıklaştırdı kollarını. Varlığıyla teselli edip, korlarını geçirmeye çalıştı. Onun ağlamasına da-yanamazdı.

Rüya'nun ciddi bir korkuyla hıçkırarak ağlaması, onun yü-

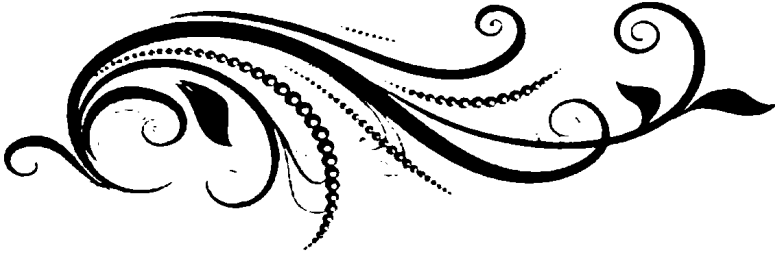
reğini paralıyordu. Ama biliyordu, insanlar sadece güçsüz oldukları için ağlamazdı... Uzun zamandır, çok güçlü kaldıkları için de ağlardı...

Bir müddet o şekilde dünya telaşından, sorgusundan, korkusundan, sıyrılarak kaldılar. O ana kadar yanlarında sessizce duran yaşlı kadın genç adamın koluna dokunarak, dikkatini kendi üzerine çekerken, "Geç kaldın aaa oğul..." dedi meraklı bakışlarıyla.

Şahin kaşlarını çatarak, neler olduğunu düşünmeye koyuldu. Zekiymi ama öngörüsü bazen bozulmuş gibi çalışmıyordu.

Yaşlı kadın onlardan bir açıklama bekler gibi duruyordu. Sonra her ne düşündüyse, bakışlarını ayaklarına çevirip çatık kaşlarıyla "Ayakkabılarınızı çıkarın, bu şekilde sizi eve almam. Namaz kılınıyor bu evde..." dediğinde, Şahin bakışlarını çamurlu ayaklarına çevirdi. Garip bir hırıltıyla gülümserken, şu anda düşüneceği en son şey ayakkabılarıydı! Bu garip duruma binaen boğazını temizledi. Ayakkabılarını çıkarırken, Rüya yüzüne yapışan saçlarını geriye çekiyor, yavaşlamış hıçkıklarını bertaraf etmeye çalışıyordu. Ve o anda ileride bir evin kapısı vuruldu. Geriden gelen boğuk sesli adam bağırarak;

"Aç, polis..." dediğinde genç kız olduğu yerde irkildi.

*Belki de en büyük hayallerinin kilit noktasıydı;
İki kaşının arasına buse koyup,
“Helalimsin!” demek.*

36. BÖLÜM

Ve bazen unutmak için uyumak gerekir...

“Aç, polis...” dediğinde genç kız olduğu yerde irkildi. “Polis mi?” dedi yaşlı kadın da aynı endişeyle irkilerek. Telaşlanmıştı. “Bu kadar çabuk mu?” Hâli şaşkındı.

Şahin soğukkanlı bir duruşla kapıya baktı. Sonra onların birisini beklediğini ama o kişinin ne yazık ki kendileri olmadığını anlayınca, bu oyunu bozuntuya vermeden tamamlamayı aklından geçirdi.

“Değiller... Yani polis değiller. Bizi... Bizi arıyorlar biliyorsunuz işte sebebini...” diye zeki bir atılımda bulundu. Mantiğini hızla çalıştırıp, hazır cevaplılığıyla kendilerini bu badireden en az zararla çıkarmaya odaklandı. Zeki ve ataktı... Üstelik kurnaz ve düşünce konusunda manevra kabiliyeti harikuladeydi...

Ve o muzır plan aklında şekillenmişti bile! Ne olursa olsun, sonuna kadar gidecekti... Her şeyiyle belki de başından beri istediği buydu! Hayalini kurmadan, gerçeğine kavuşacaktı!

Yaşlı kadın kızarmış yüzünü merhametle saklayarak, “Siz hemen yukarı çıkın. Hocaefendi sizin için bugün yatsıya camiye gitmedi. Bir saattir sizi bekliyor. Buraya geldiklerinde, ben onları oyalayım oğul.” dediğinde, Rüya’nın kıpkırmızı olmuş yüzüne ve ağlamaktan kızarmış burnuyla, gözlerine baktı. “Yazık kız kaçırıldığı için üzgündü zaar!” diye düşündü.

Gece gibi kara kirpiklerine tutunmuş yaşlar yanağına sıralanıyor ve hıçkırmaktan omuzları titriyordu zavallıcığın. İrice

açtığı masum gözleriyle, ona tepeden hükmederek bakan ve susması için sessizce uyaran Şahin'e, korkuyla bakıyordu. Bir de daha ne olduğunu anlayamadan başına örtülen tülbentle, şaşkınlığı daha da arttı.

Rüya başındaki eski ama temiz tülbende bakakalırken, yanındaki kadının kısık sesiyle irkildi.

Bakışlarını evin girişinde bulunan el yapımı mobilya merdivene diken yaşlı kadın, "Meliha..." diye usulca seslendi.

Az sonra merdivenleri gıcırdayan üst kattan bir genç kız indi. Elleri merdivenin pek sağlam olmayan korkuluklarında duraklayarak, son basamakları tepmeden önce mahcupça yaşlı kadına baktı. Üzerinde yağ yeşili bir tunik, altında siyah bir pantolon vardı. Saçlarını geriden sıkıca bağlamıştı. Köylü kızı gibi durmuyordu. Ama şehirli de durmuyordu.

"Kızım al misafirlerimizi götür dedenin yanına, hadi." Sonra aklına ne geldiyse, "Ufak somyanın üzerinde benim namaz başörtüm var, onu da kızın başına ört. Oğlana da sedirin üstündeki kocanın ceketini ver, biraz usturuplu olsunlar. Abdest aldirmayı da unutma..."

Sonra aklına gelen öğütleri geri tepmeyerek, Rüya'ya baktı. "Hocanın yanında yüzüğünle, küpenle falan oynama emi kızım... Ellerini dizlerinin üzerine koy ve kıpırdatmadan dur... Bir şeyler de konuşma, bu iyi olmaz." diye uyardı. Ama kızın zaten takısı yoktu ki...

Rüya kadına, kurbanlık koyun gibi irkilerek baktı. "Abdest mi? Hoca mı?" dediğinde sanırım altına yapmaya başlamıştı, keza bacakları garipçe ürperiyordu. Bu evde ayın falan yapmıyorlardı değil mi? Ya da şu garip zincirli grupların, garip hocaların müritlerinden oluşan bir cemaat değildi! Dehşete kapıldı.

Yaşlı kadın nazlı bir tutumla kızarıırken, gözlerini çekinerek mahcup mahcup kaçırdı. Sanki kadına edepsiz bir şey söylemişçesine, kırıksık yanakları da hayâsından kızarmıştı. "Abdestsiz olur mu kızım... Tabi alacaksınız! Ah zamane gençleri..."

Şahin yaşlı kadına baktığında gerçeği anlamış olacak ki kadın, "Merak etme a oğul, ben oyalarım onları... Siz rahat olun. Daha önce de yaptık bu işi kaç kere, evelallah haklarından geliriz biz yine..." diye güvence verdi.

Yaşlı kadın kapının önünde kendinden emin bir şekilde dikilirken, Meliha denen genç kadın usulca ikilinin yanına geldi. Biraz gergin bir duruşla, "Siz gelmeyince, dedem Kur'an okumaya başladı, artık gelmeyeceğinizi düşünüyorduk..." diyerek açıklama yaptı. Yanakları al al, gözleri merakla üzerlerini süzüyordu genç çiftin.

Bunlar mı kaçmıştı? Ay bunlar kaçmaktan çok şaşkındı!

Rüya'nın üzerinde toza bulanmış bir gömlek ve kirlenmiş siyah bir kot vardı! Yanındaki iri adamın üzerinde deri bir mont ve altında koyu bir kot vardı. Garip olan ise bu ürkütücü iri adamın yaptığıydı! Hiç gocunmadan, konuşmadan, nazikçe eğilmiş, korkmuş genç kızın spor ayakkabılarının bağcıklarını kibarca çözmeye başlamıştı.

Şaşkına dönen Rüya yutkunarak aşağıya baktı. Şahin ayakkabılarını çözmüş, ayaklarından nazikçe çıkarırken, Rüya sessizce ona uydu ve bir elini omzuna koyarak, ayağını kaldırdı. Ayakkabıları girişe düzgünce koydu. İşini bitiren Şahin, usulca doğruldu. Genç kızın eline uzandı. Buz gibi olmuş, titreyen parmaklarını avucunda ısıttı. Yaptığı bu nazik eylemle ona değer verdiğini saklayan sertleşmiş yüzünü, yaşlı kadına dikti, hiç bozuntuya vermeden çenesini gerdi.

Yanlarına gelen genç kadın, Rüya'nın koluna girdi. Çekiştirilerek bir yere götürülürken, Rüya istemsizce elleri ayrılan ve arkasından sessizce gelen Şahin'e yaklaşıp, kaşlarını öfkeyle çatı.

"Hah, sayende duamızın edileceği yeri de bulduk, damızlık gibi kesilirken, artık günahkârda gitmeyiz. En azından Allah'ın sevgili kuluyuz..." diye sitem ettiğinde, Şahin gülmemek için kendini zor tutuyordu.

"Kurban olacağın doğru ama kınanı yakamadık Rüya... Ona da sıra gelecek inşallah." dedi Şahin yarı alaylı, yarı ciddi.

Kendine güveni yerli yerinde ve garip bir şekilde keyifliydi. Hayat, harbi şaka gibiydi!

Az önce korkudan üç buçuk atan yerleri şimdi biraz ferahlamıştı.

Bu iyilik timsali insanları Allah göndermişti onlara. Artık bu yaşlılar ne planlıyorsa, kış korkusuna sessizce uyum sağlıyorlardı ama burnuna pek iyi kokular gelmiyordu ya, o başka! Umarım düşündüğü şeyler olurdu, yoksa Rüya gibi korkması gerekiyordu!

Tıpkı Rüya gibi gözlerinde beliren düşüncelere göre, korku filmlerindeki evlerden birine destursuz girmiş ve onlara uyum sağlıyorlardı. Bu garip fikre gülümsedi Şahin. Cidden bu kızla kala kala, iyice onun gibi saflaşıyordu!

Genç kadın çekinerek "Abi, sen şurada bekle, biz abdest alalım..." dediğinde, Şahin daldığı kuyudan çıktı.

Rüya ürkekçe baktı ve genç kadın Şahin'e kaşlarını kaldırarak bakarken ne diyecek diye, Şahin Rüya'ya alayla söyledi.

"Biliyorsun almasını değil mi Serçe, istersen gösterebilirim?"

Çenesini vakurca havalandıran Rüya, "Ben biliyorum ama senin gibi ruhu cünüp bir günahkâr ne kadar abdest alsa boş, onu nasıl affettireceğiz onu bilmiyorum... Asıl sen sonra çarpılma! Malum şeytanlar cennetten kovulalı çok oldu!" dediğinde alayla, genç adam dişlerini gıcırdattı.

Rüya az da olsa zor durumlarını unutarak gülümserken, onu yönlendiren genç kadına uydu.

Az sonra lavabodan yüzünü kurulayarak çıktığında, Şahin ona omuz atarak içeri girdi. Bu adam, harbi öküzdü! Onunla uğraşmaktan başka bir halt etmiyordu.

İki dakika sonra Rüya ve Şahin gıcırdayan ve bir hayli eskimiş olan merdivenlerin üzerinde, tedirgince yukarı çıkıyordu. "Biz neden abdest aldık ki? Salak mıyız?" dedi huysuzca söylenerek, sonra "Ama iyi oldu, bari ölürken abdestli oluruz... Bir de az da olsa temizlendik..." diye hayıflandı.

Şahin gülümsedi. Bu kızın akli neden kare jeton gibiydi...

Merdiven bittiğinde, eski usul döşenmiş, büyük balkona açılan tahta kapının yanında eski bir somya ve büyük bir salona açılan, bolca kapısı olan girişle karşılaştılar.

Dört kapının bir salona açıldığı yerde, hiç eşya yoktu. Yerde eski kumaşlardan yapılmış rengârenk çiçek desenli minderlerden vardı ve samandan yapılan halı dokumalı yastıklar duvara sıralanmıştı. İkili etrafı incelerken, kulaklarına inil inil yeri göğü şevkine sevk eden Kuran-ı Kerim sesi geliyordu. İki si de birbirine şaşkınca baktı.

"Acaba mevlit mi var?" dedi Rüya merakla.

"Gecenin bir yarısı mı?" dedi Şahin gülererek alayla.

"Ne bileyim ben be... O zaman bugün mübarek günlerden birisidir..."

"Rüya, sen bugünleri bilmeyecek kadar dinden çıkmış olamazsın... Bugün günlerden ne?"

"Üfff! Sayende değil gün, saat kavramım yok katil herif!" dedi Rüya huysuzca.

İkisi de kendini o sesin büyüüne kaptırdığında, içleri ferahlamıştı. Çok güzel bir sestir bu. Rüya nefesini tutup, bu sesin etkisine kendini kaptırırken, Şahin'in aklında kurduğu gerçekler ile yüreği havalanıyordu. Ve bilinçli olarak, olanların seyrini sessizce izliyordu.

O anda ikiliye iç geçirerek neşeyle bakan Meliha, Rüya'nın koluna heyecanla dokunarak, dikkatlerini parlayan gözlerine çekti.

"Buradan abla... Dedem yatsıyı kılmadan bitirseniz iyi olur, sonra ibadete çekiliyor..."

Rüya kadına kaşlarını kaldırarak baktı. Meliha omzundaki tülbenti başına alarak, saçlarını kapattı.

"Neyi bitireceğiz ki biz..?" dedi şaşkınca kıza bakarak.

"Mustafa abüm haberdar etti bizi, merak etmeyin, her şeyden haberimiz var." dediğinde kıkırdayarak, kaçamakça Şahin'e baktı.

Hiddetle irkilen Şahin, Mustafa ismini uyunca, abdesti-

ni bozmamak için diline gelen küfürlerini yuttu. Bu adamın adından bile tiksinişti...

Ama kız bu ismi duyunca heyecanla, "Mustafa'yı tanıyor musun? Bizim burada olduğumuzu nereden biliyor? O mu haber verdi?" dedi art arda merakla Şahin'den evvel.

"Hee, tanıyok. Bizim Aliye abanın kocasını kim tanımaz ki?"

"He, o Mustafa mı?" dedi Rüya hayal kırıklığı içinde. Sanki adamı tanırmuş gibi. Bir an heyecanlanmıştı! Kendi Mustafa'larını sanarak! Ama bu imkânsızdı. Adamı o gün tuvalette bağlı bırakmışlardı.

"Bakıyorum hayallerin yıkıldı..." dedi Şahin dişlerini sıkarak. Öfkelendi. Bu ismi duymaya bile tahammülü olmadığını, o da bilsin istiyordu!

Rüya ona somurtuk bir ifadeyle kaş çatınca, Meliha kıkırdarak kızın üzerindeki pejmürdeliğe baktı. "Hiç de bizim Alaca Köyü'nden değil gibisiniz abula, sanki şehirden geliyönüz..." derken aklına ne geldiyse mahcup mahcup kıkırdamaya devam etti. "Ama abüm biraz zor kaçırdı sanırım seni..."

"Geleceğimizden haberiniz var mıydı?" dediğinde Rüya şaşkınca, Şahin kolundan tutarak odaya soktu. "Sus biraz. Sana ne kimi bekliyorlarsa... Haberimizi vermişler işte, biz de geldik." dediğinde, başını kaldırmasıyla susarak donup kalması bir oldu. Elleri kızın narin kolunu istemsizce sıkarken, Rüya hem acıdan, hem şaşkınlıktan inliyordu. Üstelik taş kesmiş put gibi, adamın elinin altında kasılmıştı.

Yaşlı, beyaz sakallı, temiz yüzlü bir adam, yere oturmuş, önündeki nakışlı bir rahleden Kuran-ı Kerim okuyordu. Hemen önünde saygıyla diz üstünde oturan dört tane orta yaşlı adam da sessizce duruyordu.

Adamlardan birisi ayaklandı. "Siz geçin, ben anamın yanında olayım..." dediğinde karısına gülümseyerek baktı ve gençlere bakarak odadan dışarı süzüldü.

Meliha donup kalan Rüya'nın şaşkınlığından yararlanarak, yanına gelip, kenarları iğne oyalı hacı başörtüsünün yüzüne duvak gibi örttü.

“Biz senin kapalı geleceğini sanıyorduk... Tüh bilsem, abamın duvağını alırdım perşembeden...” dediğinde, elindeki ceketini biraz utanarak Şahin’e uzattı. “Bu sana olmaz ya abi, idare etcen artık.”

Şahin hiç bakmadan büyük mü, küçük mü diye ceketini giyerken kapı vuruldu. Yaşlı amca Kur’an okumayı kesti ve dua ederek bakışlarını kaldırdı. Temiz ve hoşgörülü bakışlarını, kapının girişinde duran çekinik gençlere dikti.

Yerinden kalkan orta yaşlı adam “Gençler, oturun hadi, geç olmadan bitsin hayırlı iş...” dediğinde, kapı bu sefer daha sert vuruldu.

Rüya olduğu yerde titrerken, Şahin daha soğukkanlı bir duruş sergiledi ve ne yaptığının bilincinde olarak, kapıya ödleke bakan genç kızın elinden tuttu. Rüya’ya konuşma fırsatı vermeden, hemen hocanın önüne oturdu. Şimdi ikisi de çok farklı duruyordu. Şahin’in üzerinde eski ama temiz, kolları kısa gelen bir ceket, yanındaki kızın başında yüzünü duvak gibi kapayan bir tülbent vardı. Her şey kafasında oturuyordu ve düşündüğü gerçekle kalbi, kocaman bederinde ezilerek un ufak oluyordu.

Heyecanlandığı için parmaklarının uçları soğuyor ve iğne batması gibi karıncalanıyordu. Rüya yüzünü isyanla açmaya kalkınca, azarlayan Meliha engel oldu. Kızın homurtusu eşliğinde, ensesinde bir ürperme gelişti ama bu korkudan değildi. Az önce can telaşında bile bu kadar garip hissetmemişti kendini ama şimdi, heyecanından terliyordu. Şahin yanındaki adama bakarak, saygıyla başını büktü ve sessizce, “Takkenizi alabilir miyim? Ben hazırlıksız geldim de...” dedi çekinerek. Şimdi tam bir damat namzedi olmuştu işte.

Orta yaşlı adam dedesine muzip bir bakış atarak gülümsemi, sonra ciddi bir ifadeyle damada dönerek, “Elbette oğul, hazırlanarak kız kaçırın olur mu hiç?” dediğinde, odada olan herkes birden kıkırdamaya başladı.

Olanları hâlâ kavramakta geciken ve dışarıdaki adamları düşünmekten içeride esas olayı kaçırın Rüya, “Ne kaçırması

be!” diye huysuzca cırladı. Sonra, “Siz de fark ettiniz demek, evet kaçırdı...” diye kabullendi.

Ah Rüya’m, çok zekiydi çok!

Yüzündeki ince tülbendi kaldırmış, ona dikkatle bakan şefkatli millete öcü görmüş bebek gibi şapşalca bakıyordu. Tuhaf ama gerçek, ne olduğunu hâlâ kavrayamamıştı. Ve ne olduğunu anlayamadan, Meliha yanına gelip azarlar bakışlarıyla yüzünü tekrar kapattı.

“Kapalı kalsın aba, böyle daha iyi.”

Bu işin gecikmesini iki gencin hayrına görmeyen Hoca Efendi, ikilinin şaşkın bakışları altında tekrar ellerini kaldırıp, dua etmeye başladı.

İki genç de ciddi anlamda şaşkındı. Rüya idrak etmekte zorlanıyor, her şeyin bir oyun olduğunu düşünüyordu. Şahin ise keşfettiği gerçekle korkmak yerine, garip bir şekilde huzur doluyordu.

İçinde sahiplenme ve sahip olmanın kuvvetli duyguları parlıyor, koyulmuş göz bebekleri ayın on dördü gibi aydınlanıyordu. İçinin yükü hafiflemişti biraz. Sanırım aklını kaçıyordu ya da asıl şimdi aklı başına geliyordu. Bu kızı, dünyadaki her şeyden ve herkesten daha çok istiyordu. Şansıydı onun, hayal kurmadan kurdurmaya iten sebebiydi. Kulağını Hoca Efendiye, aklını dışarıdaki adamlara verip düşünürken, hoca duasını yapmıştı.

Yanına sokulan adam çekinerek “Adın ne genç?” dediğinde Şahin bu hâllerine gülse mi, ağlasa mı bilemiyordu.

Ama Allah’ın huzurunda yalan söyleyecek hâli de yoktu ya, işin gırgırında değil üstelik bir hayli ciddiyetinde duruyordu. Her şeyi yalan bile olsa, bu konuda Allah’ın bir öngörüsü ve düzenlemesi illa ki vardır diyerek, gerçeği usulca söyledi.

“Rıza Şahin Atmaca!”

Adamın adını ilk kez duyan Rüya, garip bir ayıplamayla Şahin’in kulağının dibine yaklaşarak, cık cık cıkları eşliğinde “Valla yamulacaksın Katil, bir de adının başına isim mi ekledin..? Soyadını da Atmaca yapmış, göbek adın da Kartal’dır

kesin. Allah'ın huzurundasın, doğruyu söyle bari kazulet..." dediğinde bu sefer yanındaki diğer adam ona sordu.

"Kızım... Senin adın ne?"

İnce tülbentin altında çipil çipil parlayan gözleriyle, Şahin'e bakan Rüya, nazlıca omzunu sarstı. Şahin kaşıyla "Söyle" diye emrederken, Rüya kızgın kızgın başını olumsuz anlamda salladı. O anda bir gurultu duyuldu. Genç kız ellerini karnına bastırmakta geç kalmıştı. Lanet olsun karnı acıkmıştı ve bir oda dolusu adamın önünde kurulu saat gibi ötüyordu. Herkes kıkırdamasını zapt ederken, Şahin kaşıyla azarlayarak 'hadi' der gibi hareket edince, "Rüya Soysal." dedi hırsla kız.

Bir çırpıda derin bir soluk alarak önüne döndü. Ve karnı yine guruldadı.

Ve daha ne olduğunu anlamadan başladı hoca soru sormaya. "İmanın şartı kaçtır kızım?" Salih birisi olan Hoca Efendi yüzüne bakmadan cevap bekliyordu. Şahin şaşkın kıza gülümseyerek, önüne döndü. Rüya dudağını kemirdi. Okul yıllarında annesinin zorla gönderdiği yaz tatillerindeki cami dönemleri aklına geldi ve bu sefer gururla gülümsedi. Çekinik bir şekilde kendisini ifade ederek, "Altıdır efendim.

- 1- Allah'ın varlığına ve birliğine inanmak.
- 2- Allah'ın meleklerine inanmak.
- 3- Allah'ın kitaplarına inanmak.
- 4- Allah'ın peygamberlerine inanmak.
- 5- Ahiret gününe inanmak.

6- Kadere, hayır ve şerrin yaratıcısının Allah (Celle Celâ-lühû) olduğuna inanmak." diye Şahin'i alt etmenin verdiği coşkuyla kasıldı. Hoca bu sefer Şahin'e döndü. "Senin 32 farzı bildiğini sanıyorum evlat ama ben yine de sorayım..." dediğinde Şahin ilk kez bocalayarak yutkundü.

Sanırım alnındaki ince bir ter tabakasıydı!

"Guslün farzı kaçtır?"

Alnındaki terleri damla damla olan Şahin, elinin ucuyla şakaklarını silerken, taş kesmiş ifadesiyle düşündü. Onun bu hâline içten içe keyifle gülen Rüya, kıkırdamaya başladı.

Şahin onu kızgınca süzerken, Hoca Efendi de Şahin'e azarlayan ama hoş gören bir bakış attı. "Bir yıl içinde öğrenmezsen, nikâhınızın akdi hükümsüz olacak unutma, ezberle..." dedi ve yanındaki sağdıca sordu soruyu.

Şahin hep, dini nikâhlarda yanlarında giren adamların, ne işe yaradığını şimdi anlıyordu. Ve sağdıç soruları kendine emin hâlde cevaplarırken, içeriye paldır küldür, destursuzca, zebellah gibi iri kıyım iki adam girdi.

Ellerinde pırıl pırıl parlayan yeni üretim silahla, ayaklarında bir karış çamurla, kara görüntüleriyle salonun ortasında hadsizce duruyorlardı. Yüzleri soğuk, gözleri donuktu.

Rüya ve Şahin'in başları aşağıya eğilmiş, sırtları onlara dönük hâlde, kıpırtısız dururken, adamlar onları tanımasın diye ecel terleri döküyorlardı.

O sırada yaşlı kadın bir bağrıışmayla içeriye daldı. Yüzünde panik değil, azarlayan bir ifade vardı. "Ayaklarınızı çıkarın uşağım, burada namaz kılınıyor..."

Hocaefendi gelenlere sabır ve anlayışla baktı. "Buyurun gençler, bir sorun mu var?"

O da sonunun en az onlar kadar farkındaydı ama ortamı yatıştırmak da onun elindeydi. Bunun bilincindeydi.

Onu tiye almayan edepsiz ve görgüsüz iki adam da, içeriye iyice baktılar. Yerde oturan gelinle damadı görünce "Yok amca, biz birisine bakmıştık..." dediğinde, orta yaşlı adamlardan birisi hocadan izin alarak saygıyla ve sabırla ayaklandı.

"Gençler, kimsiniz bilmiyorum ama şu anda hayırlı bir işe engel oluyorsunuz. Bakın Mushaf açık, saygınız yok mu sizin dinimize hiç? Ya çıkın ya da oturun da nikâhımıza devam edelim."

Orta yaşlı, adını henüz bilmedikleri adam çok cesurdu ama gözleri biraz tedirgince kıpırdanıyordu. Haklıydı, adamların elinde silah vardı ve evlerini basmışlardı.

Umarım işleri açığa çıkarmaz dedi Şahin içinden.

Uzun boylu adam umursamazca içeriyi arşınlayan gözlerini, yanındaki kara gözlü adama çevirdi. Boğuk sesiyle aldırış-

sızlık ederek, "Rıfat, içeriye bak sen, ben burada bekliyorum." dediğinde Hoca başını sallayarak duasına kaldığı yerden devam etmeye başladı.

Şahin iyice iki büklüm olarak put gibi dururken, Rüya yanlarına saldığı ve tülbendin kenarını sımsıkı kavradığı parmaklarını kumaşa sarmış, koparır gibi çekiştiriyordu. Yüzündeki tülbentten ve endişesinden sebep bedeni kan ter içinde kalmıştı. Üstelik korkudan titriyordu. Nefes alamıyormuş gibi sıcaklıyor ve daralıyordu.

Adamların gözetimi altında ne ara olup bittiğini anlamadan, "Ettimler" üçlendi.

"Ettim!" mi demişti? Kalbini kalbine, bilinçsizce taşımıştı.

Hoca sordu, onlar tedirgince cevapladılar ama aslında ne cevapladıklarını o anda ikisi de bilmiyor gibi solgundu.

Herkes ellerini semaya açarken, arkadaki adamlar aradıklarını bulamayarak, geldikleri gibi hızla odadan ayrıldı.

Bütün yaptıklarının ağırlığı omuzlarına bir yük gibi binmişken bile, keder bulutlarının arasından incecik bir mutluluk huzmesi hayatlarına yansıyordu Şahin'in.

Rüya derin bir nefes almaya çalışırken, otomatik olarak korkudan semaya açtığı ellerine bakıp, titrek bedenini kastedi. Garip ama Şahin şu andan sonra ufacık bir sonuçtan bile korkmuyordu. İçine, şu hengâmede bile bir huzur çökmüş, endişeden soyutlanmıştı. Bir rahatlama... Üzerlerine sisli bir bulut gibi çökmüş karamsarlığa inat, içerideki kıskırtıcı negatif elektriğe rağmen, iradesinde bir sakinlik duyuyordu. Yanındaki ürkek kıza garip garip, sahiplenilen bir duyguyla daha başka bakıyordu.

Oysa Rüya içinden dualar ederken, aklından bir sürü olasılık geçiriyordu. Bunları düşünürken, asıl gerçeği teğet geçiriyordu! Kaçarak bu katil bozuntusuyla dini olarak evlendiğini ise hâlâ idrak edememiş, sımsıkı kapattığı gözleriyle kan ter içinde duasına kaldığı yerden devam ediyordu.

Uzadıkça uzayan duasıyla yanındaki adamlar ayaklandı.

Şahin boğazını temizledi. Hoca Efendi "Hayırlı olsun evladım, Rabbim hak yolundan giden evlatlar nasip etsin..." dediğinde, Şahin gülümsedi. Bu memnun bir adamın ferah gülümsemediği.

Ve işte o anda Rüya'nın semada asılı kalan elleri kasıldı ve cansız bir et parçası gibi kucağına salındı. Sanki birisi kafasına balyozla vurmuş gibi, aklını başına devşirdi. Dini nikâh mı? Lanet olsun, ne yapıyorlardı? Oyundu o, oyun... Adamları kandırmak için...

Evlenmişti! Hem de katille, onu kaçırın sadistle ve ona âşık olduğu ama onu sevmeyen bir adamla! Hem de dini nikâhla evlenmişti! Hakkın huzurunda, istekle... Kalbini, ruhunu, geleceğini ona emanet etmişti!

"Allah bir yastıkta kocatsın..."

Rüya şaşırarak yüzündeki tülbente asılınca, herkes bu ace mi ve sabırsız yeni geline kıkırdadı. Şaşkın yüzü tüm masumluluğuyla açığa çıktığında, ona gülümseyerek bakan heyecanlı Şahin "Rüya, onu ben açacaktım, ne kadar acelecisin..." diye edepsizce takıldı.

Afallayan Rüya ona aldırış etmeden sözlerini görmezden gelip, "Ne kocası? Ben bununla evlenmedim? Bu sadece..?" dediğinde kavradığı gerçekle, tıpkı kelimeleri gibi soluğu da kesildi. Nefes nefese Şahin'e baktı. "Anlatsana onlara, bu gerçek değildi desene..."

Şahin genç kıza yaklaştı. Yüzünde daha önce görmediği bir çekicilik ve gurur parlayan bir ifade vardı... Gözleri... Yeşil bir göle dönmüş eşsiz gözleri daha önce hiç böyle yüreğini eritecek kadar duru ve saf bir gerçekle bakmamış, şefkatle ruhuna akararak parlamamıştı. Bu huzur sinmiş bakışlar kızın nabzını hızlandırdığı gibi, bedenindeki gücü de tüketerek yüreğini kemiriyordu.

"Şahin... Gerçekten olmadı değil mi?"

"Yoo, gayet gerçek. Seninle evlendim." dediğinde, Rüya öyle bir soludu ki, Şahin onun bir an çok oksijenden bayılacağını düşündü.

“Deli misin sen?”

Gerçekleri dile vurarak “Sanırım seni aldığımı göre, öyle olmalıyım şurımşine.”⁴⁵ Çünkü bu akıl kârı değil. Hem de bunu isteyerek yapmam daha saçma değil mi?” dediğinde, Rüya sadece boşlukta iplerle asılı bir kumaş gibi kendini rüzgâra bıraktığını hissediyordu.

Bu kız hayatını yola sereceği tek insandı ve Şahin bunu yaparken, bir nebze olsun pişman olmamıştı. Tüm şaşkınlıklarına ve şok geçirmiş hâllerine rağmen, içi gururla, ona sahip olmanın huzuruyla genişledi ve ferahladı.

Onlara bakan Hoca Efendi, “Erkek hanımına, hanımı da beyine sevgiyle baktıklarında, Cenab-ı Hak da onlara, rahmet nazarıyla bakar... Şayet erkek hanımın ellerini, ellerinin arasına alırsa, her ikisinin de günahları parmaklarının arasından dökülür...”⁴⁶ diye tamamladı öğütlerini.

Şahin eğildi ve Rüya'nın yüzünü ellerinin arasına alarak, gözlerini kendisine çevirmesini bekledi. “Rüya, bunu bile garip bir şekilde yaptığımıza inanamıyorum. Herhâlde çocuğu da suyun altında doğurursun...” dediğinde şakayla “Haaa!” diyen Rüya'ya, yanlarındaki utanmış kişilerin kıkırtıları eklendi.

Hoca Efendi ayıplayarak “Fesüphanallah...” diye ayaklanmış, gençleri kınamamak için gözlerini yere sabitlemişti.

Arsız Şahin gözleri parlayarak baktı taze karısına bir süre daha. Gerçekten rüya görür gibi şaşkındı bakışları. Bir masalın gerçek olan hâli gibiydi. Su gibi saf, hayal gibi şeffaf, masal gibi hayaliydi...

İyice aptallaşan Rüya, “Bazı rüyaların “Kaydet” tuşu olsa, şu anda bu anı durdururdum...” dediğinde saf saf, Şahin ona

45) Lazca “Şurımşine”canımın içi, sevgilim demek.

46) Hz. Muhammed (sav) bir Hadis-i Şerif’inde mealen şöyle buyuruyor: Bismillahirrahmanirrahim; Erkek hanımına, hanım da beyine sevgiyle baktıklarında, Cenab-ı Hak da onlara rahmetle bakar. Şayet erkek, hanımının ellerini ellerine alırsa, her ikisinin de günahları parmaklarının arasından dökülür gider.

sımsıkı sarılmak, koklamak ve varlığını hissetmek isteyerek bocalarken, elleri karıncalandı.

“Ben de kaydederdim...” dedi. Burnunun direği sızladı, yüzünü tarçın kokan saçlarına daldırmak istedi. Tenindeki taze lokumların kokusunu, tadını, lezzetini hissetme arzusuyla kıvrandı. Şu anda, dudaklarında gözü yoktu... Başından beri kalbini istemişti bir tek... Belki de en büyük hayallerinin kilit noktasıydı, iki kaşının arasına buse koyup,

“Helalimsin!” demek.

Ve Şahin bunu yürekten istedi. Tazecik gelininin alnına tertemiz, saf ve yeni başlangıçlara gebe bir buse koyarken, “Rüya’m, önce hayalimdin, şimdi bir ömür gerçeğim oldun... Ben seni düşlemedim, düşlerimden önce can buldun... Önce yasaklıydın, şimdi helalimsin...” dedi keyifle.

Sesinde gurur mu vardı? İçini eriten nefesleri tenine vururken, Rüya şok geçirerek titredi.

Yutkundu. Kekeleyerek “De-değilim. Bu bir oyun.” dedi bacağındaki derman kesilip, adama sokulurken. Bayılacaktı sanırım. Elleri sımsıkı adamın emanet ceketini kavrayıp, ayakta durmak için asıldı. Yüzünden renk, damarlarından kan çekilmişti.

“Değil... Oyun falan değil Serçe’m... İsteyerek yaptım... Sen artık benim karımsın! Allah katında oyun olmaz Rüya, bu işin şakası olmaz... Evlilik, en gizli, en değerli, en özel mülktür... Ve senin tapun benim artık... Yalnız benimsin... İlelebet!” dediğinde ciddi sesiyle, istekli duruşuyla, genç kızın yüzüne gerçeği tokat gibi çarpmıştı.

Ve ne ara yanlarından ayrıldığını bilmedikleri Meliha usulca içeri girdi, saygıyla dedesine sokularak, “Dede... Mustafa abi ve gelinle damat geldi...” dedi tedirgin ve şaşkın sesle. O anda, ortama bir sükûnet çöktü ve herkes kapının girişine baktı.

On sekizlerin başında genç bir kız, süklüm püklüm utanarak bağladığı ellerini önünde çekıştırerek duruyor, yanında

gençten bir adam, tedirgin bakışlarıyla onlara bakarak dikiliyordu.

Yanlarındaki orta yaşlı adam ise başındaki sekiz köşe kasketini çıkarmış önünde saygıyla tutarken, "Biraz geç kaldık Hocam ama aileyi ancak atlattık, nikâha hemen başlayabiliriz..." dediğinde, şimdi tüm gözleri yeni evlenmiş ikiliye dönmüştü!

Kaza nikâhu kıyılmış, gelin ve damada!

Her bitiş bir başlangıçtır...

Devam edecek...

*Merhaba arkadaşım,
beni bir solukta okumaya çalışma
son sayfayı okumaya çalışarak beni
anlayamazsın...*

*Önce dokun sayfalarım hisset,
sonra en başa dön ve sıfırdan başla...
Çünkü benimle bolca gülüp, bazen düşüneceksin,
hatta üzüleceksin...*

*Keyifle oku her satırını,
bir ömür unutma...*